

ထိပ်ဆုံးသို့
ထောက်ခံသူတစ်ယောက်၏
အောင်မြင်မှုကို မွေးရေးဆိုင်ရာ
ပထမဗျူဟာ နှင့် ဗျူဟာများနှင့်
လက်တွေ့ဆောင်ရွက်စေရန်

ချုံကြားမှ ဘုံဖျားသို့

ဖေမြင့်

ALL YOU CAN DO IS
ALL YOU CAN DO
BUT
ALL YOU CAN DO IS ENOUGH!

A. L. WILLIAMS

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- * ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသား အားလုံး၏
ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

ဥပဒေဘောင်တွင်း နေထိုင်ခြင်း
ဘေးရန်ကင်းကွာ ပြည်သာယာ။

အောင်မြင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ခါးသီးသောသစ္စာစကား အချို့၊
အငြင်းပယ်ခံရခြင်းဟူသည် အမြဲရှိနေမည်အရာ ဖြစ်သည်။ လုပ်
ငန်း၏ လောကကို သင် ရှောင်လွှဲ၍ မရနိုင်။ အသာမစိမိ အနာခံ
ရဦးမည်။

အခန်း ၁၁။ တကယ် ထ လုပ်ပါ ၂၂၁
ပြိုင်ဘက် ရှိဖို့ လိုသည်။ ကြောက်စိတ်ကို ရင်ဆိုင်ခြင်း၊ ဘော်ဘီ
ဗိုဆန်၏ နည်း၊ တကယ်ထလုပ်သူအတွက် အကြံပြုချက်၊ တန်
ရာတန်ဖိုး မပေးဘဲ ဘယ်အရာကိုမျှ မရနိုင်။

အခန်း ၁၂။ 'သတိ' မိမိအသိုက်ကို မိမိ မဖြေဖျက်မိစေနှင့် ၂၂၅
ဗိုးအာဒမ်(စ)၏ တစ်ကျော့ပြန်ဘဝ၊ မိမိအသိုက်ကို မိမိ မဖြေဖျက်
မိရန်အတွက် သတိပြုရမည့် အချက်များ၊ မိမိအသိုက်ကို မိမိပြန်
ဖြေခံကြသူများ။

နိဂုံးစကား။ သင့်အစွမ်း ရှိသမျှသာ သင်လုပ်နိုင်ပါမည်။ ၂၅၃
သို့သော် သင်လုပ်နိုင်သမျှနှင့်ပင် လုံလောက်ပါသည်။

ချုပ်ကြားမှ ဘုံများသို့

ဖေမြင့်

A.L.WILLIAMS

ALL YOU CAN DO IS
ALL YOU CAN DO
BUT
ALL YOU CAN DO IS ENOUGH !

MYANMAR BOOKS

MYANMAR BOOKS PUBLISHING HOUSE

စာအုပ်စာတမ်း စာနယ်ဇင်း
ကြိုတင် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်ပြုအမှတ်
၇၄၂/၉၈(၁၂)

စာအုပ်စာတမ်း မျက်နှာပိုး
ကြိုတင် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်ပြုအမှတ်
၄၂/၉၉(၁)

မျက်နှာပိုးဝန်းချို
ဘဌေးကြည်

မျက်နှာပိုး ပုံနှိပ်သူ
ဒေါ်ခင်လှ (၀၂၀၇၉) သုခ ပုံနှိပ်တိုက်
၁၂၈၊ ၄၆-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်သူ
ဒေါ်ခင်လှ (၀၁၅၇၈) စာပေလောက ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၁၇၃၊ ၃၃-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း
တတိယအကြိမ်
အုပ်ရေ- ၁၀၀၀

ထုတ်ဝေခြင်း
၁၉၉၉ ခု၊ မေလ

စာအုပ်ချုပ်
ကိုမြင့်

ကွန်ပျူတာစာနိ
ခွန်ချို

ထုတ်ဝေသူ
ဦးဖေမြင့် (၀၂၂၅၉) ဖေမြင့်စာပေ
၅၁၆၊ အဝေရာလမ်း၊ နံ့သာကုန်းရပ်ကွက်
အင်းစိန်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မာတိကာ

- ။ အမှာစကား ၁
- အခန်း ၁။ လူတိုင်း အောင်မြင်ကျော်ကြားချင်သည် ၅
 သောကြာနေ့ည ခံစားမှု၊ စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်များ သေဆုံး
 ပျောက်ကွယ်သွားကြသည့် အချိန်၊ ယုံကြည်စိတ်၏ စွမ်းအား၊
 တိုက်ယူဖို့ အသင့်ပြင်ပါ။
- အခန်း ၂။ 'သတိ'၊ အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုသော ၂၇
 သတင်းပို့ချက်တွေ ရှေ့မှာ တစ်သိကြီးတွေ ရလိမ့်မည်
 ဘက်စုံထောင့်စုံမှ အဖျက်သင်္ကေတများ၊ ကြိုက်ရာရွေးခွင့် သင့်
 မှာ ရှိသည်၊ တောင်ကြီးဖဝါးအောက် စိတ်ဓာတ်။
- အခန်း ၃။ အောင်နိုင်ရေးအတွက် လျှို့ဝှက်ချက် ၄၁
 ကျွန်တော့်ဘဝကို အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲစေခဲ့သော သင်
 ခန်းစာတစ်ရပ်၊ အလိုဆန္ဒဆိုင်ရာ ဥပဒေသ (၄) ရပ်။
- အခန်း ၄။ 'သတိ'၊ တန်ရာတန်ဖိုး မပေးဘဲ ဘယ်အရာကိုမျှ မရနိုင် ၆၃
 အောင်မြင်မှုဆိုင်ရာ ဖော်မြူလာတစ်ရပ်၊ အောင်မြင်သူများသည်
 အထူးအခွင့်အရေး ရရှိသူများ ဖြစ်ကြပါသလား၊ အောင်မြင်ခြင်း
 ဆိုင်ရာ အခြေခံ (၆) ရပ်၊ အေ အယ်လ် ဝီလျံ (စ) အာမခံကုမ္ပဏီ၊
 ကိုယ်လုပ်မှ ကိုယ်ရမည်။
- အခန်း ၅။ အိပ်မက်သမားဘဝကို ပြန်၍ ရယူပါ ၇၅
 အိပ်မက်ကြီးကြီး မက်ဝံ့ကြသူများ၊ အလွယ်တကူ စိတ်ဓာတ်
 မကျပါနှင့်၊ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ဟူသည် ကလေးတို့၏ ကိစ္စ
 သက်သက် မဟုတ်၊ စိတ်ကူးယဉ်ခြင်း ယှဉ်ပြိုင်ကြီးပမ်းခြင်းနှင့်
 အောင်နိုင်ခြင်း၊ အမိအဖကို ထောက်ပံ့နိုင်ခြင်း၊ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟ
 ကို ကူညီထောက်ပံ့နိုင်ခြင်း၊ လူသားတစ်ရပ်လုံးအတွက် အကူ
 အညီ ပို၍ ပိုပြင်စွဲမြဲသည့် အိပ်မက်များ ဖြစ်လာအောင်၊ မည်သည့်
 အိပ်မက်မျိုးမဆို စွဲစွဲမြဲမြဲမက်သူအတွက် တကယ်လက်တွေ့ ဖြစ်
 လာနိုင်ပါသည်။

အခန်း ၆။ အရေးတော်ပုံ စိတ်ဓာတ် ၁၀၁

ငွေရှိတိုင်းလည်း အခါခပ်သိမ်း စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်မှု မရှိနိုင်။ အရေးတော်ပုံဟူသည်၊ အရေးတော်ပုံသမားဟူသည် ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ့်စီးပွားထက် ကြီးကျယ်ကျော်လွန်သော အရေးကိစ္စတစ်ခု အတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေကြသူများ ဖြစ်သည်။ ယုံကြည်ချက်ဘက် က ပြတ်ပြတ်သားသား ရပ်တည်ရသလား၊ အရေးတော်ပုံတစ်ခု မွေးဖွားခြင်း၊ အခက်အခဲများကြားမှ အရေးတော်ပုံ တိုက်ပွဲ၊ သင့် အတွက် အရေးတော်ပုံတစ်ခု မည်သို့ ရရှိနိုင်သနည်း၊ ငါတစ်ယောက် တည်း ဆိုပြီး အားငယ်နေသလား၊ မြင့်မြင့်မားမား လှမ်းနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ။

အခန်း ၇။ အိပ်မက်ကြီးကြီး မက်ပါ။ သို့သော် ရိုးစင်းရှင်းလင်းသော အိပ်မက် ဖြစ်ပါစေ ၁၃၃

အဓိကကျသော အလုပ်မှာ အင်အားသုံးပါ။ စာရင်းဇယားအလုပ် ဖြင့် ပိုမနေပါစေနှင့်။ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်ကို အရှင်းလင်းဆုံး ချမှတ်ပါ။ လိုရင်းတိုရှင်း၊ တတ်နိုင်သမျှ လူကိုယ်တိုင် ကွင်းဆင်း လုပ်ကိုင်ပါ။ ကိုယ့်မူကိုယ့်ဟန်အတိုင်း ရပ်တည်ပါ။

အခန်း ၈။ အပြုဘက်ကို အမြဲတွေးပါ ၁၅၁

အခြေအနေကောင်းကို လိုက ရှေးဦးစွာ သင်ကိုယ်တိုင် ကောင်း ထားရလိမ့်မည်။ သဘောထား ပြောင်းလဲခြင်း၊ အောင်မြင်မှု စိတ်ဓာတ်၏ အခြေခံလက္ခဏာများ၊ တက်ကြွမှုသည် ကူးစက် တတ်၏။ သဘောထားသည်သာ လုံးဝ အဆုံးအဖြတ်ပေးသော အရာ ဖြစ်သည်။

အခန်း ၉။ သူတစ်ပါးအား 'ကောင်းစွာ' ဆက်ဆံပါ ၁၇၅

သူတစ်ပါးတို့သည်လည်း မိမိနည်းတူ လူကောင်းများ ဖြစ်သည် ဟု ယုံကြည်ပါ။ အောက်အဆင့်လူများနှင့် ဆက်ဆံရာတွင်၊ ရင်ထဲက လာသော ချီးမွမ်းစကား ဖြစ်ပါစေ။ သူတစ်ပါးကို ပုံစံပြောင်း ရန် မကြိုးစားပါနှင့်။ ပြစ်တင်ခြင်းကို မချီးမွမ်းဘဲ နေခြင်းနှင့် အစားထိုးပါ။ ပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍၊ သူတစ်ပါး အား စိတ်ထက်သန်အောင် နှိုးဆွပေးနိုင်သူတစ်ဦး ဖြစ်လိုလျှင်၊ ထဲထဲဝင်ဝင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံပါ။

အခန်း ၁၀။ ဘယ်သောအခါမျှ လက်မလျှော့ပါနှင့် ၁၉၅

ရှုံးနိမ့်ခြင်းဟူသည်၊ အရှုံးပေးသည့် စိတ်၊ အရှိန်ကို မလျှော့နှင့်၊ တစ်ကြိမ်တော့ ကြိုးစားကြည့်ပါဦး။ လက်မြောက်နောက်ဆုတ် ချင်သည့် အခါမျိုးတွင်၊ ဘာကြောင့် နောက်ဆုတ်သင့်သလဲ။

အမှာစကား

လူ့ဘဝဟူသည် တိုတောင်းလှ၏ ဟု ဆိုသူတွေ ဆိုကြ၏။

မတင်းတိမ်နိုင်သော သဘောဖြင့် ဆိုကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စင်စစ် နှစ်ပေါင်း ၇၀၊ ၈၀၊ ၁၀၀ နေရသော သက်တမ်းတစ်ခုသည် မတိုပါ။ သည် ကာလကို ထိရောက်စွာ အသုံးချလျှင် ဘာမဆို ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

ဘဝကို မည်မျှ နိမ့်ပါးနံ့ချာသော အခြေအနေမျိုးမှ စတင်ခဲ့ရသည် ဖြစ်ပါစေ၊ ရည်မှန်းချက်ရှိမည်၊ ဉာဏ်အမြော်အမြင် ရှိမည်၊ မလျှော့သော စွဲလုံ့လ ရှိမည်ဆိုကာ တစ်သက်တာဘဝ အပြီးသတ်ချိန်၌ အမြင့်မားဆုံး ထိပ်ဆုံးနေရာကို ရရှိနိုင်ပါသည်။

သည်လို ရရှိသွားခဲ့သူတွေလည်း သမိုင်းတစ်လျှောက် အမြောက် အမြား ရှိသည်။ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိကြသူတွေ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများ ကို လှန်လှောကြည့်လျှင် ‘ချုံ့ကြားမှ ဘုံဖျားသို့’ တက်လာနိုင်ခဲ့သူတွေ များ ပြားလှကြောင်း တွေ့ရှိရလိမ့်မည်။

သည်လို တက်လာနိုင်ခွင့်သည် ပါရမီထူးသူ တချို့သာ ရရှိနိုင်သည့် မဟာအခွင့်အရေး မဟုတ်။ ဘုံဖျားသို့ တက်လာသော လှေကားသည် အထူးပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် သီးသန့် ကန့်သတ်ထားသည့် လှေကားမဟုတ်။ လူတိုင်း တက်နိုင်သည့် လှေကား၊ လူတိုင်းအတွက် ဖွင့်ထားသည့် အခွင့် အရေး တံခါးသာ ဖြစ်သည်။

သင်သည် စီးပွားရေးနယ်ပယ်တွင် အောင်မြင်ကြီးပွားချင်သလား၊ အနုပညာသမားအဖြစ် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားချင်သလား၊ လူမှုရေးနယ်ပယ် တွင် လွှမ်းမိုးတွင်ကျယ်ချင်သလား၊ ထူးခြားပြောင်မြောက်သော နိုင်ငံရေး သမား တစ်ယောက်အဖြစ် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ချင်ပါသလား။

ဘယ်အရာမဆို ဖြစ်လာနိုင်ခွင့် သင့်မှာ ရှိနေသည်။

အရေးကြီးသည်က အထက်တွင် ဆိုခဲ့သည့် ရည်မှန်းချက်၊ ဉာဏ် အမြော်အမြင်နှင့် ဇွဲလုံ့လ ဖြစ်သည်။

ရှေးဦးစွာ သင့်ကိုယ်သင် သာမန် အနုညာတ တဝမျှနှင့် မတင်းတိမ် လိုသော ဆန္ဒ ရှိရမည်။ (ဝါ) ပီပြင်ပြောင်မြောက်သော ဘဝတစ်ခု တည်ဆောက်မည် ဟူသော ရည်မှန်းချက် ရှိရမည်။

ဒုတိယ၊ ထိုသို့သော ဘဝတစ်ခု အောင်မြင်စွာ တည်ဆောက်နိုင်ရေး အတွက် အဆင့်ဆင့် ဆောင်ရွက်သွားစရာ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်များ စနစ် တကျ ချမှတ်တတ်ရမည်။

တတိယ၊ အမြော်အမြင်ရှိစွာ ချမှတ်ထားသည့် ယင်းလုပ်ငန်းအစီ အစဉ်များကို မဆုတ်မနစ်သော ဇွဲလုံ့လဖြင့် ရေရှည် စွဲမြဲစွာ အကောင် အထည် ဖော်ရဲရမည်။

သည်အတိုင်း လုပ်နိုင်လျှင် သင်သည် 'ပုဂ္ဂိုလ်ထူး' တစ်ယောက် မှချ ဖြစ်လာရလိမ့်မည်။

ဤစာအုပ် မူရင်းကို ရေးသားသူ အာတ် ဝီလျံ (စ) (Arthur Lynch Williams) သည် ကိုယ်တိုင်ပင် ချုံကြားမှ ဘုံများသို့ တက်လာနိုင်ခဲ့သူ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူ တစ်ဦးတည်းသာ တက်သွားသည် မဟုတ်၊ သူနှင့်အတူ စိတ်တူ သဘောတူ လူအများကိုပါ ထိပ်ဆုံးတန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

သူ့အကြောင်း အကျဉ်းကလေး ပြောပါမည်။

အာတ် ဝီလျံ (စ) သည် မူလက အထက်တန်းကျောင်း ဘောလုံး နည်းပြ တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ထိုအလုပ်တွင် သူ ထူးချွန်ပါသည်။ သို့ သော် ထိုအလုပ်မှ ရသည့် နှစ်စဉ်ဝင်ငွေ ဒေါ်လာ ၁၀,၀၀၀ ခန့်သည် သူ့ အတွက် မာတုန်းသာတုန်းသာ လုံလောက်သည်။ မမာရေး မကျန်းရေး ကြုံလျှင် ဒုက္ခရောက်သည်။ သားသမီးများ ပညာရေး၊ မိအိုဖအိုများ စောင့်ရှောက်ရေး စသည်တို့ကို တွေးကြည့်လျှင် သူ့ဘဝသည် ရင်လေးစရာ။

သို့နှင့် ခရီး တစ်ဝက်တစ်ပျက်မှာပင် သူ့ဘဝ လမ်းကြောင်းကို ပြောင်းလဲပစ်ရန် ဝီလျံ (စ) ဆုံးဖြတ်သည်။ သူ့မူလ ဆုံးဖြတ်ချက်က ရိုးစင်း သည်။ ရှင်းသည်။

ငွေကြေးအတွက် တွေးပူစရာ မလိုသော ဘဝတစ်ခု သူတည်ဆောက် မည်။ ဒါပဲ။

၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် ဝီလျံ(စ)သည် မိမိနည်းတူ ဘဝရှေ့ရေး စိတ်အေး
လိုသူ ၈၅ ဦးကို စည်းရုံးစုစည်းကာ ဆေးကုစာမခံကုမ္ပဏီတစ်ခု စတင်
ထူထောင်သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် ဝီလျံ(စ)သည် ကုဋေကြွယ်သူဌေး ဖြစ်လာသည်။
သူ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်တွေ အားလုံးလိုပင် သန်းကြွယ်သူဌေးများ ဖြစ်လာ
ကြသည်။ သူ့ကုမ္ပဏီသို့ ဝင်ရောက် ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်ကြသူများထဲတွင်
နှစ်စဉ် ဝင်ငွေ ဒေါ်လာ သိန်းဂဏန်းရှိသူ ဦးရေက ငါးရာကျော်နေပြီ။

မျက်လှည့်ပြလိုက်သလို ဝီလျံ(စ) အောင်မြင်ကြီးပွားသွားခြင်းသည်
အဘယ်ကြောင့်နည်း။

အောင်မြင်ရေးဆိုင်ရာ သဘောတရားများကို သူ၏ ကိုယ်ပိုင်အတွေ့
အကြုံနှင့် ယှဉ်ကာ ယှဉ်ကာ စိတ်ဝင်စား အားတက်ဖွယ် စီစဉ်ရေးသား
ထားသည့် ဤစာအုပ်၌ အဖြေကို တွေ့နိုင်သည်။

ဤစာအုပ်တွင် အသားလွတ်မြောက်ပေးသော စကားများကို ကြား
ရလိမ့်မည် မဟုတ်။ ကြီးမားသော အခက်အခဲ အဟန့်အတားများကြားမှ
ထမြောက် အောင်မြင်အောင် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည့် ကျားကုတ်ကျားခဲသမား
တို့၏ ခွဲနဲနှင့် လုပ်ရည်ကိုင်ရည်များကိုသာ အားကျအတုယူဖွယ် မြင်တွေ့
ရမည် ဖြစ်သည်။

သင်သည် မည်သည့်နယ်ပယ်၌ အောင်ပွဲခံရန် ရည်မှန်းထားပါသလဲ။

စီးပွားရေး လောကကို သူ၏ ဘဝတိုက်ပွဲဆင်နွှဲအောင်မြင်ရာ စစ်
မြေပြင်အဖြစ် ထင်ဟပ်တင်ပြထားသည့် ဝီလျံ(စ) ၏ မဟာဗျူဟာ နည်း
ဗျူဟာများသည် သင့်အတွက် သင်ရွေးချယ်ထားသော နယ်ပယ်တွင်
အောင်ပွဲခံရန် နည်းလမ်းကောင်း အကြံဉာဏ်ကောင်းများအဖြစ် ထိထိ
ရောက်ရောက် အထောက်အကူပြုပါလိမ့်မည်။

သူ့အလေးအနက် ပြောတာ-တစ်ခုတော့ ရှိသည်။

ခွဲနဲပဲ။

သူကတော့ 'အစွမ်းကုန်' ဆိုသော စကားကို သုံးသည်။

သူ့မူရင်းစာအုပ် အမည်ကပင် 'သင့်အစွမ်း ရှိသမျှသာ သင်လုပ်နိုင်
ပါမည်။ သို့သော် ထိုအစွမ်းရှိသမျှသည်ပင် လုံလောက်ပါသည်' ဟူ၍ ဖြစ်
သည်။

ဘာ လုံလောက်သနည်း။

အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရန် လုံလောက်သည်ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါ
 သည်။
 ဖတ်ကြည့်ပါ။
 ပြီးလျှင် လုပ်ကြည့်ပါ။
 တို့တောင်းသည်ဆိုသော ဘဝကိုပင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားအောင် သင်
 တည်ဆောက်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဖေမြင့်

အခန်း

၅

လူတိုင်းအောင်မြင်ကျော်ကြားချင်သည်

အခန်း (၁)

လူတိုင်းအောင်မြင်ကျော်ကြားချင်သည်

လူသည် သူ့ကိုယ်သူ ထင်မြင်ထားသည့်အတိုင်း တကယ်ဖြစ်၏။

(ဂျိမ်းစ် အယ်လင်)

လူတိုင်း အောင်မြင်ကျော်ကြားချင်သည်။

မိမိပတ်ဝန်းကျင်၌ အရေးပါချင်သည်။

ငါသည် 'ဘာ'ဖြစ်၏ဟု မိမိဘာသာ ခံယူထားသည့် အချက်ကို အများ အသိအမှတ်ပြုစေချင်သည်။

ဤသည်မှာ လူ၏ သဘာဝ ဖြစ်သည်။ လူတိုင်း လူတိုင်းမှာ ရှိသည့် စိတ်ဓာတ် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့သည် လောလောဆယ် မည်သည့်အနေအထား၌ ရှိနေပါစေ၊ မည်သည့်အရပ်မှ လာရောက်ရသူများပဲ ဖြစ်ပါစေ၊ ကျွန်တော်တို့ ရင်ထဲ နှလုံးသားထဲတွင်မူ ကျွန်တော်တို့၏ ထူးခြားမှု၊ သူတစ်ပါးနှင့် ကွဲပြားခြားနားမှုများကို ကျွန်တော်တို့ဘာသာ သိနေ မြင်နေ ယုံကြည်နေပေသည်။

လူတိုင်းပင်လျှင် ဤစိတ်ဓာတ် ဤခံစားမှုမျိုးဖြင့် ကြီးပြင်းလာကြသည် ချည်း ဖြစ်သည်။ ကလေးဘဝက ကောင်းဘွိုင်လုပ်တမ်း ကစားကြသည့်အခါ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးပင် သေနတ်ပစ် လက်အဖြောင့်ဆုံး ကောင်းဘွိုင်များ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ရုပ်မြင်သံကြား ကြည့်သည့် ကလေးတိုင်းပင် အာကာသယာဉ်မှူး ဖြစ်ချင်သည်။ မာရာဒိုနာလို ဘောလုံးသမား ဖြစ်ချင်သည်။ ဆရာဝန် ဖြစ်ချင်သည်။ ဘဲလေး ကချေသည် ဖြစ်ချင်သည်။ ရေခဲပြင် စကိတ်အလှစီး ပြိုင်ပွဲကို ကြည့်ကာ ရွှေတံဆိပ်ဆုရင် ရေခဲပြင် စကိတ်စီးသမား ဖြစ်ချင်သည်။

ကလေးတိုင်းပင် စိတ်ကူးယဉ်သမားများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့အတွက်မူ ဖြစ်ချင်တာတွေကို စိတ်ကူးထဲမှာ ဖြစ်ကြည့်ရခြင်းသည် အသက်ရှူသည့်ဓာတ်လို အလိုအလျောက် ဖြစ်နေသည့် အရာတစ်ခု ဖြစ်သည်။

များမကြာမီက အတ္တလန်တာမြို့မှ ဆရာမတစ်ယောက်သည် ပဉ္စမတန်းမှ သူမ၏ တပည့်လေးများအား ၎င်းတို့၏ အနာဂတ်ရည်မှန်းချက်များကို စာတစ်ရွက်စီပေါ်၌ ရေးသားပေးရန် စေခိုင်း၏။

ကလေးများ ရေးသားဖော်ပြသည့် ရည်မှန်းချက်အချို့မှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

- အတန်းထဲရှိ အငယ်ဆုံးကျောင်းသားလေးသည် အိုလံပစ် ရွှေတံဆိပ်ဆုရင် ရေကူးချန်ပီယံဖြစ်ရန် ရည်မှန်းထား၏။
- မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ကမူ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ သမ္မတ ဖြစ်လိုသော ဆန္ဒရှိ၏။ ယင်းအနက် တစ်ဦးမှာ ရှေ့နေ သို့မဟုတ် တရားသူကြီး လုပ်ရန်လည်း ရည်ရွယ်ထား၏။
- အနုပညာအစွမ်းအစ ပြသခဲ့ဖူးသည့် ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ကမူ ရုပ်ရှင်မင်းသား လုပ်ရမည်လား၊ ရော့ခ်တေးဂီတ အဆိုတော် အဖြစ်ကို ရွေးချယ်ရမည်လား ဝေခွဲမရသေးဘဲ ရှိနေ၏။
- ဂျေဆင်အမည်ရှိ လူငယ်လေး၏ ရည်မှန်းချက်များကိုတော့ ကျွန်တော် သဘောအကျဆုံး ဖြစ်၏။ သူက အက်ဖ်-၁၄ ဂျက်လေယာဉ် ပိုင်းလော့ ဖြစ်ချင် ဖြစ်၊ ဒါမှမဟုတ် အာကာသယာဉ်မှူး ဖြစ်ချင်သည်။ ထို့ပြင် အမေရိကန်တွင် လူကြိုက်များလှသည့် နာမည်ကြီး ရုပ်ဂဘီ ဘောလုံးအသင်းတစ်ခုဖြစ်သည့် ဒါးလက်စ်ကောင်းဘွိုင် အသင်းတွင် အသင်းခေါင်းဆောင် ဖြစ်ချင်သည်။ ဆူပါဘိုးလ် ပြိုင်ပွဲကြီးတွင် နှစ်စဉ် ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့် ရပြီး နှစ်စဉ် ဗိုလ်စွဲချင်သည်။ ထို့ပြင် အထူးချွန်ဆုံး အားကစားသမားဆုကိုလည်း သူက နှစ်တိုင်း ရချင်သေးသည်။

သူတို့လေးတွေသည် သိပ်ထူးခြားနေသူလေးများ မဟုတ်ကြပါ။ ကလေးပီပီသသ မှုမှန်စိတ်သဘာဝ ရှိကြသူများသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကလေးတိုင်း၏ စိတ်ထဲတွင် ငါကြီးလာတဲ့အခါ ဟူ၍ စိတ်ကူးရည်မှန်းထားတာလေးတွေ ကိုယ်စီ

ကိုယ်ငှ ရှိကြသည်။ ငယ်ရွယ်သေးသည့်ကာလ သူတို့၏ စိတ်ထဲတွင် သူတို့နှင့် သူတို့စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်များအကြား အခက်အခဲအတားအဆီးတွေ ရှိလာ လိမ့်မည်ဟူသော အတွေးမျိုး ပေါ်လာလေ့ မရှိခဲ့။

သူတို့စိတ်ကူးထဲတွင် ဖြစ်နိုင်သည့် အရာများနှင့် ရှေ့အလားအလာများ သာ ပြည့်နှက်လျက် ရှိသည်။ သူတို့သည် တာဝန်ဆိုတာ ဘာမှန်းမသိကြသေး။ လူ့ဘဝဆိုတာကိုလည်းကောင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်လူ့အဖွဲ့အစည်း ဆိုတာကိုလည်း ကောင်း ဘာမှန်းမသိကြသေး။ သူတို့ခေါင်းထဲတွင် ဘယ်သူတွေက ဘာပြော ကြမလဲ၊ ဘယ်လိုတွေ ထင်မြင်ကြမလဲဆိုတာတွေ မတွေးတတ်ကြသေး။

သူတို့၏ စိတ်များသည် သူတို့ရင်ထဲက ထွက်ပေါ်လာသည့် အကြီးမား ဆုံး အိပ်မက်များကို အနှောင့်အယှက်အဟန့်အတားမရှိ မက်နိုင်လောက်အောင် လွတ်လပ်နေကြဆဲ ဖြစ်သည်။ အခက်အခဲဆိုတာ သူတို့နားမလည်။ သူတို့အလို ဆန္ဒကိုသာ သူတို့ သိကြသည်။ အနာဂတ်ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ဌ သူတို့အတွက် တံခါးပေါက်ကြီး ဟင်းလင်းပွင့်လျက် ရှိသည်ဟု မြင်ကြသည်။

သည်လို မြင်ခြင်းကလည်း အံ့ဩစရာတော့ မရှိ။ သူတို့နံဘေးတွင် သူတို့ ကို ကန့်ကွက်မည့်သူ မရှိ၊ အားပေးသူ ထောက်ခံသူ အပြုသဘော ပြောဆိုသူများ သာ ဝန်းရံလျက် ရှိ၏။ သားလေးက သိပ်တော်တာ၊ သမီးက သိပ်လိမ္မာတာ၊ သားက ကြီးလာရင် ဆရာဝန်ကြီးဖြစ်မှာ၊ သမီးကြီးလာရင် ဘာလုပ်မလဲ၊ ဆရာ ဝန်မကြီးလား၊ ရှေ့နေမကြီးလား၊ ဒါမှမဟုတ် အဆိုတော်လား၊ ရုပ်ရှင်မင်းသမီး လား စသည်ဖြင့် ချီးမွမ်းစကားဆိုကြ ထောက်ခံအားပေးကြမည့် မိဘများ ဦး လေးများ အဒေါ်များ စသည်တို့သာ ဝန်းရံလျက် ရှိကြသည်။

သည်အခါကမူ သူတို့အဖို့ မိမိတို့ကိုယ်ကို တစ်လောကလုံး၏ အထွတ် အထိပ်သဖွယ် ယုံကြည်ခံစားခဲ့ကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။

သောကြာနေ့ညခံစားမှု

ကျွန်တော်သည် အထက်တန်းကျောင်း ရပ်ဂဘီ ဘောနည်းပြဆရာအဖြစ် ခုနစ်နှစ် လုပ်ဖူး၏။ ထိုကာလသည် ကျွန်တော်ဘဝအတွက် အမြဲအမှတ်ရစရာ ကာလတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့၏။ ဘောပွဲကျင်းပသည့် သောကြာနေ့ညများကို ကျွန်တော် မမေ့နိုင်။ ဘောလုံးအသင်းမှ လူငယ်များ ဝတ်စုံတွေ ကိုယ်စီဝတ်ဆင်ကြမည်။ [ရပ်ဂဘီဘောမှာ ကန်သည့်ဘောလုံး (Soccer) ထက် ကြမ်းတမ်းသဖြင့် အနာ တရမဖြစ်အောင် ကာကွယ်သည့် ဝတ်စုံများ ဝတ်ကြရသည်။] သူတို့အားလုံး စိတ်ဓာတ်တွေ အရမ်းတက်ကြွနေကြမည်။ အားပေးကြသည့် အတန်းဖော်မိန်း

ကလေးများက ပန်းဖွားများ ရှေ့ယမ်းကာ ခုန်ကြကကြမည်။ ကျောင်းတီးဝိုင်းက အောင်ပွဲတေးကို ဟစ်ကြွေးမည်။ ပရိသတ်က တစ်ခဲနက် အော်ကြဟစ်ကြလက်ခုပ်ဩဘာပေးကြမည်။

သည်အရွယ် လူငယ်လေးများအား သင်ကြားပြသပေးရသည့် အလုပ်ကို ကျွန်တော် အလွန်ပင် ခင်တွယ်မြတ်နိုးခဲ့သည်။ ဘဝ၏ အခက်အခဲတွေနှင့် မရင်ဆိုင် မကြုံတွေ့ရသေးသည့် အချိန် စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်တွေ ရည်မှန်းချက်အစီအစဉ်တွေ ပြည့်ပြည့်ဝဝ လှလှပပကြီး ရှိနေကြသည့် သူတို့လေးတွေ၏ ရွှင်လန်းသော မျက်နှာများကို ကြည့်ရမြင်ရသည်မှာ အလွန် ကြည်နူးစရာကောင်းလှသည်။

သည်အချိန်ကာလ သူတို့ဘဝမှာ စိတ်လှုပ်ရှား တက်ကြွဖွယ်ရာ အတွေ့အကြုံသစ်တွေ ပြည့်လျှမ်းလျက် ရှိနေသည်။ မိန်းကလေးများနှင့် ချိန်းချက်တွေ ဆုံတတ်ကြပြီ။ အရာရာကို စူးစမ်းမှုပြုကြပြီ။ ကားမောင်းသင်ကြပြီ။ ကားမောင်းလိုင်စင် ကိုင်ဆောင်ခွင့်ရှိသည့်အရွယ်သို့ ရောက်တော့မည်။ အချို့လည်း ကိုင်ဆောင်နေကြပြီ။ အားကစားအသင်းများ၊ ကလပ်များ၊ လူမှုရေးဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများ၊ အုပ်စုများထဲ စတင်ဝင်ရောက်ကြပြီ။

ခြံ၍ပြောရလျှင် သူတို့အတွက် လောကကြီးသည် ရွေးချယ်ယူငင်စရာတွေ များပြားလှသော ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည့် လောကကြီး၊ လူတိုင်းအတွက် အခွင့်အလမ်းတွေ အများကြီး ဖွင့်လှစ်ပေးထားသည့် နေချင့်စဖွယ် လောကကြီး ဖြစ်နေလေသည်။

စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်များ သေဆုံးပျောက်ကွယ်သွားကြသည့်အချိန်

ငယ်ရွယ်စဉ် ဘဝမှာ အထက်က ဖော်ပြထားခဲ့သည့် သောကြာနေ့ည ခံစားမှုမျိုး လူတိုင်းကိုယ်စီ ရှိခဲ့ကြပါသည်။

သည့်နောက် ဘာဖြစ်သနည်း။ အရွယ်ရောက်သည့်အချိန်မှာ ဘာတွေဖြစ်ကုန်ကြသနည်း။ ဘာကြောင့် လူအမြောက်အမြားမှာ ရည်မှန်းချက်တွေ ပျက်ပြယ်ခဲ့ရသနည်း။

အကြောင်းက ရှင်းရှင်းလေး ဖြစ်သည်။

အထက်တန်းကျောင်းက ထွက်လာပြီး၊ သို့မဟုတ် ကောလိပ်ကျောင်းက ဆင်းလာပြီးသည့်နောက်တွင် လောကဓံတရား၏ ဂိုက်ပုတ်ချက် သို့မဟုတ် ယခင်က ကောင်းလှသည် ထင်ထားခဲ့သည့် လောကကြီး၏ ထိုးနှက်ချက်ကို မြီးမြီးမြက်မြက်ကလေး ခံစားလိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်၏။

အလုပ် ရှာရသည်။ ရသည့်အလုပ်မှာ မတည်မြဲ။ သုံးကြိမ် ပြောင်းရသည်။ လေးကြိမ် ပြောင်းရသည်။ အလုပ်ဝင်စမှာတော့ ကုမ္ပဏီတွေက အာမခံချက်တွေ မက်လုံးတွေ အများကြီး ပေးကြသည်။ နောက်တော့လည်း တကယ်တမ်း ဘာမျှ ဖြစ်မလာ။ တဖြည်းဖြည်း ပို၍ပို၍ စိတ်အားပျက်လာသည်။ သည်ကြားထဲမှာ ပင် အိမ်ထောင်ကျမည်။ ကလေး တစ်ယောက်နှစ်ယောက် မွေးမည်၊ တာဝန်တွေ က ပို၍များလာသည်။

ဒဏ်တွေ များလာသည့်တစ်နေ့မှာ လက်မြောက်အရုံးပေးစိတ် ဝင်လာ သည်။ 'ငါ့ဘဝမှာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ဖြစ်ဖို့ မျှော်လင့်ချက်မရှိတော့ဘူး၊ လောက ကြီးက ငါ့ကို တစ်ချက်ကလေးမှ မျက်နှာသာမပေးခဲ့ဘူး၊ ကံကြမ္မာအတိုင်းပဲ ရှိ ပါစေတော့' ဟူသော အတွေးမျိုး တွေးမိလာသည်။ ယခင်က ရှိခဲ့သည့် သွက်လက် တက်ကြွမှုတွေ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ လောကကြီးထဲ တိုးဝင်ကာ မိမိစိတ် ကြိုက် ရွေးချယ်ထားသော အရာများကို ယူငင်ခံစားလိုက်မည်ဟု ရည်မှန်းလာ ခဲ့ကြသူများသည် စိတ်ပျက်လက်လျှော့ကာ နောက်ဆုတ်သွားကြတော့သည်။

မိမိကံကြမ္မာကို မိမိဖန်တီးမည်ဟူသော စိတ်ဓာတ်သည် ပြောင်းပြန် လန် ကာ ကံပေးသမျှသာပဲ ဟူ၍ ဖြစ်လာသည်။ ကြီးကျယ်အောင်မြင်ရမည်ဟု ရည် မှန်းထားခဲ့သူသည် သူလို ငါလို မှန်တန်းလောက်ဖြစ်လျှင်ပင် မဆိုးဘူး ဟူ၍ သဘောထား ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။

ဤသည်မှာ ရမ်း၍ပြောနေခြင်း မဟုတ်။ ကျွန်တော်၏ ဘဝဖြစ်စဉ်နှင့် ယှဉ်၍ ပြောကြားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ဘဝကို သုံးသပ်ရင်း အခြားဘဝတူ တို့အကြောင်းကို ကျွန်တော် ဆက်စပ်သိမြင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ငယ်ကံကောင်းခဲ့သူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သားသမီးကို ချစ်တတ် ဂရုစိုက်တတ်သော မိဘနှစ်ပါးမှ ပေါက်ဖွားခဲ့ပါသည်။ အဖေရော အမေပါ စိတ်ပျက်ညည်းညူတတ်သူများ မဟုတ်ကြ။ အကောင်းမြင်စိတ်ဖြင့် တက်ကြွနေတတ်သူများသာ ဖြစ်သည်။ အဖေသည် ဘောလုံးနည်းပြဆရာတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်ကြီးပြင်းလာစဉ်ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ကျွန်တော့်အား ကူညီခဲ့ အားပေးခဲ့ မြေတောင်မြှောက်ပေးခဲ့သည်။

အထက် တန်းကျောင်းသို့ ရောက်သည့် အခါ ၌လည်း အတော်ဆုံး အကောင်းဆုံးဆိုသော နည်းပြဆရာများနှင့် ကျွန်တော် ဆုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ ဆရာ တော်မီတေလာနှင့် ဆရာဝက်စ်သောမတ်စ်တို့ နှစ်ယောက်လုံးပင် ကျွန်တော့်

ကို ဘောလုံးပညာသင်ပေးကြရုံမက၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အတော်ဆုံးဘောလုံးသမား တစ်ယောက်ဖြစ်ရမည်ဟူသော စိတ်ဓာတ်မျိုးပါ ရိုက်သွင်းပေးခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့နေထိုင်ရာ ဂျော်ဂျီယာပြည်နယ် ကိုင်ရိုမြို့ကလေးမှာလည်း အလွန်ထူးခြားသည်။ လူဦးရေတစ်သောင်းဝန်းကျင်သာ ရှိသည့် ကျွန်တော်တို့ မြို့ကလေးသည် လူငယ်များကိုပြုစုပျိုးထောင်ရာ၌ အခြားမြို့များမှလူများ အံ့ဩ ရလောက်အောင်ပင် ထက်သန်တက်ကြွလှသည်။

ဤသို့လျှင် ကျွန်တော်၏ ငယ်ဘဝသည် အလွန်ပင် သာတောင့်သာယာ ရှိခဲ့ရပါသည်။ သည်နောက် ကျွန်တော် ကောလိပ်ကျောင်းသို့ ရောက်သည်။ ထို နောက် ကလေးဘဝကတည်းက ချစ်ခဲ့ရသူ အင်ဂျီလာနှင့် လက်ထပ်သည်။ သည် အထိ ကျွန်တော်ဘဝ သာယာလှပဆဲ။

သို့သော် ထိုနောက်တွင်တော့ လောကကြီးအကြောင်းကို ကျွန်တော် တကယ် နဖူးတွေ့ ခူးတွေ့ စတင်ရင်ဆိုင်ရတော့သည်။ အဖေသည် အသက် လေးဆယ့်ရှစ်နှစ်အရွယ်တွင် ရုတ်တရက် နှလုံးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ သည်။ အမေမှာစားဝတ်နေရေးအတွက် ကသီလင်တ ဖြစ်နေသည့်အချိန် ကျွန် တော်က ကိုယ့်ပြဿနာနှင့်ကိုယ် မနိုင်မနင်းဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော်ငယ်စဉ် က ရည်မှန်းခဲ့သည့် ဘောလုံးနည်းပြဆရာအဖြစ်ကိုကား ရရှိခဲ့ပါ၏။ သို့သော် အထက်တန်းကျောင်းမှ အားကစားနည်းပြဆရာတစ်ယောက်၏ လစာမှာနည်း ပါးလှချေသည်။ ကျွန်တော့်မှာ ဇနီးနှင့် သားသမီး နှစ်ယောက်၏ တာဝန်က လည်း ရှိနေပြီ။

သည်အခါ စီးပွားရေး ဖူလုံမှု ရှိရေး၊ ငွေရေးကြေးရေးအတွက် လုံခြုံ စိတ်ချရရေးသည် ကျွန်တော့်ဘဝအတွက် ရည်မှန်းချက်တစ်ရပ်အဖြစ်ပေါ်ထွက် လာသည်။ အပိုဝင်ငွေ ရအောင် ကျွန်တော် နည်းမျိုးစုံဖြင့် စတင်ကြိုးပမ်းတော့ သည်။ ရပေါက်ရလမ်းတွေ လိုက်ရှာသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်စိတ်တွင် သေ ချာပေါက် အခွင့်အရေးပဲဟု ထင်မိသော အရာတွေသည် တကယ်လက်တွေ့ လုပ် ကြည့်သည့်အခါ ထင်ထားတာနှင့် တခြားစီဖြစ်နေခဲ့သည်။

ကျောင်းသားဘတ်စကက်ဘောပြိုင်ပွဲများတွင် ကျွန်တော် ဒိုင်လူကြီး ဝင်လုပ်သည်။ ကျောင်းသားမိဘများ နှစ်ဖက်အသင်း နည်းပြဆရာများထံ အဆဲ အဆိုခံရင်း သုံးနာရီလောက် ဘတ်စကက်ဘောကွင်းကို ထက်အောက်စုန်ဆန် ပြေးလွှားပြီးသောအခါ ဒိုင်လူကြီးလုပ်ခ ငွေ ၁၂ ဒေါ်လာ ရသည်။

တစ်နှစ်တွင်မူ ကျွန်တော့်လိုပင် ငွေကျပ်နေသည့် နည်းပြဆရာတွေစုပြီး ခရစ္စမတ်သစ်ပင်များ ရောင်းကြသည်။ ရေခဲအောင် အေးစက်နေသည့်ညအချိန်

အိမ်ထဲတွင် နွေးနွေးထွေးထွေး မနေနိုင်ဘဲ နှစ်ပတ်တိတိ ကျွန်တော်တို့ ဒုက္ခခံကြရသည်။ ရရှိသည့်ငွေကို ခွဲဝေယူကြတော့ တစ်ယောက်လျှင် ၇၅ ဒေါ်လာမျှစီသာ ရကြသည်။

တစ်နေ့တွင် သတင်းစာတစ်စောင်၌ ကြော်ငြာတစ်ခုတွေ့ရသည်။ ကျောင်းဆရာများ အားကစားနည်းပြများအတွက် ဝင်ငွေ အများအပြား ရရှိစေမည့် အချိန်ပိုင်း လုပ်ငန်းတစ်ခုဟူ၍ ကြော်ငြာထားသည်။ အလုပ်က စွယ်စုံကျမ်းများ ရောင်းချသော အလုပ် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်က ဈေးရောင်းရမည့်အလုပ်ကို မဝံ့မရဲဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ခံစားရမည့် ကော်မရှင်က အတော်ပင်များသည်။ သို့နှင့်ပင် အရောင်းကိစ္စ သင်ကြားပေးသည့် သင်တန်းကျောင်းကလေးတစ်ခုသို့ ကျွန်တော် သွားဖြစ်ခဲ့သည်။ သည်နောက်မှာတော့ အိမ်တံခါးပေါက်တွေ လိုက်ခေါက်ကာ ဈေးလည်ရောင်းသော အလုပ်ကို စတင်လေသည်။ တံခါးတွေက ဈေးသည်မှန်း သိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဖြောင်းခနဲ ဖြောင်းခနဲ ပိတ်သွားကြသည်။ သည်လောက်အထိ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍ မျှော်လင့်မထားခဲ့ရာ တဖြည်းဖြည်း ကျွန်တော် ကြောက်လာသည်။ အိမ်တံခါးပေါက်တစ်ခု ရှေ့ရောက်တိုင်း ရင်ထဲက ပျို့ချင်သလို ဗိုက်ထဲက ထိုးအောင့်ချင်သလို ဖြစ်လာသည်။ နောက်ဆုံးတွင်တော့ စွယ်စုံကျမ်းနှစ်စုံ ကျွန်တော် ရောင်းဖြစ်ခဲ့သည်။ တစ်စုံကို ကျွန်တော့်ဇနီးသည်က ဝယ်ယူပြီး တစ်စုံကို မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ဝယ်သွားခဲ့သည်။

သည်အတွေ့အကြုံက ကျွန်တော်သည် ဈေးရောင်းသည့်အလုပ်၌ စွဲမည့်သူတစ်ဦး မဟုတ်ကြောင်း ပြသနေသလို ရှိခဲ့သည်။

သို့တိုင်အောင်ပင် နည်းပြသင်တန်းတစ်ခု၌ အားကစားပစ္စည်းသစ်များ ဖြန့်ချိရောင်းချရန် စီစဉ်နေသူတစ်ဦးနှင့် တွေ့သောအခါ ကျွန်တော်စိတ်ဝင်စားခဲ့ပြန်ပါသည်။

သူ ရောင်းချမည့် ကိုယ်ကာယ လေ့ကျင့်ခန်းသုံး ပစ္စည်းကိရိယာများမှာ ပြေးခုန်ပစ် အားကစားသမားများလောကတွင် အကြီးအကျယ် ခေတ်စားလာနိုင်သည်ဟု ယူဆရသည်။ ထို့ပြင် သူက ကျွန်တော့်အား တစ်ဦးတည်း ကိုယ်စားလှယ် သဘောမျိုး ပေးမည်ဟုလည်း ဆိုသည်။ ကျွန်တော် အရမ်းအားတက်သွားသည်။ တကယ်ကြီးပွားမည့် လမ်းစကို ခြေချမိပြီဟု ယုံကြည်လိုက်သည်။

ထိုလူထံမှ ပစ္စည်းအမယ်ပေါင်း ရာချီ၍ ကျွန်တော် ဝယ်ယူလိုက်သည်။ သို့သော် ဝယ်ပြီးနောက်တွင်မှ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်သည် တောင်ပိုင်းနယ် တစ်ခွင်လုံး၌ လူတိုင်းကိုပင် ကျွန်တော့်နည်းတူ တစ်ဦးတည်း ကိုယ်စားလှယ် ခန့် သွားခဲ့ကြောင်း သိရှိရလေသည်။

မတတ်နိုင်တော့။ သည်ပစ္စည်းတွေ့သယ်ကာ ဈေးသည်ဒေလုပ်ကို ဆက်လုပ်ပြန်ပါသည်။ အကြီးအကျယ် ရေပန်းစားလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် မျှော်လင့်ခဲ့သည့် ပစ္စည်းများကို လူတွေ စိတ်မဝင်စားကြ။ ကိုယ့်ကို မြင်မှ တံခါးပိတ်ပစ်လိုက်သည့် ဒဏ်ကို ကြိုတင်မှိတ်ခံကာ နေ့စဉ် အားတင်းပြီး ကျွန်တော် ထွက်ခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံး စာရင်းချုပ်သည့်အခါ၌မူ ကျွန်တော်ခံခဲ့ရသမျှ ဒုက္ခအတွက် ဒေါ်လာနှစ်ရာ သုံးရာမျှ ခံစားရလေသည်။

စာဖတ်သူ မည်သို့သဘောရပါသနည်း။ ငါလည်း အလားတူ ကြုံခဲ့ဖူးတာပဲဟု တွေးနေမိပါသလား။

မှန်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးပင် သည်သဘောမျိုး ကြုံခဲ့ရဖူးပါသည်။ သည်အတွေ့အကြုံတွေသည် သင်တို့ ကျွန်တော်တို့ ရည်မှန်းချက်တွေ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်တွေ အားလုံးကို ထုချေဖျက်ဆီးပစ်သည့် အတွေ့အကြုံများပဲ ဖြစ်ပါသည်။ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားခဲ့သည့်ကြားက နာလန်မထူနိုင်အောင် ရိုက်ချိုးခံလိုက်ရသည့်အခါ နောက်ထပ် ကြိုးစားချင်စိတ် မရှိတော့လောက်အောင် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းသွားရပေသည်။

နောက်ပိုင်း၌ ကျွန်တော်သည် အာမခံကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးအဖြစ် အချိန်ပိုင်း လုပ်ကိုင်ရင်း အောင်မြင်မှု အတန်အသင့် ရရှိခဲ့စားခဲ့ရပါသည်။ သို့သော် အေ၊ အယ်လ်၊ ဝီလျံ (စ) ကုမ္ပဏီကို တည်ထောင်မည် ကြံစည်သောအခါ၌မူ အနှောင့်အယှက် အဟန့်အတားတွေကို ကျွန်တော် မယုံနိုင်လောက်အောင်ပင် အဆမတန် ကြုံလာရပြန်သည်။

ကျွန်တော်တို့ အရောင်းလုပ်ငန်းကို တွဲကိုင်ပေးမည့် ကုမ္ပဏီတစ်ခု လိုက်ရှာစဉ်က အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ပြောပါမည်။ အာမခံကုမ္ပဏီအကြီးအကဲများနှင့် ကျွန်တော် တွေ့ဆုံစကားပြောခွင့် ရရန် ကြိုးစားသည်။ မအောင်မြင်။ သူတို့နှင့် တွေ့ဆုံရရေးမှာ မလွယ်ကူ။ သို့သော် တစ်ကြိမ်တွင်တော့ တော်စတန်မြို့ရှိ နာမည်ကြီး ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှ အကြီးအကဲနှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ရသည်။ စကားပြောရသည်မှာ သိပ်မဆိုးလှ။ ကျွန်တော် အတော်လေး အားတက်သွားသည်။ များမကြာမီ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် အတ္တလန်တာမြို့သို့ ရောက်ရှိနေစဉ် ကျွန်တော်နှင့် တွေ့ဆုံပါသည်ဟု ဆက်သွယ်အကြောင်းကြားသည်။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းကို သူ့ကုမ္ပဏီက ကိုင်ပေးရန် လက်ခံလိုက်ပြီဟု သောသတင်းကို ပြောကြားရန် ခေါ်ခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယူဆပြီး ကျွန်တော် အတော်ပင် ဝမ်းသာအားရဖြစ်သွားသည်။ မြို့လယ်ကောင်ရှိ ပိချိထရီးပလာဇာ ဟိုတယ်တွင် သူနှင့်အတူ ညစာစားရင်း စကားပြောရသည်။

အာလာပသလ္လာပ ပြောပြီးနောက် သူက ကျွန်တော့်မျက်နှာကို စေ့စေ့ ကြည့်ကာ

‘ဒီမှာ အဘတ်၊ ကိုယ် သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်ပြီးပြီ၊ မောင်ရင့် အစီအစဉ် ဘယ်လိုမှ အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ဘူး’ ဟူ၍ ပြောချလိုက်သည်။

သူ ကျွန်တော့်ကို တမင်တကာ မညှာမတာလုပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ ရည်ရွယ်သည့်အတိုင်း ကျွန်တော်ကလည်း အထိနာသွားခဲ့သည်။ ချက်ချင်း အိမ်ပြန်ပြေးကာ ဘယ်သူနှင့်မျှ အတွေ့မခံဘဲ တံခါးအလုပ်တံပြီးသာ နေလိုက်ချင်တော့သလို ခံစားလိုက်မိသည်။

သို့သော် ဒါက ထိုအခိုက်အတန့် ခံစားမှု ဖြစ်သည်။

တကယ်တမ်း ကျွန်တော် အလျှော့မပေးခဲ့ပါ။ စင်စစ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြုအမူကပင် ကျွန်တော့်အား ဒီအလုပ်ကို အောင်မြင်အောင် လုပ်ပြမယ်ဟူ၍ ခိုင်မာပြတ်သားစိတ်ဝင်အောင် လုပ်ပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ အခြားသူတစ်စုံတစ်ယောက်၏ ကျွန်တော့်အပေါ်ရှုမြင်ပုံ ကျွန်တော့်စိတ်ကူးများအပေါ် ရှုမြင်ပုံများကြောင့်ကား ကျွန်တော် ဘယ်တော့မျှ လက်မြောက်အရုံးပေးမည် မဟုတ်ဟူ၍ ကျွန်တော့်စိတ်တွင် ပြတ်သားစွာ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိသည်။

ယုံကြည်စိတ်၏ စွမ်းအား

ငယ်စဉ်တုန်းက ကိုယ့်ကို အားပေးသည့် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ကြီးပြင်းရသည်။ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ရပ်သည့်အချိန်ကျတော့ ပတ်ဝန်းကျင်က နှိပ်ကွပ်သည့် ပတ်ဝန်းကျင် ဖြစ်နေသည်။ သည်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အောင်မြင်ဖို့ မျှော်လင့်ချက်မှ ရှိပါသေးရဲ့လားဟု စဉ်းစား နောက်တွန့်ချင်စရာ ဖြစ်လာသည်။

မတွန့်ပါနှင့်။ မျှော်လင့်ချက်တွေ၊ အလားအလာတွေ အများကြီး ရှိပါသေးသည်။ အရေးကြီးသည်က သင့်စိတ်ဓာတ် ဖြစ်သည်။

သူတစ်ပါးပြောသည့် အဖျက်စကားများကို သင်မှတ်သားနေစရာမလို။ ငါ့အဆင့်က ဒီလောက်ပဲ ရှိမှာပါဟူ၍ သူလိုငါလို အဆင့်အတန်းမှာ ငြိမ်သက်နေစရာမလို။ သူတစ်ပါး နှိပ်ကွပ်တိုင်း နိမ့်ကျသော ဘဝမှာ ခေါင်းငုံ့နေစရာမလို။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မြေတောင်မြောက်ပေးမည့်သူ၊ လက်တွဲခေါ်မည့်သူ မရှိလျှင်လည်း အရေးမကြီး။ အရေးကြီးသည်က သင့်ကိုယ်သင် အားကိုးရဖို့ ဖြစ်သည်။

ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးစိတ် ဖြစ်ပေါ်ရန်အတွက် ရှေးဦးစွာ မိမိ၏ အရည်

အချင်း အစွမ်းသတ္တိအပေါ် ယုံကြည်မှု ရှိရပေမည်။ မိမိကိုယ်ကို အားကိုး ယုံကြည်စိတ် ပြည့်ဝလာပြီဆိုလျှင်ကား အောင်မြင်မှုလမ်းစပေါ်သို့ သင် ခြေချဖြစ်လေပြီ။

စင်စစ် မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်သည် သင်၌ ငယ်စဉ်က ပြည့်ပြည့်ဝဝကြီး ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ သင်၌ သူတစ်ပါးနှင့် မတူသည့် မည်သည့်အရည်အချင်းမျိုး တွေ ရှိကြောင်း သင် သိခဲ့မြင်ခဲ့ဖူး၏။ သင်သည် မည်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်ရမည်ဟု မျှော်မှန်းယုံကြည်ချက်လည်း သင်၌ ရှိခဲ့ဖူးပြီး ဖြစ်၏။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်ခဲ့သည့် ထိုမူလ ရှိရင်းစွဲ မိမိကိုယ်ကို မိမိအားကိုးယုံကြည်စိတ်ကို ပြန်ဖော်ပေးနိုင်လျှင် သင်သည် ယုံကြည်စိတ် ပြည့်ဝကာ သွက်လက်ထက်မြက်သူတစ်ဦး ပြန်ဖြစ်လာပေမည်။

သည်အတွက် သင်သည်

- ငယ်စဉ်ကလေးဘဝက ရှိခဲ့သည့် စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် မက်တတ်သည့် အလေ့အထကို ပြန်လည်မွေးမြူရလိမ့်မည်။
- ငါကား သူတစ်ပါးနှင့် မတူ၊ မည်သို့ ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်ဟူသော ယုံကြည်ချက်ကို ပြန်လည်ပျိုးထောင်ရလိမ့်မည်။
- သင့်ကိုယ်သင် ထူးချွန်အောင်မြင်နေသူ တစ်ဦးအဖြစ် ပြန်လည်မြင်ယောင်ကြည့်တတ်ရလိမ့်မည်။

လူတို့ မအောင်မြင်ကြရသည့် အကြောင်းများအနက် အဓိက အကျဆုံးအချက်မှာ မိမိကိုယ်ကို အားကိုးယုံကြည်စိတ် နည်းပါးခြင်း ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်က ရှိခဲ့သည့် ယုံကြည်မှု စိတ်ဓာတ်ကို ပြန်လည်ရယူ ထူထောင်နိုင်လျှင် ယင်းစိတ်ဓာတ်နှင့်အတူ ဘဝသည်လည်း ပြောင်းလဲတိုးတက်လာမည် ဖြစ်သည်။

တစ်ခါက ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်ရှိ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီရုံးခွဲတစ်ခုသို့ လူတစ်ယောက် ရောက်လာ၏။ သူသည် အေ၊ အယ်လ်၊ ဝီလျံ (စ) တွင် အလုပ်လုပ်လို၍ လာရောက်ခြင်း ဖြစ်၏။ သူ၏ အသွင်အပြင်ကို ကြည့်လျှင် ဘာမျှ အထင်ကြီးစရာ အကြောင်း မရှိပေ။ သူ မောင်းလာသည့် ကားမှာ ထရပ်ကားဟောင်းကြီးတစ်စီး ဖြစ်၏။ ရှုပ်အင်္ကျီစင်းကျားနှင့် ဘောင်းဘီတို စင်းကျားကို ဝတ်ထား၏။ သို့သော် အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီမှာ အရောင်အသွေးချင်းကတော့ တခြားစီ ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် အနီရဲရဲ ခြေအိတ်များ စွပ်လာ၏။ ရုံးတွင် လူတိုင်း လိုလိုက သူ့အား လှည့်ကြည့်ကြသည်။ ဘယ်က ငကြောင်ပါလိမ့်ဟု မေးငေါ့ကြသည်။

လုပ်ငန်းခွဲ မန်နေဂျာ အသီးသီးကလည်း သူ့အား အလုပ်ခန့်လိုစိတ် မရှိ

သဖြင့် ဟိုဘက်လွဲ သည်ဘက်လွဲ လွဲနေကြသည်။ သည်လူ့ပုံစံနှင့် အာမခံ လုပ်ငန်းတွင် အရောင်းကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် အောင်မြင်နိုင်ရန် အကြောင်း မရှိဟု ယူဆကာ သူနှင့် အချိန်ကုန်ခံပြီး စကားပြောမနေချင်ကြ။

မည်သူကမျှ ပျူပျူငှာငှာ မရှိသော်လည်း သူက ရုံးသို့ ဆက်၍ ဆက်၍ လာနေသည်။ သို့နှင့် နောက်ဆုံးတွင် ရုံးခွဲအကြီးအကဲဖြစ်သည့် ဒေသဆိုင်ရာ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌက သူ့ဖွဲ့ကို အလျှော့ပေးကာ သူ့အား အလုပ်ခန့်လိုက်ရလေသည်။

သို့သော် ထိုသို့ အားနာပါးနာ ခန့်လိုက်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ယခုအခါ၌ သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် ကုမ္ပဏီ၏ ဒေသဆိုင်ရာ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌတစ်ဦး ဖြစ်ကာ တစ်လလျှင် ဒေါ်လာ ၁၀၀၀၀ ခန့်မျှ ဝင်ငွေရလျက် ရှိပေပြီ။

စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်က သူ့အား အောင်မြင်မည့်သူ မဟုတ်ဟု မြင်ခဲ့၏။ အဆင်အပြင်က အထင်ကြီးစရာ မရှိ၊ ကားကလည်း လူမြင် မတင့်တယ်။

သို့သော် သူ့၌ အလွန်အဖိုးတန်သော အရည်အချင်းတစ်ခု ရှိနေသည်။ ယင်းက ငါသည် ဤလုပ်ငန်းကို အောင်မြင်စွာ လုပ်ကိုင်နိုင်ရမည်ဟု စွဲမြဲယုံကြည်ထားသည့် စိတ် ဖြစ်သည်။ သူသည် ယခုအလုပ်အား သူ့ဘဝကို ပြောင်းလဲစေနိုင်မည့် လမ်းစ တစ်ခုဟု မြင်သည်။ သူသည် အခက်အခဲကို တွန်းလှန် ကျော်လွှားနိုင်ရမည်၊ ဤအလုပ်၌ ထူးချွန်အောင်မြင်ရမည် ဟူ၍လည်း သူ ယုံကြည်ထားသည်။ သူ့အတွက် သူတစ်ပါးတို့၏ အထင်အမြင်များသည် အရေးမကြီး။ သူတစ်ပါးတို့ သူ့အား ယုံကြည်မှုနည်းသည်ကို သူ သိသော် မြင်သော်လည်း စိတ်အား မငယ်၊ အလျှော့မပေး။

သူ့ယုံကြည်မှုဖြင့် သူသာ လုပ်စရာရှိသည်ကို ထက်သန်စွာ လုပ်ကိုင်သွားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် နောက်ဆုံးတွင် အောင်မြင်မှု ရလေသည်။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ် (ကလင်ဂင်ပီးလ်)သည် ယနေ့တိုင် ခြေအိတ်နီနီများကို စွပ်ထားဆဲ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုအခါ၌ သူ့ကို ကြည့်ပြီး ဘယ်သူကမျှ မရယ်မောကြတော့ပေ။

စာဖတ်သူ ငြင်းကောင်း ငြင်းပါမည်။

‘မင်းပြောတာတော့ လွယ်တာပေါ့ အာတ်ရာ၊ ဒါပေမဲ့ လက်တွေ့ဘဝဆိုတာ အဲသလို တစ်ယောက်တလေ အောင်မြင်သွားတာမျိုးကို လိုက်ပြီး စိတ်ကူးယဉ်လို့ မရဘူးကွ၊ အရှိကို အရှိအတိုင်း လက်ခံရတာပဲ၊ ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းပေါ့ကွာ၊ တို့လိုလူမျိုးတွေအနေနဲ့က အောင်မြင်ဖို့ မျှော်လင့်ချက် မရှိတော့ပါဘူး’ ဟူ၍ ပြောကောင်း ပြောပါမည်။

အဓိပ္ပာယ်မရှိတာ ဟူ၍ပဲ ကျွန်တော်ဆိုချင်သည်။ အရှိကို အရှိအတိုင်း ဆို

သည်မှာ ဘာကို ဆိုလိုသနည်း။ ဘာကြောင့်ကော ဖြစ်သမျှ အကြောင်းအကောင်း ဖြစ်ရမှာနည်း။ ဒါတွေသည် စင်စစ် အရှုံးသမားတို့၏ စကားများသာ ဖြစ်သည်။ မိမိဘဝကို သူတစ်ပါး သတ်မှတ်သည့် ပုံစံအတိုင်း သို့မဟုတ် ကံကြမ္မာ စီမံသည့် အတိုင်းဟူ၍ တစ်ဖက်သတ် ခံယူနေစရာ မလို။ တွေ့ကြုံရသမျှ အခက်အခဲကို ရင်ဆိုင်တိုက်ဖျက်ရဲလျှင် ကိုယ့်ဘဝကို ကိုယ်လိုချင်သည့် ပုံစံအတိုင်းဖြစ်အောင် ဖန်တီးတည်ထောင်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ကလုပ်ဂင်ပီးလ်လို လူမျိုးသည် တစ်ယောက်တလေသာ ရှိသည်မဟုတ်။

ဂျယ်ရီဒန်ဆာကို ကြည့်ပါဦး။

ဂျယ်ရီသည် မွေးရာပါ အားကစားသမားတစ်ယောက် မဟုတ်။ သို့သော် နှစ်ရှည်လများ ကြီးစားလေ့ကျင့်သဖြင့် သူသည် တက္ကဆပ်ပြည်နယ်ရှိသူ ဇာတိ မြို့ကလေးတွင် တစ်နှစ်အတွက် အထူးချွန်ဆုံး အားကစားသမားဆု ရရှိသည် အထိ အောင်မြင်ခဲ့သည်။ အားကစား လူတော်များ မွေးမြူရန် လိုက်ရှာကြသည့် ကောလိပ်ကျောင်းကြီးများမှ ပုဂ္ဂိုလ်များက သူ့အား စိတ်ဝင်စားကြောင်းနှင့် စကောလာရှစ် ဆုကြေးအပြည့်ဖြင့် ကျောင်းတက်ခွင့် ရအောင် စီစဉ်ပေးရန် ဆန္ဒ ရှိကြောင်း ပြောဆိုကြသည်။ သူကလည်း ကောလိပ်တွင် ဘောစဘောသမား ကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားရင်း သွားဘက်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန် တစ် ယောက် ဖြစ်အောင် လေ့လာဆည်းပူးမည်ဟု ရည်ရွယ်ထားရာ ထိုအချိန်အခါ အဖို့မှ သူ့ဘဝသည် ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်းမြောက်သည့် အနေအထားမျိုး ဟု ထင်မှတ်စရာ ဖြစ်နေပေသည်။

သို့သော် မကြာမီပင် တကယ့်ဘဝနှင့် နဖူးတွေ့ ခူးတွေ့ ရင်ဆိုင်တွေ့ရ တော့၏။ စကောလာရှစ် ဆုကြေးအပြည့်ဖြင့် တက်ခွင့်မရဘဲ တစ်စိတ် တစ် ဒေသဖြင့် တက်လိုက် တက်ပါဟူသော ကမ်းလှမ်းချက်မျိုးသာ သူ ရလာသည်။ ထိုဆုကြေးဖြင့် ကျောင်းစရိတ် မလုံလောက်။ လိုငွေကို အိမ်ကလည်း ဖြည့်မပေး နိုင်။ သို့သော် အဆင်မပြေသည့်ကြားထဲက သူ ကြံဖန်ပြီး ကျောင်းတက်သည်။ သို့သော် ကျောင်းစာကို အာရုံအပြည့် မစိုက်နိုင်သဖြင့် အခက်အခဲတွေ ကြုံလာ ရပြီး နောက်ဆုံးတွင် ကောလိပ်ကျောင်းမှ ထွက်လာခဲ့ရသည်။ ဇာတိမြို့သို့ ပြန် လာကာ သူ့အဖေနှင့်အတူ ဓာတုပစ္စည်း ကုမ္ပဏီတွင် အလုပ်လုပ်ရသည်။

ဂျယ်ရီသည် သူ့အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်လှန်သုံးသပ်ကာ ငါ့ဘဝကတော့ သွားပြီဟု မြင်ခဲ့သည်။ သူ့မှာ ကောလိပ်ဒီဂရီ မရှိ။ နာမည်ကျော် ဘောစဘော သမား မဖြစ်။ ဆရာဝန်လည်း မဖြစ်။ သူ့စိတ်၌ သူသည် အလကားကောင် တစ် ကောင် ဖြစ်၍နေပေသည်။

တစ်နည်းပြောရလျှင် ဂျယ်ရီ လက်မြောက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ
နောက်ထပ် မကြိုးစားတော့။ ဆက်လက်ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းလည်း မပြုတော့။

တစ်နေ့တွင် ဂျယ်ရီသည် ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီမှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်နှင့်
တွေ့၏။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်က ဂျယ်ရီသည် ကျွန်တော်တို့လုပ်ငန်းတွင် အလွန်တန်ဖိုး
ရှိသူတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု မြင်၏။ သို့သော် ဂျယ်ရီက စိတ်မဝင်စား။
ကုမ္ပဏီကို အနည်းအကျဉ်း အကဲခတ်သည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့အလုပ်ကို
သူငြင်းခဲသည်။ သူ့အနေနှင့် တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်မြောက်အောင် မြင်လာနိုင်သည်
ဟု မယုံကြည်သည့်သဘော ဖြစ်သည်။

ကိုးလတ်တီ ငြင်းပယ်နေခဲ့ပြီးသည့်နောက်တွင် ဂျယ်ရီ ရင်ထဲတွင် သူ့
ကိုယ်သူ ယုံကြည်မှု စိတ်ဓာတ်ကလေးများ ပြန်လည်နိုးထ လှုပ်ရှားလာသည်။
စမ်းလုပ်ကြည့်လျှင် အောင်မြင်ချင်လည်း အောင်မြင်မှာပေ။ ဒါဟာ ငါ့အတွက်
အောင်မြင်မှုလမ်းစ ဖြစ်လာနိုင်တယ် စသည်ဖြင့် တွေးမိလာသည်။ သို့နှင့် နောက်
ဆုံးတွင် ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီအလုပ်ကို လက်ခံပြီး ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ကြည့်ရန်
ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ထိုဆုံးဖြတ်ချက်သည် သူ့ဘဝကို လုံးလုံးလျားလျား ပြောင်းလဲပစ်လိုက်
ပေသည်။ ယနေ့ ဂျယ်ရီသည် အရောင်းဌာန၏ နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ညွှန်ကြားရေးမှူး
ဖြစ်နေချေပြီ။ သူ့ရာထူးမှာ ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီ၏ အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းဆိုင်ရာ
အမြင့်ဆုံးရာထူးတစ်ခု ဖြစ်သည်။ သူသည် ဧရာမ လုပ်ငန်းဌာနကြီးတစ်ခုကို စီမံ
ခန့်ခွဲနေရပြီး သူ၏ နေထိုင်မှုအဆင့်အတန်းမှာလည်း ဓာတုပစ္စည်းကုမ္ပဏီလုပ်
သား ဘဝနှင့် ကွာချင်တိုင်း ကွာခြားသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

သူ့ဘဝကို ပြန်၍ ငဲ့စောင်းကြည့်လျှင် ကံပေးသမျှ ဟူသော အတွေးမျိုး
ဖြင့် လက်မြောက်အရှုံးပေးထားသည့် အနေအထားမှနေ၍ ယုံကြည်စိတ်ကလေး
ပြန်လည်နိုးကြားလာသဖြင့် ဘဝတက်လမ်း ပွင့်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းရှင်း
ကြီး မြင်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

လူတိုင်းပင် ဂျယ်ရီကဲ့သို့ လှပသော ဘဝမျိုးသာ တည်ဆောက်ချင်ကြ
ကြောင်း ကျွန်တော်တို့အားလုံး သိကြပါ၏။ လူတိုင်းပင် အောင်မြင်မှုကို လိုလား
သည်။ လူတိုင်းပင် စီးပွားရေး အခြေခိုင်ချင်သည်။ လူတိုင်းပင် အောင်မြင်သော
လုပ်ငန်းရှင် ဖြစ်ချင်သည်။ သို့သော် ဖြစ်ချင်ရုံသက်သက်ဖြင့် မပြီး။ လိုချင်တာ
ကို ရအောင် ပြိုင်ယူဆိုင်ယူ တိုက်ယူရပေမည်။

တိုက်ယူဖို့ အသင့်ပြင်ပါ

လူအများစု၏စိတ်၌ မိမိဘဝကို သူတစ်ပါးတို့ ပိုင်ဆိုင်ထားကြသည် ဟု ခံစားနေကြ၏။ ငါသည် ငါ့ကိုယ်ငါ မပိုင်၊ ငါသည် ရုပ်သေးရုပ် ဖြစ်နေပြီး ငါ့အား သူတစ်ပါးတို့က ကြီးဆွဲနေကြသည်ဟု မြင်နေကြ၏။

သည်အမြင် မှားသည်။ လုံးဝ မှားနေသည်။ အောင်မြင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်လိုလျှင် သည်အမြင်ကို ယခုချက်ချင်းပင် စွန့်လွှတ်ရလိမ့်မည်။

ရေးမထားသည့် ဥပဒေ။ ။ ဘဝသည် သင်လက်ခံသည့်အရာကို ပေးလိမ့်မည်။

- သင်သည် သူလိုငါလို အဖြစ်မျိုးကို လက်ခံပါသလား၊ ဘဝက သင့်အား သူလိုငါလိုဖြစ်အောင် လုပ်ပေးလိမ့်မည်။
- သင်သည် စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရမှု၊ မပျော်ရွှင်မှုတို့ကို လက်ခံပါသလား၊ ဘဝက သင့်အား စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်အောင် မပျော်ရွှင်အောင် လုပ်ပေးလိမ့်မည်။
- သင်သည် ငွေကြေးကျပ်တည်းမှုကို လက်ခံပါသလား၊ ဘဝက သင့်အား ငွေကြေး ကျပ်တည်းမှုကို ပေးလိမ့်မည်။

သင်သည် ယင်းအရာများကို ငြင်းဆန်ပါက ဘဝက သင့်အား အတင်းအကျပ် မပေးနိုင်။

သင်သည် ဘဝမှ သင်လုံရာကို တောင်းဆိုရယူနိုင်သည်။ သင်သည် ပျော်ရွှင်မှု၊ အောင်မြင်မှု၊ ပြည့်စုံကုံလုံမှုတို့ကို တောင်းဆိုသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ ထိုအရာများအား သင် မုချ ရမည်ပင် ဖြစ်သည်။

ရေးမထားသည့် နောက်ဥပဒေတစ်ခု ရှိပါသေးသည်။

ရေးမထားသည့်ဥပဒေ။ ။ ဘဝသည် သင်ရုပ်လုံးဖော်သည့်အတိုင်း ပုံပေါ်လာမည် ဖြစ်သည်။

ဒါသည် အမှန်ပုံဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ် နည်းပြီး မိမိဘဝ အတွက် စိတ်ဓာတ်ကျနေသူများသည် မအောင်မြင်မှုများ၊ စိတ်ပျက်စရာ စိတ်မချမ်းသာစရာများကိုသာ နေရာတကာ၌ မြင်နေရ၏။ ထိုအခါ မအောင်မြင်မှု၊ စိတ်ပျက်စိတ်ညစ်မှုများနှင့်ပင် ရင်ဆိုင်ရလေသည်။

အောင်မြင်လိုသူသည် အောင်မြင်မှုကိုသာ မြင်ယောင်မြော်မှန်းရလိမ့်မည်။ မအောင်မြင်မှာတွေ့ ထိုင်တွေ့နေလျှင် ဘာမျှလုပ်ချင်စိတ် ရှိတော့မည် မဟုတ်။ မလုပ်လျှင် မအောင်မြင်၊ မအောင်မြင်လျှင် တဖြည်းဖြည်း ဘေးရောက် နောက်ဆုတ်သွားရမည် ဖြစ်သည်။

အောင်မြင်မည့်အရေးကို တွေးပါ။ အလုပ်အကိုင်များ မည်သို့ပြီးမြောက် အောင်မြင်နိုင်ပုံကို တွေးပါ။ ယင်းအတွက် မည်သို့ ဝမ်းမြောက်အားတက်ရမည် ကို တွေးပါ။

သင်သည် စောစောက မည်မျှပင် မအောင်မြင်ခဲ့၊ အရေးနိမ့်ခဲ့သည် ဖြစ် ပါစေ၊ ယနေ့ လူသစ်စိတ်သစ်မွေးကာ သင့်ဘဝ ပြောင်းလဲတိုးတက်အောင် ဖန်တီး နိုင်ပါသေးသည်။ ငယ်စဉ်က သင့်အိပ်မက်များ ပြန်လည်နိုးကြားကာ တကယ် လည်း အကောင်အထည်ပေါ်လာအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသေးသည်။

အရေးကြီးသည်ကား သင့်ခေါင်းထဲသို့ စိတ်ဓာတ်စွမ်းအားတွေ ထည့် သွင်းပေးနိုင်ဖို့ပဲ ဖြစ်သည်။

စွမ်းအားဆိုင်ရာမူဝါဒ (၁)။ ။ သင့်အောင်မြင်မှုနှင့် စိတ်ချမ်းသာမှုကို သင်ကိုယ်တိုင် တောင်းဆိုရလိမ့်မည်။

ကမ္ဘာလောကသည် သင့်အား ဘာကိုမျှ အသားလွတ် ပေးမည် မဟုတ် ပေ။ ဘယ်သူကမျှ သင့်ဆီလာပြီး အသားပခုံးပုတ်ကာ ‘ရော့ ယူဗျာ အခွင့်အရေး တွေ’ဟု ပေးမည် မဟုတ်။ ပခုံးပုတ်၍ လှည့်အကြည့်တွင် မျက်နှာကို လက်သီး ပြင်းပြင်းနှင့် ထိုးထည့်လိုက်ခြင်းမျိုးသာ သင် ခံချင် ခံရလိမ့်မည်။

အလကား ရနိုင်တာ ဒါမျိုးပဲ ရှိသည်။

ဒါကို လူအများ သိကြပါသည်။ ဒါကို သိလျက်နှင့် သူတို့ ဘယ်လိုတွေး ကြသနည်း။ ဘယ်သူကမျှ ငါ့ကို မကူညီကြဘူးဆိုလျှင် ငါဘယ်မှာ အောင်မြင် နိုင်ပါ့မလဲဟူ၍ပဲ တွေးသည်။

မှားပြန်ပါပြီ။

မည်သူကမျှ သင့်ထံလာပြီး အခွင့်အရေးတွေ မပေးဘူးဆိုတော့ကော ဘာဖြစ်သနည်း။ သင့်အား အောင်မြင်သူတစ်ဦးဘဝသို့ ရောက်ရှိအောင် မောင်း နှင်ပေးမည့် စွမ်းအားများ သင့်ကိုယ်ထံမှာ အပြည့်ရှိနေသည်။ သင်၌ လိုအပ်နေ သည်မှာ သင်သည် ဤလောက၌ ထိုက်တန်သော တစ်နေရာကို ရပိုင်ခွင့်ရှိသည် ဟူသော ယုံကြည်ချက်နှင့် ထိုအရာကို ရအောင်ယူမည် ဟူသော ခိုင်မာသည့် သန့်ဋ္ဌာန်တို့သာ ဖြစ်သည်။

ဒါတွေကို တခြားက မရနိုင်။ သင့်ကိုယ်တိုင်ထံမှပင် သင် တောင်းခံ ယူရလိမ့်မည်။

တစ်ခါတုန်းက တင်နက်ဆီပြည်နယ် အနောက်ပိုင်း မြို့ကလေးတစ်မြို့ မှာ လူငယ်တစ်ယောက်ရှိသည်။ သူ့ဘဝမှာ ခက်ခဲသည်။ အကူအမ၊ အထောက်

အပုံကင်း မဲ့သည်။ သူ့ခမျာ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း ဂျင်မီ၏ နေအိမ်သို့ပင် အလည် သွားခွင့် မရှိ။ ဂျင်မီ၏ မိဘများက သူ့ကို အောက်တန်းစားလေး၊ ပေါင်းသင်း ရန် မသင့်သည့် ကလေးကလေးဟု သဘောထားသည်။ သို့သော် လူငယ်လေး ကား အားမလျော့။ တစ်နေ့မှာ ငါသည် ထူးချွန်ကျော်ကြားသူ တစ်ယောက် ဖြစ် ရမည် ဟုသော စိတ်ဓာတ်က သူ့ ရင်ထဲမှာ မပြတ်ကိန်းအောင်းနေသည်။

သူ့မှာ ဂစ်တာတစ်လက် ရှိသည်။ သို့သော် သူ ကြိုးမညှိတတ်။ ဂျင်မီ၏ အစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်သူ အဆိုတော်လွန်ဇီဂရင်း ဂျင်မီတို့ထံ လာရောက် လည်ပတ် သည့်အခါ လူငယ်လေးက သူ့ ဂစ်တာအိုကလေးကို ယူ၍ အိမ်အနီးလမ်းကြား ကလေးတစ်ခုမှ စောင့်ကာ အဆိုတော်ကြီးအား တွေ့ဆုံသည်။ ကောင်လေးကို သနားသဖြင့် ဂရင်းက ဂစ်တာကြီးညှိနည်း သင်ပေးသည်။ အခြေခံ သံစဉ်အချို့ ကိုလည်း တီးခတ်တတ်အောင် လက်ကွက်များ ပြပေးသည်။

သူ သင်ပေးသည်မှာ များများစားစား မဟုတ်။ သို့သော် ကောင်လေးက လည်း အများကြီး ရဖို့ မျှော်လင့်မထားပါ။ သူ့အတွက် လိုအပ်သည်မှာ အခွင့် အရေး လမ်းစကလေး တစ်ခုတလေ ရဖို့ပင် ဖြစ်သည်။

နောက် နှစ်အနည်းငယ်မျှ ကြာသည့်အခါ ဂျင်မီတို့ မိဘများက ပေါင်းသင်း ဖို့ မကောင်းတဲ့ကောင်လေးဟု သတ်မှတ်ခဲ့သူလေးသည် အမေရိကန် တစ်ပြည် လုံး၏ မေတ္တာကို ခံယူရရှိသူတစ်ဦး ဖြစ်နေခဲ့လေသည်။

ဤသို့လျှင် ငယ်စဉ်က အထောက်အကူ ကင်းမဲ့ခဲ့သည့် အဲလဗစ် ပရက် စလေ သည် အဆိုတော် လွန်ဇီဂရင်း ပေးခဲ့သည့် အကူအညီလေးကို အောင်မြင် ရေးအတွက် အခြေခံကောင်း လမ်းစကောင်းအဖြစ် ခံယူကာ အနုပညာကမ္ဘာ၌ သူ့အတွက် ထိုက်တန်သော တစ်နေရာကို ကိုယ်တိုင် တောင်းဆိုရယူခဲ့ပေသည်။

စွမ်းအားဆိုင်ရာ မူဝါဒ (၂)။ ။ ငယ်ငယ်တုန်းကလို စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် မက်တတ်အောင် ပြန်လုပ်ရလိမ့်မည်။

အဲဒါတော့ ကျွန်တော် မတတ်နိုင်ဘူးဟူသော စကားမျိုး ပြောကြားသည့် အလေ့အကျင့်ကို ယနေ့မှ စ၍ ရပ်တန်းက ရပ်လိုက်ပါ။ လောကကြီးမှာ သင် ဘာတွေ ဖြစ်ချင်သလဲ၊ ဘာတွေ ရချင်သလဲ ဆိုသည်ကိုသာ စ၍ စဉ်းစားပါ။ အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝလောက်တုန်းက သင့်ဘဝအတွက် အလားအလာ တွေ့၊ ရှေ့ရေးတွေ သင် ဘယ်လောက် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေးတောခဲ့၊ မြင်ယောင်ခဲ့၊ ကြံဆခဲ့ပါသလဲ။ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုသော အတွေးတွေ ကို ဘေးဖယ်ကာ ထိုစဉ်တုန်းကလိုပဲ သင့်စိတ်ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဖွင့်ပေး ထားလိုက်ပါ။

ထိုစဉ်က အိပ်မက်တွေကို ပြန်ရှာ၍ တောက်ယူကာ ဖုန်တွေ ဘာတွေ ခါပေးပါ။ ကိုယ့်ဘဝ ရှေ့ရေးအတွက် စိတ်ကူးယဉ်ကြည့်၊ အိပ်မက်မက်ကြည့် သော အလုပ်ကို နေ့စဉ် တမင်တကာ လေ့ကျင့်ပြုလုပ်ကြည့်ပါ။ နုပျိုလာမည်၊ တက်ကြွလာမည်၊ ငယ်ငယ်တုန်းကလိုပင် အားတွေအင်တွေ ဝင်လာမည်။ ငယ် စဉ်ကနှင့် ကွာခြားသည်က သင့်မှာ အတွေ့အကြုံ ပိုပြီး ပြည့်စုံနေပြီဆိုသော အချက် ဖြစ်သည်။

သင်သည် ခပ်စောစောက မအောင်မြင်ခဲ့သည့် တိုက်ပွဲကို အင်ပြည့်အား ပြည့် အတွေ့အကြုံအပြည့်နှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

သည်နေရာ၌ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယုံကြည်မှုသည် အလွန်အရေးကြီးသည်။ ယုံကြည်မှုက တိုက်ပွဲအနိုင်အရှုံးကို တစ်ဝက် အဆုံးအဖြတ်ပေးသည်။ တစ်ဝက် မက သုံးပုံနှစ်ပုံမျှပင် ဆုံးဖြတ်သည်ဟု ဆိုချင်သည်။ မော်တော်ကား သူဌေးကြီး ဟင်နရီဖို့ဒ် ပြောသော စကားတစ်ခွန်း ရှိသည်။ ‘သင်လုပ်နိုင်သည်ဟု ထင်သည် ဖြစ်စေ၊ မလုပ်နိုင်သည်ဟု ထင်သည်ဖြစ်စေ - သင့်အထင် မှန်သည်ချည်း ဖြစ် သည်’ ဟူ၍။

မှန်သည်။ လုပ်နိုင်သည် ထင်က ယနေ့မဟုတ်လျှင်ပင် တစ်နေ့ လုပ်၍ ရလိမ့်မည်။ မလုပ်နိုင်ဘူး ထင်က - ထိုသို့ ထင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး လုပ်၍ ရလိမ့်မည် မဟုတ်။

ထို့ကြောင့် မိမိကိုယ်ကို အားကိုးယုံကြည်ပါ။ သည်ယုံကြည်ချက်သည် စွမ်းအား ဖြစ်သည်ဟု ပြောလိုပါသည်။

ရစ်ကီအောလမင်း ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်အကြောင်း ပြောပါမည်။

၁၉၇၉ ခုနှစ်က အောလမင်းသည် အပူအပင်ကင်းစွာ နေထိုင်နိုင်ခဲ့သူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ထရပ်ကားမောင်းသည့် အလုပ်မှ တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာ ၂၅၀၀၀ မှ ၃၀၀၀၀ အထိ ရခဲ့သည်။ သူ့မှာ ဘဏ်ချေးငွေဖြင့် ဆောက်ထားသည့် တိုက် ခန်းတွေလည်း အတော်များများ ရှိသည်။ အဲသည်မှာ လူငှားတွေ ချထားသည်။

သို့သော် လောကကြီးကား အမြဲသာယာမနေ။ မတော်တဆ ထိခိုက်မှု ဖြစ်ပြီး သူ့ဒူးကျိုးသွားသည်။ လမ်းကောင်းကောင်း ပြန်လျှောက်နိုင်ရန်အတွက် ခွဲစိတ်မှုတွေ အလီလီ လုပ်ရသည်။ အလုပ် မလုပ်နိုင်သဖြင့် ဝင်ငွေ မရှိ၊ ဆေး ကုသစရိတ်တွေကလည်း ကြီးမြင့်လှသည်ဖြစ်ရာ စုဆောင်းထားသမျှလေးတွေ ပြောင်သွားသည်။ တိုက်ခန်းများအတွက် ပေးရမည့် အရစ်ကျငွေများ ပြေလည် အောင် မသွင်းနိုင်သဖြင့် အခန်းများအားလုံး ဘဏ်က ပြန်သိမ်းသွားသည်။

အေ၊ အယ်လ်၊ ဝီလျံ (စ) ကုမ္ပဏီသို့ အလုပ်လုပ်ရန် ရောက်ရှိလာချိန်တွင် သူ့၌ ဒေါ်လာ ၅၅၀,၀၀၀ မျှ အကြွေးတင်လျက် ရှိနေလေသည်။

သည်မျှ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းစရာ အဖြစ်မျိုး ကြုံခဲ့ရသူတစ်ဦးသည် စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက် မက်နိုင်ပါဦးမည်လား။ ဘဝကံ အကျိုးပေး မကောင်းခြင်းကို ပြစ်တင်ကာ လက်မှိုင်ချနေလိုက်ဖို့ပဲ ရှိတော့သည်။

သို့သော် ရစ်ကီအောလမင်းကား အိပ်မက်တစ်ခုကို အလွယ်တကူ အဆုံးရှုံးခံခဲ့သူ မဟုတ်။ ပြိုကျပျက်စီးသွားသော အိပ်မက်ကို အသစ်ပြန်လည် တည်ဆောက်သည်။ အလုပ်ဝင်စ ပထမပိုင်း သုံးနှစ်အတွင်း သူ့ဝင်ငွေမှာ စား၍ သောက်၍ ဖြစ်ရုံမျှသာ ရှိသည်။ သူ့အား သည်အလုပ်ကို စွန့်လွှတ်ရန် လူတိုင်း လိုလိုက တိုက်တွန်းကြသည်။ သို့သော် သူ လက်မခံ၊ အခက်အခဲများကြားမှပင် စိတ်မလျှော့ဘဲ ဆက်လုပ်သည်။ တဖြည်းဖြည်း သူ အောင်မြင်လာသည်။ ၁၉၈၇ ခုနှစ်တွင်မူ သူသည် ကုမ္ပဏီရှိ တစ်နှစ်လျှင် ဝင်ငွေဒေါ်လာ ၁၀၀,၀၀၀ ကျော် ရရှိသူများစာရင်းတွင် ပါဝင်လာခဲ့သည်။ မကြာမီတွင် ကုမ္ပဏီ၏ အထက်တန်း ဒု-ဥက္ကဋ္ဌတစ်ဦး ဖြစ်လာတော့မည့် အလားအလာလည်း ရှိနေသည်။

ယခုအခါ၌ အောလမင်းတွင် ကြွေးများအားလုံး မကျေသေးပေ။ သို့သော် မကြာခင်ပင် ကျေပေတော့မည်။ မိသားစု၏ စားဝတ်နေမှု အဆင့်အတန်းမှာ လည်း များစွာ မြင့်မားခဲ့ပြီ။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရလျှင် စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် အကောင်အထည်ပေါ်ခါနီးပြီဟု ဆိုရလိမ့်မည်။

သူ၏ အိပ်မက်ကား ယခင်တစ်ကြိမ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော လောကဓံမှန်တိုင်း မျိုးကို ခံနိုင်လောက်သည့် တောင့်တင်းခိုင်မာသော စီးပွားရေး အခြေခံ တစ်ခု တည်ဆောက်နိုင်ရေး ဖြစ်ပေသည်။

စွမ်းအားဆိုင်ရာ မူဝါဒ (၃)။ ။ လူတကာနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရဲသောစိတ် ရှိရလိမ့်မည်။

လူငယ်ဘဝ၌ စိတ်ကူးယဉ်ရုံဖြင့် တင်းတိမ်ကျေနပ်ခဲ့ကြသည် မဟုတ်။ ကျောင်း ဘောလုံးအသင်းမှာ ဝင်ကစားသည်။ စကားရည်လှပွဲမှာ ဝင်ပါသည်။ စာမေးပွဲမှာ အမှတ်အများဆုံး ရအောင် ကြိုးစားသည်။ လူငယ်ဘဝက ပြိုင်ရဲ ဆိုင်ရဲခဲ့ကြသည်။ အလွယ်တကူ အလျှော့မပေး။ မိမိရွေးချယ်သည့် ကဏ္ဍ၌ လူတကာထက် ထိပ်က နေရအောင် ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ထိုပြိုင်ဆိုင်ရဲသည့် စိတ်သည် အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝ သို့မဟုတ် ကောလိပ်ကျောင်းသားဘဝ အထိလောက်သာ ရှိတတ်ကြသည်။ သည် ဘက်ပိုင်းသို့ ပါမလာကြတော့။ လူအတော်များများသည် ကျောင်းထွက်စာ အလုပ်

တစ်ခုခု ဝင်စမှာပင် မိမိဘဝအဆင့်အတန်းကို မိမိပိုင်းဖြတ်လိုက်ကြသည်။ သည့် ထက် ကြီးကျယ်တိုးတက်ဖို့ မမျှော်လင့်ကြတော့။ မရ ရအောင် ချမည်ဟူသော စိတ်မျိုး မရှိကြတော့။

လုံးဝမှားသော စိတ်ဓာတ် ဖြစ်သည်။

ပြိုင်ရဲဆိုင်ရဲသော စိတ် ဇွဲတွေ နည်းပါးသွားသည့် လူကြီးများကြားတွင် ကျောင်းသားဘဝက ယှဉ်ပြိုင်သည့် စိတ်ဓာတ်မျိုး ဆက်လက်မွေးမြူထားနိုင်သူ သည် နေ့ချင်းညချင်း ထိပ်တန်းရောက်လာမှာ သေချာသည်။

လုပ်ရမည်။ ထ၊ ချရမည်။ ကျောင်းသားဘဝတုန်းကလို လက်အိတ်စွပ်၊ ကြိုးဝိုင်းထဲ ဝင်၊ ထိုး။ အဲသလို လုပ်ရမည်။

သည်လို စိတ်ဓာတ်မျိုး မရှိဘဲနှင့်တော့ ဘယ်သောအခါမျှ မအောင်မြင် နိုင်၊ မကြီးပွားနိုင်၊ ထိပ်တန်း မရောက်နိုင်။

ထိပ်တန်း ရောက်ခဲ့သူတွေကို ကြည့်ပါ။ အလျှော့မပေးတမ်း ပြိုင်ဆိုင်ခဲ့ ကြသူတွေချည်း ဖြစ်သည်။ အလွန်ငြိမ်းချမ်းလှသည်၊ အေးဆေးလှသည်၊ သာယာ ညင်းပျောင်း ရှိလှသည် ထင်ရသည့် သမ္မတကြီး အေဗရာဟမ်လင်ကွန်း ကိုပင် ကြည့်ပါ။ သူသည် ၁၈၃၁ ခုနှစ်မှ ၁၈၅၈ ခုနှစ်အထိ ၂၇ နှစ်အတွင်း ရွေးကောက် ပွဲ ရှစ်ကြိမ် ရှုံးဖူးသည်။ စီးပွား နှစ်ကြိမ်ပျက်ဖူးသည်။ ရူးသွပ်လုနီးပါး စိတ်ပျက် စိတ်ကျဝေဒနာ ခံစားရဖူးသည်။ အောင်ပွဲသို့ သွားသည့် သူ့လမ်းခရီးမှာ ရှုံးပွဲ တွေ တင်းကျပ်ပြည့်နေသည်။ ရှုံးပွဲ တစ်နေရာတွင် သူ့နောက်ဆုတ်ခဲ့လျှင် ကျွန် တော်တို့သည် အေဗရာဟမ်လင်ကွန်း ဆိုသည်ကို ကြားဖူးကြရလိမ့်မည် မဟုတ် ပေ။

သို့သော် လင်ကွန်းကား ဇွဲအကောင်းဆုံး ပြိုင်ပွဲဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုတ်ခြင်း ဆိုတာ သူ နားမလည်ခဲ့ပေ။ အောင်ပွဲရသည့်နေ့အထိ ဆက် ကာဆက်ကာသာ သူ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်နေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်

- ၁၈၅၅ တွင် အထက်လွတ်တော်အမတ် ရွေးပွဲ၌ ရှုံးနိမ့်သူ
- ၁၈၅၆ တွင် ဒုတိယသမ္မတအဖြစ် ယှဉ်ပြိုင်ရာ၌ အရေးနိမ့်ခဲ့သူ
- ၁၈၅၈ တွင် အထက်လွတ်တော်အမတ်ရွေးပွဲ၌ တစ်ကြိမ်ထပ်ရှုံးပြန်သူ

လင်ကွန်းသည် ၁၈၆၀ ခုနှစ်၌ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု သမ္မတအဖြစ် နိုင်ငံရေးပြိုင်ပွဲ၌ သရဖူ ဆောင်းနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

စွမ်းအားဆိုင်ရာ မူဝါဒ (၄)။ ။ သင့်ဘဝသည်လည်း ပြောင်းလဲလာနိုင်ကြောင်း ယုံကြည်ရလိမ့်မည်။

အသက်ကြီးသွားပြီ၊ နောက်ကျသွားပြီ၊ ခုချိန်မှာတော့ ငါ့ဘဝ ပြောင်းလဲ နိုင်မည် မဟုတ်တော့ ဟူ၍ မယူဆပါနှင့်။ စိတ်ဓာတ်သာ ရှိမည်ဆိုလျှင် ဘယ် အသက်အရွယ်ရောက်ရောက် ကျည်ပွေ့ အတက်ပေါက်နိုင်ပါသည်။

ရောက်ရာနေရာက ပြန်လှည့်ကာ ပြိုင်ပွဲထဲ ပြေးဝင်လိုက်ပါ။ ခေါင်းငုံ့ တိုးလျှိုးသော အကျင့်ကို ပယ်ဖျောက်ပါ။ ဖြစ်လာသမျှ အကောင်းရော အဆိုး ကိုပါ ကံပေးသမျှဟု မငြင်းမဆန် ခံယူတတ်သော စနစ်ကို စွန့်ပစ်ပါ။ ပြီးလျှင် သင်ဘာလိုချင်သလဲ ရဲရဲတောင်းဆိုသည့် မူဝါဒကို ပြတ်ပြတ်သားသား စတင် ကျင့်သုံးပါ။

ဝီလ် ကဲလော့ဂ်သည် ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေး လုပ်တော့မည်ဟု ပြတ်ပြတ် သားသား ဆုံးဖြတ်လိုက်သည့် အချိန်၌ သူ့အသက်မှာ လေးဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်၏။ သူသည် လူတောတိုးရမှာကို ရွံ့တတ် တွန့်တတ်သူဖြစ်၍ သူ့၌ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်း နည်းလှသည်။ သူ၏ စိတ်ဝင်စားမှုနယ်ပယ်က ကျဉ်းမြောင်း လှပြီ။ သူ့၌ ထူးခြားသော ပါရမီအစွမ်းအစလည်း မမြင်တွေ့ရပေ။ သူသည် တစ် လျှောက်လုံး သူ့အစ်ကို ဆရာဝန်ကြီးအတွက် အလုပ်လုပ်ပေးခဲ့ရ၏။ ဆရာဝန် ကြီးမှာ အောင်မြင်ထင်ရှားသူတစ်ဦး ဖြစ်သော်လည်း ကမ်းစေးနဲလှသဖြင့် ညီငယ် အား တစ်လအတွက် အများဆုံး ၈၇ ဒေါ်လာထက် ပို၍ မပေးခဲ့ဖူးချေ။

ဒေါက်တာ ကဲလော့ဂ်၏ လူနာများအတွက် စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်ရင်း ကဲ လော့ဂ် ညီအစ်ကိုသည် ဂျုံပြောင်းတို့ဖြင့် ဓာတ်စာ အာဟာရမှုန့် ပြုလုပ်နည်းကို တွေ့ရှိခဲ့ကြ၏။ ဝီလ်က သူ့အစ်ကိုအား ၎င်းဓာတ်စာ အာဟာရမှုန့်များကို အမြောက်အမြား ပြုလုပ်ပြီး ဘူးများ၊ ပုလင်းများ သွင်းကာ ဈေးကွက်တွင် ကျယ် ကျယ်ပြန့်ပြန့် တင်၍ ရောင်းချသင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းပြောဆိုသည်။ သို့သော် အစ်ကိုဖြစ်သူက လက်မခံချေ။ သို့နှင့် ၁၉၀၆ ခုနှစ်တွင် ဝီလ် ကဲလော့ဂ်သည် သူ့အစ်ကို၏ လောင်းရိပ်အောက်မှ ထွက်ကာ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း စတင်ရန် ဆုံး ဖြတ်လိုက်သည်။ သူတို့ တီထွင်ခဲ့သည့် ဓာတ်စာအမျိုးမျိုးနှင့် ပတ်သက်သည့် မှုပိုင်ခွင့်များကို သူတစ်ဦးတည်းပိုင်ဖြစ်အောင် သူ့အစ်ကိုထံမှ ဝယ်ယူလိုက်ပြီး နောက် ကိုယ်ပိုင်ဓာတ်စာကုမ္ပဏီ ထူထောင်လေသည်။

စောစောက ရှက်တတ် ရွံ့တတ်ခဲ့သူသည် ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း၏ အကြီး အကဲ ဖြစ်လာသည့်အခါ ရဲတင်းလာရုံမက စီးပွားရေးလုပ်ငန်း၌ အလွန် ဉာဏ် သွားသူ တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်းလည်း ပြသနိုင်လာခဲ့၏။ မဂ္ဂဇင်းများ၌ ရောင်စုံ

မျက်နှာပြည့် ကြော်ငြာကြီးများ ထည့်ကာ သူ့ ကုန်ပစ္စည်းများကို လူစိတ်ဝင်စား
အောင် လုပ်၏။ ထိုစဉ်က မဂ္ဂဇင်းများတွင် ရောင်စုံကြော်ငြာသုံးသူ နည်းလှ
သေး၏။ ထို့ပြင် ဈေးကွက်သုတေသနလုပ်ခြင်း၊ နမူနာထုတ်လုပ်စမ်းသပ်ခြင်း
စသည့် ထိုစဉ်က လူသိနည်းသေးသည့် ကုန်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိရေး နည်း
များကိုပါ ထိထိရောက်ရောက် အသုံးပြုခဲ့၏။

သူ ပထမဆုံး ထုတ်လုပ်ရောင်းချသည့် ကုန်ပစ္စည်းမှာ ပြောင်းမုန့် ပြောင်း
ဖတ် ဓာတ်စာ ဖြစ်၏။ သည်ပစ္စည်းမှ စတင်၍ တောက်လျှောက် သူ့ အောင်မြင်
သွားခဲ့ပုံမှာ စီးပွားရေးလောကတွင် လူသိများလှသည့် အောင်မြင်မှုသမိုင်းတစ်ခု
ဖြစ်လေသည်။ အချိန်တိုကာလအတွင်းမှာပင် ဝီလ် ကဲလော့ဂ်သည် အမေရိကန်
ပြည်၌ အချမ်းသာဆုံးပုဂ္ဂိုလ် စာရင်းဝင် ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

စောစောပိုင်းကာလက ဝီလ် ကဲလော့ဂ်ကို ကြည့်လျှင် သူ့ အစ်ကို၏ ခိုင်း
ဖတ် တစ်ယောက်မျှသာဟု ထင်မှတ်ရ၏။ သို့သော် သူ့၌ သူ့အစ်ကိုတွင် မရှိ
သော စွမ်းအားတစ်ခု ရှိနေသည်။ ယင်းကား မိမိကိုယ်ကိုယ့်ကြည်ခြင်း ဖြစ်သည်။
သူ့ဘဝသည် စိတ်အားတက်ကြွချင်စရာ မရှိ၊ အောင်မြင်မှုနှင့် အလှမ်းဝေးချင်
တိုင်း ဝေးနေသေးသည့် အချိန်ကာလ တစ်လျှောက်လုံး၌ပင် သူသည် စိတ်ကူး
ယဉ်အိပ်မက်ကို စိတ်မပျက် လက်မပျက် မက်လျက်ရှိနေခဲ့သည်။ သူ့၌ ငယ်စဉ်
က ရှိခဲ့သည့် သောကြာနေ့ည ခံစားမှုများသည် ပျောက်ပျက်ကုန်ဆုံးသည်ဟူ၍
မရှိခဲ့။ အရေးပါ အရာရောက်သူတစ်ဦးဖြစ်လိုသော ဆန္ဒသည် သူ့ကိုယ်မှ ခွာ
သည်ဟူ၍ မရှိခဲ့။

ဝီလ် ကဲလော့ဂ်တစ်ယောက်သာ ဤသို့ဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်။ လုပ်မည်
ဆိုလျှင် သင်လည်း ဖြစ်နိုင်၏။ သင့်အတွက်လည်း နောက်မကျသေး၊ အချိန်ရှိ
နေသေး၏။

အရေးကြီးသည်မှာ ကိုယ့်စွမ်းကိုယ့်အင်ကို ကိုယ်ယုံကြည်ဖို့သာ ဖြစ်၏။
ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းက အထင်မကြီးလျှင်လည်း အရေးမကြီး၊ မိတ်ဆွေ
သင်္ဂဟများက ဖြစ်ပါ့မလား ထင်နေကြလျှင်လည်း ဂရုစိုက်စရာမလို၊ ယုတ်စွ
အဆုံး ဇနီး ခင်ပွန်းက စိတ်မချနိုင် မယုံရဲနိုင် ဖြစ်နေလျှင်လည်း ပြဿနာမဟုတ်၊
အရေးကြီးသည်မှာ သင်သာလျှင် ဖြစ်သည်။

သင့်ကိုယ်သင် အားကိုးယုံကြည်လာလျှင် သင့်ဘဝကို သင်ကြိုက်သည့်
ပုံစံအတိုင်း ပြောင်းလဲနိုင်လာမည် ဖြစ်သည်။

အခန်း

၂

သတိ။

အောင်မြင်မှာမဟုတ်ဘူးဟူသော သတင်းပို့ချက်တွေ
ရှေ့မှာ တစ်သိကြီး တွေ့ရလိမ့်မည်။

အခန်း (၂)

သတိ၊

အောင်မြင်မှာမဟုတ်ဘူးဟူသော သတင်းပို့ချက်တွေ
ရှေ့မှာတစ်သီကြီးတွေရလိမ့်မည်။

အောင်မြင်ရမည်ဟူသော သင့်ဆုံးဖြတ်ချက်သည်
အခြားမည်သည့်အရာထက်မဆို
ပို၍ အရေးကြီးကြောင်း မမေ့ပါနှင့်။

(အေဗရာဟမ် လင်ကွန်း)

လူတွေသည် ကလေးဘဝက အိပ်မက်များကို ဘာကြောင့် စွန့်လွှတ်ခဲ့ကြသည်
ထင်ပါသနည်း။ နာမည်ကြီး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်လာမည်၊ အိမ်ကြီး အိမ်ကောင်း
နှင့် နေရမည်၊ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းရှင် ဖြစ်မည်၊ ငွေကြေး အမြောက်အမြား ချမ်းသာ
မည် စသည့် အိပ်မက်များကို အဘယ်ကြောင့် ဆက်မမက်ကြတော့ဟု ထင်ပါ
သနည်း။

မတော်တဆ ဖြစ်သွားကြသည်ဟု ကျွန်တော် မယူဆပါ။ လူတွေသည်
ကိုယ့်အိပ်မက် သို့မဟုတ် ကိုယ့်တက်လမ်းကို ကိုယ် ဖျက်ဆီးပစ်ကြသလို ဖြစ်
သွားကြခြင်းတွင် တိကျထင်ရှားသော အကြောင်းရင်းများရှိသည်ဟု ကျွန်တော်
တွေ့ရှိခဲ့သည်။

ကျွန်တော့်ဘဝ၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပုံများကိုပင် ဥပမာပြပါမည်။

ကျွန်တော်အဖေသည် ဘောလုံး (ရုပ်ကဘီ) နည်းပြဆရာ တစ်ယောက်ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည်လည်း ငယ်စဉ် ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဘောလုံးနည်းပြ တစ်ယောက် ဖြစ်ရေးကိုပင် အိပ်မက် မက်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်သည် ဒုတိယတန်းတွင် စ၍ ချစ်ခဲ့မိသည့် ကျွန်တော်၏ တစ်ဦးတည်းသော ချစ်သူနှင့် ကောလိပ်ကျောင်း ရောက်စနစ်မှာပင် လက်ထပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်၏ ကလေးနှစ်ယောက်စလုံး ကိုပင် ကျွန်တော်တို့ ဘွဲ့ မရမီ မွေးဖွားခဲ့ကြသည်။

ဘွဲ့ရပြီး နှစ်နှစ်အကြာတွင် ကျွန်တော်က အထက်တန်းကျောင်း တစ်ကျောင်းမှ ဘောလုံးနည်းပြမှူးဖြစ်ခဲ့သည်။ နည်းပြဆရာအဖြစ် ကျွန်တော် အလွန်အောင်မြင်ခဲ့သည်။ နောက်နှစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် ကျွန်တော်သည် ဂျော်ဂျီယာပြည်နယ်ရှိ ထိပ်တန်း အထက်တန်းကျောင်းကြီး တစ်ကျောင်းတွင် ဘောလုံးနည်းပြချုပ် ဖြစ်ရုံမက အားကစားရေးရာ တာဝန်ခံလည်း ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဘောလုံးနည်းပြချုပ် သက်တမ်းငါးနှစ်အတွင်း အကောင်းဆုံးနည်းပြဆုကို နှစ်ကြိမ် ရရှိခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ကား ထိပ်တန်းသို့ အလျင်အမြန်ကြီး တက်နေသူ တစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ငယ်စဉ်ဘဝက စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်သည် လက်တွေ့အကောင်အထည်ပေါ်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်တွင်လည်း ဇနီးသည်က ကျောင်းဆရာမ တစ်ယောက် ဖြစ်နေသေးသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ငွေကြေးအမြောက်အမြား မရကြ။ သို့သော် စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်မှု ရှိကြသည်။ သက်သောင့်သက်သာ နေထိုင်စားသောက်နိုင်ကြသည်။ ထို့ပြင် ကျွန်တော်သည် အောဗန်းတက္ကသိုလ်မှ မဟာဘွဲ့ကိုလည်း ရရှိပြန်ရာ ကျွန်တော်စိတ်၌ ငါသည် တစ်နေ့သောအခါ ကျောင်းအုပ်ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လာလိမ့်မည် ဟူ၍ မျှော်လင့်ယုံကြည်နေနိုင်ပြန်၏။ ကျွန်တော် ဖြစ်ချင်ခဲ့သမျှအားလုံး တကယ်ဖြစ်လာခဲ့သည့် သဘောပင်။

သို့သော် စောစောက အိပ်မက်တွေ တကယ်ဖြစ်ပြီဆိုသည့်အခါ၌ ကျွန်တော် စိတ်မကျေနပ်နိုင်။ လက်ရှိအနေအထားကို မနှစ်သက်နိုင် ဖြစ်လာသည်။ သက်သောင့်သက်သာ နေနိုင်စားနိုင်ရုံမျှနှင့် ကျွန်တော် မတင်းတိမ်နိုင်။ သည့်ထက် မက အရာရောက်သူ တစ်ယောက် ကျွန်တော်ဖြစ်ချင်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အသက်အာမခံလုပ်ငန်းနှင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုလုပ်ငန်းများကို ပုံစံသစ် အတွေးအမြင်သစ်ဖြင့် လုပ်ကိုင်သည့် ကုမ္ပဏီတစ်ခု တွေ့ရသောအခါ ကျွန်တော် စိတ်အား တက်သွားသည်။ 'အပိုင်ပဲကွ၊ ဒါ ငါ့အတွက် အခွင့်အရေးပဲ၊ သေချာပေါက်လမ်းစပဲ' ဟူ၍ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ပြောမိသည်။ သို့နှင့် အိမ်ပြန်ရောက်သည့်အခါ

အမျိုးသမီးအား ‘အင်ဂျီလာရေ၊ ကိုယ် အသက်အာမခံ ကိုယ်စားလှယ်လုပ်တော့ မယ်ကွာ’ ဟု ပြောလိုက်သည်။

အမျိုးသမီးက လန့်သွားသည်။ ရှေ့ရေးအတွက်လည်း တွေးပူသွားသည်။ ကျွန်တော့်မျက်နှာကို ကြည့်ကာ သူက ဆိုသည်။

‘အဘွတ်ရယ်၊ လောလောဆယ် ကျွန်မတို့ဘဝ ဘယ်လောက်အဆင်ပြေ နေသလဲ၊ ရှင်ကို လူတွေက ခင်ကြတယ်၊ လေးစားကြတယ်၊ ကျွန်မတို့မှာ အိမ် ကောင်းကောင်းလေးလဲ တစ်လုံးရှိနေပြီ၊ မိသားစုလေးကလဲ ဘယ်လောက် ပျော် စရာကောင်းသလဲ၊ ခုဆိုရင် ပိုက်ဆံလဲ အနည်းအကျဉ်း စုမိနေပြီ၊ ဒီဟာတွေအား လုံးကို ရှင် စွန့်ပစ်တော့မှာလား၊ ကျွန်မတို့ စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်ကလေးတွေ အားလုံး ပြတင်းပေါက်က လွင့်ပစ်တော့မှာလား’

ဤသည်မှာ ကျွန်တော် ဤအခန်းခေါင်းစဉ်တွင် ရေးခဲ့သည့် ‘အောင်မြင် မှာ မဟုတ်ဘူး’ ဟူလော သတင်းပို့ချက်တစ်ခု အင်ဂျီလာထံမှ ရရှိလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ပုံစံသစ် အာမခံလုပ်ငန်းထဲသို့ ကျွန်တော် ဝင်ရောက်လိုက်သည့် ပထမ ခြောက်လလုံးလုံး အင်ဂျီလာသည် သူ့မိဘများအား ကျွန်တော် ဘာအလုပ် လုပ် နေကြောင်း ဖွင့်ဟပြောဆိုခြင်း မပြုခဲ့ပေ။ ‘သူ စီးပွားရေး လုပ်နေတယ်’ ဟူ၍သာ ခပ်လုံးလုံး ဖြေလေ့ရှိခဲ့သည်။

တစ်စုံတစ်ရာအတွက် တက်ကြွနေချိန်တွင် ထိုအောင်မြင်မှာ မဟုတ်ဘူး ဟူသော သတင်းပို့ချက်မျိုး ရောက်ရှိလာသည့်အခါ စိတ်ဓာတ်ကို ရိုက်ချိုးသလို ခံစားရတတ်သည်။ အထူးသဖြင့် ထိုသတင်းပို့ချက်သည် မိမိချစ်သူခင်သူ ညီ နောင် သားချင်းများထံမှ လာသည့်အခါ၌ ပို၍ပင် မခန့် မတွန်းလှန်နိုင်စရာ ဖြစ် ရတတ်သည်။

လူတိုင်းပင် ဤအဖြစ်မျိုးကို ဘဝတစ်သက်တာ၌ ကြိမ်ဖန်များစွာ ကြုံရ တတ်ချေသည်။

ဘက်စုံထောင့်စုံမှ အဖျက်သင်္ကေတများ

ကျွန်တော်တို့ နေထိုင်ရာ ကမ္ဘာကြီးအကြောင်းကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။ အရုံး သတင်းပို့ချက် အဖျက်သတင်းပို့ချက်များရန်မှ လုံးလုံးလျားလျား ကင်းလွတ်ဖို့ ဆိုသည်မှာ မဖြစ်နိုင်သလောက် ခဲယဉ်းကြောင်း တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

အဓိက ပြဿနာကား ရုပ်မြင်သံကြား သတင်းများနှင့် သက်ဆိုင်၏။ ဥပမာ- ကျွန်တော်တို့ အမေရိကန်ပြည်တွင် ဆိုပါစို့။ လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ဆယ်ခန့် က အမေရိကန်ပြည်တွင် ပြည်တွင်းသတင်း ထုတ်လွှင့်ချိန်မှာ ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့်

မျှစီ ရှိ၏။ နောက် နှစ်အနည်းငယ်ခန့် ကြာလာသောအခါ သတင်းပြောချိန်မှာ နာရီဝက် ဖြစ်လာ၏။ နောက်ပိုင်း၌ နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ သတင်း နာရီဝက်အပြင် ဒေသဆိုင်ရာ သတင်းများကို နာရီဝက်မျှ ကြည့်လာရပြန်၏။ ထို့နောက်တွင် သတင်းပြောချိန်မှာ တစ်နာရီဖြစ်လာ၏။ နောက်တွင်ကား ပြည်တွင်းသတင်း နိုင်ငံတကာသတင်းများကို နှစ်ဆယ့်လေးနာရီပတ်လည် တင်ဆက်ပြသနေပေ တော့သည်။

ထိုရုပ်မြင်သံကြားသတင်းများတွင် ဘာတွေ ပါသနည်း။ ၉၉ ရာခိုင်နှုန်း မှာ အဖျက်သင်္ကေတ ပါသည့် သတင်းများချည်း ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော်တို့ မှာ ကိုယ့်ပြဿနာ ကိုယ်သာမက တစ်နယ်လုံး တစ်နိုင်ငံလုံး တစ်ကမ္ဘာလုံးက ပြဿနာများကိုပါ ကြားရပူရ စိတ်ညစ်လာကြပေသည်။

ဒါသည် တစ်နေ့ ပြဿနာမဟုတ်။ နေ့စဉ် ပြဿနာဖြစ်သည်။ နေ့စဉ် ရုပ်မြင်သံကြားကြည့်ကာ ကျွန်တော်တို့ ပူပင်နေ စိတ်ညစ်နေ စိတ်ဓာတ်ကျနေ ကြသော အကြောင်းများမှာ၊

ချူကလီးယားစစ်ပွဲ။ ဤကမ္ဘာ၌ ချူကလီးယားစစ်ပွဲကြီး အချိန်မရွေး ထဖြစ်နိုင်ကြောင်း ကျွန်တော်တို့ သိနေရ၏။ သည်စစ်ပွဲကြီး ထဖြစ်လျှင် ကမ္ဘာ ကြီး ပျက်စီးပြီး သင်ရော ကျွန်တော်ပါ သေရမည်မှာ မှချဖြစ်သည်။ ထိုသို့ သိနေ သော သူသည် အဘယ်မှာလျှင် ငွေစုနိုင်ပါမည်နည်း။ ကြီးကျယ်အောင်မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားလိုစိတ် မည်သို့ထက်သန်နိုင်ပါမည်နည်း။

ဘတ်ဂျက် လိုငွေပြမှု။ ပြည်ထောင်စု အစိုးရ၏ ဘတ်ဂျက်လိုငွေပြမှုမှာ တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ် စံချိန်ချိုး တိုးတက်လျက် ရှိသည်။ သည်အနေအထားမှာ သွားကြိုးစားနေ၍ကော ကြိုးပွားရန် အခွင့်အလမ်း မည်မျှရှိပါမည်နည်း။

ကုန်သွယ်ရေးမမျှတမှု။ အမေရိကသည် ကုန်သွယ်ရေးတွင် ဦးဆောင် နေရာမှ ဂျာမနီ၊ ဂျပန် စသည့်နိုင်ငံများ၏ နောက်ဘက်သို့ တဖြည်းဖြည်း ရောက် ရှိလာနေသည်။ ဤသည်မှာ ကျွန်တော်တို့ဘက်မှ ထုတ်လုပ်မှု ကျဆင်းလာနေ သည့် သဘော၊ ယင်းနှင့် ဆက်၍ ကျွန်တော်တို့ဆီတွင် လူနေမှုအဆင့်အတန်း ကျဆင်းလာမည့် သဘော ဖြစ်သည်။ အားတက်စရာ မရှိ၊ လက်လျှော့လိုက်တာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်။

စတော့ဈေးကွက်။ ၁၉၈၇ ခုနှစ်က ကျွန်တော်တို့သည် အမေရိကန်ပြည် ၏ သမိုင်းတွင် အဆိုးရွားဆုံး စတော့ဈေးကွက် ပြိုပျက်မှုကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ခဲ့ရ၏။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ဘာအတွက် စွန့်စားလုပ်ကိုင်နေဦးမည်နည်း။

ကျင့်ဝတ်သိက္ခာပျက်ပြားခြင်း။ - သမ္မတ ရွေးပွဲ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်သူ အချို့၏ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာပျက်ပြားပုံများကို ကျွန်တော်တို့ မြင်တွေ့ကြရသည်။ ဘာသာရေးဘက်တွင် ဦးစီးဦးဆောင်ပြုနေသည့်အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များ လိမ်လည်လှည့်ဖြားကြသည်ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ ကြားသိကြရသည်။ ဘယ်သူတွေကိုယုံပြီး ကျွန်တော်တို့ အလုပ်လုပ်ကြမည်နည်း။

ရာဇဝတ်မှုခင်းများ။ - လူသတ်မှု၊ မုဒိမ်းမှုများကို ရုပ်မြင်သံကြားတွင် မပြတ်တွေ့မြင်နေရသည်။ ကမ္ဘာကြီးကား ကြောက်စရာနေရာတစ်ခု ဖြစ်လာနေသည်။ ဘယ်မှ မသွားမလာ၊ သတိဝီရိယနှင့်သာ ငြိမ်ကုပ်နေကြရမည့်သဘော ဖြစ်သည်။

ဒါတွေသည် ကျွန်တော်တို့အား နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ထိုးနှက်နေသည့်အဖျက် သင်္ကေတ များ၊ ကြီးစားအားထုတ်ချင်စိတ် ယုတ်လျော့အောင် နှောင့်ယှက်နေသည့် အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ဘူးဟူသော သတင်းပို့ချက်များ ဖြစ်သည်။ တစ်နည်း ပြောရလျှင် ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းထဲ၌ အကြံဉာဏ်ကောင်း၊ စိတ်ဓာတ်ကောင်း တွေအစား အမှိုက်သရိုက်တွေသာ ပြည့်နှက်လာအောင် နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးနေသည့် ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားတွေ ဖြစ်သည်။

သည့်ပြင်လည်း ကျွန်တော်တို့ နပန်းလုံးနေရသည့်အခြားသင်္ကေတတွေ ရှိသေးသည်။

ယင်းကား ဘယ်တက္ကသိုလ်ကြီးများမှ ဘွဲ့ရလာသူများသာ ရာထူးရာခံကြီးတွေ ရကြသည်။ အိုင်ကျူ (I.Q.) ခေါ် ဉာဏ်ရည်အဆင့် စစ်ဆေးချက်များတွင် ထိပ်တန်းက ထွက်လာသူများသာ ထိပ်ပိုင်းသို့ ရောက်နိုင်ကြသည်။ မိဘအခြေခံ ဒကာင်းသူ၊ အသိုက်အဝန်း ကြီးမားသူ၊ အထောက်အပံ့များသူတို့သာ ပေါက်မြောက်အောင်မြင်နိုင်သည်ဟူသော အယူအဆများ ဖြစ်သည်။ ယင်းအယူအဆများသည် ကျွန်တော်တို့ လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံပျံ့နှံ့လျက် ရှိသည်။

စင်စစ် သည်အယူအဆတွေသည် အမှန်မဟုတ်။ လုံးဝ တလွဲတွေ့ချည်း ဖြစ်၏။

ကုမ္ပဏီ အများအပြားသည် ၎င်းတို့ထံ အလုပ်လျှောက်လာသူများအား ကောလိပ် ဒီဂရီများ၊ ရမှတ်များ၊ အတွေ့အကြုံဆိုသည်များ၊ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်များ၊ ထောက်ခံချက်များ စသည်တို့ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရွေးချယ်လျက်ရှိသည်။ မှားသည်၊ လုံးဝ မှားသည်။

ကုမ္ပဏီများသည် လူတွေအပေါ် တံဆိပ်တွေ ကပ်ကြသည်။ တရားသေ

မှတ်ချက်တွေ ချကြသည်။ သင်သည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း၌ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မအောင်မြင်ခဲ့ဖူးလျှင်ပင်သင့်အား မအောင်မြင်သူဟု တံဆိပ်ကပ်လိုက်ကြသည်။

လုံးဝ အဓိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့သော လုပ်ရပ် ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် အမေရိကန် စီးပွားရေးလောက၌ လုပ်သားများကို စာမေးပွဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ခြင်းမှာ ထုံးတမ်းစဉ်လာလို ဖြစ်နေသည်။ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး စမ်းသပ်မှု၊ ဝါသနာ စစ်ဆေးမှု၊ လုပ်ဆောင်ရည် စမ်းသပ်မှု စသည်တို့၌ အမှတ်မည်မျှ ရသလဲဟူသော အချက်ဖြင့် လူတို့၏ အရည်အချင်းကို သတ်မှတ်ဆုံးဖြတ်နေကြ၏။

ဒါတွေလည်း မှားပြန်ပါသည်။

ဘယ်လို မှားသနည်း။ မှားရုံမက ဘယ်လောက်ထိ လူတွေကို ထိခိုက်ပျက်စီးစေသနည်း။ ကျွန်တော် ပြောပါမည်။

အယ်လဘားမားပြည်နယ် မြို့ကလေးတစ်မြို့မှ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က သူ့ညီအကြောင်း ကျွန်တော့်အား ပြောပြသည်။ အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝ၌ သူ့ညီသည် လူချစ်လူခင် များသူတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် စာမေးပွဲများတွင် ကား အမှတ်မကောင်းပေ။ သူသည် စာမကြိုးစားသူ မဟုတ်။ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်တိုင်အောင် တကုတ်ကုတ် ကျက်မှတ်သူ ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူနှင့် အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က စာမေးပွဲတွင် အမြဲသူ့ ထက် အပြတ်အသတ် အမှတ်ကောင်းနေသည်။

တစ်ကြိမ်တွင် ကောလိပ်ဝင်ခွင့် စာမေးပွဲတစ်ခု အတူတကွ ဖြေကြသည်။ လူတော်ကောင်းလေးက ထုံးစံအတိုင်း အမှတ်ကောင်းကောင်းရပြီး သူငယ်ချင်း၏ ညီမှာ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး အမှတ်နည်းနေသည်။ သူသည် ရိုးသားသူ ဖြစ်သည့် အလျောက် သူ၏ နည်းလှသော အမှတ်ကို သူ့ သူငယ်ချင်းအား ထုတ်ဖော်ပြောပြမိသည်။

ထိုသူငယ်ချင်းကား စာနာစိတ်နည်းသူတစ်ဦးဖြစ်ရာ သူ့အား မြင်လျှင် နာမည်ကို မခေါ်ဘဲ သူ ရသော အမှတ်ကို အော်ကာ နောက်ပြောင်နှုတ်ဆက်သည်။ ဘေးလူများ ကြားလျှင် လှောင်ပြောင်ရယ်မောကြရာ အမှတ်နည်းသော ကောင်လေးခမျာ ရှက်ရှက်နှင့် ရောယောင် ရယ်မောနေရလေသည်။

ထိုအနေအထားမျိုး ရှိခဲ့သည့် လူငယ်နှစ်ယောက်သည် ယနေ့ကြီးပြင်းလာသည့်အခါ၌ မည်သို့ရှိကြသနည်း။

အမြဲအမှတ်နည်းနေသောကောင်လေးသည် မြေယာ အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းဖြင့် တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာ ၇၅,၀၀၀ မျှ ဝင်လျက်ရှိပြီး၊ လူတော်ကောင်

လေးကား ယခု အသက်သုံးဆယ် အရွယ်တွင် လက်ထဲ၌ ငွေတစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ မရှိရုံမက ဘယ်အလုပ်အကိုင်မျှ မမြဲနိုင် ဖြစ်နေပေသည်။

စင်စစ် လူတစ်ယောက်၏ ကိုယ်တွင်းသို့ ဝင်ကြည့်ကာ သည်လူသည် 'ဘာ' ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဖော်ထုတ်ပေးနိုင်လောက်အောင် စွမ်းသည့် စမ်းသပ်စစ်ဆေးမှုမျိုး မရှိသေးပေ။ နောင်လည်း ရှိလာဦးမည် မဟုတ်ပေ။ လူတစ်ယောက်၏ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်ကို ကြည့်ကာမျှဖြင့် လူတစ်ယောက်ကို ယတိပြတ် မှန်ကန်စွာ အကဲဖြတ်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။ ဘွဲ့ ဒီဂရီများ၊ အိုင်ကျူအမှတ်များသည် သူ့အကြောင်း အတိအကျ အမှန်အကန် ဖော်ပြနိုင်သော အရာများ မဟုတ်ကြ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် အောင်မြင်သည် မအောင်မြင်ဘူးဟူသော အချက်သည် အိုင်ကျူတွင် မတည်။ သူ့စိတ်ဓာတ်နှင့် စရိုက်သဘာဝများပေါ်တွင်သာ တည်၏။ ကျောင်းစာ ကျက်မှတ်နိုင်စွမ်းထက် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် သဘာဝကျကျ စဉ်းစား ဆင်ခြင်နိုင်စွမ်းပေါ်တွင် ပို၍မူတည်၏။

ကျွန်တော့်ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး၌ အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ဘူး ဟူသော သတင်းပို့ချက်တွေ အဆက်မပြတ် ရရှိခဲ့ဖူးသည်။ အားကစားနည်းပြ လုပ်နေဆဲ တစ်နေ့၌ သတင်းစာတစ်စောင်တွင် ကြော်ငြာတစ်ခု ဖတ်ရသည်။ 'အဆင့်မြင့် အရာရှိရာထူးအတွက်၊ ဤနံပါတ်သို့ ဆက်သွယ်ပါ' ဟူသော ကြော်ငြာစာ။ ကြိုးစားကြည့်လျှင် မမှားဘူးဟု ကျွန်တော် သဘောရသည်။ ကောလိပ်က ဘွဲ့တစ်ခုလည်း ကျွန်တော့်မှာ ရှိသည် မဟုတ်လား။ သည်လူတွေနှင့် ဆက်သွယ်ပြီး စကားပြောကြည့်မည်။ ရလျှင် အမြတ်။

သို့နှင့် ၎င်းတို့ထံ ဆက်သွယ်ချိန်းချက်ကာ ကြော်ငြာသူ အလုပ်ရှင်များ ရှိရာ အတ္တလန်တာမြို့အထိ ကားဖြင့် သွားသည်။ ဧရာမ အဆောက်အအုံကြီး တစ်ခု၏ ဆယ့်ခြောက်ထပ်မှာ ရှိသော ၎င်းတို့ရုံးခန်းသို့ ဓာတ်လှေကားဖြင့် တက်ရသည်။ အပေါ်ရောက်တော့ ကျွန်တော့်ကို စားပွဲတစ်လုံးတွင် ထိုင်ခိုင်းကာ ဝါသနာစစ်ဆေးသည့် မေးခွန်းများကို ဖြေခိုင်းသည်။ ဖြေပြီးသည့်နောက် ကျွန်တော် ပြန်လာခဲ့ရသည်။ သည့်နောက် သူတို့ထံမှ ဘာသံမျှ မကြားရ။ သူတို့ စစ်သော စာမေးပွဲတွင် ကျွန်တော် အောင်သလား ကျသလားပင် သိခွင့်မရ။ စင်စစ် ထုံးစံရှိ၍သာ စစ်ဆေးရသည်။ အားကစားနည်းပြဆိုသော ကျွန်တော့်ရာထူးနှင့် အားကစားပညာဆိုင်ရာ ကျွန်တော့်ဘွဲ့ကို ကြည့်ကာ သူတို့အလုပ်နှင့် မဆိုင်ဘူးဟု စောစောကတည်းက ပယ်လိုက်ပြီးသားလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော့် စိတ်တွင်ကား သူတစ်ပါးဆီကို တကူးတက သွားပြီး အရိုက်ခံရသလို ခံစားနေရသည်။

ကျွန်တော့် ရင်တွင်းတစ်နေရာမှ သတင်းပို့ချက်တစ်ခု ထွက်ပေါ်လာသည်။ ‘ဟေ့ကောင် အဘတ်၊ လူမိုက်၊ မင်းကိုယ်မင်းဘာထင်နေသလဲ၊ မင်းက ကုမ္ပဏီလူကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ မွေးလာတဲ့ကောင်မှမဟုတ်ဘဲ၊ စီးပွားရေးပညာ စီမံခန့်ခွဲရေးပညာတွေနဲ့ ဘွဲ့ရလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို မင်းဘယ်မှာ ယှဉ်နိုင်ပါ့မလဲ’ ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ကျွန်တော်ဘာလုပ်သနည်း။ ကျွန်တော့်မှာ လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့် ရှိသည်။ ဘယ်သူ့စကားပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်လက်ခံချင်မှ လက်ခံမည်။ ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ချလိုက်သည်။ ကျွန်တော့်ဘဝတွင် အလွန်အရေးကြီးသော ရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ယင်းကား ကျွန်တော့် ရင်တွင်းက လာသည့် မအောင်မြင်နိုင်ဘူးဟူသော သတင်းပို့ချက်ကို လက်မခံရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်မှာ လူနှစ်မျိုး ရှိသည်။ တစ်မျိုးကား သူတစ်ပါးလွှမ်းမိုးသမျှကို ခံကာ ညှိုးညှိုးမှိန်မှိန် ငြိမ်နေကြသူများ ဖြစ်၍၊ နောက်တစ်မျိုးကား ဘဝဟူသည် ရင်ဆိုင်စရာ ယှဉ်ပြိုင်စရာ စိုးမိုးအနိုင်ယူစရာဟူ၍ မှတ်ယူထားသူများ ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအမျိုးအစားတွင် ပါဝင်ရန် ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကြိုက်ရာရွေးခွင့် သင့်မှာရှိသည်

မိတ်ဆွေ၊ ‘အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ဘူး’ ဟူသော သတင်းပို့ချက်တွေသည် သင့်အား အရပ်မျက်နှာပေါင်းစုံမှ မပြတ်ထိုးနှက် တိုက်ခိုက်လိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှ လာမည်၊ မိသားစုထဲက လာမည်၊ မိတ်ဆွေများထဲက လာမည်။ ‘မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွာ’၊ ‘မင်းလုပ်လို့ မရဘူးကွ’၊ ‘ဒါ တော်ရုံတန်ရုံ လူတွေ လုပ်လို့ ဖြစ်တဲ့ကိစ္စမျိုး မဟုတ်ဘူး’၊ ‘မင်းဥပမိရုပ်နဲ့ ဒီအလုပ်နဲ့က တခြားစီကွ’ စသည်ဖြင့် ပြောကြလိမ့်မည်။

သို့သော် ဘာတွေပဲ ပြောကြပါစေ။ နောက်ဆုံး ရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်က သင့်လက်ထဲမှာ ရှိနေသည်။ သည်အဖျက်စကားတွေကို သင် လျစ်လျူရှုထားလိုက်နိုင်ပါသည်။

ကျွန်တော် ဘယ်လိုရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်သနည်း။

သိပ်တော်တဲ့လူတွေမှ ဖြစ်တဲ့ကိစ္စကွ ဟူသော စကားကို ငါလည်း ဖြစ်ရမယ် ဟူသော ယုံကြည်ချက်ဖြင့် ချေဖျက်သည်။ သားသားနားနား ခုံခုံညားညား ရှိတဲ့ လူမျိုးမှ အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်မယ် ဆိုသော စကားကို စိတ်သဘောထားနဲ့ လူမှု

ဆက်ဆံရေးက ပိုပြီး အရေးကြီးတယ် ဟူသော အတွေးဖြင့် ငြင်းပယ်သည်။ မင်း အရည်အသွေး မပြည့်မီသေးဘူး ဟု ဆိုလျှင် ကျွန်တော် ပြင်းပြင်းထန်ထန် လေ့ကျင့်ပြီး နိုင်အောင်ကို ပြိုင်မယ်ဗျာ ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။ လက်လျှော့လိုက်ရန် တိုက်တွန်းလာသည့် စကားကို ဘယ်တော့မှ အရှုံးမပေး ဟူသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ခုခံသည်။ လောကကြီးက မတရားပါဘူး ကွာဟူသော အမြင်ကို အောင်မြင်မှု မအောင်မြင်မှုဆိုတာ လောကကြီးက မဆုံးဖြတ်ဘူး၊ ကာယကံရှင်ကိုယ်တိုင်ပဲ အဆုံးအဖြတ် ပေးနိုင်တယ် ဟူသော အယူအဆဖြင့် ပယ်ချသည်။ အခြေအနေတွေက မကောင်းဘူး ဟူသော သဘောထားကို အခြေအနေ မကောင်းဘူးလို့ ယူဆပြီး သူတစ်ပါးတွေ လက်ရှောင်နေကြရင် ကိုယ့်အတွက် အောင်မြင်ဖို့ အခွင့်အလမ်း ပိုများတယ် ဟူသော အပြုဘက် အတွေးနှင့် အစားထိုးသည်။

ဒါက အပျက်တွေ အမှိုက်ပုံအောက်မှာ နစ်မွန်းမသွားအောင် မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်သည့် ကျွန်တော်၏ ဆင်ခြင်ပုံ နည်းလမ်းများ ဖြစ်သည်။

သင်သည် မအောင်မြင်နိုင်မှု သတင်းပို့ချက်များကို လက်ခံနေပါက တဖြည်းဖြည်း ဘာအလုပ်မျှ မလုပ်ဖြစ်တော့ဘဲ ဆင်ခြေဆင်လက် အမျိုးမျိုးပြကာ ထိုင်ငိုင�နေသူတစ်ဦး ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။ ထို အကျိုးမရှိသော အပျက်သတင်း ပို့ချက်များကို ငြင်းဆန် ဆန့်ကျင်ကာသာ ပျော်ရွှင်သော ဘဝ၊ အပြုသဘော ဆောင်သည့် တက်ကြွနိုးကြားသော ဘဝကို တည်ဆောက်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ကျော်ဂျီယာပြည်နယ် ကိုလံဘတ်စ်မြို့ရှိ ကင်းဒရစ် အထက်တန်းကျောင်း တွင် ကျွန်တော် ဘောလုံးနည်းပြလုပ်စဉ်က နီဂရိုးကျောင်းသားလေးတစ်ယောက် နှင့် တွေ့ကြုံရဖူးသည်။

သူ့အမည်မှာ ရူဒီအယ်လင် ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်က သူသည် ရှစ်တန်း ကျောင်းသား ဖြစ်ပြီး ကျောင်းတီးဝိုင်းအဖွဲ့တွင် ပါဝင်သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ သူက ကျွန်တော့်အား 'ဆရာ၊ ကျွန်တော် ဘောလုံးကစားချင်တယ်၊ ကျွန်တော် တို့ကျောင်းမှာ လူမည်းထဲက ပထမဆုံး ဘောလုံးအသင်းခေါင်းဆောင် ဖြစ်အောင် ကျွန်တော် ကြိုးစားချင်တယ်' ဟူ၍ လာရောက်ပြောဆိုသည်။

သူ့အနေအထားကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။

သူသည် လူမည်းလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သည့်အတွက် တစ်ပန်းရှုံး၏။ ထို့ပြင် အားကစားသမား ရုပ်လက္ခဏာ မရှိသည့် လူပိန်လေးတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် သူ့မှာ အိပ်မက်တစ်ခု ရှိနေသည်။ စွဲစွဲမြဲမြဲ ထက်ထက်သန်သန် မက်နေသည့် အိပ်မက် ဖြစ်သည်။ သူသည် တခြားကလေးတွေ အိမ်ပြန်ပြီး တီဗွီ

ကြည့်နေသော အချိန်အထိ ကွင်းထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း ဆက်လေ့ကျင့်သည်။

သူတစ်ပါးထက် ပင်ပန်းခံ၍ လေ့ကျင့်ကြိုးစားလျှင် ထူးချွန်လာနိုင်သည်မှာ သဘာဝ ဖြစ်သည်။ လူမည်းကလေးသည် သူ မျှော်မှန်းသည့်အတိုင်း ဘောလုံးအသင်းခေါင်းဆောင် တကယ်ဖြစ်လာခဲ့၏။ ကျောင်းအသင်းအတွက် ချန်ပီယံ ဆုဖလား ရအောင် ဦးဆောင် ကစားနိုင်ခဲ့၏။ နောက်နှစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် သူသည် အားကစားထူးချွန်မှု စကောလားရှစ်ဆု အပြည့်ဖြင့် စက်မှုသိပ္ပံသို့ တက်ခွင့် ရ၏။ စက်မှုသိပ္ပံတွင်လည်း သူသည် ဘောလုံးအသင်းခေါင်းဆောင်ပင် ဆက်၍ ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

ကိုင်း ကြည့်ကြစမ်းပါ။ ရူဒီသည် မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွာဟူသော သတင်း ပို့ချက်များကို မကြားခဲ့ဘူးဟု ဆိုနိုင်ပါမည်လား။ သိပ်ကြားခဲ့ရတာပေါ့ဗျာဟု သူ ဆိုပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ဒါတွေကို သူလက်မခံခဲ့။ သူဖြစ်ချင်သည့် အရာကို သူရွေးကာ ဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့သည်။ ကိုယ့်တီးဝိုင်းအလုပ်ပဲ ကိုယ်လုပ်စမ်းပါကွာ၊ မင်းပုံစံနဲ့ အားကစားသမား မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဆိုသော စကားများ၊ အဓိပ္ပာယ် မရှိတာတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့ကွာဟူသော စကားများကို လက်ခံကာ တီးဝိုင်းလေးထဲမှာ ဆက်နေခဲ့လျှင် သူသည် ပိန်တာရိုးလေးဘဝမှ တက်လာမည် မဟုတ်။ နောက်ဆုံး၌ ဘွဲ့သာ ရသွားမည် နာမည်ကြီး တက္ကသိုလ်ဘောလုံးသင်း တစ်သင်းမှာ ဦးဆောင် ပါဝင်ကစားရသည့် အရသာဟူသည် ဘယ်သို့ရှိသည်ကို ရော်ရမ်း မှန်းဆ၍ပင် ရရှာလိမ့်မည် မဟုတ်။

သူများတွေ ဖြစ်သွားကြတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ကျွန်တော်ကတော့ ဟူ၍ ဇေဇေဝါ မရေမရာ တွေးတောနေမိပါသေးသလား။ သင့်ဘဝ နောက်ကျသွားခဲ့ပြီဟု ယူဆနေမိပါသေးသလား။

မကြာမီက ထွက်သည့် သတင်းမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်၌ လွန်ခဲ့သော နှစ်အတွင်း ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်တွင် သန်းကြွယ်သူဌေးသစ်တွေ စံချိန်တင် ပေါ်ထွက်ခဲ့ကြောင်း ရေးသားဖော်ပြထားသည်ကို ဖတ်ရှုလိုက်ရသည်။ ဒါသည် အားတက်စရာ သတင်းတစ်ရပ် မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်မှာ ပြဿနာတွေ၊ ချွတ်ယွင်းချက်တွေ၊ ဘတ်ဂျက်လိုဋ္ဌေပြမှုတွေ၊ မုဒိမ်းမှု လူသတ်မှု အကြမ်းဖက်မှုတွေ ရှိနေသည် ဆိုသည့်ကြားကပင် စီးပွားရေးဘက်တွင် အောင်မြင်မှုရရှိသူ ဦးရေက ယခင်နှစ် အဆက်ဆက်က တင်ခဲ့သည့် စံချိန်ကို ချိုးလိုက်နိုင်လောက်အောင် များပြားနေသေးသည်တဲ့။

သည်သန်းကြွယ်သူဌေးသစ်များထဲမှာ သင်လည်း တစ်ယောက် အပါ

အဝင် ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ သို့သော် သည်အတွက် အလုပ်တော့ လုပ်ရလိမ့်မည်။ အဖျက်သင်္ကေတ မှန်သမျှကို ငြင်းဆန်ကာ ကိုယ်ယုံကြည်ရာ၊ ရည်မှန်းရာကို မရ ရအောင် ကြိုးစားရယူရဲသည့် ရူဒီအယ်လင်၏ သတ္တိမျိုး မွေးရပါလိမ့်မည်။

တောင်ကြီးဖဝါးအောက် စိတ်ဓာတ်

ယနေ့အချိန်သည် လူတိုင်းလူတိုင်းအတွက် မိမိဘဝကို အကောင်းဘက် ပြောင်းလဲအောင် လုပ်ဖို့ အခွင့်ကောင်းဆိုက်နေချိန် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုချင်သည်။

သည်မြေ သည်ရေသည် ပျော့ပျောင်းနူးညံ့သွားခဲ့ပြီ။ ဇွဲနပ်နှင့် လုပ်ကြသူ များအတွက် အလွယ်တကူ အောင်ပွဲရမည့် မြေမျိုး ရေမျိုး ဖြစ်နေပြီ။ ကျွန်တော် တို့ ဘိုးဘေးများ လက်ထက်က ဆိုလျှင် သည်နေရာသည် ရေရိုင်း မြေရိုင်း။ သည် နေရာမှာ ကြီးပွားမည်၊ ချမ်းသာမည်၊ ဘဝသစ်တစ်ခု တည်ဆောက်နိုင်မည် ဟု သော စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်များနှင့် လာခဲ့သူတွေသည် ရေကြမ်း မြေကြမ်း၏ ဒဏ်ကို ခါးစည်းခံခဲ့ကြရသည်။ သူတို့သည် အထောက်အကူလုံးဝကင်းမဲ့သည့် ဘဝတွင် ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ကျားကုတ်ကျားခဲ အလုပ်လုပ်ကာ တောကြီးမျက်မည်းများ၊ လွင်တီးခေါင် ကန္တာရများတွင် မြို့ပြများ တည်ဆောက် ခဲ့ကြသည်။ လက်ဖဝါး ခြေဖဝါး ဘဝမှသည် သန်းကြွယ်သူဌေး ကုဋေကြွယ် သူဌေးများ ဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည်။

ယနေ့ လူများ ကြီးပွားအောင် ကြိုးပမ်းရခြင်းမှာ ထို ဓားမဦးချဘိုးဘုရား လောက် မပင်ပန်း မခက်ခဲ။

သည်ကြားထဲကပင် လက်မြောက်အရုံးပေးထားသူတွေ၊ ကျရာဘဝကို မနှစ်သက် မကျေနပ်သော်လည်း တင်းတိမ် ငြိမ်ကုပ်နေကြသူတွေ များလှချေ သည်။

သင် ဘာလုပ်မည်လဲ။ အားထုတ်ကြိုးပမ်းရမှာကို ကြောက်ကာ တင်း တိမ် ငြိမ်ကုပ်နေသူများထဲတွင် ပါဝင်မည်လား။ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာတစ်ခုတည်း ကိုပဲ စိတ်ထဲတွင် မြင်ယောင်ကာ ဘယ်သူတွေနှင့်ပဲ ယှဉ်ရယှဉ်ရ ယှဉ်ပြိုင်အနိုင် ယူသွားမည်ဆိုသော ရူဒီအယ်လင်စိတ်မျိုး မွေးမည်လား။

ကျွန်တော်ကတော့ ရူဒီအယ်လင်တို့ အုပ်စုထဲတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း ပြော ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ဘာကြောင့်နည်း။

ဘဝဆိုတာကို စဉ်းစားမိ၍ ဖြစ်သည်။ လူ့ဘဝသည် တိုတောင်းလှ၏ ဟု ဆိုကြသည်။ သည် တိုတောင်းသည့် ဘဝကလေးတစ်ခုပဲ ကျွန်တော်တို့မှာ

ရှိသည်။ သည်ပစ္စည်းလေးကို အချည်းနှီးဖြုန်းတီးပစ်မည်လား၊ အကောင်းဆုံး
အဖိုးတန် အပြောင်မြောက်ဆုံး ဖြစ်အောင် ဖန်တီးတည်ဆောက်မည်လား။

မိတ်ဆွေ ဘယ်အရာကို ရွေးပါမည်နည်း။ သင့်ဘဝကို သင် အပြောင်
မြောက်ဆုံး တည်ဆောက်ချင်လိမ့်မည် ဟူ၍ပဲ ကျွန်တော် ယုံကြည်နေပါသည်။

အခန်း

၃

အောင်နိုင်ရေးအတွက် လျှို့ဝှက်ချက်

အခန်း (၃)
အောင်နိုင်ရေးအတွက် လျှို့ဝှက်ချက်

ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်လိုသော ဆန္ဒရှိသူအား ဘယ်အရာမျှ တားဆီးခြင်း မပြုနိုင်။ အခက်အခဲ အတားအဆီးတိုင်းသည် သူ၏ ကိုယ် စိတ်ကြွက်သားများ စွမ်းဆောင်ရည်တိုးတက်အောင် လေ့ကျင့်သင်တန်းပေးသည့် အရာများသာ ဖြစ်သည်။

(အဲရစ် ဘပ်တာဝဲသ်)

သင်၌ ငယ်စဉ်က ရှိခဲ့သည့် စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် မက်တတ်သည့် အလေ့အထများ အဘယ်ကြောင့် ပျောက်ကွယ်သွားရသည်ကို သင် ယခု သိပြီးဖြစ်သည်။ သင်၌ မိမိကိုယ်ကို အားကိုးယုံကြည်သည့် စိတ်များလည်း အတန်အသင့် ပြန်လည်ဖြစ်ပေါ်စ ပြုလောက်ပြီဟု ယူဆပါသည်။ ထို့ပြင် လောက၌ အောင်မြင်ရေးတွင် ဉာဏ်ပါရမီသည် အဓိက မဟုတ်၊ ခံ့ညားသော ဥပဓိရုပ် ရှိခြင်း မရှိခြင်းသည် အဓိက မဟုတ်၊ ဆွေဂုဏ် မျိုးဂုဏ် ရှိခြင်း၊ ကောလိပ်မှ ဘွဲ့ ရခြင်းတို့သည်လည်း အဓိက မဟုတ်ကြောင်း သင် သိပြီးဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်လျှင် ဘာသည် အဓိက နည်း။

ကျွန်တော် ပြောပါမည်။ လောက၌ အောင်နိုင်ရေးအတွက် လျှို့ဝှက်ချက်သည် 'အလိုဆန္ဒ' ဖြစ်သည်။ ဖြစ်မြောက်ချင်သော ဆန္ဒ၊ ရယူချင်သော ဆန္ဒ၊ ထိုအလိုဆန္ဒသာ အဓိက ဖြစ်ပါသည်။

‘အောင်မြင်လိုသောစိတ်’ ဟူ၍လည်း တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုနိုင်ပါသည်။

ဤအချက်သည် အရှင်းလေးဖြစ်၏။ သို့သော် လူတို့သည် မိမိတို့၌ မရှိသော အရာ မိမိတို့ မဖြစ်မြောက်သော အရာများအတွက် တွေးတောပူပန်ခြင်း၊ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ခြင်းတို့ဖြင့် မအားလပ်နိုင်အောင် အလုပ်များလျက် ရှိကြသည်ဖြစ်ရာ ထိုရှင်းနေသော အရာများကိုပင် မမြင်နိုင်ကြတော့ပေ။

ဂျိုးဇစ်ဘရစ်(ဖ)မင်း ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်အကြောင်း ပြောပါမည်။

သူသည် ရုရှားလူ့အဖွဲ့အစည်း၏ အထက်လွှာထဲက လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူသည် အရာရှိကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၌ အကြီးဆုံး ကွန်ပျူတာလုပ်ငန်းဌာနကြီးတစ်ခုကို တာဝန်ယူ တည်ဆောက်ပေးခဲ့သူဖြစ်သည်။ သို့သော် ဂျိုးဇစ်နှင့် ဇနီးသည် ဒီနာတို့သည် ဆိုဗီယက်တွင် နေထိုင်ရသည့် ဘဝကို တဖြည်းဖြည်း မနှစ်သက် ဖြစ်လာသည်။ နိုင်ငံရေး ပြဿနာကြောင့် မဟုတ်။ လူမျိုးရေးကိစ္စကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဂျိုးဇစ်သည် ဂျူးလူမျိုးတစ်ယောက် ဖြစ်၍၊ ရုရှားလူ့အဖွဲ့အစည်း၌ ဂျူးတို့၏ အနေအထားမှာ တည်ငြိမ်မှု မရှိခဲ့ပေ။

သို့နှင့် ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် ဂျိုးဇစ်နှင့် ဒီနာတို့သည် ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ ထွက်ခွာကာ သြစတြေးလားနိုင်ငံ ဗီယင်နာမြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။ ထိုမှ တစ်ဆင့် အမေရိကသို့ သူတို့ သွားခဲ့ကြသည်။ အမေရိကန်ပြည်တွင် ကိုယ်ပိုင် လုပ်ငန်းဖြင့် ကြီးပွားအောင် ကြံဆောင်မည်ဟု သူတို့အိပ်မက်မက်ခဲ့ကြသည်။ အမေရိက ရောက်သောအခါ တက္ကဆပ်ပြည်နယ် ဒါးလတ်စ်မြို့၌ အခြေချကြသည်။

ရောက်စဉ် ဂျိုးဇစ်သည် အင်္ဂလိပ်စကား ကောင်းကောင်းမပြောတတ်ပါ။ သို့သော် သူသည် ကွန်ပျူတာ ပါရဂူတစ်ဦး ဖြစ်သဖြင့် ချက်ချင်း ဆိုသလိုပင် အလုပ်တစ်ခု ရသည်။ သို့သော် ဂျိုးဇစ်သည် လွတ်လပ်မှုကို လိုလားသဖြင့် ထွက်လာခဲ့သူဖြစ်ရာ သူတစ်ပါး ခိုင်းစေတိုင်း လုပ်ရသည့် အဖြစ်မျိုးကို မနှစ်မြို့နိုင်ခဲ့ပေ။ ထို့ပြင် စီးပွားရေးအရလည်း မိမိလုပ်လျှင် လုပ်သမျှ အကျိုးခံစားရသော အလုပ်မျိုးကိုသာ သူ လိုလား၏။ ထို့ကြောင့် သူသည် ကွန်ပျူတာကျွမ်းကျင်သူ လုပ်သားဘဝကို ခေတ္တ ခိုနားရာအဖြစ်သာ သဘောထားပြီး မိမိစိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်မည့် အလုပ်မျိုးကို မပြတ် ရှာဖွေနေခဲ့၏။

ဂျိုးဇစ်သည် အိမ်တစ်ဆောင် ဝယ်ယူရန်အတွက် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရင်း အိမ်မြေပွဲစားမှတစ်ဆင့် ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီအကြောင်း ကြားသိသွားခဲ့ရ၏။ ပွဲစားက သူ့အား ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီနှင့် ဆက်စပ်၍ အသက်အာမခံပေါ်လစီ ရောင်းချသူ အလုပ်ကို လုပ်ကြည့်လျှင် ၎င်းလိုလားသကဲ့သို့ လုပ်လျှင် လုပ်

သလောက်အကျိုးခံစားခွင့်ဆိုတာမျိုး ရှိမည့်အပြင် အလုပ်လုပ်ရာ၌လည်း သြဇာခံသဘောမျိုး မဖြစ်ဘဲ မိမိဆန္ဒအတိုင်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုပ်ကိုင်ခွင့်ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ၏။

ရုတ်တရက်တော့ ဂျိုးဇစ်စဉ်းစားသေးသည်။ သူတို့ရုရှားပြည်တွင် အာမခံလုပ်ငန်းဟူသည် အစိုးရပိုင်လုပ်ငန်း ဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂလိက အာမခံလုပ်ငန်းဆိုတာမျိုး မရှိ။ ထို့ကြောင့် အာမခံလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့မှာ ဘာဗဟုသုတမျှ မရှိ။ ပြီးလျှင် လူများကို အသက်အာမခံထားရန် လိုက်လံစည်းရုံးရသောအလုပ် (ဝါ) အသက်အာမခံ ပေါ်လစီ ရောင်းချရသော အလုပ်မှာ ဈေးသည်ကောင်းတို့၏ အလုပ်ဖြစ်ရာ ဘာသာစကား ကျွမ်းကျင်မှုသည် လုပ်ငန်းအောင်မြင်ရေးအတွက် မရှိမဖြစ်သော လိုအပ်ချက်တစ်ရပ် ဖြစ်နေ၏။

အခက်အခဲကို ဂျိုးဇစ် မြင်သည်။ သို့သော် အလားအလာကိုလည်း သူမြင်သည်။ ထို့ပြင် လုပ်ငန်းခွင် လွတ်လပ်မှုကို သူ တန်ဖိုးထားသည်။ သည်အလုပ်သည် သူနှင့် ဒီနာတို့ မျှော်လင့်ရှာဖွေနေကြသည့် အလုပ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်ဟု သူသဘောပေါက်လိုက်လေသည်။

သို့သော် သူ့အခြေအနေကို သုံးသပ်ကြည့်ပါ။

သူသည် အင်္ဂလိပ်စကားကို ပြောဖြစ်သည် ဆိုရုံမျှသာ တတ်သေးသည်။ အမေရိကန်တို့၏ လူနေမှုဘဝနှင့် အမေရိကန်တို့၏ စိတ်ဓာတ်များအကြောင်း သူ ဘာမျှ မသိသေး။ သူသည် အရောင်းလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ အတွေ့အကြုံလည်း လုံးဝ မရှိခဲ့။ ထို့ပြင် သူ့၌ အခြားသော ဒေသခံလူများမှာကဲ့သို့ မိတ်ဆွေများ၊ ဆွေမျိုးများ၊ အသိအကျွမ်းများ စသည့် အသက်အာမခံလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အခြေခံဈေးကွက်လည်း မရှိ။ သည်အနေအထားမျိုးမှာ သူက အသက်အာမခံကိုယ်စားလှယ်အလုပ်ကို လုပ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ရူးသည်ဟု ဆိုစရာဖြစ်မနေပေဘူးလား။

မှန်သည်။ အားလုံးက သည်အတိုင်း သဘောရကြသည်။ သည်တော့ ဒုက္ခပုံဟု သနားကရုဏာသက်ကြသည်။ သူနှင့် ဆက်စပ်လုပ်ကိုင်ရမည့် ကုမ္ပဏီ မန်နေဂျာများကပင်လျှင် အားပေးချင်စိတ် မရှိကြ။ သူ့အနေနှင့် အောင်မြင်နိုင်မည့် အလားအလာလုံးဝ မရှိဟု ယူဆကြသည်။

သို့သော် သူတို့၏ ယူဆချက်များ တက်တက်စင်အောင် လွဲမှားခဲ့ကြသည်။ ဂျိုးဇစ်၏ ပြင်းပြသော ဆန္ဒကို သူတို့ ထည့်မတွက်ခဲ့ကြပေ။

မန်နေဂျာတစ်ယောက်က ဂျိုးဇစ်အား တစ်နေ့လျှင် အိမ်၁၀ အိမ်မျှ သွား၍ အာမခံထားရေး စည်းရုံးဆွေးနွေးရန် အကြံပေးခဲ့သည်။ ဂျိုးဇစ်က အိမ်ခုနစ်

ဆယ် ရောက်အောင် သွားသည်။ သူ၏ တစ်ပန်းရှုံးသော အနေအထားကြောင့် သူ့အနေနှင့် အောင်မြင်လိုလျှင် သူများထက်ပို၍ ကြိုးပမ်းရလိမ့်မည်ဟု သူ နားလည်ထားသည်။ သူ့တွင် ထိုမြို့၌ အသိအကျွမ်းဟူ၍ မရှိသေးသည်ဖြစ်ရာ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဟု ရွေးချယ်စဉ်းစားနိုင်ခြင်း မရှိဘဲ တွေ့သမျှအိမ်ကို တံခါးခေါက်၍ ဝင်လေသည်။

သို့သော် ပထမ လေးလလုံးလုံးပင် အသက်အာမခံ ပေါ်လစီ တစ်ခုမျှ သူ မရောင်းခဲ့ရပေ။ တောက်လျှောက် ငြင်းပယ်ကြ၊ ခေါင်းခါကြ၊ တံခါးပိတ်သွားကြသည်ကို ကြုံကြုံခံကာ သည်အလုပ်ကို သူ ဆက်လုပ်သည်။ သည်အလုပ်သည် သူ့အား သူတစ်ပါး အခိုင်းခံသက်သက်မှ လွတ်မြောက်နိုင်မည့် အခွင့်အရေးတစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်မြဲ ယုံကြည်ကာ ဆက်လက်ကုပ်တွယ်၍ နေခဲ့သည်။

လုပ်ငန်းထဲတွင် နှစ်နှစ်မျှ ကြာသည့်အချိန်၌ ဂျိုးဇစ်၏ ဝင်ငွေမှာ ထမင်းစားလောက်ရှိမျှသာ ရှိသေးသည်။ သို့သော် ၁၉၈၄ ခုနှစ်မှစတင်ကာ ဂျိုးဇစ်၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် ဇွဲလုံ့လတို့မှ အသီးအပွင့်များ သိသိသာသာ ပေါ်ထွက်လာလေသည်။ သူ၏ ဝင်ငွေသည် တစ်နေ့တခြား ခုန်ပျံကျော်လွှား၍ တက်လာသည်။ ၁၉၈၆ ခုနှစ်တွင်မူ ဂျိုးဇစ်သည် ကုမ္ပဏီ၏ အကြီးတန်း ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဇွဲနပဲအရာ၌ တော်ရုံလူ ယှဉ်နိုင်စရာ မရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်ရာ သူသည် ကုမ္ပဏီအဖွဲ့သားများအား စိတ်ဓာတ်မြှင့်တင်ပေးနိုင်သည့် စံပြုပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ ပြဿနာ အခက်အခဲများကြောင့် စိတ်ပျက်လက်လျှော့ချင်သလို ဖြစ်မိသူများသည် ဂျိုးဇစ်အကြောင်း တွေးမိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လမ်းသစ်ရှာ၍ ကြိုးစားလိုစိတ်များ ပြန်လည်ထက်သန်လာရပေသည်။ သူတို့၏ အခက်အခဲများသည် ဂျိုးဇစ် ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားခဲ့သော အခက်အခဲများလောက် ကြီးမားနိုင်စရာ အကြောင်း မရှိကြောင်း အားလုံး သဘောပေါက်လက်ခံကြရပေသည်။

ထို့ကြောင့် အလိုဆန္ဒ ပြင်းပြမှုသည်သာ အောင်ပွဲရရှိစေသည့် အဓိက အကျဆုံး အရာ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အချို့လူများမှာ စိတ်ဓာတ် အလွန်ပြင်းထန်ကြသည်။ သူတို့သည် မိမိရည်မှန်းထားသော အရာတစ်ခု မဖြစ်မြောက် မအောင်မြင် ဟူသည်မျိုးကို လုံးဝ လက်ခံနိုင်လေ့ မရှိကြ။ မဖြစ်ရကောင်းလား ဟူသော စိတ်၏ စေ့ဆော်မှုဖြင့် နံနက်သူများထက် အလျင် အိပ်ရာက ထသည်။ ညတွင် နောက်ကျမှ အိပ်ရာဝင်သည်။ အိပ်ရာထဲတွင်လည်း အောင်မြင်မည့် မိမိ၏ အနာဂတ်ဘဝအကြောင်းကို ညစဉ် အိပ်မက် မက်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှလည်းကောင်း၊ မိမိကိုယ်တွင်းမှလည်းကောင်း

ထွက်ပေါ်လာတတ်သည့် အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ဘူးဟူသော သတင်းပို့ချက် မှန် သမျှကို လုံးဝ ငြင်းဆန်သည်။

အရှုံးဆိုသည်ကို လက်မခံတတ်သည့် ထိုလူမျိုးများအနေနှင့် တစ်နေ့ အောင်ပွဲ ရရှိကြခြင်းမှာ ထူးဆန်းသည်တော့ မဟုတ်ပေ။

အရှုံးကို လက်မခံနိုင်သူသည် အောင်မြင်မှုကို ရအောင် ယူသည်။ သူလို ငါလို ဘဝကို မတင်းတိမ်နိုင်သူသည် ကြီးကျယ်အောင် ကြိုးစားသည်။

ပြောပါဦးမည်။

ယခု ရာစုနှစ်အတွင်း စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်အကောင်းဆုံး လက်တွေ့ပွဲကြီး တစ်ခုအကြောင်း ဖြစ်သည်။ ယှဉ်ပြိုင်ထိုးသတ်သူများမှာ ဂျူးဂါးရေး လဲနတ်နှင့် မာဗင် ဟက်ဂလာတို့ ဖြစ်သည်။ ဂျူးဂါးရေးသည် မစ်ဒယ်ဝိတ်တန်း ချန်ပီယံဘွဲ့ အတွက် ဟက်ဂလာအား စိန်ခေါ်ထိုးသတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤနေရာ၌ ဂျူးဂါးရေး ၏ ရာဇဝင်ကို ပြောရပါမည်။ သူသည် မျက်စိထိခိုက်မှုတစ်ခုကြောင့် လက်တွေ့ မှ အနားယူထားရသူ ဖြစ်သည်။ မျက်စိကို နောက်တစ်ကြိမ် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အထိုးခံရလျှင် လုံးဝ မျက်စိကွယ်သွားနိုင်သည့် အန္တရာယ်ရှိကြောင်း သူ့အား ဆရာဝန်များ သတိပေးထားခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ဂျူးဂါးရေးကား ကြီးဝိုင်းထဲ သို့ ပြန်ဝင်လိုစိတ် အလွန်အမင်း ပြင်းပြနေခဲ့သည်။ သူသည် အိုလံပစ် လက်တွေ့ ချန်ပီယံ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ချမ်းလည်း ချမ်းသာနေပြီ။ သည်လောက် ပြည့်စုံ နေမှတော့ တော်ရောပေါ့ကွာ၊ ဘာအတွက်များ ဒုက္ခခံချင်နေသေးတာလဲဟု ပြော ကြသည်။

ဟက်ဂလာအား စိန်ခေါ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချိန်၌ သူသည် လေ့ကျင့်မှု ပြတ်နေသည်မှာ အတော်ကြာပြီဖြစ်ရာ ထိုစဉ်က စွမ်းအား အပြင်းထန်ဆုံး ဖြစ် နေသည့် ဟက်ဂလာနှင့် အနေအထားချင်း အတော် ကွာခြားနေခဲ့သည်။ ထို့ပြင် မျက်စိကို မိမိရရ အထိုးမခံရအောင်လည်း သူ သတိပြုရဦးမည်။

သည်ကြားထဲက ဟက်ဂလာနှင့် ထိုးသတ်ချင်နေသည့် ဂျူးဂါးရေး၏ စိတ်ဓာတ်ကို မည်သူမျှ နားမလည်နိုင်ကြ။

သူ့စိတ်ဓာတ်ကား ချန်ပီယံစိတ်ဓာတ် ဖြစ်သည်။ အောင်နိုင်သူ၏ စိတ် ဓာတ် ဖြစ်သည်။ သူသည် လက်တွေ့သမိုင်းတစ်လျှောက် အကြီးကျယ်ဆုံးသော မစ်ဒယ်ဝိတ်တန်း လက်တွေ့ ချန်ပီယံ ဖြစ်လိုသည်။ ဒါသည် သူ၏ အပြင်းပြဆုံး သော ဆန္ဒ ဖြစ်သည်။ သည်စိတ်ဆန္ဒက သူ့ကို အမြဲလွှမ်းမိုးလျက် ရှိသည်။ ထို့ ကြောင့် ဟက်ဂလာကို သူ စိန်ခေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သည့်နောက်တွင် သဲသဲမဲမဲ

သူ လေ့ကျင့်သည်။ အငြိုးနှင့် လေ့ကျင့်သည်ဟုပင် ဆိုနိုင်သည်။ စိန်ခေါ်ပွဲ ထိုးသတ်သည့်နေ့၌ ဟက်ဂလာအား ရှူးဂါးရေး အနိုင်ယူသွားပုံကို ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့ပရိသတ်ကြီး အကြီးအကျယ် စိတ်လှုပ်ရှားစွာ မြင်တွေ့ကြရသည်။ သူသည် ဟက်ဂလာအား အချိန်တိုတိုအတွင်း အငိုက်ဖမ်း အလဲထိုးကာ အနိုင်ယူသွားခဲ့ခြင်း မဟုတ်။ ရေကုန်ရေခန်း ထိုးကာ၊ သူသည် ထိုးနိုင်သူ ဖြစ်သကဲ့သို့ အထိုးခံနိုင်သူလည်း ဖြစ်ကြောင်း သက်သေထူပြီးမှ ယခင် သူပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော မစ်ဒယ်ဝိတ်တန်း လက်ဝှေ့သရဖူကို ပြန်လည်ရယူသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ပြင်းပြသော အလိုဆန္ဒသာ အရေးကြီးပါသည်ဟု ကျွန်တော် ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

- ❑ သင်သည် ကျောင်းပညာ ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပါသလား။
ကောင်းပါသည်။ သို့သော် ပြင်းပြသော ဆန္ဒမျိုး မရှိဘဲ သင် မအောင်မြင်နိုင်ပါ။
- ❑ သင်သည် ပါရမီထူး ရှိသူ ဖြစ်ပါသလား။ အလွန်ကောင်းပါသည်။
သို့သော် ထက်သန်သော စိတ်ဆန္ဒမရှိဘဲ သင် မအောင်မြင်နိုင်ပါ။
- ❑ သင်သည် ရုပ်ရည်သန့်ပြန့် သားနားသူ ဖြစ်ပါသလား။ သိပ်ကောင်းသည်ပေါ့။
သို့သော် အလိုဆန္ဒ မပြင်းပြဘဲနှင့်ကား ဘယ်အရာကိုမျှ သင် အောင်မြင်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။
- ❑ အကယ်၍ သင့်မှာ ပါရမီ မရှိ၊ ကျောင်းပညာကလည်း မပြည့်စုံ၊
ရုပ်ရည်ကလည်း မသားနား ဖြစ်နေသည် ဆိုပါစို့။ ကိစ္စမရှိပါ။ ထက်သန် ပြင်းပြသော ဆန္ဒသာ ရှိပါစေ၊ သင် အောင်မြင်နိုင်ပါသေးသည်။

ထက်သန်ပြင်းပြသော စိတ်ဆန္ဒ ရှိသူသည် မည်သည့်အတားအဆီးကို မဆို ဖြတ်ကျော်သွားပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် အလိုဆန္ဒဟူသည် အောင်နိုင်ရေးအတွက် လျှို့ဝှက်ချက်ဟူ၍ ကျွန်တော် ဆိုလိုက်ပါမည်။

သို့သော် အရေးကြီးသော အချက်နှစ်ရပ်တော့ ပြည့်စုံဖို့ လိုပါသေးသည်။ ယင်းကား တိကျသော ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်နှင့် ယင်းသို့ရောက်အောင် ချိတ်ကပ်မည့် တိကျသော လမ်းစဉ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

သည်နှစ်ခု မရှိလျှင်ကား ပြင်းပြသော ဆန္ဒသည် ပရမ်းပတာ အလဟဿ ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်၊

ကျွန်တော့်ဘဝကို အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲစေခဲ့သော သင်ခန်းစာတစ်ရပ်

သက်တမ်းအပိုင်းအခြား အသက်အာမခံ (Term Life Insurance) ပေါ်လစီများ အချိန်ပိုင်း ရောင်းချသည့်အလုပ်ကို စတင်ချိန်မှာပင် ကျွန်တော့် ဘဝကို ပြောင်းလဲစေမည့် အရာတစ်ခုနှင့် ဆုံစည်းခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော် သည် အဆိုပါ ကာလအပိုင်းအခြားဖြင့် အာမခံထားသော စနစ်ကို စတင်တွေ့ရှိ ကာ ယင်းအလုပ်သည် ကျွန်တော့်အား တကယ်ပင် အောင်မြင်ကြီးပွားစေမည့် အလုပ်တစ်ခုဖြစ်သည်ဟူသော ယုံကြည်ချက်ဖြင့် ကျားကုတ်ကျားခဲ လုပ်ကိုင် သွားရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့သော် ဆုံးဖြတ်ချက်သာ ချထားသည်။ ဘယ်က စ၍ ဘယ်လို လုပ်ရ မည်ကိုကား မသိသေးပေ။

သို့နှင့် အရောင်းပညာဆိုင်ရာ သင်တန်းတစ်ခုသို့ ကျွန်တော် သွားတက် သည်။ သင်တန်းဆရာက 'ခင်ဗျားတို့ Think and Grow Rich ဆိုတဲ့ စာအုပ် ဖတ်ပြီးကြပြီလား၊ မဖတ်ရသေးရင် အနီးဆုံး စာအုပ်ဆိုင်မှာ ပြေးဝယ်ပြီး ဖတ် ကြပါ' ဟု ဆိုသည်။ ကြီးပွားတိုးတက်ရေးအတွက် ရသမျှ အကူအညီကို ရှာဖွေ ရယူနေသူဖြစ်ရာ သင်တန်းချိန် ပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် စာအုပ်ဆိုင်သို့ ကျွန် တော် ပြေးခဲ့သည်။ စာအုပ်သာ အပြေးဝယ်ခဲ့ရသော်လည်း စာဖတ်နှေးသူဖြစ်ရာ စာမျက်နှာ ၃၆ အထိ ရောက်အောင် ကျွန်တော် မနည်းဖတ်ရသည်။ သို့သော် ထိုစာမျက်နှာမှ၌ ကျွန်တော် တွေ့ရှိရသော အချက်များသည် အထက်တွင် ဆိုခဲ့ သည့်အတိုင်း ကျွန်တော့်ဘဝကို အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲစေခဲ့ပါသည်။ နပို လီယန် ဟေးလ် (Napoleon Hill) ၏ Think and Grow Rich စာအုပ်ပါ အယူအဆများ အတွေးအမြင်များထဲတွင် ကျွန်တော် သဘောမတူနိုင်သော အချက်တွေ အများကြီး ပါဝင်ပါသည်။ သို့သော် အောင်မြင်ရေးနှင့် ပတ်သက် သည့် သူ၏ အကြံပေးချက်များကား တကယ်ပင် ထိရောက်မှုရှိလှပါပေသည်။

ဟေးလ်သည်သူ၏ဘဝတစ်လျှောက်လုံးပင် အောင်မြင်သူများအကြောင်း ကို ဇောက်ချ လေ့လာခဲ့သည်။ သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်များ အဘယ် ကြောင့် အောင်မြင်ရသနည်းဟူသော အချက်ကိုစူးစမ်းရန်နှင့် ယင်းသို့ အောင်မြင် စေရသည့် တူညီသော အကြောင်းအချက်များကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ရန် ဖြစ်သည်။

ယင်း လေ့လာချက်များအရ အောင်မြင်သူတိုင်းတွင် တူညီသော အခြေခံ အချက်နှစ်ချက် ရှိကြောင်း၊ ယင်းတို့မှာ တိကျသော ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ရှိခြင်း

နှင့် ယင်းပန်းတိုင်သို့ ရောက်အောင် ချိုတက်မည့် တိကျသော လုပ်ငန်းအစီအစဉ်များ ချမှတ်ထားရှိခြင်းတို့ဖြစ်ကြောင်း သူ ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုနောက် သူက အဆင့် ခြောက်ဆင့် ပါဝင်သော လုပ်ငန်းအစီအစဉ်ကို တင်ပြသည်။ ကျွန်တော်သည် ဟေးလ်၏ အစီအစဉ်ကို လက်ခံရယူခဲ့သည်။ ယင်းအစီအစဉ်အတိုင်း စွဲစွဲမြဲမြဲ လုပ်ခဲ့သည်။

ထိုအစီအစဉ်သည် တကယ် အလုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအစီအစဉ်ဖြင့် ကျွန်တော် အောင်မြင်မှု ရခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်မှာ အောင်မြင်လိုသော ဆန္ဒ အမြဲရှိခဲ့သည်။ သို့သော် သည်ဆန္ဒ ပီပီပြင်ပြင် ရုပ်လုံးပေါ်ခဲ့ခြင်းနှင့် အောင်မြင်စွာ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခြင်းတို့ကား ဟေးလ်၏ အစီအစဉ်အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဟေးလ်၏ အစီအစဉ်နှင့် ယင်းအား ကျွန်တော် အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ပုံကို တင်ပြပါမည်။ (ဟေးလ်၏ စကားလုံးအချို့ကို ကျွန်တော့်အတွက် ဆီလျော်သလို ပြုပြင်သုံးစွဲထားပါသည်။)

အဆင့် (၁)။ ။ တိကျသောရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ရှိရမည်။

ဂျော်ဂျီယာရှိ ကင်းဒရစ် အထက်တန်းကျောင်းတွင် အားကစားတာဝန်ခံနှင့် ဘောလုံးနည်းပြမှူး လုပ်နေစဉ်က ကျွန်တော်၏ ဝင်ငွေမှာ တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာ ၁၀၇၀၀ ခန့် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်ဘဝအခြေအနေကို အဖန်ဖန် သုံးသပ်ပြီး သည့်နောက်၌ ကျွန်တော့်အတွက် မိသားစုစီးပွားရေး စိတ်အေးရမှုသည် အရေးအကြီးဆုံး ကိစ္စတစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း စဉ်းစား ဆုံးဖြတ်မိသည်။ ငွေကြေး အပူအပင် ကင်းနိုင်ရန်အတွက် နှစ်စဉ် ဝင်ငွေ ဒေါ်လာ ၃၀၀၀၀ ခန့် ရရှိရန် လိုအပ်သည်ဟု ကျွန်တော် တွက်ချက်မိသည်။ (ယခုအခါ၌မူ ထိုငွေသည် ကျွန်တော့်အတွက် မပြောပလောက်တော့ပါ။ သို့သော် ထိုစဉ်ကမူ တစ်နှစ် သုံးသောင်းဆိုသည်မှာ နည်းနည်းနောနော မဟုတ်ချေ။)

နှစ်စဉ် ဝင်ငွေ သုံးသောင်း သေချာပေါက် ရှိလိုလျှင် ရှေးဦးစွာ ငွေသုံးသိန်း ရအောင် ကျွန်တော် စုရမည်။ သုံးသိန်းကို ဘဏ်မှာ အပ်ထားနိုင်ပါက နှစ်စဉ် ဆယ်ရာခိုင်နှုန်း အတိုးရလျှင် တစ်နှစ် သုံးသောင်းစီ တစ်သက်လုံး အဖို့ သေချာပြီ။ ငွေရင်း သုံးသိန်းလည်း ပွန်းပဲ့လိမ့်မည် မဟုတ်။

အဆင့် (၂)။ ။ ပန်းတိုင်သို့မည်သည့်အချိန်ကာလတွင် ရောက်ရမည်ဟူ၍

တိကျသောသတ်မှတ်ချက်ရှိရမည်။

အစီအစဉ်စတင်ချိန်က ကျွန်တော့်အသက် ၂၈ နှစ်ဖြစ်ရာ၊ နောက်ဆယ်နှစ်အကြာတွင် ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရမည်၊ (၀၁) ငွေသုံးသိန်း စုဆောင်းမိရမည်ဟူ၍ ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

အသက် သုံးဆယ်ရှစ်နှစ်ပြည့်သည့်နေ့တွင် ငွေရေးကြေးရေး စိတ်အေးရသည့်အနေအထားသို့ ကျွန်တော် ရောက်ရမည်။ သည်ဆယ်နှစ်အတွင်း လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည့်အရာမှန်သမျှ ကျွန်တော်လုပ်မည်။ ခံစရာရှိသမျှ ဒုက္ခကို ကြုံကြံခံရင်ဆိုင်သွားမည်။

အဆင့် (၃)။ ။ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင် ဘာလဲဆိုသည်ကို

စာဖြင့်ရေးချထားရမည်။

မည်သည့်အရာမဆို စာဖြင့် ရေးချထားပါက ပို၍ လေးနက်ခိုင်မာသွားသော သဘော ရှိပါသည်။ သင့်စိတ်၌ တိကျပြတ်သားစွာ ဆုံးဖြတ်ပြီးသော ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်၏ အမည်နာမကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ဖော်ပြရေးသားထားလိုက်ပါ။

ကျွန်တော်၏ ရည်မှန်းချက်ကိုမူ စက္ကူကတ်ပြားတစ်ခုတွင် ရေးသားကာ ပြက္ခဒိန်မှာ ချိတ်ဆွဲထားခဲ့ပါသည်။

အဆင့် (၄)။ ။ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သို့ရောက်အောင်မည်သို့သွားရမည်ဟူသော လုပ်ငန်းစီမံချက်တစ်ရပ်ချမှတ်ရမည်။

ကျွန်တော်သည် အာမခံပေါ်လစီများ ရောင်းချသည့်အလုပ်ကို အချိန်ပိုတွင် လုပ်ကိုင်ပြီး၊ ယင်းအလုပ်မှ ရရှိသည့် ဝင်ငွေအားလုံးကို စုဆောင်းလာခဲ့၏။ နှစ်နှစ်ခွဲမျှ ကြာသည့်အချိန်၌ ကျွန်တော့်တွင် စုစုပေါင်း ငွေ ၄၂၀၀၀ မျှ စုမိခဲ့ပြီဖြစ်၏။ သည်ငွေများမှ နှစ်စဉ် ဆယ်ရာခိုင်နှုန်း အတိုးရမည်ဆိုလျှင် ဆယ်နှစ်အကြာ၌ ဒေါ်လာ တစ်သိန်းသာသာမျှ ဖြစ်လာမည်ဖြစ်၏။ (တွက်ရလွယ်ကူရန်အတွက် တစ်သိန်းဟုပဲ ထားလိုက်ပါသည်။)

ဒေါ်လာတစ်သိန်းဆိုသည်မှာ နည်းသောငွေမဟုတ်ပါ။ သို့သော် ကျွန်တော့် လျာထားချက် ပြည့်မီရန်အတွက်မူ နောက်ထပ် နှစ်သိန်းမျှ လိုနေသေးသည်။

ယခုမှစ၍ လစဉ် ဒေါ်လာ ၁၀၀၀ နှုန်းမျှ စုသွားနိုင်မှသာလျှင် နောက်ဆယ်နှစ်အကြာတွင် (ရမည့် အတိုးများပါ ထည့်တွက်သည့်အခါ) ဒေါ်လာ ၂၀၀၀၀၀ ထပ်ရလာနိုင်လိမ့်မည်။

ယင်းသို့တွက်ချက်ပြီးသည့်နောက် ကျွန်တော့်လုပ်ငန်း စီမံချက်ကို ချမှတ်လိုက်သည်။

လက်ရှိငွေ ၄၂၀၀၀ ကို စတင်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားလိုက်မည်။ ထို့နောက် ဆယ်နှစ်ကာလတစ်လျှောက်လုံး လစဉ် ဒေါ်လာ ၁၀၀၀ စီ စုသွားမည်။ ဆယ်နှစ်ပြည့်ချိန်တွင် ငွေ သုံးသိန်း ရှိနေမည်။ နောင်တစ်သက်လုံး နှစ်စဉ်ဝင်ငွေ သုံးသောင်း ရရန် သေချာသွားပြီ။

အဆင့် (၅) ။ ။ ရည်မှန်းချက်အောင်မြင်ရေးအတွက် သင်မည်မျှအထိ ပေးမည်ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်ထားရမည်။

အသက်အာမခံ ပေါ်လစီများ ရောင်းချ၍ ရသည့် ကော်မရှင်ငွေမှ တစ်လလျှင် ၁၀၀၀ မျှ စုဆောင်းဖို့မှာ အတော်ပင် မလွယ်ပါ။ သို့သော် ငွေရေးကြေးရေး စိတ်အေးရမှု ဟူသည်မှာလည်း လွယ်ကူသော အလုပ်တစ်ခုတော့ မဟုတ်ပါ။ ယင်းအတွက် ကျွန်တော်ဘယ်လောက်အထိ ပေးမည်နည်း၊ ဘယ်အတိုင်းအတာထိ အားထုတ်ကြိုးပမ်းသွားမည်နည်း ဟူသော အချက်ကသာ အဆုံးအဖြတ်ပေးသွားမည် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်အဖို့ ငွေ ၁၀၀၀ စုဆောင်းရေးကိစ္စတွင် အားကစားနည်းပြ လစာကို အားကိုးမရနိုင်ပေ။ အာမခံ လုပ်ငန်းထဲသို့ ခြေစုံပစ်ဝင်လိုက်မည်ဆိုလျှင်မူ ဖြစ်နိုင်သည့် အလားအလာ ပို၍ ရှိကြောင်း ကျွန်တော် မြင်မိသည်။

သို့သော် နည်းပြအလုပ်ကို စွန့်လွှတ်ရမှာ ကျွန်တော် ဝန်လေးနေသည်။ သည်အလုပ်ကို ကျွန်တော် တကယ်မြတ်နိုး၍ လုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကလေးဘဝ ကတည်းကပင် သည်အလုပ်ကို လုပ်လိုသောဆန္ဒ ပြင်းပြခဲ့သည်။ သည်အတွက် နှစ်ရှည်လများ လေ့ကျင့်ကြိုးပမ်းခဲ့ရသည်။ ထို့ပြင် သည်အလုပ်တွင် ကျွန်တော် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ သည်အလုပ်ကြောင့် လူအများကြားမှာ ဝင့်ကြွားဂုဏ်ယူစွာ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ကျွန်တော် ချမှတ်လိုက်သည့် ရည်မှန်းချက်နှင့် ကျွန်တော်မြတ်နိုးသော နည်းပြအလုပ်တို့ ဒွန်တွဲတည်ရှိရန် မဖြစ်နိုင်တော့သည်ကို ကျွန်တော် တွေ့မြင်နေရပြီ။ ရည်မှန်းချက် အထမြောက်လိုလျှင် ဘောလုံးနည်းပြအလုပ်ကို ကျွန်တော် စွန့်လွှတ်ရတော့မည်။

ဘောလုံးနည်းပြ အလုပ်ကို စွန့်လွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ကျွန်တော့် ဘဝအတွက် အကြီးမားဆုံးနှင့် အခက်ခဲဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ရပ်ဖြစ်ချေသည်။

အဆင့် (၆)။ ။ ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရေးကို နေ့စဉ်တွေးရမည်။

ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင် ချမှတ်လိုက်ပြီ ဆိုသည့်နေ့မှစတင်၍ ပန်းတိုင် အကြောင်း ကျွန်တော် မတွေးမိသော နေ့ တစ်နေ့မျှ မရှိခဲ့ပေ။ ငွေရေးကြေးရေး အတွက် ပူပင်ကြောင့်ကြခြင်း ကင်းရမည့်အဖြစ်ကို တွေးမိတိုင်း ကျွန်တော် ဝမ်းမြောက် အားတက်မိရသည်။ ကျွန်တော် ကြုံတွေ့ရသမျှ အခက်အခဲများ၊ လက်မြောက် နောက်ဆုတ်ရန် အကြံအစည်များကို ယင်းအားတက်စိတ်ကပင် အစဉ် ချေဖျက်ပစ်ခဲ့သည်။

ပန်းတိုင်အပေါ် အာရုံ လျော့ပါးလာသည်နှင့်အမျှ မျက်စိထဲတွင် အခက် အခဲတွေကို ပို၍ပို၍ ကြီးမားစွာ မြင်လာတတ်ကြောင်း အောင်မြင်ရေးသုတေသီ များစွာ ဆိုလေ့ရှိကြပါသည်။ ဒါသည် အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။ အိပ်မက် ရှင်သန်နေမှ၊ ပန်းတိုင်ကို မျက်ခြည်မပြတ် မြင်ယောင်နေမှ အတားအဆီး အခက်အခဲကို ကျော် လွှားရန် အင်အား ပြည့်ဝနေမည် ဖြစ်သည်။

မိတ်ဆွေ၊ အဆင့် (၆) ဆင့်ပါသော ဤအစီအစဉ်ကို ကျွန်တော်အလေး အနက် တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤအစီအစဉ်သည် ကျွန်တော်၏ဘဝကို တိုး တက် ပြောင်းလဲစေခဲ့ခြင်းကား လက်ငင်းကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ဒါသည် လူ တိုင်း သုံးစွဲနိုင်သော အောင်မြင်ရေး သော့ချက် ဖြစ်ပါသည်။ သင်သည်လည်း သင့်ဘဝ တိုးတက်ရေးကို အလေးအနက်ထားသည့်ဆိုက ယနေ့ပင် စတင်ကာ သင့်ဘဝ သင့်စိတ်နေသဘာဝများနှင့် လိုက်လျောညီထွေသော အဆင့် (၆) ဆင့် ပါ အစီအစဉ်တစ်ရပ်ကို ချမှတ်ပါဟု တိုက်တွန်းလိုသည်။

နက်ဖြန် သန်ဘက် အောင်မြင်မည်ကား မဟုတ်ပါ။ သင့်ရည်မှန်းချက် ကြီးမားလေ လတွေ နှစ်တွေ ချီ၍ ကြာအောင် အစီအစဉ် ချမှတ်လုပ်ဆောင်ရလေ ဖြစ်မည်။ သို့သော် မည်မျှကြီးမားသော ရည်မှန်းချက် ဖြစ်ပါစေ၊ မပြတ်သော အာရုံ၊ စည်းစနစ်ကျသော လုပ်ငန်းစီမံချက်တို့ဖြင့် မဆုတ်မနစ် အားထုတ် လုပ် ကိုင်ပါက ပေါက်မြောက်အောင်မြင်ရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

အလိုဆန္ဒဆိုင်ရာ ဥပဒေသ (၄) ရပ်

အလိုဆန္ဒ ဟူသည် စွမ်းအားတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည်။ သည်စွမ်းအားကို စနစ်တကျ ထိန်းချုပ်သုံးစွဲတတ်လျှင် အောင်မြင်သော ဘဝတစ်ခု တည်ဆောက် နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ဥပဒေသ (၁)။ ။ အလိုဆန္ဒသည် တိကျပီပြင်သောပုံသဏ္ဍာန်တစ်ခုဖြင့် ရှိလာသည့်အခါ စွမ်းအား ပို၍တက်လာသည်။

နပိုလီယန်ဟေးလ်သည် အလွန်အရေးကြီးသော အချက်တစ်ရပ်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။ ယင်းကား တိကျသော ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်တစ်ခု ချမှတ်နိုင်မှသာ အလိုဆန္ဒဟူသည် သရုပ်သဏ္ဍာန်ပီပြင်ပြီး လက်တွေ့ အလုပ်ဖြစ်နိုင်သည့် အခြေအနေမျိုးသို့ ရောက်ရှိနိုင်သည်ဟူသောအချက် ဖြစ်သည်။

ရှင်းပါမည်။ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်တစ်ခု တိကျစွာ ချမှတ်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အရေးကြီးသော အချက် သုံးခု ရှိပါသည်။

ပထမအချက်။ ။ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင် ချမှတ်တော့မည်ဆိုသောအခါမှ သင့်အိပ်မက်သည် ရှင်းလင်းပီပြင်လာပါသည်။

လူ အတော်များများတို့မှာ မပီပိုတဝါး အိပ်မက်များဖြင့် စခန်းသွားလျက် ရှိကြပါသည်။ ချမ်းသာကြွယ်ဝချင်သလိုလို၊ အောင်မြင်ကျော်ကြားချင်သလိုလို တိကျရေရာမှု မရှိကြပါ။ မတိကျ မရေရာသည့်အခါ ဘယ်အရာကိုမျှ ခိုင်ခိုင်မာမာ မဆုပ်ကိုင်မိကြပါ။ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင် ချမှတ်တော့မည် ဆိုသည့်အခါ တွင်မှ ငါ တကယ်တမ်း ဘာဖြစ်ချင်သလဲ ဆိုသည်ကို ပြတ်ပြတ်သားသား စဉ်းစားမိလာမည် ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအချက်။ ။ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သည် လိုချင်သောဆန္ဒကို လုပ်ချင်သောဆန္ဒအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲပေးသည်။

ပန်းတိုင် မတိကျမချင်း လုပ်ငန်းလမ်းစဉ်မတိကျ။ တိတိကျကျ ပန်းတိုင် ရှိလာမှသာ သည်ပန်းတိုင်ရောက်ဖို့ ဘာလုပ်ရမည်ကို စဉ်းစားမိလာမည်။ ထိုအခါ လုပ်ငန်းအစီအစဉ် ချဖြစ်လာကာ နေ့စဉ် မိမိဘာလုပ်ရမည်ကို သိရှိနေမည် ဖြစ်သည်။

တတိယအချက်။ ။ ပန်းတိုင်ရှိနေသည့်အခါ မိမိတိုးတက်မှု ရှိမရှိကို အမြဲချိန်ဆ သိရှိနေမည် ဖြစ်သည်။

ပန်းတိုင်ရှိပြီး မိမိဘာလုပ်ရမည်ကိုလည်း သိနေသည့်အခါ ယောင်တောင်တောင် လုပ်နေ၍ မရတော့။ ယောင်နေလျှင် ငါယောင်နေပြီဟု ချက်ချင်း သတိပြုမိကာ ကိုယ့်ကိုကိုယ် အလုပ်အစီအစဉ်ထဲ ပြန်ဆွဲခေါ်မိမည်ဖြစ်သည်။ ပန်းတိုင်သည် လုပ်ငန်းအစီအစဉ်များ ဘေးချော်မသွားရန် ထိန်းပေးသည့်အရာဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ပန်းတိုင်ကို မှန်းမျှော်၍ အလုပ်လုပ်နေရင်း ပန်းတိုင်နှင့် မိမိ မည်မျှ နီးလာပြီ၊ သို့မဟုတ် ယခုတလော မိမိတိုးတက်မှု မြန်ဆန်သည် နေ့ကွေးသည် စသည်ဖြင့် ချိန်ဆသိမြင်ကာ လိုအပ်လျှင် လိုအပ်သလို မိမိကိုယ်ကို တွန်းအားပေး မောင်းနှင်နိုင်ပေသည်။

ဥပဒေသ (၂)။ ။ အလိုဆန္ဒသည် သက်တမ်းရှည်ကြာသော်
စိတ်အစွဲတစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲလာသည်။

တိကျသော ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်တစ်ခု ချမှတ်ပြီးပြီဆိုလျှင် ယင်းကို ခေါင်းထဲ စွဲနေအောင် မှတ်ထားရန် လိုသည်။ ယင်းကို အမြဲသတိရနေရန် လိုသည်။ တစ်နည်းပြောရလျှင် အလိုဆန္ဒကို စိတ်အစွဲတစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲပေးရမည် ဖြစ်သည်။

ရည်မှန်းချက်ကို စာတစ်ရွက်တွင် ရေး၊ နံရံတွင် ကပ်၊ နေ့တိုင်း ဖတ်မြင်တိုင်း ဖတ်လျှင် တဖြည်းဖြည်း ခေါင်းထဲမှ အလွယ်တကူ ကွာထွက်မသွားနိုင်သည့် အစွဲတစ်ခု ဖြစ်လာမည်။

တစ်နေ့သောအခါ အိုလံပစ် ရွှေတံဆိပ်ဆုရှင် ဖြစ်ရမည် ဟူသော ရည်မှန်းချက်ဖြင့် ကြိုးစားနေကြသည့် လူငယ် အားကစားသမားလေးများကို လေ့လာကြည့်ပါ။ သူတို့ ဘာတွေ လုပ်နေကြသနည်း။ သူတို့စိတ်ထဲမှာ ဘာတွေ ရှိနေသနည်း။

သူတို့ သူငယ်ချင်းတွေ ပျော်ပျော်ပါးပါး ဆော့ကစားနေကြစဉ် သူတို့က ကွင်းထဲမှာ သို့မဟုတ် အားကစားရုံထဲမှာ လေ့ကျင့်နေမည်။ နံနက်အစောကြီး သူများတွေ အိပ်ကောင်းနေချိန်မှာ ညနေစောင်း သူများတွေ အပန်းဖြေ အနားယူနေချိန်မှာ သူတို့ကတော့ ကွင်းထဲ၊ ရုံထဲမှာပင် သည်လေ့ကျင့်ခန်းတွေကိုပဲ ထပ်တလဲလဲ လေ့ကျင့်နေမည်။ ရက်တို ရက်ရှည် ကျောင်းပိတ်ရက်များမှာလည်း သူများတွေလို ခရီးထွက်ခြင်း၊ လည်ပတ်ခြင်း မပြုနိုင်။ ခြံ၍ ပြောရလျှင် ကလေးဘဝ လူငယ်ဘဝ၏ သမားရိုးကျ ပျော်ရွှင်မြူးထူးဖွယ် ကိစ္စများကိုပင် သူတို့ ပီပီပြင်ပြင် မသိမြင် မခံစားကြရ။ ရသမျှ အချိန်တွေကို သူတို့သည် ရည်မှန်းချက် လုပ်ငန်းထဲ သွန်ထည့် မြှုပ်နှံခဲ့ကြသည်။

အဘယ်ကြောင့် သည်မျှ စွန့်လွှတ်ကြ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံဖြစ်ခဲ့ကြသနည်း။ သူတို့ခေါင်းထဲမှာ အလိုဆန္ဒတစ်ခု စွဲမြဲနေ၍ ဖြစ်သည်။ ရှေးဦးစွာ စိတ်ကူးယဉ်မှုမှ စသည်။ အိုလံပစ် ရွှေတံဆိပ်ဆုရှင် ဖြစ်ရရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ ဟူသော စိတ်ကူးယဉ်မှု။ ထို့နောက်တွင် စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်သည် ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင် ဖြစ်လာသည်။ ရည်မှန်းချက်ကို စိတ်အာရုံထဲမှာ ထပ်တလဲလဲ မြင်ယောင်ရင်း တဖြည်းဖြည်း ခိုင်မာသော စိတ်အစွဲတစ်ခု ဖြစ်လာသည်။ စားလည်း သည်အစွဲ၊ အိပ်လည်း သည်အစွဲ၊ ပန်းတိုင်နှင့် မိမိသည် ခွဲ၍မရ ဖြစ်လာသည်။ ထိုအခါ ယင်းပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရှိရေးအတွက် မနားမနေ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မည့် စွမ်းအားများ မပြတ် ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

ဥပဒေသ (၃)။ ။ အလိုဆန္ဒမှသည် ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ရပ် ဖြစ်လာသည်။

အလိုဆန္ဒတစ်ခုသည် စိတ်အာရုံထဲတွင် တကယ်တမ်း စွဲမြဲအမြစ်တွယ် လာပြီဆိုလျှင် ဆန္ဒသက်သက် ဘဝမှသည် ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ရပ် အသွင်သို့ ပြောင်းလဲ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ချက် ဖြစ်လာတော့မှသာ အလိုဆန္ဒ ပြည့်မြောက်ရေး အတွက် တကယ်တမ်း ကျားကုတ်ကျားခဲ ဇွဲဖြင့် လုပ်ကိုင်ဖြစ်လာပေမည်။

သို့သော် ဆန္ဒအဆင့်မှ ဆုံးဖြတ်ချက်အဆင့်သို့ ပြောင်းလဲမှုသည် လွယ် လင့်တကူ ဖြစ်ပေါ်သည်ကား မဟုတ်ပေ။ နေ့ချင်း ညချင်း ပြောင်းမသွား။ 'ကျုပ် ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီဗျာ' ဟု ဆိုတိုင်းလည်း တကယ်ဆုံးဖြတ်ချက် ကျ မသွား။ ကာလ အတိုင်းအတာတစ်ခုကို ဖြတ်သန်းပြီး အပြောင်းအလဲတွေ့ စိတ် ဓာတ် အတက်အကျတွေ့ ဖြစ်ပြီးမှသာ ယတိပြတ်အဆင့်သို့ တကယ်ရောက်တတ် ပေသည်။

ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံအရမူ လူတိုင်းလိုလိုပင် အဆင့်သုံးဆင့်ကို ဖြတ် သန်းပြီးမှ တကယ် ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်သူတစ်ဦး ဖြစ်လာသည်ဟု ဆို ချင်ပါသည်။ ယင်းအဆင့်သုံးဆင့်မှာ-

(၁) အယုံသွင်းသည့်အဆင့်

သင်၌ သင့်ဘဝ တိုးတက်အောင်မြင်ရေးအတွက် ကြီးကျယ်သော လုပ် ငန်း တစ်စုံတစ်ရာကို လုပ်လိုသော ဆန္ဒ ရှိနေသည်။ လုပ်မည်ဟု စိတ်ကူးမိနေ သည်။ လုပ်လိုက်လျှင် အောင်မြင်မှာပဲဟူသော အတွေးဖြင့် ကျေနပ်အားရနေ သည်။ သို့သော် သင့်စိတ်ထဲတွင် တကယ်တမ်း ပြတ်သားသေးသည် မဟုတ်။ ပြီး၊ မိမိစိတ်၌ မပြတ်သားသေးကြောင်းကိုလည်း မည်သူ့ကိုမျှ ဖွင့်ဟဝန်ခံမိခြင်း မရှိ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ်ပင် ရဲရဲရင်မဆိုင်ဘဲ မပြတ်မသား လိမ်ညာထားသလို ရှိနေ သေး၏။ သည်အတောအတွင်း သင့်အလိုဆန္ဒကို လူတကာအား သင် ဖွင့်ဟ ပြောမိနေမည်။ သို့သော် အလိုဆန္ဒဟု မပြော။ တကယ်လုပ်ရန် ယတိပြတ် ဆုံး ဖြတ်ထားပြီ။ မူချ အောင်မြင်ရမည်ဟု ယုံကြည်သည် စသည်ဖြင့် အားတက် သရော ပြောမည်။ ဇနီးသည်အား 'မိန်းမရေ၊ ဘာမှ မပူနဲ့တော့ဟေ့၊ ကိုယ့်အတွက် လမ်းပွင့်သွားပြီ၊ မင်းယောက်ျား မကြာခင် ထိပ်တန်းရောက်တာ တွေ့ရလိမ့် မယ်' ဟူ၍ ပြောမည်။ မိဘမောင်ဖားများအားလည်း မကြာမီမိမိအတွက် အား လုံး ဂုဏ်ယူကြရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ပြောမည်။ နီးစပ်သည့်သူငယ်

ချင်းများအားလည်း မိမိသည် ဧရာမ အလုပ်ကြီးတစ်ခုကို ကြံစည်နေကြောင်း၊ မကြာမီ အားလုံး အံ့အားသင့်ကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောမိမည်။

ဤသည်မှာ သူတစ်ပါးကိုရော မိမိကိုပါ အယုံသွင်းနေသည့် အဆင့်ဖြစ်သည်။ တကယ်တမ်းကား ယတီပြတ် မဆုံးဖြတ်ရသေး။ ဖြစ်ရမည် ဟူသော ယုံကြည်ချက် မခိုင်မာသေး။

သို့နှင့် လုပ်ငန်းအစပိုင်းမှာပင် အခက်အခဲတစ်စုံတစ်ရာ ကြုံသည့်အခါ သင့်စိတ်ဓာတ်တွေ ရုတ်တရက် ပြိုကျသွားတော့သည်။ ကိုယ့်ရုပ် ကိုယ် မှန်ထဲ ပြန်ကြည့်ကာ အောင်မြင်မည့်သူဟု လုံးဝ မမြင်နိုင်ဘဲ၊ သနားစရာ အထင်သေး စရာ သတ္တဝါတစ်ခုဟုသာ ထင်လာသည်။ စောစောက လျှောက်ကြားထားမိသူ တွေကို မျက်နှာချင်း ဆိုင်ရမှာ ကြောက်လာသည်။ အိပ်ရာထဲတွင် မိန်းမက စိတ်ချ လက်ချ အိပ်မောကျနေစဉ် သင်က တလူးလူး တလိမ့်လိမ့် အိပ်မပျော်နိုင် ဖြစ်နေမည်။

သင့်စိတ်ထဲ၌ စောစောက တကယ်ဖြစ်မြောက်လိမ့်မည်ဟု အားတက် ယုံကြည်ခဲ့သည့် အလိုဆန္ဒတွေသည် အလှမ်းဝေးသထက် ဝေးလျက် ရှိနေလေသည်။ အောင်မြင်ဖို့ လမ်းပင် သင် မမြင်တော့။ သင် လက်လျှော့စ ပြုလာပြီ။

(၂) လက်လျှော့သည့်အဆင့်

အယုံသွင်း လှည့်ဖြားခြင်းအဆင့်ကို ကျော်လွန်ပြီး သည့်နောက်တွင် နတ်ထွက်သော အဆင့် (၀၁) လက်လျှော့သည့်အဆင့်သို့ ရောက်လာသည်။

သင်သည် နှစ်လ သုံးလ လေးငါးလ ဆိုသလို သင့်ရည်မှန်းချက် လုပ်ငန်းကြီးကို စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်ကြည့်ခဲ့ပြီးပြီ။ သို့သော် မှန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက်မကိုက်ခဲ့။ သို့မဟုတ် တစ်လျှောက်လုံး အပေါက်အလမ်း မတည့်ခဲ့။ သင် ညည်းညူစ ပြုလာသည်။

‘တော်ပါပြီကွာ၊ ဒီအလုပ်ကြီး အောင်မြင်နိုင်မယ် မထင်တော့ပါဘူး၊ အများနည်းတူ ကိုယ်နဲ့ အလှမ်းမဝေးတဲ့ အလုပ်တစ်ခုကို ဝင်လုပ်၊ အဲဒီအလုပ်နဲ့ တဖြည်းဖြည်း ကြီးပွားအောင် ကြိုးစားမယ်’ ဟူသော စိတ်ကူးမျိုး ပေါက်လာသည်။ တခြား ဘာအလုပ် လုပ်ရင် ကောင်းမလဲ စဉ်းစားသည်။ အစိုးရဝန်ထမ်း အလုပ်ဖြစ်စေ၊ ကုမ္ပဏီတစ်ခုခုမှာ ဖြစ်စေ၊ ရနိုင်သည့် အဆင့် တစ်ခုခုကို ဝင်လုပ် လိုက်တာပဲ အကောင်းဆုံး ဖြစ်မည်ဟု စဉ်းစားသည်။ ဟိုမေး သည့်မေး မေးမြန်းသည်၊ စုံစမ်းသည်။ သို့သော် ဘယ်ဟာကိုမျှ စိတ်တိုင်းမကျနိုင်။ ရည်မှန်းချက်ကြီးကြီး ထားခဲ့သူဖြစ်ရာ မနိုင်၍ လျှော့လာခဲ့ရသည့်တိုင် ခပ်နိမ့်နိမ့်အလုပ်တွေ ကိုတော့ ကိုယ်နှင့် တန်သည် မထင်နိုင် ဖြစ်နေသည်။

‘ကဲကွာ၊ စောစောက လုပ်လက်စ လုပ်ငန်းကို ပြန်ဆက်လုပ်ကြည့်ရအောင်၊ ငါက တကယ်တမ်း နင်လား ငါလား ကြီးစားမကြည့်သေးဘဲနဲ့ နောက်ဆုတ်ခဲ့တာကိုး၊ ဒီလုပ်ငန်းထဲ တကယ်နှစ်မြုပ်ပြီး မလုပ်ခဲ့လို့ အပေါက်အလမ်း မတည့်ခဲ့တာ၊ ငါ ဒီတစ်ခါ သေသေချာချာ ကြီးစားပြီး လုပ်မယ်’ စသည်ဖြင့် စိတ်ကူး ရလာပြန်သည်။ အလျင်တစ်ကြိမ်ကထက် ကြီးစားပမ်းစား အားစိုက် ခွန်စိုက် လုပ်ပြန်သည်။ သို့သော် ကိုယ်ထင်ထားသည့် အရာတွေက ဖြစ်ပေါ်မလာ။ မျှော်မှန်းထားသည့် အကျိုးရလဒ်တွေကို မမြင်ရ။ နောက်တစ်ကြိမ် စိတ်ပျက်လာပြန်သည်။

‘တော်ပြီကွာ၊ ငါ နံရံကို ခေါင်းနဲ့ ဆောင့်တဲ့အလုပ်မျိုး မလုပ်တော့ဘူး၊ ဒီအလုပ်ကြီး ဆက်လုပ်နေလို့ အကျိုးရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး’ ဟူ၍ ဖြစ်လာပြန်သည်။

သို့သော် စောစောက နည်းတူပင် အပြင်ဘက် ထွက်ကြည့်တော့လည်း စိတ်အား တက်ချင်စရာကို မတွေ့ရပြန်။ ရည်ရွယ်ချက် ကြီးကြီးမားမား ထားပြီး နင်လား ငါလား အလုပ်မလုပ်ဘဲ လူရာဝင်ဖို့၊ စီးပွားရေး တောင့်တင်းခိုင်မာဖို့၊ အောင်မြင်ကြီးပွားသူတစ်ဦး ဖြစ်လာဖို့ မဖြစ်နိုင် ဆိုတာကိုသာ ထပ်တလဲလဲ မြင်နေရသည်။ ထို့ပြင် သူများတွေ လုပ်ကိုင်နေကြတာ သင့်ကို ကျော်လွှား အောင်မြင်သွားကြတာ၊ အောင်ပွဲဝင်ဖို့ တာစူနေကြတာ သည်ဟာတွေတွေ့နေ မြင်နေကာ သင့်ကိုယ်သင် မကျေနပ်နိုင် အားမရနိုင် ဖြစ်လာမည်။

သည်လိုနှင့် နောက်ဆုံးတွင် ‘ကဲကွာ၊ ငါ့လုပ်ငန်းကြီး ပြန်စမယ်၊ နှစ်ဆမက သုံးဆ လေးဆ လုပ်ရပါစေ ငါ့လုပ်မယ်၊ ဒီကောင်တစ်နေ့ ထိပ်တန်း ရောက်ကို ရောက်ရမယ်’ ဟူ၍ သင် ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်ဖြစ်လိုက်ပါသည်။

(၃) တကယ်လုပ်ပြီဆိုသောအဆင့်

ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အတူ လက်လျှော့သော အဆင့်မှ သင် လွတ်မြောက်လာသည်။

လုပ်လိုက်၊ အခက်အခဲ တွေ သည့်အခါ စိတ်လျှော့လိုက်၊ ပြန်လုပ်လိုက်၊ ပြန်ဆုတ်လိုက်၊ သည်လို နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် ဖြစ်နေသည်ဆိုခြင်းသည်ပင် ဘာပဲ ပြောပြော သင်သည် ၎င်းရည်မှန်းချက်ကြီးကို ခေါင်းထဲတွင် တကယ်စွဲမြဲ ဆုပ်ကိုင်မိနေသည်ဟူသော သဘော ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် နောက်ဆုံး၌ တကယ်ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ဖြစ်သောအဆင့်၊ တကယ် ဇောက်ချလုပ်ကိုင်ဖြစ်သော အဆင့်သို့ သင် ရောက်ရှိရပါသည်။

များသောအားဖြင့်ကား ထိုသို့ ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ပြီး နှစ်လ သုံးလ

လောက်တွင်ပင် စောစောကတည်းက လုပ်လိုက်၊ ဆုတ်လိုက် လုပ်လာခဲ့သည့် လုပ်ငန်း၏ အသီးအပွင့်များကို စတင် ခံစားရစ ပြုလာလေ့ရှိပါသည်။

အကျိုးကျေးဇူးများကို တွေ့မြင်လာရပြီဆိုလျှင်ကား သင် နောက်ဆုတ် ဖြစ်စရာ အကြောင်း မရှိတော့။ ထိုအချိန်လောက်မှစ၍ သင့်အတွက် အောင်မြင် ရေးလမ်းကြောင်းကြီး ပွင့်သွားပြီဟု ဆိုရပါမည်။

ဤသည်မှာ အလိုဆန္ဒရှိရုံသက်သက်မှသည် ယတီပြတ် ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင် ဖြစ်သည့် အနေအထားအထိ ရောက်အောင် ကူးပြောင်းရသည့် ဖြစ်စဉ် အဆင့်ဆင့် တို့ ဖြစ်ပါသည်။ လူတိုင်းလိုပင် ဤအဆင့်များကို ကျော်လွှားပြီးမှသာ အလုပ် တစ်ခုကို တကယ်စောက်ချ လုပ်ဖြစ်ကြစမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

သင်ကိုယ်တိုင်လည်း ရည်မှန်းချက် ကြီးကြီးထားကာ အလုပ်တစ်ခု စ၍ လုပ်မည်ဆိုလျှင် အလားတူ အဆင့်များကို ကျော်ဖြတ်ရရန် သေချာသလောက် ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ဖြစ်တတ်ကြောင်း သိထားသူအနေနှင့်မူ ပထမအဆင့်တွင် အတက်ကြွလွန်ကာ လူတကာကို လျှောက်ပြောနေမိခြင်းမျိုး မဖြစ်အောင် ထိန်း သိမ်းနိုင်မည် ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဒုတိယအဆင့်တွင်လည်း စိတ်ဓာတ်အကျလွန်ကာ လုပ်ငန်းကြီး တစ်ခုလုံးကို နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်စဖို့ မလွယ်အောင် ဖျက်သိမ်းပစ် လိုက်မိသည့် အဖြစ်မျိုးမှ ကင်းဝေးနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဥပဒေသ (၄)။ ။ အလိုဆန္ဒမှ ကြံ့ခိုင်စွမ်းရည်ဖြစ်လာသည်။

လုံးဝ ယတီပြတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ကျသွားသည့် အလိုဆန္ဒသည် ကြံ့ခိုင်စွမ်း ရည် တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားပေမည်။

အမေရိကန်ပြည်မှ ရုပ်မြင်သံကြား တွေ့ဆုံမေးမြန်းသူတစ်ဦးသည် ရွေး ကောက်ပွဲ ဝင်ရန် ပြင်ဆင်နေသည့် သမ္မတလောင်းတစ်ဦးအား လူထု ထောက်ခံ မှု ရရှိရေးအတွက် မနေမနား လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်နေရသည့် သူ၏ မဲဆွယ်စည်းရုံး ရေး လုပ်ငန်းကြီးအကြောင်း မေးမြန်း၏။ သမ္မတလောင်းက မိမိသည် နံနက် အိပ်ရာမှ ထသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဘုရားသခင်ထံ ကျွန်တော်မျိုးအား သည်နေ့ တစ်နေ့လုံး အင်ပြည့်အားပြည့် လှုပ်ရှားနိုင်အောင် စွမ်းအား ပေးသနားတော်မူပါ ဟု တောင်းခံပြီး အိမ်မှ ထွက်ရကြောင်း၊ နံနက် အိပ်ရာထမှ စလိုက်သည့် တွေ့ ဆုံပွဲ၊ ဆွေးနွေးပွဲ၊ ဟောပြောပွဲများသည် ညဉ့်နက်သန်းခေါင်တိုင်မှ ပြီးစီးကြောင်း ဖြေကြားသည်။ ထို့ပြင် မိမိရည်မှန်းချက် ပေါက်မြောက်အောင်မြင်ရေးတွင် ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် ရပ်တည်နိုင်သော အစွမ်းသတ္တိသည် အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်သည် ဟူ၍လည်း သမ္မတလောင်းက ပြောကြားခဲ့ပေသည်။

နိုင်ငံရေးတွင်သာ မဟုတ်၊ စီးပွားရေးလောကတွင်လည်း ထိုနည်း လည်း ကောင်း ဖြစ်၏။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ရာတွင် မလွဲ မသွေ ကြံရမည့် အခြေအနေတစ်ရပ် ရှိပါသည်။ ယင်းကား၊

ရေးမထားသည့်ဥပဒေ။ ။ လုပ်ငန်းတစ်ခု စတင်စ ပထမဆယ့်ရှစ်လအတွင်း ပြဿနာမျိုးစုံကြုံရလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်အတွေ့အကြုံအရမူ လုပ်ငန်းတစ်ခု အရှိန်ရ ကြွတက်လာစေ ရန်အတွက် သုံးနှစ်မှ ငါးနှစ်အထိ အချိန်ကြာတတ်သည်ဟု ပြောလိုပါသည်။ ပထမတစ်နှစ်ခွဲတွင် သည်လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ မှားယွင်းလုပ်ကိုင်မိနိုင်သမျှ ကိစ္စတွေ့အားလုံးနီးပါးကို မှားယွင်းလုပ်ကိုင်မိနေပါလိမ့်မည်။ သည်အမှားတွေ့ ၏ ဒဏ်ကို ခံနိုင်မှသာ သာယာချောမွေ့သော ကာလအထိ ခရီးဆက်နိုင်မည်ဖြစ် ပါသည်။

ဘဝဟူသည် မိတာ ၁၀၀ ပြေးပွဲ မဟုတ်၊ မာရသွန်ပြိုင်ပွဲ ဖြစ်သည်။ အခက် အခဲကို ကြုံကြုံခံကာ ဘယ်အနေအထား ရောက်ရောက် ကိုယ် ရည်မှန်းသည့် အလုပ်ကို ဆက်လုပ် ကုပ်တွယ်ထားနိုင်သူများသာ ပန်းတိုင်ရောက်နိုင်ကြမည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရေရှည်တွင် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မှုကသာ အရှုံးသမားလား၊ အောင်ပွဲခံသူလား ဟူသည်ကို ခွဲခြား ဆုံးဖြတ်ပေးသွားမြဲ ဖြစ်ပေသည်။

ရေအောက် ရတနာသိုက် ရှာဖွေသူ မဲလ် ဖစ်ရှာအကြောင်း ပြောပါမည်။

အာတိုချာ အမည်ရှိ ရှေးဟောင်း စပိန်သင်္ဘောတစ်စင်းသည် အမေရိကန် ပြည် အရှေ့တောင်ပိုင်း ဖလော်ရီဒါကျွန်းဆွယ်အနီး ပင်လယ်ပြင် တစ်နေရာ၌ နစ်မြုပ်ခဲ့ကြောင်းနှင့် ယင်းသင်္ဘောပေါ်တွင် အဖိုးတန် ရတနာ အမြောက်အမြား ပါသွားခဲ့ကြောင်းကို ဖစ်ရှာသည် စပိန် မော်ကွန်းတိုက်ရှိ မှတ်တမ်းတစ်ခုအရ သိရှိခဲ့ရ၏။ သို့သော် တစ်စွန်းတစ်စ သိရုံမျှသာဖြစ်ပြီး အာတိုချာနှင့် ပတ်သက် ၍ ပြည့်စုံခိုင်မာသော အချက်အလက်များကား သူ ဘယ်ကမျှ မရရှိခဲ့ပေ။

အထောက်အထား နည်းသော်လည်း ဖစ်ရှာသည် ရေအောက် ရတနာ ရှာဖွေရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝသူဖြစ်ရာ၊ သူ ယခု ရသည့် အထောက်အထားမျှနှင့်ပင် 'အာတိုချာ'ကို ရှာဖွေရန် အကြောင်း လုံ လောက်သည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့သည်။

ဖစ်ရှာသည် အာတိုချာအား ဆယ့်ခြောက်နှစ်တိုင်တိုင် ရှာဖွေခဲ့ပြီး၊ ရှာ ဖွေ စရိတ်အဖြစ် ဒေါ်လာ ၁၆ သန်းနီးပါးမျှ ကုန်ကျခဲ့၏။ ထိုဆယ့်ခြောက်နှစ် အတွင်း သူသည် အာတိုချာသင်္ဘောမှ ကျသည်ဟု ယူဆရသည့် ရှေးခေတ် လက်

ရာ ပစ္စည်းအချို့ကို ပင်လယ်ရေအောက် ကြမ်းပြင်တစ်နေရာမှ တွေ့ရှိခဲ့ရ၏။ သို့သော် သင်္ဘောကိုကား မတွေ့ရသေးပေ။

နှစ်ကာလ ရှည်ကြာလာသည့်အခါ ဖစ်ရှာအား အာတိုချာ ရှာဖွေရေး အတွက် ငွေပင်ငွေရင်းမ၊ တည်ပေးကြသူများ၊ ရင်းနှီးငွေ ထုတ်ချေးကြသူများက အယုံအကြည် ကင်းမဲ့လာကြသည်။ ရေအောက်မှ ရသည်ဆိုသော ပစ္စည်းများ သည်ပင် အတုအယောင်များ ဖြစ်မည်၊ နောက်ထပ် ငွေကြေးတောင်းခံ၍ ကောင်းအောင် ကြိဖန်ခြင်းဖြစ်မည်ဟု မှတ်ယူလာကြသည်။ သည်အလုပ်ကို ဆက်မလုပ်ပါနှင့်တော့ဟု တားမြစ်သူတွေက တားမြစ်လာသည်။ ဖစ်ရှာသည် တစ်နေ့တခြား ကြွေးထူသည်ထက် ထူလာပြီး နောက်ဆုံးတွင် သူ၏ ရှာဖွေရေးသင်္ဘောမှ အဖွဲ့သားများကိုပင် လစာငွေ ရှင်းမပေးနိုင်သည့်အနေအထားသို့ ရောက်လာသည်။ သို့သော် ဖစ်ရှာ၏ အဖွဲ့သားများသည် သူတို့ခေါင်းဆောင်၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် ဇွဲသတ္တိကို လေးစားကြသည်ဖြစ်ရာ၁၆ ပတ်ဆက်တိုက် လစာမရသည့်တိုင်အောင်ပင် သင်္ဘောမှ မထွက်ခွာကြဘဲ ရှာဖွေရေးလုပ်ငန်းကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နေခဲ့ကြသည်။

သည်ကိစ္စအတွက် ဖစ်ရှာ မည်မျှစွန့်လွှတ်အနစ်နာခံခဲ့ရကြောင်းနှင့် သူ့၌ မည်မျှပြင်းပြ ထက်သန်သော စိတ်ဓာတ်နှင့် ယုံကြည်ချက်များ ရှိနေကြောင်း သူတို့အားလုံး သိကြပြီးဖြစ်သည်။ ဖစ်ရှာသည် ရေငုပ်ရှာဖွေရေး လုပ်ကိုင်ရင်း သား တစ်ယောက်နှင့် ချွေးမ တစ်ယောက် ရေနစ်သေဆုံးခဲ့သည့်တိုင်အောင် နောက်မဆုတ်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ငွေရေးကြေးရေးလောက်ကိုကား သူနည်းနည်းမျှ အရေးမထား။ နှစ်ပေါင်းများစွာ သူ ကိုင်စွဲလာသော ၀၁၃ မှာ 'ဒီနေ့ တွေ့ရမယ်' ဟူသော ၀၁၃ သာ ဖြစ်သည်။

သူ့သား ကွယ်လွန်ပြီး ဆယ်နှစ်မြောက်သည့်အချိန်လောက်တွင် ဖစ်ရှာသည် 'အာတိုချာ'ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပေသည်။ အာတိုချာကို တွေ့ရှိလိုက်သဖြင့် ဖစ်ရှာသည် နေ့ချင်းညချင်း ကျော်ကြားသွားသကဲ့သို့ အလွန်ကြွယ်ဝချမ်းသာသူ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

အာတိုချာမှ ရရှိခဲ့သော ပစ္စည်းများသည် ဒေါ်လာငွေ ကုဋေပေါင်းများစွာ တန်ဖိုးရှိခဲ့၏။ ထို့ပြင် သမိုင်းဝင် ယဉ်ကျေးမှုပစ္စည်းများဖြစ်ရာ အချို့ဆိုလျှင် တန်ဖိုးဖြတ်နိုင်ရန်ပင် ခဲယဉ်းလှသည်။ ရေအောက်ရတနာရှာဖွေမှုသမိုင်း၌ ဖစ်ရှာ၏ အာတိုချာ တွေ့ရှိမှုကို အကြီးကျယ်ဆုံး တွေ့ရှိမှုကြီးအဖြစ် မှတ်တမ်း တင်ခဲ့ကြပေသည်။

ဤသည်ကား အိပ်မက်ကြီးကြီးမက်လေ မဆုတ်မနစ်သောစိတ်ဇွဲရှိရန် လိုအပ်လေဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေသည့် သာဓကတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် နောက်ဆုတ်သွားခဲ့မည်ဆိုလျှင် မဲလ်ဖစ်ရှာသည် သူ တစ်ပါးငွေကြေးများကို ပြေလည်အောင် မပေးဆပ်နိုင်သူ လူလိမ်တစ်ယောက် အဖြစ် နိဂုံးချုပ်ရမည်ဖြစ်၏။ သို့သော် သူ့၌ အာတိုချာကို တွေ့အောင် ရှာလို သောဆန္ဒ ပြင်းပြခဲ့၏။ ထိုဆန္ဒသည် သူ့အား ဆယ့်ခြောက်နှစ်မျှ ရည်ကြာသည့် မာရသွန်ပြိုင်ပွဲကြီးကို ဆင်နွှဲနိုင်စေမည့် ဇွဲနပဲနှင့် ကိုယ်စိတ်စွမ်းအားများကို ပေး ခဲ့ပေသည်။

ကမ္ဘာဂေါက်သီးသမားများ လောက၌ အကြီးအကျယ် ကျော်ကြားခဲ့သည့် ချန်ပီယံ တစ်ဦး ရှိ၏။ သူ၏ အမည်မှာ ဂယ်ရီပလေယာ ဖြစ်သည်။ ပလေယာ သည် သူ့ခေတ်ကာလက နိုင်ငံတကာ ဂေါက်သီးရိုက်ပြိုင်ပွဲများတွင် အောင်ပွဲ အများဆုံး ရရှိခဲ့သူအဖြစ် စံချိန်တင်ခဲ့၏။ ယနေ့လည်း သက်ကြီးပိုင်းပြိုင်ပွဲများ တွင် ဗိုလ်စွဲနေဆဲ ဖြစ်သည်။

ပလေယာ ဂေါက်သီးရိုက်သည့်အခါတိုင်း ဂေါက်ကွင်းတွင် ပွဲကြည့် ပရိသတ်ထံမှ ကြားရတတ်သည့် စကားတစ်ခွန်း ရှိ၏။ ယင်းကား 'သူ့လောက် သာ ဂေါက်သီးရိုက်တတ်မယ် ဆိုရင် ငါဘာပေးရပေးရ ပေးပါတယ်' ဆိုသော စကား ဖြစ်သည်။

စိတ်မရှည်သည့် တစ်နေ့တွင်မူ ထိုစကားမျိုး ပြောနေသူအား ပလေယာ က ခါတိုင်းလို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ပြုံးပြမနေတော့ဘဲ စိတ်ထဲ ရှိသည့်အတိုင်း ပြောလိုက်မိလေသည်။

'တကယ်တမ်း ပေးပါဆိုရင် ခင်ဗျား မပေးနိုင်ပါဘူးဗျာ။ ကျွန်တော့်လို ရိုက်တတ်ချင်ရင် ဘာတွေ ပေးရမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ပြောပြမယ်။ နေ့တိုင်း နံနက် ငါးနာရီအိပ်ရာက ထပြီး ဂေါက်ကွင်းကို လာရမယ်။ အချက်တစ်ထောင် လောက် ရိုက်ရမယ်။ ခင်ဗျား လက်ဖဝါးတွေက သွေးထွက်လာတဲ့အခါ ကလပ် အဆောက်အအုံကို ပြန်လာ။ ဆေးကြော ပတ်တီးစည်းပြီးရင် တစ်ခေါက် ပြန် ထွက်။ နောက်ထပ် အချက်တစ်ထောင် ရိုက်။ အဲသလို နေ့တိုင်း လေ့ကျင့်ရင် ကျွန်တော့်လောက် ရိုက်ချက်မှန်အောင် ရိုက်တတ်လာမယ်။ အဲသလို လုပ်နိုင် မလား' ဟူ၍ သူက ပြောခဲ့၏။

တစ်ခါ တုန်းကလည်း အလားတူ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ကြားရသေး၏။ နာမည်ကြီး တယောဆရာတစ်ယောက် တယောလက်စွမ်းပြပြီးသည့်အခါ အမျိုး သမီး တစ်ယောက်က သူ့အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ကာ ချီးမွမ်းစကားဆိုရင်း 'ရှင့်လိုသာ

တယောထိုးတတ်မယ်ဆိုရင် ကျွန်မဘဝတစ်ခုလုံး ပေးဖို့ အသင့်ပါပဲ' ဟူ၍ ပြောလိုက်၏။ ထိုအခါ တယောဆရာက 'ကျွန်တော်အဲသလိုပဲ ပေးခဲ့ရပါတယ်ခင်ဗျာ' ဟူ၍ ရိုးသားစွာပင် ပြန်ဖြေကြားခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

အလိုဆန္ဒ ပြင်းပြသည့်အခါ လူတို့သည် တစ်စုံတစ်ရာအတွက် ဘဝတစ်ခုလုံးကိုပင် ပေးရန် အသင့်ရှိတတ်ကြသည်။ လောကနယ်ပယ် အသီးသီး၌ အောင်မြင်မှု ရရှိခဲ့ကြသူတိုင်းပင် အလိုဆန္ဒပြင်းပြမှု၏ ကျေးဇူးကိုခံစားကြရသူများ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ပြင်းပြသော ဆန္ဒသည်သာ တကယ်တမ်း အဆုံးအဖြတ် ပေးသော အရာဖြစ်ကြောင်းလည်း ၎င်းတို့အားလုံး သိကြပါသည်။

သစ်လုံး တဲအိမ်ငယ်မှ သမ္မတအိမ်ဖြူတော်အထိ တက်လှမ်းနိုင်ခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ကြီး အေဗရာဟမ် လင်ကွန်း ပြောကြားခဲ့သော စကားတစ်ခွန်း ရှိသည်။ ယင်းကား 'မုချအောင်မြင်ရမယ်ဆိုတဲ့ သင့်စိတ်ထဲက ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ဟာ တခြားအရာတွေအားလုံးထက် ပိုပြီး အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ အမြဲသတိပြုပါ' ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

အခန်း

၄

သတိ

တန်ရာတန်ဖိုး မပေးဘဲ
ဘယ်အရာကိုမျှ မရနိုင်

အခန်း (၄)

သတိ၊

တန်ရာတန်ဖိုး မပေးဘဲ ဘယ်အရာကိုမျှ မရနိုင်

လူတို့သည် အခွင့်အရေးကို မမြင်တတ်ကြ၊
 အကြောင်းမူ အခွင့်အရေးသည် အလုပ်သမားဝတ်စုံကို ဝတ်ကာ
 'အလုပ်' အသွင်ဖြင့် လာတတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။
 (သောမတ်စ် အက်ဒီဆင်)

ရှေ့လာမည့် အခန်းခြောက်ခန်းတွင် 'အောင်မြင်ရေးဆိုင်ရာ အခြေခံခြောက်ရပ်' ဟု ကျွန်တော် အမည်ပေးထားသည့် အထူးသတိပြုစရာများအကြောင်းကို တင်ပြ ထားပါသည်။

အောင်မြင်သူများနှင့် မအောင်မြင်သူများအကြောင်းကို တစ်သက်တာမျှ လေ့လာသုံးသပ်ပြီးသည့်နောက်၌ အောင်မြင်သူ မှန်သမျှသည် ယင်းအခြေခံ ခြောက်ရပ်နှင့် ညီညွတ်ကြသူများချည်းသာဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်တွေ့ရှိခဲ့သည်။

သို့သော် သည်အောင်မြင်ရေးလျှို့ဝှက်ချက်များအကြောင်း မပြောမီ သိ ထားရမည့် အချက်တစ်ခုကို ပြောလိုသေးသည်။ ယင်းကား ဘယ်လိုလုပ်လျှင် ဘယ်လောက်ဖြစ်မည်ဆိုသည့် အောင်မြင်မှုအတိုင်းအတာဆိုင်ရာ ပုံသေနည်း တစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

အောင်မြင်မှုဆိုင်ရာ ဖော်ပြုလာတစ်ရပ်

သင် ဘာတွေ လုပ်လျှင် ဘယ်လောက် အောင်မြင်မည်ဟူ၍ အကြမ်းဖျင်း ချင့်တွက်နိုင်သော ပုံသေနည်းတစ်ရပ် ရှိပါသည်။ သင့်အနေအထားနှင့် သင့် အလားအလာကို ခန့်မှန်းကြည့်ပါ။ ပုံသေနည်းက ဤသို့ဆိုပါသည်။

- (၁) သင်သည် အလုပ်ကြိုးစားသူ ဖြစ်က တိုင်းပြည်ရှိ လူအားလုံး၏ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းကို ကျော်တက်သွားပါလိမ့်မည်။
- (၂) သင်သည် ရိုးသားဖြောင့်မတ်သူ၊ တော်တည့်မှန်ကန်သူ၊ ယုံကြည် သည့်အရာ၌ စွဲစွဲမြဲမြဲ ရပ်တည်တတ်သူဖြစ်က နောက်ထပ် ၄၀ ရာ ခိုင်နှုန်းကို ကျော်လွှားအနိုင်ယူသွားလိမ့်မည်။

ဤပုံသေနည်းကလေးသည် ရှင်းလင်းလှသလောက် အလွန်လည်း မှန် ကန်လှကြောင်း အောင်မြင်ရေးသူတေသနပြုသူတိုင်း သိကြပါသည်။ သို့သော် အရပ်ထဲတွင် ချပြောလျှင်ကား ယုံကြည်ချင်သူ နည်းလှသည်။ သည်လောက် လွယ်ပါ။ ရှင်းပါ့မလားဟု ထင်ကြသည်။

သို့သော် သည်အတိုင်း အမှန်ဖြစ်သည်။ သည်အတိုင်း မှန်ကန်ကြောင်း ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကြိမ်ဖန်များစွာ တွေ့ ရှိခဲ့ရပြီး ဖြစ်သည်။

တစ်မိနစ်လောက် ပြန်စဉ်းစားကြည့်ပါ။

အလုပ်ကြိုးစားလုပ်လျှင် ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းကို ကျော်တက်သွားနိုင်မည်ဟု ဆိုသည်။ ဘယ်လုပ်ငန်း ဘယ်ကဏ္ဍမျိုးမှာမဆို ၎င်းအတိုင်း ဖြစ်ရမည်ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘောလုံးအသင်း တစ်သင်း ဖွဲ့စည်းလေ့ကျင့်သည့် ကိစ္စမှာ ဖြစ်စေ၊ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတစ်ခု၊ ကုမ္ပဏီသစ်တစ်ခု ထူထောင်ရာမှာ ဖြစ်စေ၊ သမ္မတ ဖြစ်ဖို့ ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်ရာမှာ ဖြစ်စေ ဘယ်အဆင့်မျိုးမှာမဆို တစ်စုံတစ်ရာသော အတိုင်းအတာအထိ အချိန်ယူကာ ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်ကိုင်မည် ဆိုလျှင် ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းကိုတော့ သင် ကျော်တက်သွားပါမည်။

အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များက အောင်မြင်ရေးတွင် 'ဉာဏ်' သည် အဓိက၊ ပါးနပ် လျင်မြန်မှုသည် အဓိကဟု ဆိုတတ်ကြသည်။ အလုပ်များများမလုပ်ဘဲ အောင်မြင် နိုင်ရမည်ဟု ဆိုကြသည်။ ကျွန်တော် လက်မခံပါ။ လုံးဝ မှားသည်ဟု ဆိုချင်ပါ သည်။ လူ့အကြိုက်လိုက်ကာ မြောက်ပင် ပြောဆိုသော စကားများ ဖြစ်သည်ဟု ပင် ပြောလိုက်ချင်ပါသည်။

မရပါ။ အလုပ် မလုပ်ဘဲ မရပါ။

ကျားကုတ်ကျားခဲ ဇွဲဖြင့် အလုပ်လုပ်လိုစိတ် မရှိဘဲ နံပါတ်တစ် နေရာသို့ ဘယ်သောအခါမျှ ရောက်မလာနိုင်ပါ။

ရေးမထားသည့်ဥပဒေ။ ။ လောက၌ တန်ရာတန်ဖိုးမပေးဘဲ ဘယ်အရာကိုမျှမရရှိနိုင်။

အဲဒါစရာမဟုတ်သည့် အချက်တစ်ရပ်ကို ပြောလိုသည်။ ယင်းကား အလုပ်လုပ်လွန်းသဖြင့် သေသွားသူဟူ၍ မရှိဆိုသောအချက် ဖြစ်သည်။ ကျာပွတ် နှင့် ရိုက်ပြီး ခိုင်းစေသည့် အလုပ်စခန်းတွင် ငွေဝယ်ကျွန်တို့ သေဆုံးကြခြင်းမျိုး ကား ရှိပါ၏။ သို့သော် ကိုယ့်ရည်ရွယ်ချက် ကိုယ့်ဇွဲနပ်ဖြင့် အလုပ်လုပ်ကိုင်ကြ သူတို့ကား ပင်ပန်း၍ အသက်တိုသွားသည်ဟူ၍ မရှိကြ။ စိတ်အလုပ်များလှသော အိုင်းစတိုင်းသည် ၇၆ နှစ်အထိ နေရ၏။ စိတ်အလုပ်ရော ရုပ်အလုပ်ပါ မနေ မနား လုပ်သည့် အက်ဒီဆင်နှင့် ဟင်နရီဖို့ဒ်တို့ကား အသက် ၈၄ နှစ်အထိပင် နေသွားကြသည်။

ကျွန်တော် ဘောလုံးနည်းပြ ဘဝတွင် ရှိစဉ်က ကစားသမားများအား 'လေ့ကျင့်ခန်း ပြင်းထန်လို့ သေသွားတဲ့ အားကစားသမား မရှိဘူးကွ' ဟူ၍ ပြော လေ့ရှိခဲ့၏။ နွေရာသီတွင် စခန်းဝင် လေ့ကျင့်ကြသည့်အခါ ကျွန်တော်တို့သည် တစ်နေ့ သုံးကြိမ်မျှ ကွင်းထဲ ဆင်းကြရ၏။ 'အခု မင်းတို့ နေပူကျဲကျဲ ကွင်းထဲ ထွက်ကစားကြရမယ်၊ ဒီကြားထဲ နည်းပြကလဲ ဆူဦး ပူဦးမယ်၊ အဲဒီတော့ မင်း တို့ စိတ်ထဲမှာ ဒီအတိုင်းသာဆိုရင် ငါတို့အားလုံး အသက်ထွက်ကုန်ကြလိမ့် မယ်လို့ အောက်မေ့စရာ ရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မစိုးရိမ်နဲ့၊ မင်းတို့စိတ်ထဲမယ် ငါ ခုပဲ သေတော့မလား အောက်မေ့လဲ မနားနဲ့၊ ဆက်ကစား၊ မင်း သေမသွားဘူး၊ မင်း ခန္ဓာကိုယ်က တကယ်တမ်း မခံနိုင်တော့ဘူးဆိုရင် မင်း သတိလစ်သွားလိမ့် မယ်၊ ဘုရားသခင်က မင်းတို့ကို အဲသလိုဖန်ဆင်းပေးထားတယ်၊ သတိလစ်သွား ပြီဆိုရင် မင်းကို အဝတ်လဲခန်းထဲ ဆွဲခေါ်သွားမယ်၊ ခေါင်းကို ရေလောင်းပေး မယ်၊ သတိရလာတဲ့အခါ ဆေးပြားတွေ ကျွေးမယ်၊ ပြန်ထနိုင်ရင် ကွင်းထဲ ပြန် ခေါ်သွားမယ်' စသဖြင့် ကျွန်တော် ပြောလေ့ရှိခဲ့သည်။

စင်စစ် ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော် လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးနေသည့် ကစား သမားလေးများအပေါ် အကြင်နာကင်းမဲ့သူတစ်ဦး မဟုတ်ခဲ့ပါ။ သူတို့အတွက် အန္တရာယ်ဖြစ်စေမည့် အရာမျိုးကိုလည်း အမြဲသတိပြု ရှောင်ရှားခဲ့ပါ၏။ ကျွန် တော့် မိန့်ခွန်းတိုကလေးမှာ အစွမ်းကုန်လေ့ကျင့်မှ အစွမ်းသတ္တိ တိုးတက်လာ မည် ဆိုသော သဘော၊ တကယ် ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်မှ တကယ် ထူးထူးချွန်ချွန် ဖြစ်နိုင်သည် ဆိုသော သဘောကို ထင်ရှားစေလို၍ ပြောကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တကယ်လည်း အလုပ်ပင်ပန်းခြင်းကြောင့် လူတစ်ယောက် သေသွားနိုင် သည်ဟု ကျွန်တော် မယုံကြည်ပါ။ စိတ်ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်း၊ သောက ဗျာပါဒ များခြင်းတို့ကြောင့်သာ ကျန်းမာရေး ထိခိုက်နိုင်ပါသည်။ ယင်းတို့ကြောင့်သာ

ရောဂါဘယ မျိုးစုံဝင်ကာ အသက်တိုသွားနိုင်သည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါသည်။

ယုံကြည်စိတ်ခွဲဖြင့် အလုပ်လုပ်သူသည် လူမည်မျှပင်ပန်းသော်လည်း စိတ်ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်း မရှိပါ။ အလုပ်လုပ်နေခြင်းအတွက်သာ မိမိကိုယ်ကို အားရကျေနပ်မိနေမည်ဖြစ်ပြီး တစ်ချိန်တည်းတွင် သူ၏ အလုပ်လုပ်နိုင်မှုစွမ်းရည်သည်လည်း တိုးတက်သည်ထက် တိုးတက်နေဦးမည်ဖြစ်သည်။

အောင်မြင်သူများသည် အထူးအခွင့်အရေးရရှိသူများ ဖြစ်ကြပါသလား

လူတစ်ယောက် ကြီးပွားအောင်မြင်ပြီ ဆိုလျှင် 'ဟာ ဒီလူက မွေးကတည်းက ရွှေလင်ပန်းနဲ့ အချင်းဆေးလာတာကွ၊ သူ့မှာက ထောက်မ၊မယ့် လူတွေ အများကြီးပဲ၊ ငါလဲ သူ့အနေအထားမျိုး ရှိရင် သူ့လောက်တော့ ဖြစ်တာပေါ့ကွာ' ဆိုသောစကားမျိုး၊ 'ဒီလူက ကံကို ကောင်းတာဗျ၊ သူများတွေမဖြစ်တဲ့ ကိစ္စလဲ သူ့လုပ်လိုက်ရင် ဖြစ်တာပဲ' ဆိုသော စကားမျိုးများ ပြောဆိုတတ်ကြပါသည်။

ထုံးစံအားဖြင့်ကား သည်စကားတွေသည် တလွဲချည်းသာ ဖြစ်နေတတ်ကြသည်။

ဂျယ်ရီဖောလ်ဝဲလ် အကြောင်းကို နားထောင်ကြည့်ပါ။

ဂျယ်ရီသည် ယနေ့ အမေရိက တွင် အကျော်ကြားဆုံး ဓမ္မဆရာ တစ်ယောက် ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ သူသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် တန်ခိုးအာဏာ အကြီးမားဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်အချို့၏ အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်လည်း ဖြစ်၊ ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေလည်း ဖြစ်နေသည်။ သူသည် အမေရိကန်ပြည်၌ အကြီးမားဆုံး ဘုရားရှိခိုးကျောင်း တစ်ကျောင်းကို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း သူ့ထံ တရားနာရန် ရောက်ရှိလာကြသည့် ပရိသတ်မှာ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း ခန်းမကြီး ပြည့်ရုံမက အဆမတန် ပိုလျှံနေသဖြင့် ငါးကြိမ်တိတိ ခွဲ၍ ဟောပြောရ၏။ သူ၏ ဟောကြားချက်များကို တီဗွီနှင့် ရေဒီယိုတို့မှ စောင့်မျှော် နာကြားကြသည့် ပရိသတ်မှာမူ သန်းပေါင်းများစွာ ရှိပေသည်။

ဂျယ်ရီကို ယခု တွေ့ကြသူတို့က မွေးရာပါ ပါရမီရှင်တစ်ဦး၊ အောင်မြင်ဖို့ ကံဇာတာပါလာသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဟူ၍ မှတ်ယူကြ၏။ သူတို့စိတ်၌မူ ဂျယ်ရီသည် အလိုအလျောက် အောင်မြင်လာသူတစ်ဦး ဖြစ်နေပေသည်။

သို့သော် ဂျယ်ရီမည်သို့ကြီးကျယ်လာခဲ့ပါသနည်း။

သူ၏ ပထမဆုံး ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှာ စီးပွားပျက်သွားသည့် ကုမ္ပဏီ အဆောက်အအုံဟောင်းတစ်ခု ဖြစ်၏။ ယင်းကို တစ်လလျှင် ဒေါ်လာ ၃၀၀ ပေး၍ ငှားရမ်းအသုံးပြုရ၏။ ဘုရားကျောင်း ရှိပြီးသော်လည်း ကျောင်း၌ ကိုးကွယ်ဝတ်ပြုမည့် အသင်းသား မရှိသေးပေ။

အသင်းသား ရရှိရန် မည်သို့လုပ်သနည်း။ တနင်္ဂနွေနေ့မှအပ ကျန်သည့်နေ့များတွင် နေ့စဉ် အပြင်ထွက်ကာ တစ်နေ့လျှင် အိမ်တစ်ရာနှုန်း သတ်မှတ်သွားရောက်၏။ အိမ်တံခါးခေါက်၍ တံခါးပွင့်လာသည့်အခါ၌ မိမိသည် ဘယ်သူဘယ်ဝါဖြစ်ကြောင်း မိတ်ဆက်စကား ပြောဆိုကာ မိမိတည်ထောင်ထားသည့် ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၌ လာရောက်ဝတ်ပြုကြပါရန် ဖိတ်ခေါ်သည်။ များသောအားဖြင့်ကား အိမ်ရှင်တို့သည် စိတ်မပါတပါ နားထောင်ကာ ခပ်မြန်မြန်သာ တံခါးပိတ်သွားလေ့ ရှိပေသည်။ သို့သော် တစ်နေ့လျှင် တစ်အိမ်နှစ်အိမ်နှုန်းလောက်ကမူ သူ့အား အိမ်ထဲ ဝင်ထိုင်ရန် ဖိတ်ခေါ်ကာ သူ၏ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းသစ်အကြောင်းကို လိပ်ပတ်လည်အောင် ရှင်းလင်းပြောဆိုခွင့် ပြုကြလေသည်။

ဂျယ်ရီသည် ယနေ့ အမေရိကန်ပြည်တွင်သာမက အခြားနိုင်ငံ အများအပြားကပါ သိနေပြီဖြစ်သည့် သူ၏ သာသနာရေးလုပ်ငန်းကြီးအတွက် တစ်နေ့တစ်ဦး နှစ်ဦးမှ စတင်ကာ ရက်ပေါင်းများစွာ စည်းရုံးတည်ဆောက်ခဲ့ရပေသည်။

ဂျယ်ရီကား အထူး အခွင့်အရေး ရရှိခဲ့သူ မဟုတ်။ ကိုယ်ထူးကိုယ်ချွန် သမား တစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော့်အကြောင်းကိုပင် ကျွန်တော် ပြောပါဦးမည်။ သည်နောက်ပိုင်းတွင်မှ ကျွန်တော်နှင့် တွေ့ကြုံ သိကြသူများမှာ ကျွန်တော့်အား တစ်သက်လုံး အောင်မြင်ကြီးပွားလာခဲ့သူတစ်ယောက်ပမာ ထင်မြင်မိတတ်ကြသည်။ ယနေ့အောင်မြင်နေသည့် ကျွန်တော့် လုပ်ငန်းကြီး စတင်ထူထောင်စ ပထမ နှစ်နှစ်အတွင်း ကျွန်တော် ဘယ်လောက် သတ်သေချင်စိတ် ပေါက်ခဲ့ပါသနည်း။ ကျွန်တော့် မူလစိတ်ဓာတ်က လူတိုင်း ကျွန်တော်နှင့် သဘောချင်းတိုက်ဆိုင်မှ စိတ်ချမ်းသာနိုင်သည့် စိတ်ဓာတ်မျိုး ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် တင်ပြကမ်းလှမ်းသည့်ကိစ္စကို တစ်ဖက်လူက ငြင်းပယ်မည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော် အကြီးအကျယ် စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်မိတတ်သည်။ အလုပ်လုပ်စ နှစ်နှစ်လုံးလုံး တော်ပါပြီကွာ၊ ငါ ဒီအလုပ် မလုပ်တော့ပါဘူး ဟူ၍ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ကွေးမိခဲ့၏။

လုပ်ငန်းစတင်၍ ငါးနှစ်ကျော် ခြောက်နှစ်ထဲ ရောက်ခဲ့သည့်အချိန်၌ပင် ကျွန်တော့် တစ်နှစ်ဝင်ငွေမှာ ဒေါ်လာ ၃၀၀၀၀ မျှသာ ရှိသေး၏။ ဒါသည်ပင် တစ်ပတ်လျှင် ခြောက်ရက်နှုန်း အလုပ်လုပ်ပြီးမှ ရသောဝင်ငွေ ဖြစ်၏။ အားလုံး

ကပင် ကျွန်တော်အား မင်း ရူးသလားကွာ၊ လုပ်ရကျိုး မနပ်ပါဘူး၊ ဆက်လုပ်မနေပါနဲ့၊ ဘောလုံးနည်းပြအလုပ်ပဲ ပြန်လုပ်စမ်းပါဟု တိုက်တွန်းကြ၏။ သို့သော် ကျွန်တော်ကား သူလို ငါလို အနေအထားမျိုးနှင့် တင်းတိမ်မနေလိုသောဆန္ဒ ပြင်းပြလှသည်ဖြစ်ရာ မအောင်မြင်သေးသော်လည်း ရည်မှန်းချက်ကို လက်မလျှော့ဘဲ ဇွဲနှင့် ပေ၍ လုပ်ကိုင်နေခဲ့၏။ လုပ်ငန်းမှာလည်း အခြေခိုင်လာပြီ ဖြစ်သဖြင့် နောက်ပိုင်းနှစ်များအတွင်း တရှိန်ရှိန် တိုးတက်ခဲ့ရာ လုပ်ငန်းစတင်၍ ဆယ်နှစ်မြောက်သည့် အချိန်လောက်တွင်မူ ကျွန်တော် မီလျံနာတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ပေသည်။

လူ အတော်များများ၌ ရည်မှန်းချက်များ ရှိလျက် မအောင်မြင်ကြခြင်းမှာ အချိန် လုံလောက်အောင် မပေးကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။ အလုပ် တစ်ခုကို တစ်ပတ် နှစ်ပတ် တစ်လ နှစ်လ စမ်းလုပ်ကြည့်ရုံဖြင့် မရ။ နှစ်နှင့်ချီ၍ လုပ်ရ၏။ လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခု အခြေကျရန် အနည်းဆုံး သုံးနှစ်မှ ငါးနှစ်အထိ အချိန်ကြာတတ်၏။ ပထမနှစ်နှစ်ကား အသက်မသေအောင် ရုန်းကန်နေရသော အပိုင်းဖြစ်၏။ ထိုကာလကို ကြိုကြိုခံ ကျော်ဖြတ်နိုင်လျှင် ဆက်လက်ရှင်သန်ကြီးထွားရန် အလားအလာ ရှိပေပြီ။ ရှင်သန်ကြီးထွားစ ပြုလာသည့် လုပ်ငန်းကို ကိုယ်အား ဉာဏ်အား စိုက်ထုတ်ကာ အင်တိုက်အားတိုက် ဆက်၍ လုပ်ကိုင်လိုက်ပါက အခြေခံ ခိုင်မာကာ တော်ရုံတန်ရုံနှင့် ဖြိုဖျက်၍ မရနိုင်သည့် ထုထည်ကြီးမားသော လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာပေမည်။

ထိုသို့ ဝီရိယ စိုက်ထုတ်လုပ်ကိုင်နိုင်လျှင် တိုင်းပြည် လူဦးရေ၏ တစ်ဝက်မျှကို သင်အနိုင်ရပြီ ဖြစ်ပါသည်။ လူ တစ်ရာမှာ ငါးဆယ်မျှသည် ကြီးကြီးစားစား အလုပ်လုပ်လိုစိတ် မရှိကြသူများသာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ကျန်သည့် ငါးဆယ်ကတော့ အနည်းနှင့်အများ လှုပ်ရှားနေကြသည် ဟူ၍ သင် သဘောပေါက်ထားရပါလိမ့်မည်။

နောက်ထပ် လေးဆယ်ရာခိုင်နှုန်းကို ကျော်တက်နိုင်ရန်မူ ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်သူ၊ ယုံကြည်ချက်၌ စွဲမြဲသူ ဖြစ်ရပါမည်။ စင်းလုံးချော ကောင်းမွန်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်ရမည်ဟု မဆိုပါ။ သစ္စာ သမာဓိ ရှိသူ၊ ယုံကြည်ချက်တစ်ခုဖြင့် လှုပ်ရှားရပ်တည်နေသူ တစ်ယောက်ဟူ၍ ပတ်ဝန်းကျင်၏ အကဲဖြတ်ခြင်း ခံရလောက်သည့် စိတ်ဓာတ်အနေအထားမျိုး ရှိရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သင် ယှဉ်ပြိုင်ရမည့် ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းသော အလုပ်လုပ်သူများအနက် ၄၀ သည် အလုပ်သာ လုပ်နေကြသည်၊ ၎င်းတို့၌ ဘဝတစ်ခုလုံးနှင့်ဆိုင်သော ဦးတည်ရည်မှန်းချက်များ တိကျခိုင်မာစွာ မရှိကြပါ။ ရည်မှန်းချက် မရေရာသည့်အခါ

ယင်းရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရှိရေးအတွက် လိုအပ်သော လမ်းစဉ်နှင့် မူဝါဒများလည်း တိကျရေရာစွာ မရှိနိုင်ကြပါ။ (၈၁) တိကျသော ယုံကြည်ချက် နှင့် စည်းစနစ်ကျသော နေထိုင်လုပ်ကိုင်မှု ပုံသဏ္ဍာန်များလည်း မရှိကြပါ။ ထို့ကြောင့် ယုံကြည်ချက် ရှိသူ၊ တစ်သမတ်တည်းသော အကျင့်အကြံရှိသူက ရေရှည်တွင် ၎င်းတို့ကို အနိုင်ယူသွားမည် ဖြစ်သည်။

ကျန်သည့် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းသော သူများကား ဝီရိယရော စည်းစနစ်ပါ ပြည့်ဝကြသူများ ဖြစ်သည်။ သည်လူတွေထဲတွင် နံပါတ်တစ် ဖြစ်လိုလျှင်ကား တကယ်ပင် ကျားကုတ်ကျားခဲ သဲသဲမဲမဲ တိုက်ပွဲဝင်မှ ရနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

အောင်မြင်ရေးဆိုင်ရာ အခြေခံ (၆) ရပ်

ထိပ်တန်းသမားထဲတွင် ဗိုလ်စွဲလိုလျှင်ကား အောင်မြင်ရေးဆိုင်ရာ အခြေခံ (၆) ရပ်ကို မပြတ် သတိချပ်ဖို့ လိုပေမည်။ ယင်း (၆) ရပ်ကား၊

- (၁) စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်သမားဘဝကို ပြန်၍ ရယူပါ။
- (၂) အစွဲကြီးစွာ တိုက်ပွဲဝင်ပါ။
- (၃) အိပ်မက်ကြီးကြီး မက်ပါ။ သို့သော် ရိုးစင်းရှင်းလင်းသော အိပ်မက် ဖြစ်ပါစေ။
- (၄) အပြုဘက်ကို အမြဲတွေးပါ။
- (၅) သူတစ်ပါးအား ‘ကောင်းစွာ’ ဆက်ဆံပါ။
- (၆) ဘယ်သောအခါမျှ လက်မလျှော့ပါနှင့်။

ဤအခြေခံ (၆) ရပ်သည် အောင်မြင်ရေးအတွက် သော့ချက်များ ဖြစ်ပါသည်။ လူအတော်များများပင် သည်သော့ချက်များကို သတိမမူမိကြပါ။ ယင်းအချက်များကို မလိုက်နာမိသဖြင့် သို့မဟုတ် ဆန့်ကျင်ဆောင်ရွက်မိကြသဖြင့် အောင်မြင်မှုပန်းတိုင်နှင့် အလှမ်းဝေးနေရသူ လူတော်များလည်း အများအပြားပင် ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ရဖူးပါသည်။

သည်အခြေခံ (၆) ရပ်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ကိုင်စွဲကာ အောင်ပွဲရယူနိုင်ခဲ့သည့် ကျွန်တော်တို့၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်စဉ်ကို ပြောပါမည်။

အေအယ်လ်ပီလျံ (၈) အာမခံကုမ္ပဏီ

ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီလေး စတင်ချိန်တွင် အမေရိကန်ပြည် အာမခံ လုပ်ငန်းလောက၌ ပရူဒင်ရှယ်၊ နယူးယော့လိုက်ဖဲ၊ နော့သ်ဝက်စတင်း မြူကျူ၊ ရယ် စသည့် ဧရာမ ကုမ္ပဏီကြီးများ ကြီးစိုးလျက်ရှိနေသည်။ လုပ်ငန်း အတွေ့

အကြံရော လုပ်ငန်းထုထည်ပါ အလွန်ကြီးမားကြပြီး ကုမ္ပဏီ ဆက်လက် ကြီးထွား ရှင်သန်နေရေးအတွက် လိုအပ်ချက်မှန်သမျှကိုလည်း မျက်ခြည်မပြတ် လုပ်ကိုင်လျက် ရှိကြသည်။ ဥပမာ-ကုမ္ပဏီများ၏ အသက်ဟု ဆိုနိုင်သည့် ကြော်ငြာ လုပ်ငန်းတွင် ဒေါ်လာသန်းပေါင်းများစွာ အကုန်ကျခံ သုံးစွဲနေကြသည်။

အေအယ်လ်ဝီလျ်(စ) ကို လူ ရှစ်ဆယ့်ငါးယောက်ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ စတင်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ ငွေရင်းမရှိ၊ နာမည်လည်း မရှိ၊ ကျွန်တော်တို့နှင့် ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ချင်သူ (ဝါ) အပြန်အလှန် မှီခိုခွင့် ပေးချင်သူလည်း မရှိ။ သည်အနေအထားတွင် ကျွန်တော်တို့သည် အာမခံလောကကို ကြီးစိုးထားသည့် ဧရာမ ကုမ္ပဏီကြီးများအား ယှဉ်ပြိုင်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိ ဟူ၍ပဲ အားလုံးမှတ်ယူကြပါလိမ့်မည်။

သို့သော် အားကစားနည်းပြဘဝမှာ ကျွန်တော်သင်ခန်းစာတွေ ရခဲ့သည်။ အားကစားလောက၌ ချန်ပီယံဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းရခြင်းနှင့် ကုမ္ပဏီစီးပွားရေးလောက၌ ထိပ်တန်းရောက်အောင် ယှဉ်ပြိုင်လုပ်ကိုင်ရခြင်းတို့သည် သဘောသဘာဝချင်း အတူတူသာ ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော်သဘောပေါက် ယုံကြည်ထားသည်။ ဤနှစ်ခုလုံးတွင်ပင် အောင်မြင်ရေး အခြေခံသောချက်များသည် အထက်တွင် ကျွန်တော် ဖော်ပြခဲ့သည့် ခြောက်ချက်သာပင် ဖြစ်သည်။

အခြေခံ သောချက်များကို ပိုင်ရမည်။ တစ်ဆင့်ချင်း တစ်ထစ်ချင်း တက်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမည်။ သည်လိုဖြင့် ထိပ်တန်းရောက်ရမည်။

ကျွန်တော်သည် ယင်းအခြေခံသောချက်များနှင့် တစ်ဆင့်ချင်း တစ်ထစ်ချင်း တက်ခြင်း နည်းဗျူဟာကို ကိုင်စွဲကာ အညံ့ဆုံး ဘောလုံးသင်းများအား ချန်ပီယံအသင်းဖြစ်အောင် လေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ပေးနိုင်ခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်သည်။ ယင်းအတွက်လည်း အကောင်းဆုံး နည်းပြမှူး ဆုတံဆိပ်များ ကျွန်တော် ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သည်အခြေခံသည်စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ကျွန်တော့်ကုမ္ပဏီကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ထူထောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သည်ကနေ့ ကုမ္ပဏီထောင်ရုံဖြင့် နက်ဖြန် သန်ဘက် ချမ်းသာမလာနိုင်သည်ကို ကျွန်တော် သိပြီးဖြစ်သည်။ နှစ်ရှည်လများ ကြီးစားရမည်ကို ကျွန်တော်တို့ သဘောပေါက်ထားကြသည်။ အာမခံလောကမှာ ကြီးစိုးနေသည့် ပရုဒင်ရှယ် အစရှိသော ဧရာမ ကုမ္ပဏီကြီးများမှာ လုပ်ငန်းသက် ရာချိ၍ပင် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သူတို့ကို ယှဉ်ပြိုင် အနိုင်ယူဖို့ ဆိုသည်မှာ မတွေးရဲချင်စရာ။

သို့သော် မတွေးရဲစရာကို တွေးပြီး ကျွန်တော်တို့ အချိန်ကုန်ခံ မနေခဲ့။

စိတ်ဓာတ် ကျမနေခဲ့။ စတင်ခါစ ကိုယ့်လုပ်ငန်းကလေးကို အခြေကျပြီးသား သူတစ်ပါးလုပ်ငန်းကြီးများနှင့် သွား၍ နှိုင်းယှဉ်နေမိပါက မကြာမီပင် စိတ်ပျက် ထွက်ပြေးမိမှာ သေချာသည်။

သို့သော် ကျွန်တော်တို့ကား သူနှင့်ငါ ကွာခြားလေခြင်းဟု မနှိုင်းယှဉ်။ တစ်နေ့မှာ ငါလည်း သူ့ လောက ကြီးကျယ်လာရလိမ့်မည်။ သူ့ ထက်မက ကြီး ကျယ်လာရမည်။ အမေရိကန်ပြည်၏ အာမခံလုပ်ငန်းလောကကို ငါတို့ ကြီးမိုး နိုင်ရမည်ဟူသော ပြင်းပြသည့် စိတ်ဓာတ်သာ ကျွန်တော်တို့အား လွှမ်းမိုးလျက် ရှိခဲ့သည်။ ထိုစိတ်ဓာတ်ကြောင့် ကျွန်တော်တို့သည် မအောင်မြင်သေးသည့် လုပ် ငန်းတွင် နှစ်ရှည်လများ ကုပ်တွယ်ကာ တစ်ဆင့်ချင်း တစ်ထစ်ချင်း ချိတက်လာ နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီ ကြီးပွားတိုးတက်ရေးတွင် အဓိက အချက်သည် အာမခံ ပေါ်လစီ လိုက်လံဖြန့်ချိရောင်းချသည့် ကိုယ်စားလှယ်များ တစ်နေ့ တခြား တိုးပွားလာရေး ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီကို အမေရိကန်ပြည်၏ ပြည်နယ်သုံးခုအတွင်း ရုံးခွဲ ရှစ်ခုဖြင့် စတင်ခဲ့သည်။ အစပိုင်း လများတွင် ကျွန် တော်တို့သည် အများဆုံး တစ်လလျှင် ကိုယ်စားလှယ်သစ် ငါးဦးမျှလောက်သာ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းနိုင်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော် ထိုသို့ အစပိုင်းကာလတွင် တိုးလာ သည့် လူဆယ့်လေးငါးယောက်နှင့် မူရင်း လူ ရှစ်ဆယ့်ငါးယောက်တို့ ပူးတွဲကာ ပင် လုပ်ငန်းများ စတင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသည်။ အာမခံ ပေါ်လစီ ရောင်းချသည့် လုပ်ငန်းများကို တစ်ဖက်က လုပ်ကိုင်ရင်း တစ်ဖက်ကလည်း ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီ သည် ယနေ့ မကြီးကျယ်သေးသော်လည်း ကျွန်တော်တို့တွင် မည်သို့ ကြီးမား သော အနာဂတ်ရည်မှန်းချက် ရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် တစ်နေ့သောအခါ ပရုဒင်ရှယ် ကုမ္ပဏီကိုပင် ကျော်တက်နိုင်ရမည်။ ဘယ်လို အခြေခံအချက်များ ကြောင့် ကျွန်တော်တို့မှာ အောင်မြင်နိုင်သည့် အလားအလာတွေ ရှိနေသည် စသည်ဖြင့် ပြောဆိုကာ အတူတွဲ တိုက်ပွဲဝင်ရမည့် ရည်မှန်းချက် ကြီးမားသူများ တိုးပွားလာအောင် စည်းရုံးရသည်။

မည်သည့်အလုပ်မဆို ရေရှည် စွဲမြဲလုပ်ကိုင်လျှင် ကြီးပွားတိုးတက်လာ စမြဲဖြစ်သည်။ ယခင်က တစ်လမှာ လူသစ် ငါးယောက်ရအောင် မနည်းစည်းရုံး ခဲ့ရသော်လည်း ယနေ့တွင်မူ ကျွန်တော်တို့နှင့် တွဲဖက်လုပ်ကိုင်ချင်သူတွေ တစ်လ တစ်လ ထောင်ချီ၍ ရောက်လာနေသည်။ ကုမ္ပဏီရုံးခွဲအသစ်တွေ ဆက်တိုက် တိုးချဲ့ဖွင့်လှစ်နေရသည်။ ဒေသခွဲဆိုင်ရာ ကုမ္ပဏီ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌသစ်တွေလည်း အဆက်မပြတ် တိုးချဲ့ခန့်အပ်နေရသည်။

ကုမ္ပဏီ စတင်တည်ထောင်ပြီး ခြောက်နှစ်လောက်အကြာမှာပင် ထိပ်တန်း သို့ ကျွန်တော်တို့ ရောက်လာရသည်။ ယနေ့ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့သည် အမေရိကန်ပြည်တွင် အကြီးမားဆုံး အသက်အာမခံ ကုမ္ပဏီကြီး ဖြစ်လျက် ရှိနေပြီ။ တစ်ချိန်က ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုမှ မယှဉ်သာသည့် ပရူဒင်ရှယ်၊ နယူးယော့ လိုက်ဖ် စသည့် စသည့် ကုမ္ပဏီကြီးတွေ အားလုံးကိုပင် ကျွန်တော်တို့ ကျော်လွှား အောင်နိုင်ခဲ့ပေပြီ။

ကိုယ်လုပ်မှ ကိုယ်ရမည်

လူသည် ကိုယ့်ကြမ္မာ ကိုယ်သာ ဖန်တီးစမြဲဖြစ်သည်။ ကောင်းအောင်လည်း ကိုယ်ပဲ လုပ်နိုင်သည်။ ဆိုးအောင်လည်း ကိုယ်ပဲ လုပ်နိုင်သည်။ အောင်မြင်ကြီးပွားချင်လျှင် ထထကြွကြွ ရှိရလိမ့်မည်။ အခွင့်အရေးကို လိုက်ကြည့်လိုက်ရှာ လိုက်လုပ်ရလိမ့်မည်။ 'ဟောသည်မှာ ခင်ဗျားအတွက် အခွင့်အရေးခင်ဗျ' ဟူ၍ မည်သူကမျှ အိမ်တိုင်ရာရောက် လာရောက်ပေးပို့ လိမ့်မည် မဟုတ်။ 'ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီကြီးမှာ ဥက္ကဋ္ဌ လာလုပ်ပါ ခင်ဗျာ' ဟူ၍ မည်သူကမျှ အသားလွတ်လာရောက် ဖိတ်ခေါ်လိမ့်မည် မဟုတ်။ ထိုသို့ အဖိတ်ခေါ်ခံရသူတချို့ ရှိကောင်း ရှိပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ထိုအထဲတွင် သင်တို့ ကျွန်တော်တို့လို လူတွေ ပါဝင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော်တို့လို လူတွေအနေနှင့်မူ အခွင့်အရေးလိုချင်လျှင် အခွင့်အရေးကို ဖန်တီးရလိမ့်မည်။ ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်ချင်လျှင် ကုမ္ပဏီထောင်ရလိမ့်မည်။ ကိုယ်ထုမှ ကိုယ်ထ၍ ရမည်။ အချိန်တန်လျှင် ကိုယ်ထုကိုယ်ထသမားသည် မိဘဆွေမျိုး ကျောထောက်နောက်ခံဖြင့် တက်လာသူအားလုံးကို အနိုင်ယူသွားလိမ့်မည်။

ကျွန်တော့်စကားတွေ သိပ်ကြီးကျယ်နေသည်ဟု ထင်မြင်နေပါသလား။ မဖြစ်နိုင်တာတွေ မိုးလားကဲလား လျှောက်ပြောနေသည်ဟု ယူဆနေပါသလား။

သင့်ဘဝ တိုးတက်ပြောင်းလဲအောင် သင့်ဘာသာ ဖန်တီးဖို့ ကျွန်တော်တို့က တွန်းနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျေးဇူးပြု၍ မှန်ရှေ့မှာ ခေတ္တရပ်ကာ မိမိကိုယ်ကို ပြန်ကြည့်စေလိုပါသည်။ ကိုယ့်မျက်နှာကိုယ် စေ့စေ့ကြည့်ကာ လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ကထက် ငါ့မှာ ဘာတွေများ ထူးခြားတိုးတက်ခဲ့ပါသလဲ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ သည်အတိုင်း ဆက်စခန်းသွားနေမည်ဆိုပါက နောက်ငါးနှစ်မှာကော ဘာတွေ ထူးခြားလာမည်လဲ၊ မြင်ယောင်မှန်းဆကြည့်ပါ။ သည်ဘဝ သည်အနေထက် ဘာမျှ တိုးတက်လာမှာမဟုတ်သည်ကို မိမိဘာသာ ဝန်ခံမိပါလိမ့်မည်။

တိုးတက်ပြောင်းလဲချင်စိတ် ပေါ်ပေါက်လာမည်၊ ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ့် ကံ ကြမ္မာကို ကိုယ့်ဘာသာ ဖန်တီးမည်ဟူသော ဆန္ဒမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာမည်ဆိုလျှင် ကား၊ ယခင် နေထိုင်ပုံ အကျင့် ဓလေ့များကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်ဖို့ လိုလာပါမည်။ ရှေ့တွင် တစ်ခန်းချင်း ဖော်ပြသွားမည့် အောင်မြင်ရေးဆိုင်ရာ အခြေခံ ခြောက်ရပ်ကို သေချာစွာ မှတ်သားကာ ယင်းအခြေခံတရားများအတိုင်း ပိုင်နိုင်စွာ ကျင့်ကြံနိုင်ရန် သတိပြု လေ့ကျင့်ရပါမည်။

တစ်ကြိမ်ဖတ်မှတ်သားလိုက်ရုံဖြင့် ပြီးမည် မဟုတ်ပါ။ လက်တွေ့ လုပ်ငန်းတွင် အခက်အခဲကြုံတိုင်း သည်အခြေခံခြောက်ရပ်ကို ပြန်လှန်စစ်ကြောကာ ဘယ်အချက်တွင် မိမိအားနည်းနေသဖြင့် သည်အခက်အခဲ ကြုံရခြင်းဖြစ်သလဲ ဟူသည်ကို စိစစ်ပြီး လိုအပ်သလို ပြုပြင်ကျင့်ကြံသွားရမည် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ တဖြည်းဖြည်း သတိပြုလေ့ကျင့်ရင်း အခြေခံတရား ခြောက်ပါးသည် မိမိ၌ တစ်သားတည်း တည်လာမည် ဖြစ်သည်။

သင်သည် ဝီရိယရှိသူ၊ ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်သူ၊ အောင်မြင်ရေးအခြေခံ ခြောက်ရပ်ကို မှတ်သားလိုက်နာသူဖြစ်က ထိပ်ဆုံးတန်းမှာ သင့်အတွက် တစ်နေရာ သေချာပေပြီ။

အခန်း

၅

အိပ်မက်သမားဘဝကို ပြန်၍ ရယူပါ

အခန်း (၅)
အိပ်မက်သမားဘဝကို ပြန်၍ရယူပါ

မိမိတို့အိပ်မက်များ၏ လှပမှုကို
ယုံကြည်ကြသူတို့လက်ထဲတွင်
အနာဂတ်ကာလ တည်ရှိနေပေသည်။

(အယ်လီနာ ရုဇဗဲ)

လူမှာဦးနှောက်နှင့် နှလုံးသားဟူ၍ အဓိကအကျဆုံး အင်္ဂါ နှစ်ခုရှိသည်။ ဦးနှောက်
ဖြင့် စဉ်းစားသည်။ နှလုံးသားဖြင့် ခံစားသည်။ ဤသို့လျှင် ယေဘုယျ နားလည်
ကြပါသည်။

သို့သော် နည်းနည်းလေး ထပ်ဆင့် စိစစ်ကြည့်ပါ။ ဦးနှောက်သက်သက်
ဖြင့် စဉ်းစားကြသလား။ နှလုံးသားသည် ခံစားရုံသက်သက်အတွက်လား။

မဟုတ်ပါ။ ဆင်ခြင်မှု (ဦးနှောက်) ကို အားပြုကာ စဉ်းစားတွေးတောနိုင်
သကဲ့သို့ ခံစားမှု (နှလုံးသား) ကို အားပြု၍လည်း စဉ်းစားတွေးတောနိုင်ပါသည်။

ယခုအခန်းတွင် ကျွန်တော်သည် စာဖတ်သူအား 'နှလုံးသားဖြင့် စဉ်းစား
ပါ' ဟူ၍ တိုက်တွန်းမည် ဖြစ်ပါသည်။

နှလုံးသားဖြင့် စဉ်းစားခြင်း ဟူသည် စိတ်ကူးအာရုံ ကွန့်မြူးခြင်း ဟူ၍

လည်း ပြော၍ ရပါသည်။

ပထမဦးစွာ သင့်အား 'လိုရာဆုကို တောင်းပါ' ဟု ဆိုလိုက်လျှင် သင်က ဘယ်လို ထင်မည်နည်း။ နောက်မနေပါနဲ့ ဗျာဟု ဆိုမည်လား။

နောက်နေသည် မဟုတ်ပါ။ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်၏ သဘောကို ပြော လို၍ ဖြစ်ပါသည်။

ပုံပြင်ထဲတွင် 'လိုရာဆုကို တောင်းပါ' ဆိုသည့်အခါ မိမိစိတ်ကူးယဉ်ခွဲဖူး သည့် အရာကို တောင်းသည်။ မင်းသားလေး ဖြစ်ချင်သူက မင်းသားလေး ဖြစ်ပါ ရစေဟု တောင်းသည်။ ချက်ချင်းပင် မင်းသား ဖြစ်သွားသည်။ ဒါက ပုံပြင်ထဲမှာ။

သို့သော် တကယ့်လက်တွေ့ လောကတွင်လည်း ဖြစ်စဉ်သဘောက သည် အတိုင်း ဖြစ်သည်။ ရှေးဦးစွာ စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက် ရှိရမည်။ အိပ်မက်ရှိမှ အိပ်မက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ကာ လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝမည် ဖြစ်သည်။ ပုံပြင် ထဲမှာ တောင်းယူသည်။ လက်တွေ့ဘဝမှာ ကိုယ်တိုင် လုပ်ယူသည်။ ဒါပဲ ကွာခြား သည်။

စင်စစ်စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ဟူသည် အောင်မြင်သောဘဝ တည်ဆောက် ရေးတွင် အလွန် အသုံးဝင် အင်အားရှိသော လက်နက်ကိရိယာတစ်ခု ဖြစ်သည်။ သည့်ထက်မကပင် ကျွန်တော် ပြောချင်သေးသည်။ 'စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်တစ်ခု ရဲ့ရဲ့ကြီး မက်လိုက်စမ်းပါ။ ၎င်းအတိုင်း တကယ်ဖြစ်လာရလိမ့်မည်' ဟူ၍ပင် ကျွန် တော် ကတိပေးလိုက်ချင်ပါသည်။

ဤသည်မှာ ကျွန်တော် လေးလေးနက်နက် ယုံယုံကြည်ကြည် ပြောနေ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သင့်မှာသာ တကယ်စွဲမြဲသော အိပ်မက်တစ်ခု ရှိပါစေ၊ ထို အိပ်မက်အတိုင်း သင် တကယ်ဖြစ်လာရပါလိမ့်မည်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အလိုဆန္ဒ ပြင်းပြလျှင် ဘာမဆို ရနိုင်ကြောင်း ရှေ့ပိုင်းတွင် ကျွန်တော် ပြောခဲ့ပြီးပြီ။ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် ဆိုသည်ကား အလို ဆန္ဒတို့ ပေါက်ဖွားရာ နေရာ ဖြစ်ချေသည်။

စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် ဟူသည် အလိုဆန္ဒတည်းဟူသော မီးကြီး တရှိန်ရှိန် တညီးညီး တောက်လောင်အောင် ဖြည့်တင်းပေးသည့် လောင်စာဆီလည်း ဖြစ်သည်။

ရေးမထားသည့် ဥပဒေ။ ။ သင့်၌ အိပ်မက်ကြီးကြီးမားမား မရှိလျှင်
သင်သည် ရှင်လျက် သေနေသူ ဖြစ်သည်။

နပိုလီယန်ဟေးလ်၏ Think and Grow Rich စာအုပ်ကို လူအများ လက်ခံယုံကြည်ကြခြင်းမှာ သူ၏ သုတေသနလုပ်ရပ်များကြောင့် ဖြစ်၏။ ဟေးလ်

သည် အောင်မြင်သူ အများအပြားကို လေ့လာခဲ့ပြီးနောက်၌ ၎င်းတို့အားလုံးတွင် တူညီသော အခြေခံတစ်ရပ်ရှိကြောင်း၊ ယင်းကား ၎င်းတို့အားလုံးပင် စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက် ကိုယ်စီဖြင့် ရှင်သန်လှုပ်ရှားခဲ့ကြသည် ဟူသော အချက် ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်တင်ပြနိုင်ခဲ့သည်။

မှန်သည်။ အိပ်မက်ကြီးကြီးမားမား မရှိဘဲ အောင်မြင်မှုကြီးကြီးမားမား ရဖို့မှာ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်။

စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက် မရှိလျှင်ကား အသက်ရှင်နေသော်လည်း ဘဝ သေဆုံးနေပြီဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် ပြောချင်သည်။
သင် အပါအဝင် မည်သူမဆို အိပ်မက်ကြီးကြီး မက်နိုင်သည်။
သင် အပါအဝင် အိပ်မက်သမားတိုင်းသည်လည်း တကယ်လက်တွေ့ အောင်မြင်ကြီးပွားလာနိုင်သည်။

သင် အပါအဝင် လူတိုင်း၏ ဘဝသည် အိပ်မက်၏ စွမ်းအားဖြင့် ရက် ပေါင်း သုံးဆယ်အတွင်း စတင်ပြောင်းလဲလာနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် သင့်ဘဝ သင့်အခြေအနေသည် ဘယ်လောက်ပင် ဆိုးရွား နိမ့်ကျသည်ဟု ယူဆစရာ ဖြစ်နေပါစေ၊ ဘာကိုမျှ စိတ်ကူးယဉ်၍ မရနိုင်တော့ မျှော်မှန်းတမ်းတ၍ မရနိုင်တော့ဟု လက်မလျှော့လိုက်ပါနှင့်။

ယခုအချိန်မှပင် စတင်ကာ လိုရာဆုကို တောင်းလိုက်ပါ။ စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်တစ်ခုကို လှပစွာ တည်ဆောက်ကြည့်လိုက်ပါ။

အိပ်မက်၏ စွမ်းအားဖြင့် သင် လှုပ်ရှားနိုးထလာပါလိမ့်မည်။

အိပ်မက်ကြီးကြီး မက်ဝံ့ကြသူများ

စကားပြောဟောခြင်း အတတ်ကို အလွန်တန်ဖိုးထားသည့် ရှေးခေတ် ဂရိပြည်တွင် ဒီမိုစသီးနီးစ် အမည်ရှိ လူငယ်တစ်ယောက် ရှိ၏။ သူသည် စကား အလွန်ထစ်သဖြင့် မပြောမဖြစ်သည့် သာမန် ထမင်းစား ရေသောက်ကိစ္စများကို ပင် မျက်နှာတစ်ခုလုံး မဲ့ရွံ့ကာ တစ်ကိုယ်လုံး အားယူ၍ ပြောရ၏။ ၎င်း ဒီမို စသီးနီးစ်၏ စိတ်၌ မိမိသည် တစ်နေ့သောအခါ ဂရိပြည် အေသင်မြို့တော်၌ စကားအဟောအပြော အကောင်းဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ဖြစ်လာရမည်ဟု စိတ် ကူးယဉ် အိပ်မက် မက်မိလေသည်။ သူ၌ ထိုအိပ်မက်အပေါ် စွဲလမ်းပြင်းပြစေ မည့် အကြောင်းများလည်း ရှိ၏။ ယင်းကား သူ၏ အမွေမှုအတွက် ရုံးတော်တွင်

ကိုယ်တိုင်လျှောက်လဲချက် ပေးလိုခြင်းနှင့်၊ အေသင်မြို့ပြနိုင်ငံ၏ အရေးကိစ္စများ တွင် မိမိ၏ သဘောထားအမြင်များကို နှုတ်မှုစွမ်းရည်ဖြင့် ဖြန့်ချိတင်ပြလိုခြင်း ဖြစ်၏။

အပြောကောင်း အဟောကောင်းတွေ ပေါ်လှသည် အေသင်တွင် သာမန် နှုတ်ရေးစကားတတ် တစ်ယောက်ပင် တိုးပေါက်ရန် မလွယ်ကူပေ။ သည်အချိန် တွင် ဒီမိုစသီးနီးဇ်လို စကားထစ်သူက အပြောပါ ရဂူ ဖြစ်ချင်သည်ဆိုခြင်းမှာ လက်တွေ့ အနေအထားနှင့် အလှမ်းဝေးချင်တိုင်း ဝေးသည့် အိပ်မက်တစ်ခု ဖြစ် နေ၏။

သို့သော် ဒီမိုစသီးနီးဇ်ကား အိပ်မက်ကြီးကြီး မက်တတ်သလို ဇွဲကြီးကြီး ထားတတ်သူလည်း ဖြစ်သည်။

သူ့ခမျာ ရှေးဦးစွာ စကားမထစ်အောင် ကျင့်ရ၏။ မျက်နှာကြီး မမဲ့ မရွံ့ အောင် ကျင့်ရ၏။ ထို့နောက် စကား ပီသပြတ်သားအောင် ကျင့်ရ၏။ အသံထွက် မှန်အောင် ဌာန်ကရိုဏ်းကျနအောင် လေယူလေသိမ်း လှပအောင် ကျင့်ရ၏။ ထို့ နောက် အာဝဇ္ဇန်းရွှင်အောင် ဝေါဟာရ စကားလုံး ကြွယ်ဝအောင် ထိထိမိမိ ချက်ကျလက်ကျရှိအောင် ဆည်းပူးလေ့ကျင့်ရ၏။

ပါးစပ်ထဲမှာ ကျောက်စရစ်ခဲများ ငုံ့၍ အပြောကျင့်၏။ မှန်ရှေ့တွင် ရပ် ကာ မျက်နှာနှင့် ကိုယ်ခန္ဓာအမူအရာတို့ကို ကြည့်ပြီး လေ့ကျင့်ပြုပြင်၏။ အသံ ကျယ်လောင်စွာ အော်ပြောနိုင်ရေးအတွက် လှိုင်းထန်သည့် ပင်လယ်ကမ်းစပ် တွင် ရပ်ကာ လှိုင်းတံပိုးရိုက်ခတ်သံများကို ကျော်အောင် အော်၍ ပြော၏။ မာ ရသွန်မိန့်ခွန်းများ ဟောပြောရသည့်အခါ အမောလုံစေရန်အတွက် တောင်တက် တောင်ဆင်းတွေကို ပြေးတက် ပြေးဆင်းရင်း အပြောကျင့်၏။ လူပြတ်သည့် နေရာများ၊ တစ်ခါတစ်ရံ ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းများထဲ ဝင်ရောက် နေထိုင်ကာ တစ် ကိုယ်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် မရပ်မနား လေ့ကျင့်၏။ လူကြားသူကြား ထွက် ပြီး သွားလာနေမိလျှင် အပြောအဟော လေ့ကျင့်သည့် အလုပ်ကြီး အလျဉ်ပြတ် မှာစိုးသဖြင့် လူထဲ မထွက်ဖြစ်အောင် ဦးခေါင်းကို တစ်ခြမ်းတည်း ခေါင်းတုံး ရိတ်ထား၏။

မည်မျှ အလှမ်းဝေးသော အိပ်မက်ဖြစ်စေ သည်မျှ အစွဲအလမ်းကြီးစွာ လေ့ကျင့်သောအခါ လက်တွေ့ဖြစ်လာရသည်။

ဒီမိုစသီးနီးဇ်သည် ရှေးဂရိပြည်တွင်မက ကမ္ဘာ့သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံး တွင်ပါ အထင်ရှားဆုံး အဟောအပြောပါ ရဂူတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့ပေသည်။

တစ်ရံရောအခါက ဥရောပ အရှေ့တောင်ပိုင်း ဘောလကန် ကျွန်းဆွယ်

ဒေသတွင် မာစီဒုံအမည်ရှိ မြို့ငယ်လေးတစ်မြို့ ရှိခဲ့သည်။ ထိုမြို့ကို အစိုးရသော ဘုရင်သည် မိမိသားငယ်အား ‘ငါ့သား မာစီဒုံနယ်မြေဟာ ငါ့သားအတွက် သိပ် သေးငယ်လွန်းနေတယ်၊ မင်းနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ နိုင်ငံကြီးကြီးတစ်ခု ရအောင် ကြိုးစား’ ဟူ၍ ပြောခဲ့သည်။ ထိုနေ့မှစ၍ မင်းသားငယ်၏ စိတ်အာရုံထဲတွင် အင်ပါယာရှင် ဧကရာဇ်တစ်ပါး ဖြစ်လာရေးတည်းဟူသော စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက် တစ်ခု အမြစ်တွယ်ခဲ့သည်။ မင်းသားငယ်သည် အိပ်မက်ကြီးကြီး မက်တတ်သလို ဇွဲသတ္တိလည်း ကြီးမားသူ ဖြစ်သည်။ မင်းသားသည် အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်မီ တွင် ထီးနန်းကို စိုးစံရပြီး အသက် သုံးဆယ့်သုံးနှစ်အရွယ်၌ ကွယ်လွန် အနိစ္စ ရောက်ခဲ့သည်။ သို့သော် နန်းစံသက် ဆယ့်သုံးနှစ်အတွင်း သူ့အရင်က ကမ္ဘာပေါ်တွင် မရှိခဲ့ဖူးသည့် အကြီးမားအကျယ်ဝန်းဆုံး အင်ပါယာကြီးကို ထူထောင် နိုင်ခဲ့ပြီး၊ အလက်ဇန္ဒား-သ-ဂရိတ် ဟူသော သူ၏ အမည်နာမသည်လည်း ကမ္ဘာ သမိုင်းတွင် ထင်ရှားခဲ့ပေသည်။

သောမတ်စ် အက်ဒီဆင်၊ ဂရေဟမ်ဘဲလ်၊ ဟင်နရီဖိုးဒ် စသူတို့သည်လည်း လုပ်ငန်းနယ်ပယ်ချင်း၊ ခေတ်ကာလချင်းသာ ကွဲပြားသည်။ အိပ်မက် ကြီးကြီး မက်ဝံ့ကြသည့် နေရာ၌ကား အတူတူသာ ဖြစ်သည်။

တောင်အာဖရိကနိုင်ငံမှ ခရစ္စတီယန်း ဘားနဒ် ဆိုသော ဆရာဝန် တစ်ယောက်သည်လည်း အိပ်မက်သမားပင် ဖြစ်သည်။ သူ့မှာ ရှာမာတို့က အဆစ်ရောင် ရောဂါ ရှိသည်။ သည်ရောဂါက အကုရခက်သည့် ရောဂါတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။ လက်ချောင်းများတွင် ဖြစ်ပါက ရောဂါသက် ရင့်လာသည်နှင့်အမျှ အဆစ် အမြစ်နေရာများတွင် ဖုထစ် ကောက်ကွေးကာ လက်ဖြင့်လုပ်ရသည့် ကျွမ်းကျင်မှု အလုပ်များ မလုပ်နိုင် မကိုင်နိုင် ဖြစ်လာတတ်သည်။

ဘားနဒ်မှာ အိပ်မက်တစ်ခုရှိနေသည်။ ယင်းကား ကမ္ဘာမှာ ဘယ်သူမျှ မလုပ်နိုင်သေးသည့် နှလုံးသား အစားထိုးကုသမှု လုပ်ငန်းကို အောင်မြင်စွာ လုပ်ပြုရန် ဖြစ်သည်။ တခြားဆရာဝန်တွေမှာ သည်အိပ်မက်ရှိလျှင် အေးအေးဆေးဆေး အချိန်ယူ၍ လုပ်နိုင်မည်။ သူ့မှာ အချိန်သိပ်ဆွဲ၍ မရ။ လက်ဆစ်တွေ ပုံမှန် အလုပ် မလုပ်နိုင် ဖြစ်လာလျှင် သူ့အိပ်မက်အတွက် မျှော်လင့်ချက်မရှိဖြစ်တော့မည်။

ဘားနဒ်သည် အချိန်ရှိခိုက်တွင် သူ့အိပ်မက်ထဲ၌ ကိုယ်စွမ်းအား၊ ဉာဏ်စွမ်းအား မှန်သမျှကို စုစည်းပုံအောက်က ကမ္ဘာပေါ်တွင် ပထမဆုံး နှလုံးအစားထိုးကုသမှုတစ်ခု အောင်မြင်စွာ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြင့် ဆေးပညာသမိုင်းတွင် ထင်ရှားသော တစ်နေရာ ရရှိသွားခဲ့ပေသည်။

အလွယ်တကူ စိတ်ဓာတ်မကျပါနှင့်

အိပ်မက်ကြီးကြီးတွေ မက်ပြီး မက်သမျှ ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်သွားခဲ့သူ တွေ အကြောင်းကို ဖတ်ကာ စိတ်ဓာတ်ကျသွားပါသလား။ ငါတော့ ဒီလောက် မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဟု တွေးကာ အားငယ်သွားပါသလား။

အိပ်မက် မက်ခါစတွင် အဲသလောက်ကြီး ကြီးကြီးမက်စရာ မလိုပါ။ သေးသေးမှ စကာ တဖြည်းဖြည်း ချဲ့ထွင်ယူသွားလျှင်လည်း ရပါသည်။

ဟောပြောပွဲများတွင် ကျွန်တော့်ဇနီးသည် အင်ဂျီလာကိုးကားပြောဆို လေ့ ရှိသည့် စကားတစ်ခွန်း ရှိပါသည်။ ယင်းကား ‘ရော်ရမ်းမှန်းဆ၍ ရသမျှ အတိုင်းအတာအထိ အိပ်မက်မက်ပါ။ ယင်းအတိုင်းအတာ အဆုံးထိ ရောက်သည့် အခါ နောက်ထပ် ရှေ့သို့ ရော်ရမ်းမှန်းဆနိုင်ပါဦးမည်’ ဟူသော စကား ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်အိပ်မက်တွေ တစ်နေ့တခြား ကြီးမားကျယ်ဝန်းလာပုံအကြောင်းကို လည်း အင်ဂျီလာက သာဓကဆောင်သည့်အနေဖြင့် ပြောပြလေ့ရှိသည်။

ကျွန်တော့်မိသားစုအတွက် စီးပွားရေး အာမခံချက်ရှိဖို့၊ သည့်နောက်တွင် ငွေရေးကြေးရေး တောင့်တင်းခိုင်မာဖို့၊ နောက်တော့ သည်တိုင်းပြည်မှာ အကြီး ကျယ်ဆုံး အသက်အာမခံ အရောင်းကုမ္ပဏီဖြစ်လာဖို့ စသည်ဖြင့် စသည်ဖြင့် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အိပ်မက်ကြီးကြီး မက်ရမှာ ကြောက်နေလျှင် ခပ်သေးသေး လက်လှမ်းတစ်မီလောက် တစ်ခေါ်သာသာလောက်ကစ၍ ဖြစ်စေ မက်ဖြစ်အောင် မက်စမ်းပါဟု ပြောလိုသည်။

အိပ်မက်ကို အကောင်အထည်ဖော်သည့်အခါ အစပိုင်းမှာ စိတ်ဓာတ်ကျ စရာတွေ ကြုံရပါလိမ့်ဦးမည်။ လက်လျှော့လိုက်လျှင် သွားပြီ။ ဇွဲကလေး တင်းပေး နိုင်မှ အိပ်မက်နှင့် နီးစပ်ထက် နီးစပ်အောင် ချဉ်းကပ်နိုင်လာမည်။ စင်စစ် ဇွဲ ဆိုသည်ကလည်း အိပ်မက်အပေါ် ဘယ်လောက်စွဲလမ်းသလဲ ဆိုသည့်အချက် ပေါ်တွင် မူတည်သည်။

အိပ်မက် အစွဲကြီးလေ ဇွဲကြီးလေ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်သူ ဂျင်(မ)မိုင်နာ အကြောင်း ပြောပါဦး မည်။

မိုင်နာသည် ခရိုင်စလာ မော်တော်ကားကုမ္ပဏီ၏ အပိုပစ္စည်း အရောင်း ဌာနတစ်ခုတွင် မန်နေဂျာအဖြစ် နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်မျှ အမှုထမ်းခဲ့သည်။ သူသည် ကုမ္ပဏီအတွက် အလွန်အဖိုးတန်သော အမှုထမ်းကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်သည့်အား

လျော်စွာ သူ့အား အလုပ်ရှင်များက ချီးမြှောက်သည့်အနေဖြင့် အခါအားလျော်စွာ လစာငွေများ တိုးမြှင့်ပေးလေ့ ရှိခဲ့သည်။

တစ်ကြိမ်လျှင် ဒေါ်လာ ၁၀၀၀၀ နှုန်းစီမျှ မကြာခဏ တိုးမြှင့်ရရှိနေခြင်းမှာ မဆိုးလှဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း မိုင်နာအနေနှင့် အားရကျေနပ်နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

သူ့၌ တိကျပြတ်သားသော စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် မရှိသေးသော်လည်း သူ့ဘဝသည် သည့်ထက်မကတော့ ကြီးကျယ်ရမည်ဟူသော ယေဘုယျရည်မှန်းချက်ကား သူ့မှာ အမြဲရှိနေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် လက်ရှိအလုပ်ကိုလည်း မစွန့်လွှတ်ဘဲ တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ကြီးပွားရာ ကြီးပွားကြောင်း လုပ်ငန်းများ သူတောက်လျှောက် ကြံစည်ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ သို့သော် တစ်ခါမျှ အပေါက်အလမ်း မတည့်ခဲ့ချေ။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် အချိန်တွေ ကုန်လာသည့်အခါ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့အားလုံးနည်းတူ သူလည်း အလျင်စလို ဖြစ်လာသည်။ ကြာကြာ မဆိုင်းနိုင်တော့။ သူ့အသက် ၄၄ နှစ် ရှိပြီ။ မိန်းမနှင့် ကလေးနှစ်ယောက်ရှိသည်။ သည့်အလျင် အိမ်ထောင်နှင့် မွေးဖွားခဲ့သည့် ကလေးတစ်ယောက် ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတ်သေသွားခဲ့ခြင်းကလည်း သူ့စိတ်ကို မကြာခဏ ဖိစီးနှိပ်စက်သည်။ သည်ကိစ္စတွေနှင့် ဆက်စပ်ကာ သူ့ကျန်းမာရေးက ယိုယွင်းစပြုလာသည်။ ဆရာဝန်နှင့် မှန်မှန် ပြနေသည့်ကြားက သွေးတိုးက ထိန်းမရချင်။

ကျန်းမာရေးမကောင်းလှသော်လည်း မိုင်နာက စိတ်ကိုတော့ မလျှော့။ အချိန် သိပ်နောက်မကျမီ သူ့ဘဝ အောင်မြင်ရေးအတွက် တစ်ခုခုတော့ လုပ်ရမည်ဟူ၍ အမြဲ မျက်ခြည်မပြတ် အကဲခတ်နေသည်။ အခွင့်အရေးဟု မြင်လျှင် အမိအရ ဆုပ်ကိုင်ဖို့ သူ အသင့်ရှိနေသည်။

တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီမှ လူတစ်ယောက်နှင့် သူ ဆက်စပ်မိသည်။ ၎င်းမှတစ်ဆင့် ကုမ္ပဏီဒုဥက္ကဋ္ဌတစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံစကားပြောခွင့် ရသည်။

ကြီးပွားလိုစိတ် ပြင်းပြနေသော်လည်း မိုင်နာမှာ စိုးရိမ်စိတ်တွေကလည်း ရှိနေသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီနှင့် လက်တွဲဖို့ ပြတ်ပြတ်သားသား မဆုံးဖြတ်ရသေးမီ ကာလတွင် သူ ကျွန်တော်တို့နှင့် ဆက်သွယ်နေကြောင်း သူ့လက်ရှိ ကုမ္ပဏီက သိကာ အလုပ်ဖြုတ်ပစ်မှာ သူ ကြောက်သည်။ ထို့ပြင် ယခင်ကလည်း ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းတွေ စမ်းသပ်လုပ်ကြည့်ပြီး မအောင်မြင်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်ရာ ယခုလုပ်ငန်းမှာလည်း အောင်မြင်မှု မရမှာ သူ ကြောက်နေသည်။

အာမခံ ကိုယ်စားလှယ် အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်ကာ တကယ်လုပ်ငန်းစသည့် အချိန်၌လည်း သူ့အမူအရာက မဝံ့မရဲ။ လုပ်ငန်းကိစ္စနှင့် ပတ်

သက်၍ ပြောဆိုရမည့်အခါများတွင် သူကတုန်တုန်ယင်ယင် ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ ဖြစ်နေတတ်သည်။ ဤသည်မှာ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှု နည်းနေသေးသည့် လက္ခဏာများ ဖြစ်သည်။

မိမိကိုယ်ကို မယုံကြည်နိုင်သေးသော်လည်း လုပ်ငန်းကြီး တစ်ခုလုံးကို ကား အားကိုးယုံကြည်သည်ဖြစ်ရာ မိုင်နာသည် ရွဲ့ တွန့် တွန့် အနေအထားမှပင် စတင်ကာ အလုပ်ကို သဲသဲမဲမဲ ခွဲနှင့် လုပ်သည်။ နေ့မအား ညမအား နားရက်ဟူ၍ မထားဘဲ အလုပ်လုပ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးကို များမကြာမီပင် မိုင်နာခံစား ရသည်။ အပြောအဆို အမူအရာမှအစ သူ၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်မှန်သမျှ တိုးတက် လာသကဲ့သို့ ကုမ္ပဏီအတွင်း သူ၏ ခံစားခွင့်နှင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်များလည်း ကြီးမား လာသည်။ ယနေ့ဆိုလျှင် မိုင်နာသည် ကုမ္ပဏီ၏ အထက်တန်း ဥက္ကဋ္ဌတစ်ဦး ဖြစ်နေပြီး ဝင်ငွေလည်း အလွန်ကောင်းနေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သူနှင့် သူ့ဇနီး ဒီအန်းနာ တို့သည် ကုမ္ပဏီအလုပ်ကိစ္စဖြင့် ကမ္ဘာအနှံ့အပြားသို့ ခရီးသွားလာခွင့်လည်း ရရှိ နေကြရာ၊ ယခင် မော်တော်ယာဉ် အပိုပစ္စည်း ဆိုင်မန်နေဂျာဘဝနှင့် ကွာခြားချင် တိုင်း ကွာခြားလျက်ရှိပေပြီ။ လက်ရှိဘဝအတွက် ကျေနပ်နိုင်ပြီ၊ ရှေ့ရေးအတွက် လည်း ပူစရာမလိုပြီဖြစ်ရာ သွေးတိုးရောဂါကလည်း ပြန်ငြိမ်လာပြီး သူ့ကျန်းမာ ရေး အခြေအနေမှာ သိသိသာသာ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာခဲ့သည်။

ဂျင်(မ) မိုင်နာ အကြောင်း ပြောရသည်ကို ကျွန်တော် အားရလှသည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ သူ၏ အောင်မြင်မှုဇာတ်လမ်းသည် ကြွေတစ်လက် ကြက် တစ်ခုနဲ့ ဇာတ်လမ်း မဟုတ်၊ စိုင်ကော်၍ ချုံပေါ်ရောက်သော ဇာတ်လမ်း မဟုတ်၊ ရေတွင်းတူးရင်း ပတ္တမြားတွေ့ သော ဇာတ်လမ်းမျိုးလည်း မဟုတ်၊ အခက်အခဲ အတားအဆီးပေါင်း များစွာကို မလျော့သော စိတ်ဓွတ်ဖြင့် ကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့သဖြင့် အောင်မြင်မှုကို ထိုက်ထိုက်တန်တန် ရရှိသော ဇာတ်လမ်းမျိုး ဖြစ်သောကြောင့် တည်း။

သည်ဇာတ်လမ်းမျိုးသည်သာ ကိုယ်ထူးကိုယ်ချွန်သမားတို့အတွက် ကျေ နပ်အားတက်စရာဇာတ်လမ်းမျိုး ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် မိုင်နာ၏ အောင်မြင်မှုမျိုး သည် သင်တို့ ကျွန်တော်တို့လို အထောက်အခံ ကင်းမဲ့သူများ အလားတူ ကြိုးစား ရယူနိုင်သည့် အောင်မြင်မှုမျိုး ဖြစ်သကဲ့သို့ တော်ရုံလောကခံ ကြုံရုံဖြင့် ပြိုကျ ပျက်စီးမသွားနိုင်သည့် အမာခံ အောင်မြင်မှုမျိုးလည်း ဖြစ်ပေသည်။

စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်ဟူသည်
ကလေးတို့၏ကိစ္စသက်သက် မဟုတ်

အခန်း (၁) ၌ ကလေးတို့၏ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်များအကြောင်း ကျွန်တော် ပြောခဲ့ပါသည်။ ဂျော်ဂျီယာရှိ အစိုးရကျောင်း တစ်ကျောင်းမှ ပဉ္စမတန်း ကလေးများ၏ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်များအကြောင်းလည်း တင်ပြခဲ့ပါသည်။

ထိုကလေးများအား မေးမြန်းသူ ဆရာမ နေရာမှ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဆရာမသည် သူ့အတန်းထဲက ကလေးများအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိသူ ဖြစ်သည်။ ဘယ်သူက စာတော်သည်၊ ဘယ်သူက ညံ့သည်၊ ဘယ်သူ့ မိဘများက ချမ်းသာသည်၊ ကျောထောက်နောက်ခံ ကောင်းသည်၊ ဘယ်သူ့ မိဘများက ဆင်းရဲသည် စသည်ဖြင့် သူ သိထားသည်။ ထို့ပြင် ဘယ်ကလေးများကတော့ ဘယ်အတိုင်း အတာထိ ဖြစ်မြောက်သွားနိုင်သည်။ ဘယ်ကလေးကတော့ ဘယ်ဘဝမျိုးအထိ နိမ့်ကျသွားနိုင်သည် စသည်ဖြင့် သူမဘာသာ မြင်ယောင်မှန်းဆမိထားတာတွေလည်း ရှိနိုင်ပါသည်။ တကယ်၌လည်း သည်ကလေး အတော်များများ၏ အနာဂတ်သည် ဆရာမ မြင်ယောင်မှန်းဆထားသည်နှင့် ထပ်တူသာ မဖြစ်ချင်နေမည်။ ယေဘုယျသဘောအားဖြင့်တော့ နီးစပ်တူညီမည်သာ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဆရာမက အောင်မြင်မည်ဟု သတ်မှတ်ထားသူဖြစ်စေ၊ မျှော်လင့်ချက် မရှိဟု ယူဆထားသူဖြစ်စေ၊ အိပ်မက်ကြီးကြီး မက်ရာ၌ကား အတူတူပဲ ဖြစ်နေကြသည်။ သူတို့အားလုံးပင် ကြီးကျယ်သော စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ကိုယ်စီနှင့် ရှိနေကြပေသည်။

အဆင်းရဲဆုံး ရပ်ကွက်တွင် အဆင်းရဲဆုံး မိဘများမှ ပေါက်ဖွားလာကြ၍၊ ဓနုဥစ္စာနှင့် ရာထူးဂုဏ်ရှိန်တို့ လွှမ်းမိုးကြီးစိုးသော လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲတွင် မျှော်လင့်စရာ အလားအလာ နည်းပါးလှသည့် ကလေးငယ်များသည်လည်း အချမ်းသာဆုံး မိဘများ အခွင့်ထူးခံ လူ့အလွှာများမှ ပေါက်ဖွားလာကြသည့် ကလေးများနည်းတူ ‘ကျွန်တော် ကြီးလာတဲ့အခါ ဆရာဝန်ကြီး လုပ်မယ်၊ အာကာသ ယာဉ်မှူးကြီးလုပ်မယ်’ စသည်ဖြင့် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ယုံယုံကြည်ကြည် ပြောဆိုနေနိုင်ကြခြင်းသည် အံ့ဩစရာမကောင်းပေဘူးလား။ အခွင့်အလမ်း နည်းပါးလှသည့် ဘဝမှာပင် သူတို့စိတ်အာရုံထဲ၌ အခွင့်အလမ်းတွေ အလားအလာတွေ မြင်နေနိုင်ကြခြင်းမှာ မယုံကြည်နိုင်စရာ ဖြစ်မနေပေဘူးလား။

သို့သော် တကယ် လက်တွေ့မှာ ထိုအတိုင်းပင် ဖြစ်နေသည်။ သူတို့သည် အခွင့်ထူးခံ လူတန်းစား ဆိုတာကို မကြားဖူးကြ။ ဘယ်သူကတော့ ရွှေဒွန်းကိုက်

၍ မွေးဖွားလာသည် ဆိုတာမျိုးကို နားမလည်ကြ။ သူတို့သိသည်မှာ ဖြစ်ချင်သည် ဆိုတာပဲ ဖြစ်သည်။ သူတို့ရင်ထဲက အလိုဆန္ဒကဲ့သို့ သူတို့သိကြသည်။

အလိုဆန္ဒသည် အောင်မြင်မှု၏ အရင်းခံပမာဏအချက်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ပြောခဲ့သည်။ အလိုဆန္ဒသည် စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်မှ စတင်ကြောင်းလည်း တင်ပြခဲ့ပြီးပြီ။ ထို့ကြောင့် စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ကြီးကြီးရှိသူသည် အောင်မြင်မည့် အလားအလာကြီးမားသူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက် မက်နိုင်စွမ်း မရှိတော့သောသူကား ကမ္ဘာပေါ်တွင် အဆင်းရဲ အမွဲတေဆုံး လူတစ်ယောက်၊ လုံးဝဥသု ဒေဝါလီခံပြီးသား လူ တစ်ယောက် ဖြစ်သွားပြီဟု ဆိုချင်ပါသည်။

စဉ်းစားကြည့်ပါ။

ကျွန်တော်တို့ ကြီးပြင်းလာကာ လက်တွေ့ဘဝ ဆိုသည်ကို အတော်အတန် သိမြင်လာရသည့်အခါ၌ ကျွန်တော်တို့ခေါင်းထဲတွင် 'လောကကြီးဆိုတာ စိတ်ကူးယဉ်နေလို့ မရဘူးကွ' ဟူသော အတွေးမျိုး ဝင်လာတတ်ပါသည်။

မှန်သည်။ အခြောက်တိုက် စိတ်ကူးယဉ်ကာ စိတ်ကူးထဲကအတိုင်း အလိုအလျောက် ဖြစ်လာလေမလားဟု ထိုင်မျှော်နေမည်ဆိုလျှင်ကား အဓိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့မည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် အိပ်မက် မက်ခြင်းသည် မမှားပါ။ ယင်းအိပ်မက်ကို အခမဲ့ ရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ခြင်းသာ မှားပါသည်။ လောက၌ ဘယ်အရာမဆို တန်ရာတန်ဖိုး ပေးမှ ရနိုင်ကြောင်း ပြောခဲ့ပြီးပါပြီ။ ကလေးဘဝမှာ အိပ်မက်ကိုသာ သိသည်။ တန်ဖိုးကို မသိ။ လူကြီးဘဝမှာကား ပေးရမည့်တန်ဖိုးကိုလည်း သိရပါလိမ့်မည်။ အိပ်မက် ရှိသည်။ ပေးရမည့် တန်ဖိုးကိုလည်း သိသည်ဟုဆိုလျှင် ရင့်ကျက် ပြည့်ဝသော လူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လာပါမည်။

သို့သော် တစ်ဖက်တွင်လည်း တန်ဖိုးကိုချည်း ကြည့်ကာ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်စွာဖြင့် အိပ်မက်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်မည်ဆိုလျှင်ကား သင်၏ ဘဝသည် မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့သောဘဝ (ဝါ) အနာဂတ် မရှိသောဘဝ ဖြစ်သွားပေမည်။ သည်ဘဝမျိုးကား ရှင်လျက်နှင့် သေနေသော ဘဝမျိုး ဖြစ်သည်။ တစ်နည်း ပြောရလျှင် အသက်ရှင်နေသော်လည်း ဘဝသေသွားသည့်အဖြစ်မျိုးဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ကြည့်လျှင် ဘဝပျက်နေသူတွေ၊ ဘဝသေနေသူတွေ တွေ့နိုင် မြင်နိုင်ပါသည်။ မျှော်လင့်ချက် ပျက်စီးနိမ့်ပါးလွန်းလျှင် လူသည် မိမိအသက်ကိုပင် မခင်မင်တော့။ အချို့လည်း မိမိအသက်ကို မိမိ စွန့်ပစ်သွားကြ

သည်။ အချို့လည်း အသက်ရှင်သန်မှုကို ဂရုမပြုတော့သဖြင့် လမ်းဘေးတွင် တိရစ္ဆာန်သဖွယ် သေဆုံးကြရသည်။

သည်မျှလောက် ပိုးစိုးပက်စက် မဖြစ်သော်လည်း ဘဝကို ပစ်စလက်ခတ် မျှောထားကြသူတွေလည်း အများပင် ရှိကြသည်။

သည်လူတွေအားလုံးပင် အိပ်မက် ကင်းမဲ့နေကြသူများ ဖြစ်သည်။

သူတို့အထက်မှာတော့ အိပ်မက်ကလေး၊ မျှော်လင့်ချက်ကလေးတွေ ကိုယ်စီနှင့် လူအများစုကြီး တစ်ခု ရှိသည်။ သို့သော် များသောအားဖြင့်ကား အိပ်မက်က ပြတ်တစ်လှည့် ငတ်တစ်လှည့်သာ ဖြစ်သည်။ တချို့မှာလည်း အိပ်မက်တွေက မရေရာ မသေချာ၊ ဟိုဟာလိုလို သည်ဟာလိုလို။ သေချာသည်က တော့ သူတို့အိပ်မက်တွေသည် ငယ်ငယ်တုန်းကလောက် မကြီးကျယ် မခမ်းနား တော့တာပဲ ဖြစ်သည်။

ထိုသေကွေး ကြိုလှီသွားသော အိပ်မက်များနှင့်တော့ ဘာမျှ ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ် ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်တာ သေချာနေသည်။

ထို့ကြောင့်၊ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် ကြီးကြီး မက်ပါ။ သည်အတွက် မရှက်ပါနှင့်။ ကလေးဆန်နေမလားဟု တွေးမပူပါနှင့်။ အိပ်မက်အတွက် ပေးရမည့် တန်ဖိုးကိုသာ တွက်ပါ။ ချိန်ဆပါ။ တစ်ရစ်ချင်း ပေးနိုင်အောင်သာ စီစဉ်ပါ။

အိပ်မက်ကြီးကြီး မက်သူ၊ ယင်းအိပ်မက်အတွက် ထိုက်သင့်သောတန်ဖိုး ပေးနိုင်အောင် ကြိုးစားကြဆောင်သူသာ တကယ်ရင့်ကျက်ပြည့်ဝသူ၊ အောင်မြင်ကျော်ကြားသူ၊ တကယ်ကြီးထွား ရှင်သန်သော ဘဝတစ်ခုကို တည်ဆောက်နိုင်သူ ဖြစ်လာပါသည်။

ထိပ်ဆုံး ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းထဲမှ တချို့တလေသာ သည်အဆင့်မျိုးအထိ ရောက်ကြပါသည်။ သည်အထဲတွင် သင်လည်း ပါဝင်လာနိုင်ပါသည်။ လုပ်ရမည့် နည်းလမ်းကိုလည်း သင် သိပြီးဖြစ်ရာ သိလျက်နှင့် ဖော်မစားလျှင်ကား သင့်ဘဝနှင့် သင့်မိသားစုဘဝ နိမ့်ပါးခြင်းသည် လုံးလုံးလျားလျား သင့်တာဝန်သာ ဖြစ်တော့သည်။

စိတ်ကူးယဉ်ခြင်း၊ ယှဉ်ပြိုင်ကြီးပမ်းခြင်းနှင့် အောင်နိုင်ခြင်း

ဖြစ်နိုင်မည်ဆိုလျှင် စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် တစ်ခု ထမြောက် အောင်မြင်သည့်အခါ၌ ခံစားရရှိမည့် အရသာလေးကို လူတိုင်းအား နည်းနည်းစီ မြည်းစမ်းခွင့် ပေးချင်သည်။ တစ်နာရီဖြစ်စေ၊ တစ်မိနစ်ဖြစ်စေ သည်အရသာကို တိတိ

ကျကျ ခံစားလိုက်ရမည်ဆိုလျှင် ကြီးစားချင်သည့် လူတစ်ယောက်အတွက် အဆမတန် အားတက်စရာ ဖြစ်သွားလိမ့်မည်။ ချီတုံချတုံသမားလည်း ပြတ်ပြတ်သားသား တက်တက်ကြွကြွဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

ရေးမထားသည့် ဥပဒေ။ ။ သင့်အိပ်မက်ကို ကြီးကျယ်လှပြီဟု သင်ထင်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော် တကယ် ဖြစ်မြောက် ရရှိပြီ ဆိုသည့်အခါ၌ အိပ်မက်ကို မှန်းမေ့စဉ် သင်ခံစားရသည်ထက် အဆတစ်ထောင်မက ပို၍ကြီးကျယ်ချိုမြိန်လှကြောင်း တွေ့ရှိရပါလိမ့်မည်။

ငွေရေးကြေးရေးအတွက် အခက်အခဲများ ကြုံတွေ့ရသည်ကို စိတ်ညစ်လှသဖြင့် စီးပွားရေးစိတ်အေးရမှုကို ကျွန်တော် မျှော်မှန်းတမ်းတခဲ့သည်။ သို့သော် တကယ် စီးပွားတောင့်တင်းခိုင်မာပြီ ဆိုသည့်အခါ၌ ကျွန်တော် ခံစားရသည်တို့မှာ ယခင် ကျွန်တော် မျှော်မှန်းခဲ့သည်ထက် အဆတစ်ထောင်မက အရသာရှိ တန်ဖိုးရှိလှသည်။ ‘သည်လောက် ဟန်ကျမယ်မှန်း သိရင် သည့်ထက် နှစ်ဆ ကြီးစားသေးတာပေါ့ကွာ’ ဟူ၍ပင် ကျွန်တော် တွေးမိခဲ့သည်။

စီးပွားရေးအတွက် စိတ်အေးရအောင် ကြိုးပမ်းမည်ဟု ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ခဲ့စဉ်က ကျွန်တော် စိတ်ကူးအာရုံ၌ မကျန်းရေး၊ မမာရေး၊ ကလေးများ၏ ပညာရေး၊ အလုပ်မလုပ်နိုင်သည့် အချိန်၌ ဒုက္ခမရောက်ရေး စသည်တို့ကိုသာ တွေးတော မြင်ယောင်ခဲ့သည်။ စီးပွားရေး ပြည့်စုံလျှင် ဒါတွေ ပူစရာမလိုတော့ဘူး ဟူ၍သာ စိတ်ကူးကြည်နူးမှု ရှိခဲ့၏။ တကယ် ပြည့်စုံပြီဆိုသောအခါ၌ အပူအပင် ကင်းသူ၏ လွတ်လပ်မှု အရသာကို ခံစားရရုံမက ကျွန်တော်နှင့် နီးစပ်သူ၊ ခင်မင်သူ၊ မေတ္တာ စေတနာထားသူများအား လွယ်လင့်တကူ ပေးကမ်းကူညီနိုင်ခြင်းအတွက် ဖော်ပြရန်ပင် မတတ်နိုင်သော ပီတိသောမနဿကို ကျွန်တော် ခံစားရပါသည်။

စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက် အထမြောက်အောင် ကြိုးပမ်း အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့သူတို့ ခံစားရသည့် ဆုလာဘ်များ (၀၁) တန်ခိုးအာနိသင်များကို မြင်ယောင် မြည်းစမ်းကြည့်နိုင်ရန် အနည်းငယ် တင်ပြလိုက်ပါသည်။ ဧရာမ မဟာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများအကြောင်း မပါ။ အလှမ်းမဝေးလှသူများအကြောင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

အမိအဖကို ထောက်ပံ့နိုင်ခြင်း

ကျွန်တော်တို့သည် အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ကာ မိဘ၏ ဝတ္တရားများကို ကိုယ်တိုင် ထမ်းဆောင်လာရသည့်အခါမှသာ အမိအဖ၏ ကျေးဇူးကို ပို၍ပို၍ သိမြင်လာတတ်ကြပါသည်။ ထိုအခါ မိဘကို ထောက်ပံ့ချင်၊ စောင့်ရှောက်ချင်၊ ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ချင်စိတ်များလည်း ပြင်းပြလာတတ်ကြပါသည်။ သို့သော် ကိုယ်မွေးထားသည့် သားသမီးအတွက် မိဘဝတ္တရား ကျေပွန်အောင်ပင် ခဲယဉ်း ပင်ပန်းနေသည့်အခါမျိုးတွင် ကိုယ့်အမိအဖ၏ ကျေးဇူးကို စိတ်ကသာသိပြီး လက်က မသိနိုင်သည့်အဖြစ်မျိုး ကြုံကြရပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် စုန်ရေသာ ရှိသည် ဆန်ရေ မရှိဟူသော စကားမျိုး ပေါ်ပေါက်လာရခြင်း ဖြစ်သည်။

စီးပွား ရေး တောင့်တင်း ခိုင်မာသူတို့မှာ အမိအဖတို့အား ထောက်ပံ့ကြည့်ရှုနိုင်ခြင်းတည်းဟူသော ကြီးမားသော ဆုလာဘ်ကို ရရှိကြပါသည်။

ဥပမာ၊ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီ အရောင်းဌာန အကြီးအကဲတစ်ဦး ဖြစ်သူ ဂရက် ဖစ် (ဇ) ပက်ထရစ်ကို ကြည့်ပါ။ သူသည် မူလက အထက်တန်း ကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် ဘတ်စကက်ဘော နည်းပြဆရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အထက်တန်းကျောင်း ကျောင်းဆရာတစ်ယောက်၏ ငွေကြေးသုံးစွဲနိုင်မှု အတိုင်းအတာကား သေးငယ်ကျဉ်းမြောင်းလှသည်။ ယခု သူ့စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် အကောင်အထည် ပေါ်ချိန်၌ သူသည် မိဘများကို အင်အားစွမ်းအင်သို့ အလည်ခေါ်သွားနိုင်ခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ သူ ယခင်က စိတ်မျှပင် မကူးနိုင်ခဲ့သည့်ကိစ္စ ဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်က ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့၍ ယခု ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီ၌ ထိပ်တန်း အရာရှိကြီးတစ်ဦး ဖြစ်နေသူ နီးလ် အတ်စကျူး ဆိုလျှင်မူ မိဘများသာမက သူ၏ သားချင်းများကိုပင် အိမ်သစ်များ ဆောက်လုပ်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်ဇနီးအင်ဂျီလာသည်လည်း အလားတူပင် စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ကလေး တစ်ခုကို အကောင်အထည်ဖော်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ သူ့ရော ကျွန်တော်ပါ နေခဲ့သည့် ကိုင်ရိုမြို့ကလေးရှိ အထက်တန်းကျောင်းဝင်းအတွင်းတွင် စာကြည့်တိုက်ကလေးတစ်ခု ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုစာကြည့်တိုက်ကလေးမှာ ယနေ့တိုင် သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေဆဲဖြစ်သော သူမ၏ မိဘနှစ်ပါးကို ရည်စူး၍ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း ဖြစ်ကြောင်း စာတမ်း ရေးထိုးထားခဲ့၏။ သူမအတွက်မူ တစ်သက်မှာ တစ်ခါ ဆိုသလို ပြောစမှတ်ပြုရလောက်အောင် ပီတိဖြာရသည့် ကုသိုလ်အလုပ်တစ်ခု၊ မိဘကို ကျေးဇူးတုံ့ပြန်သည့် အလုပ်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟကို ကူညီထောက်ပံ့နိုင်ခြင်း

အထက်တန်းကျောင်းဆရာမ အားကစားနည်းပြဆရာမ ဘဝမှ ကုမ္ပဏီ အကြီးအကဲ တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့သူ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်မှာ သူမ၏ နာတာရှည်ရောဂါသည် ညီမအတွက် ဆေးဝါးကုသစရိတ် ဒေါ်လာ (၇၅၀၀၀) ကျော်မျှပင် အကုန်အကျခံ သုံးစွဲခဲ့သည်။ (အမေရိကန်ပြည်တွင်း ဆေးဝါးကုသစရိတ်များ အလွန်ကြီးမားသည်ဖြစ်ရာ ကျန်းမာရေးအာမခံ မထားရှိသူများမှာ လေဖြတ် တစ်ခြမ်းသေခြင်းကဲ့သို့သော နာတာရှည်ရောဂါမျိုး ဖြစ်ပွားပါက ဆေးကုသရေးအတွက် အကြီးအကျယ် အခက်အခဲ တွေ့ရလေ့ ရှိသည်။)

ကုမ္ပဏီ၏ အထက်တန်းအရာရှိ တစ်ဦးပင် ဖြစ်သူ မိုက် ဂူးတင်းသည် လည်း သူ့ဘွားအေအတွက် နှလုံးခွဲစိတ်ကုသမှု စရိတ် အဝဝကို တစ်ယောက်တည်း စိုက်ထုတ် ကျခံပေးနိုင်ခဲ့သည်။

ယနေ့ အရောင်းဌာန အကြီးအကဲတစ်ယောက်လည်း ဖြစ် သန်းကြွယ် သူဌေးမ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်နေသော ဗာဂျီးနီးယားကာတာသည် တစ်ချိန်က သားသမီး လေးယောက်နှင့် ခက်ခက်ခဲခဲ ရုန်းကန်ခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။ သူ့မှာ အားကိုး ပြုစရာ ခင်ပွန်းသည်လည်း မရှိသည်ဖြစ်ရာ ကလေးများအရေးအတွက် အမြဲပင် ပူပင်သောက ရောက်နေခဲ့ရသည်။ ယနေ့ကာလတွင်မူ ဗာဂျီးနီးယားသည် မိမိကလေးငယ်များအတွက်သာမက မိဘမဲ့ ကလေးသူငယ်များ ကူညီစောင့်ရှောက် သည့် အဖွဲ့အစည်းများသို့ပင် အလှူငွေများ ရက်ရက်ရောရော ပေးကမ်းလှူဒါန်း ကာ ငွေရေးကြေးရေး စိတ်အေးရခြင်း၏ အရသာကို ပြည့်ပြည့်ဝဝကြီး ခံစားနေ ရပေပြီ။

လူသားတစ်ရပ်လုံးအတွက် အကူအညီ

မကျန်းမမာ ဖြစ်နေပါလျက် ဆေးဝါးမကုသနိုင်သော မိခင်၊ ကျောင်းနေ ချင်ပါလျက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသဖြင့် ကျောင်းစရိတ် မတတ်နိုင်ရှာသော လူငယ်၊ အာဟာရ ချို့တဲ့လွန်းသဖြင့် လူစဉ်မမီအောင် ကြုံလှီနေရှာသော ကလေးငယ်၊ သည်လို ဒုက္ခသည်များနှင့် တွေ့ရလျှင် သို့မဟုတ် သူတို့အကြောင်း ပြောသံကြား ရလျှင် ရင်ထဲတွင် ထိခိုက်နာကျင်မိတတ်သည်မှာ စာနာတတ်သော နှလုံးသား ရှိသူတိုင်း၏ စိတ် ဖြစ်သည်။

သည်လူတွေကို ကူညီလိုပါလျက် မိမိကိုယ်တိုင်ပင် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မရှိ သဖြင့် မကူညီနိုင်ကြသည့်အခါ ရင်မှာ ပို၍ပင် နာကျင်စရာ ဖြစ်ရတတ်သည်။

မိမိ၌ ငွေကြေး မြောက်မြောက်မြားမြား ရှာဖွေစုဆောင်းထားပြီး ဖြစ်ပါက ကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးရုံကြီးများသို့ လှူဒါန်းနိုင်သည်။ တစ်နှစ်တွင် ကလေး ဘယ်နှစ်ယောက်ကို ပညာသင် ထောက်ပံ့ကြေး ပေးမည်ဟု သတ်မှတ်ရွေးချယ်ကာ ကူညီနိုင်သည်။

ထို့ပြင် ကင်ဆာရောဂါ၊ အေအိုင်ဒီအက်စ်ရောဂါ စသည့် ရောဂါဆိုးကြီးများအတွက် သုတေသနလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ရန် ငွေကြေးအမြောက်အမြား မ၊တည်ကာ သုတေသနဌာနကြီးများ ဖွင့်လှစ်ပေးနိုင်သည်။

ခနငွေကြေး ဟူသည် အချို့လူများလက်တွင် သူတစ်ပါးအား နှိပ်စက်အနိုင်ကျင့်သည့် လက်နက်ကိရိယာများ ဖြစ်နေတတ်သော်လည်း စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်း ရှိသူတို့၏ လက်တွင်မူ မေတ္တာ ကရုဏာ လုပ်ငန်း၊ လူသားအကျိုးပြု လုပ်ငန်းများကို ထိထိရောက်ရောက် ဆောင်ရွက်နိုင်စေသည့် အင်အားကြီး တစ်ရပ် ဖြစ်လာပေသည်။

စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်း ရှိသူ တစ်ယောက်အဖို့ ထိုသို့ လူသားအများတို့အား ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ကူညီထောက်ပံ့နိုင်ခြင်းသည်ပင် အလွန်ကျေနပ်အားရဖွယ် ကောင်းလှသည့် အောင်မြင်မှု ဆုလာဘ်တစ်ခု ဖြစ်ချေသည်။

**ပို၍ ပီပြင်စွဲမြဲသည့် အိပ်မက်များ
ဖြစ်လာအောင်**

လူ အတော်များများပင် စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်ကလေးကိုယ်စီ ချမှတ်ကာ သည်အိပ်မက်ဆီသို့ အရောက် လျှောက်လှမ်းမည်ဟု ကနဦး ရည်စူးတတ်ကြသော်လည်း လက်တွေ့ဘဝ လောကဓံ၏ ရိုက်ပုတ်ချက်များနှင့် ကြုံကြိုက်ရသောအခါ၌မူ မူလ လမ်းကြောင်းမှ လွင့်ပါးတိမ်းချော်၍ သွားတတ်ကြပေသည်။

ဤသို့ လွင့်ပါးပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ရသော အိပ်မက်ကလေးပေါင်းကား မရေမတွက်နိုင်အောင် ရှိချေမည်။

သို့သော် အိပ်မက်ကလေး အစဉ်စွဲမြဲပီပြင်နေအောင် လုပ်ဆောင်နိုင်သည့် နည်းလမ်းတချို့တော့ ရှိပါသေးသည်။ ယင်းကား၊

**(၁) အိပ်မက်ထဲက ဘဝသို့ လက်ငင်းရောက်နေဘိသကဲ့သို့
မြင်ယောင်ခံစားကြည့်ခြင်း**

မိမိကိုယ်ကို မိမိ တကယ် မဖြစ်သေးသည့် အခြားအနေအထားတစ်ခုတွင် မြင်ယောင် ကြည့်ရခြင်းမှာ လွယ်ကူသည်တော့ မဟုတ်ပေ။ မိမိက လောလောဆယ် မအောင်မြင်သေးသူ၊ အခက်အခဲတွေ့ တစ်ပြုံကြီးနှင့် လူ၊ ဆင်းရဲချို့တဲ့

နေသူ။ မိမိမြင်ယောင်ကြည့်ရမည်က အောင်မြင်သူ၊ အရာရာ ပြေလည်နေသူ၊
ကြွယ်ဝပြည့်စုံသူ။

သည်အနေအထားမျိုးကို အသားလွတ် ထိုင်တွေးနေရုံသက်သက်၊ ထိုင်
ကြည့်နူးနေရုံသက်သက် ဆိုလျှင်တော့ စိတ်ကူးနှင့် ရူးနေသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဘဝင်
မြင့် ရောဂါ ခံစားနေရသူ တစ်ယောက်လို ဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့သော် အိပ်မက်ကို
တကယ် အကောင်အထည်ဖော်ရန် လမ်းကြောင်း ချထားပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်များ၊
ယင်းလမ်းကြောင်းအတိုင်း လိုက်ပါ လုပ်ဆောင်နေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအနေနှင့်
ကား လမ်းကြောင်း ပျောက်မသွားရန်အတွက် ယင်းလမ်းကြောင်း၏ ပင်မ ရင်းမြစ်
ဖြစ်သော အိပ်မက်ကို ပီပီပြင်ပြင် မြင်မက်နေမိရန် လိုပါသည်။

သူသည် စိတ်ကူးနှင့် ရူးသူသက်သက် မဟုတ်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် သူ့အိပ်
မက်ကလေးကို မြင်ယောင်မည်၊ ထိုအခါ စိတ်အားတက်ကြွလာမည်၊ ထိုအခါ
သဲသဲမဲမဲ ဇွဲနှင့် အလုပ်လုပ်လာမည်၊ ထိုအခါ သူ့အိပ်မက်ထဲက ဘဝသို့ သူတစ်နေ့
မုချရောက်မည် ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ခန့်က ကျွန်တော်သည် အတ္တလန်တာမြို့ရှိ ကျွန်တော်
တို့ ကုမ္ပဏီ၏ ဒေသဆိုင်ရာ ရုံးခွဲတွင် ဌာနခွဲ အကြီးအကဲ တစ်ယောက် ဖြစ်သူ
မွန်တီဟုမ်းနှင့် တွေ့၍ စကားစမြည်ပြောဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က သူ့အိပ်မက်
သည် ကုမ္ပဏီ၏ ဒေသဆိုင်ရာ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာရေးပင်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်
သိခဲ့ရသည်။

ကျွန်တော်နှင့် တွေ့ပြီး များမကြာမီမှာပင် ဟုမ်းသည် သူ့အိပ်မက်ထဲက
အတိုင်း တကယ်ဖြစ်သွားခဲ့ပါသည်။

စင်စစ် ဟုမ်းကား အိပ်မက်တစ်ခုကို စွဲစွဲမြဲမြဲမက်တတ်သည့် လူစားမျိုး
ဖြစ်၏။

သူသည် ညီအစ်ကို မောင်နှမ ဆယ့်လေးယောက်တိတိ ရှိသည့် အလွန်
ဆင်းရဲသော မိသားစုတစ်ခုထဲတွင် ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသူတစ်ဦး ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်
တို့ ကုမ္ပဏီနှင့် ဆက်စပ်၍ သူ့ အလုပ်လုပ်ရန် ကြိုသည့်အခါ နီးစပ်သူများက တား
ကြသည်။ သူ့အသက်အရွယ်နှင့် သူ့နေထိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားအရ
သူ့အတွက် အောင်မြင်ရန်အခွင့်အလမ်း နည်းလှသည်ဟု အများက မြင်ကြသည်။
ထိုစဉ်က သူ့အသက်မှာ နှစ်ဆယ်သာသာမျှသာ ရှိသေးပြီး သူ့ပတ်ဝန်းကျင်က
လူဆင်းရဲပတ်ဝန်းကျင် ဖြစ်နေသည်။ အာမခံလုပ်ငန်းအတွက် ဖောက်သည်
ကောင်း ရနိုင်မည့် ပတ်ဝန်းကျင်မျိုး မဟုတ်။

သို့သော် ဟုမ်းက တားမြစ်သည့်စကားအားလုံးကို ခေါင်းခါပစ်ခဲ့သည်။

သူသည် စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်အား ရည်မှန်းချက်အဖြစ် တိတိကျကျ သတ်မှတ်ကာ အောင်မြင်အောင် ချီတက်သွားခဲ့သူများအကြောင်း ဟောပြောချက် တစ်ခုကို နားထောင်ခဲ့ဖူးသည်။ ယင်းဟောပြောချက်သည် သူ့ခေါင်းထဲမှာ စွဲနေသော သူ့အိပ်မက်ကို မြေတောင်မြှောက်ပေးလျက် ရှိသည်။

သူသည် မှတ်စုစာအုပ် တစ်အုပ်ထဲတွင် သူ့အိပ်မက်များကို ချရေးခဲ့သည်။ အိပ်မက်နှင့် ပတ်သက်၍ သူ၏ အသေးစိတ်ရေးသားချက်များမှာ စာဆယ်မျက်နှာခန့် ရှိသည်။

သူသည် ထိုစာများကို ရေးပြီး မေ့လျော့ထားလိုက်သည် မဟုတ်။ နေ့စဉ် တစ်ခေါက်ကျ ခပ်သွက်သွက် လှန်၍ ဖတ်သည်။ ထိုစာများကို ဖတ်ကာ သူ့အိပ်မက်များကို မျက်ခြည်မပြတ် သူ မြင်ယောင်သည်။ ထိုအိပ်မက်ထဲက ဘဝအတွက် သူ အမြဲအားတက်သည်။ အမြဲ ထထကြွကြွ ရှိနေခဲ့သည်။

ယခုအခါ၌ မွန်တီဟုမ်းသည် အေအယ်ဝီလျံ(စ) ကုမ္ပဏီနှင့် တွဲဖက်လုပ်ကိုင်ထားသည့် သူ့လုပ်ငန်းမှ တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာ ငါးသိန်းမျှ ရလျက် ရှိသည်။ သို့တိုင်အောင်လည်း သူ့အိပ်မက် အညွှန်းစာရွက်ကလေးများကို သူ ဖတ်ဆဲ။ စာရွက်ကလေးများကား သက်တမ်း ရှစ်နှစ်မျှ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်ရာ၊ ဝါကြန့်ကြန့် အရောင်သန်းနေပြီး အနားတွေ တွန့်ကြေကာ ပဲ့မှု့ ကျတော့မတတ် ဖြစ်နေချေပြီ။

ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီမှ နောက်ထပ် အိပ်မက်သမား တစ်ယောက် အကြောင်း ပြောရဦးမည်။ သူ့နာမည်က လယ်ရီစတန်းဘာဂ် ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော ကိုးနှစ်ကာလက လယ်ရီသည် ဆေးဆိုင်မန်နေဂျာတစ်ဦး ဖြစ်၍ သူ့ဝင်ငွေမှာ တစ်နှစ်လျှင် ဒေါ်လာ ၁၇၀၀၀ မျှ ရှိသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ့အိပ်မက်တစ်ခု မက်သည်။ သူ့အိပ်မက်က ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းရှင် ဖြစ်ရေး၊ တောင့်တင်းခိုင်မာသော စီးပွားရေး အခြေခံတစ်ရပ် တည်ဆောက်နိုင်ရေး ဖြစ်သည်။

ယနေ့အချိန်၌ လယ်ရီသည် ငွေရေးကြေးရေးအရ အပူအပင်ကင်းသည့် အနေအထားသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သူ့ရောသူ့ဇနီးသည် ကာရင်ပါ သူတို့လက်ရှိဘဝအတွက် ကျေနပ်ပျော်ရွှင်လျက် ရှိကြပြီ။ သို့သော် သူတို့၏ အိပ်မက်မှာ မပြီးဆုံးသေးပေ။ လက်ရှိအိမ်ထက် အများကြီးကောင်းသော စိတ်ကူးယဉ်အိမ် လှလှလေးတစ်လုံး သူတို့ လိုချင်နေသည်။ လယ်ရီက သူတို့စိတ်တိုင်းကျ အိပ်မက်အိမ်၏ ပုံစံငယ်တစ်ခု ပြုလုပ်ကာ သူ့ရုံးခန်းစားပွဲမှာ တင်ထားသည်။ သူ့အိပ်မက်ကို မပြတ်ပွားများမွေးမြူနေသည့် သဘော ဖြစ်သည်။ အိမ်အတွက်

သူ ငွေစုနေသည်။ လက်ထဲတွင် ဒေါ်လာတစ်သန်း ပြည့်သည့်နေ့၌ အိမ်သစ်ကို အုတ်မြစ်ချမည်ဟု သူ ရည်မှန်းထားသည်။

လယ်ရီအိပ်မက် အကောင်အထည်ပေါ်မှာ မုချဟု ကျွန်တော် တကယ်ပင် ယုံကြည်ထားပါသည်။

အိမ်ပုံစံကလေးသည် လယ်ရီအတွက် သူ့ အိပ်မက်ကို မမေ့ပျောက်စေရန် အမြဲသတိပေး နှိုးဆော်နေသကဲ့သို့ လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်ရေးအတွက် လည်း မပြတ် အားသစ်လောင်းပေးလျက် ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် အောင်မြင်လိုသူ ရည်မှန်းချက် ကြီးကြီးမားမားရှိသူတို့မှာ နေ့စဉ် မိနစ်အနည်းငယ်စီ ဆိုသလို မိမိအိပ်မက်ကို မြင်ယောင်ကြည့်သည့် အလေ့အထ တစ်ခု ပြုစုပျိုးထောင်ထားရန် လိုပါသည်။ သင့်ကိုယ်သင် ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်နေသည့် အနေအထားတွင် မြင်ယောင်ကြည့်ပါ။ သင့်ဘဝ ပြောင်းလဲတိုးတက်လာပုံ အသေးစိတ်အကွက်ကလေးများကို မြင်ယောင်ကြည့်နူးကြည့်ပါ။ သင့်စုငွေစာရင်းတွင် ဒေါ်လာ ၅၀၀၀၀ ဟု ဖြည့်သွင်းနိုင်ပြီ၊ စုငွေ ဒေါ်လာ ၁၀၀၀၀၀ ရှိလာပြီ၊ အခြေခံ ကုန်ကျစရိတ်များကို အသာထား၍ အပိုသုံး အပျော်သုံး ကိစ္စများအတွက်ပင် နောင်နေ့ဗျာပါမရှိ သုံးစွဲနိုင်နေပြီဆိုသော အခြေအနေကောင်းများကို မှန်းမျှော်မြင်ယောင်ကြည့်ပါ။

သင့်အိပ်မက်သည် စိတ်အာရုံထဲတွင် ပို၍ပို၍ စွဲမြဲပီပြင်လာကာ သင့်အား အားတက်စိတ် ကြီးစားဆောင်ရွက်လိုစိတ်များ မပြတ်တိုးပွားနေအောင် မြှင့်တင်ပေးပါလိမ့်မည်။

(၂) သင့်အိပ်မက်ထဲသို့မိသားစုကိုပါ ထည့်သွင်းပါ။

စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်တစ်ခုကို တစ်ယောက်တည်း ကျိတ်၍ မက်နေမည့် အစား ဇနီး၊ ခင်ပွန်း၊ သို့မဟုတ် မိသားစုတစ်ခုလုံးကိုပါ အတူတကွ မက်စေနိုင်ပါက ယင်းအိပ်မက်သည် ပို၍ပီပြင်လာကာ အောင်မြင်မည့် အလားအလာများလည်း ပို၍ တိုးပွားလာနိုင်ပါသည်။

ဇနီး၊ ခင်ပွန်း စသည်ဖြင့် လူနှစ်ယောက် အတူတကွ မက်ကြသည့် အိပ်မက်မျိုးမှာ အောင်မြင်ရန် အခွင့်အလမ်း အများဆုံးဖြစ်၏။ အိပ်မက်ကို အတူတကွ မြင်ယောင်ကြည့်နူးနိုင်၏။ အိပ်မက် အကောင်အထည်ပေါ်အောင် ဆောင်ရွက်မည့်နည်းလမ်းများကို ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်နိုင်၏။ တစ်ယောက် စိတ်ပျက်အားလျော့လျှင် ကျန်တစ်ယောက်က အားပေးမြှင့်တင်နိုင်၏။

အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သားသမီးများပါ ပါဝင်သည့် သိုက်ဝန်းဝေဆာသော မိသားစုအိပ်မက်ကြီးမျိုးပင် မက်နိုင်ခဲ့ကြ၏။ တကယ်လည်း အကောင်

အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့ကြ၏။ စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်တစ်ခုကို မိသားစု၏ ရည်မှန်းချက် လုပ်ငန်းကြီးအဖြစ် တက်ညီလက်ညီ အကောင်အထည်ဖော်ရသည့်အခါ မောသည် ပန်းသည် မရှိလောက်အောင် စိတ်အားတက်ကြွစရာ ဖြစ်ရသကဲ့သို့ အိပ်မက်ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရှိပြီဆိုသည့်အခါ၌လည်း မိသားစု၏ အောင်ပွဲအဖြစ် အကြီးအကျယ် ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်ဖွယ် ဖြစ်ရနိုင်ပေသည်။

ဥပမာ၊ ကျွန်တော် ဆိုပါစို့။

ကျွန်တော့်သမီးသည် ကုမ္ပဏီ၌ နှစ်နှစ်ခန့်မျှ ကျွန်တော်နှင့်အတူ အလုပ်လုပ်ခဲ့၏။ ထိုကာလအတွင်း ကျွန်တော် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်မိသည့်အခါ တိုင်း၊ လုပ်ငန်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်အဆိုးဘက် အပျက်ဘက်က မြင်မိပြောမိသည့်အခါတိုင်း သမီးက ကျွန်တော့်ကို သတိပေးတတ်သည်။ အကောင်းမြင်စိတ်နှင့် အပြုဘက် အတွေးတို့၏ အကျိုးကျေးဇူးများအကြောင်း ကျွန်တော် သူတို့အား အမြဲပြောခဲ့၊ ဟောခဲ့၊ သွန်သင်ခဲ့သည် မဟုတ်လား။ သည်လောက်အောင်မြင်နေသူတစ်ယောက်၊ အခက်အခဲပေါင်းများစွာကို ကျော်ဖြတ်လာခဲ့သူ တစ်ယောက်က စိတ်ပျက် အားလျော့သည့်စကားတွေ ဘာကြောင့် ပြောနေရသနည်း။ သည်ကနေ့တွေ ကြုံရသည့် ဘယ်အခက်အခဲသည် ကျွန်တော်လုပ်ငန်း ထူထောင်စက ကြုံရသည့် အခက်အခဲများလောက် ကြီးမားနိုင်မည်နည်း စသည်ဖြင့် ကျွန်တော် မငြင်းနိုင်သော အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့် စကားတွေကို ဆိုကာ ကျွန်တော့်အား လမ်းကြောင်းမှန်ပေါ် အမြဲပြန်တင်ပေးခဲ့သည်။

ကျွန်တော့်ဇနီးသည် အင်ဂျီလာသည်ကော။

အင်ဂျီလာသည် ကျွန်တော့်အတွက် တကယ်ဇနီးကောင်း တစ်ယောက်၊ တကယ် တွဲဖက်ညီသော အဖော်မွန်တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်အိပ်မက်သည် သူ့အိပ်မက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သည်အိပ်မက်အတွက် ကျွန်တော်လုံးပန်းနေစဉ် ကျွန်တော့်အား အထောက်အကူပြုနိုင်သည့် လုပ်ငန်းမှန်သမျှ သူ မည်မည် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော် အားကစားနည်းပြအလုပ်မှ နုတ်ထွက်ပြီး အာမခံလုပ်ငန်းထဲသို့ ခြေစုံပစ် ဝင်လိုက်သည့်အခါ သူက ကျောင်းဆရာမအလုပ်ကို ဆက်၍လုပ်ကိုင်နေခဲ့သည်။ သူ့ဝင်ငွေသာ မရှိလျှင် ကျွန်တော့်လုပ်ငန်း အခြေချစ ကာလ တစ်လျှောက် မိသားစုတစ်ခုလုံး အကြီးအကျယ် ကသိလင်တ ဖြစ်ရမှာ သေချာသည်။ သို့ဖြစ်ပါက ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော့်အိပ်မက်ကို စိတ်မပျက်လက် မပျက် ဆက်လက် အကောင်အထည်ဖော်ဖြစ်ဖို့ရာ သိပ်မသေချာ။

ကျွန်တော်လုပ်ငန်း အခြေခိုင်ပြီ ဆိုသည့်အခါမှာတော့ အင်ဂျီလာက ဆရာမ အလုပ်မှ ထွက်ကာ ကျွန်တော်ထံမှာ မန်နေဂျာလုပ်သည်။ ကျွန်တော့် အတွင်းရေးမှူး လုပ်သည်။ လိုအပ်သမျှ အစုံလုပ်ပေးသည်။

လုပ်ငန်းကျယ်ပြန့်လာသည့်အခါ လုပ်ငန်းကိစ္စဖြင့် ကျွန်တော်ခရီးတွေ သွားရသည်။ စောစောပိုင်းကာလ ကလေးတွေ အလယ်တန်းကျောင်း၊ အထက် တန်းကျောင်းလောက်မှာ ရှိသေးသည့်အချိန်၌ သူက အိမ်မှာ ကလေးများကို စောင့်ရှောက်ရင်း ကျန်ရစ်သည်။ ကလေးတွေ အရွယ်ရောက်လာပြီဆိုသည့်အခါ၌မူ ကျွန်တော်သွားလေရာ သူပါ ပါလာတတ်သည်။ ဇနီးသည်နှင့် အတူသွားရသည့် အခါ အလုပ်က အိုးပစ်အိမ်ပစ် လုပ်ရသည်နှင့် မတူတော့။ အင်ဂျီလာပါသဖြင့် လုပ်ငန်းအတွက်လည်း များစွာ အထောက်အကူ ရသည်။ ကုမ္ပဏီ လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်များအတွင်း မိသားစုချင်းပါ ရင်းနှီးချစ်ခင်မှု ရှိခြင်းသည် လုပ်ငန်း တိုးတက်မှုအတွက် များစွာ အထောက်အကူ ပြုပေသည်။ ယနေ့ဆိုလျှင် အင်ဂျီလာ သည် ကုမ္ပဏီ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၏ ဇနီးသည်များကို စည်းရုံးကာ ‘ပါတနာ များအဖွဲ့’ အမည်ဖြင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ပင် ဖွဲ့စည်းထူထောင်ထားနိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ထိုအဖွဲ့၏ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ကား အေအယ်ဝီလျံ (စ) ကုမ္ပဏီကြီး နှင့် ပူးတွဲဆောင်ရွက်ရင်း အဖွဲ့သားအားလုံး ကြီးပွားတိုးတက်လာရမည်ဟူသော အိမ်မက် အမြဲပီပြင်ရှင်သန်နေရေးပင် ဖြစ်ပေသည်။

အင်ဂျီလာကား ကျွန်တော့်အိမ်မက် အခြေတည်စမှသည် ငွားငွားစွင့်စွင့် ပွင့်လာချိန်အထိ ကျွန်တော့်အတွက် မပြတ် အထောက်အကူပြုခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူ့အကူအညီသာမရခဲ့ပါလျှင် ကျွန်တော့်ဘဝသည် ယနေ့လက်ငင်းအနေအထား နှင့် တခြားစီပင် ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် သင့်အိမ်မက်ထဲသို့ သင့်မိသားစုကိုပါ ထည့်သွင်းနိုင်လျှင် အိမ်မက်သည် ပို၍ ပီပြင်လာကာ အောင်မြင်မည့် အလားအလာများလည်း ပို၍ တိုးပွားလာနိုင်သည်ဟု ကျွန်တော်ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မည်သည့် အိမ်မက်မျိုးမဆို စွဲစွဲမြဲမြဲ မက်သူအတွက် တကယ်လက်တွေ့ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

အိမ်ပေါက်စေ့ လည်ရောင်းရသည့် အရောင်းကိုယ်စားလှယ် အလုပ်ကို ကျွန်တော် ဘယ်လောက် မုန်းကြောင်း ပြောခဲ့ပြီးပါပြီ။ သည်အလုပ်ကို ကျွန်တော် ခဏ မုန်းခြင်း မဟုတ်။ အချိန်တိုင်း မိနစ်တိုင်း မုန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လူ တကာထံမှာ တောက်လျှောက် အငြင်းခံရတာ၊ ကိုယ့်စကားကို ဆုံးအောင် နား

ထောင်ဖို့အရေး ခယဝယ လုပ်ရတာ၊ အဲဒါတွေအားလုံး ကျွန်တော် မုန်းသည်။ သည်အလုပ်ကို လက်လျှော့ကာ လခစားအလုပ်၊ အားကစားနည်းပြအလုပ်ကိုပဲ ပြန်ပြေးလုပ်လိုက်ချင်သည့် စိတ်က အဆက်မပြတ် တရစပ်နှိပ်စက်နေသည်။ ကျောင်းအုပ်ကြီးတစ်ယောက်၏ လက်အောက်မှာ နံနက် ၈ နာရီက ညနေ ၄ နာရီ အထိ အလုပ်လုပ်၊ အချိန်တန် လစာထုတ်။

အာမခံလုပ်ငန်းထဲ ဝင်ပြီးသည့်နောက်မှ အလျှိုအလျှိုပြန်ထွက်သွားကြ သူတွေလည်း ကျွန်တော် အများကြီး တွေ့ခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော်နှင့် တွေ့သည့် အခါတိုင်းလိုပင် သူတို့က သူတို့နည်းတူ သည်အလုပ်ကို လက်လျှော့လိုက်ရန် တိုက်တွန်းတတ်ကြသည်။

‘ဟေ့လူ၊ ရူးမနေနဲ့ဗျာ၊ ဒီအလုပ်ကြီး ဆက်လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့၊ အကြောင်း မထူးဘူး၊ အခုကြည့် ခင်ဗျား ဘယ်လောက် ပင်ပန်းသလဲ၊ အလုပ်ပင်ပန်းတာရဲ့ တစ်ဝက်တောင် ခင်ဗျား ရရဲ့လား’ စသည်ဖြင့် ပြောကြသည်။

မှန်သည်။ ထိုအစပိုင်းကာလ အပင်ပန်းကြီး ပင်ပန်းနေစဉ်က ကျွန်တော့် ဝင်ငွေသည် ပင်ပန်းတာနှင့် ဘာမျှမဆိုင်အောင် နည်းလှသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့ စကားတွေ ကြားရတိုင်းပင် ကျွန်တော် စိတ်ပျက်အားငယ်မိခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော့် အလုပ်က လူတကာကို အသက်အာမခံထားရန် လိုက်လံစပ်ဟပ်ရသော အလုပ် ဖြစ်ရာ၊ ကျွန်တော့်စိတ်၌ တစ်ခါတစ်ရံ ငါသည် လူတကာကို လိုက်၍ အနှောင့် အယှက်ပေးနေသူ တစ်ယောက်များ ဖြစ်နေလေရောသလားဟုပင် ထင်လာမိ တတ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတွင် ကျွန်တော့်အလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အား မတက်နိုင်။ ဝမ်းမသာ ဂုဏ်မယူနိုင်။ သို့သော် အလုပ်ကိုကား ကျွန်တော်ကြိုးစား ပမ်းစား ဆက်လုပ်ခဲ့ပါသည်။

မနက်တိုင်းပင် အလုပ်ကို သွားရမှာ ကြောက်သော စိတ်ကလေးနှင့် အိပ်ရာမှ ထသည်။ ထို့နောက် ကြောက်ကြောက်နှင့်ပင် လုပ်ငန်းခွင် ဝင်ကာ လုပ် စရာ ရှိတာတွေ ကျွန်တော် လုပ်ပါသည်။

ဘာကြောင့် ဒုက္ခခံ၍ လုပ်နေသနည်း။

ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲတွင် စွဲမြဲပြင်းပြသော အိပ်မက်တစ်ခု ရှိနေသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။

သည်အိပ်မက်ကား ကျွန်တော် ရှေ့ပိုင်းတွင် ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း ကိုယ် ပိုင် လုပ်ငန်းတစ်ခု ထူထောင်နိုင်ရေး၊ ကျွန်တော့်မိသားစုအတွက် ငွေကြေးဆိုင်ရာ ဘဝ အာမခံချက် ရရှိရေးပင် ဖြစ်သည်။

အားကစားနည်းပြဘဝဖြင့် သည်အာမခံချက်မျိုး ကျွန်တော် မရရှိနိုင်။
ထို့ကြောင့်ပင် မပျော်ပိုက်သော အလုပ်ကို ကျွန်တော် ဆက်လက်ကုပ်တွယ် လုပ်
ကိုင်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အငြင်းဆန်ခံရမှာ ကြောက်သည့် စိတ်ကို ဖိနှိပ်မျိုသိပ်
ကာ နောက်ထပ် အာမခံပေါ်လစီတစ်ခု ရောင်းရအောင်၊ ကုမ္ပဏီအတွက် နောက်
ထပ် အရောင်းကိုယ်စားလှယ်သစ် တစ်ယောက် စည်းရုံးရရှိအောင် စသည်ဖြင့်
ကျွန်တော် ဆက်၍ ဆက်၍ ကြိုးစားခဲ့သည်။

ကျွန်တော်အစီအစဉ်အတိုင်း ဆက်၍ လုပ်သွားနိုင်လျှင် မုချအောင်မြင်
ရမည်ဟူသော ယုံကြည်ချက်ကလည်း ကျွန်တော့်ကို တွန်းထိုးခေါ်ငင်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီ စတင်တည်ထောင်စဉ်က ပါဝင်ခဲ့ကြသည့် မိတ်ဆွေ
အပေါင်းအသင်းများကို ကျွန်တော် တကယ်ပင် လေးစားချစ်ခင်မိခဲ့သည်။ သူတို့
ကား တကယ် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်သူများ၊ ယုံကြည်ချက် ပြင်းထန်သူများ ဖြစ်ကြ
သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း လုပ်ငန်း စတင်စ ဘာအခြေအနေမျှ မရှိမီ ကာလတွင်
လူတကာက စိတ်ကူးနှင့် ရူးသူများဟု လှောင်ပြောင်သရော်ကြသည်ကို ကြံကြံ
ခံနိုင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့အထဲမှာ ကျောင်းဆရာများ၊ အားကစားနည်းပြများ၊ မီးသတ်တပ်ဖွဲ့
ဝင်များ၊ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ပါဝင်သည်။ သူတို့အားလုံးပင် ကိုယ့်ကြံမှာ ကိုယ် ဖန်တီး
မည် ဟူသောစိတ်ဖြင့် လခစားအလုပ်ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည်။ သူတို့
တစ်တွေသည် တစ်ဦးစီ၏ အိမ်မှာ အလှည့်ကျ တွေ့ဆုံစည်းဝေးကာ တစ်နေ့သော
အခါ၌ မိမိတို့သည် တိုင်းပြည်တွင် ထိပ်တန်းဝင်ငွေ ရရှိသူများ ဖြစ်လာရမည်
ဟူသော စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်များကို အပြန်အလှန် အားပေးမြင်မက်ခဲ့ကြသည်။
ယင်းအိပ်မက် အကောင်အထည် ပေါ်ရေးအတွက် ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရမည့်
မဟာဗျူဟာ၊ နည်းဗျူဟာများကိုလည်း အတူတကွ ညှိနှိုင်းချမှတ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုအချိန်က ဘေးလူတစ်ယောက်၏ အမြင်တွင် ကျွန်တော်တို့ လူစု
အတွက် အောင်မြင်နိုင်မည့် အလားအလာသည် တစ် ရာခိုင်နှုန်းမျှပင် ရှိမည်
မဟုတ်ပေ။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ကား အိပ်မက်တွင် စွဲမြဲသူများ ဖြစ်ကြသည်။
ထို့ပြင် ထိုစွဲမြဲသော အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း ဖြစ်အောင် တကယ် ထလုပ်သူများ
လည်း ဖြစ်ခဲ့ကြပေသည်။

မိမိအိပ်မက်ကို စွဲမြဲယုံကြည်စွာ အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ကြသူများထဲ
တွင် ဘီလ်အင်ဒါတန် လည်း တစ်ဦး အပါအဝင် ဖြစ်သည်။ အင်ဒါတန်သည်
မစ္စစ္စပီပြည်နယ် ဂျက်ဆန်မြို့တွင် သာမန် အောက်အလွှာ မိဘများက ပေါက်ဖွား
သူ ဖြစ်သည်။ သူ ငယ်စဉ်မှာပင် မိဘများ အိမ်ထောင်ကွဲသွားကြရာ အင်ဒါတန်

မှာ မိခင်နှင့် ပထွေးလက်၌ ကြီးပြင်းရသည်။ ပထွေးဖြစ်သူမှာ ထရပ်ကား စက်ပြင် တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး သင့်တင့်သော ဝင်ငွေ ရရှိသည်။ သူက အလုပ်ကို ကြီးကြီးစားစား လုပ် ရိုးရိုးကုပ်ကုပ် နေ ဟူသော ဝါဒသမားဖြစ်၍ အင်ဒါတန်အားလည်း ၎င်းဝါဒ ၌ စွဲမြဲအောင် အမြဲသွန်သင်ပို့ချသည်။ လူဆိုသည်မှာ ကိုယ်နှင့် တန်ရာတန်ရာ ကိုသာ မျှော်မှန်းရမည်။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မတန်မရာကို မျှော်မှန်းသူများ၊ အိပ်မက်ကြီးကြီး မက်သူများသည် ဘာမျှဖြစ်မလာမည့် ဘဝင်မြင့်သူ၊ ရူးကြောင် ကြောင် လူများသာ ဖြစ်သည်ဟု သူက ယူဆသည်။

အင်ဒါတန်သည် ပထွေး၏ တရားကို နာရသလို တစ်ခါတစ်ရံ သူသွား ရောက်လည်ပတ် တွေ့ဆုံတတ်သည့် သူ့ဖခင်အရင်းထံမှလည်း ဘဝလမ်းညွှန် အဘိဓမ္မာများ နာကြားရလေ့ ရှိသည်။

သူ့ဖခင်ကမူ ပထွေးနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။ သူက ကြွေတစ်လက် ကြက်တစ်ခုနဲ့သမား။

တစ်နေ့ ကြီးပွားရမည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ကား အမြဲရှိသည်။ သို့သော် ဖြတ်လမ်းနည်း၊ အကြံအဖန်နည်းများကိုသာ သူ့အားကိုးသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ဖခင်မှာ တစ်ချီတစ်ချီ ထပ္ပကာ သူ့ဌေးသူကြွယ်များကြား ရောက်သွားလိုက်၊ မကြာခဏ စီးပွားပျက်ကာ လမ်းဘေးရောက်သွားလိုက် ဖြစ်၍နေသည်။ သို့သော် သူလည်း စိတ်ဓာတ်တော့မကျ။ အင်ဒါတန်နှင့် တွေ့တိုင်း ပြောတတ်သည့် သူ၏ လက်သုံးစကားက 'ဟေ့-အကြံကောင်းရင် တစ်ချက်ပဲကွ၊ အကွက်ကောင်း တစ်ချီမိလိုက်ရင် တို့သားအဖ တိုက်နဲ့၊ ခြံနဲ့၊ ရေကူးကန်နဲ့၊ ကာဒီလက်ကားနဲ့ အပြတ်သားနားသွားမယ်' ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

အင်ဒါတန်သည် ဖအေစကားရော ပထွေးစကားကိုပါ နားထောင်သည်။ ပြီး သူတို့စကားနှင့် သူတို့ဘဝအခြေအနေများကို နှိုင်းယှဉ်စဉ်းစားသည်။ သူတို့ နှစ်ဦးစလုံး၏ စကားတွင် အမှန်တွေ ပါသလို ချွတ်ယွင်းချက်ကိုယ်စီလည်း ရှိ နေကြသည်ဟု သူ့မြင်သည်။ သူတို့နှစ်ဦး၏ ကောင်းသော အရည်အသွေးများ ပေါင်းစပ်လိုက်လျှင်ကား အောင်မြင်မှာ မုချဖြစ်သည်ဟုလည်း သူတွက်မိသည်။

ထို့ကြောင့် အင်ဒါတန် စာကြိုးစားသည်။ ဘွဲ့ရသည်အထိ ပညာသင် သည်။ သို့သော် ကောလိပ်ကျောင်းသား ဘဝမှာပင် သူ၏ အနာဂတ်အတွက် စီးပွားရေး တောင့်တင်းခိုင်မာသော အနေအထားတစ်ရပ် ဖန်တီးတည်ဆောက် နိုင်ရန် သူ အမြဲ တွေးတောကြံစည်နေမိခဲ့သည်။

သူ့အဖေ၏ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ကို ပထွေးဖြစ်သူ၏ လုံ့လ ဝီရိယမျိုး ဖြင့် တည်ဆောက်ရမည်ဟူ၍ သူ့ခေါင်းထဲမှာ စွဲမြဲထားခဲ့သည်။

သို့သော် ကျောင်းဆင်းစ ကာလတွင်မူ သူသည် လတ်တလောစားမှု နေမှု အတွက် အထက်တန်းကျောင်း တစ်ကျောင်းတွင် ဘတ်စကက်ဘောနည်းပြဆရာ အဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ရသည်။ သည့်နောက်မှာတော့ ကျွန်တော်တို့နှင့် အတူ လက်တွဲပြီး အလုပ်လုပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်း ဆယ်နှစ်မျှ လုပ်ကိုင် ခဲ့ပြီးသည့် ယနေ့အချိန်တွင် ဘီလ် အင်ဒါတန်သည် သူ့အဖေလက်ထက်က အိပ်မက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ဖြစ်နေခဲ့ပြီ။ ယနေ့ သူနေသော အိမ်သည် လူကုထံ ရပ်ကွက်မှာပင် လူအများ သဘောကျသည့် အလွန် လှပသော အိမ် တစ်လုံး ဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်တုန်းကတော့ သည်အိမ်မျိုးသည် သူ့စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်ထဲ မှာသာ ရှိခဲ့သည်။ ယနေ့ တကယ်ဖြစ်လာပြီ။ အကယ်၍ အင်ဒါတန်သည်သာ အိပ်မက်ကြီးကြီး မက်တတ်သူတစ်ဦး မဟုတ်ပါက ဘတ်စကက်ဘောနည်းပြ ဆရာအိုဘဝနှင့်ပင် အရိုးထုတ်ရစရာ အကြောင်း ရှိပေသည်။

ထို့ကြောင့်-

စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် မက်တတ်သူသာ မိမိဘဝကို ပြောင်းလဲနိုင်သည်။ မိမိဘဝကို တိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် လမ်းကြောင်းပြောင်းပေးနိုင်သည်ဟူ၍ ပြောလိုသည်။

လောလောဆယ် သင့်ဘဝ ဘယ်သို့ရှိပါသလဲ။ သင့်ဘဝသည် မည်မျှ နိမ့်ကျသည်ဟု သင့်ကိုယ်သင် ထင်နေပါသလဲ။ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက် ဟူသည်ကိုတော့ မည်မျှ နိမ့်ကျသောဘဝတွင် ရောက်ရှိနေသူ ဖြစ်စေ မက်၍ ရပါသည်။

ကြီးကြီးမားမားသာ မက်လိုက်စမ်းပါ။

အိပ်မက်သည် သင့်အား စိတ်ဓာတ်မြင့်တင်ပေးပါလိမ့်မည်။ အားတက် စေပါလိမ့်မည်။ သင့်ဘဝ တိုးတက်ပြောင်းလဲအောင် ဆွဲဆောင်ခေါ်ငင်သွားပါ လိမ့်မည်။

အိပ်မက်၌ စွဲမြဲထက်သန်သူသာ ဖြစ်ပါစေ။ မည်သည့်အိပ်မက်မျိုးကိုမဆို တကယ် လက်တွေ့ဖြစ်လာအောင် အကောင်အထည်ဖော်နိုင်မည်မှာ မုချ ဖြစ်ပါ သည်။

အခန်း

၆

အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ်

အခန်း (၆)
အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ်

အဟုန်ပြင်းသော ဦးတည်ရည်မှန်းချက်များ၏
စေ့ဆော်မှုဖြင့်သာ စွမ်းအင်ကြီးမားသော ဘဝများ
လှုပ်ရှားဖြစ်ပေါ်စမြဲ ဖြစ်သည်။

(ကက်နက် ဟိလ်ဒေဘရင်း)

ထင်ရှားကျော်ကြားလှသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် မိသားစုဘဝ
များအကြောင်းကို ကြားမိကာ သင် အံ့ဩစိတ် ဖြစ်ပေါ်မိဖူးပါသလား။ မဂ္ဂဇင်း
များ၊ ဝတ္ထုများ၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိများ စသည်ဖြင့် နေရာတကာတိုင်းလိုလို၌ပင် ချမ်းသာ
ကြွယ်ဝသူများ၊ နာမည်ကျော်ကြားသူများ၏ ကြေကွဲစရာ ဖြစ်ရပ်များကို သင်
တွေ့ရဖတ်ရပါလိမ့်မည်။

မူးယစ်ဆေးစွဲသွားကြသူများ၊ အရက်ဖြတ်သည့် ဆေးခန်းများသို့ မကြာ
ခဏ သွားလိုက်ပြန်လိုက် လုပ်နေရသူများ၊ အိမ်ထောင် ခဏခဏ ကျလိုက် ခဏ
ခဏ ပျက်လိုက် ဖြစ်နေကြသူများ၊ သားသမီးတွေက ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရဖြစ်ကာ
မဖြစ်သင့် မဖြစ်ထိုက်သော ဘေးဆိုးဒုက္ခတွေ ကြုံနေကြရသူများ။

သည် ပုဂ္ဂိုလ် တွေသည် သူတို့ကိုယ်တို့၏ အိပ်မက် အသီးသီးကို တော့
တကယ် ထမြောက်အောင် လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့ကြသည်။
ရုပ်ရှင်မင်းသား မင်းသမီးဖြစ်လာခဲ့သည်၊ တေးဂီတ အကျော်အမော် ဖြစ်လာခဲ့

သည်။ ရေနံသူဌေးကြီး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သို့သော် သူတို့အိပ်မက်ထဲက အထွတ်အထိပ် နေရာများသို့ ရောက်လာသည့် ထိုအချိန်အခါ၌ သူတို့ မပျော်နိုင်ကြ။

အစကမူ အိပ်မက်ပန်းတိုင်သို့ ရောက်လျှင် သူတို့သည် အောင်မြင်သူများအဖြစ် ကျေနပ်အားရစိတ်ကို အပြည့်အဝ ခံစားရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားခဲ့ကြသည်။ သို့သော် တကယ်လက်တွေ့၌ ထိုအတိုင်း ဖြစ်မလာခဲ့။

အဘယ်ကြောင့် ယင်းသို့ ဖြစ်ရသနည်း။

**ငွေရှိတိုင်းလည်း အခါခပ်သိမ်း
စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်မှု မရှိနိုင်**

ဤစာအုပ် အစပိုင်း တစ်နေရာတွင် ကလေးများ၏ စိတ်သဘာဝအကြောင်း ကျွန်တော် ဆွေးနွေးခဲ့ပါသည်။ ကလေးများသည် မိမိတို့ကိုယ်ကို စကြဝဠာ၏ ဗဟိုချက်မသဖွယ် မှတ်ယူတတ်ကြကြောင်း ကျွန်တော် ပြောခဲ့ပါသည်။

အချို့လူများသည် ကြီးပြင်းလာသည့်အခါ၌လည်း ၎င်းအတိုင်းပင် ဆက်လက် မှတ်ယူနေတတ်ကြပါသည်။ သူတို့သည် အသက်ကြီးသော်လည်း စိတ်သဘောထား ကြီးမလာကြသူများ (ဝါ) ရင့်ကျက်မလာကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ဘဝသက်တမ်း တစ်လျှောက်လုံး သူတို့စိတ်ထဲတွင် သူတို့၏ အလိုဆန္ဒများသာ ဖိစီးကြီးစိုးနေတတ်ကြပါသည်။ သူတို့အိပ်မက်များ မျှော်လင့်ချက်များ သူတို့အတွက် အစီအစဉ်များသာ ခေါင်းထဲတွင် ပြည့်နေပြီး၊ သူတစ်ပါးအရေးကိစ္စ ဟူသည်ကိုမူ ထည့်သွင်းစဉ်းစားရကောင်းမှန်းပင် သူတို့ မသိကြပေ။

၎င်းပုဂ္ဂိုလ်များသည် သူတို့ရွေးချယ်ထားကြသည့် သက်ဆိုင်ရာနယ်ပယ်အသီးသီးတွင် အောင်မြင်မှုများ ရရှိခဲ့ကြပါ၏။ သို့သော် သူတို့၏ ဘဝများကား အခါခပ်သိမ်း ချမ်းသာပျော်ရွှင်ခြင်း၊ သာယာစိုပြည်ခြင်းများ မရှိခဲ့ကြပေ။

ယင်းတို့နှင့် ဆန့်ကျင်လျက်၊

လုပ်ငန်းနယ်ပယ်၌ အောင်မြင်မှုလည်း ရှိ၊ ဘဝအရည်အသွေးလည်း တိုးတက်မြင့်မားမှု ရှိသူတို့ကား မိမိတစ်ကိုယ်တည်းအရေးထက် အများအရေးကို ဆောင်ရွက်သူ၊ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားထက် လုပ်ငန်းအကျိုးစီးပွားကို ကြည့်သူ၊ ဤနေရာ ဤကာလကိစ္စထက် ကျယ်ဝန်းသောဒေသ ရှည်လျားသော ကာလအရေးကို တွေးတောသူများ ဖြစ်သည်။

တစ်နည်းပြောရလျှင် တကယ်စစ်မှန်သော ဘဝအောင်မြင်မှု ရရှိသူ ဟူသည်ကား မိမိတစ်ကိုယ်တော် အကျိုးစီးပွားကို ကျော်လွန်ကာ အများစုကြီး၏

အရေးအတွက်သော်လည်းကောင်း၊ မိမိ ယုံကြည်သော အယူဝါဒ သို့မဟုတ် အကြောင်းကိစ္စ၏ အရေးအတွက်သော်လည်းကောင်း အစွဲကြီးစွာတိုက်ပွဲဝင် တတ်သည့် အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ် ရှိသူမျိုးသာ ဖြစ်တတ်ပေသည်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း။

(၁) အရေးတော်ပုံ စိတ်ဓာတ်ရှိသူ၌ ဘဝသည်

ပို၍ အဓိပ္ပာယ်အနှစ်သာရ ပြည့်ဝလာခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

အချို့လူများ၌ တစ်ကိုယ်ရေစိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်တစ်ခုသည်ပင် သူ၏ ဘဝကို အဓိပ္ပာယ်အနှစ်သာရ ပို၍ ပြည့်ဝလာစေသည့် အကြောင်းခြင်းရာတစ်ခု ဖြစ်တတ်ကြပါသည်။ ယင်းအိပ်မက် အကောင်အထည်ပေါ်လာခြင်းနှင့်အတူ သူတို့၏ ဘဝများသည်လည်း ချမ်းသာသုခ ပြည့်ဝသော ဘဝများ ဖြစ်လာတတ် ကြပါသည်။

သို့သော် အများစုတို့မှာမူ မိမိတို့ တစ်ကိုယ်ရေထက် ပို၍ကြီးကျယ်သော ကိစ္စရပ်များတွင် ပါဝင်ပတ်သက်ရသည့်အခါမျိုး၊ အရာရောက်စွာ သယ်ပိုး ထမ်း ရွက်ရသည့်အခါမျိုးတို့တွင်သာ သူတို့၏ ဘဝများသည် အဓိပ္ပာယ်အနှစ်သာရ များ တိုးပွားပြည့်ဝလာတတ်သော သဘော ရှိပါသည်။

တစ်ခါက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တက္ကဆပ်ပြည်နယ်တွင် ဂျက်ဆီကာ မက္ကလူယာ အမည်ရှိ အသက်တစ်နှစ်ခွဲအရွယ် ကလေးငယ်တစ်ဦး ရေတွင်းပျက် ထဲ လိမ့်ကျကာ ပြန်လည်ဆယ်ယူ၍ မရနိုင်သည့် အရေးကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့၏။ ထိုဒေသဝန်းကျင်မှ လူ အများအပြားပင် မိန်းကလေး ကျနေသည့် တွင်းဆီသို့ ရောက်လာကာ သူ့အား ကယ်ထုတ်ရန် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကြိုးပမ်းကြ၏။ မိန်းကလေး အား ကယ်ဆယ်နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းနေသည့် နှစ်ရက်ခွဲလုံးလုံး အမေရိကန်ပြည် တစ်ဝန်းရှိ လူ သန်းပေါင်းများစွာတို့သည် မိမိတို့နေအိမ်ရှိ ရုပ်မြင်သံကြားစက် များရှေ့တွင် ငုတ်တုတ်ထိုင်ကာ ကယ်ဆယ်ရေးသတင်းကို ရင်တမမ စောင့် ကြည့်ရင်း ကယ်ဆယ်ရေး ကိစ္စကြီးတွင် စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရ ပါဝင်ကူညီခဲ့ကြ သည်။ မိန်းကလေးနှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်ခြင်း မရှိသူ၊ သူမ၏ မိသားစုနှင့် သိကျွမ်း ခြင်းလည်း မရှိသူ လူအများအပြားပင် တွင်းအနီးတွင် သူမ၏ မိဘဆွေမျိုးများ နှင့်အတူ နေ့မအိပ် ညမအိပ် နေကာ အချို့ဆိုလျှင် မိမိအတွက် အသက်အန္တရာယ် ကိုပင် အလေးမထားဘဲ ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းတွင် စွန့်စားပါဝင်ခဲ့ကြပေသည်။

နောက်ဆုံး မိန်းကလေးအား တွင်းထဲမှ ချောချောမောမော ကယ်ထုတ် ရယူနိုင်ကြပြီးသည့်အခါ၌မူ သည်အရေးကိစ္စကြီးတွင် ကိုယ်အား စိတ်အားဖြင့်

ပါဝင်ခဲ့ကြသူ အားလုံးပင် ဖော်မပြနိုင်လောက်အောင် အကြီးအကျယ် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်ခဲ့ကြပေသည်။

ကြီးကျယ်သော အရေးကိစ္စကြီးများတွင် တက်ကြွစွာ ပါဝင်လိုခြင်းမှာ လူ၏ အခြေခံသဘာဝ စိတ်ဓာတ်တစ်ခု ဖြစ်၏။ လူသည် စားစရာနှင့် နေစရာကို လိုသကဲ့သို့ လူအများကိစ္စတွင် ပါဝင်ပတ်သက်ရမှုကိုလည်း အလိုရှိ၏။

လူသည် သူ၏ အိမ်ခြံစည်းရိုး နယ်နိမိတ်ကို ကျော်လွန်ဖြန့်ကျက်၍ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်လာနိုင်သည့်အခါ သူ၏ ဘဝသည် ပို၍ ကြွယ်ဝပြည့်စုံလာသလို ခံစားရလေ့ ရှိပေသည်။

(၂) အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ် ရှိသူတို့သည် ပို၍ ဇွဲနပ်ကြီးမားကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ်ရှိသူတို့သည် သူများတကာထက် အားတစ်ဆင့်သာ၏။ အခြားသူတို့ လက်ပန်းကျသွားသည့်အချိန်၌ပင် သူတို့၏ အိပ်မက်ကို ဆက်လက် ဆုပ်ကိုင်ထားနိုင်ကြ၏။ သူတို့သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ လေ့ကျင့်ထားသော ကိုယ်ခံပညာသမားများကဲ့သို့ အတွင်းအား ကောင်းကြ၏။ ကြံ့ခိုင်စွမ်းအား ကြီးမားကြ၏။

ထို့ကြောင့် အိပ်မက်တစ်ခုနှင့် အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ်တို့ ပေါင်းစပ်လိုက်သည့်အခါ လုံးဝ တားဆီး၍ မရနိုင်သော အင်အားတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ်ဖြင့် တိုက်ပွဲဝင်သူတစ်ဦးအကြောင်း ပြောပါမည်။

ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီ စတင်တည်ထောင်စက ပါဝင်ခဲ့သူ လူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့ အလုပ်မှာ အာမခံထားသည့် ကိစ္စကို အစဉ်အလာ ထုံးစံအတိုင်း မဟုတ်ဘဲ ကာလအပိုင်းအခြားဖြင့် ထားနိုင်အောင် စီစဉ်ပေးခြင်း ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့၏ အစီအစဉ်သည် အစဉ်အလာ အာမခံလုပ်ငန်းကြီးများ၏ ပျော့ကွက်ကို နှိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်ရာ ၎င်းတို့အတွက် အကြီးအကျယ် စိုးရိမ်ပူပန်စရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်တော်တို့လုပ်ငန်း အစပိုင်းတွင်ပင် အစဉ်အလာ လုပ်ငန်းကြီး၏ ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်မှုကို အပြင်းအထန်ခံခဲ့ရလေသည်။

ထိုသို့ တိုက်ခိုက်ကြသည့်အထဲတွင် ကျွန်တော် ဖော်ပြခဲ့သည့် ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီရောင်းရင်းလေး၏ မြို့မှ ရှေးရိုးပုံစံ အာမခံကိုယ်စားလှယ်ကြီးများသည် အဆိုးဆုံး ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့ ရောင်းရင်းလေးအား အလုပ် မလုပ်နိုင်အောင် နည်းမျိုးစုံဖြင့် နှောင့်ယှက်ကြ၏။

သူ့မော်တော်ကား တာယာများကို ဓားနှင့် ထိုးခဲ့သည်။ အိမ်ကို ခဲနှင့်

ပေါက်သည်။ တစ်ကြိမ်တွင်မူ သူ့အိမ်ရှိစာတိုက်သေတ္တာထဲသို့ မြွေတစ်ကောင် ပင် ထည့်သွားကြသည်။ မိသားစု တစ်ခုလုံးပါ တုန်လှုပ်ချောက်ချားအောင် လုပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တော်ရုံလူဆိုလျှင် သည်လောက် အနှောင့်အယှက်များသော အလုပ်ကို စွန့်လွှတ်သွားမိမည် ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်တော်တို့လူအနေနှင့် အကျိုးခံစားခွင့်လည်း များများစားစား ရှိသေးသည် မဟုတ်ပေ။

သို့သော် သူကား အလျှော့ပေးတတ်သော လူစားမျိုး မဟုတ်။ အနှောင့်အယှက် အဟန့်အတားတွေ ကြုံလာရလေ သူ့စိတ်က ပို၍ ပြင်းထန်လာလေ ဖြစ်၏။

သူသည် ကိုယ်ပိုင် လုပ်ငန်းတစ်ခု ထူထောင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ့လုပ်ငန်းသည် အောင်မြင်နိုင်သော အလားအလာရှိသဖြင့်လည်း သည်မျှဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူ့လုပ်ငန်းသည် အာမခံထားလိုသူ စားသုံးသူများအား ရေရှည်မချည်နှောင်၊ သူတို့ ထားလိုသည့် အချိန် အပိုင်းအခြားအတွက် ထားနိုင်အောင် စီစဉ်ပေးခြင်းသာဖြစ်ရာ အများအကျိုးကို ဆောင်သည့် လုပ်ငန်းတစ်ခုလည်း ဖြစ်သည်။

သည်လုပ်ငန်းကို သူ မစွန့်လွှတ်နိုင်။ လုပ်ငန်းပြိုင်ဆိုင်ဘက်တို့၏ တိုက်ခိုက်မှုဒဏ်ကို ကြုံကြံခံကာ သည်အလုပ်ကို ကျားကုတ်ကျားခဲ ဇွဲနှင့် ဆက်လုပ်သည်။

ဆယ့်တစ်နှစ် ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော ယနေ့ကာလတွင်မူ သူသည် အောင်မြင်သူ တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ တိုက်ခိုက်ထိုးနှက်သူတွေ တိမ်ကောပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပြီ။ သူနှင့် သူ့မိသားစုသည် အစစအရာရာ ပြည့်စုံကုံလုံစွာဖြင့် ဘဝ၏ သုခကို လှလှပပ ခံစားနေကြပြီဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ ရောင်းရင်းလေးကား သူ့တစ်ကိုယ်ရေကြီးပွားချမ်းသာမှု သက်သက်အတွက် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည် မဟုတ်ပေ။ တစ်ကိုယ်ရေအတွက် ဆိုလျှင် သူ့၌ ထိုမျှလည်း စိတ်ဓာတ်ခွန်အား ကြီးမားနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ သူသည် သက်တမ်း အပိုင်းအခြား အာမခံလုပ်ငန်း (Term Insurance) တည်းဟူသော စနစ်သစ် စိတ်ကူးသစ် လုပ်ငန်းသစ်တစ်ရပ်အတွက်ကြောင့်သာ အရေးတော်ပုံ စိတ်ဓာတ် အပြည့်ဖြင့် တိုက်ပွဲဝင်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

နောင်အခါ မော်တော်ကား သူဌေးကြီး ဖြစ်လာသည် ဟင်နရီဖွိုဒ် ကို ကြည့်လျှင်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း ဖြစ်၏။

မော်တော်ကား ဟူသည်မှာ သူဌေးများသာ စီးနိုင်သည့် မိမိခံပစ္စည်း ဖြစ်

သည် ဟူသော အနေအထားကို တော်လှန်ကာ ဖို့ဒ်သည် အောက်ခြေလူတန်းစား တို့ပါ ဝယ်စီးနိုင်မည့် ဈေးနှုန်းချိုသာသော ကားများကို တီထွင်ထုတ်လုပ်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ထုတ်လုပ်နိုင်ရန်အတွက် မော်တော်ကား ထုတ်လုပ်သည့် စက်ရုံယန္တရား စနစ်ကို အသစ်ပြုပြင် ပြောင်းလဲပစ်ခဲ့သည်။

လူအများ ကားစီးနိုင်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ဖို့ဒ်၏ အရေးတော်ပုံ လုပ်ငန်းကြီးသည် သူ့အား ကုဋေကြွယ်သူဌေးဘဝသို့ တိုးမြှင့်ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ ပေသည်။ ဤသည်မှာ အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ်နှင့် ယင်းက ပေးသည့် အကျိုး ကျေးဇူး ဖြစ်သည်။

အရေးတော်ပုံ ဟူသည်

အရေးတော်ပုံ ဟူသည်ကား အရိုးဆုံး ပြောရလျှင် 'သင့်ထက် ကြီးသည့် ကိစ္စ' ဖြစ်သည်။

ယင်းအရေးကိစ္စ၏ သက်ရောက်မှုများသည် သင့်တစ်ကိုယ်ရေကိစ္စ၊ သင့် ပုဂ္ဂလိက အလိုဆန္ဒများကို ကျော်လွန်သွားမည် ဖြစ်သည်။

အရေးတော်ပုံအတွက် တိုက်ပွဲဝင်သူများသည် အသွင်သဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး နှင့် ရှိနိုင်သည်။ လူနည်းချင် နည်းမည်၊ များချင် များမည်။ အရေးကြီးသည်မှာ ရိုးဖြောင့်သန့်စင်သော ရည်ရွယ်ချက် ရှိရန်သာ ဖြစ်သည်။

ဤစာအုပ် ရှေ့ပိုင်းတစ်လျှောက်လုံး၌ ကျွန်တော်သည် ကြီးပွားချမ်းသာ သူများအကြောင်း၊ ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများ၌ ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်ကြသူ များအကြောင်းကိုသာ အဓိက တင်ပြသွားခဲ့၏ ။ ယခုအရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ် အကြောင်း ရေးလာသည့်အခါ စာဖတ်သူအဖို့ ရုတ်တရက် မျက်စိလည်စရာ ဖြစ် ချင် ဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။

ဧဝေဧဝါ မဖြစ်ပါနှင့်။ ကျွန်တော် ရှင်းပါမည်။

ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးတစ်ရပ် ထူထောင်နိုင်ရန် ကျားကုတ်ကျားခဲကြီးပမ်း ကြသူများကား တောင့်တင်းခိုင်မာသော ဓနအဆောက်အအုံ ထူထောင်နိုင်ရေး တည်း ဟူသော အရေးကိစ္စအတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ ဆိုရ မည် ဖြစ်ပါသည်။ ဓနငွေကြေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ကြသူများသည် ဓနငွေကြေး ကို အောင်ပွဲဆုလာဘ်အဖြစ် ရကြစမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် အရေးတော်ပုံဟူသည်မှာ ဓနငွေကြေး ရရှိရေးထက် ကြီးကျယ် သော ကိစ္စတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

ဓနငွေကြေး သို့မဟုတ် တစ်ကိုယ်ရေအကျိုးစီးပွားကို လျစ်လျူရှုကာ လူသားအကျိုးပြု လုပ်ငန်းကြီးများအတွက် တစ်သက်ပတ်လုံး တိုက်ပွဲဝင်သွား

ခဲ့ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများလည်း သမိုင်းတစ်လျှောက် အမြောက်အမြား ရှိခဲ့ပါသည်။ သူတို့၏ အရေးတော်ပုံ စိတ်ဓာတ်များ ကြီးကျယ်သလို သူတို့၏ ဘဝများလည်း ကြီးကျယ်ခဲ့ကြပါသည်။

သူတို့၏ အောင်မြင်မှုများကို ဒေါ်လာငွေ ကိန်းဂဏန်းများဖြင့် တွက်ချက်၍ မရနိုင်ပါ။ ငွေကြေးရရှိမှု ရှုထောင့်သက်သက်မှ ကြည့်လျှင် သူတို့ကို အောင်မြင်သူများဟု ပြောနိုင်ကြမည် မဟုတ်ပါ။ စင်စစ် သူတို့သည် မိမိဘဝအောင်မြင်မှုဆိုသည်ကိုပင် စဉ်းစားချင်မှ စဉ်းစားခဲ့ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် သူတို့ ဆင်နွှဲခဲ့သော အရေးတော်ပုံကြီးကြောင့် လူသားအများစုတို့၏ ဘဝများ အကောင်းဘက်သို့ မည်မျှအထိ ပြောင်းလဲခဲ့ပုံကို ရှုကြည့်မည်ဆိုလျှင်ကား သူတို့ဘဝအောင်မြင်သလား မအောင်မြင်ဘူးလား ဆိုသည်ကို စဉ်းစားနေစရာပင် မလိုတော့ပါ။

သာဓက ပြပါမည်။

အယ် (လ) ဘတ်ရွှိုက်ဇာ သည် အာဖရိက အခေါင်အဖျား တစ်နေရာမှ အလွန် ဆင်းရဲနံ့ချာလှသည့် ဒေသခံ တိုင်းရင်းသားတို့အား စာနာသနားမိခဲ့သည်။ သည်လူတွေသည် ရောဂါဘယမျိုးစုံ၏ ဖိစီးနှိပ်စက်မှုကို ခံနေရသည်။ သူတို့မှာ ဆေးဝါးမရှိ၊ ကျန်းမာရေး အသိပညာ မရှိ။ သိသူ တတ်သူတို့ကသာ မကူညီကြလျှင် ဘေးဆိုးကြီး ကြုံရတော့မှာ သေချာနေသည်။ သို့နှင့် ရွှိုက်ဇာသည် မကူညီရလျှင် မနေနိုင်တော့သည့် စိတ်၏ စေ့ဆော်မှုဖြင့် အာဖရိက တိုင်းရင်းသားတို့၏ ကျန်းမာရေး အဆင့်အတန်း မြှင့်တင်မှု အရေးတော်ပုံကြီးကို တစ်ကိုယ်တည်း စတင်ဆင်နွှဲခဲ့သည်။ သူ့လုပ်ရပ်သည် အာဖရိကသား များစွာတို့၏ အသက်ကို လက်ငင်းကယ်ဆယ်ပေးနိုင်သကဲ့သို့ ၎င်းတို့၏ သားစဉ် မြေးဆက်များအား ကျန်းမာရေး အသိပညာ၊ ကျန်းမာရေး အဆင့်အတန်းများသာမက ဘဝအဆင့်အတန်းပါ မြင့်မားလာအောင် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ရွှိုက်ဇာကိုယ်တိုင် အနေနှင့်မူ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးရှိ ဆေးပညာရှင် စေတနာရှင်တို့အား ကျအတုယူဖွယ် စံနမူနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး၊ ၁၉၅၂ ခုနှစ် ငြိမ်းချမ်းရေး နိဘယ်ဆု အပါအဝင် ဘွဲ့ထူး ဂုဏ်ထူး ဆုထူးပေါင်း များစွာဖြင့် ချီးမြှင့် ဂုဏ်ပြုခြင်း ခံခဲ့ရပါသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အယ်လ်ဘားမားပြည်နယ် မောင်ဂိုမာရီမြို့ ကလေးတွင် ရိုဆာပိုင်း (စ) အမည်ရှိ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ရှိသည်။ တစ်နေ့တွင် ရိုဆာသည် ဘတ်စ်ကားပေါ်၌ ထိုင်ခုံဖယ်ပေးရသည့် ကိစ္စအတွက် မကျေမနပ် ဖြစ်သည်။ သူ နေရာဖယ်ပေးရသည့် အကြောင်းရင်းမှာ အသားမည်းခြင်း

ကြောင့် ဖြစ်သည်။ နီဂရီးဖြစ်ခြင်း အသားမည်းခြင်းကြောင့် ဘတ်စ်ကားပေါ်တွင် ထိုင်စရာနေရာ မရခြင်းသည် မတရားမှုသက်သက်ဖြစ်သည်ဟူ၍ ခံယူကာ ထိုနေ့မှ စ၍ ရိုဆာသည် အသားအရောင် ခွဲခြားမှု တိုက်ဖျက်ရေး၊ လူလူချင်း တန်းတူညီမျှရေးတို့အတွက် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။ ရိုဆာပါခိစ် စတင်ခဲ့သော အရေးတော်ပုံသည် အမေရိကန်ပြည်တွင် သမိုင်းတွင်ခဲ့သော လူ့အခွင့်အရေး လှုပ်ရှားမှုကြီးတစ်ခုအဖြစ်သို့ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ တိုးတက်ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။

အိန္ဒိယပြည်မှ မဟတ္တမဂန္ဒီသည်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းဖြစ်သည်။ ဂန္ဒီသည် အိန္ဒိယသား သူ့သွေးချင်းများနှင့်အတူ ဗြိတိသျှတို့ လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူသည် လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲများကြောင့် လူအများ သေကြေပျက်စီးရမည့်အဖြစ်ကို မလိုလားပေ။ ထို့ကြောင့် အကြမ်းမဖက်သော နည်းများဖြင့်သာ ခုခံဆန့်ကျင်ကြရန် စည်းရုံးလှုံ့ဆော်သည်။ အစပိုင်း၌ လူအများက သူ့အား ရယ်မောကြသည်။ အင်ပါယာရှင် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်ကို သေနတ်တစ်ချက် မပစ်ဖောက်ဘဲ အနိုင်တိုက်မည်ဆိုခြင်း မှာ စိတ်ကူးနှင့် ရူးသလို ဖြစ်နေသည် မဟုတ်လား။ သို့သော် အကြမ်းဖက်သည့် နည်းလမ်းကို ဆန့်ကျင်သော ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ စိတ်ဓာတ်ခွန်အား ကြီးမားပုံကို တဖြည်းဖြည်း သူ့ပြည်သူပြည်သား သူ့နောက်လိုက်များသာမက ကမ္ဘာကပါ သိမြင်လာခဲ့သည်။ ဂန္ဒီဆင်နွှဲခဲ့သော အရေးတော်ပုံသည် သူ့တိုင်းပြည်အတွက် လွတ်လပ်ရေးကို အရယူပေးနိုင်ရုံမျှမက ဂန္ဒီ၏ နည်း၊ ဂန္ဒီ၏ လမ်းစဉ်ဟူ၍လည်း ကမ္ဘာတွင် ထင်ရှားသွားခဲ့သည်။

နောက်ထပ် အရေးတော်ပုံ စိတ်ဓာတ်ရှင်တစ်ဦးအကြောင်း ကျွန်တော် ပြောပါဦးမည်။ သူကား ဇီဝဗေဒပညာရှင်လည်း ဖြစ်၊ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ရေးရာ ပါရဂူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သူ ရေချယ်ကားဆန်ဖြစ်သည်။ တိုးတက်လာသော သိပ္ပံနည်းပညာနှင့် ယင်းတို့က တီထွင်ဖော်ထုတ်လိုက်သည့် ပစ္စည်းကိရိယာသစ်များကိုသာ လူအများ အာရုံစိုက်နေကြစဉ်တွင် ရေချယ်က စက်ယန္တရားသစ်များနှင့် သိပ္ပံခေတ် လူနေမှုစနစ်သစ်များကြောင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်များ သယံဇာတ ရင်းမြစ်များ မည်သို့ ထိခိုက်ပျက်စီးလျက်ရှိပုံအကြောင်းကို စတင် သိမြင်တင်ပြ ခဲ့သည်။ အစပိုင်းတွင် လူတိုင်းလိုလိုက သူမအား အကြောက်ကြီးသူ၊ အဆိုးဘက်ကိုသာ မြင်တတ်သူ၊ ပိုလွန်းသူ တစ်ဦးအဖြစ် သရော်လှောင်ပြောင်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် နှစ်ကာလ ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ရေချယ် တင်ပြသည့်အချက်များကို လူအများ သဘောပေါက်ကာ တဖြည်းဖြည်း စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်လာခဲ့ကြ

သည်။ နောက်ဆုံး သူမ၏ The Silent Spring အမည်ရှိ စာအုပ် ထွက်ပေါ်လာသည်အခါ၌မူ အမေရိကန် တစ်ပြည်လုံးတွင် သဘာဝရင်းမြစ်များကို ကာကွယ် စောင့်ရှောက်လိုသည့် စိတ်ဓာတ်များ ရုတ်တရက် နိုးကြားကာ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ရေးလှုပ်ရှားမှုကြီးတစ်ရပ် အင်တိုက်အားတိုက် ဖြစ်ထွန်း ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

အရေးတော်ပုံ စိတ်ဓာတ်ဖြင့် တိုက်ပွဲဝင်သူတို့ကို ကြည့်လျှင် ၎င်းတို့၌ ငါဗဟိုပြုစိတ် နည်းပါးကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ သူတို့အတွက် အရေးတော်ပုံသည်သာ ပဓာန ဖြစ်သည်။ သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးပင် အရေးကိစ္စကြီးထဲတွင် ပုံအပ်ထားပြီး သူ လုပ်သမျှသည်လည်း ယင်းအရေးကိစ္စကြီး အောင်မြင်ရေးအတွက်သာ ဖြစ်နေသည်။

အရေးတော်ပုံသမားဟူသည် ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ့်စီးပွားထက် ကြီးကျယ်ကျော်လွန်သော အရေးကိစ္စတစ်ခုအတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေကြသူများ ဖြစ်သည်။

ဘယ်သူသေသေ ငတေမာ ပြီးရော လုပ်နေကြသည့် စီးပွားရေးလောကကြီးထဲတွင် ရိုးရိုးကျင့် မြင့်မြင့်ကြ မှန်မှန်လုပ် အစရှိသည့် အစဉ်အလာ မူဝါဒများ၊ လူ့စည်းကမ်း၊ လူ့ကျင့်ဝတ်များသည် ခေတ်မမီတော့၊ အသုံးမဝင်တော့ဟူ၍ လူအများက ယူဆလျက် ရှိကြသည်။

ကျွန်တော် လက်မခံပါ။ အရေးတော်ပုံစိတ်ဖြင့် အလုပ်လုပ်ကြသူတိုင်းသည် ရိုးရိုးကျင့်မြင့်မြင့်ကြ မှန်မှန်လုပ်သူများသာ ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်သည်။

သူတို့သည် ကြွက်သေတာ ပဓာနသမားများ မဟုတ်ကြ၊ ကြွက်ကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်း သတ်သလဲ၊ ကြွက်တစ်ကောင် သေရေးအတွက် တခြားဘာတွေပါ သေကြေပျက်စီးရသလဲဆိုသည်ကို အလေးထား စဉ်းစားကြသူများ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ရိုးသားဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် သစ္စာသမာဓိရှိခြင်းကို တန်ဖိုးထားကြသူများ ဖြစ်၍ သူတို့ဆင်နွှဲကြသည့် အရေးတော်ပုံဟူသည်တို့သည်လည်း မှန်ကန်မှု၊ မျှတမှု၊ ကောင်းကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမှုတို့အပေါ်တွင် အခြေခံစမြဲ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်၏ လုပ်ငန်းအတွက် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ စုဆောင်းသည့် အခါ၌ အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ် ရှိသူမျိုးကို ကျွန်တော် အဓိက ရှာဖွေရွေးချယ်လေ့ ရှိသည်။

မိမိအကျိုးစီးပွား တစ်ခုတည်းအတွက် လာသူလား၊ ကုမ္ပဏီတစ်ခုလုံး၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် သို့မဟုတ် ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီက မြှင့်တင်ဖြန့်ချိလျက် ရှိသည့် သက်တမ်း အပိုင်းအခြားဖြင့် အာမခံထားပေးသည့် လုပ်ငန်းကြီးတွင် ထက်ထက်သန်သန် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မည် ဟူသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် လာသူ လား၊ ကျွန်တော် အမြဲစူးစမ်းစိစစ်ကြည့်လေ့ရှိသည်။

တချို့က လုပ်ငန်းအတွက် ထက်သန်သည်။ တချို့က စိတ်ဓာတ် ခပ် နွေးနွေးသာ ပါလာသည်။

စားဝတ်နေရေးအတွက် သို့မဟုတ် ဝင်ငွေတစ်စုံတစ်ခု ရရှိရေးအတွက် ဟူသော ကျဉ်းမြောင်းသည့် ရည်ရွယ်ချက်ကလေးတစ်ခုတည်းနှင့် လှုပ်ရှားကြ သူတို့မှာ လုပ်ငန်းတစ်စုံတစ်ခုအတွက် ထက်သန်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာဖို့ရာ ခဲယဉ်း သည်။ သူတို့အဖို့ သည်အလုပ်နှင့် ဟိုအလုပ်သည် အတူတူသာ ဖြစ်သည်။ ဘယ် ဟာမှာမှ စွဲစွဲလမ်းလမ်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် မရှိ။ သည်မှာလည်း ခပ်နွေးနွေး၊ ဟို မှာလည်း ခပ်နွေးနွေးသာ ရှိမည်။

ဘယ်အရာတွင်မှ အပူတပြင်း မရှိ။ အမြဲ နွေးတေးတေး အေးစက်စက် ဖြစ်နေသူတစ်ယောက်၏ ဘဝသည် အောက်ခြေအဆင့် သို့မဟုတ် အလွန်ဆုံး မှန်တန်းအဆင့်ထက် ပို၍ တက်လာနိုင်စရာ မရှိပေ။

လောက၌ ထူးခြားကြီးကျယ်သော အောင်မြင်မှု မှန်သမျှ ရေရှည်တည်တံ့ သော ထက်သန်ပြင်းပြစိတ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်မှသာ ရရှိနိုင်၏။

တစ်ကိုယ်ရေ အကျိုးစီးပွားကိုသာ ကြည့်သော လူမျိုး၌ ထိုစိတ်မျိုးကို မမြင်ရနိုင်။ အတ္တအကျိုးကို ကျော်လွန်ကာ အများနှင့်ဆိုင်သော အကျိုးစီးပွား ကို ရှာဖွေသောအခါမျိုး၊ အများနှင့် အကျုံးဝင်သော အရေးကိစ္စတွင် ပါဝင် ဆောင်ရွက်ရမည့်အခါမျိုးများတွင်သာ လူသည် ရိုးသားလှပသော ထက်သန် ပြင်းပြစိတ်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြသနိုင်ကြ၏။ ယင်းအတွက်လည်း မိမိကိုယ် ကို လေးစားဂုဏ်ယူနိုင်ကြ၏။

စင်စစ်၊ အတ္တနယ်နိမိတ်ကို ကျော်လွန်သော အရေးကိစ္စတစ်ရပ်အတွက် ထက်ထက်သန်သန် ဆောင်ရွက်နေသူတိုင်းပင် အခြားသူများ၏ ယုံကြည်လေးစား မှုကို ခံရစမြဲဖြစ်သည်။

သည်နေရာ၌ ဘောလုံးနည်းပြဆရာ၊ ဘဲယားဘရိုင်ယန်ကို ကျွန်တော် အမှတ်ရပါသည်။ ဘရိုင်ယန်သည် ဘောလုံးသမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် အတော် ဆုံး အကောင်းဆုံး နည်းပြတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်သည်။ The Bear (ဝက်ဝံ) ဟု အမည်ပေးထားသည့် သူ့စာအုပ်ကို ဖတ်ကြည့်ပါ။ သင်

များစွာ အားတက်ရပါလိမ့်မည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်ခန့်က ကျွန်တော် သည် သူနှင့် တစ်နေ့တာမျှ တွေ့ဆုံ၍ စကားပြောဆိုခွင့် ရခဲ့သည်။

ဘရိုင်ယန်သည် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ အလွန်ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူသည် ဘောလုံးကစားခြင်းကို အလွန်အမင်း စွဲလမ်းနှစ်သက်ပြီး၊ ယင်းအား အရေးတော်ပုံတစ်ရပ်ပမာ တစ်ဘဝလုံး နှစ်မြှုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့သူ ဖြစ် သည်။ ဘောလုံးအားကစားသည် လူငယ်တစ်ယောက်အား စိတ်ရော ကိုယ်ပါ ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင် ပြုပြင်တည်ဆောက်ပေးနိုင်စွမ်း ရှိသည်ဟု သူယုံကြည်သည်။ သူသည် လူငယ်လေးများအား ဘောလုံးအားကစား ဆိုင်ရာ နည်းနာများနှင့် မဟာဗျူဟာ နည်းဗျူဟာများကို တိကျပီပြင်စွာ သင် ကြားပေးသည်။ ဂုဏ်သရေရှိစွာ အနိုင်ယူတတ်ရေးနှင့် အရှုံးနှင့် ကြုံရချိန်၌ သိက္ခာ မပျက် လက်ခံရင်ဆိုင်နိုင်ရေးတို့ကိုလည်း အမြဲ သွန်သင်သည်။ အားကစား နည်းပညာကြောင့် ကိုယ်လက်ကြံ့ခိုင်မှုနှင့် ကျွမ်းကျင်မှုများ ရလာနိုင်သကဲ့သို့၊ စည်းကမ်း စိတ်ဓာတ်နှင့် ဂုဏ်သိက္ခာထိန်းသိမ်းမှုများအားဖြင့် စိတ်ဓာတ် မြင့် မား ကြံ့ခိုင်သူများ ဖြစ်လာနိုင်ကြောင်း သူ အမြဲတိုက်တွန်းပို့ချသည်။

ဘရိုင်ယန်အဖို့မူ ဘောလုံးသည် အားကစားနည်းတစ်ရပ်သာမက ဘဝ အတွက် နေထိုင်ပုံ နည်းနာတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်သည်။ သူ့ဘဝနှင့် ဘောလုံး အား ကစားနည်းကို ခွဲခြား၍ မရပေ။

အားကစားကွင်းထဲတွင် လူငယ်များအား ဘရိုင်ယန် သင်ကြားပြသနေပုံ ကို ကြည့်လျှင် သူသည် ဘောလုံးနည်းပြ အလုပ်ကို အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်ဖြစ်၍ လုပ်နေရသည် ဟူသော အရိပ်လက္ခဏာမျိုး စိုးစဉ်းမျှ မြင်ရမည် မဟုတ်။ သည်အလုပ်ကို တကယ်လေးစားယုံကြည်ကာ မိမိ၏ တပည့်များအား အထူးချွန် အသပ်ရပ်ဆုံး အားကစားသမားများ ဖြစ်လာအောင် ထက်သန်မှု အပြည့်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ပေးနေသူပါတကားဟု သိမြင်ကာ သူ့အား ယုံကြည် လေးစားမိလာရမည် ဖြစ်သည်။

ယုံကြည်ချက်ဘက်က ပြတ်ပြတ်သားသား ရပ်တည်ရဲသလား

လူတိုင်းလိုလို၌ ယုံကြည်ချက် မယုံကြည်ချက်တွေ ရှိကြသည်။ သို့သော် ယုံကြည်သည့်အရာဘက်မှ ပြတ်ပြတ်သားသား ရပ်တည်သူ၊ မယုံကြည်သည့် အရာကို မယုံကြည်ဟု ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောဆိုကန့်ကွက်ရသူကား နည်းပါး လှပါသည်။

အကြောင်းကား မိမိအား ဆန့်ကျင် တိုက်ခိုက်လာမှာကို ကြောက်ကြ
သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းပြောရလျှင် လူမုန်းမခံချင်သောကြောင့် ဖြစ်
သည်။

ရေးမထားသည့်ဥပဒေ။ ။ အများကြိုက်နှစ်သက်တိုင်းလည်း
အမြဲမှန်ကန်သည်မဟုတ်၊ မှန်ကန်သည့်အရာတိုင်းလည်း
လူကြိုက်များသည်မဟုတ်။

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးပင် အများနှစ်သက်မှုကို လိုလားကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့
အားလုံးပင် လူကြိုက်များသူအဖြစ်ကို ခံယူလိုကြ၏။

သို့သော် မှန်ကန်သည့်အရာဘက်မှ ရပ်တည်ဆောင်ရွက်မိသောအခါ၌
သာ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့လုပ်ဆောင်မှုအတွက် အမှန်တကယ် ဂုဏ်ယူနိုင်ကြ
မည်ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောအရာ (ဝါ) မမှန်ကန်ကြောင်း
သိသည့်အရာကို လုပ်ကိုင်မိသောအခါ၌ကား မိမိအလုပ်အတွက် ကျေနပ်အားရမှု
စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်မှုများ ရရှိနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

သို့သော် လူအတော်များများ၌ပင် မိမိ လုပ်ကိုင်မိနေသည့် လုပ်ရပ် သို့
မဟုတ် မိမိ လုပ်ကိုင်တော့မည့် လုပ်ရပ် မှန် မမှန်ကို သတိပြု စိစစ်တတ်သည့်
စိတ်နှင့် မှန်သည့်အရာကိုသာ လုပ်မည်၊ မှန်သည့်ဘက်ကသာ ရပ်တည်မည် ဟူ
သော ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်စိတ်တို့ နည်းပါးကြ၏။ ထိုစိတ်နှစ်ပါး ချို့တဲ့နည်းပါး
သည့်အခါ၌ လတ်တလော ဆွဲဆောင်ရာတို့ နောက်သို့ လိုက်ပါကာ အလွဲအမှား
များကို ပြုလုပ်မိတတ်ကြသည်။

ကိုယ်ပိုင်ရပ်တည်ချက် မရှိသူတို့သည် သူတစ်ပါး နောက်လိုက်များ ဖြစ်
သွားတတ်ကြ၏။ ယင်းသို့ သူတစ်ပါးနှင့် ရောယောင်ကာ အမှန်အမှားကို စိစစ်
သော စိတ်ကင်းမဲ့စွာဖြင့် လိုက်ပါလုပ်ဆောင်ကြသူတို့ကား အမှားအယွင်းတို့၏
ဒဏ်ကို ခံကာ အောက်ခြေအနိမ့်ပိုင်း ဘဝများတွင်သာ ကျင်လည်နေကြရမည်
ဖြစ်၏။

သင့်သည် သင့်ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူ တစ်ရာလျှင် ငါးဆယ်အား ဝီရိယ
သက်သက်ဖြင့် ကျော်လွန်နိုင်ကြောင်း၊ ကျန်ငါးဆယ်ထံမှ လေးဆယ်ကိုမူ ဖြောင့်
မတ် တည်ကြည်မှု၊ ယုံကြည်သည့်အရာဘက်က စွဲမြဲရပ်တည်မှုတို့ဖြင့် ကျော်ဖြတ်
နိုင်ကြောင်း အခန်း (၄) တွင် ကျွန်တော် ပြောခဲ့၏။

မည်သည့် လုပ်ငန်း နယ်ပယ်၌ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်သူအတွက်ဖြစ်စေ၊
ယင်းအချက်သည် အမှန်ဖြစ်၏။

တစ်ခါတစ်ရံ၌ မိမိယုံကြည်သည့်အရာသည် အများနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေတတ်သည်။ ထိုအခါ၌ သူတစ်ပါးတို့၏ မုန်းတီးမှု၊ ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်မှု များကို ခံရတတ်ပါသည်။ သို့သော် လူသည် အများမုန်းတီးမည့်ကိစ္စကို လိုက်လံ ရှာဖွေလုပ်ကိုင်ရန် မလိုသကဲ့သို့ လူအများ မုန်းတီးမှာကို စိုးရိမ်ခြင်းသက်သက် ကြောင့်လည်း လုပ်သင့်သည့်အလုပ်ကို ရှောင်လွှဲနေစရာ မလိုပေ။

ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်း အရှိန်တက်စ တစ်ချိန်က ကျွန်တော်အား စာနယ်ဇင်းသမားတို့က 'ယနေ့ခေတ် အာမခံလုပ်ငန်းနယ်ပယ်၌ လူမုန်းအများ ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်' ဟူ၍ ကမ္ပည်းထိုး ဖော်ပြခဲ့ကြဖူး၏။ ထိုအခေါ်အဝေါ်ကို ကျွန်တော် မနှစ်မြို့ပါ။ ကျွန်တော့်ဇနီးသည်ခမျာလည်း ထိုအသုံးအနှုန်းကို မကြားနိုင်ရှာပါ။

သို့သော် ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲတွင် ယုံကြည်ချက်တစ်ခု စွဲကပ်နေသည်။ ယင်းယုံကြည်ချက်ကို မဖြစ် ဖြစ်အောင် အကောင်အထည်ဖော်သွားမည်ဟူသော အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ် ကျွန်တော်၌ ကိန်းအောင်းနေသည်။

ယင်းစိတ်ဓာတ်သည် အာမခံလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ကျွန်တော်၏ အသိအမြင် တစ်ရပ်ပေါ်တွင် အခြေခံပါသည်။

လူတွေသည် အဘယ်ကြောင့် အသက်အာမခံ ထားကြသနည်း။ အကယ် ၍ မိမိသာမတော်တဆ အချိန်မတန်မီ သေဆုံးသွားခဲ့သော် ကျန်ရစ်သူမိသားစု ငွေကြေးအရ ဆင်းရဲဒုက္ခ မကျရောက်စေရန် ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ထားကြ ခြင်း ဖြစ်သည်။ အသက်အာမခံ ပေါ်လစီကြေးများ မှန်မှန်ပေးသွင်းနေကြခြင်း သည် အနာဂတ်အရေးကိစ္စအတွက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အာမခံထားသူတစ်ဦး သေဆုံးသွားသောအခါ၌ သူ့မိသားစုသည် သူ မျှော်မှန်းခဲ့သလို ငွေကြေးဆင်းရဲဒုက္ခများ လွတ်ကင်းကြပါသလား။ ကျွန်တော် စဉ်းစားခဲ့ပါသည်။ ပကတိအနေအထားများကို သုံးသပ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ လက်ရှိအသက်အာမခံ စနစ်များသည် စားသုံးသူ (ဝါ) အသက် အာမခံထားသူအား တကယ်ကူညီသင့်သလောက် မကူညီကြကြောင်း၊ စားသုံး သူအတွက် တကယ် အကျိုးကျေးဇူးရှိမည့် အာမခံထားပုံ နည်းလမ်းများကို သို့ ဝှက်ထားကြကြောင်း ကျွန်တော် တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

ထိုသို့ဝှက်ထားချက်များကို ထုတ်ဖော်ကာ အသက်အာမခံကို ပို၍ အကျိုး ခံစားရမည့် နည်းစနစ်သစ်အားဖြင့် ထားကြရန် စည်းရုံးလှုံ့ဆော်လာသည့်အခါ ကျွန်တော်သည် စာနယ်ဇင်းသမားများ ဆိုခဲ့ကြသည့်အတိုင်း အာမခံလုပ်ငန်း လောကတွင် လူမုန်းအများဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ရပါသည်။

လူမုန်းခံရခြင်းကို ကျွန်တော် မနှစ်သက်နိုင်ပါ။ သို့သော် ထိုအတွက်

ကြောင့်လည်း ကျွန်တော့်အရေးတော်ပုံကို စွန့်လွှတ်မသွားနိုင်ပါ။ သည်ကိစ္စသည် ကျွန်တော့်စီးပွားရေးကိစ္စသက်သက် မဟုတ်။ အများကိစ္စ၊ အများအကျိုးအတွက် လုပ်သည့် ကိစ္စတစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါသည်။

မည်သည့် အရေးတော်ပုံကိစ္စမဆို တည်ရှိဆဲ အခြေအနေတစ်ခုကို တော်လှန် ဖောက်ဖျက်ရသော သဘော ရှိပါသည်။ ထိုအခါ ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်မှုများလည်း မလွဲမရှောင်သာ ရှိလာရပါသည်။

အငြင်းပွား ရမှု၊ ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်မှုနှင့် တားဆီး ပိတ်ပင်မှုများကို ကြောက်ရွံ့ နောက်တွန့်နေမည် ဆိုလျှင် မည်သည့် အသစ်တီထွင်မှုမျိုးကိုမျှ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ မိမိအမြင် မိမိသဘော မိမိယုံကြည်ချက်ဖြင့် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်လိုက်သော အရာ ဆိုသည်မျိုးလည်း ရှိလာမည် မဟုတ်ပါ။

ထိုအခါ အောက်တန်း နောက်တန်းကျသော ဘဝမှ ကျွန်တော်တို့ တက်လာနိုင်ကြမည်လည်း မဟုတ်တော့ပါ။

အရေးတော်ပုံတစ်ခု မွေးဖွားခြင်း

ကျွန်တော်သည် ဘောလုံးနည်းပြ အလုပ်ကို ဝတ်ကျောတန်းကျော လုပ်ခဲ့သည် မဟုတ်။ နည်းပြကျော်ဘရိုင်ယန်ကဲ့သို့ပင် အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ်အပြည့်ဖြင့် လုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်သင်ကြားပေးသော လူငယ်လေးများသည် ထိပ်သီး ဘောလုံးသမားကောင်းများ ဖြစ်လာရမည်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက် စေတနာ၊ တစ်သင်းလုံးသည် တစ်ဦးတည်းပမာ စုစည်းညီညွတ်ကာ စိတ်ဓာတ်အရာတွင်ရော နည်းစနစ်ပိုင်းတွင်ပါ သူတကာထက် သာလွန်စေရမည်ဟူသော ယုံကြည်မှု စိတ်ဓာတ်တို့ဖြင့် ကျွန်တော်စိတ်ရောကိုယ်ပါ နှစ်မြှုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုစေတနာကို ယုံကြည်ချက်များကြောင့်ပင် ကျွန်တော်သည် ဘောလုံးနည်းပြအလုပ်တွင် တစ်စုံတစ်ရာသော အတိုင်းအတာအထိ အောင်မြင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါသည်။

သို့သော် ဘောလုံးအရေးတော်ပုံသည် ကျွန်တော်၏ ဘဝကို ပြောင်းလဲသွားစေသည့် အာမခံလုပ်ငန်း အရေးတော်ပုံနှင့် နှိုင်းစာလျှင်ကား ဘာမျှပြောပလောက်စရာ မရှိတော့။

သည်အရေးတော်ပုံသစ်သည် ကျွန်တော့်ဖခင် ကွယ်လွန်သွားခြင်းတွင် အကြောင်းခံခဲ့ပါ၏။

ကျွန်တော့်ဖခင်သည်လည်း ဘောလုံးနည်းပြတစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။ စင်စစ် ကျွန်တော့်မှာ ယနေ့တိုင် စွဲမြဲစွာ ရှိနေသည့် ဘောလုံးချစ်စိတ်သည် အဖေထံမှ အမွေရခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

အဖေသည် ဗန်ဒါဘစ် တက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ရခဲ့သည်။ ထိုနောက် မိချိဂန် ပြည်နယ် တက္ကသိုလ်မှ ဓာတုဗေဒဆိုင်ရာ မဟာသိပ္ပံဘွဲ့ ရသည်။ အဖေသည် အစ ပိုင်းတွင် ဘောလုံးနည်းပြလုပ်ခဲ့ပြီး၊ ၎င်းနောက်တွင် ဂျော်ဂျီယာပြည်နယ် ကိုင်ရို မြို့ကလေးရှိ သေနတ်လုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီသစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်ခဲ့၏။ နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်မျှ လုပ်ကိုင်ပြီးနောက် အဖေသည် ရုတ်တရက် နှလုံးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့၏။ ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အဖေအသက်မှာ လေးဆယ့်ရှစ်နှစ်မျှသာ ရှိသေးသည်။ လူအများနည်းတူပင် အဖေသည် အရွယ်ရောက်ပြီးသည့်သက်တမ်း ကာလတစ်လျှောက်လုံး အသက်အာမခံကုမ္ပဏီတစ်ခုသို့ အာမခံကြေးငွေများ ပေးသွင်းနေခဲ့သည်။ သူ့အား အသက်အာမခံ ပေါ်လစီများ ရောင်းချသူမှာ အိမ်နီးချင်း မိတ်ဆွေတစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာ လူအများ လုပ်နေကျ ထုံးစံအတိုင်း ဖြစ်သည်။ အသက်အာမခံ ကိစ္စကို နားလည်သူ အလွန်နည်းပါးသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့ ယုံကြည်စိတ်ချသူ အာမခံ ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးဦးထံ အပ်နှံကာ သူ စီမံပေးသည့်အတိုင်း လက်ခံဆောင်ရွက်လေ့ ရှိကြသည်။ အဖေလည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင်။

အဖေသည် အကယ်၍ သူ မတော်တဆ သေဆုံးသွားခဲ့သော် ဟူသော စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် အသက်အာမခံထားခဲ့သည်။ အမေရိကန် အများအပြားနည်းတူပင် အဖေသည် ငွေများများ မစုခဲ့။ သို့သော် အာမခံ ပရီမီယံကြေးများကိုကား မပျက်မကွက် ပေးနေခဲ့သည်။

အဖေဆုံးတော့ ကျွန်တော် ကောလိပ်ကျောင်းမှာပဲ ရှိသေးသည်။ ကျွန်တော့်ညီနှစ်ယောက်က ခြောက်တန်းနှင့် ဆယ်တန်းမှာ။ အမေမှာလည်း အိမ်ရှင်မ အလုပ်မှအပ ဝင်ငွေရသော တခြားအလုပ် မရှိ။

အဖေစိုးရိမ်ပူပန်ခဲ့သည့် ကိစ္စကြီး ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်ဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အခါ ကျွန်တော်တို့အားလုံး အခြေအနေ ပျက်သွားခဲ့ရသည်။ အဖေ ကွယ်လွန်ခြင်းအတွက် မိသားစုခံစားရသည့် ပရီဒေဝမီးမှာ ကြီးမားလှပါသည်။ သည့်နောက်တွင် အဖေအတွက် အသက်အာမခံကုမ္ပဏီမှ လျော်ကြေးငွေ မည်မျှသာ ရရှိမည်ကို သိရှိရသည့်အခါ၌မူ ကျွန်တော်တို့အားလုံး အရှက်ထိုးခံရသလို ဖြစ်သွားကြရသည်။

အဖေသည် အသက်အာမခံ ပရီမီယံကြေးများကို နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လုံးလုံး

ကြိုးစားပမ်းစား ပေးသွင်းခဲ့သည်။ သို့သော် သူတကယ် ကွယ်လွန်ချိန်၌ အာမခံ ကုမ္ပဏီမှ ရရှိသည့်ငွေသည် အသက်ရှင်စဉ်က သူရခဲ့သည့် ဝင်ငွေကို အစားမထိုး နိုင်ခဲ့ပေ။

မိမိ ကွယ်လွန်လျှင် ကျန်ရစ်သူမိသားစုအတွက် ငွေရေးကြေးရေး စိတ် အေးရအောင် ဟူ၍ အာမခံထားသည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုအာမခံသည် တကယ်လက် တွေ့၌ အာမခံနိုင်ခြင်း မရှိဟု ဆိုပါက တစ်သက်လုံး အာမခံကြေး ပေးသွင်းခဲ့ ခြင်းသည် ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိသနည်း။ ယင်းအသက်အာမခံစနစ်သည် အာမခံ ထားသူအတွက် ဘာအကျိုးပြုနိုင်ပါသနည်း။

အဖေ ကွယ်လွန်ပြီး နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာအောင်ပင် ကျွန်တော်တို့ ပင်ပန်းဆင်းရဲခဲ့ရသည်။ အစပိုင်းတွင် ကျွန်တော်က ကျောင်းပြီးအောင် ဆက် တက်နေခဲ့ရသေးသည်။ သည့်နောက် အထက်တန်းကျောင်းတွင် ဘောလုံး နည်းပြအလုပ် ရတော့လည်း လစာက သိပ်မများသဖြင့် များများမထောက်ပံ့နိုင်။ မိသားစု၏ အနေအထားကို ကြည့်ကာ ကျွန်တော် စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရသည်။ အဆိုးဆုံးကား အမေ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နေသည်ကို ကြည့်နေ မြင်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်နှစ်မိသားစု တွေ့ဆုံပွဲတစ်ခုတွင်မူ ကျွန်တော့်အတွက် အလွန်အံ့အား သင့်စရာ ဗဟုသုတတစ်ခုကို ကြားသိရလေသည်။ စာရင်းကိုင် အလုပ်လုပ်နေ သည့် ကျွန်တော့်ညီအစ်ကို ဝမ်းကွဲတစ်ယောက်က အကောင်းဆုံး အသက်အာမခံ ထားနည်း တစ်ရပ်ကို ရှင်းလင်း ပြောပြသည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည် ဒေါ်လာ ၁၅၀၀၀ တန် အသက်အာမခံတစ်ခု ထားလျက် ရှိသည်။ ကျွန်တော့် အာမခံက ရာသက်ပန် အာမခံ (Whole Life Insurance) အမျိုးအစား ဖြစ် သည်။

ကျွန်တော်က အာမခံကို သည့်ထက်မက တန်ဖိုးများများ ထားချင်သည်။ အကယ်၍ ကျွန်တော် ကွယ်လွန်ခဲ့သော် သည်မျှနှင့် ကျွန်တော့်မိသားစု ရပ်တည် ရန် မလွယ်ကူကြောင်း ကျွန်တော် သိနေသည်။ သို့သော် သည်ထက် များများ ထားပါက ပရီမီယံကြေး ပေးသွင်းရန် ကျွန်တော် တတ်နိုင်မည် မဟုတ်။ သို့သော် တခြားနည်းလမ်း မသိသဖြင့် သည်အာမခံငွေမျှကိုပင် အားကိုးတစ်ခုအဖြစ် ထား ခဲ့သည်။

သို့နှင့် တိုတိုပြောရလျှင် ကျွန်တော့်ညီအစ်ကိုက ကျွန်တော့်အား ပရီမီယံ ကြေး နည်းနည်းနှင့် လျော်ကြေးငွေ များများ ရနိုင်သည့် ကာလသက်တမ်း အပိုင်း အခြားအလိုက် ထား၍ရသည့် အာမခံမျိုး ထားကာ၊ သက်သာသွားသည့် ငွေကို

အကျိုးအမြတ်ရှိမည့် တခြားလုပ်ငန်းများတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသောနည်းကိုသင်ပြပေးခဲ့သည်။

ရာသက်ပန် အာမခံဆိုသည်မှာ ကုမ္ပဏီဘက်က အသက်အတွက် လျော်ကြေး ပေးခြင်းနှင့် အာမခံထားသူဘက်က အတင်းအကျပ် ငွေစုပေးရခြင်း ဟူသော အစီအစဉ်နှစ်ရပ်ကို ပေါင်းစပ်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး၊ အကယ်၍ အာမခံထားသူသည် အာမခံထားပြီးစ ကာလပိုင်းတွင် အသက်မသေပါက၊ သူသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ငွေစုကာ အာမခံကုမ္ပဏီသို့ အလွန်နည်းလှသော အတိုးနှုန်းဖြင့် ငွေချေးငှားနေရသည့်သဘော သက်ရောက်ကြောင်း သူက ရှင်းပြသည်။

ရာသက်ပန် အာမခံမထားဘဲ သက်တမ်းပိုင်း အာမခံများသာ အဆင့်ဆင့်ထားသွားမည်ဆိုက ပရီမီယံကြေးထဲတွင် ဝင်နေမည့် ငွေ အတော်များများကို ပုံမှန်အတိုးနှုန်း ပေးသည့် နေရာများတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံနိုင်သဖြင့် အငြိမ်းစား ယူသည့် အချိန်လောက်တွင် အသက်အာမခံငွေထက် များစွာ ပို၍ စုမိနိုင်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် ဒေါ်လာ ၁၅၀၀၀ တန် ရာသက်ပန် အာမခံအတွက် ပေးသွင်းရမည့် ပရီမီယံကြေးဖြင့် သက်တမ်းအပိုင်းအခြား အာမခံဒေါ်လာ ၁၀၀၀၀၀ ဖိုးအထိ ထားနိုင်ကြောင်း တို့ကို တွက်ချက်ပြသဖြင့် ကျွန်တော် သိလာရသည်။

ရုတ်တရက် ကျွန်တော် ယုံပင် မယုံချင်။ သည်လိုသာ ဟုတ်ရိုးမှန်လျှင် အာမခံကုမ္ပဏီတွေသည် အဘယ်ကြောင့် သည်စနစ်ကို ကြေညာကာ အာမခံထားသူတွေ များလာအောင် မစည်းရုံးကြသနည်းဟု ကျွန်တော် စောဒက တက်မိသည်။ သည်အတွက် သူ့မှာ အဖြေရှိသည်။ ကုမ္ပဏီအတော်များများပင် ရေတိုအာမခံချက်များကို လက်ခံကြကြောင်း၊ သို့သော် ယင်းနှင့်စာလျှင် ရာသက်ပန် အာမခံက သူတို့အတွက် အမြတ်များများကျန်သဖြင့် ရာသက်ပန်အာမခံကိုသာ တွန်း၍ ရောင်းကြကြောင်း၊ အသက်အာမခံ အရောင်းကိုယ်စားလှယ်များကလည်း သူတို့အတွက် ကော်မရှင်များများ ကျန်မည့် ဈေးကြီးသော ပစ္စည်းကိုသာ အစွဲထုတ်တတ်ကြကြောင်း သူက ရှင်းလင်း ပြောဆိုသည်။

သည်လောက်ကြီးတော့ လုပ်ကြံပါ့မလားဟု ကျွန်တော် တွေးမိသေးသည်။ အာမခံကိုယ်စားလှယ်ဟူသည် များသောအားဖြင့် မိမိနှင့် သိကျွမ်းသူ ခင်မင်သူများကိုသာ စည်းရုံးရောင်းချလေ့ ရှိကြသည်။ ကိုယ့်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကို ငွေများများ ပေးရပြီး အကျိုးကျေးဇူး နည်းနည်းသာ ခံစားရစေမည် ပစ္စည်းမျိုးကို ထိုးရောင်းပါ့မလား၊ ကျွန်တော် စဉ်းစားသည်။ ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ ဇေဝေဇဝါ မသေမချာ ဖြစ်နေသည်။

သို့နှင့် သည်ကိစ္စ ရှင်းသွားအောင် ကျွန်တော် စာကြည့်တိုက်သို့ သွား

ကာ အာမခံလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်သည့် တွေ့ရသမျှ စာအုပ်စာတမ်းများကိုဖတ်ရှုသည်။ သည်အခါ ကျွန်တော့်ညီအစ်ကိုပြောတာအမှန်ပဲဟူ၍ ကျွန်တော်သေချာလာသည်။ အသက်အာမခံကိစ္စတွင် ကျွမ်းကျင်သူအားလုံးတို့က သက်တမ်းအပိုင်းအခြားဖြင့် အာမခံထားခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံး နည်းလမ်း ဖြစ်ကြောင်း တညီတညွတ်တည်း ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ အသက်အာမခံအရောင်းကိုယ်စားလှယ်များသည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်အတွက် ရေတိုအာမခံများ ထားတတ်ကြပြီး အခြားသူများကိုမူ ရာသက်ပန် အာမခံများသာ ရောင်းချလေ့ ရှိတတ်ကြကြောင်းလည်း ကျွန်တော် ဖတ်ရှုသိရှိလာရသည်။

ထိုကိစ္စကို ပီပီပြင်ပြင် မြင်လာသည့်နေ့မှာပင် ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲသို့ အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ်တစ်ခု ဝင်ရောက်စွဲကပ်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ကုန်ကျခံထားသည့် ငွေကြေးပမာဏဖြင့် ဒေါ်လာ ၁၀၀၀၀၀ တန် အာမခံထား၍ ရနိုင်ပါလျက် ၁၅၀၀၀ တန် အာမခံသာ ထားဖြစ်အောင် လုပ်သွားသည့် အာမခံ ကိုယ်စားလှယ်ကို ကျွန်တော် မကျေမနပ်ဖြစ်မိသည်။

သည့်နောက်တွင် ကျွန်တော် အခြားသူများနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းကြည့်သည်။ လူတိုင်းလိုလိုပင် ကျွန်တော့်နည်းတူ ခံခဲ့ကြရကြောင်း ကျွန်တော်တွေ့ရှိကာ ပို၍ပို၍ မကျေမနပ်ဖြစ်လာသည်။

ကျွန်တော်သည် အသက်အာမခံကိုယ်စားလှယ်များအား စိတ်ကောင်းမရှိသူများ၊ မရိုးသားသူများဟူ၍ စွပ်စွဲနေခြင်းမဟုတ်ပါ။ သူတို့အားလည်း သူတို့ဆက်စပ်လုပ်ကိုင်ကြသည့် အာမခံကုမ္ပဏီကြီးများက ရာသက်ပန် အာမခံများသာ ဦးစားပေးရောင်းချရန် ဖိအားပေးမှုများ ရှိကြောင်း ကျွန်တော် နားလည်ပါသည်။

ထို့ပြင် သူတို့သည် သူတို့ထံ၌ အာမခံထားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ကွယ်လွန်သွားသည့်အခါတိုင်း သူ၏ ကျန်ရစ်သူ မိသားစု မည်မျှ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ရသည်ကို မကြံဖူး မတွေ့ဖူး စာနာစိတ် မခံစားခဲ့ရဖူးသူများသာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟူ၍ ကျွန်တော် ယူဆမိပါသည်။ ကျွန်တော်ကား အဖေလက်ထက်က အသက်အာမခံထားပုံထားနည်း မှားယွင်းခဲ့သည့် ဒဏ်ကို ကိုယ်တိုင် ခံစားခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။။ သူတစ်ဖန် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ထိုမှားယွင်းသော နည်းဖြင့်ပင် အာမခံထားမိနေပြန်ပြီ။ အကယ်၍ သည်ကြားထဲတွင် ကျွန်တော် မတော်တဆ သေဆုံးသွားခဲ့လျှင် မစို့မပို့ လျော်ကြေးငွေဖြင့် ကျွန်တော့်ဇနီးနှင့် သားသမီးနှစ်ယောက် ဒုက္ခရောက်ကြဦးမည်ကို တွေးတော မြင်ယောင်ကာ ကျွန်တော် သောက ဒေါသတွေ ပွားနေရပြန်သည်။

ရာသက်ပန် အာမခံထားသည့် မိတ်ဆွေများနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရတိုင်း အဖေ့ကို သတိရသည်။ ကျွန်တော့်မိသားစုကို သတိရသည်။ မိတ်ဆွေတို့၏ မိသားစုများအတွက် ကျွန်တော် စာနာခံစားစိတ်ဖြင့် ရတက်မအေးနိုင် ဖြစ်ရသည်။

သည်ခံစားမှုအတွက်ကြောင့်ပင် ကျွန်တော့်ရင်၌ အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ် တစ်ခု ပေါက်ဖွားလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် စိတ်အားထက်သန်သော ဘောလုံးနည်းပြကောင်း တစ်ယောက် ဘဝမှ သက်တမ်း အပိုင်းအခြားဖြင့် အာမခံထားသော စနစ်အတွက် တိုက်ပွဲဝင်သည့် အရေးတော်ပုံတပ်သားတစ်ဦးအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။

အရေးတော်ပုံတိုက်ပွဲတစ်ခုနှင့် ထမင်းစားဖို့ လုပ်ရသည့် အလုပ်တစ်ခုသည် ကွာချင်တိုင်း ကွာသည်။ အရေးတော်ပုံသမားသည်လည်း ဘေးလူအမြင်၌မူ အလုပ်လုပ်ရသူ တစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူသည် နည်းနည်းလုပ်ပြီး လုပ်ခ များများရဖို့ ချောင်းနေသူ မဟုတ်။ သဲသဲမဲမဲ ပင်ပင်ပန်းပန်း မညည်းညူတမ်း လုပ်ကိုင်သူမျိုး ဖြစ်သည်။ သူ အလုပ်လုပ်နေခြင်းသည် လုပ်ခများများ ရရေးသက်သက် မဟုတ်။ အရေးကိစ္စကြီးတစ်ခု အောင်မြင်အောင် အားထုတ် ကြိုးပမ်းနေခြင်းဖြစ်သည်။ သူ တစ်ကိုယ်ရေကိစ္စထက် အဆမတန်ကြီးကျယ်သော အလုပ်ကြီးကို ကျားကုတ်ကျားခဲ လုပ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

သည်အလုပ်ကြီး လုပ်နေမိစဉ် ကာလတစ်လျှောက် ကျွန်တော် အကြိမ်ပေါင်း ထောင်သောင်းမက စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းခဲ့ရသည်။ တကယ်လက်တွေ့ ဈေးရောင်းရသော အလုပ်ကား ကျွန်တော့်အတွက် ခက်ခဲပင်ပန်းလွန်းလှသည်။ သို့သော် မည်မျှစိတ်ပျက် အားလျော့နေချိန်မျိုး ဖြစ်ပါစေ၊ သွားရင်းလာရင်း လမ်းတွင် မိသားစုများ လူငယ်စုံတွဲများ တွေ့ရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်တော့်စိတ်တွင် သူတို့တစ်တွေ အသက်အာမခံမှ ထားမိကြရဲ့လား၊ ထားရင်ကော ဘယ်ပုံ ဘယ်နည်း ထားမိကြသလဲ စသည့် အတွေးများက အလိုအလျောက် ထွက်ပေါ်လာပြန်ကာ ကျွန်တော့်အား သည်လုပ်ငန်းကြီးကို မစွန့်လွှတ်ဖြစ်အောင် တွန်းထိုး ခေါ်ငင်ပြန်ပါသည်။

သည်ကိစ္စကြီး စတင်သည့် ကနဦး နှစ်များအတွင်း ကျွန်တော်သည် အခြားသော အာမခံကုမ္ပဏီကြီးများနှင့် ဆက်စပ်လုပ်ကိုင်နေခဲ့သေး၏။ သို့သော် ကုမ္ပဏီထိပ်ပိုင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ စိတ်ဓာတ်ကို ကျွန်တော်လက်မခံနိုင်ခဲ့။ ကျွန်တော့်တွင် ‘သက်တမ်းအပိုင်းအခြားဖြင့် အာမခံထားပြီး အာမခံကြေး သက်သာငွေကို အတိုးအမြတ် များများရသည့် နေရာဌာနများတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရေး’

တည်းဟူသော အရေးတော်ပုံ ကိစ္စကြီးကို စည်းရုံးလှုံ့ဆော် အကောင်အထည် ဖော်မည် ဟူသော အစီအစဉ် ရှိနေသကဲ့သို့ တစ်ဖက်ကလည်း ကျွန်တော့်မိသားစု အတွက် ငွေရေးကြေးရေး စိတ်အေးရသော အနေအထားသို့ ရောက်အောင် ကြိုးပမ်းမည် ဟူသော ရည်မှန်းချက်က စွဲမြဲစွာ ရှိနေသည်။

ကုမ္ပဏီကြီးများအနေနှင့် ကျွန်တော်ကဲ့သို့ စိတ်အားထက်သန်သူမျိုးကို အရောင်းကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ် အလိုရှိကြသည် မှန်၏။ သို့သော် ကျွန်တော် တို့အား သိပ်အဆင့်မြင့်မြင့် တက်ခွင့် ပေးလိုစိတ် မရှိကြ။ အရောင်းကိုယ်စားလှယ် တစ်ယောက်သည် သိပ်တော်လွန်း၊ တတ်လွန်း၊ အရောင်းကောင်းလွန်းလာပြီ ဆိုလျှင် ကုမ္ပဏီအကြီးအကဲများက သူ့အား ပြိုင်ဖက်တစ်ယောက်အဖြစ်သဘော ထားကာ နည်းမျိုးစုံဖြင့် ချုပ်ချယ်ကန့်သတ်ရန် ကြိုးပမ်းလာတတ်ကြသည်။

သည်လုပ်ရပ်မျိုးကို ကျွန်တော် လက်မခံနိုင်ပါ။ သို့ကြောင့်ပင် နောက် ဆုံး၌ အေ၊အယ်၊ဝီလျံ (စ) ကုမ္ပဏီကို ထူထောင်ရန် ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ဖြစ်ခဲ့ သည်။

အခက်အခဲများကြားမှ အရေးတော်ပုံတိုက်ပွဲ

ကုမ္ပဏီထောင်စ နှစ်များကာ ကျွန်တော်တို့အတွက် အလွန် ခက်ခဲ ကြမ်းတမ်းသော နှစ်များ ဖြစ်သည်။ သည်အနေအထားမျိုးကို ဘယ်သူမျှ မတွေ့ ကြ မခံစားရစေချင်ပါ။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်လည်း သည်အဖြစ်မျိုး နောက် တစ်ကြိမ် ထပ်၍ မကြုံပါ ရစေနှင့်တော့ဟု မျှော်လင့်ဆုတောင်းမိပါသည်။

မူလအစက ကျွန်တော်သည် အမေရိကတွင် ကုမ္ပဏီကြီးများ မည်မျှ ကြီးစိုးလွန်းမိုးနေကြောင်း ကောင်းစွာ မသိရှိခဲ့ပါ။ အသက်အာမခံ ကုမ္ပဏီကြီး များသည် သက်တမ်းပိုင်း အာမခံထားခြင်းစနစ်ကို လူအများ သိသွားမှာ စိုးရိမ် ကြောင်းလည်း ကျွန်တော် မခန့်မှန်းမိခဲ့ပါ။

ယခု ကျွန်တော် ဖြန့်ချိလာသည့် သက်တမ်းပိုင်း အာမခံထားခြင်းနှင့် ပို ငွေကို ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်း လုပ်ငန်းနှစ်ရပ် ဆက်စပ်လုပ်ကိုင်ရေး အစီအစဉ်သည် သူတို့ ကုမ္ပဏီကြီးများ၏ လုပ်ငန်းကို ခြိမ်းခြောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သူတို့ က မြင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် လုပ်ငန်းအစမှာပင် ကျွန်တော်တို့ အပြင်းအထန် ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်ခြင်း ခံကြရလေသည်။

အင်အားချင်းက လုံးဝ မမျှပါ။ တစ်ဖက်မှာ ကျွန်တော်တို့ လူစုကလေး ရှိပြီး၊ ကျန်တစ်ဖက်တွင်ကား ရှေ့နေရှေ့ရပ်များ၊ ဝါရင့်စီမံခန့်ခွဲရေးသမားများ နှင့် ဩဇာကြီးမားသော နိုင်ငံရေးသမား အများအပြားကို လက်ထဲထည့်ထားနိုင် သည့် မဟာကုမ္ပဏီကြီးများ ရှိနေသည်။

မမျှတသော ယှဉ်ပြိုင်ပွဲတွင် ကျွန်တော်တို့ မကြာခဏပင် အလူးအလိမ့် ခံကြရပါသည်။ နေရာဒေသသစ်တစ်ခု၌ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီရုံးခွဲသစ်တစ်ခု ဖွင့်မည်ပြုတိုင်း မဖွင့်ဖြစ်အောင် နည်းမျိုးစုံဖြင့် နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးကြသည်။ ကုမ္ပဏီကြီးများ၏ ခါးပိုက်ဆောင်သတင်းစာများ၊ စာစောင်များကလည်း ကျွန်တော်တို့ မိသားစု စိတ်ဓာတ်ပျက်ပြားစေမည့် ဆောင်းပါးမျိုးစုံဖြင့် ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်ကြသည်။

သည်ဒဏ်တွေကို ကျွန်တော်တို့ ခါးစည်းခံခဲ့ကြရပါသည်။ ထိုကာလသည် ကျွန်တော်တို့အတွက် တကယ်ပင် မလွယ်ကူသောကာလ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီကို လူရှစ်ဆယ့်ငါးယောက်ဖြင့် စတင်ခဲ့သည်။ သည်လူစုထဲတွင် စီးပွားရေးဆိုင်ရာ အဆင့်မြင့်ဘွဲ့ ရရှိသူ၊ လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံကြီးမားသူဟူ၍ မည်မည်ရရမပါဝင်ပါ။ ကျောင်းဆရာများ၊ အားကစားနည်းပြများချည်းလိုလို ဖြစ်နေရာ စီမံခန့်ခွဲရေးအပိုင်းတွင် အားနည်းချို့တဲ့လှသည်။ ထို့ပြင် ကျွန်တော်တို့၌ ငွေရေးကြေးရေး ကျားကန်ပေးမည့် အဖွဲ့အစည်းလည်း မရှိခဲ့။

သို့သော် ဘာဖြစ်သနည်း။

ကျွန်တော်တို့ လက်မလျှော့ကြပါ။ လုံးဝ အညံ့မခံခဲ့ကြပါ။ ဘာကြောင့်နည်း။

ကျွန်တော်တို့သည် သာမန် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်တစ်ခုကို ဝင်လုပ်နေကြခြင်း မဟုတ်။ ကျွန်တော်တို့သည် ဘဝတစ်ခု တည်ဆောက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ အရေးတော်ပုံတစ်ရပ် ဆင်နွှဲနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းသည် မှန်ကန်သည်။ အများအကျိုးဆောင် ကိုယ့်အကျိုးအောင် လုပ်ငန်းမျိုး ဖြစ်သည်။ သည်အလုပ်ဖြင့် မိသားစုအများအပြားကို ကူညီစောင့်ရှောက်နိုင်သကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့ဘဝများလည်း တိုးတက်လာရမည်ဟု ယုံကြည်စိတ် အပြည့်ရှိကြသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် နေထွက်က နေဝင် စိတ်လက်ထက်သန်စွာ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီလေးတွင် အောက်ခြေလုပ်သားမှသည် ဘုတ်အဖွဲ့ လူကြီးအထိ လူအားလုံးတို့၌ အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ်များ အပြည့်အဝ ရှိနေကြသည်။

ကိုယ်စီကိုယ်ငှါ နေကြသည့် စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်များနှင့် အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ်တို့ ပေါင်းစပ်မိသည့်အခါ ကျွန်တော်တို့အားလုံး အောင်မြင်သူများ ဖြစ်လာခဲ့ကြပေသည်။

သင့်အတွက် အရေးတော်ပုံတစ်ခု မည်သို့ရရှိနိုင်သနည်း

ဟုတ်ပြီ။ ယခုအထိ ကျွန်တော် ရေးလာသည်ကို ဖတ်ကာ 'ခင်ဗျား ပြောတာကတော့ ဟုတ်ပါပြီဗျာ၊ ခင်ဗျားမှာ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်နဲ့ အရေးတော်ပုံ စိတ်ဓာတ်ကို ပေါင်းစပ်နိုင်လို့ အောင်မြင်ခဲ့တယ်၊ ကျွန်တော်က လောလောဆယ်သာမန် အလုပ်သမားတစ်ယောက် ဖြစ်နေတယ်၊ ကျွန်တော့်အတွက် အရေးတော်ပုံ တစ်ခု ဘယ်နားသွားရှာလို့ ရနိုင်မလဲ' စသည်ဖြင့် စောဒကတက်နိုင်စရာ အကြောင်း ရှိပါသည်။

ကျွန်တော် ပြောပါမည်။ သင့်သည် လောလောဆယ် ဘယ်အလုပ်အကိုင် မျိုး ဘယ်ဘဝမျိုးမှာ ရှိနေသည်ဖြစ်စေ သင့်အတွက် အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ်ဖြင့် ဆင်နွှဲစရာ လုပ်ငန်းတစ်ခုတော့ ရှိနိုင်စမြဲ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်အရေးတော်ပုံသည် ကျွန်တော့်မိသားစု၏ ဘဝအတွေ့အကြုံ တစ်ရပ်ပေါ်တွင် မူတည်၍ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြောင်း စာဖတ်သူ သိပြီးဖြစ်ပါသည်။ အခြားလုပ်ငန်းနယ်ပယ်များစွာ၌ အောင်မြင်နေကြသူတွေကို ကြည့်လျှင်လည်း အလားတူပင် အရေးတော်ပုံသဘောသက်ဝင်သည့် ထူးခြားသော လုပ်ငန်းတစ်ခုတစ်ရာအတွက် အောင်မြင်မှု အကျိုးစီးပွားများ ခံစားနေကြရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း စိစစ်သိမြင်ရပါလိမ့်မည်။

သည်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး တစ်ယောက်အကြောင်း ကျွန်တော် ပြောပါမည်။

သူ့အမည်မှာ ရစ်ချတ်ဆင်မွန်း(စ) ဖြစ်သည်။ သူသည် ကိုယ်အလေးချိန် ၂၆၈ ပေါင်ရှိသည့် လူဝကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူသည် ထိုဝသော ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်ပင် သစ်သီးဝလံကြော်ငြာများတွင် ဝင်ရောက်သရုပ်ဆောင်ရင်း အောင်မြင်မှု ရတန်သရွေ့ ရလျက်ရှိသည်။ တစ်နေ့တွင်မူ သူ့ကား၌ စာတိုလေး တစ်စောင် ထည့်ထားခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ စာ၌ 'ဝတုံလူတွေ အသက် မရှည်ကြဘူး၊ ခင်ဗျားတစ်ယောက် အသက်ရှည်ရှည် နေရစေချင်တယ်' ဟူ၍ ရေးသားထားသည်။

စာကို ဖတ်ပြီး သူ့အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲသွားသည်။ စင်စစ် မူလကတည်းကပင် သူ၌ ဝလွန်းသည့်အဖြစ်ကို မလိုလားသည့် စိတ်ဓာတ်အခံလေး ရှိနေခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ယခုကဲ့သို့ စာဖြင့် သတိပေးခံရသည့်အခါ၌မူ ထိုစိတ် အခြေခံက ဟုန်းခနဲ ထတောက်လာခဲ့သည်။

သူသည် အစာကို လုံးဝနီးပါး မစားဘဲ နေကာ ပေါင်ချိန် လျော့ရာသုံးလအတွင်းတွင် ပေါင်တစ်ရာနီးပါး ကျသွားခဲ့သည်။ သို့သော် ပေါင်ချိန် လျော့ကျရေး တစ်ခုတည်းကို တွေးကာ လျော့ချခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ပေါင်ချိန်ကျသွားသလို သူ့

ကျန်းမာရေးလည်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် ထိခိုက်ကျဆင်းသွားခဲ့သည်။ လူက
ခြောက်သယောင်းနေသလိုဖြစ်ကာ ဆံပင်များလည်း ကျွတ်ကုန်သည်။ အခြား
ကျန်းမာရေးပြဿနာမျိုးစုံဝင်ကာ သူ့အား ဆေးရုံတင်လိုက်ရသည်။

ကျန်းမာလာပြီးသည့်နောက်တွင် သူက ပေါင်ချိန်လျော့သည့် အလုပ်ကို
ဆက်လုပ်ပြန်သည်။ သို့သော်သည်တစ်ကြိမ်တွင်မူ အစာအာဟာရကို စနစ်တကျ
ထိန်းချုပ် စားသောက်ခြင်းနှင့် လေ့ကျင့်ခန်းယူခြင်းတို့ တွဲဖက်ထားသည့် မှန်
ကန်သော နည်းစဉ်တစ်ရပ်ဖြင့် အောင်မြင်စွာ လုပ်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ဆင်မွန်း (စ) သည် အသက်နှင့် ရင်း၍ပင် ရယူခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်သည့်
ကိုယ်အလေးချိန် လျော့ချရေး နည်းစဉ်ကို မိမိနည်းတူ ကိုယ်အလေးချိန်ပိုလွန်မှု
ပြဿနာနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည့် မြောက်မြားလှစွာသော လူတို့ထံသို့ ဖြန့်ချိဝေငှ
ပေးလိုစိတ် ထက်သန်ပြင်းပြလာခဲ့သည်။ သို့နှင့် သူသည် 'ဒါ ကျွန်တော့် ကိုယ်
တွေ့နည်းဗျ၊ ကျွန်တော် အောင်မြင်သလို ခင်ဗျားတို့လဲ တကယ်လိုက်လုပ်ရင်
အောင်မြင်မှာ မုချပါ။ စမ်းကြည့်စမ်းပါ' ဟူသော စေတနာစိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝ
ပါသည့် စကားများဖြင့် အကျယ်အပြန့် လိုက်လံစည်းရုံးဆော်သြခဲ့သည်။

စေတနာအရင်းခံဖြင့် စတင်ခဲ့သည့် ကိုယ်အလေးချိန် လျော့ချရေး ပညာ
ပေး လုပ်ငန်းသည် တဖြည်းဖြည်း ဆင်မွန်း (စ) အတွက် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း
လုပ်ငန်းတစ်ရပ်သဖွယ် ဖြစ်လာသည်။

ယနေ့ဆိုလျှင် သူသည် အမေရိကန်ပြည်တွင် ကိုယ်အလေးချိန် လျော့ချ
ရေး လုပ်ငန်းကြီးကို အရေးတော်ပုံတစ်ရပ်အသွင်ဖြင့် အပြင်းအထန် ဆင်နွဲနေ
သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက်အဖြစ် ကြီးကျယ်ထင်ရှား လူသိများလျက် ရှိပြီး၊
တစ်ချိန်တည်းတွင် ၎င်းလုပ်ငန်းကြီးကို အကြောင်းပြု၍ ကြွယ်ဝချမ်းသာသူ
တစ်ဦးလည်း ဖြစ်လာခဲ့ပေသည်။

ထို့ကြောင့်၊

သင်သည် ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသ ဘယ်အဆင့်အတန်းမှာရှိသည် ဖြစ်
စေ သင့်အတွက် အရေးတော်ပုံ လုပ်ငန်းတစ်ရပ်ကို သင့်ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှာကြည့်
လျှင် တွေ့ရမည်သာ ဖြစ်သည်ဟု ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြောလိုက်ချင်ပါသည်။

ရှာပါ၊ ကြည့်ပါ။ ဒါဟာ ငါလုပ်သင့် လုပ်ထိုက်တဲ့ လုပ်ငန်းပဲဟု သေချာ
ပြီဆိုလျှင် ဆုပ်ဆုပ်ကိုင်ကိုင် ခိုင်ခိုင်မာမာ ဇောက်ချ၍ လုပ်ပါ။ သင့်ဘဝ ထူးခြား
ပြောင်းလဲလာရမည်မှာ မုချဖြစ်ပါသည်။

ငါတစ်ယောက်တည်းဆိုပြီး အားငယ်နေသလား

‘ခင်ဗျားက အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ် အရေးတော်ပုံလုပ်ငန်းကြီးနဲ့ ပြောနေတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ခင်ဗျားတို့ စုပေါင်းလုပ်ကိုင်ပြီး ဖြစ်မြောက်ခဲ့တာတော့ ဖြစ်မြောက်ခဲ့တာပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ကျတော့ တစ်ယောက်တည်း ဘယ်လောက် လုပ်လို့ ရမလဲ။ ကျွန်တော်တစ်ယောက်အင်အားနဲ့ ဒီကမ္ဘာကြီးမှာ ဘယ်လောက် ပြောင်းလဲအောင် လုပ်နိုင်မှာလဲ’ စသည်ဖြင့် ကျွန်တော့်အား စောဒက တက်ကြသူ အများအပြား ကြံရဖူးပါသည်။ တချို့ကလည်း ‘ကျွန်တော်က သာမန် လူတစ်ယောက်ပဲဗျာ။ ကျွန်တော်တို့လို လူမျိုးတွေနဲ့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လုပ်ငန်းကြီးတွေ မအပ်စပ်ပါဘူးဗျာ’ ဟု စိတ်ပျက်အားငယ်စွာ ပြောတတ်ကြသည်။ သည်လို မဟုတ်ပါ။

ဤအခန်း ရှေ့ပိုင်း၌ မဟတ္တမ ဂန္ဓီ အယ်လ်ဘတ်ရွိုက်ဇာ စသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများအကြောင်း ကျွန်တော် ပြောခဲ့သည်။

ငင်းပုဂ္ဂိုလ်များသည် မိမိတစ်ကိုယ်တည်း ခေါင်းထဲတွင် ပေါ်လာသည့် စိတ်ကူးကို မိမိတစ်ကိုယ်မှ စတင်ကာ အကောင်အထည်ဖော်ရင်း ကြီးကျယ်သော ကိစ္စကြီးများကို ဖန်တီးတည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သည်အရေးတော်ပုံကိစ္စကြီးတွေ မစတင်မီက ဂန္ဓီရောရွိုက်ဇာပါ မထင်မရှား သာမန်လူသားများသာ ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ အရေးတော်ပုံလုပ်ငန်းအသီးသီးအတွက် ဘဝကို မြှုပ်နှံဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပြီးသည့်နောက်တွင်သာ အရေးတော်ပုံကြီးများနှင့်အတူ သူတို့၏ အမည်နာမများသည်လည်း ကြီးကျယ်ထင်ရှားလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့ထက် ပို၍ နိမ့်ကျသော မူလအနေအထားဖြင့် စတင်ခဲ့သူ တစ်စုအကြောင်း ပြောပါဦးမည်။

ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ် မြို့တစ်မြို့တွင် အသက် ဆယ့်သုံးနှစ်အရွယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက် ယာဉ်တိုက်မှုတစ်ခုကြောင့် သေဆုံးသွားသည်။ မိန်းကလေး၏ မိခင်မှာ အကြီးအကျယ် ရင်ကွဲပက်လက် ဖြစ်ရသလို၊ သည်လို ပိုးစိုးပက်စက် ဖြစ်ရသည့်ကိစ္စအတွက် တာဝန်ရှိသူများအပေါ်လည်း အကြီးအကျယ် မကျေမနပ် ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

မိန်းကလေး စီးလာသော ကားကို ဝင်တိုက်ခဲ့သည့် တစ်ဖက်ယာဉ်မှ ယာဉ်မောင်းသမားသည် အရက်မူးယစ်နေပြီး ယခင်ကလည်း အရက်မူးပြီး ကားမောင်းမှုဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် အရေးယူခံခဲ့ရဖူးသူ ဖြစ်သည်။

မိန်းကလေး၏ မိခင်သည် မိမိကိုယ်တိုင် ခံစားရမှု၊ အလားတူ ကံကြမ္မာဆိုး ကြုံခဲ့ရသည့် မိခင်များ၏ ခံစားရမှုတို့ကို အကြောင်းပြုကာ ယခုကဲ့သို့ အရက်

မူးနေသူများ ကားလမ်းများပေါ်တွင် တာဝန်မဲ့ရမ်းကားနေသည့်အဖြစ်ကို မဖြစ်မနေ တားဆီးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

စင်စစ် ထိုအမျိုးသမီးသည် သာမန်အိမ်ရှင်မတစ်ဦးသာ ဖြစ်၏။ သို့သော် အိမ်ရှင်မတစ်ဦးမျှသာ ဖြစ်သဖြင့် တရားဥပဒေရေးရာကိစ္စသည် မိမိထက် အဆမတန် မြင့်မားသောကိစ္စဖြစ်သည် ဟူ၍ အသာ ခေါင်းငုံ့မနေ။ သားသမီးများ အတွက် ပူဆွေးခဲ့ရဖူးသော၊ အမြဲလည်း စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်နေရသော မိခင်များကို စည်းရုံးကာ မူးယစ်ယာဉ်မောင်းများအား ထိန်းသိမ်းကွပ်ညှပ်နိုင်မည့် အစီအစဉ်များ ပေါ်ထွန်းလာရေးအတွက် စတင်တိုက်ပွဲဝင်လေသည်။

ရှေးဦးစွာ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ဩဂုတ်လ ၂၆ ရက်နေ့တွင် မိခင်များအဖွဲ့၏ ပထမဆုံး သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲကို ကျင်းပကာ မူးပြီးမောင်းသည့် ပြဿနာကို လေ့လာသုံးသပ်မည့် လုပ်ငန်းအဖွဲ့တစ်ရပ် ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးရန် ပြည်နယ် ဘုရင်ခံအား လူသိထင်ရှား တောင်းဆိုတင်ပြသည်။ ထိုနောက်တွင် တရားရုံးများ၊ ရှေ့နေရှေ့ရပ်များ၊ ရဲတပ်ဖွဲ့နှင့် ယာဉ်စည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရေးအဖွဲ့များ ထံသို့ သွားရောက်ကာ မိမိတို့အား အကူအညီပေးကြပါ ရန် တင်ပြခြင်း၊ တောင်းဆိုခြင်း၊ မေတ္တာရပ်ခံခြင်းများ ပြုလုပ်သည်။ သို့သော် ရောက်လေရာ နေရာ၌ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များက မိခင်များအား ဖျောင်းဖျနစ်သိမ့်ရန်သာ ကြိုးစားကြသည်။ သည်ကိစ္စအတွက် ပိုမိုတင်းကျပ်သော ဥပဒေစည်းကမ်းသစ်များ ချမှတ်နိုင်ဖို့ ဆိုသည်မှာ မလွယ်ကူကြောင်း၊ အရက် အနည်းနှင့်အများ သောက်ပြီး ကားမောင်းနေကြသူများမှာ အလွန်များပြားကြောင်း၊ ထိုအထဲတွင် ဥပဒေပြုသူများ၊ တရားဥပဒေထိန်းသိမ်းရေး အရာရှိများလည်း ပါဝင်ကြောင်း ရှင်းပြကာ ဆက်၍ ပင်ပန်းခံမနေဘဲ လက်လျှော့လိုက်ကြရန်သာ တိုက်တွန်းကြလေသည်။

သို့သော် မိခင်များအဖွဲ့သည် အလွယ်တကူ လက်မလျှော့ခဲ့ပေ။ သူတို့သည် လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်း ဩဇာအာဏာကြီးကြီးမားမား ရရှိထားသူများ မဟုတ်ကြ။ ဘာဩဇာအာဏာမျှ မရှိကြသူများဟုပင် ဆိုနိုင်၏။

သို့သော် သူတို့မှာလည်း သူတို့အား ရှိသည်။ သူတို့သည် အချည်းနီး အလဟဿ သေဆုံးခဲ့ရသည့် သားသမီးများအတွက် ရင်ကွပ်ကဲလက်ဖြစ်ခြင်းကို အင်အားအဖြစ် ပြောင်းလဲကာ ယင်းအင်အားဖြင့် မူးယစ်ရမ်းကား ကားမောင်းသူများ နှိပ်ကွပ်ရေး အရေးတော်ပုံကြီးကို ဆင်နွှဲကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘယ်သူတွေ ဘာပဲပြောပြော တရားရုံးများသို့ သူတို့ သွားမြဲသွားသည်။ ယာဉ်တိုက် ခိုက်မှုကိစ္စများတွင် အကြံပေးခြင်း၊ တောင်းဆိုခြင်း၊ အယူခံလွှာ တင်သွင်းခြင်း

များ ပြုလုပ်သည်။ ကျောင်းများ ရပ်ကွက်များတွင် စည်းဝေးပွဲများ ပြုလုပ်သည်။ မိခင်များအချင်းချင်း၊ အိမ်ရှင်မများ အချင်းချင်း လက်ဆင့်ကမ်း စည်းရုံးမှုများ အဆက်မပြတ် ပြုလုပ်သည်။ ယာဉ်တိုက်မှုတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာတိုင်း သူတို့ အဖွဲ့သို့ အသစ်ဝင်ရောက်သူတွေ တိုး၍တိုး၍ လာသည်။

တဖြည်းဖြည်း အတွေ့အကြုံ များလာသည်နှင့်အမျှ အဖွဲ့ဝင်များ၏ စည်းရုံးလှုံ့ဆော်မှု စွမ်းရည်များလည်း ထက်မြက်လာသည်။ တရားရုံးများ ယာဉ်စည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရေးသမားများနှင့် ဆက်စပ်ဆောင်ရွက်ရာ၌ ပို၍ ပါးနပ်လိမ္မာစွာ လုပ်တတ်ကိုင်တတ်လာသည်။

ထို့နောက်တွင် သူတို့၏ ပထမဆုံးအောင်ပွဲအဖြစ် ပြည်နယ်လွှတ်တော် ၌ ဥပဒေကြမ်းတစ်ခုကို အောင်အောင်မြင်မြင် တင်သွင်းနိုင်ခဲ့သည်။

ထို့နောက်တွင်ကား မူးယစ်မောင်းနှင်မှုကို ဆန့်ကျင်သည့် မိခင်များအဖွဲ့ ဟု ခေါ်သည့် ၎င်းအဖွဲ့သည် အောင်မြင်မှုများ ဆက်တိုက် ရရှိလာသည်။ အမေ ရိုကန်ပြည်တွင်သာမက ဗြိတိန်၊ ကနေဒါ၊ ဆွီဒင်၊ နယူးဇီလန် စသည့် နိုင်ငံများ တွင်ပါ အလားတူအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းဖြစ်လာပြီး ၎င်းတို့၏ ဆောင်ရွက်ချက်ကြောင့် မူးယစ်မောင်းနှင်မှု တားဆီးကွပ်ညှပ်ရေးဆိုင်ရာ ဥပဒေသစ် စည်းကမ်းသစ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

တစ်ချိန်က မလေးမစား ဆက်ဆံပြောဆိုခြင်း ခံခဲ့ရသည့် မိခင်အဖွဲ့၊ အိမ်ရှင်မများအဖွဲ့သည် ဩဇာကြီးမားသော အဖွဲ့အစည်းကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်လာခဲ့ ပေသည်။

သူတို့သည် သာမန်လူများ သာမန်မိန်းမများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ သို့ သော် အရေးတော်ပုံ စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ထက်ထက်သန်သန် လုပ်ကိုင်လာခဲ့ခြင်း ကြောင့် နောက်ဆုံးတွင် ဥပဒေပြုအဖွဲ့ကြီးများ၊ တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးကို ထိန်း သိမ်းစောင့်ရှောက်သည့် အဖွဲ့အစည်းကြီးများကိုပင် အတွေးအမြင် အယူအဆ များ ပြောင်းလဲသွားအောင် လွှမ်းမိုးနိုင်သည်အထိ အရှိန်အဝါ ကြီးမားလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တကယ်ကြီးကျယ်သော အရေးတော်ပုံ မှန်သမျှ တစ်ယောက်က စ၊ ရ သည်။ ထိုတစ်ယောက်၏ အယူအဆ၊ တစ်ယောက်၏ ခံစားချက်သည် အများ နှင့် ထပ်တူကျသောအခါ သူ၏ အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ်သည် အများသို့ ကူးစက် ကာ တကယ် အရှိန်အဟုန်ကြီးသော အရေးတော်ပုံကြီး ဖြစ်လာရပေသည်။

မြင့်မြင့်မားမား လှမ်းနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ

‘လူသည် သူ့ဆုပ်ကိုင်မိသည့် အတိုင်းအတာထက် ကျော်လွန်၍ လှမ်းနိုင်၏’ ဟူသော စကားတစ်ခွန်း ရှိသည်။

ဒါသည် အမှန်ဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် အရေးတော်ပုံကိစ္စတွင် ထိုသဘောကို ပို၍ ထင်ရှားစွာ မြင်ရလေ့ရှိ၏။ အရေးတော်ပုံတစ်ခုထဲ ရောက်သွားသော လူသားတိုင်းပင် မိမိရှိရင်းစွဲ အတိုင်းအတာထက် ကျော်လွန်၍ လှမ်းနိုင်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်မိလာတတ်ကြစမြဲ ဖြစ်သည်။

အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ်သည် လူအား ဦးတည်ရည်မှန်းချက် ရှိအောင် ဖန်တီးပေးသည်။ ရည်မှန်းချက် ရှိသောအခါ လူသည် တက်ကြွ၍ လာသည်။ အမြဲ နိုးကြားလန်းဆန်း၍ နေသည်။ ထိုအခါ နေ့စဉ်ဝတ္တရားများသည်ပင် သူ့အတွက် ပျင်းရိငြီးငွေ့စရာ မဟုတ်တော့။ နံနက်စောစောအိပ်ရာမှ ထခြင်း၊ အိပ်ရာဝင် နောက်ကျခြင်း စသည်တို့သည်လည်း သူ့အတွက် ပင်ပန်းဆင်းရဲမှုများ မဟုတ်တော့။ လုပ်ငန်းနှင့်ဆိုင်သော ကိစ္စအဝဝတို့သည် စိတ်ဝင်စားစရာ၊ ရွှင်လန်းအားတက်စရာများချည်းသာ ဖြစ်လာသည်။ သူသည် ထမင်းတစ်လုတ်အတွက် အလုပ် လုပ်နေခြင်း မဟုတ်၊ ကြီးမားသော ရည်မှန်းချက်တစ်ခုကို အကောင်အထည်ဖော်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ အများနှင့်ဆိုင်သော အကျိုးပြုလုပ်ငန်းကြီး တစ်ခုအတွက် ဝင်ရောက်ထမ်းရွက်နေခြင်းဖြစ်သည် ဟူသော အသိစိတ်က သူ့အား မိမိကိုယ်ကို ကျေနပ်နှစ်သက်မှု ပေးနေမည် ဖြစ်သည်။ လခစားလုပ်သားဘဝတွင် သည်ကျေနပ်မှုမျိုး ရရှိနိုင်ရန် အလွန်ခဲယဉ်းသည်။

အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ် ရှိသူတစ်ဦးသည် ပတ်ဝန်းကျင်၌ မိမိနည်းတူ စိတ်ဓာတ်ထက်သန်စွာ အလုပ်လုပ်တတ်သူမျိုးကို မြင်မိသတိပြုမိလေ့ရှိသည်။ ဥပမာ၊ ကျွန်တော် ဆိုပါစို့။ ကျွန်တော် တွေ့ရသူတိုင်းကို ထက်သန်စိတ် နည်းသူလား၊ များသူလား အမြဲခွဲခြား အကဲခတ်လေ့ရှိသည်။ တစ်ဦးတည်းအရေးကို အလေးထားသူလား၊ အများနှင့် ဝိုင်းဝန်းရသည့် ကိစ္စမျိုးတွင် ပါဝင်လိုစိတ် ထက်သန်သည့် အရေးတော်ပုံသမားမျိုးလား စူးစမ်းစိစစ်ကြည့်လေ့ရှိသည်။ ယခုအခါ ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခု၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခွင့် ရနေပြီဖြစ်သော ကျွန်တော့်အဖို့ ကုမ္ပဏီအတွက် အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ်သမားတွေ များများ ရအောင် စုဆောင်းရေးသည် အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတာဝန်ကြီးတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်နေပေသည်။

လူတစ်ယောက်သည် အတော်ဆုံး အကောင်းဆုံး ဖြစ်လိုသော ဆန္ဒ ရှိမည်။ မိမိဘဝ မည်မျှ ကြီးကျယ်အောင်မြင်ရမည်ဟူသော ရည်မှန်းချက် (ဝါ)

စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် ရှိမည်။ ကျွန်တော်တို့ စုပေါင်းကုမ္ပဏီကြီး၏ အရေးတော်ပုံကြီးတွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားခြင်းဖြင့် ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းကြီးလည်း အောင်မြင်မည်။ မိမိလည်း တိုးတက်ကြီးပွားမည် ဟူသော အမြင်မျိုး ယုံကြည်ချက်မျိုး ရှိမည်ဆိုလျှင် ထိုလူသည် ကျွန်တော်တို့ တကယ်လိုလား အားထားသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

သည်လိုလူမျိုးများကို စုစည်းနိုင်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် ခေတ်သစ်စီးပွားရေးလုပ်ငန်း သမိုင်းတွင် အထူးခြား အောင်မြင်ဆုံး ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုကို ထူထောင်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါသည်။

ကုမ္ပဏီနှင့် ပတ်သက်သူများကို အကဲဖြတ်ရာ၌ ထိုသူ၏ အစဉ်အလာ ရာဇဝင်များနှင့် ယခင်က ပြဿနာ အကြောင်းများကို ကျွန်တော်အလေးထား စဉ်းစားလေ့ မရှိပါ။ လူတစ်ယောက်သည် ရည်မှန်းချက် ရှိမည်၊ စုပေါင်း စိတ်ဓာတ် ရှိမည် ဆိုလျှင်ပင် ၎င်းလူအား ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့တွင် ပါဝင်သင့်သူ ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော်ရွေးချယ်လိုက်မြဲ ဖြစ်ပါသည်။ ရာထူးအဆင့် တိုးမြှင့်ပေးရာ၌လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း ဖြစ်သည်။ ဘာဘွဲ့တွေ ရခဲ့သလဲ၊ လုပ်သက် ဘယ်လောက် ရှိသလဲ ဆိုတာတွေထက် လက်ရှိရာထူးမှာ သူ ဘယ်လောက် ကြီးစားဆောင်ရွက်နေသလဲ ဆိုသော အချက်က ကျွန်တော်အတွက် ပိုအရေးကြီးသည်။

ဆယ်နှစ်အတွင်း ကျွန်တော်တို့ ထိပ်တန်းရောက်ခဲ့ခြင်းသည် အလုပ်စွမ်းအားကို တန်ဖိုးထားခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ အလုပ်ကို ရာနှုန်းပြည့်ထက် မက ပိုလုပ်ကြသူတွေ ကျွန်တော်တို့အထဲမှာ အမြောက်အမြား ရှိနေသည်။ ကျွန်တော်တို့ထဲမှ တချို့ပုဂ္ဂိုလ်များ အလုပ်လုပ်ကြပုံမှာ အံ့ဩစရာပင် ကောင်းလှသည်။ သည်လို အလုပ်လုပ်ပုံမျိုး တခြားနေရာများတွင် ကျွန်တော်မတွေ့ရဖူးခဲ့။

ကျွန်တော်တို့သည် တစ်နှစ်လျှင် တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ် ဆိုသလို အရောင်းကိုယ်စားလှယ်များ၏ မျက်နှာစုံညီ စည်းဝေးပွဲများ ကျင်းပလေ့ ရှိသည်။ သည်စည်းဝေးပွဲများတွင် အသိပညာ ဖလှယ်ခြင်း ပညာဖြန့်ဖြူးခြင်းနှင့် အပန်းဖြေအနားယူခြင်းတို့ကို ကျွန်တော်တို့ မျှတစွာ ပေါင်းစပ်ထားလေ့ ရှိပါသည်။ စည်းဝေးပွဲ ကျင်းပမည့် နေရာများ ရွေးချယ်သည့်အခါ၌လည်း ပတ်ဝန်းကျင်ရှုခင်း သာယာသည့် မြို့ရွာဒေသမျိုးများကို ရွေးချယ်လေ့ ရှိပါသည်။ သည်စည်းဝေးပွဲများသို့ နိုင်ငံအနှံ့အပြားမှ အရောင်းကိုယ်စားလှယ်များ တက်ရောက်ကြပါသည်။ ၁၉၈၇ ခုနှစ် နယူးအော်လင်းမြို့မှာ ကျင်းပသည့် စည်းဝေးပွဲဆိုလျှင် ကိုယ်စားလှယ်ပေါင်း တစ်သောင်းနှစ်ထောင်မျှ တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

လူဦးရေ သည်မျှ များပြားသည့် ပွဲလမ်းကြီးမျိုးတွင် အခမ်းအနား ပြင်ဆင်ရာသူ၊ တည်းခိုနေရာချထားရေး၊ ပြန်ကြားရေး စသည်ဖြင့် စီမံခန့်ခွဲရသူပေါင်း ရာချီရှိ လိုအပ်လေ့ ရှိပါသည်။ တချို့ကုမ္ပဏီကြီးများဆိုလျှင် သည်ကိစ္စမျိုးတွင် ပြင်ပမှ ကျွမ်းကျင်သူများကို လုံးဝ တာဝန်လွှဲအပ်လေ့ ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကမူ ထိုသို့ သူတစ်ပါးအား ငှားရမ်းခိုင်းစေလေ့ မရှိ။ ကိုယ့်လူနှင့် ကိုယ် ဖြစ်အောင် လုပ်ကြစမြဲ ဖြစ်သည်။

သည်လိုပွဲမျိုး ပြင်ဆင်ရသည့်အချိန်၌ ယင်းအတွက် တာဝန်ယူထားကြ သူတို့မှာ နေ့မအား ညမအား ရက်အားဟူ၍ လုံးဝမရှိဘဲ ရက်သတ္တပတ်ပေါင်း များစွာ အဆက်မပြတ် လုပ်ကိုင်ကြရသည်။

သည်လူတွေကိုသည်မျှအလုပ်လုပ်အောင် ဘယ်သူက ခိုင်းစေနေသနည်း။ ဘယ်သူမျှ မခိုင်းပါ။ ခိုင်း၍လည်း မရနိုင်ပါ။ အကယ်၍ ကျွန်တော်က သူတို့ အားလုံးကို တန်းစီကာ၊ ခင်ဗျားတို့အားလုံး ဒီနေ့ကစပြီး ရက်နှစ်ဆယ်တိတိ နားရက်မရှိ အလုပ် လုပ်ရမယ်၊ ဘာကိစ္စနဲ့မှ မပျက်စေရဘူးဟု အမိန့်ပေး ခိုင်းစေ မည်ဆိုပါစို့။ ကျွန်တော့်အား ဆဲဆိုကာ ကုမ္ပဏီမှ ထွက်သွားကြမည် ဖြစ်သည်။

ယခု ကျွန်တော် ဘာမျှ မပြောရ၊ ဘယ်သူကမျှလည်း အတင်းအကျပ် မခိုင်းစေရဘဲ ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းတာဝန် အသီးသီးကို ခွဲဝေယူကြကာ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ် အသေအကျေ လုပ်ကြသည်။ တော်ရုံပြဿနာကို ဘယ်သူ ထံမျှ တင်ပြ မနေ၊ ကိုယ့်နည်းကိုယ်ဟန်ဖြင့် ဖြေရှင်းကြသည်။ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်တော့မှ သို့ မဟုတ်လုံးဝခက်ခဲနေပြီဆိုတော့မှ ဟိုဟိုသည်သည် အကူအညီတောင်းကြသည်။

သည်လို အင်အားစုမျိုးကို ပိုက်ဆံပေးတိုင်း မရနိုင်ပါ။ သူတို့သည် စိတ်ဓာတ်၏ စေစားမှုဖြင့် လုပ်ကိုင်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့လူများသည် ရည်မှန်းချက်ကိုယ်စီ ရှိကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းကြီးသည် လူအများကို အကျိုးပြုနေသလို မိမိတို့ဘဝအသီးသီး၏ တိုးတက်မှုအတွက်လည်း တကယ် ထိထိရောက်ရောက် အထောက်အကူပြုလိမ့်မည်ဟူသော တူညီသည့် ယုံကြည်ချက်ဖြင့် တက်ညီလက်ညီ ကြိုးစားအားထုတ်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

လူ၌ ရည်မှန်းချက်နှင့် ယုံကြည်ချက် ဒွန်တွဲလျက် ရှိရန် လိုသည်။ သည် နှစ်ချက် တွဲဖက်၍ ရှိလာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ်တစ်ခု စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သည်စိတ်ဓာတ်သည် ခွန်အားကို ပေးသည်။ မိမိကိုယ် ကို ယုံကြည်စိတ် မိမိလုပ်ငန်းကို တန်ဖိုးထားစိတ်များကို နှိုးဆွကာ လူအား ထက်သန် တက်ကြွလာစေသည်။

ချိကြားမှ ဘုံဖျားသို့

၁၃၁

အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝဖြင့် ထက်သန်တက်ကြွနေသူအား
ဘယ်အရာမျှ တားဆီး၍ မရနိုင်ပါ။

အခန်း

အိပ်မက်ကြီးကြီးမက်ပါ
သို့သော် ရိုးစင်းရှင်းလင်းသော
အိပ်မက် ဖြစ်ပါစေ

အခန်း (၇)
အိပ်မက်ကြီးကြီးမက်ပါ။
သို့သော် ရိုးစင်းရှင်းလင်းသောအိပ်မက်ဖြစ်ပါစေ

ခက်ခဲရှုပ်ထွေးသော အရာကို ရှင်းလင်းလွယ်ကူအောင်
ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းသည်ပင် ပါရမီ ဖြစ်သည်။

(စီ၊ ဒဗလျူ၊ စီရား)

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် မအောင်မြင်သူ၊ နေရာတကာ အပေါက်အလမ်းမတည့်
ဖြစ်တတ်သူများကို အကဲခတ်ကြည့်လျှင် သည်လူတွေသည် အလွယ်တကူ ပြီး
မည့် အလုပ်ကို-ခက်ခဲအောင် လုပ်တတ်ကြသူများ၊ တော်ရုံနှင့်ပြီးမည့် ကိစ္စကို
ဝိတ္တာရချဲ့တတ်ကြသူများဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် လူအတော်များများတို့၏ စိတ်၌ ခက်ခဲသော အလုပ်မှသာ ကြီး
ကျယ်သည်။ ရှုပ်ထွေးဆန်းပြားသော ပစ္စည်းကိရိယာသာ ပို၍ကောင်းသည်ဟု
ထင်တတ်ကြသည်။ ဒါတွေသည် ယခုရာစုနှစ်အတွင်း အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ ဖွံ့ဖြိုး
တိုးတက်လာသည့် သိပ္ပံနည်းပညာရပ်များအပေါ် အလေးထားကြည့်ညှိမှု လွန်ကဲ
ရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော မှားယွင်းမှုတစ်ရပ် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုချင်သည်။ လွန်ခဲ့သော
နှစ်ပေါင်း (၇၀) ခန့်က ကျွန်တော်တို့သည် တယ်လီဖုန်းကို အံ့သြခဲ့ကြ၏။ နောက်
နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ခန့် ကြာသောအခါ ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကို အံ့သြငေးမောကြ
ပြန်၏။ နောက်နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်ခန့် အကြာတွင်ကား အာကာသသို့ လွှတ်

တင်သည် ခုံးပျံများ၊ ဂြိုဟ်တုများ၊ လဆင်းယာဉ်များကို အံ့ဩချီးမွမ်းခြင်း ဖြစ်ကြ
ရပြန်၏။ သည်ကနေ ကာလတွင်လည်း ဆန်းသထက်ဆန်းလာနေသည့် ကွန်
ပျူတာများ၊ မိုက္ကရိုဝေ့ဖိမီးဖိုများ၊ မော်တော်ယာဉ်သုံး တယ်လီဖုန်းများ စသည်ဖြင့်
ကျွန်တော်တို့ တိကျရောစွာ နားလည်နိုင်ခြင်း မရှိသည့် ရှုပ်ထွေးဆန်းပြားသော
စက်ကိရိယာသစ်များကို အံ့ဩပြီးရင်း အံ့ဩရင်း ဖြစ်နေကြရပြန်သည်။

ယင်းအံ့ဩမှုများနှင့် ဆက်စပ်ကာ ကျွန်တော်တို့စိတ်တွင် ခက်ခဲရှုပ်ထွေး
ခြင်းနှင့် အသုံးဝင် အလုပ်ဖြစ်ခြင်းကို ဒွန်တွဲ၍ မှတ်သားမိလာခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ဤသည်မှာ လွဲမှားစွာ မှတ်သားမိခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ခက်ခဲရှုပ်ထွေးခြင်းသည် စက်ယန္တရားလောကတွင် အဆင့်မြင့်သော
အရာ ဖြစ်နိုင်သော်လည်း လူယန္တရားအဖို့မှာကား ရှင်းလင်းလွယ်ကူသော အစီ
အစဉ်များအားဖြင့်သာ စွမ်းအားပြည့်ဝစွာ လည်ပတ်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခါက ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်မှ ဥပဒေပညာနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း
ပညာ ဘွဲ့ရရှိသူ လူငယ်တစ်ဦးသည် ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းတစ်ခု ထူထောင်ရန် ကြံ
စည်သည်။ သူ၏ အဘိုးဖြစ်သူမှာ အောင်မြင်လျက်ရှိသည့် စီးပွားရေးသမားကြီး
တစ်ယောက် ဖြစ်ရာ၊ မိမိ၏ အဖျော်ယမကာ ကုမ္ပဏီသစ် ထူထောင်သည့်ကိစ္စ
တွင် အဘိုးထံမှ အကူအညီကိုလည်း ရယူမည်ဟု သူ ရည်ရွယ်ထား၏။ လုပ်ငန်း
ကိစ္စများ စတင်ပြီး နှစ်ပတ်ခန့်အကြာ မြေးအဘိုးနှစ်ယောက် နေ့လယ်စာ စား
ရင်း ဆုံတွေ့ကြသည့်အခါ အဘိုးက မြေးအား ဖောက်သည် ဘယ်နှစ်ယောက်
ရပြီလဲဟု မေး၏။ ‘အဲဒီကိစ္စ မလုပ်နိုင်သေးပါဘူး အဘိုးရာ၊ ကျွန်တော့်လုပ်ငန်း
နဲ့ အသင့်တော်ဆုံးဖြစ်မယ့် ကွန်ပျူတာကို လိုက်ရှာနေတာ စိတ်တိုင်းကျ မဖြစ်
သေးလို့’ ဟု ဖြေသည့်အခါ အဘိုးလုပ်သူက ‘ဒီမှာ ငါ့မြေး၊ အဘိုးပြောမယ်၊ မင်း
မှာ ဖောက်သည် အမြောက်အမြား ရှိလာတော့မှသာ ကွန်ပျူတာ လိုမှာပေါ့ကွဲ့၊
ဖောက်သည် မရှိသေးတဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ ဘာကွန်ပျူတာမှ မလိုဘူး၊ စားပွဲကုလားထိုင်
ရုံးခန်းတောင် မလိုဘူး၊ ဖောက်သည်ပဲ လိုတယ်’ ဟူ၍ ပြောလိုက်လေသည်။

အောင်မြင်သော လုပ်ငန်းရှင်ကြီး၏ အကြံပေးစကားကို လိုက်နာကာ
လူငယ်က သူ၏စီးပွားရေးဆိုင်ရာ မဟာဗျူဟာစီမံကိန်းကြီးကို ဘေးဖယ်ထား
လိုက်ပြီး ဖောက်သည်ရှာသော အလုပ်ကို စ၍ လုပ်လေသည်။

ယနေ့ဆိုလျှင် ၎င်းလူငယ်သည် အမေရိကန်ပြည်တွင် အောင်မြင်သော
လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်နေပြီး သူ့ကုမ္ပဏီထုတ် အဖျော်ယမကာများကိုလည်း
နိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံး သောက်သုံးလျက် ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ့၌ ယနေ့တိုင်
သီးသန့်ရုံးခန်း မရှိ၊ ပုံမှန်ထိုင်သည့် စားပွဲ မရှိသေးပေ။

ဈေးရောင်းသူအတွက် ဝယ်သူရရှိရေးသည်သာ အဓိက ဟူသော အဘိုး
 ပြောခဲ့သည့် သြဝါဒသည် တန်ဖိုးရှိလွန်းသဖြင့် အဘိုးနှင့် အဘိုးဝါဒကို အစဉ်
 အမှတ်ရစေရန် အလို့ငှာ ကိုယ်ပိုင်ရုံးစားပွဲမထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူနိုင်သကဲ့
 သို့၊ ၎င်းလုပ်ငန်းရှင်လူငယ်အနေဖြင့် ရုံးစားပွဲ သို့မဟုတ် ကွန်ပျူတာရှေ့မှာချည်း
 ထိုင်မနေဘဲ ဖောက်သည်များ စားသုံးသူများအကြား အချိန်များများ သွားကာ
 ကြော်ငြာခြင်း၊ ဖြန့်ချိခြင်း၊ စားသုံးသူ၏ အသံကို နားစွင့်ကာ လိုအပ်သလို ပြုပြင်
 ဆောင်ရွက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် လုပ်ငန်း ပို၍တွင်ကျယ်လာကြောင်း လက်
 တွေ့ သိရသဖြင့် ရုံးစားပွဲတွင် တကယ်မထိုင်မိတော့ခြင်းလည်း ဖြစ်လာနိုင်ပါ
 သည်။

အဓိကကျသော အလုပ်မှာ အင်အားသုံးပါ

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခု အောင်မြင်လိုပါက အလုပ်ကို ဖိဖိစီးစီး လုပ်ရန်
 လိုကြောင်း အထူးပြောစရာ လိုမည်မထင်ပါ။ သို့သော် အရေးကြီးသော အလုပ်
 (ဝါ) တကယ်အဓိကကျသော အလုပ်တွင် ပို၍ အင်အားသုံးစွဲ လုပ်ကိုင်တတ်ရန်
 လိုကြောင်းကား ပြောလိုသည်။ စားပွဲတွင် ထိုင်ကာ အရုံးအမြတ် စာရင်းတွေ
 ချည်း တွက်ချက်မည်၊ စီမံကိန်းချမှတ်သော အလုပ်တွေနှင့်ချည်း အချိန်ကုန်ခံနေ
 မည်ဆိုလျှင် ဝင်ငွေတိုးလာမည် မဟုတ်ပေ။

တစ်ခါက ချီကာဂိုမြို့တွင် မအောင်မြင်သော အာမခံလုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီ
 တစ်ခု ရှိသည်။ ၎င်းကုမ္ပဏီသည် မိမိလုပ်ငန်း မအောင်မြင်ရသည့် အကြောင်းရင်း
 ကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ပေးရန်အတွက် ကုမ္ပဏီရောဂါရှာဖွေကုစားရေး အဖွဲ့ တစ်ခု
 အား ငှားရမ်းခိုင်းစေသည်။ ယင်းအဖွဲ့မှ အရောင်းဘက်ဆိုင်ရာပါ ရုတစ်ဦးက
 ကုမ္ပဏီ၏ လုပ်ငန်းအဝဝကို စူးစမ်းလေ့လာပြီးနောက်၊ 'ခင်ဗျားတို့ အရောင်း
 ကိုယ်စားလှယ်တွေက ဝယ်သူဆီမှ မရောက်ဘဲကိုးဗျ၊ အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ ကုမ္ပဏီရဲ့
 နံပါတ်တစ် ပြဿနာပဲ' ဟူ၍ ကောက်ချက်ချသည်။

ပါရဂူ ဖော်ထုတ်ပေးသည့် ရောဂါက ရိုးလွန်း ရှင်းလွန်းနေရာ ကုမ္ပဏီ
 လူကြီးများ သိပ်လက်မခံချင် ဖြစ်နေကြသည်။

ကုမ္ပဏီမှ အရောင်းကိုယ်စားလှယ်များသည် ပျမ်းမျှခြင်း တစ်ဦးလျှင်
 လူနှစ်ယောက်ခွဲနှုန်းမျှသာ အာမခံထားဖြစ်အောင် စည်းရုံး(ရောင်းချ) နိုင်ခဲ့ကြ
 သည်။ ထိုနှုန်းသည် နည်းလွန်းနေကြောင်း သူတို့ သိသည်။ သို့သော် သည့်ထက်
 တက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမည် ဆိုတာ သူတို့ မသိခဲ့။ ဝယ်သူ (ဝါ) အာမခံ
 ထားလိုသူ နည်းပါးသည့် ကိစ္စကို မိမိတို့ ဘာတတ်နိုင်မည်နည်းဟူ၍ပဲ သဘော
 ထားနေမိခဲ့ကြသည်။

ဤတွင် ကုမ္ပဏီဆေးကုသူပါ ရုဂ္ဂက နည်းလမ်းတစ်ခု ပေးသည်။

'ဒီလိုလုပ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ အရင်ကလို လူတစ်ယောက်ချင်း တွေ့ဆုံပြီး အသက်အာမခံထားတာ ဘယ်လိုကောင်းကြောင်း၊ တန်ဖိုးရှိကြောင်းတွေ အကြာကြီး လျှောက်ပြီး တရားဟောမနေနဲ့၊ တွေ့ဆုံဖို့ ချိန်းရချက်ရဟောပြောရတာ တွေ အချိန်သိပ်ကုန်တယ်၊ တစ်ယောက်အတွက် ကုန်မယ့်အချိန်မှာ လေးငါးဆယ်ယောက်နဲ့ တွေ့နိုင်အောင် လုပ်ပါ။ အာမခံထားဖို့ အလားအလာရှိတယ် ထင်ရတဲ့လူတွေကို စာရင်းကလေးတစ်ခု တို့ထား၊ သွားလို့ လာလို့ လွယ်ကူတဲ့ အစီအစဉ်အတိုင်း သွား၊ ပြီးတော့ တစ်ယောက်ကို စကားတစ်ခွန်းစီပဲ ပြော၊ 'ခင်ဗျား အသက်အာမခံထားဖို့ အစီအစဉ်မရှိပါဘူးနော်' လို့ပဲ မေး၊ ထားဖို့ စိတ်ကူး မရှိတဲ့လူက 'မှန်တာပေါ့ဗျာ၊ မထားပါဘူး' လို့ ဖြေလိုက်လိမ့်မယ်၊ အသက်အာမခံ ထားရရင် ကောင်းမလားလို့ စဉ်းစားနေတဲ့ လူနဲ့ တွေ့ရင်တော့ 'ဟာ ဘာလို့ အစီအစဉ် မရှိရမှာလဲ၊ ခုပဲ ကျုပ်စဉ်းစားနေတာ၊ အဆင်သင့်လိုက်လေ၊ ကဲ အိမ်ထဲ ဝင်စမ်းပါဦး' ဆိုပြီး ခင်ဗျားကို ဖိတ်ခေါ်လိမ့်မယ်၊ အဲဒါဆို ဝယ်သူတစ်ယောက် ရပြီ၊ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ အစီအစဉ်အတိုင်း ခင်ဗျားတို့ လုပ်ကြည့်ကြပါ' ဟုပါရုဂ္ဂက ညွှန်ကြားသည်။

ပါရုဂ္ဂ၏ အကြံပေးချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်သည့်အခါ 'ခင်ဗျား အသက်အာမခံထားဖို့ အစီအစဉ် မရှိပါဘူးနော်' ဟု အမေးခံရသူ ခြောက်ဆယ်လျှင် တစ်ဦး နှုန်းက 'ဟာ ဘာလို့ အစီအစဉ် မရှိရမှာလဲ' ဟု ဖြေကြားကြကြောင်းနှင့် အရောင်းကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးစီအနေနှင့်လည်း တစ်နေ့လျှင် လူပေါင်း ခြောက်ဆယ်နှုန်း ခန့် ထိုသို့ လိုက်လံမေးမြန်းပေးနိုင်ကြကြောင်း တွေ့ရှိကြရသည်။

တစ်လတွင် လူနှစ်ယောက်ခွဲနှုန်းမျှသာ အာမခံထားရန် စည်းရုံးနိုင်ခဲ့သော ကိုယ်စားလှယ်များသည် တစ်နေ့ တစ်ယောက်နှုန်းအထိ တိုးတက်စည်းရုံးနိုင်လာရာ ကုမ္ပဏီ၏ လုပ်ငန်းမှာ သိသိသာသာ ထောင်၍ တက်သွားလေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် စီးပွားရေးလောကတွင် အောင်မြင်လိုလျှင် ထထကြွကြွ ရှိရန်နှင့် လုံ့လဝီရိယကို အဓိက ကျသော နေရာတွင် အသုံးချတတ်ရန် လိုကြောင်း သတိပြုရမည် ဖြစ်ပါသည်။

စာရင်းငယားအလုပ်ဖြင့် ပိမနေပါစေနှင့်

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း အရေးကြီးသည့် အချိန်တစ်ချိန်က ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မက္ကအာသာနှင့် သူ၏ တပ်မသည် မြစ်ကြီးတစ်ခုအနီးတွင် စခန်းချ

လျက် ရှိသည်။ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းကို ဖြတ်ကူးရမည် ဖြစ်သဖြင့် မက္ကအာသာက တပ်မရှိ အင်ဂျင်နီယာတပ်ဖွဲ့မှူးကို ခေါ်ယူ မေးမြန်းသည်။

‘ရဲဘော်၊ မြစ်ကို ဖြတ်ဖို့ တံတားထိုးရင် ဘယ်လောက်ကြာမလဲ’

‘သုံးရက်နဲ့ ပြီးနိုင်ပါတယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး’

အင်ဂျင်နီယာက ဖြေသည်။

‘ကဲ ဒါဖြင့် မင်း ပုံဆွဲသမားတွေကို အခုချက်ချင်းပဲ စပြီး ပုံစံထုတ်ခိုင်းပေ တော့’ ဟု ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

သုံးရက်ပြည့်၍ မက္ကအာသာက အင်ဂျင်နီယာအား ခေါ်ပြီး ‘တံတား အခြေ အနေ ဘယ်လိုလဲကွ’ ဟု မေးသည့်အခါ အင်ဂျင်နီယာက ‘တံတားကတော့ ပြီး ပါပြီ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၊ တပ်တွေ ဖြတ်ကူးမယ်ဆိုရင် ကူးလို့ရပါပြီ၊ တံတားပုံစံက တော့ ပုံဆွဲသမားတွေ ဆွဲလို့ မပြီး ကြသေးဘူးခင်ဗျ’ ဟူ၍ ဖြေကြောင်း မှတ်သား ရဖူးသည်။

အဆောက်အဦတစ်ခု ဆောက်လုပ်ရာ၌ ရှေးဦးစွာ ပုံစံချထားရန် လိုပါ သည်။ လုပ်ငန်းကြီးတစ်ရပ် လုပ်ကိုင်သည့် နေရာ၌လည်း စီမံကိန်း စီမံချက် စသည့် လုပ်ငန်းအစီအစဉ်များ ရရှိထားရန် လိုပါသည်။

သို့သော် ပုံစံချခြင်း၊ စီမံကိန်း ရေးဆွဲခြင်း ကိစ္စများတွင် သိုင်းရင်း၊ ဝိုင်းရင်း၊ အကျယ်ချဲ့ရင်း အချိန်ကုန်ခံမနေသင့်ပါ။ ယင်းကိစ္စများတွင် အသေးစိတ် လိုက် နေသဖြင့် တကယ်လုပ်ငန်း အကောင်အထည်ဖော်ချိန်မရ ဖြစ်သွားခြင်းမျိုး၊ ယင်း ကိစ္စနှင့်ပင် ငွေကုန်လူပန်း ဖြစ်သွားခြင်းမျိုးတွေ မကြာခဏ မြင်တွေ့ရတတ်ပါ သည်။

ထို့ကြောင့် လုပ်ငန်းလုပ်ရာ၌ အလုပ်ဖြစ်ရေးသည် အဓိက ဖြစ်ကြောင်း အမြဲသတိပြုသင့်ပါသည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် သိုင်းသည့်ဝိုင်းသည့် ကိစ္စများကို စိတ်ချ ရသည့် အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တာဝန်ပေးထားလိုက်ပြီး မိမိ၏ အချိန်နှင့် လုပ်အား များကိုမူ တကယ်လုပ်ဖြစ်ရေး အပိုင်းတွင် အဓိက မြှုပ်နှံသင့်ပါသည်။

ရှေ့နားတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အဖျော်ယမကာလုပ်ငန်းရှင်လေးအကြောင်း ကို ပြန်သုံးသပ်လျှင်လည်း သည်သဘောကို မြင်နိုင်ပါသည်။ သူသည် အစပိုင်း ၌ ကွန်ပျူတာကိစ္စ ကဲ့သို့သော အကျယ်ချဲ့သည့် အပိုင်းတွင် အာရုံများနေခဲ့ပါ သည်။ နောက်တော့မှ အဘိုး၏ အကြံပေးချက်အရ အဓိကကျသော လုပ်ငန်း အစိတ်အပိုင်းတွင် စိတ်ရောကိုယ်ပါ မြှုပ်နှံကာ သူ့လုပ်ငန်းကြီး အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အာမခံလုပ်ငန်းတွင် အဓိက အလုပ်သည် ဝယ်သူရှာသော အလုပ် (ဝါ) အာမခံထားသူ များများရအောင် စည်းရုံးသောအလုပ် ဖြစ်သည်။ သို့သော် လုပ်ငန်းဝန် အကျယ်ဆုံးအလုပ်ကား လျှောက်လွှာပုံစံများ စီစစ်ခြင်း၊ ရုံးလက်ခံပုံစံများတွင် ဖြည့်သွင်းခြင်း၊ လူစာရင်း ငွေစာရင်း စသည်ဖြင့် စာရင်းပြု ထိန်းသိမ်းခြင်း စသည်လုပ်ငန်းကြီး ဖြစ်ပါသည်။

သည်လုပ်ငန်း နှစ်ပိုင်းလုံးပင် ကုမ္ပဏီအတွက် အရေးကြီးပါသည်။ ရုံး လုပ်ငန်းကြီး မလုပ်ဘဲ ကုမ္ပဏီတစ်ခု စနစ်တကျ လည်ပတ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ရေရှည်တည်တံ့နိုင်မည်လည်း မဟုတ်ပါ။ သို့သော် အာမခံထားသူ မရှိလျှင်ကား ကုမ္ပဏီဆိုတာပင် ရှိနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်သဖြင့် ၎င်းက ပို၍ အဓိကကျသည်ဟု ကျွန်တော် လက်ခံထားပါသည်။

မကြာမီက ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီမှ အသစ်စက်စက် ဒု-ဥက္ကဋ္ဌတစ်ယောက် နှင့် ကျွန်တော် တွေ့ပါသည်။ အသက်ငယ်ငယ်လေးနှင့် ဒု-ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လာသူ ဒေးဗစ်တိုင်းလစ်သည် အလွန်အလုပ်လုပ်နိုင်သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် တို့ကုမ္ပဏီထဲ ဝင်လာပြီး တစ်နှစ်တိတိလောက် ရှိသေးသည့်အချိန်မှာပင် သူက အရောင်းစံချိန်တင်သူဆု ရကာ ကုမ္ပဏီစရိတ်ဖြင့် ဗီယင်နာနှင့် ပါရီသို့ အလည် သွားခွင့် ရခဲ့သည်။ အလုပ်ကောင်းသူ ဖြစ်သည့်အလျောက် သူ့ဝင်ငွေကလည်း အလွန်ကောင်းပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့်တွေ့သည့်အခါ သူက လောလောဆယ်သူ့ လုပ်ငန်းပမာဏ မည်မျှရှိကြောင်း၊ အလုပ်များသော်လည်း သူ့မှာ အတွင်းရေးမှူး မထားကြောင်း၊ သူ့ အလုပ်ကို သူ့နိုင်ကြောင်း ဂုဏ်ယူစွာ ပြောဆိုသည်။

ကျွန်တော်က 'ဒေးဗစ်၊ အဲဒါတော့ မင်းမှားနေပြီကွ။ မင်းပိုက်ဆံရွှေတာ ပုံ လွဲနေပြီ၊ မင်းရဲ့ အချိန်ဟာ တစ်နာရီမှာ ဒေါ်လာ ၃၀၀-၄၀၀ လောက် တန်တာ ပဲကွ။ အတွင်းရေးမှူးတစ်ယောက် ခန့်ထားလိုက်ရင် မင်းမှာ တန်ဖိုးရှိတဲ့အချိန် တွေ အများကြီး ပိုထွက်လာမယ်' ဟု အကြံပေးလိုက်သည်။

ကျွန်တော့်စကားကို ဒေးဗစ် စဉ်းစားသွားသည်။ သည့်နောက် ကျွန်တော် အကြံပေးသည့်အတိုင်း သူ လုပ်ဖြစ်သည်။ နောက် တစ်လနှစ်လခန့်အကြာ သူ့ အား 'အခြေအနေဘယ်လိုလဲကွ' ဟု မေးသည့်အခါ သူက 'အုတ်ရေ၊ မယုံကြည် နိုင်လောက်အောင်ပဲဗျာ၊ အတွင်းရေးမှူးတစ်ယောက် ခန့်လိုက်ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း မှာ ကျွန်တော့်လုပ်ငန်း နှစ်ဆယ့်ငါး ရာခိုင်နှုန်းလောက်အထိ တက်လာတယ်ဗျ' ဟု အားပါးတရ ဖြေသည်။

လုပ်ငန်းတာဝန်များကို သင့်တော်သော လက်အောက်လူများသို့ စနစ်တကျ ခန့်ခွဲလွှဲအပ်တတ်ခြင်းသည်လည်း အကြီးအကဲကောင်း၊ စီမံခန့်ခွဲရေးသမားကောင်းတို့၏ လက္ခဏာတစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။

လုပ်ငန်းအစီအစဉ်တစ်ခုကို အရှင်းလင်းဆုံး ချမှတ်ပါ

ရေတိုရေရှည် စီမံကိန်းများ ရေးဆွဲ၍ အလုပ်လုပ်ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းကြီးများအကြောင်း ဖတ်ကြားရသည့်အခါ မိမိမှာ ထိုသို့ ခမ်းနားသော စီမံကိန်းကြီးများ မရှိခြင်းအတွက် စိတ်အားငယ်မိပါသလား။

မစိုးရိမ်ပါနှင့်။ လုပ်ငန်းတစ်ခု၌ စီမံကိန်းရှိရန် လိုအပ်သည် မှန်ပါ၏။ မရှိမဖြစ် လိုအပ်သည်ဟု ဆိုလျှင်လည်း ဆိုနိုင်သည်ပင် ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော် ယင်းစီမံကိန်းကို အရှင်းလင်း အလွယ်ကူဆုံး ချမှတ်နိုင်မည်ဆိုကာ ယင်းလုပ်ငန်းအောင်မြင်ရန် အခွင့်အလမ်းသည်လည်း အများဆုံး ဖြစ်လိမ့်မည်ဆိုသောအချက်ကိုမူ သတိပြုစေလိုပါသည်။

ထို့ကြောင့် စီမံကိန်းဟု မခေါ်ပါနှင့်။ ယင်းစကားလုံးက ကြီးကျယ်ပါသည်။ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်ဟုဆိုလျှင် ပို၍ အဆင်ပြေပါမည်။

လုပ်ငန်းအစီအစဉ်ဟု ဆိုခြင်းဖြင့် အလုပ်တစ်ခုအတွက် ရှေ့နောက် အလားအလာများကို ဂရုတစိုက် တွေးတောကြံဆ၍ လုပ်ကိုင်ကြောင်း ရိုးရိုးရှင်းရှင်း သိမြင်နိုင်ပါသည်။

အတ္တလန်တာအနီး မြို့ကလေးတစ်ခုမှ လုပ်ငန်းရှင် လူငယ်တစ်ဦး၏ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပုံအကြောင်း ပြောပြပါမည်။ သူသည် အသက်နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်အရွယ်တွင် မိသားစုပိုင် ချည်ထည်စက်ရုံလုပ်ငန်းကြီးကို တာဝန်ယူရပါသည်။

သူတာဝန်ယူသည့်အချိန်တွင် လုပ်ငန်းအခြေအနေက အတော်ပင် ယိုယွင်း ကျဆင်းလျက် ရှိပါသည်။ ပြဿနာအခက်အခဲတွေက တစ်ပြိုင်တစ်ခေါင်း ရှိနေသည်။ ကြွေးမြီများ မရှင်းလင်းနိုင်သည့် ပြဿနာ ပါသည်။ စက်ပစ္စည်းကိရိယာများ အိုဟောင်းနေတာ ပါသည်။ စီမံခန့်ခွဲရေးအပိုင်းကလည်း စကားများများ ပြောပြီး ခရီးမတွင် ဖြစ်နေသည်။ အထူးသဖြင့် အလယ်အလတ်အဆင့်တွင် အစည်းအဝေးတွေ သိပ်များလွန်းနေသည်။

သည်အနေအထားတွေ အားလုံးကို ပြုပြင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက် ရှေးဦးစွာ လုပ်ငန်းအား ငွေရေးကြေးရေးအရ ကျားကန်ထောက်ပံ့ပေးမည့်အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု ရှာဖွေသည်။ ငွေအရင်းအနှီး ရပြီဆိုသည့်အခါ ခေတ်မီစက်ပစ္စည်း

ကိရိယာသစ်များ ဖြည့်တင်း တပ်ဆင်နိုင်ရေးအတွက် စီစဉ်သည်။ ထို့နောက် လုပ်သားယန္တရား ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံ အနေအထားများကို သုံးသပ်ကာ တကယ် အလုပ်လုပ်မည့် အနေအထားသစ်သို့ ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောင်းလဲ ပြင်ဆင်သည်။ လူများပြီး ပွဲမစည်ဖြစ်နေသည့် အလယ်အဆင့် စီမံခန့်ခွဲရေး အပိုင်းကို လျှော့ချပစ်သည်။ အောက်ခြေအဆင့် လုပ်ငန်းခွဲလုပ်ငန်းစိတ် အသီးသီး တွင် တာဝန်ယူထားသူတို့အား ဆုံးဖြတ်လုပ်ပိုင်ခွင့်များ သိသိသာသာ တိုးမြှင့် ပေးလိုက်သည်။ ဆိုင်ရာနေရာအသီးသီးတွင် အသင့်တော်ဆုံး လူများ ရောက်ရှိ တာဝန်ယူခွင့် ရရေးကိုလည်း အလေးထား စီစဉ်သည်။

ညှိနှိုင်းခြင်း၊ တိုင်ပင်ခြင်း၊ စည်းဝေးခြင်း၊ အဆင့်ဆင့် တင်ပြခြင်းများ အားဖြင့် အလုပ် မရှုပ်သင့်ဘဲ ရှုပ်နေရသော လုပ်ငန်းကြီးသည် စီမံခန့်ခွဲရေး အဆင့်ဆင့်ရှိ လူတို့အား နောင်ကြီးများ ဖြေကာ မိမိစိတ်ကူးဉာဏ်ရှိသမျှ လွတ် လပ်စွာ လုပ်ကိုင်ခွင့် ပေးလိုက်သောအခါ ယန္တရားများ အထူးသွက်လက် လျင် မြန်စွာ လည်ပတ်လာပြီး ကုမ္ပဏီ၏ အရောင်းစံချိန်မှာလည်း တစ်ဟုန်ထိုး တိုး တက်သွားခဲ့သည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်အနေနှင့်မူ ရှင်းလင်းသော လုပ်ငန်းအစီအစဉ်၏ တန်ဖိုးကို အားကစားနည်းပြမှူးအဖြစ် ပထမဆုံး တာဝန်ယူရသည့်ကာလမှာ ပင် သဘောပေါက် နားလည်ခဲ့ရပါသည်။

ဘောလုံးနည်းပြ အလုပ်သည် ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က အကြီးအကျယ် စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့မျှော်မှန်းခဲ့သော အလုပ်ဖြစ်ကြောင်း ပြောခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ အထက် တန်း ကျောင်းသားဘဝနှင့် ကောလိပ်ကျောင်း တက်နေစဉ်ကာလတစ်လျှောက် လုံးပင် ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲတွင် ဘောလုံးနည်းပြဖြစ်ရေးသည်သာ လွှမ်းမိုး ကြီး စိုးနေခဲ့သည်။

ထို့နောက် လက်ထောက်နည်းပြအလုပ်ကို စ၍ လုပ်ရပါသည်။

လက်ထောက်ဘဝတွင် နည်းပြသင်တန်းတွေ သရုပ်ပြပွဲတွေ တက်သည်။ သတိပြုစရာအချက်တွေကို သေသေချာချာ ရေးမှတ်သည်။ ကစားပွဲ အတွေ့အကြုံ၊ နည်းပြအတွေ့အကြုံများအရ ကိုယ်တွေ့ သုံးသပ်ချက်တွေကိုပါ ဂရုတစိုက် မှတ် သားသည်။ ကျွန်တော် မှတ်သားသိမ်းဆည်းခဲ့သမျှ စာရွက်စာတမ်းပေါင်းမှာ များပြားလွန်းလှသည်။ အားကစားနည်းပြတစ်ယောက်မှာ မှတ်စုမှတ်ရာ သည် လောက် များပြားသည်ဟု ပြောလျှင် ယုံနိုင်ချင်စရာ မရှိ။

ထို့နောက်တွင် ထိုမြောက်မြားလှစွာသော မှတ်စုမှတ်ရာများကို အခြေခံ

ထိုအတိုင်း စွဲမြဲစွာ ယုံကြည်ကာ ယင်းသို့ ယုံကြည်သည့်အတိုင်းလည်း အစဉ်တစိုက် လိုက်နာလုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အသက်အာမခံကုမ္ပဏီ ထူထောင်ကြသည့်အခါ၌လည်း လုပ်ငန်းအဆင့်တိုင်း၌ ရိုးစင်းရှင်းလင်းမှု ရှိရေးကို အမြဲ သတိပြုဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

အခြားအာမခံလုပ်ငန်းကြီးများက အသက်အာမခံထားခြင်းကို ငွေစုခြင်း၊ ငွေချေးခြင်း စသည့် လုပ်ငန်းစဉ် အများအပြားနှင့် တွဲဖက်လုပ်ကိုင်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကမူ အသက်အာမခံဟူသည် အသက်သေဆုံးလျှင် လျော်ကြေးငွေ ရရန် ဖြစ်သည်ဟူသော ရိုးရှင်းသော မူဝါဒ ဖြင့်ပင် လုပ်ကိုင်သည်။ အာမခံထားသူသည် ငွေစုလိုက သို့မဟုတ် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ပြုလုပ်လိုက တခြားမှာ လုပ်ပါ။ ထိုသို့ လုပ်ခြင်းဖြင့် သူ့အတွက် ပို၍အကျိုးရှိသည်ဟု ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်သည်။ ယုံကြည်သည့်အတိုင်းလည်း သဘောပေါက်အောင် ရှင်းပြသည်။ ထို့ပြင် အသက်အတွက် အာမခံထားရာ၌ သက်တမ်းပိုင်း အာမခံထားခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံး နည်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိအောင် ရှင်းပြပြီး ယင်းအာမခံမျိုးကိုပင် အဓိကထားဆောင်ရွက်ပေးသည်။

အချို့ကုမ္ပဏီကြီးများတွင် ငွေစုခြင်း စသည့် လုပ်ငန်းမျိုးစုံနှင့် ဒွန်တွဲထားရှိသည့် အသက်အာမခံထားနည်းမျိုးစုံကို နှုန်းထားမျိုးစုံတို့အားဖြင့် မည်သို့မည်ပုံ ထားနိုင်ပုံအကြောင်း ဖော်ပြသည့် လမ်းညွှန်စာအုပ်များမှာ တစ်လက်မလောက်ပင် ထူသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီ၏ အာမခံနှုန်းထားအညွှန်းမှာမူ တစ်မျက်နှာသာ ရှိပါသည်။

သည်တစ်မျက်နှာပေါ်၌ ကျွန်တော်တို့က အာမခံထားသူတို့အတွက် ကျွန်တော်တို့ ရောင်းချပေးနိုင်သည့် အကောင်းဆုံး ပစ္စည်း အမျိုးအမည် (၀၁) အာမခံထားပုံနည်းလမ်းနှင့် နှုန်းထားအညွှန်းကို ရေးပေးထားသည်။ လူတိုင်းအတွက် စိတ်တိုင်းကျစေမည့် သည်ပစ္စည်းကိုပင် လူတိုင်းလူတိုင်းသို့ ကျွန်တော်တို့ ရောင်းချပေးနေသည့်သဘော ဖြစ်ပါသည်။

အခြားသော လုပ်ငန်းရှင် အမျိုးမျိုးတို့အနေနှင့်လည်း အလားတူပင် မိမိလုပ်ငန်းကို မိမိအတွက်လည်းကောင်း၊ မိမိနှင့် ဆက်ဆံရသူတို့အတွက်လည်းကောင်း လွယ်ကူအောင် (၀၁) အဆင်ပြေအောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် မိမိလုပ်ငန်းတိုးတက် အောင်မြင်မှု ရလာနိုင်ပါသည်။

ဥပမာ၊ စားသောက်ဆိုင် လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦး ဆိုပါစို့။

မိမိဆိုင်တွင် ရနိုင်သည့် အစားအသောက် အမည်စာရင်းကို လူ အထင်

ကြီးအောင် အမျိုးပေါင်း ရာချီ၍ ရေးထားပြီး ဧည့်သည်က တကယ်မှာသည့်အခါ ဌ ဟိုဟာက မရှိပါဘူး၊ ဒီဟာက ကုန်နေလို့ပါ စသည်ဖြင့် အလုပ်ရှုပ်ခံ လူအထင် သေးခံကာ ဖြေရှင်းနေမည့်အစား လူအများစားသုံးတတ်သည့် အမျိုးအမည် အတန်အသင့်မျှကိုသာ ရေးသားကာ ယင်းတို့ကို ဈေးနှုန်းမှန်မှန် လက်ရာမှန်မှန် ဖြင့် အမြဲ ရနိုင်အောင် စီမံပေးခြင်းဖြင့် စားသောက်ဆိုင်ကောင်းတစ်ခုအဖြစ် နာမည်ရလာနိုင်ပါသည်။

လိုရင်းတိုရှင်း

စကားပြောသည့်အခါ ဌဖြစ်စေ၊ စာရေးသည့်အခါ ဌဖြစ်စေ ဝေဆာလှပ စွာ ပြောတတ်ခြင်းသည် အရည်အချင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယင်းအရည် အချင်းသည် နေရာတကာ သုံးစွဲရန်ကား မဟုတ်ပေ။ အချို့နေရာများမှာ သိုက် ဝန်း ဝေဆာနေရန် အခြေအနေ မပေး၊ မြန်မြန်ရှင်းရှင်း လိုရင်းကို ပြောမှ ရေးမှ အလုပ်ဖြစ်၏။ အခြေအနေနှင့်လည်း လျော်ကန်သင့်မြတ်၏။

အထူးသဖြင့် စီးပွားရေးလောက၊ လုပ်ငန်းခွင် လူမှုဆက်ဆံရေးလောက၊ ကုန်ပစ္စည်းကြော်ငြာ လောကတို့တွင် လိုရင်းတိုရှင်း ပြောဆိုရေးသားခြင်းသည် အကောင်းဆုံး အထိရောက်ဆုံး ဖြစ်၏။

စင်စစ် လူကြိုက်များသော ကုန်ပစ္စည်း အသစ်အဆန်း ဟူသည်လည်း များသောအားဖြင့် ယခင်ရှိပြီးသား ပစ္စည်းထက် ကိုင်တွယ်သုံးစွဲရ လွယ်ကူအောင် ပြုလုပ်ထားသော ပစ္စည်းများသာ ဖြစ်တတ်ကြ၏။ ပစ္စည်း တည်ဆောက်ပုံမှာ ရှုပ် ထွေးချင် ရှုပ်ထွေးလာမည်။ သို့သော် ၎င်းက အရေးမကြီး။ သုံးစွဲသူအတွက် လွယ်ကူချောမွေ့ ရေးသား အရေးကြီးသည်။ ဥပမာ၊

ရှေးက ကလောင်တံကို သုံးစွဲကြ၏။ စာရေးသည့်အခါ ကလောင်သွား ကို မင်တို့က ရေးရ၏။ ရေးရသည်မှာ လက်ဝင်လှသကဲ့သို့ မင်ညီအောင် ရေး တတ်ရန်လည်း အလွန်ခက်၏။ ဖောင်တိန် ပေါ်လာသည့်အခါတွင် မင်တို့နေ စရာမလို၊ မင်လိုက်လည်း ညီသဖြင့် ကလောင်တံအစား ဖောင်တိန်ကို သုံးစွဲလာ ကြ၏။ ယခုအခါတွင်ကား ဖောင်တိန်ကဲ့သို့ မင်ထည့်ရသည့် ကရိကထ မရှိ၊ ကောက်ရေး၊ ကုန်လျှင် လွှင့်ပစ်၍ရသည့် ဘောလ်ပင်ကို သုံးစွဲနေကြပြီ ဖြစ်၏။

မုတ်ဆိတ်ရိတ်သည့် နေရာ၌လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း။ မူလက သင် တုန်းဓားဖြင့် ရိတ်သည့်နေရာ၌ ဘလိတ်ဓား ထည့်၍ ရိတ်ရသည့် ကီရီယာ (ဂျုတ်) ပေါ်လာ၏။ တည်ဆောက်ပုံသဘောအရ သင်တုန်းဓားထက် ရှုပ်ထွေးသော် လည်း သုံးစွဲသူအတွက်မူ လွယ်ကူလှ၏။ သင်တုန်းဓားတစ်လက်ကို ကျွမ်းကျွမ်း

ကျင်ကျင် ကိုင်တွယ်အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် အချိန်ယူ လေ့ကျင့်ဖို့ လိုသော်လည်း ဂျုတ်ကိုမူ ကလေးတစ်ယောက်ပင် အလွယ်တကူ ကိုင်တွယ်သုံးစွဲနိုင်၏။ လျှပ်စစ် မုတ်ဆိတ်ရိတ်ကိရိယာ ပေါ်လာသည့်အခါ၌မူ သုံးစွဲသူအတွက် ပို၍ပင် လွယ်ကူ သွားသည်။ ခလုတ်ကို နှိပ်ကာ ကိရိယာလေး မေးစေမှာ ဝွတ်ပေးရုံဖြင့် ဆပ်ပြာ မလို ရေမလိုဘဲ အလိုလိုပြောင်၍သွားပေသည်။

ထို့ကြောင့် အများနှင့် ဆက်ဆံရသော လုပ်ငန်း၊ အများသုံးရန် ရောင်းချ သော ပစ္စည်းတို့တွင် အရေးအကြီးဆုံး အခြေခံအချက်သည် ရှင်းလင်းလွယ်ကူ ရေး၊ လတ်တလောအသုံးတည့်ရေး ဖြစ်သည်ဟု အလေးအနက် ပြောချင်ပါသည်။

တတ်နိုင်သမျှ လူကိုယ်တိုင် ကွင်းဆင်းလုပ်ကိုင်ပါ

ကုန်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရောင်းချသည့် လုပ်ငန်းတွင် စိတ်ပင်ပန်းစရာ အကောင်းဆုံး အလုပ်မှာ ကိုယ့်ပစ္စည်းကို အစွဲထုတ် ရောင်းချရသည့် အလုပ် ဖြစ် သည်။ ကုန်ပစ္စည်း ဖြန့်ချိရောင်းချသူ အများအပြားပင် ဖောက်သည်အသစ် ရှာ ရသော အလုပ်ကို အလွန်ကြောက်ကြဲ၏။

အာမခံလုပ်ငန်းကို စတင်လုပ်ကိုင်သောအခါ စိတ်ပင်ပန်းစရာ ကောင်း လှသည့် ထိုအလုပ်ကို ကျွန်တော် နိစ္စဓူဝ လုပ်ရတော့၏။ သည်အလုပ်သည် မလွဲ မရှောင်သာ လုပ်ရမည့် အလုပ် ဖြစ်သည်ဟု တိုက်တွန်းအားပေးကာ မိမိကိုယ်ကို ခိုင်းစေနေရသော်လည်း ကျွန်တော် ပြောဆိုသည့် စကားများကို အေးစက်စက် မျက်နှာဖြင့် နားထောင်ကာ ကျွန်တော့်စကား ဆုံးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဟင့်အင်း ဟု ငြင်းလိုက်မည့်လူများအား တွေ့ဆုံမိတ်ဆက်ကာ အာမခံထားရေး တရား ပောရသည့်အလုပ်ကို ကျွန်တော် ရွံ့ကြောက်ကြီး ကြောက်နေခဲ့မိသည်။

မိချိန်ပြည်နယ်ရှိ ကျွန်တော်တို့၏ အရောင်းဘက်ဆိုင်ရာ ညွှန်ကြား ရေးမျိုးတစ်ဦးဖြစ်သူ ဂျယ်ရီဂိုင်ယာမှာ ကျွန်တော့်နည်းတူ ဝယ်သူ ရှာရသော အလုပ်ကို ကြောက်လှသူ ဖြစ်သည်။ သို့နှင့် သူသည် အခြားသော လုပ်ငန်းရှင် အချို့ ဖောက်သည်ရှာသည့် ပုံစံအတိုင်း ဝယ်ယူလောင်းလျာများ ထံ လိပ်စာ တပ် ကာ လုပ်ငန်းဆက်သွယ်စာများ စာတိုက်မှ ပေးပို့ခြင်းဖြင့် ဟင့်အင်းဟု မျက်နှာ ချင်းဆိုင် အငြင်းခဲမှုကို ရှောင်ရှားခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဤနည်းဖြင့် ဆက်သွယ်သည့် စာ အစောင် တစ်ရာ နှစ်ရာတွင် တစ်စောင် နှစ်စောင် နှုန်းခန့် ပြန်ကြားဆက်သွယ် ကြရာ ထိုမျှနှင့်ပင် ဂျယ်ရီနှင့် သူ့လက်အောက်လူများ ရပ်တည်နေနိုင်ကြ၏။

သို့သော် စာတိုက်မှ ဝုံးပေါလအော့မျက်နှာလွဲခဲ့ပုံစံ ဖြန့်ကြက်ဆက်သွယ် သော နည်းသည် အာမခံထားလိုသူများနှင့် ဆက်သွယ်မိနိုင်သည့် နည်းလမ်းတစ်ခု

ဖြစ်သည်မှန်သော်လည်း အာမခံထားရေးကိစ္စကို လုံးဝ စိတ်မဝင်စားသူများကိုလည်း တစ်ပြိုင်တည်း ဆက်သွယ်နေမိသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်တော်တို့အိမ်ပေါက်စေလိုက်ပြီး မျက်နှာပူခံရမည့်ကိစ္စကို စာပို့သမားများအား တံဆိပ်ခေါင်းဖိုးပေးပြီး ခိုင်းစေသလိုဖြစ်နေတော့သည်။ စာလက်ခံသူက 'ဟာ လာပြန်ပြီ၊ အမှိုက်ရှုပ်တဲ့ ဟာတွေ' ဟုဆိုပြီး လွှင့်ပစ်မည့်စာများကို လိုက်လံဝေငှပေးရသည့် စာပို့သမားများက ညည်းညူကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ကိုလည်း ငြူစုချင်လာကြသည်။ စာပို့သမားလောကထဲတွင် ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ သိက္ခာကျလာသည်။

သို့နှင့် စာတိုက်ဌာနကို အသုံးပြု၍ ဝယ်ယူရှာသော နည်းလမ်းကို ဆက်လက် အသုံးမပြုကြရန် ကျွန်တော်တားမြစ်လိုက်ရပါသည်။

ကျွန်တော်၏ တားမြစ်ချက်သည် ဂျယ်ရီနှင့် သူ့လူများအတွက် အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်သွားစရာ ညွှန်ကြားချက်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။ စာတိုက်ကို မသုံးသည့်အခါ အိမ်ပေါက်စေလိုက်တွေ့သော မူလနည်းရိုးကြီးကိုပင် သူတို့ ကျင့်သုံးကြရပြန်သည်။

သို့သော် ဘာဖြစ်သနည်း။

နည်းရိုးကြီးသည် စာတိုက်ကတစ်ဆင့် လုပ်သည့် မျက်နှာလွှဲခဲပစ်နည်းထက် အများကြီး အကျိုးရှိသည်ကို သူတို့နှိုင်းယှဉ်တွေ့ရှိကြရသည်။ မျက်နှာအပူခံကာ လူတကာကို ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံစကားပြောသည့်နည်းကြောင့် အာမခံထားလိုသူများ နှစ်ဆတိုး၍ ရရှိလာရာ ဂျယ်ရီတို့အဖွဲ့မှာ ရုတ်တရက် လုပ်ငန်း ထပေါက်သလို အကျိုးအမြတ်တွေ သိသိသာသာကြီးတိုး၍ ခံစားကြရပေသည်။

ကိုယ့်မှုကိုယ့်ဟန်အတိုင်း ရပ်တည်ပါ

မိမိ၏ အသားကျပြီးသော ကိုယ်ပိုင်မှု ကိုယ်ပိုင်ဟန်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းသည်လည်း လုပ်ငန်းကို ရှင်းလင်းလွယ်ကူစွာ လုပ်ကိုင်ဖြစ်စေသည့် အရေးကြီးသော အချက်တစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

သည်အတွက် မိမိကိုယ်ကို မိမိ ယုံကြည်မှုရှိဖို့ လိုပါသည်။ သူတစ်ပါးနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ ကြီးစားဟန်ဆောင် မနေဘဲ မိမိအရှိအတိုင်း ရိုးရိုးရှင်းရှင်း ဆက်ဆံပါ။ မိမိ၌ မရှိသည့် အရည်အချင်းကို ရှိသယောင် မလုပ်ပါနှင့်။ မိမိပုံစံဖြင့် လုပ်၍ မရနိုင်၊ ဘယ်သူဘယ်ဝါ၏ ပုံစံဖြင့်သာ ရနိုင်မည်ဟု ယူဆကာ သူတစ်ပါးပုံစံကို မိမိပုံစံလုပ်ရန် မကြိုးစားပါနှင့်။ အကယ်၍ အရည်အချင်းတစ်ခု သို့မဟုတ် ပုံစံတစ်ခုသည် တန်ဖိုးရှိသည်၊ တစ်ပန်းသာသည်၊ အတုယူသင့်သည်ဟု ယူဆပါက

ယင်းအား မိမိအရည်အချင်း မိမိပုံစံဟူ၍ ဖြစ်လာအောင် ရေရှည်လေ့ကျင့် မွေးယူရပါလိမ့်မည်။

ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ လတ်တလောပြောင်းယူလုပ်ကိုင်မည်ဆိုပါက အပေါက်အလမ်း မတည့်ဖြစ်ကာ နဂိုအနေလောက်ပင် မအောင်မြင်ဘဲ ရှိလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် လူအများနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ မိမိလက်ရှိမူ လက်ရှိဟန်အတိုင်းသာ ဆက်ဆံပါဟု ပြောလိုသည်။

ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံတစ်ခု ပြောပါမည်။

လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ခန့်က ကျွန်တော်သည် အတ္တလန်တာမြို့ရှိစီးပွားရေးစီမံကိန်း အတိုင်ပင်ခံ လုပ်ငန်းအုပ်စုတစ်ခု၏ မိတ်ဆုံ နေ့လယ်စာ စားပွဲတစ်ခုသို့ တက်ရောက်ပြီး စကားပြောခွင့် ရပါသည်။ စီးပွားရေးစီမံကိန်း အတိုင်ပင်ခံဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် ကျွန်တော်နှင့် လုပ်ငန်းအမြင်ချင်း ဆန့်ကျင် ကွဲလွဲကြသူများ ဖြစ်သည်။ သူတို့က လုပ်ငန်းကို ခက်ခဲရှုပ်ထွေးအောင် လုပ်သူများ ဖြစ်၍ ကျွန်တော်က လုပ်ငန်း ရှင်းလင်းလွယ်ကူရေးကို တစ်သက်လုံး တိုက်တွန်းဆော်ကြလာသူဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် ခံယူထားရာ သည်လူတွေအား ကျွန်တော်၏စီးပွားရေးအမြင်များ၊ လုပ်ငန်းစီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာ ကိုယ်တွေ့နည်းနာများအကြောင်း ပြောရာမှာ အတော်ခွကျသလို ဖြစ်နေသည်။

သို့သော် သည်ပွဲသို့ တက်ရောက်ဟောပြောခြင်း မပြုလျှင်လည်း မကောင်းသည့် အနေအထား ရှိနေသည်။ သို့နှင့်ပင် အဝတ်အစားလဲကာ ၎င်းတို့ထံသို့ သွားရောက်ခဲ့ရသည်။ သည်လူတွေအား စကားပြောရမည်ဆိုကတည်းက ကျွန်တော့်လူများက ကျွန်တော့်ကို စကား ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းပြောရန် သတိပေးကြသည်။ ဘယ်စကားမျိုးတွေ ချန်ကာ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးဖြင့်သာ ပြောဆိုသင့်ကြောင်း အကြံဉာဏ်များ ပေးကြသည်။ သို့နှင့် ၎င်းတွေ ဆုံပွဲတွင် ပြောကြားမည့် ကျွန်တော်၏ 'စကား' ကို ခါတိုင်း တခြားနေရာများတွင် ကျွန်တော်ပြောဟောနေကျ စကားများနှင့် ကွဲပြားခြားနားအောင် (ဝါ) စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ပို၍အဆင့်မြင့်မားသော ဝေါဟာရအသုံးအနှုန်းများ ပါဝင်အောင် ကျွန်တော် သတိပြုပြင်ဆင်ထားခဲ့သည်။

ကျွန်တော့်အလှည့်ကျ၍ စကားပြောစင်မြင့်ပေါ်သို့ ကျွန်တော် တက်ခဲ့ပြီး ခန်းမထဲ ခြံအကဲခတ် ကြည့်လိုက်သည့်အခါ လူအချို့သာ ကျွန်တော့်ကို မော်ကြည့်နေကြပြီး ပရိသတ်အများစုကြီးမှာ အစားမပျက် အသောက်မပျက်၊ အချင်းချင်း စကားပြော မပျက်ဘဲ ရှိနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော် စကားစ၊ ပြော၍ ငါးမိနစ်မျှကြာသည်အထိ ဇွန်းသံ ပန်းကန်သံ ကြားနေရဆဲ။

ကိုယ့်စကား ကိုယ်ပြောနေကြဆဲဖြစ်နေသည်ကို မြင်ရသည့်အခါ ခြံမူ ကျွန်တော် စိတ်မရှည်ချင် ဖြစ်လာသည်။

သို့နှင့် စောစောက ကျွန်တော်ကြည့်၍ပြောနေသည့် စာသံပေသံ ဆန်ဆန် စကားလုံးများ ပါသော မှတ်စုစာရွက်များကို ခေါက်သိမ်းထားလိုက်ကာ ကျွန်တော့် ပြောရိုးပြောစဉ်အတိုင်း ရှင်းရှင်းဘွင်းဘွင်း အရပ်သုံးစကားလုံးပြင်းပြင်း များဖြင့် ပြောင်း၍ ပြောတော့သည်။

သည်အခါ ဘာဖြစ်သနည်း။

အောက်က လူတွေ တဖြည်းဖြည်း ကျွန်တော့်ဆီသို့ အာရုံစိုက်လာကြသည်။ ဓားတွေ၊ ခက်ရင်းတွေ၊ ဖန်ခွက်တွေ လက်က ချကြတာ မြင်ရသည်။ အချင်းချင်း စကားပြောတာတွေ ရပ်သွားကြသည်။ တစ်ခန်းလုံး ငြိမ်သက်ကာ ကျွန်တော့်စကားကို တစ်ယောက်မကျန် အာရုံစိုက် နားထောင်လာကြသည်။

သည်ပုံစံအတိုင်း ကျွန်တော် မိနစ်သုံးဆယ်မျှကြာအောင် ပြောဟောပစ်လိုက်သည်။ နေ့လယ်စာ စားပွဲနှင့် တွဲထားသည့် စကားပြောပွဲများတွင် အခြားသူများ ပြောရိုးပြောစဉ်ထက် အချိန်အတော်ပင် ပိုကြာသွားသည်။ သို့သော် တောက်လျှောက်ပင် အားလုံး စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်ကြကာ ကျွန်တော့်စကား နိဂုံးချုပ်သည့်အခါ ခြံ အသံမစဲအောင် တစ်ခဲနက် လက်ခုပ်ဩဘာပေးခဲ့ကြလေသည်။

စဉ်းစားကြည့်ပါ။

သည်လူတွေသည် သူတို့အတွက် ကျွန်တော် အထူးတလည် ပြင်ဆင်ခဲ့သည့် ဟောပြောချက်ကို လုံးဝ စိတ်မဝင်စားခဲ့ကြပါ။ သူတို့စရိုက်၊ သူတို့အဆင့်နှင့် ကိုက်ညီအောင်ဟူ၍ ပြုပြင်ပြောင်းလဲလာခဲ့သည့် ကျွန်တော့်ဟန် ကျွန်တော့်စကားများသည် သူတို့အတွက် ပျင်းရိငြီးငွေ့စရာကြီး ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သူတို့ကို လုံးဝ မတိုးတော့။

မှန်သည်။

သူတို့သည်လည်း ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့လို လူတွေပဲ ဖြစ်သည်။ လူဟူသည် ရိုးစင်းရှင်းလင်းခြင်းကို ကြိုက်နှစ်သက်တတ်သည့် ပင်ကို သဘာဝ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရှင်းရှင်းပြောသည့်အခါ သူတို့ စိတ်ဝင်စားကြသည်။ ထိုသို့ပြောသောအခါမှ သူတစ်ပါးနှင့် ကွဲပြားသော ကျွန်တော်၏ ပင်ကိုဟန်ပန်သည် ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်လွင်လာသည်။ မည်သူမဆို အများတကာ ပုံစံအတိုင်း ဆင်တူယိုးမှား လိုက်လုပ်မနေဘဲ မိမိကိုယ်ပိုင်မူဟန်

သဘာဝအတိုင်း နေသည့်အခါ မတူကွဲပြားသည့် အကြောင်းကြောင့်ပင် စိတ်
ဝင်စားစရာ ဖြစ်လာတတ်ပါသည်။

ပထမပိုင်း ပြောသည့် ပုံစံအတိုင်းသာ ကျွန်တော် အစအဆုံး ဆက်ပြော
သွားမည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော့်အတွက် ထိုနေ့ပွဲသည် မအောင်မြင်သော ပွဲတစ်ပွဲ
ဖြစ်သွားလိမ့်မည်။ အချိန်မီ နဂိုပုံစံအတိုင်း ပြောင်းလဲပြောဆိုနိုင်ခဲ့သဖြင့်သာ
ပရိသတ်သည် ကျွန်တော့်ကို 'သိ' သွားခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်အယူအဆ တချို့
သူတို့ခေါင်းထဲ ဝင်အောင် ကျွန်တော် ရိုက်သွင်းပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုပွဲ၌ ကျွန်တော်
အောင်မြင်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်၊

ဘယ်ကိစ္စမဆို ကိုယ့်မူကိုယ့်ဟန်အတိုင်း ရိုးရိုးစင်းစင်း ရှင်းရှင်းလုပ်ပါ
ဟု တိုက်တွန်းလိုသည်။ ရိုးစင်းသဖြင့် သူတစ်ပါး နားလည်သည်။ ကိုယ်တိုင်
လုပ်ကိုင်ရာ၌လည်း ပီပြင်ပြောင်မြောက်သည်။ ပီပြင်ပြောင်မြောက်သော အလုပ်
တိုင်း အောင်မြင်ရမည်မှာ ဧကန်မုချ ဖြစ်ပါသည်။

အခန်း

အပြုဘက်ကို အမြဲတွေးပါ

အခန်း (၈)
အပြောက်ကို အပြုတွေးပါ

အပြောက်ကို တွေးတတ်သည့် စိတ်သည်
ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ အားကစားအရေး စသည့်
မည်သည့် အရေးအတွက်မဆို
အောင်မြင်မှုသို့ ဦးတည်စေသည့် အခြေခံ သော့ချက် ဖြစ်သည်။
(ရွန် ဂျတေစကီး)

အောင်မြင်မှုသို့ ရှေးရှုသည့် အပြုတွေးစိတ်။
သည်စိတ်ကို ဝယ်၍ မရပါ။ မိဘဘိုးဘွားထံမှ အမွေဆက်ခံ ရရှိနိုင်မည်
လည်း မဟုတ်ပါ။ ကောလိပ်ကျောင်းသို့ သွားရောက်သင်ကြားခြင်းဖြင့်လည်း
ရမလာနိုင်ပါ။
မိမိဘာသာ မိမိ သတိဖြင့် မွေးမြူမှုသာ သည်စိတ်ကလေး ရလာနိုင်ပါ
သည်။
သည်စိတ်ကလေးသည် သိမ်မွေ့သလောက် ခွန်အားကြီးလှသည်။ ပတ်
ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းက ပေးပို့လာသမျှ အဖျက်သတင်းပို့ချက်၊ မင်းလုပ်လို့
မဖြစ်ပါဘူးကွာဟူ၍ ဖျောင်းဖျားနားချချက်များကို သည်စိတ်က ဒိုင်ခံ၍ ကာကွယ်
ပေးမည် ဖြစ်သကဲ့သို့ အရှုံးကို လက်သင့်ခံလိုက်ချင်သည့် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဆွဲချ
နေသည့် စိတ်မျိုးကိုလည်း သည်အပြုတွေးစိတ်ကပင် ခုခံတိုက်ဖျက်သွားမည်
ဖြစ်သည်။

အပြုတွေ့စိတ် ဟူသည် ဖြစ်ရမည်၊ အောင်မြင်ရမည် ဟူသော အလားအလာကောင်းကို ယုံကြည်မျှော်မှန်းသည့်စိတ် ဖြစ်သည်။

ကြီးကျယ်ကျော်ကြားသူနှင့် သာမန်အညတြလူ၊ အောင်မြင်သူနှင့် ရှုံးနိမ့်သူ ဟူ၍ လူအများကြား ကွဲပြားစေသည့် အကြောင်းရင်းများအနက် သည်အပြုတွေ့စိတ် (ဝါ) အောင်စိတ်သည်ပင် အရေးအကြီးဆုံး အကြောင်းရင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု ဆိုချင်သည်။

မယုံမရှိပါနှင့်။

လုပ်ငန်းအသီးသီး၌ အောင်မြင်နေသူ၊ တက်ကြွစွာ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်နေသူတွေကို ကြည့်လျှင် ၎င်းတို့၌ အပြုတွေ့စိတ်၊ အောင်ပွဲခံစိတ်များ မည်မျှ ပြည့်ဝလျက်ရှိကြောင်း သူတို့၏ အမူအရာ အပြောအဆိုများအားဖြင့်ပင် အကဲခတ် တွေ့မြင်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

အနိုင်အရှုံးကိစ္စ၌ အောင်စိတ်က မည်မျှအဆုံးအဖြတ်ပေးသွားနိုင်ပုံကို ထင်ရှားစေရန်အတွက် ကျွန်တော်၏ ဘဝအတွေ့အကြုံတစ်ခုဖြင့် သာကေ ပြပါမည်။

အခြေအနေကောင်းကို လိုက်က

ရှေးဦးစွာ သင်ကိုယ်တိုင် ကောင်းထားရလိမ့်မည်

ကျွန်တော်ဘဝ၏ အဆိုးဆုံး နေ့ရက်အဖြစ် ကျွန်တော် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ရသည့် နေ့ဆီသို့ ဦးတည်ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သော စောစောပိုင်း ဖြစ်ရပ်များကို ကျွန်တော် ကောင်းစွာ မှတ်မိပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဂျော်ဂျီယာ ပြည်နယ်တွင် ဘောလုံးနှင့် ပတ်သက်၍ နာမည်အကျော်ကြားဆုံး ကျောင်း ဖြစ်သည့် သောမတ်စ်ဗီးလ်ကျောင်း၌ လက်ထောက် ဘောလုံးနည်းပြအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်က ဘောလုံးနည်းပြ အလုပ်ကို ကျွန်တော့်လောက် နှစ်သက်မြတ်နိုးသူ ရှိမည်ပင် မထင်ပါ။ လက်ထောက်အလုပ်၌ မကျေနပ်နိုင်ဘဲ နည်းပြမှူး ဖြစ်ချင်လိုက်သည် မှာလည်း တစ်ပိုင်းသေလျက် ရှိသည်။

သို့နှင့် နည်းပြမှူးအလိုရှိနိုင်မည့် ကျောင်းများသို့ ဆက်သွယ်စုံစမ်းခဲ့ရာ နောက်ဆုံး၌ ကျောင်းတစ်ကျောင်းက ကျွန်တော့်အား လက်ခံလိုက်ပါသည်။

ထိုကျောင်းနှင့် ဆက်သွယ်ပြောဆိုပြီး နောက် တစ်ရက် နှစ်ရက်မှာပင် ကျွန်တော်တို့ လက်ရှိကျောင်းမှ နည်းပြမှူးသည် ယခုထက် အဆင့်မြင့်သည့် တစ်နေရာ၌ လုပ်ကိုင်ရန် ကမ်းလှမ်းချက် ရရှိထားကြောင်း သတင်းထွက်လာ

သည်။ တစ်ဖန် သည်သတင်း ထွက်လာပြီး များမကြာမီပင် ပညာရေးမှူးက ကျွန်တော်အား ခေါ်ကာ 'အုတ်ရေမင်းလဲ ဒီတစ်ခွင်မှာ နာမည်ကြီးဆိုတော့ ဒီက တို့နည်းပြမှူး ထွက်သွားရင် သူ့နေရာမှာ မင်းပဲ နည်းပြမှူးအဖြစ် အစားဝင်စေ ချင်တယ်။ နောက်တစ်နေရာက မင်းကို ကမ်းလှမ်းထားတယ် ဆိုတာလည်း ငါ တို့ကြားပါတယ်။ အဲဒီတော့ မင်းစဉ်းစားပေါ့ကွာ။ အကယ်၍ ဟိုဘက်ကို လက်ခံ ဖို့ ဆုံးဖြတ်မယ် ဆိုရင်လဲ တို့အနေနဲ့တော့ နားလည်နိုင်ပါတယ်' ဟူ၍ ပြော လေသည်။

ကျွန်တော် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်ပင် ဖြစ်သွားရသည်။ သည် လောက်တောင်ပဲလားဟု တွေးကာ ကိုယ့်ကိုကိုယ်ပင် အတော်အထင်ကြီးသွား မိသည်။

ကျွန်တော် စိတ်လှုပ်ရှားမည်ဆိုလျှင်လည်း လှုပ်ရှားစရာပင်။

သည်ကျောင်းက တကယ်ကျောင်း ဖြစ်သည်။ ဂျော်ဂျီယာတစ်နယ်လုံး မှာ အကောင်းဆုံး ကျောင်း။ အောင်ပွဲခံသည့် ရာဇဝင်အစဉ်အလာ ကြီးမားသည့် ကျောင်း။ ထို့ပြင် သူ့မှာ ကစားကွင်းကောင်းကောင်း ရှိသည်။ အထောက်အကူ ပစ္စည်း ပြည့်စုံသည်။ ရန်ပုံငွေ တောင့်တင်းသည်။ ဘောလုံးအသင်းအတွက် အချိန်ပြည့် နည်းပြချည်းပင် ရှစ်ယောက်တိတိ ရှိသည်။

သည်နေရာမှာ နည်းပြမှူးလုပ်ခွင့်ရမည်ဆိုခြင်းသည် ကျွန်တော်အိပ်မက် ကြီး အကောင်အထည်ပေါ်သွားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သို့နှင့် ကျွန်တော် နည်းပြမှူးထံ အလျင်အမြန် သွားရောက်တွေ့ဆုံ မေး မြန်းသည်။

'ကမ်းလှမ်းကြတာတော့ မှန်တယ်ကွာ။ နှစ်နေရာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ် ငြင်း လိုက်တယ်။ ဒီမှာပဲ ဆက်နေဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်ကွာ' ဟူသော အဖြေစကား ကြားရတော့ ကျွန်တော် အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်သွားသည်။

ဧရာမ မျှော်လင့်ချက်ကြီး ဖြစ်မလာတော့ပြီ ဆိုသည့်အခါ ပထမ ကမ်း လှမ်းထားသည့် ကျောင်း သေးသေးက နည်းပြမှူးရာထူးကိုပဲ လက်ခံကာ ကန် ထရိုက် စာချုပ်တွင် ကျွန်တော် လက်မှတ်ရေးထိုးလိုက်တော့သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျောင်းသစ်သို့ ရောက်သွားပြီးသည့်နောက် ကျွန်တော် တကယ် ထက်ထက်သန်သန် အလုပ်လုပ်ပါသည်။ ဒါသည် ကျွန်တော်အတွက် အရည်အချင်း ပြရမည့်နေရာဟုလည်း ကျွန်တော် တကယ်ယုံကြည်ထားပါသည်။

ကျောင်းသားလေးများကို ဘောလုံးကစားဖို့ စိတ်ပါဝင်စားလာကြရန် ကျွန်တော် စည်းရုံးဟောပြောသည်။ ကစားချင်သူတွေ များလာပြီး သင်တန်း

စ,ခါနီး လူစာရင်းကောက်သောအခါ စုစုပေါင်း လူ ၇၇ ယောက်ပင် စာရင်းပေး သွင်းကြသည်။ ကျွန်တော် အကြီးအကျယ် အားတက်သွားသည်။

သို့သော် များမကြာမီပင် အခြေအနေက ဆုတ်ယုတ်ကျဆင်းသွားပြန် ပါသည်။

တကယ် လေ့ကျင့်ခန်း စပြီဆိုသည့်အခါ စောစောက စာရင်းပေးထား ကြသူတွေ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် နောက်ဆုတ်သွားကြသည်။ ပထမပတ် ကုန်ဆုံးသည့်အချိန်၌ ငါးဆယ့်လေးယောက်တိတိ နုတ်ထွက်သွားခဲ့ကြပြီး ဖြစ် ရာ ကျွန်တော့်ထံမှာ ကစားသမား နှစ်ဆယ့်သုံးယောက်သာ ကျန်တော့သည်။ နှစ်စုခွဲ၍ လေ့ကျင့်ကစားရန်ပင် လူ မပြည့်တော့ပေ။

ထို့ပြင် ကျွန်တော့်အောက်၌ လက်ထောက်နည်းပြတစ်ယောက်သာ ရှိ သည်။ လေ့ကျင့်ခန်း အထောက်အကူပစ္စည်းများလည်း ဆင်းရဲချို့တဲ့လှသည်။ စင်စစ် ကျွန်တော်တို့မှာ အရာရာချို့တဲ့လျက် ရှိလေသည်။

ကွင်းထဲမှာ ကျွန်တော်လေ့ကျင့်ခိုင်းထားသော ချာတိတ်တွေကို ကြည့် ကာ ကျွန်တော်စိတ်ဓာတ်ကျလာသည်။

လူကလေးတွေက သေးသေးကွေးကွေး ပိန်ပိန်လှီလှီလေးတွေ။ အားအင် မရှိကြ။ ထို့ပြင် အတွေ့အကြုံကလည်း နည်းပါးလှ၏။ ဘောလုံး (ရပ်ဂဘီ) ကစား နည်း ဆိုင်ရာ အခြေခံ စဉ်းမျဉ်းကလေးများကိုပင် ကောင်းစွာ မသိကြသေး။ သူတို့ကို ကြည့်ကာ ကျွန်တော် နည်းနည်းမျှပင် အားမတက်နိုင်။ ပွဲတိုင်း ရှုံးမယ့် ကောင်လေးတွေပဲ ဟူ၍သာ မြင်လာမိသည်။

သူတို့ ရှုံးသည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်လည်း ရှုံးပြီပဲ။

သည်လိုတွေးမိကာ ကျွန်တော် အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားမိသည်။ ငါတော့ အကြီးအကျယ် ချောက်ကျပြီဟု တွေးမိကာ ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိအောင်ပင် ဖြစ်သွားမိသည်။

နောက်သုံးပတ်ခန့်အကြာတွင် ကျွန်တော်တကယ် ကယောင်ချောက်များ ဖြစ်သွားရမည့် သတင်းတစ်ခုကို ကြားသိရပြန်သည်။ ယင်းက သောမတ်စီဗီးလ် မှ နည်းပြချုပ် နုတ်ထွက်သွားပြီဆိုသောသတင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် အကြီးအကျယ် ခံစားသွားရသည်။

ကျွန်တော်သည် ဂျော်ဂျီယာတွင် အကောင်းဆုံး ဘောလုံးသင်း၏ နည်းပြ ချုပ် ရာထူးကို ရနိုင်ခွင့်ရှိပါလျက် လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးကာ လုံးဝ အသုံးမကျသည့် သည်နေရာသို့ ရောက်ရှိနေရသည်တကား။

ကျွန်တော် အိမ်သို့ ပြန်ပြေးလာခဲ့သည်။ နောက်နှစ်ရက်လုံးလုံး ကျွန်တော်

ကယောင်ချောက်ချား လျှောက်သွားနေမိသည်။ ငါ ဘာများလုပ်မိလို့လဲ၊ ဘယ်သူက ငါ့ဘဝကို တမင်တကာ ဖျက်ဆီးဖို့ ကြိုးစားနေသလဲ၊ ငါ့ကျမှ ဘာကြောင့် ဒီလောက် ကုသိုလ်ကံ ဆိုးရသလဲ၊ အကောင်းဆုံး အသင်းကို ကိုင်ခွင့် ရနိုင်ပါလျက် နဲ့ ခုတော့ မျှော်လင့်ချက် လုံးဝကင်းမဲ့တဲ့ အသင်းကိုမှ ကိုင်ထားမိလေခြင်း စသည့် စသည့် အတွေးများကသာ ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲတွင် ထပ်တလဲလဲ တစ်လည်လည် ဖြစ်၍ နေလေသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော် တကယ်ပင် သေချင်စိတ် ပေါက်ခဲ့မိပါသည်။

ထိုစဉ်က အထက်တန်းကျောင်းများတွင် နွေဦးပေါက် လေ့ကျင့်ခန်းပြီး ဆုံးသည့်အချိန်၌ လက်ရှိကျောင်းလက်ရွေးစင်အသင်းနှင့် ကျောင်းသားဟောင်းများ အသင်းတို့ ခြေစစ်ပွဲ ကစားလေ့ရှိကြသည်။

ကျွန်တော့်လက်ရှိအသင်းမှာ ညံ့သည် မှန်၏။ သို့သော် အသင်းဟောင်းက ပို၍ အပြတ်အသတ် ညံ့မညံ့သဘော ရှိနေသည်။ ယခင် ကျွန်တော်မရောက်မီက နောက်ဆုံးရှိခဲ့သည့် အသင်းသည် နှစ်နှစ်လုံးတွင်မှ တစ်ပွဲမျှသာ အနိုင်ရဖူးသည့် အညံ့ဆုံး အသင်းတစ်သင်း ဖြစ်၏။ ကျောင်းသားဟောင်းဘက်မှ ယခုကစားမည့်သူများမှာ ၎င်းအသင်းတွင် ပါဝင်ခဲ့သူတချို့နှင့် အခြားကျောင်းသားဟောင်းတချို့ ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့၌ နည်းပြဆရာ မရှိ။ ယခုပြိုင်ပွဲအတွက် စုပေါင်းလေ့ကျင့်ချိန်လည်း မရှိခဲ့ပေ။

ထို့ကြောင့် သောကြာနေ့တွင် ကစားမည့်ပွဲအတွက် အားကစားဝတ်စုံများ ထုတ်ပေးသည့်အချိန်၌ သူတို့အား ကြည့်ကာ ကျွန်တော်လက်ရှိအညံ့စားအသင်းသည်ပင် အသင်းဟောင်းကို အပြတ်အသတ် အနိုင်ယူလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် တွက်ဆမိခဲ့သည်။

စင်စစ် တစ်မြို့လုံးကလည်း နည်းပြဆရာအသစ်နှင့် လေ့ကျင့်ထားသော ကျောင်းသားအသင်းသစ် ခြေစွမ်းပြမည့်ပွဲကို ကြည့်ရတော့မည်ဟု မျှော်လင့်အားခဲထားခဲ့ကြ၏။

သို့သော် တကယ်တမ်း ကစားပြီးဆိုသည့်အခါ၌ အထင်နှင့်အမြင် ပါစင်အောင် လွဲလေတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့သည် နည်းပြဆရာမရှိ ဘာမရှိကြုံရာ ကောက်စုထားသည့် အသင်းဟောင်းထံတွင် ခွက်ခွက်လန်အောင် ရှုံးနိမ့်သွားခဲ့သည်။

ကျွန်တော် အကြီးအကျယ် အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားသည်။ အရှက်ကြီးလည်း ရှက်မိသည်။ ထိုနေ့အတွေ့အကြုံနှင့် ထိုနေ့က ကျွန်တော်ခံစားခဲ့ရပုံတို့ကို ကျွန်တော်တစ်သက်တွင် ဘယ်သောအခါမျှ မေ့နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။

သည်လို အရှက်ကွဲရခြင်းနှင့်အတူ ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲသို့ ရှေ့ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်ပြောခဲ့သည့် အရုံးသတင်းပို့ချက်တွေ ဒလဟောဝင်ရောက်လာလေ သည်။

‘မင်းဟာ အရုံးသမားပဲ၊ မင်းထက် ဆိုးဝါးတဲ့ အနေအထားမျိုး ကြုံရတဲ့ လူ ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းရဲ့ ဘောလုံးနည်းပြဘဝ ဒီတွင်ပဲ နိဂုံးချုပ်သွားပြီလို့သာ သဘောထားလိုက်ပေတော့၊’ စသည်ဖြင့် ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် အဆက်မပြတ် ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်နေမိသည်။

စနေ၊ တနင်္ဂနွေ နှစ်ရက်လုံးလုံး ကျွန်တော်မအိပ်နိုင် မစားနိုင်ဖြစ်နေခဲ့ သည်။

လုံးဝ အားကိုးရာမဲ့သူတစ်ယောက်လို ကျွန်တော်ခံစားနေရသည်။

ငါ ကံဆိုးလေခြင်း ဟူ၍ပဲ ကျွန်တော် ထပ်တလဲလဲ တွေးကာ မိမိဘဝ အတွက် ယူကျုံးမရ ဖြစ်နေမိသည်။ သောမတ်စ်ဗီးလ်ဉ် နည်းပြမှူးအသစ် ဖြစ် သွားသူအကြောင်းကို ကျွန်တော့်စိတ်အာရုံမှ ပယ်ဖျောက်၍ မရ။ အားကစား ပစ္စည်းကိရိယာနှင့် အခြား အထွေထွေအထောက်အပံ့တွေ ပြည့်ဝစုံလင်၍ တကယ် အရည်အချင်းလည်း ရှိလှသည့် အသင်းကောင်းတစ်ခုကို သူ ရသွားခဲ့သည်။ ဒါ သည် အမှန်စင်စစ် ငါ ရရမည့် ပစ္စည်းဖြစ်သည် စသည်ဖြင့်သာ ကျွန်တော် တွေး တောကာ မကျေနပ်စိတ်၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ကရုဏာသက်စိတ်များ ပွားများ ဖြစ် ပေါ်နေတော့သည်။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော့်တွေးခေါ်ပုံ တွေးခေါ်နည်းများ မှားယွင်းနေခဲ့ပုံ၊ ကျွန်တော်၏ စိတ်သဘောထားများ ဆိုးဝါးနေခဲ့ပုံတို့ကို တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ့်ကိုကိုယ် သနားစိတ်များနှင့် မိမိဘာသာ ဖန်တီးပွားများထားသည့် အရုံးသတင်းပို့ချက်များအကြားတွင် ရစ်ပတ်နောင်ဖွဲ့မိနေသည့်အခါ ပတ်ဝန်း ကျင်ကို မှန်မှန်ကန်ကန် မမြင်နိုင်။ သူတစ်ပါးကိစ္စ၊ သူတစ်ပါးအရေး ဆိုသည် ကိုလည်း တွေးရန် အချိန်လုံးဝမပေးနိုင်ဘဲ ကျွန်တော့်အဖြစ်ဆိုးအတွက်သာ လူ တကာကိုလည်းကောင်း၊ ကံကြမ္မာကိုလည်းကောင်း အပြစ်ပုံချနေမိတော့သည်။

ကျွန်တော့်ဘဝသည် ကံဆိုးမိုးမှောင် အကျဆုံး အနေအထားတွင် ကျ ရောက်နေပြီး သည်အနေအထားမှ လွတ်မြောက်အောင်လည်း ကျွန်တော်ဘာမျှ တတ်နိုင်မည် မဟုတ်တော့ဟူ၍ပဲ ရှုမြင်ကာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကျွန်တော်သာစိတ် အဆင်းရဲရဆုံး လူသားတစ်ယောက် ဖြစ်နေတော့သည်။

သို့သော် သည်လိုနှင့် ကျွန်တော့်ဘဝ ပြီးဆုံးမသွားခဲ့ပါ။

ထူးခြားစွာပင် ကျွန်တော့်ဘဝ၏ ကံဆိုးမိုးမှောင် အကျဆုံးနေ့ရက်သည်

ကျွန်တော့်ဘဝကို အကောင်းဘက်သို့ သိသိသာသာ ပြောင်းလဲပစ်စေမည့် တန်ဖိုး အရှိဆုံး နေ့ရက်တစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ကျွန်တော့်စိတ်နှလုံးထဲတွင် ကျွန်တော့်ကို ကယ်တင်မည့် ယန္တရားလေး တစ်ခု ရှိခဲ့ပုံရသည်။ တစ်ချိန်လုံး ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော်သာ သနားကရုဏာ သက်နေရာမှ ဘောလုံးအသင်းကို ကျွန်တော် အမှတ်မဲ့ သွားသတိရသည်။ သည် အခိုက်မှာပင် သူတို့အတွက် ငါ့မှာ တာဝန်ရှိပါကလားဟူသော အတွေးတစ်ခု ရုတ်တရက် ထင်ထင်ရှားရှား ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော်အတော်ကြီးကြာအောင် ပြန်လှန်စစ်ကြောပြီး သည့်နောက်တွင် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ကောင်းကောင်းကြီး အပြစ်တင်မိတော့သည်။

‘ဟေ့ အာ့တ်၊ မင်းဘာတွေ လျှောက်တွေးနေတာလဲ၊ မင်းနည်းပြဆရာ မဟုတ်ဘူးလား၊ မင်းကလေးတွေနဲ့တွေ့စတုန်းက မင်းမှာ မုချ အောင်ပွဲခံရမယ့် နည်းဗျူဟာတွေ ရှိတယ်လို့ ပြောတော့ ကလေးတွေအားလုံး မင်းကို ယုံကြည်ခဲ့ ကြတယ် မဟုတ်လား၊ မင်းကို အားကိုးပြီး မင်းအပေါ် အားလုံး ပုံအပ်ထားကြ တယ် မဟုတ်လား’

ကျွန်တော့်တာဝန်ကို ကျွန်တော် မြင်လာသည်။ အားကစားနည်းပြအလုပ် ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှ ပြုသွားမည့် ကျွန်တော့်အနေဖြင့် လူငယ်လူသစ် တွေကို ဘောလုံးကစားနည်း သင်ပေးရန် အခွင့်အရေးများ တစ်သက်လုံး ရရှိ သွားမည်ဖြစ်သော်လည်း လက်ရှိအသင်းမှ လူငယ်လေးများအနေနှင့်မူ အထက် တန်းကျောင်းမှ ထွက်သည့်အခါ သည်လို ကစားဖို့ အခွင့်အရေး ကြုံချင်မှ ကြုံ တော့မည်ဖြစ်သည်။ သူတို့အတွက် ကျောင်းနေစဉ်ကာလ ဘောလုံးကစားခဲ့ရ သော ဘဝကို အမှတ်တရဖြစ်စေဖို့ ကျွန်တော့်အပေါ်တွင်သာ လုံးလုံးလျားလျား မှုတည်လျက် ရှိနေသည်။ သည်အခြေအနေမှာ ကျွန်တော်က ‘ငါ့ခမျာ သနားစရာ’ ဟု တစ်ကိုယ်တည်း ကျိတ်ဆွေးကာ သူတို့ကို လျစ်လျူရှုထား၍ ဖြစ်ပါမည်လား။

သဘောထားပြောင်းလဲခြင်း

ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် ပြန်လှန်သုံးသပ်ပြီး သည့်နောက်တွင် သည် ကျောင်း သည်ဘောလုံးအသင်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော့်သဘောထားကို လုံးလုံးလျားလျား ပြောင်းလဲပစ်ရန် ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့်ကို အားကိုးယုံကြည်ထားသော လူငယ်လေး များအတွက် တကယ်ထိုက်တန်သော နည်းပြဆရာကောင်း ဖြစ်ရမည်။ ကျွန်တော့်

ဘဝ ကျွန်တော့်ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအတွက် စိတ်ပျက်အားလျော့နေမှုများကိုဖုံးဖိ မျိုသိပ်ကာ သူတို့အတွက် ကျွန်တော်တကယ်မြှုပ်နှံကြိုးပမ်းသွားတော့မည်။

တနင်္လာနေ့မှ စတင်ကာ ကျွန်တော်စိတ်သစ်လူသစ်ဖြင့် လှုပ်ရှားသည်။ ကျွန်တော့်အားကစားသမားလေးများကို အောင်မြင်ရမည့်သူများအဖြစ် ကျွန်တော် စတင် ရှုမြင်သည်။ သူတို့အတွက် အဝတ်လဲခန်းကို သပ်ရပ် သားနားအောင် ပြုပြင်သည်။ တစ်ခန်းလုံး ဆေးသုတ်သည်။ ဗီရိုအသစ်တွေဝယ်သည်။ သူတို့စိတ်ဓာတ်တက်ကြွလာရေးအတွက် ကျွန်တော် တတ်နိုင်သမျှ ဆောင်ရွက်သည်။ လေ့ကျင့်ကစားစဉ် ချီးမွမ်းပြောဆိုစရာလေး တစ်ခုတလေ တွေ့တိုင်း ကျွန်တော် မဆိုင်းမတွ ချီးမွမ်းသည်။ နောက်ပိုင်းကျရင် မင်းတို့ တကယ်ကြံ့ခိုင်မာကျောလာမယ်၊ ခုအတိုင်း ဇွဲရှိရှိနဲ့ ဆက်လေ့ကျင့်ရင် တကယ် လက်ရွေးစင်ဘောလုံးသမားတွေ ဖြစ်လာနိုင်တယ် စသည်ဖြင့် အမြဲအားပေး ပြောဆိုသည်။

အခြေခံ ကစားကွက်များကိုပင် ကျွန်တော်တို့ ထပ်တလဲလဲ လေ့ကျင့်ကစားကြသည်။ သူများကျောင်းတွေထက် အချိန်ပိုယူကာ ကျွန်တော်နှင့်ကလေးများ ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။

ကျောင်းပေါင်းစုံပြိုင်ပွဲ ကျင်းပသည့်အခါ ကျွန်တော်တို့ ပထမပွဲတွင် အနိုင်ရသည်။ ထို့နောက် ဒုတိယပွဲ နိုင်သည်။ ထို့နောက်တွင် ဆက်တိုက် တစ်ပွဲပြီး တစ်ပွဲ အနိုင်ရသည်။

သည့်နောက်တွင် ဂျော်ဂျီယာပြည်နယ်အတွင်း နံပါတ်တစ်အသင်း ဖြစ်နေသည့် ဝေးခရော့စ် အထက်တန်းကျောင်းအသင်းနှင့် တွေ့ရသည်။

သည်ပွဲကိုတော့ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မနိုင်နိုင်ဟု ကျွန်တော်မြင်ထားသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်ချာတိတ်တွေကို အစွမ်းကုန် ကစားကြဟူ၍ပင် ကျွန်တော်တိုက်တွန်းခဲ့သည်။

မနိုင်နိုင်ဟု ထင်ထားသော ပွဲစဉ်မှာပင် ကျွန်တော်တို့ အပြတ်အသတ် နိုင်ခဲ့ပါသည်။

အညံ့စား ဘောလုံးသမားဟောင်းများနှင့် ကောက်စုဖွဲ့ စည်းထားသည့် အသင်းတစ်သင်းကို ရှုံးနိမ့်ခဲ့ဖူးသည့် ကျွန်တော့်အသင်းသည် လ အနည်းငယ် အကြာတွင် ထိုရှုံးပွဲ ကစားခဲ့ဖူးသော ကွင်း၌ပင် ပြည်နယ် တစ်ခုလုံးအတွင်း အတော်ဆုံးအသင်းကို ပြတ်ပြတ်သားသား အနိုင်ရသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်ကလေးများအတွက် ထိုနှစ်ဘောလုံးရာသီသည် တစ်သက်တာ မမေ့စရာ အဖိုးတန်ကာလတစ်ခု ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့ ကြီးပြင်းလာသည့်

ကာလ တစ်လျှောက် သည်နှစ်ပိုင်းက ဘောလုံးပွဲအတွေ့အကြုံကလေးများသည် ပြန်လည် အမှတ်ရစရာ ကြည့်နူးတသ ပြောဆိုစရာများ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်အဖို့မှာလည်း ထိုနှစ်သည် တစ်ဘဝတာအတွက် အမှတ်တရနှစ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ အညံ့ဆုံးဟု လူသိများထားသည့် အသင်းတစ်သင်း ကို ဗိုလ်စွဲအောင် လေ့ကျင့်ပေးနိုင်ခဲ့သူအဖြစ် ကျွန်တော့်အား ထိုနှစ်အတွက် အကောင်းဆုံး နည်းပြဆရာဆုကို ချီးမြှင့်ခဲ့ကြပါသည်။

သို့သော် ထိုထက်မက အဖိုးတန်သော အရာတစ်ခုကိုလည်း ကျွန်တော် ရရှိခဲ့သည်။ ယင်းကား ဘဝကို အပြုဘက်၊ အကောင်းဘက်၊ အလားအလာ ရှိသည့် ဘက်ကသာ အမြဲရှုမြင်သုံးသပ်ပါ ဟူသော ဘဝလမ်းညွှန် သင်ခန်းစာ တစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။

ရေးမထားသည့် ဥပဒေ။ ။ အခြေအနေ အကြောင်းကြောင်းတို့ အကောင်းဘက် ပြောင်းလဲလာစေရန်အတွက် ရှေးဦးစွာ သင်ကိုယ်တိုင် ကောင်းထားရန် လိုသည်။

ကျောင်းသားဟောင်းအသင်းကို အရေးနိမ့်ခဲ့သော ကျွန်တော့်ဘောလုံး အသင်းသည် ကျွန်တော့်နည်းတူပင် အကြီးအကျယ် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းခဲ့သည်။ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ရှေ့အဖို့တွင် နိုင်ပွဲကြိုဖို့ လမ်း မမြင်တော့။ အသင်းကောင်းကို မှ ကိုင်တွယ်ချင်သည့် ကျွန်တော့်အတွက်လည်း သည်အသင်းသည် အလွန် စုတ် ပြတ်ညံ့ဖျင်းသောအသင်း၊ တက်လာစရာ အလားအလာမရှိသောအသင်း ဖြစ်နေ သည်။

သို့သော် ကျွန်တော့်သဘောထား၊ ကျွန်တော့်အမြင်များကို ပြောင်းလဲ လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ပင် အခြေအနေတွေ တကယ်ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။ တစ်ယောက်တည်း ကျိတ်ငိုနေသော အလုပ်ကို ရုပ်တန်ကားစိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် တစ်ခုကို အကောင်အထည်ဖော်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်လိုက်သည့်အခါ ထို အိပ်မက်သည် တကယ်လက်တွေ့ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ကျွန်တော့်ကောင်လေးတွေသည် လူငယ်ပီပီ သူတို့ကိုယ်တိုင်နှင့်ပတ်သက် ၍ အကန့်အသတ် မရှိသော မျှော်လင့်ချက်တွေ ထားခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် တကယ့်ထိပ်တန်း ဘောလုံးသမားတွေ ဖြစ်လာရမည်ဟု မျှော်မှန်းချင်ကြသည်။ သို့သော် သူတို့မျှော်မှန်းချက်တွေ တကယ်ဖြစ်လာရမည်ဟု ယုံကြည်နိုင်ဖို့အတွက် မူ သူတို့အပေါ် ယုံကြည်မှုရှိသူ တစ်ဦး၏ အားပေးထောက်မမှု လိုပေသည်။

သူတို့အပေါ်ရော၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်အပေါ်ပါ အဆိုးမြင် အပျက်တွေ့
တွေ လွှမ်းခြုံနေမိရာမှ အပြုဘက်၊ အကောင်းဘက်ကို ပြောင်း၍ တွေးမိ၊ မြင်မိ၊
ယုံကြည်မိလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အခြေအနေ အရပ်ရပ်သည် အကောင်း
ဘက်သို့ ပြောင်းလဲလာကာ အချိန်တန်သောအခါ၌ သဘောထားပြောင်းလဲခဲ့
ခြင်း၏ အကျိုးကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့ခံစားရလေသည်။

ထို့ကြောင့် သင့်၏ဘဝကို အကောင်းဘက် ပြောင်းလဲစေလိုလျှင် ဦးစွာ
ပထမ အကောင်းမြင် အပြုတွေ့စိတ် မွေးပါဟု တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

အောင်မြင်မှုစိတ်ဓာတ်၏ အခြေခံလက္ခဏာရပ်များ

အပြုဘက် အကောင်းဘက်ကို မြင်သည့် စိတ်တစ်ခု (သို့မဟုတ်) အောင်
မြင်ရမည်ဟု ထက်သန်ယုံကြည်သည့် စိတ်တစ်ခု စုစည်းတည်ဆောက်နိုင်ရန်
အတွက် အခြေခံအချက်လေးရပ် လိုအပ်ပါသည်။ ယင်းတို့မှာ (၁) အမြဲတက်ကြွ
နေခြင်း၊ (၂) အပျက်ဘက် ယိမ်းသည့် အကြောင်းပြမှု ဆင်ခြေကန်မှုမျိုး ကင်း
စင်ခြင်း၊ (၃) ကြောင့်ကြစိတ် ကင်းမဲ့ခြင်း၊ (၄) လုံးဝနှစ်မြုပ်လုပ်ကိုင်တတ်ခြင်း
တို့ ဖြစ်သည်။

အခြေခံ (၁)။ ။ တက်တက်ကြွကြွရှိပါ။

ယခုလောက်ဆိုလျှင်ကား လောက၌ အောင်မြင်မှုရရန်အတွက် ဖြတ်လမ်း
နည်း မရှိကြောင်း စာဖတ်သူ လက်ခံယုံကြည်လောက်ပြီ ထင်ပါသည်။

အောင်မြင်မှုဟူသည် အချိန်ပြည့် လုံးပန်းရယူရသော အရာမျိုး ဖြစ်ပါ
သည်။ အောင်မြင်မှု ရရှိရေးတွင် အရေးအပါဆုံးအချက်သည် အကောင်းမြင်
အပြုတွေ့စိတ်ဓာတ် ဖြစ်သည်။ ယင်းစိတ်ဓာတ်၏ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်ကျော်
သည် တက်ကြွမှုအပေါ်တွင် အခြေခံလျက် ရှိသည်။

အရာရာ အဆင်ပြေနေသည့် အခါမျိုးတွင် စိတ်တက်ကြွရသည်မှာလွယ်
ကူ၏။ မကျန်းမာ မရွှင်လန်းချိန်၊ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ကတောက်ကဆတ် ဖြစ်
နေချိန်၊ လုပ်ငန်းများ ယိုယွင်းကျဆင်းနေချိန် စသည့် အဆင်မပြေသောအခါ
ကာလမျိုးတွင်မူ တက်ကြွစိတ်ကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ရန် မလွယ်ကူလှပါ။

သို့သော် သင်သည် အောင်မြင်လိုသူ ဖြစ်ပါမူကား သင့်ကိုယ်တွင်း၌
တက်ကြွစိတ်ကလေး မပြတ်မွေးပေးနေနိုင်ဖို့ လိုပေသည်။

ရေးမထားသည့်ဥပဒေ။ ။ လူအများစုတို့မှာ များသောအားဖြင့် နှစ်လသုံးလမျှ တက်ကြွကြ၏။ တက်ကြွစိတ်ကို နှစ်နှစ်သုံးနှစ်မျှ ဆက်၍ ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ကြသူတို့ကား လူနည်းစုဖြစ်၏။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် အောင်ပွဲခံမည့်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမှာမူ နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်သုံးဆယ်မက ကြာအောင်ပင် တက်ကြွလှုပ်ရှားနေတတ်ကြပေသည်။

သင်သည် အကယ်၍ သူတစ်ပါးအား ဦးဆောင်မှုပြုရသည့် နေရာတွင် ရှိနေမည် ဆိုပါစို့။ သင်၏ တက်ကြွစိတ်ကို နမူနာအဖြစ် ပြသနိုင်မှသာ သင် ဦးဆောင်ရသော သူများသည် အလားတူ စိတ်လက်တက်ကြွကာ သင်ဦးစီးဦးဆောင်ပြုနေသည့် လုပ်ငန်းကြီး အကောင်အထည်ပေါ်အောင် တက်တက်ကြွကြွ ဝိုင်းဝန်းဆောင်ရွက်နိုင်ကြမည် ဖြစ်သည်။

ရေးမထားသည့် ဥပဒေ။ ။ ထုံထိုင်းသူ၊ ထက်သန်တက်ကြွစိတ်ကင်းမဲ့သူ၊ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းကာ အမြဲညည်းညူနေတတ်သူတို့၏ နောက်မှ မည်သူမျှ လိုက်ပါရိုးထုံးစံ မရှိပေ။

စိတ်ဓာတ်တက်ကြွနေသည့်အခါ၌ သင်သည် သံလိုက်တစ်ချောင်းကဲ့သို့ ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်း ရှိ၏။ မြင်ရကြားရသူတိုင်းသည် သင့်အား စိတ်ဝင်စားလာကြ၏။ သင့်မှာ ရှိနေသည့် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွမှုမျိုးကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ခံစားကြည့်လိုစိတ် ပေါ်ပေါက်လာတတ်ကြ၏။

တက်ကြွမှုသည် ကူးစက်တတ်၏

အော်ဗန်းတက္ကသိုလ်၌ မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့အတွက် ကျွန်တော်ပြုစုတင်သွင်းခဲ့သည့် စာတမ်းမှာ အတက်တန်းကျောင်းသား အားကစားသမားလေးများ၌ အားကစားခြင်းတွင် စိတ်ဓာတ်ထက်သန်စေရန် စေ့ဆော်ပေးသည့် အခြင်းအရာများ အကြောင်း ဖြစ်၏။

ထိုစာတမ်း၌ ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်နှင့်အတူ နေ့လယ်စာ စားဖက် ဖြစ်သည့် မိတ်ဆွေ အင်္ဂလိပ်စာပြ ဆရာမ တစ်ယောက်အကြောင်းကို ဥပမာ တစ်ရပ်အဖြစ် တင်ပြခဲ့ပါသည်။

သူမက 'အုတ်ရေ၊ ကျွန်မတော့ ဒီခေတ်ကလေးတွေ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်ကြသလဲ စဉ်းစားလို့တောင် မရဘူး၊ စာသင်တာကို သူတို့ နည်းနည်းလေးမှစိတ်မဝင်စားကြဘူး၊ အိမ်စာ ဆယ့်ငါးမိနစ်စာလောက်ကလေး ပေးလိုက်တာကို

တောင် သူတို့ လုပ်မလာကြဘူး၊ နည်းနည်းလေးမှကို သူတို့ကြီးစားမကြည့်ကြ တော့ဘူး၊ စသည်ဖြင့် ပြောကြားလေ့ ရှိသည်။

ကျွန်တော့်ဘောလုံးအသင်းကို သူ့အင်္ဂလိပ်စာသင်တန်းနှင့် ကျွန်တော် နှိုင်းယှဉ်စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ ကျွန်တော့်သင်တန်းမှ ဘောလုံးသမားလေးများ သည် သူတို့ဆန္ဒနှင့်သူတို့ စာရင်းသွင်း တက်ရောက်လာသူများ ဖြစ်သည်။ သူတို့ သည် ရပ်ရှင်ကြည့်မည့် အချိန်၊ သီချင်းဖွင့် နားထောင်မည့်အချိန်၊ ရည်းစားနှင့် ချိန်းတွေ့ မည့်အချိန်မျိုးတွင် ဘောလုံးကစားရန် သူတို့ဘာသာ ရွေးချယ်ဆုံးဖြတ် ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျောင်းဆင်းခေါင်းလောင်းထိုး၍ အခြားသူများ ပျော်ပျော်ပါးပါး အိမ် ပြန်သွားကြချိန်တွင် သူတို့က ရပ်ကဘီဘောလုံးဝတ်စုံနှင့်ဦးထုပ်မာကြီးကိုဆောင်း ကာ နည်းပြဆရာဝီလျံ (စ) အော်သမျှ ဟောက်သမျှကိုခံကာ အစွမ်းကုန် ပြေး ကြလွှားကြရန်အတွက် ကွင်းထဲသို့ ဆင်းကြသည်။ ပြိုင်ပွဲဝေးသေးသည့်အချိန် မျိုးမှာလည်း ကိုယ်ကာယ ကြီးထွားကြံ့ခိုင်ရန်အတွက် အားကစားရုံထဲတွင် အလေးမ လေ့ကျင့်ခန်းများကို နာရီပေါင်းများစွာ လေ့ကျင့်ကစားကြပြန်သည်။

သည်အတွက် သူတို့ ညည်းညူသည် ပျက်ကွက်သည်ဟူ၍ မရှိလှ။

ကျွန်တော့်ကောင်လေးတွေကို ကျွန်တော် သည်မျှ ခိုင်း၍ ရပါလျက် အင်္ဂလိပ်စာပြဆရာမက သူ့ကလေးတွေကို ဆယ့်ငါးမိနစ်မျှပင် ခိုင်း၍မရ ဆို သည်မှာ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ သူတို့တစ်တွေ မိနစ်ပိုင်းလေးမျှ အင်္ဂလိပ်စာ၌ စိတ်ဝင်စားမှုရှိလာအောင် သည်ဆရာမ ဘာကြောင့် နှိုးဆွမပေးနိုင်ရသနည်း။

ကျွန်တော် နှစ်ချက် စဉ်းစားမိပါသည်။ တစ်ချက်က ကျွန်တော့်ကောင် လေးများသည် သူတို့ဘာသာ ချမှတ်ထားသည့်စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ကိုအကောင် အထည်ဖော်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် သောကြာနေ့တွင် ပရိသတ်ရှေ့ ၌ ခြေစွမ်းပြနိုင်ရန်အတွက် ကျန်သော ခြောက်ရက်လုံးလုံးကို ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခဲ့ကြ ခြင်း ဖြစ်သည်။

နှစ် အချက်သည်ပို၍ အရေးကြီးသည်ဟု ကျွန်တော် ယူဆပါသည်။ ယင်း ကား ကျွန်တော်နှင့် ပတ်သက်ပါသည်။ သူတို့၏ နည်းပြဆရာ ဖြစ်သော ကျွန် တော်သည် ဘောလုံးနည်းပြအလုပ်နှင့် ထမင်းစားနေသူဖြစ်၍ သူတို့အား ဘော လုံး ကစားနည်း သင်ပြပေးနေခြင်း မဟုတ်။ ကျွန်တော်သည် ဘောလုံးကစားခြင်း ကို အလွန်ခုံမင်သူ၊ စွဲလမ်းသူ၊ တက်ကြွသူ၊ ချစ်ခင်စုံမက်နေသူတစ်ယောက် ဖြစ် ကြောင်း သူတို့ခံစားသိရှိထားကြသည်။ ဘောလုံးကစားခြင်းကိစ္စတွင် အမြဲထက်

သန်တက်ကြွနေသူတစ်ယောက်နှင့် သင်ကြားရသည့်အခါ သူတို့၌ပါ တက်ကြွစိတ်များ ကူးစက်ခံစားလာရသည်။ သူတို့စိတ်မပါချင်၍မရတော့။

ဘောလုံးနည်းပြကောင်းပီပီ ကျွန်တော့်အချိန်အားလုံးနီးပါးလောက်ကို သူတို့နှင့်ပင် ကုန်လွန်စေခဲ့သည်။ ဘောင်းဘီတိုဝတ်ကာ သူတို့နှင့်အတူ လေ့ကျင့်ကစားသည်။ သူတို့နှင့်အတူ အလေးမ,သည်။ သောကြာနေ့ည ပြိုင်ပွဲများတွင် သူတို့ဂိုးရတိုင်း ကျွန်တော် ထရန်သည်။ လက်သီးလက်မောင်းတန်း၍ အားပေးသည်။ သူတို့ရုံးသောအခါ သူတို့နှင့် ရောကာ ကျွန်တော်ပါ မျက်နှာပျက်သည်။ မြည်တွန်တောက်တီး လုပ်သည်။ ကြိမ်းမောင်း ပြောဆိုသည်။ ကျွန်တော်သည် သူတို့နှင့် တစ်သားတည်း ရောကာ ကစားသည့်အလုပ်ထဲတွင် အင်ပြည့် အားပြည့် ပါဝင်လျက်ရှိသည်။

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ အင်္ဂလိပ်စာပြ ဆရာမကား ထိုသို့မဟုတ်။ သူသည် ကုလားထိုင်မှ မထ။ ကလေးများနှင့် မရောနှော။ တက်ကြွခြင်း ကင်းသည့်လေသံဖြင့် ကလေးများကို အိပ်မငိုက် ငိုက်အောင် နှိပ်စက်လျက် ရှိသည်။ သူ့အား ကျွန်တော် အကြံပေးပါသည်။

‘ကလေးတွေ အင်္ဂလိပ်စာအပေါ် စိတ်ဝင်စားလာအောင်၊ ထက်ထက်သန်သန် ဖြစ်လာအောင် ဆိုရင် ပထမဆုံး ဆရာမကိုယ်တိုင်က အင်္ဂလိပ်စာကို တကယ်စိတ်ဝင်စားဖို့၊ ဒီစာရဲ့ ထူးခြားမှုကလေးတွေကို ဖော်ထုတ်ပြောဆိုချင်တဲ့စိတ် ပြင်းပြင်းပြပြရှိဖို့ လိုလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ စာသင်တဲ့အလုပ်မှာကို ခင်ဗျား ထက်သန်တဲ့ အမှုအရာ ပြုရလိမ့်မယ်။ စာကို အားရပါးရ သင်ဗျာ၊ ဆူစရာ ရှိရင် ဆူဗျာ၊ အော်ဗျာ၊ ဒပ်စတာနဲ့ ကောက်ပေါက်ဗျာ၊ အဲဒါဆိုရင် အင်္ဂလိပ်စာဆရာမ လာတော့မယ် ဆိုတာနဲ့ ကျောင်းသားတွေအားလုံး အနည်းနဲ့အများ နိုးနိုးကြားကြား ရှိနေမယ်’ စသည်ဖြင့် ကျွန်တော် ပြောခဲ့သည်။

အချို့လူများသည် စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ပြသရမှာ အလွန်ကြောက်တတ်ပါသည်။ ဣန္ဒြေကြီး တစ်ခွဲသားနှင့် နေတတ်ကြသည်။

ဣန္ဒြေကြီးလွန်း ခံစားမှုကို ထိန်းလွန်းသောအခါ မိမိနှင့် မိမိဆက်ဆံသူများကြား ခြံစည်းရိုး ခြားထားသလို ဖြစ်နေသည်။ အများနှင့် ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ရသူများ၊ လူအများကို စည်းရုံးရသူ၊ ဦးဆောင်လှုပ်ရှားရသူများမှာ အခါအားလျော်စွာ မိမိ၏ စိတ်လှုပ်ရှားခံစားမှုများကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖော်ပြရန် လိုအပ်တတ်ပါသည်။

စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ပြသခြင်းသည် မိမိကိုယ်ကို မထိန်းသိမ်းနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ (၀၁) အားနည်းချက်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟု တရားသေ မမှတ်ယူသင့်ပါ။ ပွင့်

လင်းသော စိတ်လှုပ်ရှားခံစားမှုသည် နေရာများစွာ၌ အင်အားကြီးတစ်ရပ်အဖြစ် အသုံးဝင်တတ်ပါသည်။

တက်ကြွလှုပ်ရှားသော စိတ်ဖြင့် အောင်မြင်စွာ စည်းရုံးဆောင်ရွက်နိုင်ပုံ အကြောင်း ကျွန်တော် ပြောခဲ့ပါသည်။ ထိုစိတ်ကို မည်သို့ရနိုင်သနည်းဟု မေးလျှင် မွေးယူမှု ရပါသည်ဟု ကျွန်တော် ဖြေပါမည်။

တက်ကြွစိတ်ကို ဘေးလူထံမှ မရနိုင်ပါ။ မိမိဘာသာပင် မွေးယူရမည် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်ကစားသမားလေးများသည် ကျွန်တော့်ထံမှ တက်ကြွစိတ်ကို အစပျိုးသဘော လက်ခံရရှိသည်မှာ မှန်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်ထံမှ မီးကို သူတို့ထံ ပွားပေး မွေးပေးလိုက်သော သဘောသာ ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့ရင်ထဲတွင် ဆက်တောက်နေဖို့အတွက်မူ သူတို့ဘာသာပင် လောင်စာဖြည့်ပေးကြရမည်ဖြစ် သည်။

ယင်းလောင်စာကား ပီပြင်သော စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်နှင့် ယင်းအိပ်မက် ကို ဆုပ်ဆုပ်ကိုင်ကိုင် ရရှိလိုသော စိတ် ဖြစ်ပါသည်။ သည်စိတ်ဖြင့် တက်ကြွမှု မီးတောက်ကလေးကို မပြတ် လောင်စာထိုးပေးနေနိုင်ရန်မူ အလေ့အကျင့် လို ပေသည်။

အချို့လူများသည် သာမန်အားဖြင့် သူတစ်ပါးထက် တက်ကြွလှုပ်ရှား သော သဘော ရှိပါသည်။ ၎င်းတို့အနေဖြင့် တက်ကြွစိတ် မပြတ်ရှင်သန်နေအောင် သတိပြု မွေးမြူရန်မှာ အခြားသူများထက် ပို၍ လွယ်ကူတတ်ပါသည်။ သို့သော် ပုံမှန်အားဖြင့် သူတစ်ပါးလောက် လှုပ်လှုပ်ရွရွ မရှိသူ၊ နှေးကွေးလေးကန်သည် ထင်ရသူများအနေနှင့်လည်း သတိပြုလေ့ကျင့်မည်ဆိုက မိမိကိုယ်ကို တက်ကြွ နိုးကြားသူတစ်ဦးဖြစ်အောင် တဖြည်းဖြည်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးနိုင်မည်ဖြစ်ပါ သည်။

အခြေခံ (၂) ။ ။ ဘာကြောင့် မအောင်မြင်ရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆင်ခြေကန်တတ်၊ အကြောင်းပြတတ်သော အကျင့်ကို ပယ်ဖျောက်ပါ။

အကောင်းမြင် အပြုတွေ့သမားတစ်ဦး ဖြစ်လာရေးတွင် အရေးကြီးသော အချက်တစ်ချက်မှာ သည်ကိစ္စကတော့ လက်တွေ့မှာ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဘာကြောင့် လဲ ဆိုတော့ အခြေအနေတွေက ဒီလို ဒီလိုရှိတာကိုးဟု အပျက်ဘက်မှ ဆင်ခြေ ကန်ကာ အလွယ်တကူ အလျှော့ပေးတတ်သည့် အကျင့် (၀၁) စစ်မရောက်ခင်က မြားကုန်သည့် အကျင့်မျိုးကို ရှောင်ကြဉ်တတ်ရေး ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဤအချက်သည် ဤမျှနှင့် မပြည့်စုံသေးပါ။ ရှောင်ရန် ဟူသော အပိုင်းသာ ရှိပါသေးသည်။ ယင်းနှင့် ဆက်စပ်သည့် ဆောင်ရန်အပိုင်းကိုလည်း သတိပြုရပါဦးမည်။

ယင်းကား အဖျက်စကားများ၊ မဖြစ်နိုင်ဘူးဟူသော ဆင်ခြေများကို ငြင်းဆန်ထားသည့် တစ်ချိန်တည်းတွင် ဖြစ်နိုင်ခြေများ၊ အကောင်းဘက် အလားအလာများကို စူးစူးရှရှမြင်တတ်၊ ဆုပ်ကိုင်ရယူတတ်သည့် အလေ့အကျင့်ရှိရေး ဖြစ်သည်။

အကောင်းဘက် အလားအလာများအား ဦးစားပေး ရှုမြင်ခံယူတတ်သည့် အလေ့အထကို ဘဝအတွက် အခြေခံကျင့်စဉ်တစ်ရပ်အဖြစ် စွဲမြဲအောင် ပျိုးထောင်မည်ဆိုပါလျှင် အောင်မြင်ရေးအတွက် ပင်မဒေါက်တိုင်တစ်ခု ထူထောင်မိပြီ ဖြစ်ပေသည်။

ရေးမထားသည့် ဥပဒေ။ ။ ဘဝဟူသည် သင့်ဖန်တီးမှု ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် သင့်ခံယူမှု ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းတို့ ပေါင်းစပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်ခါက ကျွန်တော်သည် စိန့်လူဝီမြို့သို့ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းများ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ရန် ရောက်ရှိခဲ့သည်။ စိန့်လူဝီတွင် ကုမ္ပဏီ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌနှစ်ယောက်နှင့် တွေ့ရသည်။ သူတို့နှစ်ဦးလုံးပင် စိန့်လူဝီသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်မှာ ခြောက်လမျှ စီသာ ရှိကြသေးသည်။

ပထမတစ်ယောက်မှာ ကိုလိုရာဒိုနယ်မှ ပြောင်းရွှေ့လာသူ ဖြစ်သည်။ သူက ကျွန်တော့်အား ကိုလိုရာဒိုနယ်သားများသည် အာမခံကိစ္စကို အလွယ်တကူ သဘောပေါက်ကြသူများဖြစ်၍ လုပ်ငန်းအတွက် ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ရလွယ်ကူကြကြောင်း၊ စိန့်လူဝီက ထိုသို့မဟုတ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အရောင်းအဝယ်တွေ နှေးကွေးကြောင်း ညည်းညူပြောဆိုသည်။

နောက်တစ်နာရီသာသာခန့်အကြာတွင် နောက် ဒု-ဥက္ကဋ္ဌတစ်ဦးနှင့် ကျွန်တော်တွေ့ပြန်သည်။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်ကမူ မစွစွပီနယ်မှ လာသူ ဖြစ်သည်။ သူကလည်း အလားတူစကားမျိုးပင် ပြောပြန်သည်။ မစွစွပီနယ်သားများ ဆုံးဖြတ်ချက် မှန်ကန်မြန်ဆန်လှကြောင်း၊ ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်ရလွယ်ကူကြောင်း၊ စိန့်လူဝီက ထိုသို့မဟုတ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အရောင်းအဝယ် မသွက်လက်ကြောင်း။

ထိုနေ့ နေ့လယ်ပိုင်း ကျင်းပသော မန်နေဂျာများ အစည်းအဝေးတွင် ၎င်း ဒု-ဥက္ကဋ္ဌနှစ်ဦးထံမှ ကြားရသော စကားများကို ကျွန်တော် ပြန်၍ ဖောက်သည်ချသည်။ ထို့နောက် ၎င်းမတိုင်မီနေ့က အိုဟိုင်းယိုးသို့ ရောက်စဉ် အိုဟိုင်းယိုးမှ

တာဝန်ခံကလည်း အလားတူစကားမျိုး ပြောကြောင်း၊ ဘောတန်ရရှိသို့ ရောက်စဉ် ကလည်း ဘောတန်ရရှိက လူတွေ ချေးများကြောင်း၊ အဝယ်ခက်ကြောင်း၊ ဆေးဖန် မှတ်ချက်ချသည်ကို ကြားခဲ့ရကြောင်း ကျွန်တော် ပြောပြလိုက်သည်။

ကျွန်တော်ဆိုလိုသည်က လူတွေသည် လူတွေပဲ ဖြစ်သည်။ ဘယ်ပြည်နယ် က လူက ပို၍ ချေးများသည်၊ လက်ပေါက်ကတ်သည်ဟူ၍ မရှိ။ ပြဿနာက ကျွန်တော်တို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေသည် နေသားကျနေသော အရပ်က လူများအပေါ် ပို၍ ရင်းနှီးမှု၊ အားကိုးယုံကြည်မှု ရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဆက်ဆံရာ၌ ပို၍ ရဲတင်း ပွင့်လင်းမှု ရှိကြသည်။ နေရာသစ်၊ နယ်မြေသစ်သို့ ရောက်သည့်အခါ၌မူ နယ်မြေ သစ်မှ လူများအပေါ် စိမ်းနေသေးသည့်အလျောက် ရင်းနှီးမှု၊ ယုံကြည်မှုများ နည်း ပါးကာ လုပ်ရာကိုင်ရာတွင် မိမိဘက်က မသိမသာ နှောင့်နှေးကြသဖြင့် တစ်ဖက် လူများဘက်က တုံ့ပြန်မှုများလည်း အပြန်အလှန်သဘော နှေးကွေးကြခြင်း ဖြစ် သည်။

ထို့ကြောင့် နယ်ဟောင်းမှာ သွက်လက်ခဲ့သူသည် နယ်သစ်၌ နှေးကွေး သွားရခြင်းမှာ ကွင်းစိမ်းသွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကွင်းသစ်အပေါ်၌ သူ သဘောထားသည် ကွင်းဟောင်းအပေါ် ထားရှိသည့် သဘောထားလောက် မကောင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤကိစ္စ၌ အဆုံးအဖြတ်ပေးသော အရာသည် သူ၏ 'သဘောထား' သာ ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့ ပါသည်။

ထို့ကြောင့်၊ ဘဝဟူသည် သင့်ဖန်တီးမှု ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် သင့်ခံယူမှု ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းတို့ ပေါင်းစပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်ဟူသော စကားသည် ကိစ္စတစ်ခု အောင်မြင်မှု၌ မိမိစိတ် 'သဘောထား' ၏ အရေးပါပုံကို ထင်ရှားစေသော စကား ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုမှတ်သားသင့်ပါသည်။

အခြေခံ (၃)။ ။ ကြောင့်ကြစိတ် ကင်းခြင်း။

ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျ စဉ်းစားပါမူ ဘဝဟူသည် သုခရော ဒုက္ခပါ ရောပြွမ်း လျက် ရှိသည်ဟု ဆိုရမည် ထင်သည်။ သို့သော် ဘဝကို လက်တွေ့ ရင်ဆိုင်သူ တစ်ဦးအနေနှင့်မူ ဘဝဟူသည် ဒုက္ခပြွမ်းသော ခရီးဟူ၍ သော်လည်းကောင်း၊ သုခလွမ်းသောခရီး ဟူ၍သော်လည်းကောင်း မိမိနှစ်သက်သလို မြင်နိုင်ခွင့် ရှိကြ ပါသည်။

ဘဝကို ဒုက္ခဟု မြင်သောသူအတွက်မူ ကြုံခဲ့ရသမျှ နောက်ကြောင်းတို့ ကို ပြန်ပြောင်းစဉ်းစားလျှင် အဆိုးတွေ အပျက်တွေသာ မြင်ရမည် ဖြစ်သကဲ့သို့

အနာဂတ်ကို လှမ်းမျှော်လျှင်လည်း မကောင်းသော အလားအလာတွေ စိုးရိမ်ပူပန်စရာတွေကိုသာ မြင်ကာ အမြဲ စိတ်နှလုံး ညှိုးနွမ်းကြရမည် ဖြစ်သည်။

ဘဝ၌ သာယာတင့်မောဖွယ်ရာများ၊ ကောင်းသော အလားအလာများ၊ အောင်မြင်တိုးတက်မှုများကိုသာ မြော်မြင်သော သူကား အမြဲ အားတက်ရွှင်လန်းနိုင်ခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ သူ့အဖို့မူ သူ့လုပ်ငန်း၊ သူ့မိသားစု၊ သူ့မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော သူ့ဘဝသည် သာယာလှပသော ဘဝ၊ ရှေ့ဆက်ရမည့် ဘဝ ခရီးသည်လည်း ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ဖွယ်ခရီး ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

သို့သော် လူတစ်ယောက်အား အနာဂတ်နှင့် ပတ်သက်၍ အကောင်းတွေသာ မြင်ကာ အမြဲ အားတက်နေပါ။ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြပူပင်သော ကတွေ ပွားများမနေပါနှင့်ဟု ပြောရသည်မှာ အပြောလွယ်သလောက် အလုပ်ခက်လှကြောင်း ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါသည်။ စိုးရိမ်ပူပန်တတ်ခြင်းဟူသည် လူအများတို့၌ ယေဘုယျစရိုက်သဘာဝတစ်ခုလိုပင် ဖြစ်နေကြောင်း ကျွန်တော် နားလည်ပါသည်။

သို့သော် စိုးရိမ်ပူပန်နေသဖြင့် ဘာအကျိုးကျေးဇူး ဖြစ်ထွန်းမည်နည်း။ စိုးရိမ်ပူပန်သူသည် အနာဂတ်ကို တွေးကြောက်နေသူ ဖြစ်သည်။ စိတ်ကျအားငယ်နေသူ ဖြစ်သည်။ အောင်မြင်မည် မဟုတ်ဟု ထင်နေသူ၊ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုနည်းနေသူ ဖြစ်သည်။ ထိုစိတ်ဓာတ် အနေအထားသည် လောက၌ ဘယ်အရာကိုမျှ အောင်မြင်စေမည့် အနေအထားမျိုး မဟုတ်။ လူကို အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည့် အနေအထားမျိုးလည်း မဟုတ်။ အကျိုးမဖြစ်ထွန်းနိုင်မှန်း သိလျက် အဘယ်ကြောင့် ထိုစိတ်ကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားမည်နည်း။

မည်မျှစွဲမြဲနေသော အကျင့်စရိုက်ဖြစ်စေ တကယ်ပျောက်က ပျောက်စမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ အကျင့်စရိုက်၏ စွဲမြဲမှုအတိုင်း အဆပေါ်မူတည်၍ ပယ်ပျောက်ရန် အားထုတ်ရမှု အတိုင်း အဆ ကြီးမား ကြာရှည်ခြင်းသာလျှင် ရှိပါမည်။

စိုးရိမ်ကြောင့်ကြစိတ် များလွန်းသူတို့အနေဖြင့် ယင်းစိတ်အစွဲ လျော့ပါးစေရန် သို့မဟုတ် ယင်းကို ပယ်ပျောက်နိုင်ရန်အတွက် စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်ကြည့်သင့်သော အရာတစ်ခု ရှိပါသည်။ ယင်းကား မိမိစိတ်၌ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမိနေသော အရာများကို ယင်းစာရွက်ပေါ်တွင် ရေးချမှတ်သားသောနည်း ဖြစ်သည်။

သည်ကနေ့ သင် စိုးရိမ်ပူပန်နေသော အကြောင်းအရာကြီးငယ် အားလုံးကို စာတစ်ရွက်တွင် နံပါတ်စဉ်ထိုးပြီး ရေးချပါ။ အသေးအဖွဲ့မှသည် အကြီးအကျယ်ထိ အစုံပါပါစေ။ သို့သော် လောလောဆယ် သင် တကယ်စိုးရိမ်သော အရာများ ဖြစ်ပါစေ။ ထို့နောက် ၎င်းစာရွက်ကို ခေါက်သိမ်းထားလိုက်ပြီး တစ်လ

တိတိကြာသည့်အခါ ပြန်ဖတ်ကြည့်ပါ။ သင်စိုးရိမ်ခဲ့သော အရာတွေသည် ဘယ်
လောက် အဓိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့သည်၊ ယင်းတို့အတွက် စိုးရိမ်နေခြင်းသည် ဘယ်
လောက် အချိန်ဖြုန်းရှာရောက်သည်ကို သင် ကောင်းစွာ သဘောပေါက်ရပါလိမ့်
မည်။

ထို့ကြောင့်ပင် စိတ်ပညာသုတေသီတို့က ‘သင်စိုးရိမ်ပူပန်သော အရာ
တို့၏ ၉၉ ရာခိုင်နှုန်းမျှသည် လုံးဝဖြစ်လာလိမ့်မည်မဟုတ်’ ဟူ၍ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ဆိုခဲ့
ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

**ရေးမထားသည့်ဥပဒေ။ ။ ဝေဖန်တတ်သူ၊ အပြစ်မြင်တတ်သူ၊ ညည်းတွားတတ်သူ
များကြောင့် သင့်စိတ်ဓာတ်များ အပျက်ဘက်၊ အကျ
ဘက်သို့ ပြောင်းလဲမသွားပါစေနှင့်။**

မည်သူမျှ အချိန်ပြည့် ယုံကြည်စိတ်ပြည့်ဝကာ အမြဲတက်တက်ကြွကြွရှိ
နေကြသည်တော့ မဟုတ်ပါ။ အလွန်အောင်မြင်တက်ကြွသူများပင် တစ်ခါတစ်ရံ
စိတ်ဓာတ်ကျခြင်း သို့မဟုတ် လက်ရှိအလုပ်အတွက် ပူပင်ကြောင့်ကြခြင်းများ
ဖြစ်တတ်ပါသည်။ သို့သော် မိမိစိတ်ဓာတ်ကျနေလျှင် ကျမှန်းသိကာ တတ်နိုင်
သမျှ ပြန်လည်မြှင့်တင်ကြရသော သဘော ရှိပါသည်။

မိမိစိတ်ကို မိမိဘာသာ မှန်မှန်ထိန်းသိမ်း မြှင့်တင်သွားနိုင်လျှင် ရေရှည်
တွင် အောင်မြင်မှု ရရှိသူ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

သို့သော် စိတ်ကျသည့်ဘက်က အားသန်နေကာ ယင်းကျစိတ်ကို လူ
တကာထံ ဖြန့်ချိနေတတ်သူများလည်း ရှိပါသည်။ ယင်းတို့မှာ အရာရာကို အပြစ်
မြင်တတ်သူ၊ အဆိုးဘက် အပျက်ဘက်က ရှုမြင်ဝေဖန်တတ်သူ၊ အလုပ်လုပ်နေ
သူအား အပျက်စကားများဖြင့် တားဆီးတတ်သူ၊ အခက်အခဲကို ပုံကြီးချဲ့ကာ
အမျှင်မပြတ် ညည်းညူမြည်တမ်းနေတတ်သူ စသည်များ ဖြစ်ပါသည်။

မိမိစိတ်ကို မိမိ ထိန်းသိမ်းမြှင့်တင်နေလိုသောသူတစ်ယောက်သည် ထို
စိတ်ကျခံစားမှု ဖြန့်ချိနေသူများကို သတိပြုရှောင်ရှားသင့်ပါသည်။ ထိုလူမျိုးများ
နှင့် ကြုံရလျှင် ယဉ်ကျေးစွာ စကားစ ဖြတ်တတ်ရန် လိုပါသည်။ အချို့လူများ
သည် စိတ်ပျက်စရာ၊ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ အနေအထားများကို ထက်ထက်သန်သန်
ဝေဝေဆာဆာ ပြောဆိုတတ်ကြရာ ၎င်းတို့၏ စကားကို သင် ခရေစေတွင်းကျ
နားထောင်မိပါက ၎င်းတို့၏ စိတ်ကျဝေဒနာကြီးပါ ကူးစက်ခံရမှာ သေချာပေ
သည်။

ထိုသို့ဆိုသဖြင့် အကြောင်းကြောင့်ကြောင့် စိတ်ပျက်အားငယ်လာသူမျိုး

ကို စကားလက်ခံမပြောရဟု မယူဆစေလိုပါ။ အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာကာ စိတ်ပျက်စကားဆိုတတ်သူ၊ ခိုညည်း ညည်းနေတတ်သူများကိုသာ ရှောင်ရှားရန် အကြံပြုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စင်စစ် သင်တို့ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးပင် တစ်ခါတစ်ရံတော့ စိတ်ပျက်စကား၊ စိုးရိမ်ပူပန်စကားများ ပြောမိဆိုမိကြမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဤနေရာ၌ လည်း သတိပြု ကျင့်ကြံအပ်သည့် နည်းလမ်းလေးတစ်ခုတော့ ရှိပါသေးသည်။

ယင်းကား 'အပျက်ကို အထက်သို့တင်၊ အပြုကို အောက်သို့ချ' ဟူသော နည်းလမ်း ဖြစ်ပါသည်။

လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ကိစ္စများတွင် မိမိအတွက် စိတ်ပျက်စရာ ပြဿနာများ၊ အခက်အခဲများ၊ မိမိစိုးရိမ်ပူပန်မိသည့် အရာများ ရှိပါက မိမိထက် အဆင့်နိမ့်သူ အောက်လူများကို မပြောဘဲ မိမိထက် တာဝန်ရှိသူ၊ တာဝန်လည်း ယူနိုင်သူ အထက် အဆင့် လူများကိုသာ တင်ပြပြောဆိုရန်၊ လူမှုရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စများ၊ ဘဝပြဿနာ များနှင့် ပတ်သက်၍ မျိုသိပ်နိုင်စွမ်း မရှိတော့သဖြင့် ဖွင့်ဟညည်းတွားလိုလျှင် လည်း မိမိညည်းတွားမှုကြောင့် စိတ်ပျက်စိတ်ကျသွားမည့် ဇနီး၊ သားသမီး၊ ညီ၊ ညီမ စသည့် ငယ်ရွယ်သူတို့ရှေ့တွင် မဖွင့်ဟဘဲ မိမိအား အားပေးစကား၊ အကြံ ပေးစကားများ ပြောဆိုနိုင်သူ ဦးကြီး၊ ဘထွေး၊ မိဘ၊ ဆရာ စသူတို့ထံ၌သာ တိုင် တည် ဖွင့်ဟရန်ဟူသော နည်းလမ်း ဖြစ်ပါသည်။

ပြဿနာကြုံတိုင်း လူကြီးမိဘထံ သွား၍ ဖွင့်ဟနေရလျှင် မကောင်းသော် လည်း စိုးရိမ်ကြောင့်ကြဟူသည့် မျိုသိပ်လွန်းပါက ရေရှည်တွင် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အရ ထိခိုက်နိုင်သည်လည်းဖြစ်ရာ စိုးရိမ်စိတ် များသူတို့အနေဖြင့် အခါအားလျော် စွာ ဖော်ထုတ်ဖွင့်ဟခြင်းသည် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုကို လျော့ချဖျောက်ပယ်နိုင်သည့် သင့်တင့်သော နည်းလမ်းတစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

အခြေခံ (၄) ။ ။ လုံးလုံးလျားလျား နှစ်မြှုပ်လုပ်ကိုင်ပါ။

ကိစ္စတစ်ခု အောင်မြင်လိုပါက ယင်းကိစ္စထဲတွင် လုံးလုံးလျားလျား နှစ် မြှုပ်လုပ်ကိုင်ရန် လိုကြောင်းကို ရှေ့ပိုင်းများတွင် ပြောခဲ့ပါသည်။

မည်သည့်ကိစ္စတွင်မဆို ယုံကြည်စွာ မြှုပ်နှံလုပ်ကိုင်သည့်အခါ ယင်းကိစ္စ နှင့် ပတ်သက်၍ အပြဘက်၊ အကောင်းဘက်က မြင်သည့် အမြင်မျိုး (၀၁) ယင်း ကိစ္စ အောင်မြင်ရလိမ့်မည်ဟူသော စိတ်ဓာတ်မျိုးသည် ခေါင်းထဲ၌ ကိန်းအောင်း ၍ နေတော့သည်။ ထိုအခါ ပြဿနာတစ်စုံတစ်ရာ ကြုံရလျှင်လည်း အလွယ်တကူ စိတ်မပျက် လက်မလျှော့ဘဲ မရအရ ကြိုးပမ်းအားထုတ်တတ်လာသည်။ အချို့

ပုဂ္ဂိုလ်များဆိုလျှင် ပြဿနာကို ဒုက္ခအခက်အခဲဟု မမြင်ဘဲ အလားအလာ လမ်းစ
ဟု မြင်တတ်သည် အလေ့အထမျိုးပင် ရလာတတ်ပါသည်။ သည်လူမျိုးကား
တစ်နေ့မဟုတ် တစ်နေ့ မုချအောင်မြင်ရတော့မည် ဖြစ်သည်။

ရေးမထားသည့်ဥပဒေ။ ။ အလုပ်တစ်ခုခုလုံးလုံးလျားလျား နှစ်မြှုပ်လုပ်ကိုင်ပြီ
ဆိုသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အောင်မြင်မှုစိတ်ဓာတ်စွမ်း
အားများ တစ်ဟုန်ထိုး တိုးပွားလာလေသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီ၏ အရောင်းဘက်ဆိုင်ရာ ညွှန်ကြားရေးမှူးများထဲ
တွင် အထင်ရှားဆုံးတစ်ယောက်ဖြစ်သူ ပေါ်လာစမစ်သည် ကောလိပ်ပါမောက္ခ
တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူမသည် စာသင်ကြားသည့် အလုပ်ကို နှစ်ပေါင်း
အတော်များများကြာအောင် လုပ်ကိုင်ခဲ့ပြီးသည့်နောက်တွင် ထိုအလုပ်ကို တစ်နေ့
တခြား စိတ်ကုန်လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်၌ သူ့အသက်မှာ သုံးဆယ့်ငါးနှစ်ခန့် ဖြစ်သည်။ သူသည် တစ်ခါ
မျှ အိမ်ထောင်မကျဖူးသော်လည်း သူ့မှာ မွေးစားသားတစ်ယောက်တော့ရှိသည်။

စာသင်ရသော အလုပ်သည် ငြီးငွေ့စရာ ကောင်းသည်။ စီးပွားရေး လုပ်
ငန်း လုပ်လျှင် ပို၍စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းမည်။ ဝင်ငွေလည်း ပိုရလာနိုင်သည်ဟု
တွေးကာ ပေါ်လာ ပညာရေးအလုပ်မှ နုတ်ထွက်ရန် ကြံစည်သည်။

သူမ၏စိတ်ကူးကို သိရသည့်အခါ ဦးလေးတော်သူတစ်ဦးက သူမအား
ကျွန်တော်နှင့် အလျင်ဆုံး တွေ့ဆုံကြည့်ရန် အကြံပေးသည်။ ကျွန်တော်တို့
အေအယ်လ်ဝီလျံ(စ) ကုမ္ပဏီသည် သက်တမ်းပိုင်း အသက်အာမခံများ ရောင်းချ
သော ကုမ္ပဏီဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရသည့်အခါ ပေါ်လာက ‘ကျောင်းဆရာမ
အလုပ်က ဆိုးတယ်ဆိုပေမယ့် အဲဒီလောက်တော့ ဆိုးမယ် မထင်ဘူး၊ အသက်
အာမခံ ရောင်းတဲ့အလုပ်မျိုးကို ကျွန်မ လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး’ ဟု ဆိုခဲ့သည်။

သို့သော် သူသည် ဦးလေးဖြစ်သူကို အားနာသဖြင့် ကျွန်တော်နှင့် တွေ့
ရန် သဘောတူခဲ့သည်။ သို့နှင့် တိုတိုပြောရလျှင် ပေါ်လာသည် ကျောင်းမှ ခွင့်
ရက်ရှည်ယူကာ ကျွန်တော့်ထံတွင် အစမ်းလုပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ပထမ ရှစ်လ ကိုးလခန့်မှာ သူ့အတွက် ခက်ခဲသောကာလ ဖြစ်သည်။
ဆယ်လ တင်းတင်း ပြည့်ချိန်လောက်တွင် သူ ကျွန်တော်နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေး
သည်။ ရှေ့နှစ်လဆိုလျှင် သူ ခွင့်ကုန်တော့မည်။ ကျောင်းဆရာမပဲ ပြန်လုပ်မည်
လော၊ ယင်းအလုပ်မှ နုတ်ထွက်ကာ ကျွန်တော့်ထံသို့ လုံးလုံးလျားလျား ဝင်လိုက်
မည်လော သူဆုံးဖြတ်ရတော့မည်။ ယခု သူ့မှာ စိတ်နှစ်ခွ ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော်

တို့ ကုမ္ပဏီကို သူ သိပ်သံယောဇဉ်တွယ်နေပြီ။ သည်အလုပ်ပဲ ဆက်လုပ်ချင်နေပြီ။ သို့သော် ကောလိပ်ကျောင်းက ပါမောက္ခအလုပ်ကို စွန့်လွှတ်ရမှာလည်း သူ ကြောက်နေသည်။ အာမခံအလုပ်က ကော်မရှင်စားအလုပ်၊ ကျောင်းဆရာအလုပ်က လစာပုံမှန်ရသည့်အလုပ်၊ ကော်မရှင်စားအလုပ်က များများ ရချင်ရမည်။ သို့သော် မရဘဲလည်း ရှိနိုင်သည်။ ဘယ်သူမျှ အာမ မခံနိုင်။ ကျောင်းဆရာ အလုပ်ကတော့ ကြီးပွားဖို့ မမျှော်လင့်နိုင်သော်လည်း အာမခံချက်တော့ ရှိသည်။

သည်ပြဿနာက အတော်များများ ကြုံရလေ့ရှိသည့် ပြဿနာဖြစ်သည်။

ယခု ပေါ်လာ ဆိုပါတော့။ သူသည် သေချာချင်သူ ဖြစ်သည့်အတွက် အလုပ်တစ်ခုမှ နောက်တစ်ခုသို့ မပြောင်းမီ တစ်နှစ်တိတိအစမ်းလုပ်ကိုင်ကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ သို့သော်သည်ကိစ္စတွင်ပင် စဉ်းစားစရာ ရှိနေပြန်ပါသည်။

အဘယ်နည်း။

ပေါ်လာသည် 'အစမ်း' လုပ်ကြည့်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် သည်အလုပ် မကောင်းလျှင် ဟိုအလုပ်ကို ပြန်လုပ်မည်ဟူ၍ နောက်ဘက်တစ်ခုလုပ်နေသည် ဖြစ်ရာ အေအယ်လ်ဝီလျံ(စ) ကုမ္ပဏီ၌ လုပ်နေသည်ဆိုသော်လည်း ပြည့်ပြည့်ဝဝ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရောက်ရှိနေသည်ကား မဟုတ်ပေ။

တကယ်ခြေစုံပစ်ဝင်ခြင်း မဟုတ်သည့်အခါ သူ၏ ကာယအား ဉာဏအား များလည်း အလုပ်ထဲသို့ ပြည့်ပြည့်ဝဝ ပါမလာတော့။ သူသည် စမ်းလုပ်ကြည့်သော အလုပ်သစ်ကို နှစ်သက်မိ သဘောကျမိသော်လည်း တကယ်တမ်း တက်ကြွ ထက်သန်ခြင်းကား မရှိ။ အောင်ရမည်ဟူသော စိတ်ဖြင့် ကျားကုတ်ကျားခဲ လုပ်ကိုင်မိခြင်းလည်း မရှိ။

ထို့ကြောင့် သူသည် အာမခံအလုပ်၌ ပြတ်သားထင်ရှားသော အောင်မြင်မှုများ မရဘဲ ရှိခဲ့ပြီး ယခု တကယ်တမ်း ဆုံးဖြတ်ရမည့် အချိန်၌ ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေရခြင်း ဖြစ်သည်။

ပထမအကြိမ်တွေ့ပြီး လေးငါးပတ်ခန့်အကြာတွင် ပေါ်လာထံမှ ဖုန်းဆက်သည်။

'အုတ်ရေ၊ ကျွန်မတော့ အိပ်တောင် မအိပ်နိုင်ဘူး၊ ဒီကိစ္စကို စဉ်းစားရလွန်းလို့၊ အာမခံချက်ရှိတဲ့ အလုပ်ကို စွန့်ရမှာလဲ သိပ်ဝန်လေးတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ၊ ကျောင်းပြန်ပြီး စာသင်ဖို့က ကျွန်မစိတ်ကူးလို့မှ မရတော့ဘဲ၊ ဒီအလုပ်က ထွက်ကို ထွက်ချင်နေတာ၊ ဒါပေမဲ့ အလုပ်အသစ်မှာလဲ မအောင်မြင်မှာ အရမ်းကြောက်တာပဲ၊ ကြောက်ပေမယ့် ကျွန်မ လုပ်မယ်၊ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ကျွန်မ အောင်မြင်ရမယ်၊ ထိုက်ထိုက်တန်တန် တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်ကို ဖြစ်ရမယ်လို့

ယုံကြည်နေတယ်၊ ဘာကြောင့် ဖြစ်မယ်၊ ဘယ်လိုဖြစ်မယ်၊ ဘယ်နေရာမှာ ဖြစ်မယ်ဆိုတာတော့ မသိဘူးပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာတော့ ယုံကြည်နေတယ်' စသည်ဖြင့် ပေါ်လာက အားတက်သရော ပြောခဲ့သည်။

ပေါ်လာ ကျောင်းဆရာမ အလုပ်မှ နုတ်ထွက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူ့သားငယ်ကို ခေါ်ကာ ကျော်ဂျီယာပြည်နယ် သြဂတ်စတာမြို့သို့ အာမခံလုပ်ငန်းလုပ်ရန် ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည်။ သုံးလခန့် ကြာသည့်အချိန်၌ ပေါ်လာ၏ တစ်လဝင်ငွေသည် ယခင် သည်အလုပ်ထဲ ခြေစုံပစ် မဝင်မီက တစ်နှစ်လုံး လုပ်၍ ရခဲ့သည့် ဝင်ငွေ စုစုပေါင်းထက် ကျော်လွန်၍ သွားသည်။ ပေါ်လာသည် လာဘ်မြင်သူ၊ အလုပ်ကောင်းလွန်းသူ ဖြစ်ရာ နောက်သုံးလခန့်အကြာ၌ပင် ဒေသဆိုင်ရာ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌအဆင့်ထိ တိုးတက်သွားခဲ့သည်။ ယခုဆိုလျှင်မူ သူမသည် ကုမ္ပဏီ၏ ထိပ်တန်းအကြီးအကဲတစ်ယောက် ဖြစ်နေပါပြီ။

ပေါ်လာသည် ပင်ကိုအရည်အချင်း ပြည့်ဝသူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော် အာမခံလုပ်ငန်းကို အစမ်းသဘော လုပ်နေသမျှ ကာလတစ်လျှောက်လုံး တွင်ကား သူ့စွမ်းအားများသည် အလုပ်ထဲသို့ ပြည့်ပြည့်ဝဝ ပါမလာ။ တကယ်ခြေစုံပစ် ဝင်ရောက်ပြီ၊ အပြည့်အဝ နှစ်မြှုပ်လုပ်ကိုင်ပြီ ဆိုသည့်အခါမှသာ သူ့အရည်အချင်း အစွမ်းအစတွေ အလုံးစုံ ထွက်လာကာ အောင်မြင်မှုအကျိုးကျေးဇူးများကို ခံစားလာရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သဘောထားသည်သာ လုံးဝအဆုံးအဖြတ်ပေးသောအရာ ဖြစ်သည်။

မည်သူမဆို သဘောထားပြဿနာကို ကျော်လွှားအောင်မြင်ပြီဆိုက ပြဿနာအရပ်ရပ်တို့ကို ကျော်လွှားအောင်မြင်မည်သာ ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော်အလေးအနက် ယုံကြည်သည်။

သဘောထားပြဿနာကို အောင်မြင်သူဟူသည်ကား အရာရာကိုအကောင်းဘက် အပြုဘက် အောင်မြင်ရမည် ဟူသောဘက်က တွေးတတ်၊ မြင်တတ်၊ ခံယူတတ်သူကို ဆိုပါသည်။

ကျွန်တော့်ဘဝတစ်လျှောက် လူပေါင်းများစွာတို့၏ ဘဝနှင့် သူတို့၏ စိတ်သဘောထားများကို လေ့လာသုံးသပ်ဖူးသည်။ သည်လူများထဲတွင် အောင်မြင်သူက နည်း၍ မအောင်မြင်သူ သူလိုငါလိုလူက ပို၍များပါသည်။

အောင်မြင်ရခြင်း၊ မအောင်မြင်ရခြင်း အကြောင်းရင်းများကို သုံးသပ်စိစစ်ကြည့်သည့်အခါ သက်ဆိုင်ရာ ကာယကံရှင်တို့၏ စိတ်သဘောထားများကသာ အဓိက အဆုံးအဖြတ် ပေးသွားခဲ့ကြကြောင်း ကျွန်တော် သဘောပေါက်ခဲ့ရပါသည်။

ရေးမထားသည့်ဥပဒေ။ ။ အောင်မြင်မှု မအောင်မြင်မှုကိစ္စတွင် ကာယကံရှင်၌ အောင်စိတ်သဘော ရှိ မရှိ ဟူသော အချက်သည် နည်းနည်းပါးပါးမဟုတ်၊ လုံးလုံးလျားလျားပင် အဆုံး အဖြတ်ပေးသွားမည်ဖြစ်သည်။

လောက၌ အောင်မြင်မှုရရန်အတွက် ဖြတ်လမ်းနည်း မရှိကြောင်း ဆိုခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ဖြတ်လမ်းမရှိသော်လည်း သော့ချက်ကား ရှိပါသည်။

သင့်ဘဝ၏ မည်သည့်နယ်ပယ်၌မဆို အောင်မြင်လိုပါက အောက်ပါ သော့ချက် သုံးချက်ကိုသာ အလေးအနက် မှတ်သားပါဟု အကြံပြုလိုသည်။

- (၁) အပြုဘက်ကိုသာ အမြဲတွေးပါ။
- (၂) အကောင်းဘက်ကိုသာ အမြဲမျှော်လင့်ပါ။
- (၃) အောင်ရမည် ဟူ၍သာ အမြဲ ယုံကြည်ပါ။

အခန်း

၉

သူတစ်ပါးအား
'ကောင်းစွာ' ဆက်ဆံပါ

အခန်း (၉)

သူတစ်ပါးအား 'ကောင်းစွာ' ဆက်ဆံပါ

သင်တို့သည် ကိုယ်၌ သူတစ်ပါး ပြုစေလိုသည့်အတိုင်း
သူတစ်ပါး၌ ပြုကြလော့။

(ရှင်လုကာ ၁၃၅ ဝင် ၆:၃၁)

သင်သည် မည်သည့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ် သို့မဟုတ် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းမျိုးကို လုပ်ကိုင်သည်ဖြစ်စေ သင့်အလုပ်သည် သင်တစ်ဦးတည်းနှင့်ကား မပြီးပါ။ သင်သည် ပို၍များများ အောင်မြင်သူဖြစ်လေ ထိုအောင်မြင်သော သင့် 'အဖွဲ့' ထဲတွင် လူပုဂ္ဂိုလ်များများ ပါလေ ဖြစ်ပေမည်။

သင်သည် လုပ်ငန်းကိစ္စအရ ထိတွေ့ရသည့် အခြားလူများအပေါ် မည်သို့ ဆက်ဆံသနည်း ဟူသော အချက်ပေါ်တွင် မူတည်၍ သင့်လုပ်ငန်း တိုးတက် အောင်မြင်ခြင်း၊ ဆုတ်ယုတ်ကျဆင်းခြင်းများ ဖြစ်ရပေသည်။

သင်သည် တစ်ဖက်လူတို့အား ရိုးဖြောင့်တည်ကြည်စွာ ဆက်ဆံပြုမှသာ တစ်ဖက်လူတို့ထံမှ အလားတူ တုံ့ပြန်မှုမျိုးကို ရနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

သင်သည် အလိုဆန္ဒပြင်းပြသူ၊ အိပ်မက်ကြီးကြီးမက်မက်၊ အရေးတော်ပုံ စိတ်ဓာတ် ရှိသူ၊ အောင်မြင်ရမည်ဟူ၍ ယုံကြည်သူ စသည်ဖြင့် ဤစာအုပ် ရှေ့ပိုင်းတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အရည်အချင်း အများအပြားနှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်သည် ဆိုစေဦးတော့ လူ့သဘော လူ့သဘာဝကို နားလည်ခြင်း၊ လူအများနှင့် ကောင်းစွာ ဆက်ဆံတတ်ခြင်း မရှိပါက အောင်မြင်မှုနှင့် အလှမ်းဝေးနေဦးမည် ဖြစ်သည်။

လူအများနှင့် ဆက်ဆံရေး တိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် ပြုစုပျိုးထောင်
မည်ဆိုပါက သူတစ်ပါးတို့နှင့် ပတ်သက်သည့် သင့်အမြင် သင့်အယူအဆများ
ကို ဦးစွာပထမ ပြောင်းလဲပစ်ရန် လိုပေမည်။

**သူတစ်ပါးတို့သည်လည်း
မိမိနည်းတူ လူကောင်းများဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ပါ**

သင်သည် လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းတစ်ခုကို အောင်မြင်စွာ အကောင်အထည်
ဖော်မည်ဟု ရည်မှန်းထားသူ ဖြစ်ပြားအံ့။ ရှေးဦးစွာ သင့်အနေနှင့် သင်တွေ့ကြုံ
ဆက်ဆံရမည့် အခြားသော သူတို့သည်လည်း သင့်နည်းတူ လူကောင်းများသာ
ဖြစ်ကြောင်း လက်ခံယုံကြည်ထားရန် လိုပေသည်။

သို့သော် လူအများစုတို့မှာ ထိုယုံကြည်စိတ်မျိုး ထားနိုင်ခြင်း မရှိကြပေ။

လူအများတို့၌ပင် လူမှုဆက်ဆံရေးပိုင်းတွင် နာခဲ့သည့်အရာ၊ စိတ်ပျက်ခဲ့
ရသည့် အရာများ ကိုယ်စီကိုယ်ငှာရှိခဲ့ကြသည်ဖြစ်ရာ ယင်းအကြောင်းများကြောင့်
ပင်၊ အခြားလူတို့၌ စိတ်ကောင်းဟူသည်လည်း ရှိပါသေး၏ ဟု ပြောလျှင် လက်ခံ
ယုံကြည်နိုင်စွမ်းမရှိဖြစ်ကြပေသည်။

‘အားလုံး ငါ့ကို လိမ်ဖို့ ချောင်းနေကြတာပဲ၊ ငါ့ဆီက အမြတ်ထုတ်လို့
ရသမျှ ထုတ်ကြလိမ့်မယ်၊ အဲဒီတော့ သူတို့ လူလည်မကျခင် ငါက လူလည်ကျ
ထားရမယ်’ ဟူသော အဆိုးမြင်စိတ်၊ သံသယစိတ်ဖြင့် ဝင်လာသူတစ်ယောက်
သည် လုပ်ငန်းတစ်ရပ် ထူထောင်အောင်မြင်နိုင်ရန် မလွယ်ကူပေ။ အကြောင်း
မူ သူ၏ လုပ်ငန်း အောင်မြင်အောင် ဝိုင်းဝန်းအကောင်အထည်ဖော်ပေးရမည့်
‘အဖွဲ့’ သို့မဟုတ် ‘အင်အားစု’ တစ်ခုကို သံသယစိတ် အခြေခံဖြင့် ဖွဲ့စည်း၍ မရ
နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

လူနှစ်ယောက် တွေ့ဆုံဆက်ဆံကြရာ၌ တစ်ဦးက တစ်ဦးအပေါ် သံသယ
မျက်လုံးနှင့် ကြည့်လျှင် ကျန်တစ်ဦးကလည်း ခပ်ခွာခွာ သတိထား၍ ဆက်ဆံ
မည်ဖြစ်သည်။

လောကကြီးထဲတွင် လူလိမ်လူညာတချို့ ရှိနေသည်မှာ အမှန်ဖြစ်၏။
သို့သော် လူအများစုကား ပုံမှန်အဆင့်လောက်တော့ ‘ကောင်း’ ကြသည်သာ ဖြစ်
၏။ ထို့ပြင် ထို ‘လူကောင်း’ များ၌လည်း သင့်နည်းတူပင် အလိမ်အညာခံရမှာ
ကြောက်သောစိတ် ရှိနေမည်သာ ဖြစ်၏။ သင်သည် အခြားလူတစ်ယောက်နှင့်
အလုပ်စပ်တူ လုပ်ရမှာ ကြောက်နေသလို တစ်ဖက်လူကလည်း သင်နှင့် တွဲ၍သာ
လုပ်နေရသည်။ စိတ်ကတော့ တထင့်ထင့်ဆိုတာမျိုး ဖြစ်နေနိုင်သည်။ သင်သည်

အလုပ်ရှင်ဖြစ်၍ အခြားသူများက သင့်အလုပ်သမား ဖြစ်သည်ဆိုပါစို့။ သင်က သင့်အလုပ်သမားများ လိမ်ညာလှည့်ဖြားကြမှာ စိုးရိမ်နေသလို အလုပ်သမား များကလည်း သင် မတရားလုပ်မှာကို တွေးပူနေကြမည် ဖြစ်၏။

ယင်းသို့ အပြန်အလှန် သံသယစိတ်ဖြင့် ဆက်ဆံနေရမှုကို ပယ်ဖျောက် ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးနည်းကား မိမိဘက်က စတင်ကာ သံသယကင်းကင်း ပွင့်လင်းယုံကြည်စွာ ဆက်ဆံခြင်း ဖြစ်သည်။

အတူတကွ အလုပ်လုပ်ကြသူတစ်စုအကြား အပြန်အလှန် ယုံကြည်စွာ ဆက်ဆံမှု ရှိမှသာ ယင်းလူစုသည် အလုပ်တစ်ခု သို့မဟုတ် ရည်မှန်းချက်တစ်ခု ကို စည်းစည်းလုံးလုံး အကောင်အထည်ဖော်နေသည့် 'အဖွဲ့' ဖြစ်လာပေမည်။ 'အဖွဲ့' ဖြစ်လာသောအခါ၌ ထိုအဖွဲ့ထဲတွင် ပါဝင်သော လူတစ်ဦးချင်းတို့၏ အင်အားများ စုပေါင်းထားသည်ထက် ပို၍ကြီးမားသော 'အား' ကို ရရှိကာ ယင်း အား၏ စွမ်းဆောင်မှုဖြင့် စုပေါင်းအောင်မြင်မှု များစွာကို ရရှိလာနိုင်ပေသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီမှ အက်(ဒ) မက်ဂျိုင်းယားသည် လူကောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူသည် အခြားသူတွေလည်း လူကောင်းတွေ ပင် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု မယုံကြည်နိုင်သော စိတ်အစွဲမျိုး ရှိနေသည်။ သည်လို မယုံ မကြည်ဖြစ်စရာ အကြောင်းများလည်း သူ့မှာ အလုံအလောက် ရှိခဲ့သည်။

သူသည် ကုမ္ပဏီအလုပ် ဝင်မလုပ်မီက နယူးဂျာဆီပြည်နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ လုပ်ကိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် ရက်သတ္တ တစ်ပတ်လျှင် ၇၅ နာရီမျှ အလုပ်လုပ်ရ၍ တစ်နှစ်လျှင် လစာငွေ ဒေါ်လာ ၂၂၅၀၀ မျှ ရသည့် စုံထောက် တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့အလုပ်သည် သာမန်ရဲစုံထောက် အလုပ်မျိုး မဟုတ်။ အလွန်အန္တရာယ်များသော အလုပ် ဖြစ်သည်။ သူသည် နယူးဂျာဆီရှိ မာဖီးယားလူဆိုးဂိုဏ်းနှင့် မပြတ်တိုက်ပွဲဝင်နေရသည်။ ရာဇဝတ်ကောင် တွေကို ရှာရဖွေရ ဖော်ထုတ်ဖမ်းဆီးရသည်။ လုပ်ငန်းသဘောအရ သူဆက်ဆံ ရသူတွေသည် ကလိမ်ကကျစ်များ၊ လူဆိုးလူမိုက်များ ချည်းလို ဖြစ်နေသည်။ ထို လူတွေကို ညှာ၍ မရ၊ ယုံကြည်၍ မရ၊ လူကောင်းလို သဘောထား ဆက်ဆံနေ ၍ မရ။ သဘောကောင်းနေလျှင် သူ့ကို တက်နင်းသွားမည်။ သူညာနေလျှင် သူ့ကို အသေဆော်သွားကြမည်။

လုံးဝမယုံကြည်ရသည့် လူဆိုးလူမိုက်များကြားမှာ အားလုံးကို မယုံသင်္ကာ မျက်လုံးဖြင့် ကြည့်ကာ ခပ်မိုက်မိုက် ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် သူကျင်လည်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီသို့ မက်ဂျိုင်းယား ရောက်လာပြီး ကုမ္ပဏီစည်းဝေး ပွဲများတွင် လူအများအား ယုံယုံကြည်ကြည် ဆက်ဆံရန် လိုကြောင်း၊ မိမိက

ကောင်းစွာ ဆက်ဆံခြင်းဖြင့် တစ်ဖက်သား၏ ကောင်းသော တုံ့ပြန်မှုကို ရနိုင်ပုံ အကြောင်းများ တင်ပြဆွေးနွေးကြသည်ကို ကြားရသည့်အခါ သူ့စိတ်တွင် လုံးဝ လက်မခံနိုင်။ အလကား အပိုတွေ လျှောက်ပြောနေတာမျိုး၊ ဒါမှမဟုတ် လူကြား ကောင်းအောင် ပြောနေတာမျိုး မဟုတ်ဘူးဆိုရင်တော့ ဒီလူတွေ လူအကြောင်း လောကအကြောင်း ဘာမှမသိလို့ ဖြစ်မှာပဲ။ တကယ်ခံရတော့မှ စီးပွားရေးလောက ဆိုတာ ဒီလိုပါလားလို့ သဘောပေါက်သွားမယ် ဟူ၍ သူ မြင်နေခဲ့သည်။ ထို့ ကြောင့် သူ့ကိုယ်တိုင် လုပ်ငန်းကိစ္စဖြင့် သူတစ်ပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံရသည့်အခါများ တွင် ခပ်ရှင်းရှင်း ခပ်မှန်မှန် အလုပ်သဘောဆန်ဆန်သာ ဆက်ဆံခဲ့သည်။

မက်ဂျိုင်းယားသည် အလုပ်ကို ထက်ထက်သန်သန် လုပ်ကိုင်သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်သူ့ အခြေအနေသည် မှန်တမ်းမျှသာ ရှိခဲ့သည်။ ထို့နောက် တွင်တော့ လုပ်ရင်းကိုင်ရင်းပင် မက်ဂျိုင်းယား၏ အခြားသူများအပေါ် အထင် အမြင်များသည် မသိမသာ ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။ သူ ယခုဆက်ဆံလာရသော သူများသည် ရဲစုံထောက်ဘဝတွင် သူ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသူများကဲ့သို့ လူဆိုးများ၊ လူလိမ် လူကောက်များ မဟုတ်ကြကြောင်းနှင့် မိမိကသာ သတိထားဆက်ဆံနေသော် လည်း လူအများအပြားပင် မိမိအပေါ် တကယ်ယုံယုံကြည်ကြည် စိတ်ချလက်ချ ဆက်ဆံနေကြကြောင်း သူ သတိပြုမိလာခဲ့သည်။ တဖြည်းဖြည်း သူသည် ယခင် အလုပ်သဘောမျိုး ဆက်ဆံနေခဲ့မိသူများကို မိတ်ဆွေများဟု မြင်လာသည်။ တစ်စထက်တစ်စ ပို၍ ရင်းနှီးစွာ ပေါင်းသင်းဖြစ်လာသည်။ ထိုသူတို့၏ အရေး ကိစ္စ၊ သူတို့မိသားစုများ၏ အရေးကိစ္စများတွင်ပါ စိတ်ဝင်စားမှု၊ စာနာမှု၊ စေတနာ ထားမှုများ ရှိလာသည်။

သူတစ်ပါးအပေါ် သံသယမျက်စိဖြင့် ကြည့်တတ်သော အလေ့အကျင့် ကြီး ပျောက်ကွယ်သွားသည့်အခါ၌မူ စိတ်ရင်းကောင်း အခြေခံ ရှိသော မက် ဂျိုင်းယားသည် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး အထူးကောင်းမွန်သူ၊ လူတကာကို ကူညီ တတ်သူအဖြစ် ကုမ္ပဏီတွင်းမှာရော ပြင်ပမှာပါ လူသိများလာကာ အများ၏ လေးစားခင်မင်မှုကို သိသိသာသာ တိုးတက်ရရှိလာခဲ့သည်။ လူအများကို ကောင်း စွာ ဆက်ဆံတတ်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် မက်ဂျိုင်းယားနှင့်အတူ တွဲ ဖက် လုပ်ကိုင်ချင်သူတွေ ပေါများလာပြီး သူ၏ ဝင်ငွေမှာလည်း တစ်သမတ်တည်း တိုးတက်လာခဲ့သည်။

မက်ဂျိုင်းယားသည် ကုမ္ပဏီတွင် ရာထူးအဆင့်များ လျှင်မြန်စွာတိုးတက် ခဲ့ရာ ယခုဆိုလျှင် သူသည် ကုမ္ပဏီ၏ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌတစ်ဦးပင် ဖြစ်နေပေပြီ။

သူတစ်ပါးအား 'ကောင်းစွာ' ဆက်ဆံခြင်းကြောင့် လုပ်ငန်းတစ်ခု ထိခိုက်

ပျက်စီးသွားနိုင်စရာအကြောင်း လုံးဝမရှိပေ။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ အလိမ်အညာခံရခြင်းမျိုးကား ရှိနိုင်ပါ၏။ သို့သော် ယင်းတစ်ကြိမ်တစ်ခါအတွက်ကြောင့် နောင်လာသမျှ လူများကို မယုံသင်္ကာဖြစ်နေစရာမလိုပေ။ မယုံသင်္ကာစိတ်သည် သင်နှင့် လုပ်ငန်းကိစ္စအတွက် ဆက်ဆံပတ်သက်ရမည့်သူများအား တွန်းထုတ်မောင်းနှင်ပစ်မည်ဖြစ်၏။ လူအများအား သံသယကင်းကင်း ရင်းနှီးပွင့်လင်းစွာဆက်ဆံခြင်းကြောင့် ရရှိလာမည့် အကျိုးကျေးဇူးသည် လူလိမ်လူညာတစ်ဦးတစ်ယောက်ထံတွင် နစ်နာဆုံးရှုံးရသည့် ပမာဏထက် အဆပေါင်း မြောက်မြားစွာ ပိုမိုသာလွန်သွားမည် ဖြစ်သည်။

အောက်အဆင့်လူများနှင့် ဆက်ဆံရာတွင်

အချို့လူများမှာ စိမ့်အုပ်ချုပ်ခြင်းနှင့် ခြိမ်းခြောက်ဟိန်းဟောက်ခြင်းကို မကွဲပြားဘဲ ရှိကြ၏။ လက်အောက်ခံလူများ ဟူသည် ဖိထား၊ နှိမ်ထား၊ ကြိမ်းမောင်းထားနိုင်မှ အပိုးကျိုးကျိုးနှင့် အလုပ်လုပ်ကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။ ထိုလူမျိုးတို့သည် လက်အောက်ခံလူများ ရွံ့ကြောက်ကြသည့် မန်နေဂျာများ၊ အလုပ်ရှင်သူဌေးများ ဖြစ်နိုင်ကြသော်လည်း လုပ်ငန်း၏ အကြီးအကဲခေါင်းဆောင်များအဖြစ်ကား လေးစားခြင်း၊ အားကိုးယုံကြည်ခြင်းများ ခံယူရရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

စင်စစ် လက်အောက်လူတို့အား ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်း၊ အလုပ်အကိုင်လစာဝင်ငွေ ဆုံးရှုံးသွားမည်ဟု ခြိမ်းခြောက်ခြင်းတို့ဖြင့် အုပ်ချုပ်ခိုင်းစေရသည်မှာ အလွန်လွယ်ကူ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ကံအားလျော်စွာ ပိုင်ရှင်သူဌေးဖြစ်နေသူ၊ အုပ်ချုပ်ရေး ရာထူး ရနေသူ ခပ်ညံ့ညံ့အထက်လူတို့သည် ထိုနည်းကိုပင် သုံးစွဲကြ၏။ ထိုနည်းဖြင့် ခိုင်းစေသောအခါ အလုပ်တော့ လုပ်ကြပါ၏။ သို့သော် စေတနာမပါ။ ထက်သန်မှု မရှိ၊ ဝတ္တရားကျေသာ လုပ်ကြသည်ဖြစ်ရာ ၎င်းတို့တစ်ဦးချင်း၏ အစွမ်းအစများ တိုးတက်ထက်မြက်လာခြင်း မရှိသကဲ့သို့ အလုပ်ရှင်အတွက် သို့မဟုတ် လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုလုံးအတွက်လည်း အကျိုးကျေးဇူးနည်းပါးသွားမည် ဖြစ်လေသည်။

လက်အောက်လူများ သို့မဟုတ် လုပ်သားများအား ရင်းနှီးချစ်ကြည်စွာ ပေါင်းသင်းသူ၊ အသင်းအဖွဲ့ စိတ်ထား တိုးပွားရှင်သန်အောင် မွေးမြူပြုစုပေးနိုင်သူမျိုးသာ စိမ့်အုပ်ချုပ်ရေးသမားကောင်းများ ဖြစ်နိုင်ကြ၏။ အုပ်ချုပ်ရေးသမားကောင်းသည် အသင်းအဖွဲ့တစ်ခု၌ ခေါင်းဆောင်ကောင်းသဖွယ် လေးစားချစ်ခင်ခြင်းကို ခံရသကဲ့သို့ အဖွဲ့သား အားလုံးအား အကျိုးတူ စီးပွားဟူသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပူးပေါင်းပါဝင်ရန် ဆွဲဆောင် ခေါ်ဝင်နိုင်စွမ်း ရှိပေသည်။

ရေးမထားသည့် ဥပဒေ။ ။ ဩဇာပေးသူကို မည်သူမျှအလိုမရှိခေါင်းဆောင်ကောင်း
ကိုကား လူတိုင်းအလိုရှိကြ၏။

ဩဇာပေးခြင်း၊ ခြိမ်းခြောက်ဟိန်းဟောက်ခြင်းများ မပြုလုပ်ဘဲ လူအများ
အား မိမိလုပ်ငန်းတွင် တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်လာအောင် စည်းရုံးဆောင်ရွက်
နိုင်သော နည်းလမ်းတစ်ခု ရှိပါ၏။ ယင်းကား 'ချီးမွမ်းခြင်း' ပင်တည်း။

လူအများအား အလုပ်ကို ကြိုးစားသည်ထက် ကြိုးစားလာအောင် အရည်
အသွေး တက်သည်ထက် တက်လာအောင် အားပေးမြှင့်တင်ရာ၌ ၎င်းတို့၏
ဆောင်ရွက်ချက်ကို ဖော်ထုတ်ချီးမွမ်းပြောဆိုခြင်းထက် ထိရောက်သော နည်း
လမ်း မရှိချေ။

ထိုအချက်ကို ခေါင်းဆောင်ကောင်းတိုင်း သိကြ၏။ ထို့ပြင် သားသမီး
ကို ကောင်းစွာ မြေတောင်မြှောက်ပေးတတ်သော မိဘတိုင်းလည်း သဘောပေါက်
တတ်ကြ၏။

ကလေးများအား ဆူပူမာန်မဲ ကွပ်ညှပ်ခြင်းထက် ချီးမွမ်းအားပေး ဆွဲ
ဆောင်နည်းဖြင့်သာ လူတော်လူကောင်းကလေးများ ဖြစ်လာအောင် ထူထောင်
ဖန်တီးပေးနိုင်ကြ၏။ ကလေးတစ်ယောက်အား အမှားတစ်ခု ပြုလုပ်မိတိုင်း သူ
ဆိုးကြောင်း၊ မိုက်ကြောင်း၊ အသုံးမကျကြောင်း ဆူပူမာန်မဲမည်ဆိုလျှင် ကလေး
သည် တဖြည်းဖြည်း စိတ်ဓာတ်ပျက်ပြားကာ မိမိကိုယ်ကို အသုံးမကျ အရာမဝင်
သူ တစ်ယောက်အဖြစ် အထင်အမြင်သေးလာမည်ဖြစ်သည်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယုံ
ကြည်မှု နည်းပါးသွားသည့်အခါ ကလေးသည် တကယ်လည်း တဖြည်းဖြည်း
ထုံသွား နံ့သွား ဆိုးသွားမည်ဖြစ်သည်။

ကလေးအား ကောင်းသောအလုပ် ကောင်းသောအပြုအမူတို့အတွက်
အခွင့်သင့်တိုင်း ချီးမွမ်းစကား ပြောဆိုသည့်အခါ၌မူ ကလေး၌ စိတ်ဓာတ်တက်
ကြွ ပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့်အတူ မိမိ၏ အရည်အချင်း အစွမ်းအစအပေါ် ယုံကြည်စိတ်
များလည်း တိုးပွားလာသဖြင့် ကလေးသည် နောက်ထပ် ချီးမွမ်းဂုဏ်ပြုစရာများ
ကို ကြိုးစားလုပ်ကိုင်လိုစိတ် ထက်သန်သည်ထက် ထက်သန်လာမည်ဖြစ်သည်။

ချီးမွမ်းစကားကို နှစ်သက်လိုလားရာ၌ ကလေးနှင့် လူကြီး ကွဲပြား ခြား
နားခြင်း မရှိပေ။

လုပ်ငန်းခွင်၌ မိမိလက်အောက်လူများအား အမှားတွေ့တိုင်း ပြစ်တင်
ဝေဖန်ခြင်းထက် အမှန်အကောင်းတွေ့တိုင်း ချီးမွမ်းပြောဆိုခြင်းက ၎င်းတို့အား
ပို၍ အလုပ်ကောင်းသူများ ဖြစ်အောင် ဖန်တီးပေးနိုင်ပြီး တစ်ချိန်တည်းတွင် မိမိ

ကိုယ်တိုင်အားလည်း ခေါင်းဆောင်ကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ် ချစ်ခင်လေးစားစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာစေနိုင်ပေသည်။

ရေးမထားသည့် ဥပဒေ။ ။ တကယ် စစ်မှန်သော ချီးမွမ်းစကားသည် လူ တစ်ယောက်အား မိမိလုပ်ရပ်အပေါ်ပို၍ထက်သန်တက်ကြွလာစေမည့် အင်အားအကောင်းဆုံးသော တိုက်တွန်းစေ့ဆော်မှုတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

လူအများရှေ့တွင် ချီးမွမ်းပါ

လူတစ်ယောက်အား သူ့ဆောင်ရွက်ထားသည့် ကောင်းသော လုပ်ရပ်တစ်ခုတစ်ရာအတွက် ချီးမွမ်းခြင်းသည် ကောင်းကျိုးဖြစ်စေ၏ ဟု ဆိုခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ထိုသို့ ချီးမွမ်းစကား ဆိုရာ၌ နှစ်ကိုယ်တည်း ပြောခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ အခြားသော သူ တစ်ဦးနှစ်ဦး သို့မဟုတ် အများ၏ ရှေ့တွင် ပြောဆိုခြင်းဖြစ်က ပို၍ ကောင်းပေသည်။

လူသိထင်ရှား ချီးမွမ်းခံရသောအခါ ချီးမွမ်းခံပုဂ္ဂိုလ်အနေနှင့် အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ထိုချီးမွမ်းစကားကို ကြားရသူ အများကပါ မိမိအား ချီးမွမ်းခံထိုက်သူ အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုကြသည့် သဘောမျိုး ခံစားရကာ ပို၍ အားတက်ခြင်း ဖြစ်ရနိုင်သည်။

တစ်ဖန် အလုပ်ရှင်တစ်ယောက် သို့မဟုတ် အထက်လူကြီးတစ်ယောက် အနေနှင့် အလုပ်ကောင်းသူတစ်ဦးကို အများရှေ့တွင် ချီးမွမ်းစကားဆိုသည့်အခါ အခြားသူများအားလည်း အလားတူ ချီးမွမ်းခံရသူများ ဖြစ်အောင် ကြိုးစားကြရန် သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ရာလည်း ရောက်ပေသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီတွင်မူ ချီးကျူးထိုက်သူတို့အား လူသိထင်ရှား ချီးကျူး ဂုဏ်ပြုရေးကို အခြေခံမှုတစ်ရပ်အနေဖြင့်ပင် သတ်မှတ်ထားပေသည်။ ကုမ္ပဏီ၏ နှစ်ပတ်လည် စည်းဝေးပွဲကြီးများ၊ ညီလာခံကြီးများတွင် ဂုဏ်ပြုပွဲအစီအစဉ်တစ်ရပ်ကို အမြဲ ထည့်သွင်းပေးလေ့ရှိသည်။

ချီးမွမ်းသည် ဆိုရာ၌ နှုတ်အားဖြင့်သာ မပြီးဘဲ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အမှတ်တရ ဂုဏ်ပြုလက်ဆောင်များ၊ ဆုတံဆိပ်များ ချီးမြှင့်ပေးအပ်ပါက ပို၍ ထိရောက်ကြောင်းလည်း သတိပြုသင့်ပါသည်။ လူတိုင်းပင် ထူးချွန်သူ၊ သူတစ်ပါးနှင့်မတူ တစ်မူထူးခြားသူအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခံချင်သော ဆန္ဒ ရှိတတ်ကြရာ အမှတ်တရ ဂုဏ်ပြုတံဆိပ်တစ်ခုသည် သူ့အတွက် ရေရှည်တည်တံ့သော

ချီးမွမ်းစကား၊ အသိအမှတ်ပြုစကား တစ်ခုအဖြစ် သူ့အား မကြာခဏ နှိုးဆွ အားပေးမှု ပြုသွားမည် ဖြစ်ပေသည်။

ရေးမထားသည့် ဥပဒေ။ ။ ခေါင်းဆောင်ကောင်းတို့ မည်သည့် မိမိ ဦးဆောင် အောင်မြင်သော ကိစ္စတိုင်းအား မိမိလက်အောက် လူတို့၏ စွမ်းဆောင် အောင်မြင်မှုများအဖြစ် 'ဂုဏ်' ပေးတတ်ကြစေခြင်းဖြစ်သည်။

လုပ်ငန်းတစ်ခု ထမြောက် အောင်မြင်သွားသဖြင့် ချီးမွမ်းပြောဆိုသည့် အခါမျိုးတွင် အဓိကအားဖြင့် ခေါင်းဆောင်လုပ်သူကိုသာ ညွှန်း၍မွန်း၍ ပြော တတ်ကြပြီး ၎င်းခေါင်းဆောင်အား ဝိုင်းဝန်း ပံ့ပိုးပေးရသည့် လက်အောက်လူ များကိုမူ မေ့လျော့တတ်ကြသည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက 'နာပစ်တာ' ဟူ၍ လက်မ ထောင် ရင်ကော့ လုပ်နေမည်ဆိုလျှင် လုပ်ငန်းကြီး အောင်မြင်ရေးအတွက် မြှုပ်နှံလုပ်ကိုင်ပေးခဲ့ကြရသည့် အဖွဲ့သားများအနေနှင့် အသုံးချခံ စွန့်ပစ်ခံရသူများပမာ ခံစားကြရမည် ဖြစ်၏။

ယခု အောင်မြင်မှုသည် မိမိ၏ အဖွဲ့သားများကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း၊ အထူး သဖြင့် မည်သူမည်ဝါ တို့၏ အစွမ်းအစကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့ကိုသာ အထူး သဖြင့် ဂုဏ်ပြုချီးကျူးရမှာ ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် မိမိလူများကို ဂုဏ်ပေး ပြော ဆိုသည့်အခါ အဖွဲ့သားများအနေနှင့် မိမိတို့ခေါင်းဆောင်သည် ကိုယ်ကျိုးစွန့် အနစ်နာခံသူဖြစ်သည်။ ယခုလုပ်ငန်းကြီးသည်လည်း သူတစ်ဦးတည်း အကျိုး စီးပွားအတွက် မဟုတ် မိမိတို့အတွက်ပါ ပါဝင်သည့် အကျိုးတူ စီးပွားဖြစ်သည် ဟူ၍ ရှုမြင်ခံစားမိလာကြမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် အောက်လူများအား ချီးကျူးဂုဏ်ဖော်ပေးခြင်းကြောင့် ခေါင်း ဆောင် လုပ်သူ အနေဖြင့် သူ ရရှိမည့် ဂုဏ်သရေများ ပွန်းပဲ့လျော့ပါးသွားစရာ အကြောင်း မရှိပေ။ အောက်လူတို့၏ စိတ်၌ မိမိတို့အား လူသိထင်ရှား ဖော်ထုတ် ချီးကျူးဖော်ရသည့် ခေါင်းဆောင်မျိုးအတွက် အရိုးကြေကြေ အရေခန်းခန်း ဆောင်ရွက်ပေးလိုသော စိတ်များသာ တဖွားဖွား ပေါ်လာမည်ဖြစ်ရာ ဤသည်မှာ နောက်ထပ် အောင်ပွဲ အလီလီ ရရှိရေးအတွက် အခြေခံအုတ်မြစ်တစ်ခု ဖြစ်တော့ ၏။

ရင်ထဲကလာသော ချီးမွမ်းစကားဖြစ်ပါစေ

မြောက်ပင်ခြင်းသည် နှုတ်ဖျားမှ လာ၍ ချီးမွမ်းခြင်းကား နှလုံးသားထဲမှ လာ၏ ဟူသော စကားတစ်ခွန်း ရှိသည်။

ချီးမွမ်းသည်ဆိုသော သဘောမျိုးဖြင့် ပြောလိုက်သော စကားတစ်ခွန်းသည် ရင်ထဲမှ အလိုအလျောက် ပေါ်ထွက်လာခြင်း မဟုတ်ဘဲ ချီးမွမ်းစကားတော့ ပြောဦးမှပဲဟူ၍ ကြိဖန်စဉ်းစား ပြောဆိုခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါက အပြောခံရသူ အနေဖြင့် သဘာဝကျသော လေသံဟန်ပန်ကို သတိပြုမိကာ ငါ့အား တမင်မြောက်ပြောနေတာလားဟု ထင်မှတ်မိတတ်သည်။

သဘာဝကျသော ချီးမွမ်းစကား (ဝါ) ရင်ထဲက လာသော ချီးမွမ်းစကား မျိုး ပြောထွက်ရန်အတွက် လူတစ်ဖက်သားထံ၌ ချီးမွမ်းစရာကို တွေ့တတ် မြင်တတ် ရှာဖွေကြည့်ရှုတတ်သော အလေ့အကျင့် လိုပေသည်။ သင့်စိတ်တွင် ချီးမွမ်းစရာကို အမှန်တကယ် မြင်သည်ဆိုက သင့်နှုတ်မှ ထွက်လာသည် ချီးမွမ်းစကားသည်လည်း စစ်စစ်မှန်မှန် သဘာဝကျကျ ထွက်ပေါ်လာမည် ဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် သူတစ်ပါးတို့ထံ၌ ချီးမွမ်းစရာကို တွေ့တတ် မြင်တတ်ရန် အတွက် သူတစ်ပါးတို့အပေါ် ယုံကြည်စိတ်၊ အကောင်းမြင်စိတ်၊ ရင်းနှီးခင်မင်စိတ်များ ရှိရန် လိုပေသည်။ သင်သည် သင်၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၊ လက်အောက်လူများအပေါ်တွင် စိတ်ကောင်း စေတနာကောင်း ထားရှိသည်နှင့်အမျှ သူတို့အပေါ် ချီးမွမ်းစကားများ မကြာခဏ ပြောမိဆိုမိလာမည် ဖြစ်သည်။

ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မှတ်သားသင့်သည့် အခြား အချက်တစ်ခုကား ချီးမွမ်းစကားဟူသည် များသည်၊ ပိုသည် ဟူ၍ မရှိ ဟူသော အချက် ဖြစ်သည်။

ချီးမွမ်းစကားတွေ များလွန်းသဖြင့် မိမိလူတွေ ‘ပျက်’ သွားလေမလားဟု စိုးရိမ်စရာ မလို။ ချီးမွမ်းစရာတွေ တိုင်း ချီးမွမ်းခြင်းသည် သူနှင့် ထိုက်တန်သည်ကို ချီးမြှင့်ခြင်း၊ အသိအမှတ်ပြုခြင်းသာ ဖြစ်၏။ သည်အတွက် တွန့်တိုစရာ မလိုပေ။

သူတစ်ပါးကို ပုံစံပြောင်းရန် မကြိုးစားပါနှင့်

အုပ်ချုပ်သူ၊ စီမံခန့်ခွဲသူများ ကျူးလွန်မိတတ်သည့် အမှားတစ်ရပ်ကား သူတစ်ပါးကို ပုံစံပြောင်းရန် ကြိုးစားခြင်း ဖြစ်၏။ မိမိလက်အောက်လူ၏ ချို့ယွင်းချက် အားနည်းချက်များကိုသာ စူးစိုက်ရှုမြင်ကာ ယင်းအားနည်းချက်ကို အတင်းပြုပြင်ရန်သာ ကြိုးပမ်းနေလေ့ ရှိတတ်၏။

ထိုကြိုးပမ်းမှုမျိုးမှာ အလွန်ပင် အောင်မြင်ခဲ့လှပေသည်။ စင်စစ် လူတိုင်း၌ အားနည်းချက်ကိုယ်စီ ရှိသကဲ့သို့ အရည်အချင်း အစွမ်းအစများလည်း ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ရှိကြပေသည်။ အားနည်းချက်ကို ရွေးကြည့်လျှင် အားနည်းချက်ကို မြင်

ရသကဲ့သို့ အစွမ်းသတ္တိကို ရွေးကြည့်လျှင်လည်း အစွမ်းသတ္တိကိုပင် မြင်ကြရမည် ဖြစ်သည်။

အားနည်းချက်ကိုသာ အစွဲကြီးစွာ ရှုမြင်တတ်ပုံအကြောင်း ထင်ရှားစေရန် အတွက် အစွန်းရောက်သော ဥပမာတစ်ခု ကျွန်တော်တင်ပြပါမည်။

လက်နှစ်ဖက်လုံး မပါဘဲ မွေးလာခဲ့သည့် အမျိုးသမီးငယ်တစ်ယောက် အကြောင်းကို နံနက်ပိုင်း သတင်းအစီအစဉ်တစ်ခုတွင် ကျွန်တော်မြင်လိုက်ရ သည်။ အမျိုးသမီးမှာ အလွန်စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်သူ ဖြစ်သည်။ လက်မပါသူဟူ၍ စိတ်ဓာတ်ကျကာ ဒုက္ခိတ တစ်ယောက်ပမာ မနေဘဲ လက်ပါသူများနှင့် တန်းတူ ရည်တူ ရှင်သန်နေထိုင်နိုင်အောင် ကြိုးစားသည်။ မိမိအတွက် အထောက်အကူ ပြုနိုင်မည့် ကိရိယာတန်ဆာပလာတို့ကို ဖန်တီးပြုလုပ်ကာ ယင်းတို့ကို သုံးစွဲလျက် သာမန် လက်ပါသူများနည်းတူ ကားမောင်းသည်။ ကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ် စား သောက်သည်။ မှန်တမ်းဝင်ငွေရှိသည့် အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ကိုင်နေထိုင်လျက် ရှိသည်။

အမျိုးသမီးသည် ကိုယ်လက်အင်္ဂါချို့တဲ့နေသည်ဆိုသော ခံစားချက်မျိုး၊ သူတစ်ပါးထက် တစ်ပန်းရှုံးနေသည်ဟူသော ခံစားချက်မျိုး လုံးဝမရှိကြောင်း၊ အများသူငါတို့နည်းတူပင် လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ လှုပ်ရှားနေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း အထင်အရှား ပြသသွားခဲ့သည်။ သို့သော် သူကသာ လက်ဆိုသည်ကို မေ့လျော့ နေခဲ့သော်လည်း အခြားသူများကမူ သူ့အား လက်မပါသော မိန်းမဟူသော အသိ ဖြင့်သာ ကြည့်ရှုနေမိကြသည်။ လက်မပါဘဲလျက် လက်ပါရှိသူများနည်းတူ ရှင် သန် ရပ်တည်နေနိုင်သည့်သူမ၏ အစွမ်းသတ္တိထက် လက်မရှိခြင်းတည်းဟူသော သူမ၏ အားနည်းချက်ကိုသာ စိတ်အာရုံ၌ စွဲမြဲမြင်ယောင်လျက် ရှိကြသည်။

မိမိ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် လက်အောက်လူများထံ၌ အားနည်း ချက်ကိုသာ မြင်မိကြသူများမှာလည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း ဖြစ်သည်။

အားနည်းချက်အပေါ်တွင် အာရုံစွဲနေမိသည့်အခါ ထိုအားနည်းချက်ကို ကျော်လွှားအနိုင်ယူလျက်ရှိသည့် အခြား အရည်အချင်း အစွမ်းသတ္တိများကို မမြင် နိုင် ဖြစ်နေတတ်ကြသည်။

ထို့ပြင် လက်မပါသည့် မိန်းမ၏ အားနည်းချက်မျိုးမှာ သနားကရုဏာ သက်စရာသာ ဖြစ်တတ်သော်လည်း အမူအကျင့် အလေ့အထဆိုင်ရာ အားနည်း ချက်မျိုးမှာမူ ပြစ်တင်ဝေဖန်ချင်စရာ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် လူတစ်ဖက်သားတို့၌ အကောင်းဘက် အစွမ်းအစဘက်ကို မမြင်ဘဲ အဆိုးဘက် အားနည်းချက်ဘက်ကိုသာ အဓိက ရှုမြင်တတ်သောသူတို့

မှာ လူတကာကို ပြစ်တင်ချင်၊ ဝေဖန်ချင်၊ ဆူပူချင်သည့် အလေ့အထကြီး စွဲလာ တတ်သည်။ ပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းဖြင့် လူတစ်ယောက်အား သင်လိုချင်သည့် ပုံစံ ဘက်သို့ ပြောင်းလဲလာစေနိုင်မည် မဟုတ်ဘဲ သင်သာလျှင် လုပ်ငန်းခွင်၌ ဆက် ဆံရေး မကောင်းသူ၊ စီမံအုပ်ချုပ်မှု ညံ့ဖျင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

ပြစ်တင်ခြင်းကို မချီးမွမ်းဘဲနေခြင်းနှင့် အစားထိုးပါ

ချီးမွမ်းစရာရှိတိုင်း ချီးမွမ်းကာ ပြစ်တင်ဝေဖန်စရာရှိသည့်အခါ၌ ရေငံ နှုတ်ပိတ်နေမည်ဆိုပါက မှား၍ မှားမှန်းမသိ။ အားနည်းချက်ကို အားနည်းချက် မှန်း မသိဖြစ်ကာ ပို၍ပို၍ ဆိုးမလာနိုင်ဘူးလားဟု စောဒကတက်စရာ ရှိပါသည်။

မှန်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အချို့လူများသည် လုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးအတွက် (၀၁) အဖွဲ့အတွက် အကျိုးယုတ်စေမည့် အရာများကို လုပ်ကိုင်မိနိုင်ကြပါသည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်များအား သူတို့၏ လုပ်ရပ် မှားယွင်းကြောင်းနှင့် ၎င်းကို မနှစ်သက်ကြောင်း ပြသရန် တကယ်ပင် လိုအပ်ပါသည်။

သို့သော် ၎င်းကိစ္စကို ပြစ်တင်ဝေဖန်စကား မပါဘဲလည်း လုပ်၍ ရနိုင်ပါ သည်။ ယင်းကား ထိုသူတို့အား မချီးမွမ်းဘဲ နေခြင်း၊ သို့မဟုတ် သူ၏ ရှေ့တွင် သူတစ်ပါးအား ချီးမွမ်းစကားဆိုခြင်း နည်း ဖြစ်ပါသည်။ သင့်ထံမှ ချီးမွမ်းစကား ကို ခံယူနေကျ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ချီးမွမ်းခြင်း မခံရရုံနှင့်ပင် သူ၏ လုပ်ရပ်ချို့တဲ့ အား နည်းခဲ့သည်။ သို့မဟုတ် ချွတ်ချော်တိမ်းစောင်းခဲ့သည်ကို သဘောပေါက်မည် ဖြစ်သည်။

ချီးမွမ်းခြင်း ဟူသည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် တူပါသည်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို သင် မည်မျှအထိ ရရှိခံစားရသည်ဖြစ်စေ များသည် ပိုသည်ဟူ၍ မရှိ။ သို့သော် မေတ္တာတရား ရုပ်သိမ်းခြင်း ခံလိုက်ရသည့်အခါမျိုးတွင်မူ သေမလောက် ခံစား ရတတ်သော သဘော ရှိပေသည်။

ရေးမထားသည့် ဥပဒေ။ ။ ချီးမွမ်းမှုကိုရုပ်သိမ်းခြင်းသည် ပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းထက် ဆယ်ဆမက ပို၍အရာရောက်ပေသည်။

လူတို့သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို မွတ်သိပ်သကဲ့သို့ ချီးမွမ်းခြင်း အသိအမှတ် ပြုခြင်းတို့ကို မွတ်သိပ်ကြ၏။ မွတ်သိပ်သောအရာကို ရရှိရန်အတွက် အစွမ်းကုန် ကြိုးပမ်းတတ်ခြင်းမှာ လူ့ သဘာဝတစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။

ပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍

ပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အကြံပြုစကားတစ်ခွန်းတည်း ဆိုပါ ဟု ပြောလျှင် 'မလုပ်ပါနဲ့' ဟူသော စကားကိုသာ ကျွန်တော်ဆိုမည် ဖြစ်၏။

မှန်သည်။ မဝေဖန်ပါနှင့်။

သူတစ်ပါး ပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းဖြင့် 'အဖွဲ့' တစ်ခု သင် ထူထောင်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ အဖွဲ့၏ အင်အားမပါဘဲ ဘယ်သောအခါမျှလည်း လုပ်ငန်းကြီး တစ်ခု ထူထောင်အောင်မြင်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

ခါတိုင်း ချီးမွမ်းပြောဆိုနေကျလူက ပြစ်တင်ပြောဆိုလာလျှင် ယခင် ဆိုခဲ့သည့် ချီးမွမ်းစကားများကို မေ့ကာ ပြစ်တင်သည်ကိုသာ မှတ်သားတတ်ခြင်း မှာ လူ့သဘာဝတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည်။

လူတစ်ယောက်အား ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင် ငြင်းခုံခြင်းဖြင့် သင့်အယူအဆ များကို လက်ခံလာအောင် လုပ်၍မရ။ စောင်းပါးရိပ်ခြည်နည်း၊ မသိမသာ ညွှန်းဆိုသော နည်းများဖြင့်သာ မိမိလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်း တင်ယူလာ နိုင်လေ့ ရှိပါသည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်၏ ချွတ်ယွင်းချက် သို့မဟုတ် အမှားကို ထောက်ပြ ပြုပြင်ရန် ရှိသည့်အခါ မျိုးတွင် သူနှင့် အေးအေးဆေးဆေး အတူတကွ ထိုင်ကာ စကားပြောကြဆိုကြရင်း မိမိကိုယ်တိုင် ကျူးလွန်ခဲ့မိသည့် အမှားများနှင့် သူတစ်ပါးတို့၏ အမှားများအကြောင်း စကားအလျဉ်းသင့်သလို ထည့်သွင်း ပြောဆိုခြင်းဖြင့် သူ၏ အမှားကို သူ့ဘာသာ ရှုမြင်မိ၊ သူ့ဘာသာ ဖော်ထုတ်ပြောဆိုမိ စေနိုင်၏။ ထိုနည်းတူ မည်သို့မည်ပုံ လုပ်ဆောင်မှသာ မှန်မှန်ကန်ကန်ဖြစ်လိမ့် မည် ဟူသော အချက်ကိုလည်း ဆရာစားရာ မရောက်သောနည်းဖြင့် သွယ်ဝိုက် ပြောဆိုနိုင်ပေသည်။

ထို့ပြင် ထိုကိစ္စမျိုး၌ အမှားကို ထောက်ကာ အမှန်ကို ညွှန်းနိုင်ရုံဖြင့် ကိစ္စ မပြီးပေ။ ၎င်းလူအား ငါမှားခဲ့သည် ဟူသော အစွဲဖြင့် ပြန်မသွားစေဘဲ သည် အမှားကို ပြင်မည်၊ သည်အမှားမျိုး နောက်မမှားရအောင် သတိထားမည်၊ သည် အမှားကို ချေဖျက်နိုင်မည့် မှန်ကန်သော လုပ်ရပ်၊ ချီးမွမ်းခံရမည့် လုပ်ရပ်တွေ လုပ်ပြလိုက်မည်ဟူသော တက်ကြွစိတ်အပြည့်အဝဖြင့် ပြန်သွားဖြစ်အောင်လည်း ဖန်တီးပေးဖို့ လိုပေသေးသည်။ ဖင်းအတွက် လုပ်ဆောင်ရန် နည်းကား သူ၏ ကောင်းခဲ့၊ ထူးချွန်ခဲ့၊ အောင်မြင်ခဲ့သည့် အစဉ်အလာများကို သတိတရ ဖော်ထုတ် ချီးကျူးပြောဆိုခြင်း နည်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

သူတစ်ပါးအား စိတ်ထက်သန်လာအောင်

နိုးဆွပေးနိုင်သူတစ်ဦး ဖြစ်လိုလျှင်

- (၁) သူတစ်ပါးတို့အား အရာရာအတွက် ချီးမွမ်းပြောဆိုပါ။ သူတို့၏ သဘောထားများကို ချီးမွမ်းပါ။ စိတ်ကူးစိတ်သန်းများကို ချီးမွမ်းပါ။ အောင်မြင်မှုများအတွက် ချီးမွမ်းပါ။
- (၂) သင်နှင့်တွေ့ကြုံဆက်ဆံရသူတိုင်း၏ နာမည်များကို မှတ်သားပါ။ နာမည်ကို ခေါ်၍ နှုတ်ဆက်စကား ပြောပါ။
- (၃) တစ်စုံတစ်ယောက်အား ချီးမွမ်းစကား ပြောလျှင် ဘေးလူ ကြားအောင် ပြောပါ။ ချီးမွမ်းစကားတစ်ခုသည် ချီးမွမ်းခံရသူကိုသာမက နံဘေးမှ ကြားရသူကိုပါ ချီးမွမ်းခံရအောင် ကြိုးစားလိုစိတ် ပေါ်ပေါက်စေနိုင်ပါသည်။
- (၄) ချီးမွမ်းသည့်အလုပ်ကို ပျော်ပျော်ပါးပါး အမှတ်တရဖြစ်အောင် လုပ်ပါ။ ကျွန်တော်ဆိုလျှင် ကျွန်တော့်လူများအား တစ်ခါတစ်ရံအမြင့် ခြောက်ပေခန့်ရှိသည့် ဆုဖလားကြီးများ၊ တံခါးပေါက် တစ်ပေါက် စာမျှ ရှိသည့် ဂုဏ်ပြုတံဆိပ်ကြီးများ တမင်တကာ ပြုလုပ်ပေးအပ်လေ့ ရှိပါသည်။
- (၅) ချီးမွမ်းစကားနှင့် မခံချင်အောင် ဆွပေးသည့် စကားတို့ကို တွဲဖက်၍လည်း အသုံးပြုနိုင်သည်။ ‘တကယ်အောင်မြင်တော့မလို့ သီသီလေးပဲ လိုသွားတယ်ဗျာ’၊ ‘တကယ် ဟုတ်ပြီ အောက်မေ့တာဗျာ၊ အဖျားနည်းနည်း ရှူးသွားတယ်’ စသည့် စကားမျိုးများ ဖြစ်၏။ သို့သော် ဤစကားမျိုးမှာမူ တစ်ဖက်လူ၏ အစွမ်းသတ္တိနှင့်သူ၏ စိတ်သဘောကို မိမိကောင်းစွာ သိပါမှ သုံးစွဲပြောဆိုသင့်ပါသည်။
- (၆) စိတ်ဓာတ်ကျနေသူ၊ မအောင်မြင်မှု တစ်ခုအတွက် အားပျက် အားငယ်နေသူမျိုးအား သူ မူလထားရှိခဲ့သည့် ရည်မှန်းချက် (ဝါ) စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်ကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းအိပ်မက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရာ၌ သူအောင်မြင်ခဲ့ဖူးသည့် အပိုင်းများကိုလည်းကောင်း ဖော်ထုတ် ချီးမွမ်းပြောဆိုခြင်းဖြင့် အားပေးမြှင့်တင်ပါ။
- (၇) ချီးမွမ်းစကားကို ရိုးသားဖြောင့်မှန်စွာ ဆိုပါ။ တစ်ဖက်လူ၌ ချီးမွမ်းစရာကို တကယ်ရှာဖွေတွေ့မြင်ပြီး ချီးမွမ်းမိခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါစေ။ နှုတ်ဖျားမှ လာသော ချီးမွမ်းစကားကို လက်ခံရသူရော ဘေးလူများပါ အတုမှန်း သိကြပါသည်။

- (၈) ချီးမွမ်းစကားကိုသင့်နေအိမ်၌ စတင်လေ့ကျင့်ပြောဆိုပါ။ သင့်ဇနီး၊ ခင်ပွန်း၊ သားသမီးများထံတွင် ချီးမွမ်းစရာတွေ မြင်အောင် ကြည့်ကာ မဆိုင်မတွ ချီးမွမ်းတတ်သည့် အလေ့အထ မွေးမြူပါ။ မိသားစုဘဝ သာယာစိုပြည်လာခြင်း၊ သင့်ဇနီး၊ ခင်ပွန်း၊ သားသမီးများ ပို၍ ကောင်းလာ တော်လာခြင်းများကို မြင်ရပါက ချီးမွမ်းစကား ဆိုတတ်သည့် အလေ့အထကို လုပ်ငန်းခွင်လောက၊ လူမှုဆက်ဆံရေးလောက၌ အသုံးချလျှင် မည်မျှထိ အကျိုးကျေးဇူး ကြီးမားမည်ကို ခန့်မှန်းမိလာမည် ဖြစ်သည်။
- (၉) တစ်စုံတစ်ယောက်အပေါ် မိမိချီးမွမ်းစကားဆိုတာတွေ များနေပြီ၊ တော်လောက်ပြီဟူ၍ ရပ်တန့်ခြင်းမျိုး မပြုလုပ်ပါနှင့်။ ချီးမွမ်းစကားသည် တွန်းအားဖြစ်သည်။ အကြိမ် ၁၀၀၀ တွန်းပေးလျှင် အောင်မြင်သွားမည့်သူအား ၉၉၉ ကြိမ်မျှ တွန်းပေးပြီး ရပ်တန့်လိုက်လျှင် စောစောက ချီးမွမ်းအားပေးခဲ့သမျှသည် အလဟဿ အကျိုးမထင် ဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။

ထဲထဲဝင်ဝင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံပါ

မန်နေဂျာ အစရှိသည့် စီမံအုပ်ချုပ်ရေးသမားများသည် လက်အောက်လုပ်သားများနှင့် အလုပ်သဘော၊ မှန်တမ်းသဘောမျိုးသာ ဆက်ဆံသင့်ကြောင်း၊ ရောနှောလွန်းလျှင် မကောင်းကြောင်းဖြင့် အချို့သောစီးပွားရေးလုပ်ငန်းသင်တန်းများ၌ ပို့ချကြသည်ကို ကြားရဖူး၏။

ဤသည်မှာ လုံးဝ မှားယွင်း၏။ သင့်လက်အောက် လုပ်သားများသည် သင့်ကုမ္ပဏီ သို့မဟုတ် သင့်လုပ်ငန်း၏ အသက်သွေးခဲများပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ နေထိုင်မှုဘဝ၊ သူတို့၏ လုပ်ငန်းခွင်ဘဝများသည် သင့်လုပ်ငန်းနှင့် ထွေးရောယှက်တင်လျက် ရှိသည်။ သင့်လုပ်ငန်း၏ အောင်မြင်မှုသည် သူတို့၏ ဘဝအခြေအနေနှင့် သူတို့၏ စိတ်ဓာတ်များပေါ်တွင် များစွာ မူတည်လျက် ရှိသည်။

ကျွန်တော်ကမူ ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီရှိ အထက်အောက် လူအားလုံးကို ကျွန်တော်အဖွဲ့သားများဟူ၍ သဘောထားသည်။ ဧည့်ကြိုစာရေးမှသည် ဒါရိုက်တာ လူကြီးများအထိ အဆင့်အတန်းမရွေး ကျွန်တော်အား ‘အဘတ်’ ဟု ရင်းရင်းနှီးနှီး ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ နေ့စဉ် အတူတကွ အလုပ်လုပ်နေသူတစ်ယောက် ကျွန်တော်အား မစွတာ ဝီလျံ (စ) ဟု သူစိမ်းဆန်ဆန် ခေါ်ဝေါ်မည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်အကြီးအကျယ် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရမည်ဖြစ်၏။ အေ၊ အယ်လ်၊ ဝီလျံ (စ) ကုမ္ပဏီ

ရှိ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို ကျွန်တော့်ကို 'ဟယ်လို' ဟု ရင်းရင်းနှီးနှီး ခင်ခင်မင်မင် နှုတ်ဆက်နိုင်စေရမည်။ ကြောက်နေစရာမလို၊ ဟန့်နေစရာမလို၊ အရိုအသေ လွန်နေစရာ မလိုပေ။

တည်နေ ခုံနေခြင်းဖြင့် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ တိုးပွားမလာနိုင်ပါ။ အလုပ်သဘော မပျက် အေးစက်စက် ဆက်ဆံသူအား မည်သူမျှ မရင်းနှီးမခင်မင်နိုင်၊ မည်သူမျှ သစ္စာစောင့်သိမနေနိုင်။

မိမိလက်အောက်လူများ၏ ရင်းနှီးခင်မင်မှုနှင့် သစ္စာရှိမှုကို လိုလျှင် သူ့ဘဝ ကိုယ့်ဘဝ စည်းခြားမနေဘဲ ရင်းနှီးပွင့်လင်းစွာ ဆက်ဆံရန် လိုပေသည်။

မိမိလုပ်ငန်းကို အကောင်အထည် ဖော်မည့် ထက်သန် စည်းလုံးသည့် 'အဖွဲ့' တစ်ခု တည်ဆောက်နိုင်သော အကြီးအကဲကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လိုလျှင် အောက်ပါအချက်များကို သတိပြုလိုက်နာရန် လိုပါမည်။

သတိပြုရန်အချက် (၁)။ ။ သင်သည်မည်မျှတော်သည်တတ်သည် ဖြစ်စေ တစ်ဖက်လူအား ဂရုမစိုက်သူဖြစ်က တစ်ဖက်လူတို့က လည်း သင်၏ တော်ခြင်း တတ်ခြင်းကို အလေးဂရုပြု ကြလိမ့်မည် မဟုတ်။

သင်သည် စီးပွားရေးပါ ရဂူတစ်ယောက် ဖြစ်ချင် ဖြစ်မည်။ လုပ်ငန်း ဆိုင်ရာ ပါ ရမိရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်ချင် ဖြစ်မည်။ သို့သော် အကယ်၍ သင်သည် သင်နှင့်အတူ ပူးပေါင်း၍ လုပ်ငန်း အကောင်အထည် ဖော်ရမည့် 'အဖွဲ့' များအား အလေးဂရုမပြုသူ ဖြစ်ပါက သင့်လုပ်ငန်း တိုးတက်အောင်မြင်မှု ရှိနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

သင့်လူများအား လူနှင့် နာမည် တွဲ၍ သိရန် လိုအပ်၏။ သူတို့၏ မိသားစု အကြောင်း သိအောင် ကြိုးစားသင့်၏။ ထိုပြင် သူတို့၏ အရေးကိစ္စများတွင် လည်း သင် တကယ်စိတ်ဝင်စားမှု ရှိရန် လိုပေသည်။

ထိုသို့ ရင်းရင်းနှီးနှီး အရောတဝင် နေသဖြင့် သင့်အား အရိုအသေ တန်လေမလား၊ ရင်းနှီးမှုကို အခွင့်ကောင်းယူကာ အခွင့်အရေးတွေချည်း တောင်းလေမလားဟု စိုးရိမ်စရာ မလိုပါ။ ဂရုစိုက်ခြင်းနှင့် အလိုလိုက်ခြင်းကို သင့်ဘာသာ ပြတ်သား ကွဲပြား ထားမည်ဆိုလျှင် သင့်အနေနှင့် လက်အောက်လူများ (အဖွဲ့ သားများအား) ရင်းနှီးမှု မပျက်စေဘဲ စည်းကမ်း ကလနားနှင့် လုပ်ခွင်စိတ်ဓာတ်များ ထိန်းသိမ်းပေးသွားနိုင်မည်သာ ဖြစ်သည်။

သတိပြုရန်အချက် (၂)။ ။ အဖွဲ့သားများနှင့် ဆိုးတူကောင်းဖက် ဆက်ဆံ နေထိုင်ပါ။

လုပ်ငန်းအောင်မြင်သည့်အခါ ဆုကြေးများ၊ ဂုဏ်ပြုဆုတံဆိပ်နှင့် အမှတ်တရလက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ပေးအပ်သကဲ့သို့ လုပ်ငန်းကျဆင်းနေချိန်မျိုးတွင်လည်း အဖွဲ့သားများအား တတ်နိုင်သမျှ ကူညီစောင့်ရှောက်မှုပြုကြောင်း ပြရန်လို၏။ ကိုယ်တိုင် အခက်အခဲကြုံနေချိန်၌ပင် သင်သည် သင့်အဖွဲ့သားတို့၏ အခက်အခဲများကို သတိပြုဖော်ရသည်ဆိုလျှင် ၎င်းတို့ဘက်ကလည်း သင့်အတွက် အနစ်နာခံဆောင်ရွက်ရန် အသင့်ရှိလာကြမည်ဖြစ်သည်။

သတိပြုရန်အချက် (၃)။ ။ စိတ်ခံစားမှုကို ပြသရန် ဝန်မလေးပါနှင့်။

စိတ်လှုပ်ရှားခံစားမှုများကို ပြသခြင်းသည် ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးဆိုင်ရာ အရ ချို့တဲ့အားနည်းခြင်း ဖြစ်သည်ဟု လူအတော်များများပင် မှတ်ယူတတ်ကြသည်။ ခံစားမှုကို ထုတ်ဖော်ပြသရာမှာ ကြောက်သဖြင့် သတိပြုထိန်းချုပ်ခြင်းများ လွန်ကဲလာသည့်အခါ ခံစားချက် မရှိသူများလိုပင် ဖြစ်လာတတ်သည်။

စင်စစ် ခံစားမှုကို ပြသခြင်းသည် လူပီသသော လက္ခဏာ တစ်ရပ်သာ ဖြစ်သည်။ ငိုစရာရှိလျှင် ငို၍ ရယ်စရာရှိလျှင် ရယ်ခြင်းသည် လူ့သဘာဝသာ ဖြစ်သည်။ သဘာဝ အပြုအမူတစ်ရပ်ကို အလွန်အကျွံထိန်းချုပ်စရာ မလိုပါ။

ရင်းနှီးခင်မင်သူနှင့် တွေ့သည့်အခါ ဖက်လှဲတကင်း နှုတ်ဆက်ပြောဆိုခြင်းသည်လည်း လူ့ခြေမဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ရင်းနှီးမှု လှိုက်လှဲပျူငှာမှုတို့ကို ပြသည့်သဘာဝ အမူအရာများသာ ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းအမူအရာများကို ထိန်းချုပ်ထားသည့်အခါ မခင်မင်သောသဘော၊ ဟက်ဟက်ပက်ပက် မရှိသည့် သဘော သက်ရောက်သွားပါသည်။

လူတို့သည် ဟက်ဟက်ပက်ပက် မရှိခြင်းကို သတိပြုမိ၊ နာကြည်းမိတတ်သကဲ့သို့ ရင်းနှီးဖော်ရွေမှုကိုလည်း သတိတရ အမှတ်ထင်ထင် ရှိတတ်ကြပါသည်။

သတိပြုရန်အချက် (၄)။ ။ အကောင်းကိုခံယူသကဲ့သို့ အဆိုးကိုလည်း သည်းခံခွင့်လွှတ်ပါ။

အဆိုးအကောင်း တွဲဖက်ရောယှက်နေတတ်ခြင်းမှာ လူ့သဘာဝ တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ အလွန်ကောင်းပါသည်ဆိုသော လူ၌ပင် ဆိုးကွက်ကလေး တစ်ခု တလေတော့ ရှိနေတတ်ပါသည်။

ကောင်းတာကိုတွေ့လျှင် နှစ်သက်သဘောကျသလောက် အဆိုးနှင့် ကြို ရလျှင် မကျေနပ်ချင်၊ ဒေါသထွက်ချင်တတ်သည်မှာလည်း လူ့သဘာဝပင် ဖြစ် ပါသည်။

သို့သော် စဉ်းစားကြည့်ပါ။ သင့်သားသမီးဆိုပါစို့။ တော်ရုံတန်ရုံ ဆိုး မိုက်ရုံဖြင့် သင် ပစ်ပယ်နိုင်ပါသလား။ သင့်လက်အောက် လူများ၊ သင့်အဖွဲ့သား များကို သားသမီးဆိုးများလောက်တော့ သည်းခံခွင့်လွှတ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ သို့ သော် သူတို့၏ ကောင်းကွက်တွေ အရည်အချင်းတွေကို လက်ခံသုံးစွဲနေသကဲ့ သို့ သူတို့၏ ဆိုးကွက်များ အပြစ်အနာအဆာများကိုလည်း တတ်နိုင်သမျှတော့ သင် သည်းခံခွင့်လွှတ်ကြောင်း ပြသရန် လိုပါလိမ့်မည်။

ဤအချက်သည် သင့်လူများ၌ အဖွဲ့သားစိတ်၊ မိသားစုစိတ်၊ အကျိုးတူ စီးပွားစိတ်များ ကိန်းအောင်းလာစေရန်အတွက် များစွာအထောက်အကူပြုနိုင် သော အချက်တစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။ အပြစ်အနာအဆာကို သည်းခံလိုက်သော သင့်အား ကောင်းကွက်များ အနစ်နာခံမှုများအားဖြင့် အဆများစွာ ထေပေး အလျော်ပေးကြလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

ဤနေရာ၌ ကျွန်တော်တို့ဇနီးမောင်နှံအကြောင်းကိုပင် ဥပမာပေးပါဦး မည်။

ကျွန်တော်သည် ဇနီးသည် အင်ဂျီလာအား တစ်လောကလုံးတွင် အချစ် ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ယင်းသို့ ချစ်သည်ဆိုသော်လည်း သူလုပ်သမျှ အရာရာ ကို ကျွန်တော် သဘောကျနှစ်ခြိုက်သည်ကား မဟုတ်ပါ။ သူကလည်း ကျွန်တော် အပေါ်တွင် ထိုနည်းလည်းကောင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်ကြိုက် သည့် ကျေးလက်တေးဂီတတွေ မပြတ်ဖွင့်လျှင် သူ နားငြီးသည်။ ဒါတွေ သည် လောက် ဖွင့်ရကောင်းလားဟု သူ ဒေါသထွက်သည်။ ကျွန်တော်ကလည်း သူ သွားတိုက်ဆေးဘူးကို အဖုံးပြန်မပိတ်ဘဲ ချထားခဲ့တာမျိုးလို အချို့ကိစ္စလေးတွေ မှာ ကျွန်တော်အကြိမ်ကြိမ်ပြောသော်လည်း ဂရုတစိုက် မလုပ်ခြင်းအတွက် မကြာ ခဏ ဒေါပွရသည်။ သို့သော် သည်လိုဒေါပွခြင်းများသည် အခိုက်အတန့်ကိစ္စ များသာ ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်မှုဘဝတစ်ခုလုံးနှင့် နှိုင်းစာလျှင် ထိုကိစ္စများသည် အသေးအဖွဲ့များသာ ဖြစ်သည်။ ဒါတွေကို ကျွန်တော်တို့ အကျယ်မချဲ့ကြ။ ကျွန် တော်တို့ အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ကြခြင်းသည် အလုံးစုံ ပူးပေါင်းကြမည်ဟူသော သိမှတ် ခံယူမှုမျိုးဖြင့် ပြုခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအလုံးစုံထဲတွင် သူ့ဘက် ကိုယ့်ဘက်မှ အပြစ်အနာအဆာကလေးတွေလည်း (ဖျောက်မရသမျှ ကာလပတ်လုံး) ပါရှိနေ မည်သာ ဖြစ်သည်။

လုပ်ငန်းတစ်ခုအတွက် စုစည်းမိကြသည့် အဖွဲ့တစ်ခုသည် လင်မယား
လောက် အလုံးစုံ မပူးပေါင်းနိုင်သော်လည်း ခြွင်းချက်တွေ မများသည့် အလုံးစုံ
နီးပါး ပူးပေါင်းမှုမျိုးကား ရှိရမည် ဖြစ်ပေသည်။

အခန်း

ဘယ်သောအခါမျှ လက်မလျှော့ပါနှင့်

အခန်း (၁၀)

ဘယ်သောအခါမျှ လက်မလျှော့ပါနှင့်

ဘာမျှလုပ်၍ကိုင်၍ မရ စိတ်ဓာတ်ကျလာသည်အခါမျိုးတွင်
 ကျွန်တော်သည် ကျောက်တုံးကို တူနှင့် ထုခွဲနေသော
 ကျောက်ထုသမားထံ သွားရောက် ကြည့်ရှုတတ်၏။
 တစ်ခါတစ်ရံ သူသည် အကြိမ်တစ်ရာမျှ ထုသော်လည်း
 ကျောက်တုံး မကွဲပေ။ တစ်ရာတစ်ကြိမ် ထုလိုက်သည့်အခါ၌မူ
 ကျောက်တုံး ကွဲသွားသည်။ သို့သော် ကျောက်တုံးသည်
 တစ်ရာတစ်ကြိမ်မြောက် ထုချက်တစ်ချက်ကြောင့် ကွဲခြင်းမဟုတ်၊
 စောစောက ထုချက်အားလုံး၏ ပေါင်းစုအားဖြင့်
 ကွဲသွားခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါသည်။
 (ယာကော့ဗ်ရီးစ်)

နောက်ဆုတ်ရခြင်းသည် လွယ်ကူ၏။
 မည်သူမဆို အလုပ်တစ်ခုမှ အချိန်မရွေး အလွယ်တကူ လက်မြောက်
 နောက်ဆုတ်သွားနိုင်၏။
 စင်စစ် လူအတော်များများပင် အလွယ်တကူ လက်မြောက် နောက်ဆုတ်
 တတ်ကြသော သဘော ရှိပေသည်။
 အကယ်၍ လူတိုင်းလူတိုင်းသာ ရည်မှန်းချက် ပြင်းထန်သူ၊ မဆုတ်မနစ်
 သော ဇွဲဖြင့် အလုပ်လုပ်တတ်သူများ ဖြစ်မည်ဆိုက လောက၌ အောင်မြင်သူတွေ

ယခုထက် အဆမတန် ပို၍ များပြားနေမည် ဖြစ်သည်။ သို့သော် လက်တွေ့၌ ထိုသို့မဟုတ်ပေ။ အကြောင်းကား လူအများစုတို့သည် အလုပ်တစ်ခုကို အောင်မြင်သည်အထိ မဆုတ်မနစ် လုပ်ကိုင်ခြင်း မရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။

သင်၌ သင် ဆုံးဖြတ်ရွေးချယ်ထားသော အလုပ်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ လုပ်ကိုင်ရုံ သည် သတ္တိနှင့် စွမ်းအားများ ရှိနေမည်ဆိုပါက အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ သင့်အတွက် အောင်မြင်မှု ရနိုင်သည့် အခွင့်အလမ်းများ တိုးပွားသည်ထက် တိုးပွားလာမည် ဖြစ်သည်။

ဘာကြောင့် နောက်မဆုတ်ပါနှင့်ဟု ပြောရသည့် အကြောင်းနှစ်ခုရှိ၏။

တစ်ခုက အရှုံးပေးခြင်းဟူသည် အကျင့်ပါတတ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ နောက်ဆုတ်သူများကား အရှုံးသမားများ ဖြစ်ပေသည်။ သင်သည် ပထမတစ်ကြိမ်တွင် လက်မြောက်နောက်ဆုတ်ခဲ့ပါက ဒုတိယအကြိမ်၊ တတိယအကြိမ်များတွင် လက်မြောက် နောက်ဆုတ်ရန် ပို၍ပို၍ လွယ်ကူလာတတ်သည်။ သို့နှင့် နောက်ဆုံး၌ နောက်ဆုတ်အရှုံးပေးခြင်းသည် သင်၏ အကျင့်၊ သင်၏ ပုံစံတစ်ခုလို ဖြစ်လာပေသည်။

ပို၍ အရေးကြီးသော ဒုတိယအချက်ကို ပြောပါမည်။ သင်သည် တစ်စုံတစ်ရာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဖြစ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်မည်၊ ထူးခြား ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ဖြစ်လာရမည်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်မျိုးဖြင့် စတင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူလိုငါလို မှန်တမ်းအနေအထားမျိုးကို သင် မကျေနပ်နိုင်။ ကြီးကျယ်ရမည်၊ အောင်မြင်ရမည် ဟူသော အိပ်မက်မျိုး သင့်မှာ ရှိခဲ့သည်။ ယခု အခက်အခဲ အနည်းနှင့်အများ ကြုံရသဖြင့် သင် လက်မြောက်နောက်ဆုတ်သွားမည်ဆိုလျှင် သင့်အိပ်မက် အကောင်အထည်ပေါ်လာရန် အခွင့်အလမ်း ရှိတော့မည် မဟုတ်။ မထင်မရှား အနိမ့်စား လူတစ်ယောက် ဘဝနှင့်ပင် တစ်သက်လုံး ရပ်တည်သွားရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ပို၍ ဆိုးသည်ကား ငါသည် ရှုံးနိမ့်ခဲ့သူ တစ်ယောက် ပါတကား ဟူသော အသိစိတ်က သင့်အား တစ်လျှောက်လုံး ပူးကပ်နှိပ်စက်သွားမည့် အကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် နောက်ဆုတ်ခြင်းကြောင့် ဘာအကျိုးကျေးဇူးမျှ ခံစားရစရာ မရှိပါဟု ပြောလိုသည်။

အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း ဆိုသည်မှာ နေရာတကာ၌ ရှိနေမည်သာ ဖြစ်၏။ ယင်းအား ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်း ကျော်ဖြတ်ရန်မှ အပ အခြားနည်းလမ်း မရှိ။ သို့သော် အခက်အခဲ ကြီးမားချိန်၊ မျှော်လင့်ချက် လုံးဝကင်းမဲ့ပြီဟု ထင်နေချိန် မျိုးတွင်ပင် မိမိ၏ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သို့ ပို့ဆောင်ပေးမည့် အလုပ်ကို စွဲစွဲ

မြဲမြဲ ဆုပ်ကိုင်ရပ်တည်စေနိုင်မည့် ‘ဆောင်ရန်’ ‘ရှောင်ရန်’ အချက်ကလေးများ ကား ရှိပါသေးသည်။ ယင်းအချက်ကလေးများကို သတိပြုလိုက်နာပါက အခက် အခဲ အကျပ်အတည်းကို ပို၍ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာစွာ ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းနိုင်မည် ဖြစ် သည်။

အခက်အခဲနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ခု ပြောလို၏။ ယင်းကား လုံးဝ မျှော်လင့် ချက် မရှိဟု ထင်စရာ ဖြစ်နေသည့် အချိန်မျိုးမှာပင် တကယ်စင်စစ် မျှော်လင့်ချက် မကင်းစင်သေး၊ ကျားကုတ်ကျားခဲ ဆက်လုပ်မည်ဆိုလျှင် အောင်မြင်နိုင်သည့် အခွင့်အလမ်း ရှိနေသေးသည်ဟူသော အချက် ဖြစ်သည်။

သာဓကတစ်ခု တင်ပြပါမည်။

ကျွန်တော်လုပ်ငန်း စတင်ချိန်၌ ကျွန်တော် ပထမဆုံး ငှားရမ်းသုံးစွဲခဲ့သူ တစ်ဦး ရှိသည်။ သူ့ အမည်က ဘော်ဘီဗျီဆန်ဖြစ်သည်။ သူသည်လည်း အား ကစားနည်းပြ တစ်ယောက် ဖြစ်၍ စိတ်ရင်းကောင်းရှိသူ လူတော်တစ်ယောက် လည်း ဖြစ်သည်။

သူသည် ဇနီး၊ သားသမီးနှစ်ယောက်နှင့် လောကင်ရုံမျှသာ ရသည့် လခ စား နည်းပြဆရာအလုပ်ကို စွန့်လွှတ်ကာ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီသို့ ခြေစုံပစ် ဝင် ရောက်လာခဲ့သည်။

သို့သော် သူ့မှာ ကြီးမားသော အခက်အခဲတစ်ခု ရှိနေသည်။ ယင်းကား သူသည် ဘောလုံးကွင်းထဲတွင် သွက်လက်သလောက် ပြင်ပလောကတွင် ရှက် တတ် ရွံ့တတ်ခြင်း ဖြစ်၏။ သူ့စိမ်းတစ်ယောက်ထံသို့ သွားကာ အသက် အာမခံ ထားသင့်သည့်အကြောင်း၊ မည်သို့ထားပါက မည်သို့အကျိုးရှိနိုင်ကြောင်းနှင့် မိမိက မည်သို့ ကူညီစီစဉ်ပေးနိုင်ကြောင်းများ ပြောဆိုစည်းရုံးရမည့်အလုပ်မှာ သူ့အတွက် သေမလောက် ခက်သော အလုပ်တစ်ခု ဖြစ်နေသည်။

သူသည် အပြင်ထွက်ရမှာ ကြောက်သဖြင့် ရုံးခန်းနားမှာပင် တရုတ်ဝဲဝဲ လုပ်နေတတ်သည်။ မဖြစ်မနေ လုပ်ရမည့် အလုပ် ဖြစ်သဖြင့် အားတင်းပြီး ထွက် သည့်အခါ၌လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ရ ပြောရခါနီးပြီး ဆိုလျှင်ပင် လက်ဖျားခြေဖျားတွေ အေးစက်ကာ တစ်ကိုယ်လုံး ဇောချွေးတွေ ပြန်လာတတ် သည်။

ဘော်ဘီဗျီ၏ အလုပ်မှာ အာမခံပေါ်လစီမှ ကော်မရှင်စားရသော အလုပ် ဖြစ်ရာ အာမခံထားသူ များများရအောင် စည်းရုံးရောင်းချနိုင်လျှင် ဝင်ငွေကောင်း သလောက် တစ်ယောက်မျှ မရောင်းချနိုင်လျှင်ကား ဝင်ငွေတစ်ပြားမှ မရှိသည့် အလုပ်မျိုး ဖြစ်သည်။

အလုပ်ဝင်စ လေးလလောက်တွင် သူသည် အာမခံထားမည့်သူ အနည်းငယ်မျှလောက်သာ ရှာဖွေစည်းရုံးနိုင်ခဲ့၏။ နည်းပြအလုပ်တွင် မချမ်းသာသော်လည်း အခြေခံ စားဝတ်နေမှုအတွက်တော့ ပူပင်စရာ မလိုခဲ့။ ယခု အလုပ်သစ်တွင်မူ သူ အတော်ပင် ဒုက္ခရောက်နေရသည်။ သူသည် သည်မျှကြောက်ရွံ့သော အလုပ်၊ သည်မျှ ခက်ခဲပင်ပန်းသော အလုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဇွတ်ပေ၍ လုပ်နေရသနည်း၊ အားကစားနည်းပြ အလုပ်ဆီသို့ အဘယ်ကြောင့် ပြန်လည် ဆုတ်ခွာမပြေးရသနည်းဟူ၍ပင် သူ့အပေါ် စေတနာထားသူများက တွေးတော အံ့ဩလာကြသည်။

စင်စစ် အံ့ဩစရာ မဟုတ်ပါ။ လောလောဆယ် သူ့အတွက် အခြေအနေ ဆိုးနေတာ မှန်သည်။ သို့သော် သည်အလုပ်သည် သူ့အတွက် အခွင့်အလမ်း တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း၊ သည်အလုပ်ကို အောင်မြင်အောင် လုပ်နိုင်ပါက သူသည် အားကစားနည်းပြဘဝနှင့် အဆမတန် ကွာလှမ်းသော အနေအထားသို့ တက်လှမ်းနိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း လုံးဝဥသယုံ ယုံကြည်ထားသဖြင့် လက်ရှိအခြေအနေ ဆိုးအောက်တွင် ဒူးထောက် အရှုံးမပေးဘဲ ကြံကြံခံ ရပ်တည်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ အရှက်အကြောက်ကြီးပုံက အတော်ပင် လွန်ပါသည်။ အခြားသူများ ဆိုလျှင် အစပိုင်း ရက်အနည်းငယ်၌ အနည်းနှင့်အများ ရှက်ရွံ့သလို ရှိကြသော်လည်း မကြာမီပင် အသားကျသွားကာ အာမခံလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အာဝဇ္ဇန်းရွှင်စွာ စည်းရုံးပြောဆိုတတ်လာကြစမြဲ ဖြစ်သည်။ သူက တော်တော်နှင့် တက်မလာ။

တစ်ဖက်သား လက်ခံလာအောင် စည်းရုံးပြောဆိုနိုင်ခြင်း မရှိသေးသည် နှင့်အမျှ အရောင်းဘက်တွင် တက်မလာသကဲ့သို့ သူ၏ ဝင်ငွေမှာလည်း နိမ့်နိမ့်ပါးပါးပင် ရှိနေခဲ့သည်။

သို့သော် သူသည် အလွန်ဇွဲကောင်းသူ၊ အလွန်စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်သူ ဖြစ်သည်။ အလုပ်တစ်ခုကို ဇွဲနှင့် လုပ်သည့်အခါ၌ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို နှေးသည် မြန်သည်သာ ရှိမည်၊ တက်တော့ တက်ရစမြဲ ဖြစ်သည်။

ပထမတစ်နှစ်အတွင်း ဘော်ဘီ၏ ဝင်ငွေသည် အားကစားနည်းပြလစာကို မမီခဲ့ချေ။ ဒုတိယနှစ်တွင်မူ တန်းတူလောက် ရှိလာပြီး ၎င်းနောက်ပိုင်း နှစ်များတွင်မူ နည်းပြလစာထက် အဆပေါင်းများစွာ ပိုသော ဝင်ငွေကို သူ ရရှိလာခဲ့သည်။

ယခုအခါ၌မူ ဘော်ဘီသည် ရှက်ခြင်းရွံ့ခြင်း ကင်းစင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သူသည် ကုမ္ပဏီ၏ အမြင့်ဆုံးတန်းဖြစ်သည့် အရောင်းဘက်ဆိုင်ရာ

ဒါရိုက်တာလူကြီးအဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေပြီး ဒေါ်လာငွေ ကုဋေချီသည် ဓနဥစ္စာများကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်လျက် ရှိနေချေပြီ။

အာမခံလုပ်ငန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်စက ဘော်ဘီသည် အကျပ်အတည်း အခက်အခဲပေါင်း များစွာကို အလူးအလဲခံစားခဲ့ရ၏။ ပိုမိုကောင်းမွန်သော ဘဝတစ်ခုတည်ဆောက်နိုင်ရေးအတွက် သူ့အား သွန်ကြိုပမ်းနေစဉ် သူ့မိသားစုမည်မျှ အတိဒုက္ခကျရောက်နေကြောင်း သူမြင်ကာ အမြဲစိတ်ပင်ပန်းဆင်းရဲနေခဲ့ရ၏။ သို့သော် သူလုံးဝ နောက်ဆုတ်ခြင်း မပြုခဲ့။ အကျပ်အတည်း အခက်အခဲကို အများအံ့သြလောက်အောင် ကြံကြံခံ ရင်ဆိုင်ကာ ကျားကုတ်ကျားခဲ လုပ်ကိုင်သွားခဲ့သဖြင့် ကုဋေကြွယ်သူဌေးဘဝအထိ တက်လှမ်းနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှုံးနိမ့်ခြင်းဟူသည်

လူအများစုတို့မှာ မအောင်မြင်မှာ ကြောက်သည့်စိတ်ကြောင့် အလုပ်အကိုင် ကြီးကြီးမှန်သမျှကို ရှောင်ကြ၏။ မအောင်မြင်မှုကို ရှောင်သောအခါ အောင်မြင်မှုနှင့်လည်း ကင်းဝေးရလေသည်။

ရည်မှန်းချက် ကြီးကြီးထား၍ အလုပ်လုပ်သူတိုင်းပင် ပန်းတိုင်သို့ လှမ်းရာခရီးတစ်လျှောက်၌ အခက်အခဲများ၊ မအောင်မြင်မှုကြီးငယ်များ ကြုံတွေ့သွားရမြဲ ဖြစ်၏။ ယခုဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီ ထူထောင်သည်မှာ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာခဲ့ပေပြီ။ သို့သော် ယခုအချိန်ထိ ကျွန်တော်အခက်အခဲကြုံရဆဲဖြစ်၏။ ဘယ်ကိစ္စတော့ မအောင်မြင်လိုက်ဘူး၊ သို့မဟုတ် မအောင်မြင်သေးဘူး ဆိုတာတွေ ရှိနေဆဲ ဖြစ်၏။ သို့သော် လုပ်ငန်းစတင်ချိန်မှသည် ယနေ့အထိ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို သုံးသပ်လျှင်မူ ကျွန်တော်တို့သည် တောက်လျှောက်ပင် တိုးတက် အောင်မြင်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဆိုရပေမည်။

လုပ်ငန်းတစ်ခုတွင် သင်အောင်မြင်သလား၊ ရှုံးနိမ့်သလား ဟူသည် သင်ဘယ်နေရာတွင် ရပ်လိုက်သလဲဆိုသော အချက်ပေါ်တွင် မူတည်သည်။ အရှုံးတစ်ခု ကြုံရချိန်၌ ရပ်နားလိုက်လျှင် (၀၁) အရှုံးနှင့် ပိုင်းလိုက်လျှင် ထိုပွဲ၊ သို့မဟုတ် ထိုလုပ်ငန်း၌ သင် တကယ်ရှုံးပြီ ဖြစ်သည်။

ရေးမထားသည့် ဥပဒေ။ ။ ရှုံးနိမ့်မှုဟူသည် အောင်ပွဲသို့သွားရာလမ်း၏ ခရီးတစ်ဝက်မှတ်တိုင်ဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ အောင်ပွဲမခံမီ ကြားကာလတစ်လျှောက် ရှုံးနိမ့်မှုများ အခက်အခဲများကို ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်သွားရမည်သာ ဖြစ်၏။ ယနေ့ အောင်မြင်နေသူကြီးပွားနေသူတိုင်းကို မေးကြည့်ပါ။ မအောင်မြင်မီကာလတွင် မည်မျှ ထိုးနှက်

ခံခဲ့ရသည့်အကြောင်း၊ လက်မြောက် နောက်ဆုတ်သွားချင်လောက်အောင်ပင် မည်မျှ အစဉ်တစိုက်အရေးနိမ့်ခဲ့ကြောင်းများကို မှတ်မှတ်ရရ ပြောပြကြမည်သာ ဖြစ်သည်။

အရုံးမပေးသည့်စိတ်

လွန်ခဲ့သောနှစ်အနည်းငယ်က ဖရန့်ဆက် (စ) အောဟရက် အမည်ရှိအမျိုး သမီးတစ်ယောက် ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့၏။ သူမ၏ ခင်ပွန်း သည်၊ သည် ပျိုးဥယျာဉ်တစ်ခု လုပ်ကိုင်ကာ စီးပွားရေး ပြေလည်ခဲ့သည်။ သို့ သော် နောက်ပိုင်းတွင် သူ၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ မကောင်းသဖြင့် အလုပ် ကောင်းကောင်း မလုပ်နိုင်ရာ ဥယျာဉ်လုပ်ငန်းမှာ တဖြည်းဖြည်း ကျဆင်းသွား ခဲ့သည်။

သူတို့ဇနီးမောင်နှံ၌ သားသမီးငါးယောက်ရှိ၏။ ခင်ပွန်းသည် အလုပ်လုပ် စဉ်က ဖရန့်ဆက် (စ) သည် အိမ်အလုပ်နှင့်ပင် အချိန်ကုန်ခဲ့၏။ ခင်ပွန်းသည် မကျန်းမာသည့်အခါ၌မူ ဝင်ငွေ ရရာရကြောင်း အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ရင်း ကျွန်တော် တို့ ကုမ္ပဏီနှင့် ဆက်သွယ်မိလာသည်။

အလုပ်ထဲ စတင်ဝင်ရောက်ချိန် သူ့မှာ လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံ လုံးဝမရှိ။ ကလေးငါးယောက် ပါသည့် အိမ်ထောင်ကြီးကို ထိန်းကျောင်းနေရ၏။ ထို့အပြင် အကြွေး ဒေါ်လာ ၄ သိန်းမျှကို ပေးဆပ်ရန် တာဝန်ကြီးလည်း သူမအပေါ် ဖိစီး နေ၏။

သည်မျှလောက် ခက်ခဲဆိုးရွားသော အခြေအနေမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရဖူးသူ ရှားပါးပါလိမ့်မည်။ တော်ရုံလူဆိုလျှင် မိမိအနေအထားသည် နာလန်ပြန်ထူဖို့ မျှော်လင့်ချက်မရှိဟု ဆုံးဖြတ်အရုံးပေးကာ ဒေဝါလီခံသောနည်းဖြင့် ကြွေးကို ရှောင်တိမ်းသွားနိုင်၏။ သို့သော် ဖရန့်ဆက် (စ) လက်မလျှော့ခဲ့ပေ။ သူသည် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ဒေဝါလီ မခံ၊ သူမ၏ ကလေးများအား သည်နာမည်ဆိုး လုံးဝ အစွန်းအထင်း မခံဟု ပိုင်းဖြတ်ခဲ့သည်။

ဖရန့်ဆက် (စ) သည် အခက်အခဲမျိုးစုံကို ကြုံကြုံခိုင်ခိုင် ရင်ဆိုင်ရင်း သူမ ၏ အရည်အချင်းများ၊ စွဲသတ္တိများ တိုးတက်လာခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် လုပ်ငန်းခွင်၌ အောင်မြင်မှုများ ပို၍ပို၍ ရရှိလာခဲ့သည်။

ယနေ့ဆိုလျှင် ဖရန့်ဆက် (စ) သည် ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီတွင် စူပါစတား တစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီ။ နှစ်စဉ် ကော်မရှင်ငွေ အမြောက်အမြား ရရှိနေပြီး လာ မည့်နှစ်ပေါင်း အတော်များများအထိ ထို့ထက်မက ရရှိသွားရန် သေချာနေသည့်

လုပ်ငန်းအခြေခံတစ်ရပ် ထူထောင်မိပြီး ဖြစ်နေပြီ။ အကြွေး ၄ သိန်းကိုလည်း အရစ်ကျ ဖွဲ့ဆပ်လာခဲ့ရာ ယခုနှစ်အကုန်တွင် လုံးဝ ကျေပေတော့မည်။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်အနည်းငယ်က ခင်ပွန်းသည် ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်း၍ လုပ်ငန်းကိုင်ငန်း ပျက်စီးချိန်တွင် ဒေဝါလီခံကာ ကြွေးဆပ်ရန် တာဝန်ကိုရှောင် လိုက်ပြီး စီးပွားဖြစ်နိုင်မည့် အလုပ်မျိုးကို မစဉ်းစားတော့ဘဲ မှေးမှေးမှိန်မှိန် နေ လိုက်ကြမည်ဆိုလျှင် ဖရန့်ဆက် (စ) တို့မိသားစုသည် စီးပွားပျက်ခဲ့သူများ၊ သူ များ အကြွေးကို ကျေအောင် မဆပ်နိုင်ခဲ့သူများ၊ အရှုံးသမားများအဖြစ် တစ်သက် လုံး နိမ့်ပါးသွားကြတော့မည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အရှုံးတစ်ခုသည် သင် လက်မြောက်နောက်ဆုတ်မည် ဆိုလျှင် သာ အပြီးသတ် အရှုံး တကယ့်အရှုံး ဖြစ်သည်။ လက်မမြောက် နောက်မဆုတ်သူ အတွက်မူ အရှုံးဟူသည် အောင်ပွဲသို့ သွားရာလမ်းတွင် ကျော်ဖြတ်ရမည့် ခလုတ် ကန်သင်းမျှသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အရှိန်ကိုမလျော့နှင့်

အခြေအနေများ ခက်ခဲကျပ်တည်းလာသည့်အခါမျိုးတွင် ကျွန်တော်တို့ သည် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းကာ နဂိုပုံမှန်အချိန်လောက်ပင် ခွန်အားစိုက်ထုတ် လုပ် ကိုင်ခြင်း မပြုဘဲ ရှိတတ်ကြသည်။

ဤသည်မှာ အလွန်မှားပေသည်။

ထိုအချိန်မျိုးသည် အရှိန်လျော့ရန် မသင့်ဆုံး အချိန်မျိုး ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် စိတ်ဓာတ်ကျခြင်းကို ကုစားရာ၌လည်း အလုပ်လုပ်ခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံးနည်း ဖြစ်သည်။

ကျနေသော စိတ်ဓာတ်ကို မြှင့်တင်နိုင်သောအရာသည် အောင်မြင်မှုသာ ဖြစ်သည်။ သည်အချိန်မျိုးတွင် အောင်မြင်မှု နည်းနည်းပါးပါးဖြစ်စေ ရရှိရန် အရေးကြီးသည်။ အောင်မြင်မှုတစ်ခုခု ရရန်အတွက် အလုပ်လုပ်ရန်မှအပ အခြား နည်းလမ်း မရှိ။

စိတ်ဓာတ်ကျချိန်တွင် တီထွင်ဉာဏ် သုံးရသော အလုပ်မျိုး၊ ထက်သန် တက်ကြွမှု လိုသော အလုပ်မျိုးကို မလုပ်နိုင်ကြောင်းကား ထင်ရှားပါသည်။ သို့ သော် စိတ်ဓာတ်အင်အား များစွာ မစိုက်ထုတ်ရသော လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် ပုံမှန်အလုပ် မျိုးကိုမူ လုပ်၍ ရပါသည်။ ထိုအလုပ်မျိုးကို ရွေးချယ်ကာ ယင်းအလုပ်ထဲတွင် စိတ်ကို နှစ်မြှုပ်လုပ်ကိုင်သည့်အခါ၌ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းမှုကို ဖြစ်စေခဲ့သည့် ပူပင် သောကစိတ်များ လျော့ပါးကာ စိတ်တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှု ရရှိနိုင်၏။ ထို့ပြင်

စိတ်ဓာတ်ဟူသည်မှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်၍ ကျနေလျှင် ပို၍ပို၍ ကျလာတတ်သကဲ့သို့၊ ယင်းကျစိတ်ကို ပွားများရန် အခြေအနေမပေးလျှင်လည်း ကြာရှည်ကျမနေတတ်သော သဘောရှိရာ ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အလုပ်တစ်ခုကို စက်ယန္တရားဆန်ဆန် ဖြစ်စေ လုပ်ကိုင်သည့်အခါ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းမှု မြန်မြန်ပျောက်ကင်းပြီး ပြန်၍ အရှိန်တင် လုပ်ကိုင်လာနိုင်သော သဘော ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် စိတ်ဓာတ်မြင့်တင်ရေးဆိုင်ရာ ပညာရှင်တို့က စိတ်ဓာတ်ကျချိန်တွင် ဘာဖြစ်ဖြစ် တစ်ခုခုကောက်လုပ်ပါဟု တိုက်တွန်းတတ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အလုပ်ဟူသည် အနည်းနှင့်အများ အကျိုးကျေးဇူး ရှိသည်ချည်းဖြစ်ရာ စိတ်ဓာတ်ကျချိန်တွင် စိတ်ပြေလက်ပျောက် လုပ်မိသော အလုပ်မှ အကျိုးကျေးဇူး တစ်စုံတစ်ရာ မြင်ရမည်ဆိုက မည်သူမဆို အားမတက်ဘဲ နေနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ထို့ပြင် စိတ်ဓာတ်ကျချိန်တွင် လုပ်ခဲ့မိသော အလုပ်ကလေးတစ်ခုသည် အကျိုးရလဒ် အတိုင်းအတာအရ မည်မျှပင် သေးကျေးသည်ဖြစ်စေ စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရမူ နောင်တစ်သက်တာ ဂုဏ်ယူအားတက်စရာ အောင်မြင်မှုတစ်ခုအဖြစ် စိတ်အာရုံ၌ အမှတ်ထင်ထင် တည်ရှိသွားမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လုပ်ရင်းကိုင်ရင်း အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းတွေ တွေ့ရသည့်အခါ မျိုးတွင် အရှိန်မလျှော့ပါနှင့်။ အခက်အခဲကို ကျော်နိုင်ရန် အရှိန် ထပ်၍ပင် တင်ပါ။ အကယ်၍ အရှိန်တင်လောက်အောင်အထိ စိတ်ဓာတ်အင်အား မရှိဖြစ်နေလျှင်လည်း အရှိန်မပျက် ဆက်လုပ်နိုင်ရန်ကိုကား မိမိဘာသာ သတိထား ထိန်းသိမ်းပါဟု တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

တစ်ကြိမ်တော့ ကြိုးစားကြည့်ပါဦး

လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ခန့်က ဖရန်နှင့်နီလာတို့ ဇနီးမောင်နှံ၏ ဘဝမှာ လုံးဝ ကမ်းမမြင် လမ်းမမြင်သည့် အနေအထားမျိုး၌ ရှိနေသည်။ ဖရန်တွင် ယခင်က ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခု ရှိခဲ့၏။ ယင်းလုပ်ငန်းသည် အတန်အသင့်လည်း အောင်မြင်ခဲ့၏။ သို့သော် စီးပွားရေးလောက၌ အခြေအနေ အပြောင်းအလဲတွေ အမြဲဖြစ်ပေါ်နေတတ်ရာ အလှည့်အပြောင်းတစ်ခု၌ သူ၏ လုပ်ငန်းမှာ အကြီးအကျယ် ထိခိုက်ကာ အဖတ်ဆယ်မရအောင်ပင် တောက်လျှောက်ကျဆင်းသွားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဖရန်၏ အသက်မှာ လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ် နီးပါးမျှ ရှိပြီဖြစ်ရာ စိတ်အားငယ်တတ်သူမျိုးသာ ဖြစ်ပါက နောက်ထပ် လုပ်ငန်းသစ် ထူထောင်ရန် စိတ်မကူးတော့ဘဲ တစ်သက်လုံး မှိန်မှိန်ကုပ်ကုပ်သာ နေသွားတော့မည် ဖြစ်၏။

သို့သော် ဖရန့်တို့ မောင်နှံသည် စိတ်ဓာတ်ပျော့ညံ့သူများ မဟုတ်ပေ။ တခြားသူတွေ ဒေဝါလီခံကာကြွေးရှောင်သွားကြမည့်အခြေအနေမျိုးတွင်သူတို့က သိက္ခာကျမခံ။ နောက်ထပ် လုပ်ငန်းသစ်တစ်ခု လုပ်မည်၊ ငွေရအောင် ရှာမည်၊ ပြီးလျှင် လုပ်ငန်းဟောင်းကြွေးကို ကျေအောင် ဆပ်မည်ဟူ၍ သန့်ဋ္ဌာန်ချခဲ့ကြသည်။

သူတို့သည် ကိုလိုရာဒို စပရင်းမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ ဘဝသစ်စကြသည်။ အေ၊ အယ်၊ ဝီလျံ (စ) ကုမ္ပဏီနှင့် ဆက်သွယ်ကာ လုပ်ငန်းသစ် လုပ်ကိုင်ကြသည်။ သို့သော် အစပိုင်းတွင် အခက်အခဲများစွာ ကြုံရသည်။ သူတို့သည် မြို့တွင် လူသစ်များ ဖြစ်ရာ သူတို့၌ ဆွေမျိုးမရှိ၊ အသိမိတ်ဆွေမရှိ၊ ထောက်ခံချက် ပေးမည့်သူ မရှိ။ အာမခံကိုယ်စားလှယ်လုပ်ငန်းမှာ အဆက်အသွယ် အပေါင်းအသင်းများများရှိမှ၊ ပြီးနယ်မြေဒေသရှိလူများ၊ လုပ်ငန်းများအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိထားမှ သွက်လက်ထက်မြက်စွာ လုပ်ကိုင်နိုင်သည်ဖြစ်ရာ ဖရန့်အဖို့ ကြိုးစားသလောက် အရာမရောက်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။

ဒေါ်လာတစ်သန်းလောက် ကြွေးတင်နေသူတစ်ယောက် လုပ်ငန်းသစ်တွင် အဆင်မပြေသည့်အခါ မည်မျှစိတ်ဓာတ်ကျစရာဖြစ်မည်ကို မှန်းဆကြည့်နိုင်သည်။

သို့သော် ဖရန့်သည် အေ၊ အယ်၊ ဝီလျံ (စ) ကုမ္ပဏီအား သူ၏ နောက်ဆုံး မျှော်လင့်ချက်အဖြစ် မှတ်ယူထားပြီးဖြစ်ရာ အလွယ်တကူ နောက်ဆုတ်ဖို့ စိတ်မကူးခဲ့ပေ။

လေးနှစ်လုံးလုံး သူ အလူးအလဲ ရုန်းကန်ကြိုးစားခဲ့သည်။ ထိုကာလတစ်လျှောက်လုံးပင် သူတို့၏ အနေအထားမှာ တဲတဲလေးမျှသာ ရှိခဲ့သည်။ လေးနှစ်ကာလ ကျော်လာပြီးသည့်နောက်တွင်မူ ဖရန့်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည် စီးပွားပျက်သည့် အနေအထားမျိုးမှ လွတ်မြောက်စပြုလာသည်။ လေးနှစ်လုံးလုံး ပင်ပန်းဆင်းရဲခံခဲ့သည့် အကျိုးကျေးဇူးကို ပစ္စုပ္ပန် အစပိုင်းတွင်ပင် ထင်ထင်ရှားရှား စတင် ခံစားလာရသည်။

ယနေ့ဆိုလျှင် ဖရန့်တို့မောင်နှံအား လုပ်ငန်းအောင်မြင်နေသူများအဖြစ် ပတ်ဝန်းကျင်က မြင်နေအားကျနေကြပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် သူတို့ မည်မျှ အားတင်းခဲ့ရ၊ ပင်ပန်းခံခဲ့ရသည်ကို သူတို့သာ သိပါသည်။

သူတို့ ဘာကြောင့် အောင်မြင်ကြရသနည်း။ သူများတကာ ဒေဝါလီခံသွားမည့် အချိန်မျိုး၊ သို့မဟုတ် မိမိကိုယ်ကို

အဆုံးစီရင်သွားမည့် အချိန်မျိုးတွင် ခေါင်းနဲ့ အရှုံးပေးမသွားဘဲ နောက်ထပ် လုပ်ငန်းသစ်သို့ ခြေစုံပစ် ဝင်ရောက်ကာ အားထုတ်ကြိုးပမ်းခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယနေ့ဆိုလျှင် ဖရန့်သည် ကုမ္ပဏီ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီ။ ဝင်ငွေ ကောင်းသူတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လျက်ရှိပြီ။ ရှေ့သို့ဆက်၍ အကြီးအကျယ် ဝင်ငွေကောင်းမည့် လုပ်ငန်း အခြေခံများလည်း တည်ဆောက်မိနေပေပြီ။

အောင်မြင်သူများအကြား တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နား ဆိုသလို ပြောကြဆိုကြသည့်အခါ အခွင့်အလမ်းတစ်ခု၊ အလှည့်အပြောင်းတစ်ခုကြောင့် ရုတ်တရက် ထ၍ အောင်မြင်သွားသလို ပြောတတ်ဆိုတတ်ကြသည်။ စိတ်ဓာတ် ပျက်ပြားချင်စရာ အခြေအနေဆိုးများကို မည်ရွှေ့မည်မျှ ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရသည် ဆိုသည့် အကြောင်းများကို ဖော်ပြလေ့ မရှိကြ။ အကယ်၍ ဖော်ပြခဲ့မည်ဆိုလျှင်လည်း ခပ်ပေါ့ပေါ့ ခပ်တိမ်တိမ်သာ ဖော်ပြခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်သည်။

စင်စစ် အောင်မြင်သူတို့၏ ဘဝခရီးစဉ်တိုင်းတွင် အကြီးအကျယ် ပေးအပ် မြှုပ်နှံခဲ့ရသည့် အခန်းကဏ္ဍတစ်ခုစီ ရှိစမြဲဖြစ်ပေသည်။

လက်မြောက် နောက်ဆုတ်ချင်သည့်အခါမျိုးတွင်

ဆိုပါစို့။

သင့်မှာ ပြင်းပြသော အလိုဆန္ဒ ရှိသည်။ အလိုဆန္ဒကို နှိုးဆွပေးမည့် အိပ်မက် တစ်ခု ရှိသည်။ ထို့နောက် သင့်၌ သင့်အကျိုးစီးပွား ဘောင်ထက် ကြီးကျယ် ကျော်လွန်သည့် အရေးတော်ပုံစိတ်ဓာတ် ရှိသည်။

သင်သည် ယင်းစိတ်ဓာတ်များကို အခြေခံလျက် အကြိတ်အနယ် အားထုတ် ကြိုးပမ်းခဲ့ပြီးပြီ။

သို့သော် အခြေအနေက လုံးဝ ကောင်းမလာ။

သင့်ရှေ့မှာ ကျော်ဖြတ်မရနိုင်သည့် အတားအဆီးကြီးများ ပိတ်ဆို့ ကာဆီးနေသလို ဖြစ်နေပြီ။

သင် အကြီးအကျယ် စိတ်ဓာတ်ကျလာသည်။ ငါ မတတ်နိုင်တော့ဘူး ဟူ၍ လက်မြောက် နောက်ဆုတ်ပြေးချင်သည့်စိတ်က သင့်အား ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးလာနေပြီ။

ဤသည်ကား သင့်စိတ်ဓာတ် သင့်အရည်အချင်းကို စမ်းသပ်သည့် အနေအထားပင် ဖြစ်သည်။ သင်သည် စီးပွားရေးနယ်ပယ်၌ သို့မဟုတ် ဘဝခရီး တစ်လျှောက်လုံး၌ အောင်မြင်မှု ရမည့်သူတစ်ယောက် ဟုတ်မဟုတ် အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့် အနေအထားတစ်ရပ်ကို ရင်ဆိုင်နေရခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်နည်းပြောရလျှင် အောင်မြင်မည့်သူနှင့် ရှုံးနိမ့်မည့်သူတို့သည် ဤ နေရာ၌ လမ်းခွဲသွားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤအနေအထားမျိုးကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပင် ပီပီပြင်ပြင် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ ဖူးပါသည်။

ကျွန်တော်လုပ်ငန်း စတင်ခါစအချိန်ကာလများကဖြစ်သည်။ ငါ့လုပ်ငန်း ဖြစ်မြောက်လာဖို့ အလားအလာလုံးဝမရှိတော့ဘူး၊ မအောင်မြင်နိုင်တော့ဘူး၊ ငါ့ ရည်မှန်းချက် ပျက်စီးသွားပါပြီ စသည့် အတွေးများဖြင့် အိပ်ရာထဲတွင် ကျွန်တော် အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ ညပေါင်းများစွာပင် သောကဝေဒနာ ခံစားခဲ့ရသည်။

အကျပ်အတည်းမှ ထွက်မြောက်ရာလမ်းကို ကျွန်တော် မမြင်တော့။ ပြဿနာများအတွက် အဖြေကို ကျွန်တော် ရှာကြံ၍ မရတော့။ အရှုံးပေး ထွက် ပြေးချင်စိတ်က ကျွန်တော့်ကို ဖိစီး၍ လာသည်။ ကျွန်တော့်အနေအထားသည် တဲတဲလေးသာ ရှိတော့သည်။

သို့သော် မည်သည့်အခြေအနေမျိုးမှာဖြစ်စေ အရှုံးပေးခြင်း၊ မပေးခြင်း ဟူသည် သက်ဆိုင်ရာ ကာယကံရှင်အပေါ်၌သာ မူတည်သည်။ ငါ့ရှုံးပြီဟု မဆုံး ဖြတ်မချင်း မရှုံးပေ။

အဆိုးဆုံးအချိန်မှာ အရှုံးမပေးခဲ့သဖြင့် နောက်ဆုံး၌ ကျွန်တော်အောင် မြင်မှု ရခဲ့သည်။

အခြေအနေ ဆိုးဝါးသည့် ကာလမျိုးကို အောင်မြင်စွာ ဖြတ်သန်းနိုင်ရေး အတွက် အထောက်အကူပြုနိုင်သည့် နည်းလမ်းသုံးရပ် ရှိသည်။ ယင်းတို့မှာ၊

(၁) 'ရက်ပေါင်းသုံးဆယ်' နည်းဗျူဟာကို ကျင့်သုံးပါ။

လုပ်ငန်းတစ်ရပ်လုံး၏ အခြေအနေအရပ်ရပ်အပေါ် ခြုံငုံသုံးသပ်ကာ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းလာသည့် အခါမျိုးတွင် မိမိ၌ ယင်းလုပ်ငန်းကြီး တစ်ရပ်လုံး ကို နိုင်နင်းစွာ ကိုင်တွယ်နိုင်လောက်အောင် ကိုယ်စိတ်အင်အား မရှိတော့သကဲ့ သို့ ခံစားရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုအခါမျိုးတွင် မိမိ မူလ ချမှတ်ခဲ့သည့် တာဝန်ကြီးမားသော ရေရှည် လုပ်ငန်း အစီအစဉ်ကြီးများကို ခေတ္တသိမ်းဆည်းပြီး၊ ခြေနိုင် လက်နိုင်ရှိမည့် ရေတို လုပ်ငန်းငယ်တစ်ခုကို ရွေးချယ်ကာ ယင်းအထဲ၌ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ နှစ်မြှုပ် လုပ် ကိုင်ရန် စီစဉ်သင့်ပါသည်။

ရေရှည် ရည်မှန်းချက် (ဝါ) ဘဝတစ်ခုလုံးနှင့်ဆိုင်သော ရည်မှန်းချက် တစ်ခုကို ပန်းတိုင်ပြု၍ ချီတက်ရသည့်အခါ လျှောက်လှမ်းရသည့် ခရီးတာသည်

လည်းကောင်း၊ ဖြတ်သန်းရသည့် အချိန်ကာလသည်လည်းကောင်း ရှည်လျားလွန်းလှသဖြင့် တစ်ခါတစ်ရံစိတ်ပျက်ခြင်း၊ ငြီးငွေ့ခြင်းများ ဖြစ်နိုင်ကြပါသည်။ ခရီးလမ်းတွင် ပန်းတိုင်ငယ်ကလေးများ အဆင့်ဆင့် ချထားပေးလျှင်မူ လမ်းတစ်လျှောက် အမောအပန်းပြေနိုင်သကဲ့သို့ အောင်မြင်မှုစိတ်ဓာတ်ကလေးများလည်း မကြာခဏ သွန်းလောင်းဖြည့်တင်းပေးခြင်းခံရသဖြင့် အန္တိမပန်းတိုင်သို့ ကိုယ်အားစိတ်အား အပြည့်ဖြင့် ဆက်လက်ချီတက်နိုင်ကြပေသည်။

ထို့ကြောင့် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုလုံးကို ကိုင်တွယ်နိုင်လောက်အောင် ကိုယ်စိတ်အင်အား မပြည့်ဝတော့သည့် အချိန်မျိုးတွင် ပန်းတိုင်ငယ်ကလေးတစ်ခုချမှတ်ကာ ယင်းကို အောင်မြင်စွာ ချီတက်ခြင်းဖြင့် မိမိကိုယ်ကို အားသစ်လောင်းပေးပါဟု တိုက်တွန်းလိုသည်။

ပန်းတိုင်ငယ်တစ်ခု(၁) ရေတိုလုပ်ငန်းတစ်ခုချမှတ်ရာ၌ ‘ရက်သုံးဆယ်’ စာမျှရှိသည့် လုပ်ငန်းမျိုးကို စဉ်းစားရွေးချယ်ခြင်းသည် အကောင်းဆုံး ဖြစ်၏။ စိတ်ဓာတ်ကျနေသူသည် သည့်ထက်မက ကြီးမားသည့် လုပ်ငန်းမျိုးဆိုပါက ရင်ဆိုင်ရဲလိမ့်မည် မဟုတ်။ နှစ်ရက် သုံးရက်နှင့် ပြီးစီးသွားနိုင်သည့် သေးငယ်လွန်းသော လုပ်ငန်းမျိုး ဖြစ်ပါကလည်း ယင်းမှရသော အောင်မြင်မှုစိတ်ဓာတ်ကလေးသည် စောစောက ကြောက်ရွံ့ နောက်တွန့်နေခဲ့သော လုပ်ငန်းအစီအစဉ်ကြီးကို ပြန်လည်ရင်ဆိုင်ရဲလောက်အောင် အထိ အားသစ်လောင်းပေးနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။ ရက်သုံးဆယ်စာ အလုပ်မျိုးသာ ဤအနေအထားအတွက် အသင့်လျော်ဆုံး ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လုပ်ငန်းမှာ အခက်အခဲကြီးမားစွာ ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါမျိုး၊ အကြီးအကျယ် စိတ်ဓာတ်ကျကာ ဘာမျှမလုပ်ချင် မကိုင်ချင်ဖြစ်လာသည့်အခါမျိုးတွင် ‘ငါ လက်မြှောက်ပြီ’ဟု မကြေညာမီ ‘ရက်ပေါင်းသုံးဆယ်’ ဆိုသော စကားလေးကို သတိရပါ။ ရက်ပေါင်းသုံးဆယ်တော့ တစ်ခုခု လုပ်ကြည့်ဦးမယ်၊ လက်မြှောက်စရာ ရှိရင် အဲဒီနောက်မှ လက်မြှောက်မယ်ဟု ဆုံးဖြတ်ပါ။ ဘယ်အခြေအနေမျိုးမှာမဆို လူတစ်ယောက်သည် ရက်ပေါင်းသုံးဆယ်တော့ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနိုင်သေးသည်ဟု ယုံကြည်ပါ။

ထိုရက်သုံးဆယ်သည် သင့်ဘဝကို အရှုံးမှ အနိုင်သို့ ပြန်လည်ဆွဲတင်ပေးသွားပါလိမ့်မည်။

(၂) ဆုပေးဒဏ်ပေးစနစ်ကျင့်သုံးပါ။

ပန်းတိုင်ကြီးသို့ ချီတက်ရာလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်တွင် ပန်းတိုင်ငယ် အဆင့်ဆင့် ချထားရန် အကြံပြု ပြောဆိုခဲ့သည်။

ပန်းတိုင်ဟူသည် အဘယ်နည်း။ မိမိကြီးပမ်းအားထုတ်မှုအတွက် ခံစားရရှိမည့် ဆုလာဘ် ဖြစ်သည်။ မိမိအား စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်မှုနှင့် ကျေနပ်အားရမှု အပြည့်အဝ ပေးမည့်အရာ ဖြစ်သည်။ ထိုဆုလာဘ် ထိုအရသာများကို နောက်ဆုံး ပန်းတိုင်ကြီးသို့ ရောက်မှ ခံစားရမည်ဆိုလျှင် အဓိပ္ပာယ်မရှိ။ ပင်ပန်းခံရကျိုးမနပ်။ လမ်းတစ်လျှောက်သည်လည်း ငြီးငွေ့အားပျက်ဖွယ်ရာ ဖြစ်မည်။

ပန်းတိုင်ငယ်အဆင့်တိုင်းတွင် အောင်မြင်မှုအရသာများ ခံစားသွားရမည်ဆိုမှသာ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ်လည်း ရှိ၊ စိတ်ဝင်စား အားတက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်ပေမည်။

ထို့ကြောင့် ပန်းတိုင်ငယ်များ ချမှတ်သည့်အခါ ယင်းပန်းတိုင်ငယ်တစ်ခုချင်းစီ၌ တိကျသော ဆုလာဘ်ကလေးများ ချိတ်တွဲထားရန် လိုသည်။ မည်သည့်အလုပ်ကို မည်သည့်နေ့ရက်တွင် ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါက မည်သည့်ဆုလာဘ်ကို ပေးအပ်မည်။ အကယ်၍ ဘယ်မျှအထိ နောက်ကျသွားပါက မည်သည့်ပြစ်ဒဏ်ကို ခံယူရမည်ဟူ၍ မိမိဘာသာ မိမိ ကတိထားကာ တစ်ကိုယ်တော် ပြိုင်ပွဲကလေးများ ပြုလုပ်ပေးထားပါက လုပ်ငန်းသည် အမြဲသစ်လွင်လတ်ဆတ်ကာ စိတ်ဝင်စား အားတက်ဖွယ် ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

ကမ္ဘာတွင် အကျော်ကြားဆုံး လက်ဝှေ့ချန်ပီယံတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သူ မိုဟာမက် အလီသည် မိမိကိုယ်ကို ဆုလာဘ်ဖြင့် မက်လုံးပေး ခိုင်းစေလေ့ရှိသူ ဖြစ်သည်။ လက်ဝှေ့ပွဲအတွက် လနှင့်ချီ၍ အပြင်းအထန် လေ့ကျင့်ခန်း ဆင်းရသည့်အလုပ်ကို သူ အလွန် စိတ်ပျက်လှကြောင်း၊ သို့သော် ထိုအချိန်မျိုးတွင် မိမိကိုယ်ကို 'ကျင့်ထားကွ၊ ပင်ပန်းခံထားကွ၊ ခုလောလောဆယ် ဒုက္ခခံထားပြီးရင် နောင်တစ်သက်လုံး ချန်ပီယံဟော့လို့ လက်မထောင်နိုင်ခွင့် ရမယ်' ဟူ၍ အမြဲ တိုက်တွန်း အားပေးလေ့ရှိကြောင်း သူက ဖွင့်ဟ ပြောဆိုခဲ့ဖူးသည်။

(၃) လုံ့လဥဿဟမု အတိုးရင်းပွားခံစားရသည့် အချိန်သို့တိုင် စောင့်ဆိုင်းပါ။

မအောင်မမြင် ဖြစ်ကြသူများကို စူးစမ်းလေ့လာကြည့်သည့်အခါ အချို့လူများသည် အောင်မြင်ခါနီး အချိန်မျိုး၊ နောက်တစ်ကွေ့ ချိုးကွေ့လိုက်လျှင် ပန်းတိုင်မြင်ရတော့မည် ဆိုသည့်အချိန်မျိုးတွင်မှ နောက်ဆုတ်လာခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ကြောင်း အံ့သြဝမ်းနည်းဖွယ် တွေ့ရှိရသည်။

သည်လုပ်ငန်းထဲမှာ နည်းနည်းလေးသာ ဆက်နေမည်၊ အနည်းငယ်မျှ ဆက်ကြိုးစားမည်ဆိုလျှင်ပင် အသီးအပွင့် ခံစားရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ဘေးမှ စိစစ်ကြည့်သူက မြင်နေပြီ။ သို့သော် ကာယကံရှင်က စိတ်မရှည်တော့။ ယခုထိ

ပန်းတိုင် မမြင်ရသေး၊ နောက်ထပ် ဘယ်နှစ်ကျွေး ကျွေးရဦးမည်မသိဟု စိတ်ပျက်ကာ လက်လျှော့သွားလေသည်။

စင်စစ်ထိုသူများသည် မအောင်မြင်သူများ မဟုတ်၊ အောင်မြင်ချိန် မရောက်သေးသူများ၊ သို့မဟုတ် အောင်မြင်မှု နှေးကျွေးကြသူများသာ ဖြစ်သည်။

အတိုးမှ အရင်းဖြစ်ကာ ထပ်ဆင့် အတိုးအညွှန် ခံစားရသော နှစ်ထပ်တိုးအကြောင်း စာဖတ်သူတို့ သင်ကြားမှတ်သားဖူးကြပါလိမ့်မည်။

နှစ်ထပ်တိုးဆိုသည်မှာ ကိုယ်ပေးရလျှင် ကြောက်စရာကောင်းသလောက် ကိုယ် ရမည်ဆိုလျှင်လည်း မက်စရာကောင်းလှသည့် ကိန်းဂဏန်း မျက်လှည့်တစ်မျိုး ဖြစ်သည်။ နှစ်ထပ်တိုး၌ အတိုးရင်းပွား၏ တန်ခိုးသာ ကြီးမားသည် မဟုတ်။ အတိုးနှုန်း၏ တန်ခိုးသည်လည်း ကြောက်ခမန်းလိလိ ကြီးမားလှကြောင်း အောက်ပါဇယားကလေးကို ကြည့်လျှင် သိနိုင်ပါသည်။

(မ,တည် ရင်းနှီးငွေ ၁၀၀ဝိ)

အတိုးနှုန်း	နှစ် အ ခေ အ တွက်					
	၂၀	၃၀	၄၀	၅၀	၆၀	၇၀
၅%	၂၆၅၃	၄၃၂၁	၇၀၃၉	၁၁၄၆၇	၁၈၆၇၉	၃၀၄၂၆
၁၀%	၆၇၂၇	၁၇၄၄၉	၄၅၂၅၉	၁၁၇၃၉၀	၃၀၄၄၈၁	၇၈၉၇၄၇

အမှတ်မဲ့ စဉ်းစားလျှင် ၅% တိုးနှင့် ၁၀% တိုးကြားတွင် အလွန်ဆုံး နှစ်ဆသာသာမျှပဲ ကွာခြားလိမ့်မည်ဟု ထင်လိုက်မိစရာ ရှိသည်။ ယခု တွက်ကြည့်ပါ။ ငွေ ၁၀၀ဝိ ကို ၅ ရာခိုင်နှုန်းတိုးဖြင့် ချေးငှားထားသူနှင့် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းတိုးဖြင့် ချေးငှားထားသူတို့၏ အကျိုးခံစားရမှု အသီးသီးတို့သည် အချိန်ကာလ နှစ်ပေါင်း ၇၀ မျှ ကြာသည်အခါ ၂၆ ဆနီးပါးပင် ကွာခြားသွားပါသည်။ ငွေ ၁၀၀ဝိ ကို ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းအတိုးဖြင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားသူသည် နှစ်ပေါင်း ၇၀ မျှ ကြာသည်အခါ မိမိငွေရင်း၏ ၇၈၉ ဆမျှအထိ ခံစားရရှိသွားနိုင်ပါသည်။ နောက်ထပ် ဆယ်နှစ်ဆက်ထားလျှင် သည့်ထက် အဆမတန် တိုးပွားဦးမည်။ နှစ်ကြာလာလေ အကျိုးကျေးဇူး ခံစားရမှုမှာ အရှိန်အဟုန် ကြီးမားလာလေဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရလိမ့်မည်။

ငွေတိုးချေးစားသည့်အခါမျိုး၊ ဘဏ်တွင် စုငွေအပ်နှံထားသည့်အခါမျိုး တွင်သာ နှစ်ထပ်တိုး၏ မျက်လှည့်တန်ခိုးကို ခံစားနိုင်သည် မဟုတ်။ လုပ်ငန်း တစ်ခုတွင် ကြာရှည်အခြေတည်မိလာသည့်အခါ၌လည်း အလားတူနှစ်ထပ်တိုး အကျိုးကျေးဇူးကို ခံစားရသော သဘော ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီ စတင်ခါစ နှစ်များအတွင်း ကျွန်တော်တို့ထံမှ အာမခံ ပေါ်လစီဝယ်ယူထားရှိသူ ဦးရေမှာ နှစ်စဉ် ရာဂဏန်းမျှစီသာ ရှိခဲ့သည်။ သို့သော် နှစ်ထပ်တိုးအကျိုးကို သိသာထင်ရှားစွာ မြင်လာရပြီဖြစ်သည့် ဆယ်နှစ်မြောက် နှစ်တွင်မူ အာမခံထားသူ ဦးရေမှာ သန်းချီ၍ ရှိလာသည်။ ထိုနည်းတူ ကုမ္ပဏီ တည်ထောင်စ နှစ်များအတွင်း ကျွန်တော်တို့အထဲတွင် နှစ်စဉ် ဝင်ငွေ ဒေါ်လာ တစ်သိန်းပြည့်အောင် ရသူဟူ၍ တစ်ယောက်မျှ မရှိခဲ့။ စင်စစ် တစ်သိန်းနီးပါး ရသူပင်လျှင် လုံးဝမရှိခဲ့။ သို့သော် ယနေ့တွင်ကား ကျွန်တော်တို့၏ 'သိန်းကျော်' ကလပ်တွင် အသင်းသားတွေ များခဲ့ပြီ။ အသင်းသားအသစ်တွေလည်း လစဉ် တိုးလျက် ရှိနေသည်။

လုပ်ငန်း အများအပြားပင် အခြေမကျသေးမီကာလ၌ ပင်ပန်းမှုနှင့် အကျိုး ခံစားရမှုတို့ မမျှမတ ရှိလှပါ၏။ ယင်းအတွက် စိတ်ဓာတ်ကျကြသည်မှာလည်း သဘာဝကျသော ကိစ္စပင် ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော် လုပ်ငန်းအခြေကျပြီ၊ အရှိန်အဟုန် ရပြီဆိုသည့်အခါ၌ ယင်းမမျှတမှုသည် မိမိဘက်သို့ ရောက်လာပါလိမ့်မည်။ ထို အချိန်အခါ၌မူ မိမိအနည်းငယ်ပင်ပန်းခံရုံမျှနှင့်ပင် မတန်တဆသော အကျိုး ကျေးဇူးများ ခံစားလာရတော့မည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ရာ၌ အလျင်မလိုပါနှင့်။ စိတ်ရှည်ပါ၊ ဇွဲရှိပါ၊ 'အချိန်ပေးပါ' ဟု ပြောလိုသည်။ လုပ်ငန်းတစ်ခု အောင်မြင်ရန်အတွက် တစ်စုံ တစ်ရာသော အတိုင်းအတာအထိ 'အချိန်' လိုသည်။ အချိန်ပေးရမည်။

လုပ်ငန်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သင်ဆက်သွယ်သူများ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်ဆက် ဆံသူများ စသည်တို့ အားလုံးသည် သင်၏ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများ ဖြစ်သည်။ ယင်း အရင်းအနှီးများသည် အချိန်ကာလ တစ်ခုတွင် အတိုးအညွှန် များ ပေးစပြုလာသည်။ လုပ်ငန်း အဆက်အသွယ်တစ်ယောက်က နောက်ထပ် ဖောက်သည်သစ် တစ်ယောက်နှစ်ယောက် ဆက်သွယ်ပေးမည်။ ရိုးရိုးမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်က အလုပ်ကိစ္စ ရှိလာသည့်အခါ သင့်ကို သတိရမည်။ အခြားသူများ နှင့် စကားစပ်မိသည့်အခါမျိုးတွင်လည်း ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း တစ်ယောက် ထောင်ထားတဲ့ ကုမ္ပဏီ ရှိတယ်ဗျဟု လမ်းညွှန်ပေးမည်။ တစ်ယောက်မှ နှစ် ယောက်၊ နှစ်ယောက်မှ လေးယောက်၊ လေးယောက်မှ ရှစ်ယောက် စသည်ဖြင့်

သင့်အား လုပ်ငန်းကိစ္စဖြင့် ပတ်သက်ဆက်ဆံသူတွေသည် နှစ်ထပ်တိုး အတိုး ရင်းပွားများကဲ့သို့ ပွားသည်ထက် ပွားလာကာ သင့်လုပ်ငန်းသည်လည်း အရှိန် အဟုန် ပြင်းစွာဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာမည် ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ သင် စောစော ပိုင်းကာလက မည်မျှ လူပင်ပန်း စိတ်ပင်ပန်းခံခဲ့ရသည်ကို မသိသောသူများက သင့်အား နေ့ချင်းညချင်း ကြီးပွားလာသူတစ်ယောက် သို့မဟုတ် အလွန် ကံ ကောင်းသူတစ်ယောက်အဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ကြမည် ဖြစ်သည်။

(မှတ်ချက်။ ။ မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို အခြေကျရန်အတွက် သုံးနှစ်မှ ငါးနှစ်အထိ အချိန်ကြာတတ်သည်ဟူသော အချက်ကို မမေ့ပါနှင့်။)

ဘာကြောင့် နောက်မဆုတ်သင့်သလဲ

ခက်ခဲကျပ်တည်းချိန်၊ နောက်ဆုတ်ဖို့ အားသန်နေချိန်မျိုးတွင် သတိမမူ ဖြစ်ကြသည့် အရေးကြီးသော အချက်တစ်ရပ်ရှိသည်။ ယင်းကား သင်၏ လက်ရှိ အခြေအနေသည် 'အောင်မြင်မှာ မှချ' ဟူသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် သင် ယခုလုပ်ငန်း ထဲ စတင် ဝင်ရောက်ခဲ့စဉ်က အခြေအနေထက် များစွာ တိုးတက်လျက်ရှိပြီ၊ အောင်မြင်ရန် အလားအလာများလည်း များစွာ ပိုမိုလျက်ရှိပြီ ဟူသော အချက် ဖြစ်သည်။ ထိုပြင်၊

- သင်သည် လုပ်ငန်းထဲသို့ တကယ်ဝင်ရောက်လာပြီးသည့်နောက် တွင် သင်၌ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ဗဟုသုတနှင့် အတွေ့အကြုံများ သိသိ သာသာ တိုးပွားခဲ့ပြီ။ အမှားတွေ ကြုံခဲ့ဖူးပြီ။ အမှန်ကိုလည်း သိခဲ့ မြင်ခဲ့ပြီ။ လောလောဆယ် အကျိုးစီးပွား မခံစားရသေးသော်လည်း သင်၌ အောင်မြင်မှုအတွက် အခြေခံ အုတ်မြစ်တစ်ရပ် ဖြစ်သည့် လုပ်ငန်း အတွေ့အကြုံများ ပြည့်ဝနေပြီ။ သည်အချိန်တွင် နောက် ဆုတ်လိုက်လျှင် သင် မ,တည်လာခဲ့သမျှ အရင်းအနှီးများကို စွန့် ပစ်လိုက်သလို ဖြစ်တော့မည်။
- ယခုလုပ်ငန်းအတွက် သင် ပေးခဲ့ရသော အရာတွေ အမြောက်အမြား ရှိသည်။ အချိန်တွေ ရင်းခဲရသည်။ ငွေတွေ ရင်းခဲရသည်။ မိမိကိုယ် တိုင်နှင့် သူတစ်ပါးတို့၏ ယုံကြည်မှုတွေကို ရင်းခဲရသည်။ ထို့ပြင် သည်လုပ်ငန်းထဲမှာ မြုပ်နှံခဲ့သည့် ကာလတစ်လျှောက် အခြားအခြား သော ဖြစ်နိုင်ခြေ အလားအလာမှန်သမျှကိုလည်းကောင်း၊ ပျော်ရွှင်မှု

စသည့် လူမှုကိစ္စအများအပြားကိုလည်းကောင်း၊ စွန့်လွှတ်ခဲ့ရသည်။ ယနေ့ သည်လုပ်ငန်းမှ နောက်ဆုတ် စွန့်ခွာပြေးတော့မည် ဆိုလျှင် ယင်းအတွက် ယခင် စွန့်လွှတ် နစ် နာခဲ့ သမျှသည် အချည်းနှီး အလဿသ ဖြစ်သွားတော့မည်။

- သင်သည် ရည်မှန်းချက်ကြီးကြီးထားကာ လုပ်ငန်းစီမံချက်ကြီးများ အလားအလာ လျာထားသတ်မှတ်ချက်များဖြင့် စတင်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ သင့်အစီအစဉ်များထဲမှာ သင့်မိသားစု၏ ဘဝတစ်ခုလုံးသည်လည်း အကျုံးဝင်လျက် ရှိသည်။ သင့်မိသားစုသည် သင့်လုပ်ငန်းကြီး အောင်မြင်မည်နေ့ကို မျှော်လင့် စောင့်စားလျက် ရှိသည်။ သင်သည် တော်ရုံအခက်အခဲကို ရင်ဆိုင်ရကာမျှနှင့် လက်မြောက် နောက်ဆုတ်ကာ အရှုံးသမားတစ်ယောက်အဖြစ် အိမ်သို့ ပြန်သွားသင့်ပါသလား။

လောက၌ မဖြစ်နိုင်သော အရာဟူ၍ မရှိ၊ မဖြစ်သေးသော အရာသာရှိ၏ ဟူသော စကားတစ်ခွန်း ရှိသည်။ ထိုစကားသည် အစွန်းရောက်သော စကားတစ်ခု ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သို့သော် ထိုစကားကို လက်ကိုင်ထားတတ်သူတို့အဖို့မူ 'မဖြစ်နိုင်သော အရာ' အရေအတွက်သည် အခြားသူများမှာထက် အလွန် နည်းပါးနေမည်မှာ မချ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အလုပ်လုပ်ရာ၌၊

စိတ်ရှည်ပါ၊ ဇွဲရှိပါ၊ အချိန်ပေးပါဟု ပြောလိုသည်။

အချိန်ကျရောက်သည့်အခါ၌ မိမိထည့်သွင်းခဲ့သမျှ 'အရင်းအနှီး' ပေါင်းစုံမှ အတိုးရင်းပွားများကို အံ့ဩဖွယ်ရာ ခံစားလာရပါလိမ့်မည်။

အောင်မြင်မှုနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ခါးသီးသော သစ္စာစကားအချို့

စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် ကြီးကြီး မက်ရေး၊ လောကကြီးကို အကောင်းဘက်က ရှုမြင်တတ်ရေး စသည့် အချက်များနှင့် အောင်မြင်ရေးသမားတို့ ကိုင်စွဲအပ်သည့် မဟာဗျူဟာ နည်းဗျူဟာများအကြောင်းကို အကျယ်တဝင့် ရှင်းလင်းတင်ပြပြီးသည့်နောက်တွင် အားတင်းနားဆင်စရာ ခါးသီးသော စကားများကို ဆိုပါဦးမည်။

ဤစကားများသည် ချန်လှပ်ထားခဲ့ရန် မသင့်သည့် သစ္စာစကားများ၊ အောင်ပွဲသို့ ချီမည့်သူအတွက် ကိုယ်ခံအား ကောင်းစေမည့် စိတ်ဓာတ်ရေးရာ ကာကွယ်ဆေးများ ဖြစ်ပါသည်။

စင်စစ် ရှေ့ပိုင်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် မိမိဘဝ တိုးတက်အောင်မြင်ရေး ကို ရှေးရှုကြရန် တိုက်တွန်းပြောဆိုခဲ့ရာ၌ အောင်မြင်မှုဟူသည် အလွယ်တကူ ရယူနိုင်သော အရာဖြစ်သည်ဟူ၍ ကျွန်တော်တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မဆိုခဲ့ပါ။ အောင်ပွဲသို့ ချီရာလမ်းသည် ပန်းခင်းသောလမ်း ဖြစ်သည်ဟု အထင်ရောက်စရာ စကား မျိုးလည်း လုံးဝ မပြောခဲ့ပါ။

အောင်ပွဲဟူသည် ရယူထိုက်သော အရာမျိုး ဖြစ်သည်။ လူဟူသည် သာမန်နှင့် မတင်းတိမ်သင့်၊ သာမန်ထက် ကြီးကျယ်အောင်မြင်သူ 'အရေးပါသူ' တစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ်သင့်သည်။ ကြိုးပမ်းအားထုတ်၍ အောင်မြင်သည့်အချိန်၌ ရရှိခံစားရမည့် ဆုလာဘ်သည် တကယ် နှစ်သက်လိုလားစရာ ထိုက်တန်သော ဆုလာဘ်မျိုးဖြစ်သည် ဟူ၍သာ ကျွန်တော်အစဉ်တစိုက် ပြောခဲ့ပါသည်။

ယခုအခန်းတွင်မူ ထိုသို့ အောင်ပွဲပန်းတိုင်ကို ရည်မှန်း၍ ချီတက်ကြသူများအနေနှင့် ခရီးလမ်း၌ အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲများ ကြုံလာရသည့်အခါ မျိုးတွင် ရုတ်တရက် အငိုက်မိသလိုဖြစ်ကာ တက်ကြွသော မူလစိတ်ဓာတ်များ ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးခြင်း မခံရစေရန်အတွက် အောင်ပွဲသို့ ချီသူတိုင်း ကြုံတွေ့ရနိုင်သည့် မထူးဆန်းသော အခက်အခဲများ၊ အနှောင့်အယှက် အဖျက်အဆီးများကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ကြိုကြိုတင်တင် ရှင်းလင်းတင်ပြထားလိုပါသည်။

ပထမအချက်

အငြင်းပယ်ခံရခြင်းဟူသည် အမြဲရှိနေမည့်အရာ ဖြစ်သည်

နှစ်တိုအာမခံလုပ်ငန်းအကြောင်း ကျွန်တော်တွေ့ရှိသည့်အခါ အကြီးအကျယ် ဝမ်းမြောက်အားတက်ကာ ယင်းအလုပ်ကို ကျွန်တော့်ဘဝအတွက် အရေးတော်ပုံ လုပ်ငန်းတစ်ရပ်အဖြစ် ပိုင်းဖြတ်ခဲ့မိသည်။ ဤလုပ်ငန်းသည် အတ္တပရအကျိုး မျှတသည့် အလွန် သင့်တော်မှန်ကန်သော လုပ်ငန်းဖြစ်သည် ဟူ၍ တကယ် ပြင်းပြင်းပြပြ ယုံကြည်ကာ သည်ကိစ္စကို အခြားသူများအား ထုတ်ဖော် ဆွေးနွေးလျှင် လူတိုင်းပင် ကျွန်တော့်အတိုင်း ချက်ချင်း သိမြင်လက်ခံကြလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် သေချာပေါက် တွက်ထားခဲ့မိသည်။

သို့သော် တကယ်လက်တွေ့တွင်မူ ကျွန်တော်တွက်ထားသည့်အတိုင်း လုံးဝ ဖြစ်မလာခဲ့ပေ။ လူအတော်များများက ကျွန်တော့်ကို ကြောင်ဟု ထင်ကြသည်။ ဘာကြောင့်များ သည်ကိစ္စကို သည်လောက် ရေးကြီးခွင်ကျယ်လုပ်နေ ရပါလိမ့်ဟု အံ့သြကြသည်။ တချို့ကမူ ကျွန်တော့်တင်ပြချက်ကို လုံးဝ စိတ်မဝင် စားကြောင်း အားနာခြင်းကင်းစွာ ပြောကြသည်။

ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတွင် သည်လောက် မှန်သည်၊ ကောင်းသည်၊ အားလုံး အတွက် အကျိုးရှိမည်ဟု ယုံကြည်ထားသည့် ကိစ္စတစ်ရပ်ကို ယင်းသို့ ဆန့်ကျင် တုံ့ပြန်ကြလိမ့်မည်ဟု လုံးဝ ထင်မထားမိခဲ့။ ကျွန်တော် အတော်ပင် အထိနာစွာ ခံစားခဲ့ရသည်။ ခါးသီးသော သင်ခန်းစာတစ်ခု ကျွန်တော် ရပါသည်။

ရေးမထားသည့်ဥပဒေ။ ။ သင် ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်သော အလုပ်ကို သင် အလွန် စုံမက် နှစ်သက်သည့်အတွက် အခြားသူများလည်း အလားတူနှစ်သက်ကြလိမ့်မည်ဟု တရားသေမှတ် မထားပါနှင့်။

လူတိုင်း သင့်လိုစိတ်ဓာတ်မျိုး ရှိကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ လူတိုင်း သင့်လို အတွေးအခေါ်မျိုး ရှိကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ အချို့က သင့်ထက်ပင် ထက်သန် ချင် ထက်သန်သွားကြမည်။ သို့သော် လူအတော်များများကား လုံးဝပင် စိတ် ဝင်စားလိမ့်မည် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သင့်အစီအစဉ်ကို အသိပေးကြညာရုံ၊ ရှင်းလင်းတင်ပြရုံဖြင့် သင့်နောက်သို့ လူတွေ စိတ်နှိုးလိုက်ပါလာကြလိမ့်မည် ဟု မမျှော်လင့်ပါနှင့်။ လူတွေမှာ သူတို့ဘာသာသူတို့ စိတ်ဝင်စားစရာကိုယ်စီ ရှိနေနိုင်ပါသည်။

သို့သော် သည်အတွက်လည်း စိတ်ပျက်နေစရာ မလိုပါ။ စိတ်ဝင်စားမှု မရှိသူများ၏ မျက်နှာကို မြင်ယောင်ကာ အားပျက်မနေဘဲ၊ စိတ်ဝင်စားကြသူ များ၏ တုံ့ပြန်ပုံများကို မြင်ယောင်ကြားယောင်ကာသာ အားတက်ခြင်း ဖြစ်ပါ စေ။

ထို့ပြင် အရေးကြီးဆုံးအချက်ကား 'ငါ့စိတ်က မှန်တယ်လို့ ယုံကြည်တာ ကို ငါလုပ်တယ်၊ ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော နောက်ဆုံးတစ်နေ့မှာ ငါ မုချ အောင်မြင်ရမယ်' ဟူသော မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုစိတ်ဓာတ် ဖြစ်၏။ သည်စိတ် ဓာတ် နိုးကြားနေသမျှ ကာလပတ်လုံး သင်သည် အတွင်းအားကောင်းသောသိုင်း သမားတစ်ယောက်ပမာ တိုက်စွမ်းရည်ရော ခံနိုင်ရည်ပါ ကြီးမားထက်မြက်နေ မည် ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအချက်

လုပ်ငန်း၏လောကဓံကို သင်ရှောင်လွှဲ၍မရနိုင်

လောကဓံတရားရှစ်ပါးတွင် အကောင်းလေးပါး၊ အဆိုးလေးပါးရှိသည်။ သင့်သည် လောကတွင် ကျင်လည်သမျှ ကာလပတ်လုံး အကောင်းရော အဆိုးပါ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ ရမည်သာ ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် လောက၌ မည်သည့်အရာမျှ အကောင်းချည်း မဟုတ်သကဲ့သို့ အဆိုးချည်းလည်း မဟုတ်ပေ။

အခြေအနေ သာတောင့်သာယာရှိသည့်အခါမျိုးတွင် ငါ့ဘဝရှေ့ရေးက တော့ စိုပြည်နေပြီ၊ အသာမျောလိုက်ရုံပဲဟု ပေါ့သွား၍ မဖြစ်ပါ။ ထို့အတူ အခြေအနေ ခက်ခဲကျပ်တည်းသည့်အခါ၌လည်း ငါ့လုပ်ငန်းပျက်ပြီ၊ ငါ့ဘဝတော့သွားပြီဟူ၍ စိတ်ပျက်အားလျော့ခြင်း မဖြစ်ပါနှင့်။ သင့်လုပ်ငန်းနယ်ပယ်၌ ပြိုင်ဘက်အသစ်တွေ ရုတ်တရက် ပေါ်ပေါက်လာကာ သာယာနေသော သင့်အနေအထားကို ဖျက်ဆီးရန် ကြိုးပမ်းလာနိုင်သကဲ့သို့ သင့်လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ကို သဘောကျနေခဲ့သူ တစ်ယောက်က သင် တစ်ကိုယ်တည်း ကျိတ်၍ စိတ်ဓာတ်ကျနေချိန်မျိုးတွင် မှ ရောက်ရှိလာကာ သင့်လုပ်ငန်းထဲတွင် ငွေအား လူအား ပါဝင်ပူးပေါင်းခွင့် ပြုရန် ကမ်းလှမ်းလာနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် လုပ်ငန်း၌ဖြစ်စေ၊ ဘဝတစ်ခုလုံးအဖို့ ဖြစ်စေ နိမ့်ခြင်း မြင့်ခြင်း၊ ခက်ခဲခြင်း ချောမွေ့ခြင်းဟူသော သဘောကို ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ ရမည်သာ ဖြစ်ကြောင်း အမြဲသတိပြုသင့်သည်။ အရေးကြီးသည်ကား နိမ့်ပါးချိန်တွင် ကြံကြံခံနိုင်ရေးနှင့် မြင့်မားချိန်တွင် သတိဝီရိယထားကာ အရှိန်အဟုန်မပျက် ဆက်လက်မြှင့်တင်ပေးသွားနိုင်ရေးသာ ဖြစ်သည်။

တတိယအချက်

အသာမစံပီ အနာခံရဦးမည်

မည်သူမဆို လုပ်ငန်းသစ်တစ်ခု စတင်လုပ်ကိုင်ခြင်းသည် ယင်းလုပ်ငန်း၌ မိမိအောင်မြင်မှု ရလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။

သို့သော် စလျှင်စချင်းကား အောင်မြင်မှု အသီးအပွင့်များ ခံစားရလိမ့်ဦးမည် မဟုတ်ပါ။

မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို အောက်ခြေမှ တစ်ဆင့်ချင်းတက်ရစမြဲဖြစ်သည်။ လျှမ်းလျှမ်းတောက် ထူးချွန်အောင်မြင်သူတစ်ဦး ဖြစ်ရန်အတွက် ရှေးဦးစွာ လူတော် တစ်ယောက် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ လူတော်တစ်ယောက်ဖြစ်ရန်အတွက် သင် ခန်းစာ(၁)မှ စတင်လေ့လာဆည်းပူးသူ လူသစ်တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ရဦးမည်။

အဆင့်ဆင့်ကြီးပမ်း တက်လှမ်းခြင်းဖြင့်သာ ထိပ်တန်းရောက်နိုင်သည်။
မရင်းနှီး မမြှုပ်နှံဘဲ အကျိုးကျေးဇူး မခံစားရနိုင်ပါ။

အနာမခံလျှင် အသာမခံရဟူသော စကားကို မမေ့မလျော့သင့်သကဲ့သို့ တစ်ဖက်ကလည်း မိမိယနေ့ပင်ပန်းဆင်းရဲခံကာ ကြီးပမ်းအားထုတ်နေခြင်း၏ ရလဒ်အဖြစ် နောင်တစ်နေ့၌ အသာစံရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးကျေးဇူးကို မုချခံစားရလိမ့်မည်ဟူ၍ ယုံကြည်ထားရန် လိုသည်။

သည်ကနေ့ သင် ထိပ်တန်းမှာ မရှိသည့်အတွက် စိတ်အားငယ်စရာမလို။ မနေ့က သင်ကြီးစားခဲ့သည်။ ယနေ့လည်း ကြီးစားနေဆဲဖြစ်သည်ဆိုလျှင် မနက် ဖြန်တွင် ထိပ်တန်းရောက်နိုင်သည့် အခွင့်အရေး သင့်မှာ ရှိနေသေးသည်ဟု ဆိုရ ပါမည်။

အောင်မြင်မှု ကြီးကြီးမားမား ရရှိလိုသူသည် အိပ်မက်ကြီးကြီး မက်တတ် ရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ပန်းတိုင်ကြီးကြီး ချမှတ်ထားရန် လိုကြောင်း စသည်ဖြင့် ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ သို့သော် လက်တွေ့ဘဝဟူသည် အိပ်မက်ကဲ့သို့ မလှပနိုင် သည် ဖြစ်ရာ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ကို တကယ်အကောင်အထည်ဖော်တော့မည် ဆိုသည့်အခါ၌မူ အခက်အခဲ အမျိုးမျိုးကို ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်ရလိမ့်ဦးမည်ဟု မိမိကိုယ်ကို အသိပေးထားကာ အရေးကြီးလျှင် သက်လုံကောင်းနိုင်ရန် ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားသင့်ပေသည်။

လောကခံ မုန်တိုင်းဒဏ်ကို ကြိုကြိုခံနိုင်ရေး၊ ကံကြမ္မာက မည်သို့ ပစ်ချ သည် ဖြစ်စေ ပစ်တိုင်း ထောင် တစ်ခုပမာ ခေါင်း ထောင် နေနိုင် ရေး အတွက် အထောက်အကူပြုနိုင်မည့် ကျင့်စဉ်နည်းလမ်းအချို့ကို ဤနေရာ၌ အကြံပြုဖော် ပြလိုသည်။

(က) သူတစ်ပါးနှင့်မနှိုင်းယှဉ်ပါနှင့်။

အပြိုင်အဆိုင်ရှိမှ တိုးတက်သည်ဟူသော စကားတစ်ခုရှိသည်။

သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ပြိုင်ဆိုင်မှုသည် အကျိုးရှိသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်၏။ သို့သော် နေရာတကာ လူတကာကို လိုက်၍ ပြိုင်ဆိုင်နေလျှင်ကား စိတ် ဓာတ် ကျစရာ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ဥပမာ၊ သင်သည် သင်ယုံကြည်သော သို့မဟုတ် သင်စိတ်ဝင်စားသော လုပ်ငန်းတစ်ခု၌ ဘဝကို နှစ်မြှုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည် ဆိုပါစို့။ ထို့ပြင် ထိုလုပ်ငန်း နယ်ပယ်၌လည်း ထိပ်တန်းမှာ ရှိသည်ဟု ဆိုရလောက်သည့် အောင်မြင်မှုမျိုး ရရှိ ထားသည် ဆိုပါစို့။ သင်သည် ထိုနယ်ပယ်အတွင်း အသိအမှတ်ပြုခံရခြင်း၊ ငွေ

ကြေးလည်း အတန်အသင့်ရှိခြင်း၊ ရှေ့အဖို့ ထိုနယ်ပယ်တွင် သြဇာတိက္ကမ ပိုရှိ လာမည့် အလားအလာ ရှိနေခြင်း စသည့်အကြောင်းများကြောင့် မိမိကိုယ်ကို အားရကျေနပ်မှု ရှိနေနိုင်မည် ဖြစ်ပါ၏။

သို့သော် တစ်နေ့တွင် ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့် အမှတ်မထင်ပြန် ဆုံရကာ ထိုသူငယ်ချင်းသည် သင် မထင်မှတ်သော အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ကြွယ်ဝချမ်းသာနေသည်ကို တွေ့ရမည် ဆိုပါစို့။ ရုတ်တရက် သင့်စိတ်၌ သင့် ဘဝသည် သူငယ်ချင်း၏ ဘဝနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် အလွန်နံ့ချာညံ့ဖျင်းလှသည်ဟု ထင်သွားနိုင်ပါသည်။ ငါ တစ်သက်လုံး ပင်ပန်းခံကာ နှစ်မြှုပ်လုပ်ကိုင်လာခဲ့ သမျှသည် အချည်းနှီး အကျိုးမဲ့ပါတကားဟု ခံစားသွားရနိုင်ပါသည်။

ဤသည်မှာ ပရမ်းပတာ နှိုင်းယှဉ်ခြင်း၏ ဆိုးကျိုး ဖြစ်ပါသည်။ သင်သည် ၎င်းသူငယ်ချင်းထက် ပို၍ ချမ်းသာကြွယ်ဝရမည်ဟုသော စိတ်ဖြင့် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ပြီး ယနေ့အချိန်အထိ ခွက်ခွက်လန်အောင် ရှုံး နေဆဲ ဖြစ်သဖြင့် စိတ်ဓာတ်ကျမိသည်ဆိုက သဘာဝကျသေးသည်။ သူ့လမ်း သူ့လျှောက် ကိုယ်လမ်း ကိုယ်လျှောက် လာခဲ့ကြသူများအကြား ရုတ်တရက် ကောက်နှိုင်းယှဉ်ကာ မိမိနိမ့်ကျသည့် အရာမှန်သမျှအတွက် ခံစားနေမည်ဆိုက စိတ်ဓာတ်ကျခြင်းသာ အဖတ်တင်ပေမည်။

အောင်မြင်မှုဟူသည် သူ့ကဏ္ဍနှင့်သူ သူ့နယ်နှင့်သူ သီးခြားစီ ရှိ၏။ နိုင်ငံ ရေး နယ်ပယ်တွင် အောင်မြင်သော်လည်း ငွေကြေးအရာ၌ လုပ်ငန်းရှင်ကို ယှဉ် နိုင်မည် မဟုတ်။ စီးပွားရေးနယ်ပယ်တွင် အောင်မြင်သော်လည်း ကျော်ကြားမှု တွင် အနုပညာရှင်ကို ယှဉ်နိုင်မည် မဟုတ်။

ထို့ကြောင့် သူတစ်ပါးနှင့် ယှဉ်ပြိုင်သည်ဆိုရာ၌ မိမိရွေးချယ်ထားသည့် ကဏ္ဍတွင်သာ ယှဉ်ပြိုင်ရန် သတိပြုရပေမည်။ သို့မဟုတ်ပါက အထက်တွင် ဆို ခဲ့သည့်အတိုင်း စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းမှုကိုသာ မလွဲမသွေခံစားရမည် ဖြစ်သည်။

(ခ) စိတ်ဓာတ်မကျအောင် သတိပြုထိန်းသိမ်းပါ။

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဘီလ်အင်ဒါတန် ပြောသော ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ရှိ၏။ ယင်း ကား၊

တစ်ခါက စာတန်နတ်ဆိုးသည် သူ့လုပ်ငန်းကို စွန့်လွှတ်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ သူ၏ လုပ်ငန်းသုံး ကိရိယာတန်ဆာပလာအားလုံးကို ချရောင်းရန် စီစဉ်၏။ နတ်ဆိုးသည် ဆိုင်တစ်ဆိုင် ဖွင့်လှစ်ကာ သူ၏ ပစ္စည်းကိရိယာများကို လှပစွာ ခင်းကျင်းပြသပြီး ပစ္စည်းအသီးသီး၌ ဈေးနှုန်းတံဆိပ်ကလေးများလည်း

ကပ်ထား၏။ ပစ္စည်းကိရိယာ အမည်များမှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ အာယာတ၊ မစ္စရိယ၊ မာန၊ ရမ္မက် စသည်တို့ဖြစ်သည်။ ဆိုင်၏ တစ်နေရာ၌မူ ထူးထူးခြားခြားလည်း မရှိ။ ကိုင်တွယ်သူအတွက်လည်း အန္တရာယ်ရှိပုံမရသည့် သပ်ပုံသဏ္ဍာန် ပစ္စည်းလေးတစ်ခုကိုတွေ့ရ၏။ ၎င်းပစ္စည်း၌ ကပ်ထားသော ဈေးနှုန်းမှာ အခြားပစ္စည်းဈေးများထက် အတော်ပင် ကြီးမားနေ၏။ ထို့ပြင် ထိုပစ္စည်းမှာ များစွာလည်း သုံးစွဲထားပြီး ဖြစ်ပုံရ၏။

‘ဒါက ဘာပစ္စည်းလဲဗျ။ သူက ဘာကြောင့် သည်လောက်ဈေးကြီးနေရတာလဲ’ ဝယ်သူတစ်ယောက်က နတ်ဆိုးအား မေးသည်။

‘ဒါက စိတ်ဓာတ်ချ ကိရိယာပဲ’ နတ်ဆိုးက ဖြေသည်။

‘သူက ဘာလို့ ကျန်တာတွေထက် အများကြီး ပိုဈေးကြီးနေရတာလဲ’ မေးသူက ထပ်မေးသည်။

‘ဟာ ဒီကောင်က သိပ်အစွမ်းထက်တယ်ဗျ။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ သိစိတ်အာရုံထဲကို ကျွန်တော်တခြားကိရိယာတွေနဲ့ ဘယ်လိုမှ ဝင်လို့ နှိုက်လို့ မရတဲ့ အခါမျိုးမှာ ဒီကောင်ကို သုံးရတယ်။ ဒီကောင် အထဲဝင်လို့ ရသွားပြီဆိုရင် ကျန်တဲ့ ကိရိယာတွေ အားလုံး ထည့်ပြီး လှုပ်ရှားခိုင်းလို့ ရတော့တာပဲ’ နတ်ဆိုးက ရှင်းပြလေသည်။

မှန်သည်။ အနုတ်လက္ခဏာဆောင်သည့် လူ့အပြုအမူများ၊ လုပ်ရပ်များ၏ နောက်ကွယ်၌ ‘စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းမှု’ သည် ပုန်းခိုလျက် ရှိနေတတ်သည်။ မည်သူမဆို နေ့စဉ်ဘဝ၌ စိတ်ပျက်စရာ၊ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ကိစ္စကြီးငယ်များကို မပြတ် ကြုံတွေ့ကြရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့စဉ်ကြုံရသည့် စိတ်ဓာတ်ကျချင်စရာ အကြောင်းတို့ကို သင် မည်သို့ ရင်ဆိုင် ကိုင်တွယ်သွားသနည်း ဟူသော အချက်သည်ပင် ရေရှည်၌ သင့်ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သို့ သင် ရောက်ခြင်း မရောက်ခြင်း ဟူသည်ကို အဆုံးအဖြတ်ပေးသွားမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အကယ်၍ အကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာကြောင့် စိတ်ဓာတ်ကျသည် ဆိုပါစို့။ ငါ့ အပျက်ဘက်ကို တွေးနေမိပြီပဲဟု သတိရကာ ယင်းအတွေးလမ်းကြောင်းထဲမှ မြန်မြန် ရုန်းထွက်နိုင်အောင် ကြိုးစားပါ။ လောကကြီးမှာ အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲဆိုတာ မလွဲမသွေ တွေ့ရမည့် အရာပဲ။ သန်းခေါင်ကျော်ပြီးရင် လင်းအရုဏ်ဦးကို မြင်တွေ့ရမှာပဲ စသည့် အားပေးဆင်ခြင်သော စကားမျိုးများအားဖြင့် မိမိကိုယ်ကို အကောင်းမြင် အပြုတွေ လမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ပြန်တင်ပေးနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ။

ထို့ပြင် အရေးကြီးဆုံးကား မိမိ၏ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကို ပီပီပြင်ပြင်

မြင်ယောင်ကာ အောင်မြင်လျှင် ခံစားရမည့် ဆုလာဘ်များကို မျှော်ခေါ်လျက် အမြဲ နိုးကြားအားတက်နေတတ်သော အလေ့အကျင့်ရအောင် ပျိုးထောင်မွေးမြူ ရေးပင် ဖြစ်သည်။

စိတ်ဓာတ်မကျတတ်သူအား ဘယ်မာရ်နတ်မှ နှောင့်ယှက်ဟန့်တားနိုင် မည် မဟုတ်ပါ။

အခန်း

၅၅

တကယ်ထလုပ်ပါ

အခန်း (၁၁)
တကယ် ထလုပ်ပါ

ဆိပ်ကမ်းသို့ သင်္ဘောဆိုက်ကပ်သည်အထိ
စောင့်ဆိုင်းမနေပါနှင့်။
ကူးထွက်၍ ကြိုပါလေ။
(အမည်မသိ ပုဂ္ဂိုလ်)

သင်သည် သာမန်အနေအထားမျှနှင့် တင်းတိမ်နိုင်သူ မဟုတ်ကြောင်း သင်ရော
ကျွန်တော်ပါ သိကြပါ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း သင်သည် ဤစာအုပ်ကို ဤအခန်း
သို့ တိုင်အောင် ဖတ်ရှုနေခြင်း ဖြစ်၏။

သို့သော် သင့်နည်းတူ ဖတ်ရှုကြသူများထဲမှ အချို့သည် ဖတ်ရှုရုံသက်
သက်တွင်သာ ထက်သန်ကြသူများ ဖြစ်သည်။ ဤစာအုပ်ကို ပြီးဆုံးအောင် ဖတ်
ပြီးသောအခါ၌ စာအုပ်ဆိုင်သို့ သွားကာ အခြား အလားတူ ဘာစာအုပ် ရှိသေး
သနည်းဟု စူးစမ်းရှာဖွေပြီး အသစ်တွေ့လျှင် ထိုအသစ်ကို ဆက်ဖတ်ကြဦးမည်
ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် အဖတ်စခန်းတွင်သာ အချိန်ကုန်လွန်နေကြမည်ဖြစ်၏။

ဤစာအုပ် ဖတ်ရှုသူများထဲမှ အများစုကမူ ဒီအထဲက နည်းလမ်းတွေ
အတိုင်း အကောင်အထည်ဖော်ရမယ်၊ ငါ့ဘဝကို လုံးလုံးလျားလျား ပြောင်းလဲ
ပစ်ရမယ်၊ နောက်တစ်ပတ်လောက်ကျရင် ပြောင်းလဲဖို့ အစီအစဉ်တွေ စလုပ်ရ
မယ် စသည်ဖြင့် မိမိတို့ကိုယ်ကို ကတိပေးကြပြီးလျှင် နောင်ဘယ်သောအခါမျှ
မလုပ်ဖြစ်ကြတော့။

အလွန်နည်းလှသော စာဖတ်သူတစ်စုကမူ စာအုပ်ကိုဘေးချကာ အလုပ် စလုပ်ကြတော့မည် ဖြစ်သည်။

ဖတ်ပြီး သိမ်းထားရုံ သို့မဟုတ် ဖတ်ပြီး မေ့ထားရုံသက်သက်အတွက်သာ ဆိုလျှင် ဤစာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည့် နည်းလမ်းများ၊ အကြံပြုချက်များသည် သင့်အား တစိုးတစိမျှပင် အကျိုးပြုနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ယင်းတို့မှ အကျိုးခံစားရလိုလျှင် ယင်းတို့က ပြဆိုသည့်အတိုင်း တကယ်လက်တွေ့လုပ်ကိုင်ကြည့်ရပေမည်။

လက်တွေ့အသုံးချကြပါ။ တကယ်ထလုပ်ကြပါဟု ကျွန်တော်ပြောသည့် အခါများတွင် ပြန်လည်တုံ့ပြန် မေးမြန်းလေ့ရှိကြသည့် စကားတစ်ခွန်း ရှိ၏။ ယင်းကား၊

‘လုပ်ပါ ဆိုတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ရမှာလဲ တိတိကျကျလေး ပြောပါဦး’ ဟူသောစကား ဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ ထိုကိစ္စကပင် စလုပ်ပါဟု ပြောလိုသည်။ သည်ဘဝ၌ မိမိဘာ ဖြစ်ချင်သလဲ၊ မိမိ၏ ရည်မှန်းချက်သည် ဘာလဲ၊ မိမိ၏ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်သည် ဘာလဲ စဉ်းစားပါ။ စိစစ်ပါ။ သည်ကိစ္စပြတ်ပြတ်သားသားရှိပြီဆိုလျှင် ဘာလုပ်ရမည် ဆိုတာလည်း ပြတ်ပြတ်သားသား တိတိကျကျ ရှိလာပါလိမ့်မည်။

သည့်နောက်တွင် မြန်မြန်ထက်ထက် စတင်လုပ်ကိုင်ဖို့သာ အရေးကြီးပါသည်။ လုပ်ငန်းအသေးစိတ်များကား တကယ်လုပ်လာပြီဆိုသည့်အခါ၌ မှဆိုးစိုင်းသင် ဆိုသကဲ့သို့ အလုပ်ကပင် တတ်မြောက်အောင် သင်ကြားပေးသွားမည် ဖြစ်သည်။

အောင်မြင်မှုဟူသည် တကယ် လက်တွေ့ ထလုပ်မှ ရနိုင်သော အရာမျိုး ဖြစ်ကြောင်း အမြဲသတိပြုသင့်ပါသည်။

ပြိုင်ဘက်ရှိဖို့ လိုသည်

သင်သည် မည်သည့်လုပ်ငန်းမျိုး လုပ်နေသူ ဖြစ်ပါစေ သင်၌ ယှဉ်ပြိုင်ဘက် တစ်ယောက်ယောက်တော့ ရှိသင့်သည်။ အစစ အရာရာလိုက်၍ ပြိုင်ဆိုင်နေမည့် ပြိုင်ဘက်မျိုးကို မဆိုလို။ သင် ရွေးချယ်ထားသော လုပ်ငန်းကဏ္ဍ သို့မဟုတ် နယ်ပယ်တစ်ခုအတွင်း စိတ်သန့်ရှင်းစွာ သင်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်မည့် ပြိုင်ဘက်ကို ဆိုလိုသည်။ ဥပမာ၊ သင်သည် စီးပွားရေးတွင် မည်သူမည်ဝါကို ပြိုင်ဆိုင်မည်၊ လူမှုဆက်ဆံရေးတွင် မည်သူမည်ဝါ၏ အရည်အချင်းကို မိအောင် ကြိုးစားမည် စသည့် သတ်မှတ် ပြိုင်ဆိုင်မှုမျိုး ဖြစ်၏။

လူသည် စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် အကောင်အထည် ပေါ်စေလိုသည့် ဆန္ဒ စိတ်၏ တွန်းအားဖြင့် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားရာ၌ ကြာရှည်လာသည့်အခါ ထို တွန်းအားသည် အရှိန် လျော့ပါးခြင်း၊ ငုပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်၏။ ပြိုင်ဘက် ရှိသည့်အခါ၌မူ ပြိုင်ဘက်သည် သင့်အား မခံချင်စိတ်ကို နှိုးဆွပေးခြင်းဖြင့် မူလအိပ်မက်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဆက်လက်လှုပ်ရှားယှဉ်ပြိုင်ဖြစ်အောင် မကြာခဏ တွန်းအားဖြည့်ပေးနေမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အောင်မြင်တိုးတက်လိုသူ မှန်ပါက ရိုးသားအားကောင်းသော ပြိုင်ဘက်မျိုးကို မိမိအား အားပေးကူညီသူအဖြစ် သဘောပိုက်ထားသင့်ပေသည်။

သို့သော် လူ အတော်များများကား ထိုသဘောမျိုး မရှိကြ။ ထိုနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်သာ ခံယူကြသည်။ စောစောက လုပ်မည်ပြောထားသည့် ကိစ္စတစ်ခု ဘာကြောင့် မလုပ်ဖြစ်သလဲ မေးလျှင် အပြိုင်အဆိုင်တွေ ရှိနေတယ်ဗျာ၊ အဲဒီလူတွေ ကျွန်တော်ဘယ်လိုမှ ယှဉ်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူးဟု ဖြေတတ်ကြသည်။

မှားပေသည်။ အပြိုင်အဆိုင်ကို ရှောင်နေပါက ဘာအလုပ်မျှ လုပ်စရာ ရှိမည် မဟုတ်တော့။ လုပ်ငန်းကိုင်ငန်း ကြီးလေ အပြိုင်အဆိုင် ကြီးမားလေ ဖြစ်၏။ သို့သော် ပြိုင်ဆိုင်မှု ကြီးမားသလောက် ဆုလာဘ်ကလည်း ကြီးမားပါ၏။ ဥပမာ၊ ကျွန်တော်တို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည့် အာမခံလုပ်ငန်းသည် အပြိုင်အဆိုင် ကြီးမားသော လုပ်ငန်းကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့ရှေ့တွင် ဧရာမ ကုမ္ပဏီကြီးများ ထီးထီးမားမား ခိုင်ခိုင်မာမာ ရှိနေသည့်ကြားက ကျွန်တော်တို့ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့က သူတို့ထက် အကျိုးပြုနိုင်သည့် အာမခံထားပုံနည်းလမ်းသစ်များအားဖြင့် ကူညီရန် အသင့်ရှိကြောင်း အာမခံထားမည့်သူများအား ပြောဆိုစည်းရုံးကာ ပြိုင်ပွဲအတွင်းသို့ ကျွန်တော်တို့ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။

ယနေ့ ကျွန်တော်တို့သည် အာမခံလောက၌ ထိပ်တန်းသို့ ရောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့၌ ပြိုင်ဘက်ကင်းနေသည်ကား မဟုတ်ပါ။ အာမခံဈေးကွက်ကို ကျွန်တော်တို့နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရယူနေကြသည့် ပြိုင်ဘက်ကုမ္ပဏီကြီးငယ်များ ရှိမြဲရှိနေသည်သာ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ရှိနေခြင်းအတွက်လည်း ကျွန်တော် ဝမ်းမြောက်ပါ၏။ သည်ပြိုင်ဘက်တွေသည် ကျွန်တော့်အား 'လုပ်ဟ၊ လုပ်ဟ' ဟူ၍ အမြဲတိုက်တွန်းနှိုးဆော်လျက် ရှိ၏။ တက်ကြွစိတ်နည်းပါးစွာဖြင့် နိုးထလာသည့် အချို့သော နံနက်ခင်းများတွင် ပြိုင်ဘက်များအကြောင်း တွေးမိလိုက်ရုံနှင့် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ကျွန်တော့်စိတ်ဓာတ်များ နိုးကြားလန်းဆန်းလာတတ်စမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

လူသည် ထထကြွကြွ မရှိ၊ ပြိုင်ချင် ဆိုင်ချင်စိတ် မရှိဘဲ ရှေ့တန်းသို့

မရောက်နိုင်ပါ။ တစ်ဖက်တွင်လည်း ထကြွပြိုင်ဆိုင်လိုစိတ် ရှိလျှင် ရှိသလောက် အောင်မြင်မှု ရရေးမှာ သေချာလျက် ရှိပါသည်။

လူအများစုတို့မှာ ပြိုင်ဆိုင်လိုသော စိတ်၊ ဇွဲ နည်းပါးကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင်၊ သင့်၌ ထက်သန်ယုံကြည်သော အရာတစ်ခု ရှိမည်၊ ရိုးသားသော စိတ်နှင့် ပြောင့်မတ်တည်ကြည်သော သမာဓိ ရှိမည်၊ ထို့ပြင် ကြီးကြီးကုတ်ကုတ် အားထုတ်တတ်သူလည်း ဖြစ်မည်ဆိုက သင်သည် ဉာဏ် ရာခိုင်နှုန်းမျှသော လူများကို ကျော်လွှားအောင်မြင်သွားမည် ဖြစ်ကြောင်း ဤစာအုပ် ရှေ့ပိုင်း၌ ကျွန်တော် ပြောဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဉာဏ် ရာခိုင်နှုန်းကို အောင်မြင်ရန် မခဲယဉ်းပါ။ ကျန် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းထဲတွင် ထိပ်ဆုံးရောက်ချင်လျှင်ကား ကျားကုတ်ကျားခဲ အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်ရလိမ့်မည်။ ထို ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းထဲက လူတွေသည် ယှဉ်ပြိုင်ရမှာကို မကြောက်သူတွေ၊ ယှဉ်ပြိုင်ရသည့် အလုပ်မျိုးကိုမှ ပို၍ နှစ်သက်တတ်သူတွေ ဖြစ်သည်။ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သည့် အတွေ့အကြုံ အလေ့အကျင့်တွေ ရှိခဲ့သဖြင့် သူတို့မှာ တိုက်ပွဲနည်းဗျူဟာ တွေလည်း စုံလင်ကြွယ်ဝနေကြပြီ ဖြစ်သည်။

သင်သည်လည်း တကယ်ယှဉ်ပြိုင် တကယ်လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့်သာ ဝိရိယတွေ ဇွဲနဲ့ပဲတွေ တက်လာနိုင်သည်။ အရည်အချင်း အစွမ်းသတ္တိတွေ ထက်မြက်လာနိုင်သည်။ ပြိုင်ရင်း ဆိုင်ရင်းပင် သင့်ဘဝသည်လည်း တိုးမြှင့်သထက် မြှင့်ကာ ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်နှင့် နီးကပ်သည်ထက် နီးကပ်လာမည် ဖြစ်သည်။

ကြောက်စိတ်ကို ရင်ဆိုင်ခြင်း

လူအများအား တကယ် ထမလုပ်ဖြစ်အောင် တားဆီးသည့် အခြားအချက်တစ်ခုမှာ ကြောက်စိတ် ဖြစ်သည်။

လုပ်မည် ပြောထားပြီးမှ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြကာ နောက်ဆုတ်သွားကြခြင်းများထဲတွင် ဆယ်ကြိမ်၌ ကိုးကြိမ်သည် 'ကြောက်ရွံ့ခြင်း' ကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့သော် သက်ဆိုင်ရာ ကာယကံရှင်များကား သူတစ်ပါးကို ဖွင့်ဟဝန်ခံမည် ဝေးစွ၊ တစ်ခါတစ်ရံ မိမိကိုယ်တိုင်ပင် သတိမပြုမိဘဲ ရှိတတ်ကြသည်။

ကြောက်စိတ်၏ သဘာဝဆိုး သုံးမျိုးရှိသည်။

(က) ကြောက်စိတ်သည် လူကို အစွမ်းသတ္တိကင်းမဲ့စေသည်။

ကြောက်စိတ် ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးနေချိန်တွင် လူသည် ခွန်အားများ၊ အစွမ်းသတ္တိများအားလုံး ရုပ်သိမ်းခြင်း ခံရသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားတတ်သည်။ ကြောက်စိတ်ကို ဖုံးဖိကာ (ဝါ) ကြောက်သောအရာကို ရှောင်လွှဲကာ အခြားအလုပ်တစ်ခုခုကို

ကောက်လုပ်နေသည့်အခါ မျိုး၌လည်း သင်ကြောက်သော ထိုအရာသည် သင့်
နောက်က တကောက်ကောက် လိုက်ကာ အနှောင့်အယှက် ပေးနေဦးမည်ဖြစ်၏။

ကြောက်၍ ရှောင်တိမ်း ရွှေ့ဆိုင်းထားသော အရာကို ရင်ဆိုင်ပြီးသောအခါ
မှသာ စိတ်သည် ရှင်းလင်းသွားကာ အခြားအလုပ်များကို ကိုယ်အင်အား စိတ်
အင်အား အပြည့်ဖြင့် ထိရောက်စွာ လုပ်ကိုင်နိုင်ပေသည်။

ဆူပါဘိုးလ်ဖလားပြိုင်ပွဲကြီးတွင် လေးနှစ်ဗိုလ်စွဲခဲ့သည့်ပစ္စဘတ် ဘောလုံး
အသင်း၏ နည်းပြဖြစ်သူ ချပ်(က) နိုးလ်က ကြောက်စိတ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဤသို့
ပြောခဲ့သည်။

‘ရှုံးမှာကြောက်တဲ့စိတ်ဟာ ကစားသမားကို ချုပ်ထားသလို ဖြစ်သွားစေ
တယ်။ ‘ငါ’ ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို သတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ငါတို့ နိုင်မယ်မထင်ဘူး။
ရှုံးလိမ့်မယ်ထင်တယ် ဆိုတဲ့ စိတ်ဟာ ကစားသမားကို တစ်လျှောက်လုံး နှောင့်
ယှက်နေပြီး အဲဒီ စိတ်အနှောင့်အယှက်ကြောင့်ပဲ နောက်ဆုံးမှာ ရှုံးရတတ်တယ်။
အဲဒါကြောင့် ပွဲတစ်ပွဲ ကစားတော့မယ်ဆိုရင် ဒီပွဲအတွက် တို့ဘာတွေ ကြိုတင်
ပြင်ဆင် လေ့ကျင့်ရမယ်ဆိုတာကိုပဲ ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားပြီး ပြင်ဆင်တယ်။ ရှုံး
ရင်တော့ ဒုက္ခပဲဆိုတာမျိုးတွေ တွေးပြီး ပူပင်သောက ရောက်နေတာမျိုးကို ကျွန်
တော်တို့ မလိုလားဘူး’

**(ခ) ကြောက်စိတ်သည် အခက်အခဲမျိုးစုံ
ဖန်တီးတင်ဆက်ပေးတတ်သည်။**

အားကစားနည်းပြ အလုပ်အတွက် ပထမဆုံး ကန်ထရိုက်စာချုပ် ချုပ်ရ
စဉ်က ကျွန်တော် အကြီးအကျယ် ရင်ခုန်လှုပ်ရှားခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော်သည်
သည်အလုပ်အတွက် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပြင်ဆင်လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သို့သော်
သည်ကြားထဲကပင် ကျွန်တော်အကြောက်ကြီး ကြောက်နေခဲ့မိသည်။

ကျွန်တော်မှာ ဇနီးနှင့် သားသမီးနှစ်ယောက်ကို စောင့်ရှောက် ထောက်ပံ့
ရမည့်ဝတ္တရား ရှိသည်။ သူတို့ရှေ့ရေးအတွက် ကျွန်တော် တွေးတောပူပင်သည်။
အလုပ်တွင် အဆင်မပြေ အပေါက်အလမ်းမတည့်ဖြစ်ခဲ့လျှင် အားလုံးဒုက္ခရောက်
ကြရမည်။

မအောင်မြင်မှာ ကြောက်သည်စိတ်က ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲ ကြီးစိုးလာ
သည့်အခါ ကျွန်တော့်အရည်အချင်း အစွမ်းအစကို ကျွန်တော် သံသယဖြစ်လာ
သည်။

‘မင်းမှာတကယ်တမ်း အရည်အချင်း ပြည့်ပြည့်ဝဝ ရှိရဲ့လား’ လက်တွေ့

လုပ်ကြည့်တော့မှ ဒုက္ခရောက်နေဦးမယ်'၊ 'မင်းသင်ပေးတဲ့ အသင်းက တစ်ပွဲမှ မနိုင်ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ'။

ဘောလုံးကစားကွင်းတွင် အလှောင်အပြောင်ခံရမှာ၊ နောက်နှစ်အတွက် ဆက်မငှားတော့ပါဟု ဆိုလိုက်လျှင် ထိုမြို့မှ အရှက်တကွ ပြန်လာရမှာ၊ စသည်ဖြင့် ကြုံတွေ့ရနိုင်သမျှ အခက်အခဲများ၊ ဖြစ်နိုင်သမျှ အဆိုးဆုံး အနေအထားများကို ကျွန်တော် တွေးတော မြင်ယောင်နေမိခဲ့သည်။

(ဂ) ကြောက်စိတ်သည် ကူးစက်ရောဂါတစ်ခုပမာ ပြန့်ပွားတတ်သည်။

ကြောက်စိတ်သည် ၎င်းဘာသာ လောင်စာထိုးကာ ပွားများတတ်သကဲ့သို့ နီးစပ်သူ အခြားလူများသို့လည်း ကူးစက်ပြန့်ပွားတတ်သော သဘောရှိ၏။

သင်သည် လုပ်ငန်းဌာနတစ်ခု၌ အကြီးအကဲတစ်ဦးဖြစ်နေသည်ဆိုပါစို့။ ဆောင်ရွက်ရမည့် အလုပ်တစ်ခု သို့မဟုတ် ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရမည့် ပြဿနာတစ်ခုအတွက် သင် ကြောက်ရွံ့ နောက်တွန့်ခြင်း ဖြစ်နေမည်ဆိုပါက ယင်းကြောက်စိတ်သည် သင်၏ လက်အောက်၌ လုပ်ကိုင်နေသူများသို့ပါ အလျင်အမြန် ကူးစက်ပြန့်ပွားသွားမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ခေါင်းဆောင်ကောင်းမှန်လျှင် ဘယ်သောအခါမျှ ကြောက်စိတ်ကို မဖော်ပြရ၊ မိမိချီတုံ့ချတုံ့ဖြစ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်ဆုတ်ရကောင်း မလားဟု တွေးနေပြီဖြစ်ကြောင်းလည်း ဘယ်သောအခါမျှ မပေါ်လွင်စေရဟူ၍ ဆိုမိန့်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ပြီးခဲ့သည့် အခန်း၌ ကျွန်တော်သည် ဘော်ဘီဗျီဆန်၏ နောက်မဆုတ်တတ်သော စိတ် ဇွဲအကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ဘတ်စကက်ဘောနည်းပြအလုပ်မှ နုတ်ထွက်ကာ အာမခံလုပ်ငန်းထဲသို့ ဝင်လာသည့် ဗျီဆန်သည် အစပိုင်း၌ အလွန်ဒုက္ခရောက်ပါသည်။ ဒုက္ခရောက်ရသည့် အဓိက အကြောင်းမှာ လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ နားမလည်သေးခြင်းကြောင့် မဟုတ်ပါ။ မည်သို့ လုပ်ကိုင်ရမည်ကို သိနေပါလျက် ထမလုပ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

သူ ထမလုပ်သည့်အဓိက အကြောင်းရင်းကား ကြောက်ရွံ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် အရှက်အကြောက် အလွန်ကြီးသည်။ ထို့ပြင် မိမိ စကားသွားစမိသည့် အခါ တစ်ဖက်လူက ငြင်းဆန်လိုက်မှာကို သူ ကြောက်သည်။ တစ်နည်းပြောရလျှင် အရေးနိမ့်မှာကို သူကြောက်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူသည် ရုပ်ကွက်တွင်း

တစ်အိမ်တက် တစ်အိမ်ဆင်း သွားရောက်၍ အာမခံထားရှိရေး စည်းရုံးကြော်ငြာ မည်ဟူသော သူကိုယ်တိုင် စဉ်းစားချမှတ်ထားသည့် အစီအစဉ်ကို လက်တွေ့ အကောင်အထည်မဖော်ဖြစ်ဘဲ နေ့ရွှေ့ညရွှေ့နှင့် ရက်ပေါင်းများစွာရွှေ့လာနေခဲ့ မိသည်။ ထိုအတွင်း သူ စိတ်ချမ်းသာနေသလားဟု မေးလျှင် လုံးဝ စိတ်မချမ်း သာ။ သူ စိတ်ထဲမှာ အမြဲ တန့်နဲ့ ခံစားနေရသည်။

သူတစ်ပါးကိုသာ ညာ၍ ရမည်၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ညာ၍မရ။ တဖြည်းဖြည်း ကိုယ့်ကိုကိုယ် အထင်သေးလာသည်။ မကျေမနပ် ဖြစ်လာသည်။ သည်းမခံနိုင် ဖြစ်လာသည်။

တစ်ခုသော စနေနေ့မှာတော့ သူ ယတိပြတ်ဆုံးဖြတ်ကာ အဝတ်အစား လဲပြီး မိမိနေအိမ်အနီး ရပ်ကွက်ထဲသို့ သူ ဆင်းလာခဲ့သည်။ ပထမဆုံး အိမ် တစ် အိမ်ကို စ၍ တံခါးခေါက်သည်။ လူတစ်ယောက် တံခါးဖွင့်ပေးသည်။ ရုတ်တရက် သူ ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားသည်။ သူ ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်း ခုန်နေသည်။ နောက်တော့ သူ ကြိုတင်စဉ်းစားထားသည့်အတိုင်း အိတ်ထဲက သူ့အလုပ်ကတ် ပြားကို ထုတ်ပြကာ 'တစ်ဆိတ် ခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ဘော်ဘီဗျီဆန်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ အိမ်နီးချင်းတွေပါပဲ။ ကျွန်တော်က လမ်းအောက်ပိုင်းမှာ နေပါ စာယ်၊ မနက်စောစောကြီးလာပြီး အနှောင့်အယှက်ပေးတယ်လို့တော့ မထင်ပါ နဲ့ဗျာ၊ ကျွန်တော့်အလုပ်ကတ်ပြားလေး ပေးရုံသက်သက် လာတာပါ' စသည်ဖြင့် မိနစ်ဝက်မျှ အသက်ပင် မရှုဘဲ တောက်လျှောက်ကြီး ပြောချလိုက်သည်။

အိမ်ရှင်က သူ့ထံမှ ကတ်ပြားကိုယူကာ သူ့အား ကျေးဇူးတင်ပါသည်ဟု ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး တုံ့ပြန်လိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် နောက်တစ်အိမ်၊ နောက်တစ်အိမ် ဆက်၍ သွားသည်။ ထိုနေ့ တစ်နေ့တည်း သူ ရောက်ခဲ့သော အိမ်ပေါင်းမှာ ၆၈ အိမ်တိတိ ဖြစ်သည်။ အိမ် ငါးအိမ် ခြောက်အိမ်ခန့်တွင်မူ အိမ်ရှင် မရှိ။ ဆယ့်ငါးအိမ်ခန့်ကမူ သူ့အား 'လာ ပါ၊ အချိန်မရွေး ဝင်ပါ' ဟု ဖိတ်မန္တ က ပြုသည်။ လူငါးယောက်ခန့်ကတော့ အာ မခံကိစ္စကို သေသေချာချာ ဆွေးနွေးရန်အတွက် သူနှင့် ရက်ချိန်းညှိလိုက်ကြ သည်။

ထိုနေ့ တစ်နေ့လုံး သူခံခဲ့ရသော နေရာဟူ၍ တစ်နေရာသာ ရှိသည်။ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ထံမှာ ဖြစ်သည်။ သူ တံခါးခေါက်၍ အမျိုးသမီး တံခါးဖွင့်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဘော်ဘီက မိတ်ဆက်စကားပြောသည်။ သူ့စကား စရုံသာ ရှိသေး အမျိုးသမီးက 'တော်ပြီ၊ တော်ပြီ၊ အိမ်ပေါက်စေ့ ဈေး လိုက်ရောင်းတဲ့ ဈေးသည်တွေကို ကျွန်မ အယုံအကြည်မရှိဘူး' ဟု ဆိုသည်။

ဘော်ဘီက အလွယ်တကူ နောက်မဆုတ်ဘဲ အဆင်ပြေအောင် ဆက်ပြောကြည့်ရန် ကြိုးစားသည့်အခါ အမျိုးသမီးက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပင် စကားစ ဖြတ်ကာ တံခါးကို ပြောင်းခနဲ ဆောင့်ပိတ်လိုက်လေသည်။

ဘော်ဘီ အတော်ပင် ရှက်သွား ခံစားသွားရသည်။ နောက်တစ်အိမ်ပင် မကူးရဲတော့သလို ဖြစ်ကာ အတန်ကြာအောင် တွေ့၍ ရပ်နေမိသည်။ ထို့နောက် မှ အားတင်းက စောစောက ပုံစံအတိုင်း ဆက်လုပ်ပြန်သည်။

တကယ်တော့ လူတွေသည် မဆိုးပါ။ များသောအားဖြင့်ကား ယဉ်ကျေးမှု ရှိသူ၊ အားနာတတ်သူ၊ ခင်မင်တတ်သူတွေသာ များပါသည်။ တချို့လူများ ဆိုလျှင် ‘ထိုင်စမ်းပါဦးဗျ’ ဆိုကာ စကားတွေ အကြာကြီး လျှောက်ပြောနေတတ်သဖြင့် ကိုယ်ကပင် စကားစ ဖြတ်ယူရတတ်သေးသည်။

ကျွန်တော်သည် အိမ်ပေါက်စေ့ ဈေးလည်ရောင်းသော အလုပ်အား ပျော်စရာကောင်းသော အလုပ်ဖြစ်သည်။ နည်းမှန်လမ်းမှန်ဖြစ်သည်ဟူ၍ အကြံပြုပြောဆိုနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ စင်စစ် ထိုဈေးရောင်းနည်းသည် ကျွန်တော် သဘောကျနှစ်သက်သည့် နည်းလမ်းတစ်ရပ်လည်း မဟုတ်ပါ။ ဘော်ဘီသည် သူ ကြောက်ရွံ့သော အလုပ်တစ်ခုကို မည်သို့ရင်ဆိုင် လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြောင်း တင်ပြလိုသဖြင့်သာ ယင်းကိစ္စကို ထည့်သွင်းပြောဆိုနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ပိုင်း၌ ဘော်ဘီသည် ယင်းလုပ်ငန်းပုံစံကို ဆက်လက်ကျင့်သုံးခြင်း မပြုခဲ့တော့ပါ။ သို့သော် ထိုစဉ်ကမူ ဘော်ဘီသည် ထိုအလုပ်ကို ဇွတ်အတင်း လုပ်ခဲ့ခြင်းကြောင့်သာ ကြောက်စိတ်များ ပြယ်ပျောက်ကာ လုပ်ငန်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည့် အရာမှန်သမျှကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ လုပ်တတ် ကိုင်တတ်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အောင်မြင်ရေး ပညာရှင်ကြီး နဂိုလီယန်ဟေးလ်က ‘ကြောက်သောအရာကို လုပ်ပါ။ ကြောက်စိတ် ချုပ်ငြိမ်းသွားမည်မှာ မုချဖြစ်သည်’ ဟူ၍ ဆိုခဲ့သည်။

မှန်သည်။ သည်အဆိုကို ကျွန်တော် လုံးဝဥသံ့လက်ခံယုံကြည်သည်။ လုပ်ငန်းအောင်မြင်ရေးအတွက် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သော အရာဖြစ်သည်ဟု သိမြင်ထားပါလျက် လုပ်ရမှာ ကြောက်နေတာမျိုး ရှိနေပါသလား။ ဇွတ်အတင်း ရင်ဆိုင် လုပ်ကိုင်ပစ်လိုက်ပါဟု ကျွန်တော် တိုက်တွန်းလိုသည်။

ထလုပ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သင့်ကို ဖိစီးနေသော ကြောက်စိတ်ကြီး ကွယ်ပျောက်သွားမည်။ ကြောက်စိတ် ပျောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အောင်စိတ် ဝင်လာမည်။

ကြောက်စိတ်ကို ပယ်ပျောက်သည့် အလေ့အကျင့် ရလိုလျှင် လောလောဆယ် သင့်မှာ ဘာတွေ လုပ်စရာရှိသလဲ စဉ်းစားပါ။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြကာ

သင်ရွှေ့ဆိုင်းလာခဲ့သည့် အလုပ်ကြွေးများစာရင်းကို ချရေးပါ။ တစ်ခုစီကို စဉ်းစား စိစစ်ကြည့်လျှင် ယင်းအလုပ်အားလုံးကိုပင် သင်တစ်နည်းနည်း ကြောက်ရွံ့သဖြင့် အမှတ်မဲ့ဖြစ်စေ၊ သိလျက်နှင့်ဖြစ်စေ ရွှေ့ဆိုင်းနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုမိလာပါလိမ့်မည်။ ထို့နောက်တွင် သင်ကြောက်၍ ရှောင်ခဲ့သည့် ယင်းအလုပ်များအနက်မှ တစ်ခုကို ဦးစွာရွေးချယ်ပြီး အမြန်ဆုံး စ၍ လုပ်ကိုင်ပါ။

လုပ်ကိုင်ပြီးစီးပြီးဆိုလျှင် ယင်းအလုပ်ကို အကြောက်စာရင်းမှ ပယ်ရှင်းလိုက်နိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း အားတက်ဂုဏ်ယူစွာ ကြေညာသည့်အနေဖြင့် 'ပြီးစီး' ဟူ၍ ၎င်းအလုပ်အမည် နံပါတ်စဉ်ဘေးတွင် စာလုံးကြီးကြီးဖြင့် ရေးထိုးထားလိုက်ပါ။

ကြောက်သော အလုပ်တစ်ခုကို အောင်မြင်နိုင်ပြီဆိုလျှင် ကျန်သောအလုပ်များအား ဆက်လက်လုပ်ကိုင်အနိုင်ယူရဲသည့် စိတ်ဓာတ် ဝင်လာတော့မည် ဖြစ်သည်။

တကယ်ထလုပ်သူအတွက် အကြံပြုချက်

တကယ် ထလုပ်သူများအတွက် အောင်မြင်ရေး အထောက်အကူပေးနိုင်မည့် အချက်တချို့ အကြံပြုတင်ပြလိုပါသေးသည်။ ယင်းတို့မှာ၊

(၁) 'နည်းနည်းကလေး ပိုလုပ်' တတ်သော အလေ့အထ မွေးမြူပါ။

လုပ်ငန်းကြီး လုပ်နေသူသည် သူတစ်ပါးထက် နည်းနည်းဖြစ်စေ အလုပ်များနေသူ ဖြစ်သည်။ ငွေကြေး အမြောက်အမြား ရရှိနေသူသည် သူများထက် နည်းနည်းဖြစ်စေ အားလပ်ချိန် ပို၍နည်းပါးသူ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် သာမန်အလုပ်ကြီးစားရုံမျှမဟုတ်၊ အခြားကြီးစားသူများထက် နည်းနည်းကလေး ဖြစ်စေ ပို၍ ကြီးစားသူများဖြစ်သည်။ သူတို့သည် လုပ်ငန်းထဲ၌ နည်းနည်းဖြစ်စေ ပို၍ မြုပ်နှံထားကြသည်။ သူတို့သည် လုပ်ငန်းအတွက် ဘဝကို ပေးအပ်ထားရာ၌ သူတစ်ပါးထက် နည်းနည်းဖြစ်စေ ပိုမိုကြသူများ ဖြစ်သည်။

ခြံ၍ ပြောရလျှင် သူတို့သည် မိမိတို့ဘဝ တိုးတက်အောင်မြင်ရေးအတွက် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည့် လုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင်ရာ၌ သူတစ်ပါးထက် နည်းနည်းကလေးဖြစ်စေ ပိုကဲလုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသဖြင့် သူတစ်ပါးထက် ထိုးထွက်လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

နာမည်ကျော် ဘော (စ) ဘော သမား ပီ (တ) ရို စ်၏ စကားတစ်ခွန်းကို ကိုးကား၍ ပြောလိုပါသည်။

‘ဘယ်ကိစ္စပဲ လုပ်လုပ် ၁၁၀ ရာခိုင်နှုန်း စိုက်ထုတ်ပြီး လုပ်ဖို့ လိုတယ်ဗျ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခင်ဗျားက ရာနှုန်းပြည့် လုပ်ထားတယ်ဆိုပါစို့။ တစ်ဖက်က ကိုယ့်လိုပဲ ရာနှုန်းပြည့် ကြိုးစားထားတဲ့လူနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ရတဲ့အခါ ကျတော့သူလဲ မနိုင် ကိုယ်လဲ မနိုင် သရေပွဲဖြစ်သွားမယ်။ ကိုယ်က ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း အပိုဆောင်းပြီး ကြိုးစားထားလိုက်တဲ့အခါ အောင်မြင်နိုင်တဲ့ အခွင့်အလမ်းရှိလာတယ်’ ဟူ၍ ရို.စ်က ဆိုခဲ့ပါသည်။

(၂) တစ်ခုတည်းပဲ ရွေးလုပ်ပါ။

မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်စေ လုပ်ငန်းပေါင်းစုံကိုကား လုပ်ကိုင်နေနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ နေရာတကာ နယ်တကာတွင် မိမိချည်း ဂရိတ်ဖြစ်ချင်နေ၍လည်း ရမည် မဟုတ်ပေ။

လူ အတော်များများမှာ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို စိတ်ဝင်စားသည်။ ကောက်လုပ်သည်။ သို့သော် အခက်အခဲလေး နည်းနည်းကြိုလာလျှင် သည်အလုပ်ကို ငါ့ သိပ်စိတ်မဝင်စားတော့ဟုဆိုကာ နောက်တစ်ခုကို ပြောင်း၍ စိတ်ဝင်စားပြန်သည်။ ပြောင်း၍ လုပ်ပြန်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဟိုရွှေ့သည်ပြောင်းလုပ်ကာ နောက်ဆုံး၌ အချိန်တွေ ကုန်ခြင်း အားထုတ်မှုတွေ အကျိုးမဲ့ ဖြစ်ရခြင်းသာ အဖတ်တင်လေသည်။

ထို့ကြောင့် အကောင်းဆုံးနည်းမှာ မိမိစိတ်အဝင်စားဆုံး အရာတစ်ခု မိမိဘဝအတွက် အသင့်တော်ဆုံး အကောင်းဆုံးအရာတစ်ခုကို ရွေးချယ်ကာ ယင်းအား မိမိ၏ တစ်ဘဝတာ လုပ်ငန်းအဖြစ် သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းလိုက်ရန် ဖြစ်သည်။ ထိုနောက်တွင် အထက်၌ ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ယင်းလုပ်ငန်းထဲသို့ ၁၁၀ ရာခိုင်နှုန်း သာ နှစ်မြှုပ်စိုက်ထုတ် လုပ်ကိုင်ပါလေ။

(၃) အခြေအနေနှင့် လိုက်လျောညီထွေကျင့်သုံးတတ်ပါစေ။

သတ္တဗေဒပညာရှင် တွေးခေါ်ရှင်ကြီး ချားလ်(စ) ဒါဝင်သည် သတ္တလောကကို စူးစမ်းလေ့လာပြီးနောက် ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေနှင့် လိုက်လျောညီထွေနေထိုင်နိုင်သည့် သတ္တဝါတို့သည် ရှင်သန်ကြပြီး ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်း မရှိသော သတ္တဝါတို့ မျိုးပြုတ်ပျက်သုဉ်းကြရကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

ယနေ့ လူသားများသည် ပြောင်းလဲသော ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားများနှင့် လျော်ညီစွာ မိမိကိုယ်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲလာနိုင်ခဲ့ကြသဖြင့်သာ လူတစ်ပိုင်း မျောက်တစ်ပိုင်း ဘဝမနေ၍ သတ္တလောက၏ အကြီးအမှူးများဘဝသို့ တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုနည်းတူ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းလောက၌လည်း ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားများသည် ပြောင်းလဲလျက် ရှိ၏။ အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်ရန် နည်းလမ်းများသည်လည်း ပြောင်းလဲလျက် ရှိ၏။ ပြောင်းလဲမှုများနှင့်အညီ မလိုက်ပါနိုင်လျှင် လုပ်ငန်းအောင်မြင်မည် မဟုတ်။ ယခင်က အောင်မြင်ခဲ့ဖူးသည်ဆိုလျှင်လည်း ပြောင်းလဲသော အခြေအနေသစ်တွင် အောင်မြင်မှုကို ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းထားနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။

ဥပမာ၊ မော်တော်ကားလုပ်ငန်းဆိုပါစို့။ အမေရိကန်ကားများသည် ကမ္ဘာတွင် ရေပန်းစားခဲ့သည်။ ရေပန်းစားသည့်အလျောက် အမေရိကန်ကား ကုမ္ပဏီကြီးများ ကြီးပွားခဲ့သည်။ သို့သော် လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်နှစ် အနှစ်နှစ်ဆယ်ကာလအတွင်း ကမ္ဘာ၌ လောင်စာဆီ အကျပ်အတည်းများ ကြုံခဲ့ရာ ယင်းအပြောင်းအလဲကို အကြောင်းပြု၍ ကားသုံးစွဲသူတို့လောကတွင် အကြိုက်ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ဆီစားများသည် အမေရိကန်ကားများအစား ဆီစားနည်းသည့် ဂျပန်ကားများကို ပို၍ စိတ်ဝင်စားလာကြသည်။ ကားဈေးကွက်တွင် ဂျပန်ကားများ တစ်ဟုန်ထိုး တိုးတက်လာသည့်အချိန်တွင် အမေရိကန် ကားလုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီကြီးများ ဇောက်ထိုး ကျဆင်းသွားခဲ့သည်။

အခြေအနေ အပြောင်းအလဲနှင့်အညီ အမိလိုက် ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်ခြင်း မရှိသဖြင့် ကျဆုံးရသည့် နမူနာတစ်ခု ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးလောက၌ လိုက်ကြည့်လျှင် အခြားနမူနာတွေ အမြောက်အမြား တွေ့ရနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် အလုပ်လုပ်သည့် နေရာ၌ သူများထက် လုံ့လဝီရိယ စိုက်ထုတ်ရုံဖြင့် မပြီး၊ အခြေအနေ အချိန်အခါကို ကြည့်ကာ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ လုပ်ကိုင်ပါမှ အောင်မြင်မှု ရနိုင်သည်ကိုလည်း သတိပြုသင့်ပါသည်။

(၄) အတုယူစရာ စံပြုပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် မွေးထားပါ။

လူတိုင်း လူတိုင်းပင် အခါအားလျော်စွာ မိမိကိုယ်ကို စိတ်သစ် သွေးသစ် လောင်းပေးရန် လိုအပ်လေ့ရှိသည်။ လုပ်ငန်းအဆင်မပြေသည့် ကာလမျိုး၊ စိတ်ဓာတ် ကျမိသည့် အချိန်မျိုးတွင် ပြန်၍ အားပေးမြှင့်တင်နိုင်သည့် အထိရောက်ဆုံးနည်းတစ်ခုကား အားကျအတုယူဖွယ်ကောင်းသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို ဖတ်ရှုခြင်း ဖြစ်၏။

အကောင်းဆုံးကား မိမိမျက်စိတွင် အပြစ်အနာအဆာဟူ၍ လုံးဝ (နီးပါး) မမြင်မိလောက်အောင် လေးစားကြည်ညိုထားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ယောက် သို့မဟုတ် နှစ်ယောက် သုံးယောက်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်များကို ဆောင်ထားကာ စိတ်အားငယ်လာသည့်အခါတိုင်း ကောက်ယူဖတ်ရှုခြင်း ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာကျော်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို ဖတ်ရှုကြည့်လျှင် အချောင်ကြီးပွားသူဟူ၍ တစ်ယောက်မျှ မရှိဘဲ မိမိရွေးချယ်သည့် နယ်ပယ်၌ အကြိတ်အနယ် ကျားကုတ်ကျားခဲ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရင်းဖြင့်သာ ထိပ်တန်းသို့ ရောက်ကြသူတွေချည်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရမည် ဖြစ်သည်။ အခက်အခဲ အတားအဆီးများကို ၎င်းတို့ ကြံ့ကြံ့ခံ ကျော်ဖြတ်ကြပုံများအကြောင်း ဖတ်ရှုရင်း မိမိလည်း စိတ်ဓာတ်များ ပြန်လည်နိုးကြားတက်ကြွလာမည် ဖြစ်ပေသည်။

(၅) အန္တရာယ်ကို သတိပြုပါ။

အန္တရာယ်ကို ကြိုတင်တွေးတောကာ သတိဝီရိယဖြင့် လုပ်ကိုင်ခြင်းနှင့် အစစ တွေးကြောက်နေခြင်းတို့ မတူညီကြပါ။ ကြောက်ရွံ့သူသည် မလုပ်ရဲမကိုင်ရဲ၊ မလုပ်တတ် မကိုင်တတ် ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ သတိဝီရိယသမားကား ဘာအန္တရာယ် ကြုံနိုင်သလဲ၊ ဘာအခက်အခဲတွေ ရှိနိုင်သလဲဟူသည်ကို ကြိုတင်မြော်မြင်ကာ ယင်းအတွက် ပြင်ဆင်ခြင်း ပြုလေသည်။

သင့်အနေနှင့် တစ်လအတွင်း အလုပ်ငယ်ဆယ်ခု ပြီးစီးမှသာ သင်ချမှတ်ထားသည့် အစီအစဉ်အတိုင်း ဆက်လက်လည်ပတ်သွားနိုင်မည် ဆိုပါစို့။ သင်သည် အန္တရာယ်ကို မြော်မြင်တတ်သူမျိုးဖြစ်က အလုပ်မပြီးသဖြင့် အစီအစဉ်တွေ ပျက်ရသည် ဆိုတာမျိုး မဖြစ်စေရန်ဟူသော ဆန္ဒဖြင့် ယင်းတစ်လအတွင်း အလုပ်ငယ် ဆယ်ငါးခုအထိပြီးအောင် သတိဝီရိယဖြင့် လုပ်ကိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ထိုပြင် အန္တရာယ်ကို မြော်မြင်တတ်သူသည် မိုးစာ သို့လျှောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်များကဲ့သို့ ချွေတာစုဆောင်းသည့် အလှေအထကောင်းမျိုးလည်း မလွဲမသွေ ရရှိနေတတ်သည်။ ချွေတာစုဆောင်းခြင်းဟူသည်ကား ကြီးပွားခြင်း၏ အခြေခံအကြောင်းတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

တန်ရာတန်ဖိုး မပေးဘဲ ဘယ်အရာကိုမျှ မရနိုင်

ထိုင်နေ၍ ဘာမျှဖြစ်မလာနိုင်ဆိုသော စကားကို လူတကာပြောကြသည်။ ထိုစကားသည် အလွန်ရိုးစင်းသောစကား ဖြစ်သကဲ့သို့ အလွန်လည်း မှန်ကန်လှပါသည်။

ဤလောက၌ တန်ရာတန်ဖိုး မပေးဘဲ ဘယ်အရာကိုမျှ မရနိုင်ပါ။ ကံကောင်းလွန်းသောကြောင့် ကုဋေရှစ်ဆယ် သူဌေးသားအဖြစ် မွေးဖွားလာပြီး ဉာဏ်၊ ဝီရိယ စိုက်ထုတ်ခြင်း မရှိသဖြင့် နေ့ချင်းညချင်းပင် သူဌေးဘဝမှ ခွေးဘဝသို့ ကျဆင်းသွားရသူတွေ ယနေ့လည်း ရှိနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။

တန်ရာတန်ဖိုး မပေးဘဲ ဘာမျှ မရနိုင်သကဲ့သို့ မိမိဘက်က စိုက်ထုတ်

ပေးအပ်မည်ဆိုလျှင်လည်း ထိုက်ထိုက်တန်တန် ပြန်၍ရရှိခံစားရခြင်းမှာ လောက ဓမ္မတာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်၊

ဤဘဝ၌ သင် ဘာဖြစ်ချင်ပါသလဲ။

စဉ်းစားပါ။ စိတ်ကူးယဉ်ကြည့်လိုက်ပါ။ အောင်မြင်လျှင် ခံစားရမည့်ဘဝ ကို မြင်ယောင်မှန်းဆကြည့်လိုက်ပါ။ ပြီးလျှင် လက်တွေ့ကျကျ ဆင်ခြင်သုံးသပ် ကာ ဘာက စလုပ်ရမည်ကို ဆုံးဖြတ်။ ထို့နောက် ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားသည့် အတိုင်း နောက်မဆုတ်တမ်း လုပ်ပေတော့။

ရှေ့မှာ အုတ်နံရံရှိနေသည်ဟု ဘေးလူက လှမ်း၍သတိပေးသည် ဆိုပါ စို့။ သေချာအောင် ခေါင်းနှင့်ဆောင့်ကြည့်ပါ။ ခေါင်းဖုသွားသည်။ နာကျင်သွား သည်ဆိုလျှင် အုတ်နံရံဖြစ်ကြောင်း သေချာပြီ။ သို့သော် နောက်မဆုတ်ပါနှင့်ဦး။ ခွေးတိုးပေါက် ရှိသလားလိုက်ကြည့်ပါ။ ချိတ်တက်၍ ရမလားစမ်းကြည့်ပါ။ လှေကားဖြင့် ထောင်တက်၍ ရမလား၊ လှေကား လိုက်ရှာကြည့်ပါ။ ဘေးမှ ကွေ့ ပြီး သွားလို့ရမလား သိရအောင် နံရံအတိုင်း ဟိုဘက်သည်ဘက် လျှောက်သွား ကြည့်ပါ။

နောက်မဆုတ်ပါနှင့်။ နောက်ဆုတ်သောသူသည် ဘယ်သောအခါမျှ ရှေ့ သို့ ရောက်မည်မဟုတ်။ ပန်းတိုင်ကို လှမ်းကိုင်နိုင်မည် မဟုတ်။ အောင်မြင်မှု ရ လိမ့်မည် မဟုတ်။

နည်းလမ်းရှာ၊ ထလုပ်။

နည်းလမ်းရှာ၊ ထလုပ်။

နည်းလမ်းရှာ၊ ထလုပ်။

နောက်မဆုတ်တမ်း ကြိုးပမ်းအားထုတ်သူအား မအောင်မြင်အောင် မည် သူမျှ တားဆီးမထားနိုင်ပါ။

အခန်း

၅

သတိ

မိမိအသိုက်ကိုမိမိမပြုဖျက်မိစေနှင့်

အခန်း (၁၂)

သတိ

မိမိအသိုက်ကို မိမိ မဖြူဖျက်မိစေနှင့်။

လောက၌ ဖျက်စီးခြင်း အကြောင်းတရားများထဲတွင်
မိမိကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းသည်
အဆိုးဝါးဆုံး၊ အထိခိုက်ဆုံး၊ အပျက်အစီးဆုံး အရာ ဖြစ်ချေသည်။

သင့်စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ကြီးကို အကောင်အထည်ဖော်ရေးအတွက် စနစ်တကျ
စီစဉ်ပြင်ဆင်ကာ တာထွက်တော့မည် ဆိုသည့်အချိန်တွင် သတိပေးစကားလေး
တစ်ခွန်းလောက် ပြောလိုက်ချင်ပါသည်။

‘အောင်မြင်မှု’ ဟူသော အရာနှင့် ပတ်သက်သည့် စဉ်းစားစရာလေးတစ်ခု
ဖြစ်ပါသည်။

ဆိုပါစို့။ သင်သည် လုပ်ငန်းပိုင်းဆိုင်ရာ၌ သင် မျှော်လင့်ရည်မှန်းထားခဲ့
သည့် ပန်းတိုင်အနေအထားသို့ ရောက်ရှိမည်၊ ငွေကြေးအရလည်း ယခုထက်
အဆပေါင်းများစွာ ကြွယ်ဝချမ်းသာမည်ဆိုလျှင်ပင် သင် ‘အောင်မြင်မှု’ ရပြီဟု
ဆိုတော့မည်လော။

မဆိုနိုင်သေးပါ။ ယင်းအချက်များသည် ‘အောင်မြင်မှု၏ အစိတ်အပိုင်း’
များ (၀၁) အချို့သော သွင်ပြင်လက္ခဏာများဖြစ်သည် မှန်ပါ၏။ သို့သော် ယင်း
တို့ချည်း သက်သက်ဖြင့်ကား အောင်မြင်ပြီဟု မဆိုနိုင်သေးပါ။ ယင်းအစိတ်
အပိုင်းများ ပြည့်စုံနေသော်လည်း ဘဝ၏ အခြားသော ကဏ္ဍရပ်များတွင် မပြည့်

မစုံဖြစ်နေမည်။ ချို့တဲ့ပျက်ယွင်းနေမည်ဆိုလျှင် စာရင်းချုပ်သည့်အခါ၌ သင်သည် မအောင်မြင်သူ တစ်ယောက်ပင် ဖြစ်နေချေဦးမည်။

ဘဝတစ်ခုအောင်မြင်မှု ရှိမရှိဟူသည်ကို ကာယကံရှင်၏ မိမိကိုယ်တိုင် အပေါ် ခံယူချက်က နောက်ဆုံး အဆုံးအဖြတ်ပေးသွားတတ်စမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

ဘေးလူများက ငေးကြည့်ကာ 'ဒီလူကတော့ဗျာ၊ ကံကောင်းသလား မမေးနဲ့၊ ဘာလုပ်လုပ် အောင်မြင်တယ်ဗျာ၊ ပိုက်ဆံဆိုတာ ထားစရာ နေရာတောင် ရှိရဲ့လား မသိဘူး၊ ဩဇာအရှိန်အဝါလဲ ကြီး၊ တကယ့်ကို ပြည့်စုံအောင်မြင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါပဲ' ဟု ချီးမွမ်းအံ့ဩနေကြဆဲ အချိန်တွင် ကာယကံရှင်က မိမိကိုယ်ကို မှန်ထဲကြည့်ရင်း 'မင်းဟာ တကယ်ရူးတဲ့အကောင်ပဲ၊ လူ့ဘဝမှာ ဘယ်ဟာဟာ အပေါ်ယံ ပကားသန၊ ဘယ်ဟာက တကယ့်အနှစ်သာရဆိုတာတောင် မင်း ခွဲခြားနားမလည်ခဲ့ဘူး၊ ခုတော့ ငွေပုံပေါ်မှာ ထိုင်နေပေမယ့် မင်းဘဝဟာ ဘာများ အဓိပ္ပာယ်ရှိသေးသလဲ၊ ဆက်ပြီး အသက်ရှင်နေဖို့တောင် မကောင်းတော့ဘူး' စသည်ဖြင့် ရှုတ်ချပြစ်တင် ကဲ့ရဲ့ချင်နေမိမည်ဆိုလျှင် ထိုဘဝသည် အောင်မြင်သော ဘဝဟု ဆိုနိုင်စရာအကြောင်း ရှိပါဦးမည်လော။

ထိုကဲ့သို့သော အဖြစ်မျိုး ကြုံခဲ့ရဖူးသူတွေ အမြောက်အမြား ရှိသည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် အောင်မြင်သည်။ သို့သော် အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေ။ သားက မူးယစ်ဆေး စွဲသွားသည်။ မိမိအနီးမှာ မိတ်ဆွေစစ် မရှိ။ ရန်သူတွေသာ ပိုင်းနေသည်။

ထိုသူမျိုးသည် လက်ဝယ်၌ ဓနငွေကြေးမည်မျှပင် စုစည်းမိသော်လည်း အောင်မြင်သူ မဟုတ်။ သူ့၌ ချမ်းသာသုခ မရှိ။ သူ့ဘဝသည် သောက ပရိဒေဝ စသည့် ဒုက္ခအပေါင်းဖြင့်သာ နိဂုံးချုပ်ရမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လောက၌ ကြီးပွား အောင်မြင်အောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ်သူ တို့အနေဖြင့် ဘဝတစ်ခုလုံး အကျုံးဝင်သော အောင်မြင်မှုမျိုးကို ရှာဖွေ တည်ဆောက်မိရန် အလေးဂရုပြုသင့်ပေသည်။ လူ့ဘဝသည် ဥစ္စာ ဓနသာမက မိသားစု၊ မိတ်ဆွေ သင်္ဂဟ၊ ဂုဏ်သိက္ခာ၊ မေတ္တာ စေတနာ စသည်တို့ပါ ပြည့်စုံကုံလုံမှ လုံခြုံ၏။ ချမ်းသာသုခ ရှိ၏။ ဥစ္စာဓန သို့မဟုတ် လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းကိစ္စ တစ်ခုတည်းကိုသာ အာရုံပြုကာ ကျန်သောအရာများကို လျစ်လျူရှုထားမည်ဆိုက မိမိ၏ ဘဝ အသိုက်အမြှိုကို မိမိဖျက်ဆီးရာ ရောက်သည့် အပြုအမူမျိုး တစ်ကြိမ် မဟုတ် တစ်ကြိမ် ကျူးလွန်ပြုကျင့်မိတော့မည် ဖြစ်သည်။

ဖျက်ဆီးခဲ့သည့် ဘဝအသိုက်အမြှိုကို တစ်ကြိမ် ပြန်လည်တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့သည့် ရှားပါးထူးချွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအကြောင်း ပြောလိုသည်။

ဗိုးအာဒမ်(စ)၏ တစ်ကျော့ပြန်ဘဝ

ဗိုးအာဒမ်(စ)ကား လူစွမ်းကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းနယ်ပယ်မှ သူ၏ စွမ်းဆောင်အောင်မြင်မှုများကို လူအများ အံ့ဩချီးမွမ်းကြရသည်။ သို့သော် အများ အံ့ဩငေးမောနေဆဲမှာပင် အာဒမ်(စ)သည် သူဆောက်ထားသော အဆောက်အအုံကို သူ့ဘာသာ ဖြိုချဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သည်။

စီးပွားရေးလောကတွင် အောင်မြင်ထင်ရှားသည့် အချို့သော ဧရာမ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ရုတ်တရက် ပျက်စီးကျဆုံးသွားကြပုံမှာ ဧရာမ အဆောက်အအုံဟောင်းကြီးကို ဒိုင်းနမိုက်များ တပ်ဆင်၍ ဖြိုချဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပုံမျိုးနှင့် တူလှသည်။

ဗိုးအာဒမ်(စ)ကား ကျွန်တော်နှင့် အလွန်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တွဲဖက်ဆောင်ရွက်ဖူးသည့် စီးပွားဖက်လည်း ဖြစ်သည်။ ဗိုးအာဒမ်(စ)၏ ပထမဘဝ အဆောက်အအုံကြီး ပြိုကျပျက်စီးသွားပုံအကြောင်း ကျွန်တော်ပြောရမှာ အားနာလှပါသည်။ သို့သော် သူသည် ဒုတိယအကြိမ် ပြန်လည်ထူထောင်နိုင်သူ ဖြစ်သည်က တစ်ကြောင်း၊ သူ့ဘဝမှ သင်ခန်းစာများစွာ ရနိုင်ကြသည်ကို ထောက်၍ တစ်ကြောင်း၊ သူ့အကြောင်းကို ကျွန်တော်တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဗိုးသည် အာကင်ဆော့ပြည်နယ် လီချီဗီးမြို့ဇာတိ ဖြစ်သည်။ မိသားစု ဆယ့်နှစ်ယောက်ရှိသော အိမ်ထောင်တွင် ကြီးပြင်းရ၍ ငယ်စဉ်က ဆင်းရဲခဲ့သည်။ သို့သော် သူသည် အရပ်ခြောက်ပေ ငါးလက်မအထိ ရှည်ခွံပြီး ရှည်လှားသော သူ့ခြေတံများကလည်း ဖျတ်လတ်သွက်လက်ခဲ့သည်။ အထက်တန်းကျောင်း၌ သူသည် အရပ်ရှည်မူတစ်ခုတည်းဖြင့်ပင် ဘတ်စကက်ဘောကွင်း၌ တစ်နေရာစတင် ရရှိခဲ့သည်။ သို့သော် သူသည် မွေးရာပါ အရည်အချင်းနှင့်သာ တင်းတိမ်မနေ။ ညနေတိုင်းပင် မနားမနေ လေ့ကျင့်ကစားခဲ့ရာ တကယ် ထူးချွန်သော ကစားသမားတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။

သူ့အား ကောလိပ်ကျောင်း အများအပြားက ကမ်းလှမ်းခေါ်ယူခဲ့ကြသည်။ အားကစားလုပ်ရင်း ဘွဲ့ရပြီးသည့်နောက်တွင် ဘတ်စကက်ဘောနည်းပြ အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်သည်။ ထို့နောက် ဘတ်စကက်ဘော နည်းပြလုပ်ရင်း အသက် အာမခံကိုယ်စားလှယ် အလုပ်ပါ တစ်ဖက်က လုပ်လာသည်။ အာမခံအလုပ် သိပ်ကောင်းလာသည့်အခါ နည်းပြအလုပ်မှ ထွက်ပြီး အာမခံလုပ်ငန်းကို အချိန်ပြည့် လုပ်သည်။

ဗိုးကား လုပ်သမျှ အောင်မြင်သည်ဟု ပြောရလောက်အောင်ပင်ဘာလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အပေါက်အလမ်းတည့်နေခဲ့သည်။

အာမခံကိုယ်စားလှယ် လုပ်ရင်းကနေ၍ ယင်းထက် ကြီးကျယ်သော အလုပ်တစ်ခုလုပ်ရန် ဗိုးစိတ်ကူးရသည်။ အာမခံကုမ္ပဏီသစ်တစ်ခု စတင် တည်ထောင်ရာတွင် ပါဝင်ရန်အတွက် တက္ကဆပ်ပြည်နယ်သို့ သူပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။ ထိုကုမ္ပဏီ၏ အကြီးအကဲအဖြစ် သူ စတင်ဆောင်ရွက်ချိန်၌ သူ့အသက်မှာ သုံးဆယ်ပင် မပြည့်သေးပေ။ ကုမ္ပဏီက အောင်မြင်ခဲ့ရာ သူသည် မကြာမီပင် ကုဋေကြွယ်သူဌေး ဖြစ်လာသည်။ အောင်မြင်သော ကုမ္ပဏီကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် သူ၏ အဆင့်မှာလည်း အလွန်မြင့်မားလာသည်။

သူနေခဲ့သည့် တက္ကသိုလ်က သူ့အား တက္ကသိုလ် ဂုဏ်ထူးဆောင် ကျောင်းတော်သားအဖြစ် ဂုဏ်ပြုကမ္မည်းတင်သည်။ သူ့ဇာတိ လီချီဗီးလ်မြို့ကလေးကမူ ဗိုးအာဒမ်(စ)နေဟူ၍ နေ့ထူးနေ့မြတ် တစ်ရက်ပင် သတ်မှတ်ဂုဏ်ပြုသည်။ ခရီးသွားသည့်အခါ၌ ဗိုးသည် သီးသန့်ကျက်လေယာဉ်ပျံများဖြင့် ခရီးသွားသည်။ သူနေ့စဉ် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနေရသူများမှာလည်း တကယ့်ထိပ်တန်းပုဂ္ဂိုလ်တွေ ချည်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူ့မှာ ဇနီးချောနှင့် သားသမီးငါးယောက်တို့ဖြင့် စည်ကား သိုက်မြိုက်သော မိသားစုလည်း ရှိသည်။ ဗိုးကား တကယ်ပင် လူတကာ အံ့ဩငေးမောရသူတစ်ယောက်၊ သူ့လို ဖြစ်ချင်လိုက်တာဟု အားကျမွှော်မှန်းခံရသူတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

အာကင်ဆောနယ် တောမြို့ကလေးတစ်မြို့မှ တက်လာသူ လူငယ်တစ်ဦး အနေနှင့် အသက် သုံးဆယ်ဝန်းကျင်တွင် သည်အဆင့်ထိ ရောက်ရှိခြင်းကား ပြောစမှတ်ပြုလောက်စရာ အောင်မြင်မှုတစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော်ထိုမျှအောင်မြင်နေသော ဘဝအဆောက်အအုံတစ်ခု ရုတ်တရက် ပြိုကျစရာ အကြောင်းတစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

စင်စစ် ယင်းပြိုကျစရာ အကြောင်းသည် စောစောပိုင်း ကာလတစ်ခုကပင် စတင်အမြစ်တွယ်နေခဲ့ပြီး အချိန်တန်သောအခါ ရုတ်တရက် ထ၍ပေါက်ကွဲခြင်း ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်း ဆိုနိုင်သည်။

အကြောင်းရင်းခံကား ဘဝနှင့်ပတ်သက်၍ တန်ဖိုးထားရမည့်အရာတချို့ကို ဗိုးအာဒမ်(စ) မေ့လျော့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဓနငွေကြေးဆိုင်ရာအောင်မြင်မှု နောက်သို့ အတင်းလိုက်ရင်း ကျင့်ဝတ်စည်းကမ်းအချို့ကို သူ လျစ်လျူရှုခဲ့မိသည်။ ကျင့်ဝတ်စည်းကမ်းကို လျစ်လျူရှုခြင်းနှင့် ကျင့်ဝတ်စည်းကမ်းမဲ့သူတို့အား ပေါင်းဖော်ခြင်းတို့ အပြန်အလှန် အားပေးအားမြှောက်ပြုလာခဲ့သည့်အခါ။

နောက်ဆုံး၌ ရာဇဝတ်ပြစ်မှု ကျူးလွန်မိသည်အထိ ကြီးကျယ်သော အမှားအယွင်း ချောက်တွင်းသို့ သူ သက်ဆင်းမိခဲ့လေသည်။

သူ တည်ဆောက်ခဲ့သော ဘဝအဆောက်အအုံ တစ်ခုလုံး ရုတ်တရက် ဖောက်ကွဲပစ်လိုက်သလို ပြိုကျပျက်ယွင်းသွားခဲ့သည်။ သူ့ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ဩဇာ အရှိန်အဝါ၊ ဓနငွေကြေး စသည့် သူပိုင်ဆိုင်ထားသမျှသည် ဇိနချင်း ညချင်းပင် အစရှာမရအောင် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

သူ ထောင် တစ်နှစ် ကျသည်။ အိမ်ထောင် ပြိုကွဲလုနီးပါး ဖြစ်ရသည်။ ယခင်က မိတ်ဆွေဆိုသူ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဆိုသူများ ကြွက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်ကုန်သည်။ မှားယွင်းမှုအတွက် အပြစ်ဒဏ်ကို ဗိုးတစ်ယောက်တည်းသာ စင်းခံကျန်ရစ်သည်။

တော်ရုံလူသာဆိုလျှင် ဗိုး၏ ဘဝသည် ထိုနေရာ၌ပင် နိဂုံးချုပ်ရမည် ဖြစ် ၏။ သည်မျှ ထုထည်ကြီးမားသော အဆောက်အအုံကြီး ပြိုကျသွားပြီးသည့်နောက် တွင် အသစ်ထပ်မံ တည်ဆောက်လိုစိတ် ပေါ်ပေါက်နိုင်ရန် အလွန်ခဲယဉ်းသွား ပေပြီ။

သို့သော် ဗိုးကား သူလိုငါလိုလူမျိုး မဟုတ်ပေ။ အကျဉ်းထောင်တွင် နေ ရသည့် တစ်နှစ်တာ ကာလအတွင်း သူက ဖိတ်ကျသွားသော နို့အိုးကို တွေးတော နှမြောမနေ။ သူ ဘာတွေ မှားခဲ့သလဲ၊ ဘယ်လိုမှားခဲ့သလဲ၊ ဘာကြောင့်မှားခဲ့သလဲ ဆိုသော အကြောင်းကိုသာ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သည်။ စာအုပ်စာတမ်းများ ဖတ် သည်။ ဘာသာရေး ကျမ်းစာများ ဖတ်ရှုသည်။ ဘဝနှင့် ပတ်သက်သော သင်ခန်း စာများ သူ ရရှိလာသည်။ ဘဝဟူသည်ကို ပို၍ နားလည်လာသည်။ သူ့ဘဝ၌ ဘယ်အရာတွေသည် တကယ်တန်ဖိုးရှိသော အရာတွေ ဖြစ်သည်ကို သူ သဘော ပေါက်လာသည်။ သူ့မှာ အားသစ်အင်သစ်တွေ ဝင်လာသည်။ လူသစ်စိတ်သစ် ဖြင့် ဘဝသစ်ကို ပြန်လည်ထူထောင်မည်ဟူသော စိတ်ဓာတ်များ နိုးကြားထက် သန်လာသည်။

ထောင်က လွတ်ပြီးနောက် သူ့ဘဝကို ချက်ချင်းပြန်စသည်။ ရှေးဦးစွာ စိတ်ဓာတ်တွေ ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသော မိသားစုကို ပြန်၍ အားတင်းပေးရသည်။ ထို့ နောက်တွင် အလုပ်ကို အငြိုးနှင့် ပြန်လုပ်သည်။ လူကြားထဲမှာ ခေါင်းမင့်။ နောက် ကြောင်းကို ပြန်လှည့်မကြည့်။ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြတ်ပြတ်သားသားပင် အတင်းတိုးဝင် လုပ်ကိုင်သည်။ သူသည် ကြီးမားသော အမှားတစ်ခု ကျူးလွန်မိခဲ့တာ မှန်သည်။ သို့သော် ထိုအတွက် ထိုက်တန်စွာ ပေးဆပ်ခဲ့ပြီးပြီ။ သူ့ဘက်က ကြွေးကျေခဲ့ပြီး ပြီ။ သူ့ဘာမျှ ခေါင်းငုံ့နေစရာ မလိုတော့။

ဗိုးသည် သူ့နားအလည်ဆုံး၊ အကျွမ်းကျင်ဆုံးအလုပ်ဖြစ်သည့် အာမခံလုပ်ငန်းထဲသို့ပင် ပြန်လည်ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ယခင်ကထက် များစွာပိုလွန်ကာ တရကြမ်း တွန်း၍လုပ်သည်။ အလုပ်ရူး ရူးနေသူ၊ အမြဲ အလုပ်ခေကပ်နေသူ ဟူ၍ လူတကာ အထင်ခံရလောက်အောင်ပင် သူ မနေမနား လုပ်သည်။ ရာခိုင်နှုန်းသဘောအရ ပြောလျှင် ဗိုးသည် အလုပ်၌ ကိုယ်အား စိတ်အားများကို ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်း မဟုတ်၊ ၁၅၀ ရာခိုင်နှုန်းလောက်အထိ နေ့စဉ်စိုက်ထုတ်လုပ်ကိုင်နေခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။

၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် ဗိုးနှင့် ကျွန်တော် စတွေ့ရသည်။ တွေ့တွေ့ချင်းပင် သူကား တကယ်ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် သတိပြုမိခဲ့သည်။ သူသည် အာမခံလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အမြော်အမြင် ဗဟုသုတနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးရာ ကျွမ်းကျင်မှုများ ကြွယ်ဝပြည့်စုံလှသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ တကယ်ပင် ရမိရှင်တစ်ယောက်ပဲဟု ကျွန်တော် မြင်လိုက်သည်။

သူ့အား ထူထောင်စ ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီအတွက် အတိုင်ပင်ခံ ကျွမ်းကျင်သူအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန် ကျွန်တော်မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီမှာ သေးသေးလေးလေး၊ လုပ်ငန်းပမာဏက ဘာမျှမရှိသေး။ စိတ်ကူးနှင့် စိတ်ဓာတ်များသာ ကျွန်တော်တို့မှာ ရှိကြသည်။ ကျွန်တော်မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို ဗိုး လက်ခံခဲ့သည်။

စင်စစ် ဗိုးအား ကျွန်တော်တို့အားကိုးခဲ့သကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီအပေါ်လည်း သူ ယုံစားအားကိုးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဗိုးကို ကျွန်တော်တို့ ရခဲ့ခြင်းသည် လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်သူ လူတော်တစ်ဦးကိုသာ ရခဲ့ခြင်း မဟုတ်။ ကျွန်တော်တို့နှင့် သေအတူ ရှင်မကွာ တိုက်ပွဲဝင်မည့် ရဲဘော်ရဲဘက်တစ်ဦးကို ရရှိခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။ သူသည် ကုမ္ပဏီတိုးတက်ကြီးပွားရာ ကြီးပွားကြောင်း ကိစ္စမှန်သမျှကို ကြံစည်ကြိုးပမ်းခဲ့ရုံမက လိုအပ်သည့်အခါများတွင် ကုမ္ပဏီအတွက် သူ၏ ဝင်ငွေမှ ဖဲ့၍ ထည့်ဝင်ရန်လည်း ဝန်မလေးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီ ကြီးပွားသောအခါ ဗိုးလည်း အတူတကွပင် ကြီးပွားခဲ့သည်။ စင်စစ် ပထမအကြိမ် စီးပွားပျက်ခဲ့ပြီးနောက် ဆယ့်ငါးနှစ်မျှ ကြာသည့်အချိန်တွင် ဗိုးသည် ယခင်တစ်ကြိမ် ချမ်းသာခဲ့သည်ထက် ဆယ်ဆမက ချမ်းသာလျက်ရှိပြီဖြစ်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင်ကား သူသည် ချမ်းသာရုံမျှမက ဘဝ၏ ဘက်စုံထောင့်စုံ မျက်နှာစာအစုံ၌ အောင်မြင်မှုရသူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ခဲ့ပေပြီ။

သူသည် တကယ်ပင် လူအများ လေးစားအံ့သြရသူ၊ အတုယူရ ချီးမွမ်းရ

သူတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သူနှင့်ဆက်ဆံပေါင်းသင်းခဲ့ရသည့် နှစ်ကာလများအတွင်း ကျွန်တော့်အား သူကြိမ်ဖန်များစွာပြောကြားခဲ့ဖူးသော စကားတစ်ခွန်းရှိသည်။ ယင်းကား သူပိုင်ဆိုင်သမျှစည်းစိမ်ဥစ္စာများကိုသာ စွန့်လွှတ်ချင် စွန့်လွှတ်မည်။ သူ၏ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် သာယာချမ်းမြေ့သော မိသားစုဘဝကိုကား ဘယ်သော အခါမျှ ဆုံးရှုံးခံမည်မဟုတ် ဟူသောစကား ဖြစ်ချေသည်။

မိမိအသိုက်ကိုမိမိမဖြူဖျက်မိရန်အတွက် သတိပြုရမည့်အချက်များ

(၁) သင်၏ ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်မှုကို အပွန်းပဲ့မခံပါနှင့်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနယ်ပယ်၌ဖြစ်စေ၊ အခြား လူမှုဆက်ဆံရေးလောက များ၌ဖြစ်စေ၊ မရိုးမဖြောင့်လုပ်လိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်အောင် ဆွဲဆောင်သည့် အနေ အထားများ မကြာခဏ ကြုံရတတ်သည်။ စာရင်းစာအုပ်မှာ ဂဏန်းလေးတစ်လုံး ပြင်ရေးလိုက်ရုံ သို့မဟုတ် ပါးစပ်က စကားလေးတစ်လုံး လွှဲပြောလိုက်ရုံဖြင့် မိမိအတွက် အမြတ်ထွက်သွားနိုင်မည့် အနေအထားမျိုး ကြုံရသည့်အခါ စိတ် မခိုင်သူတို့ ယိုင်သွားတတ်ကြသည်။

ဒါလောက်ကလေးတော့လူတိုင်း လုပ်မှာပါပဲ။ ငါလုပ်လိုက်တာကိုလည်း ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ပါဘူး။ စသည့် ဆင်ခြေကလေးများကလည်း မရိုးမသားလုပ် ဖြစ်အောင် တိုက်တွန်းအားပေးနေတတ်ကြသည်။

မရိုးသားမှုတစ်ခုကို ဘယ်သူမျှ မသိအောင် သင်တိုးတိုးတိတ်တိတ် ကျိတ် လုပ်နိုင်မည်ဟု ထင်ပါသလား။

မထင်ပါနှင့်။ ထင်လျှင် သင် မှားမည်ဖြစ်၏။

ယခုအမှုကို မည်သူမျှ ဂရုမပြုမိဘဲ ရှိချင် ရှိပါမည်။ သို့သော် ယခုအမှုသည် နောက်အမှုများ ဆက်လက်ကျူးလွန်ဖြစ်အောင် သင့်အား ခေါ်ဆောင်သွားပြီး တစ်ချိန်တွင်မှ ချောင်ပိတ်ဖမ်းကာ ယခင် ကျူးလွန်ခဲ့သမျှ အမှုအားလုံးအတွက် ပါ ဖြစ်ဒဏ်ကို စုပေါင်းခံစေမည် ဖြစ်သည်။

လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခု ရေရှည်တည်တံ့အောင်မြင်ရေးတွင်လည်း ဤအချက် သည် အလွန်အရေးကြီးသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီ သိပ်မကြီးထွားသေးသည့် တစ်ချိန်က ဖြစ်သည်။ ပြည်နယ်လွှတ်တော်တွင် ပုဂ္ဂိုလ်တချို့ တင်သွင်းရန် စီစဉ်နေသော ဥပဒေကြမ်း သည် ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီငယ်၏ လုပ်ငန်းအားလုံးကို ရပ်ဆိုင်းသွားအောင် ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးပစ်မည့် အနေအထား ရှိနေသည်။ ထိုဥပဒေကြမ်း အတည်မပြု

ဖြစ်အောင် လိုက်လံတားဆီးရေးသည် ကျွန်တော်တို့အတွက် သေရေးရှင်ရေး တမျှ အရေးကြီးသော ကိစ္စတစ်ခုဖြစ်နေသည်။

သို့နှင့် ပြည်နယ်လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များအား ကျွန်တော်တို့လိုက်လံတွေ့ဆုံကာ ၎င်းဥပဒေကို အတည်ပြုပေးရန် မသင့်သည့်အကြောင်းများ ဆွေးနွေးတင်ပြသည်။ တစ်နေ့တွင်မူ ကျွန်တော်နှင့် ကိုယ်စားလှယ်နှစ်ဦးတို့ မိတယ်ခန်းကလေးတစ်ခုတွင် တွေ့ဆုံကြသည်။ တွေ့ဆုံကြပုံမှာ ရုပ်ရှင်ကားများထဲက ကဲ့သို့ လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက် ပုံစံမျိုးနှင့် ဖြစ်သည်။ သူတို့က ဒေါ်လာတစ်သောင်း၊ တစ်သောင်းခွဲမျှသာ ပေးပါ။ ဥပဒေကြမ်း သေချာပေါက် ပျက်သွားရန် အာမခံကြောင်း ပြောကြသည်။ ကျွန်တော် အတော်စိတ်ပါသွားသည်။ လုပ်လိုက်ရင် ကောင်းမလားဟု စဉ်းစားသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်နှလုံးသားက ယင်းလုပ်ရပ်မျိုးကို ငြင်းဆန်လျက်ရှိသည်။ သို့နှင့် နောက်ဆုံးတွင် သည်လို လာဘ်ထိုးသော နည်းမျိုးနှင့်မှ အနိုင်ရမည်ဆိုလျှင် နေပါစေ။ မနိုင်လျှင်လည်း ရှိစေတော့ဟု ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကျွန်တော်သည် ယှဉ်ပြိုင်ရခြင်းကို ကြောက်ရွံ့သူ မဟုတ်ပါ။ သို့သော် တရားသော ယှဉ်ပြိုင်မှုမျိုးသာ ဖြစ်စေချင်သည်။ တရားသဖြင့် ယှဉ်ပြိုင်၍သာ အနိုင်ယူလိုသည်။

ကံအားလျော်စွာ ကျွန်တော်တို့ လာဘ်မပေးဘဲ အနိုင်ရခဲ့သည်။ ဥပဒေကြမ်းကို ပြည်နယ်က အတည်မပြုခဲ့။

ထိုစဉ်က မိတယ်အခန်းကလေးထဲတွင် ထိုလူနှစ်ယောက်အား ကျွန်တော် လာဘ်ငွေ ပေးခဲ့မည် ဆိုပါစို့။ ထိုကိစ္စကို ဘေးလူများ သိစရာအကြောင်း မရှိသလောက် နည်းပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့စိတ်၌ လာဘ်ပေးသဖြင့်သာ ကျွန်တော်တို့ အနိုင်ရခဲ့သည်ဟု ယုံကြည်သွားမည်။ နောင် ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီ၏ လုပ်ငန်းများတွင် အခက်အခဲကြုံရတိုင်း လာဘ်ပေး၍ ဖြေရှင်းသော အကျင့်ဆိုးတစ်ခုကို ကျွန်တော်တို့ လက်ခံ ကျင့်သုံးမိလာမည်။ အခက်အခဲကို ဖြေရှင်းရန်မျှသာမက အခွင့်ထူး ရရှိရေးအတွက်ပါ ‘လာဘ်’ကို ကျွန်တော်တို့ အားကိုးလာနိုင်သည်။ ထိုမှားယွင်းသော ကျင့်စဉ်ကို လက်ခံသုံးစွဲမိလာပြီဆိုလျှင် တစ်နေ့သောအခါ ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီကြီး ဝရန်းသန်းကား ပျက်စီးပြိုကျသွားစေမည့် အမှားအယွင်းကြီး တစ်ခုခု ကျွန်တော်တို့ ကျူးလွန်မိတော့မည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အအယ်လ်ဗီလျံ (စ) ကုမ္ပဏီတွင် ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်မှုကို အရေးအကြီးဆုံး မူဝါဒတစ်ရပ်အဖြစ် အလေးအနက် လိုက်နာကြရန် ကျွန်

တော် အမြဲ ကြပ်မတ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ကုမ္ပဏီငွေကြေး နစ်နာသွားစေမည့် အမှားအယွင်းမျိုး ကျူးလွန်သူကို ကျွန်တော်တို့ သည်းခံနိုင်သော်လည်း ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်မှု ပျက်ယွင်းသည့် အမှုအခင်းမျိုးကိုကား အမြဲပင် ထိရောက်စွာ အရေးယူခဲ့စမြဲ ဖြစ်ပေသည်။

(၂) ငွေကို လိမ္မာစွာသုံးစွဲပါ။

အောင်မြင်မည့် အခြေအနေမျိုး ပျိုးထောင်ဖန်တီးပြီးခါမှ ပျက်စီးသွားရသော အကြောင်းများထဲတွင် ငွေကို စနစ်တကျ ကိုင်တွယ်သုံးစွဲမှု မပြုတတ်ခြင်း သည်လည်း တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးလောက၌ လူတစ်ယောက် ရေရှည် တည်တံ့အောင်မြင်ခြင်း မအောင်မြင်ခြင်းဟူသည်ကို သူ ငွေနည်းနည်း ရသလား များများရသလားဟူသော အချက်ထက်၊ ရရှိသော ဝင်ငွေကို မည်သို့ ကိုင်တွယ်သုံးစွဲသနည်းဟူသော အချက်ကသာ ပို၍အဆုံးအဖြတ်ပေးစမြဲ ဖြစ်ပေသည်။

စီးပွားရေးလောက၌ ရေရှည်တည်တံ့ရန် အသေချာဆုံးနည်းကား 'မြို့ခြံ ချွေတာခြင်း' ပင် ဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းနယ်ပယ်၌ လူအတော်များများပင် ရေရှည် မရပ်တည်နိုင်ကြခြင်းမှာ နောက်ထပ် ငွေမလိုက်နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

လူအများစုတို့မှာ ငွေကို လက်ထဲတွင် သိမ်းဆည်းထားနိုင်စွမ်း မရှိကြပေ။ အချို့က ငွေယားကလေး ရှိလျှင် လျှောက်သုံးတတ်ကြ၏။ အချို့က မူရလာသမျှ ငွေကို လုပ်ငန်းထဲ ထည့်၏။ လုပ်ငန်းကို အတင်းချဲ့၏။ ၎င်းလူနှစ်မျိုးလုံးပင် သူ့နည်းနှင့်သူ မှားကြ၏။ သို့သော် မှားရခြင်းအကြောင်းရင်းတွင်ကား တူညီကြသည်။ ယင်းကား မိမိလက်ရှိလုပ်ငန်းမှ ဝင်ငွေများ ယခုအတိုင်း ပုံမှန်ဝင်နေမည်ဟု သေချာပေါက် တွက်ထားမိခြင်း ဖြစ်သည်။

လုပ်ငန်းတစ်ခုမှ ရမည့် ဝင်ငွေကို ဘယ်သောအခါမျှ ပုံသေကားကျ တွက်ထား၍ မဖြစ်ပေ။

လုပ်ငန်းတစ်ခု စတင်စ တစ်နှစ်ခွဲခန့်အတွင်း အတိမ်းအစောင်း အမှားအယွင်းမျိုးစုံ ကြုံရမည်ဖြစ်ကြောင်း ရှေ့ပိုင်းတွင် ကျွန်တော် ပြောခဲ့သည်။ အောင်မြင်မည့် လုပ်ငန်းတစ်ခုပင်လျှင် အစပိုင်း သုံးနှစ်မှ ငါးနှစ်အတွင်းတွင် တက်သွားလိုက်၊ ပြန်ကျလာလိုက်နှင့် မတည်ငြိမ်မှုဒဏ်ကို ခံနေရဦးမည် ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ လုပ်ငန်း အခြေမခိုင်သေး၊ ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးမှု မရှိသေးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ အတက်အကျ သံသရာလည်နေသည့် ကာလမျိုးတွင် လုပ်ငန်း တက်တုန်းခဏ ရသမျှဝင်ငွေကို သုံးစွဲပစ်ခြင်း၊ အရေးတကြီး မလိုအပ်သည့် လုပ်

ငန်းကိစ္စထဲတွင် ငွေရင်းထည့်ပစ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပါက လုပ်ငန်းကျ၍ ဝင်ငွေ မရချိန်၊ လုပ်ငန်းထဲ အရေးပေါ်ထည့်သွင်းရန် ငွေလိုချိန်မျိုးတွင် လက်ထဲ ငွေမရှိသည့် ဒုက္ခကို အလူးအလဲ ခံစားရမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လုပ်ငန်းတစ်ခု လုပ်ကိုင်နေသူအနေဖြင့် အရေးပေါ် လိုအပ်သည့်အခါ အတင်းလိုက်လံချေးငှားရခြင်း၊ အစုစပ်လုပ်မည့်သူကို အောက်ကျခံခေါ်ယူရခြင်း သို့မဟုတ် လုပ်ငန်းတစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ချရောင်းလိုက်ခြင်းများ မဖြစ်ရအောင် သီးသန့်ရန်ပုံငွေတစ်ရပ် အမြဲထားရှိရန် လိုပေသည်။

ရေးမထားသည့် ဥပဒေ။ ။ သင် ငွေမည်မျှ ရှာဖွေရရှိသည်က အဓိက မဟုတ်၊ မည်မျှစုဆောင်းမိသည်ကသာ အဓိကဖြစ်သည်။

ငွေကို ရနိုင်သမျှရှာ၊ စုနိုင်သမျှစုကာ ကပ်စေးနဲ့နဲ့နှင့် နေထိုင်ပါဟူ၍ အကြံပြုနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ ဘယ်အရာမဆို မယုတ်မလွန်သဘောတော့ ရှိပါသည်။ ချွေတာစုဆောင်းခြင်းသည် ယေဘုယျအားဖြင့် မှန်ကန်သော ကျင့်စဉ်တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း ထောက်ခံတင်ပြနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ အရေးမကြီးသည့် နေရာများတွင် ပရမ်းပတာ မသုံးစွဲဘဲ လိမ္မာစွာ သိမ်းဆည်းစုဆောင်းခြင်းဖြင့် အရေးကြီးသော ကိစ္စ၊ တန်ဖိုးရှိသော ကိစ္စများတွင် ငွေလုံးငွေရင်း ထုတ်ကာ ထိုက်ထိုက်တန်တန် သုံးစွဲနိုင်ပေသည်။

ငွေရှာကောင်းသော သူဌေးကြီးများထဲတွင် အချို့သည် မိမိခံရွက်သင်္ဘောကြီးများ၊ ဒေါ်လာငွေ သိန်းသန်းချီ ကုန်ကျသည့် ဧည့်ခံပွဲကြီးများဖြင့် မိမိတို့၏ ဓနငွေကြေးကို ဖြုန်းတီးကြသည်။ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကား ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စတွင် သင့်တင့်လျောက်ပတ်ရုံမျှ သုံးစွဲကာ ပိုလျှံသော ငွေကြေးကို လူသားအကျိုးပြု လုပ်ငန်းကြီးများ၌ အသုံးပြုကြ၏။ ငွေကြေးကို သုံးစွဲကာ စိတ်၏ ကျေနပ်ချမ်းသာမှုကို ရယူကြသူချင်း အတူတူတွင် ပထမအမျိုးအစား၏ စိတ်ချမ်းသာမှုသည် တစ်ခဏမျှသာ ခံ၍ ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကား ရေရှည်တည်တံ့သော ကျေနပ်ချမ်းသာမှုကို ခံစားရပေသည်။ ထို့ပြင် ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်၌ သူပြုခဲ့သည့် အများအကျိုးဆောင် လုပ်ငန်းများသည် သူ၏ မူရင်းလုပ်ငန်းများ ပိုမိုတိုးတက်ကြီးပွားအောင် မြင်ရန်အတွက်လည်း သွယ်ဝိုက်သောနည်းအားဖြင့် အထောက်အကူပြုတတ်ပေသေးသည်။

(၃) အတ္တလွန်ကံစေရန် သတိပြုပါ။

အတ္တလွန်ကံသည် အကြောင်းကြောင့် လုပ်ငန်းပျက်စီးရသူတွေ အများအပြားပင် ကျွန်တော်တွေ ဖူးသည်။ စာဖတ်သူ၌ အတ္တလွန်ကံသည် သဘောထား

မျိုး ရှိနေ မနေ စိစစ်ကြည့်လိုပါက အတ္တကံသူတို့၏ အောက်ဖော်ပြပါ စရိုက် လက္ခဏာများနှင့် ချိန်ထိုးတိုက်ဆိုင်ကြည့်နိုင်ပါသည်။

- * အတ္တကံသူတို့သည် ခင်ဗျား၊ ခင်ဗျားတို့၊ ကျွန်တော်တို့၊ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ ဟူသော စကားများထက် ငါ၊ ကျွန်တော်၊ ကျွန်တော့်စသည် စကားလုံးများကို ပိုမိုသုံးစွဲလေ့ရှိသည်။
- * သူတို့၏ အတွေးအာရုံများထဲတွင် မိမိအလို မိမိဆန္ဒများသာ အမြဲ လွှမ်းမိုးနေတတ်သည်။ သူတစ်ပါးတို့၏ လိုအပ်ချက်များ၊ လိုအင် ဆန္ဒများကို သူတို့ စဉ်းစားခဲလှသည်။
- * သူတို့၏ ကြီးပမ်းအားထုတ်မှု မှန်သမျှသည် သူတို့အောင်မြင်မှု အတွက်သာ ဖြစ်သည်။ အခြားသူများအား ၎င်းတို့၏ ရည်မှန်းချက်များ ထမြောက်အောင်မြင်ရေးအတွက် ထောက်မ ကူညီလေ့ မရှိ။
- * အခြားသူများ၏ အောင်မြင်မှုအတွက် မုဒိတာပွားနိုင်ခြင်း မရှိ။ သူ့အောင်မြင်မှုသည် ငါ့အောင်မြင်မှုကို နှောင့်ယှက်ဟန့်တားမည့် အရာဖြစ်သည်ဟု ခံယူသည်။

ဤသဘောသဘာဝမျိုး တစ်ခု သို့မဟုတ် ယင်းထက်ပို၍ သင့်၌ သတိ ပြုမိမည်ဆိုပါစို့။ သင့်အတ္တကို နည်းနည်းတော့ လျှော့ချဖို့ လိုနေပြီဖြစ်ကြောင်း သင် သဘောပေါက်ရပေမည်။ အတ္တကို လျှော့ရာ၌ အကောင်းဆုံးနည်းကား သူတစ်ပါးအား ပေးကမ်းကူညီသော နည်း ဖြစ်သည်။

လောက၌ လူအများစုတို့ မအောင်မြင်ကြခြင်းမှာ ပေးကမ်းခြင်းဖြင့် အောင်မြင်ရာ၏ ဟူသော အဆိုအမိန့်ကို လျစ်လျူရှုမိကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာ၊ ရှင်လုကာ ခရစ်ဝင်၌ ‘သူတစ်ပါးအား ပေးကြလော့၊ ပေးလျှင် သူတစ်ပါးသည် သင်တို့အား ပေးကြလိမ့်မည်’ ဟူ၍ ဆိုထား၏။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအပါအဝင် ဘဝ၏ မည်သည့် နယ်ပယ်ကဏ္ဍ၌ဖြစ်စေ သူတစ်ပါးအား ကူညီပေးကမ်းမှု မပြုသူသည် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု မရှိသူ တစ်ယောက် ဖြစ်သွားလေသည်။

လူသည် အခြားသူများ၏ ကူညီပံ့ပိုးမှုကို လို၏။ အများ ပါဝင်ကူညီမှု မရှိဘဲ မည်သူမျှ ကြီးကျယ်အောင်မြင် မလာနိုင်။ တစ်ဖန် ထိုအများ၏ ကူညီမှု ဟူသည်ကို အများအား ကူညီသူမျိုးသာ ရရှိစမြဲ ဖြစ်ပေသည်။

သူတစ်ပါးအား ပေးကမ်းကူညီခြင်း၌ ထူးခြားသော တန်ခိုးသတ္တိတစ်ခု ရှိ၏။ ယင်းတန်ခိုးသတ္တိကို အများအား ပေးကမ်းကူညီသူတိုင်း ခံစားရလေ့ ရှိ၏။ ယင်းကား သူတစ်ပါးအား များများပေးကမ်းလေ မိမိက များများပြန်လည် ရရှိလေ ဖြစ်သည်ဟူသော အချက်ပေတည်း။

- ▣ သူတစ်ပါးအား များများကူညီလေ သင်၏ အောင်မြင်မှု ကြီးမားလေ ဖြစ်သည်။
- ▣ သူတစ်ပါးအား မေတ္တာတရား များများပေးလေ သူတစ်ပါး၏ မေတ္တာကို များများခံယူရလေ ဖြစ်သည်။
- ▣ လုပ်ငန်းအရဆက်စပ်နေရသူများကို များများကူညီလေ သင့်လုပ်ငန်း ပို၍ကြီးထွားလာလေ ဖြစ်သည်။

အချို့လူများက ဆိုကြသည်။ သမ္မာအာဇီဝ ဆိုတာ ခေတ်နောက်ကျသွား ပြီ၊ စီးပွားရေးလောက ဆိုတာ ဖျံတွေ ကျားတွေ ကျက်စားသည့်နေရာ ဖြစ်သည်။ လည်သလို ခုတ်နိုင် ထစ်နိုင် လုပ်စားနိုင်မှ ကြီးပွားမည်၊ စသည်ဖြင့်။ ပါးစပ်က ထိုသို့ ပြောသကဲ့သို့ လက်တွေ့တွင်လည်း ၎င်းအတိုင်း ကျင့်သုံးရန် ကြံစည်ကြ သည်။

မှားပါသည်။ ကျင့်ဝတ်စည်းကမ်းဆိုတာ မသိ၊ ဂုဏ်သိက္ခာဆိုတာလည်း နားမလည်ဘဲ ငါကြီးပွားဖို့သာ ပဓာန ဟူသော မူဝါဒမျိုးနှင့် အလုပ်လုပ်ကြသူ တို့သည် ဘယ်လောကတွင်မှ တာရှည်မခံပေ။ အချို့ကုမ္ပဏီများ၊ အချို့လုပ်ငန်း ရှင်များသည် ယင်းတစ်နပ်စား ဝါဒမျိုးဖြင့် လျှပ်တစ်ပြက် ကြီးပွားသွားကြသည် တို့တော့ ရှိပါ၏။ သို့သော် လျှပ်တစ်ပြက် ကြီးပွားသလို လျှပ်တစ်ပြက်ပင် ပြိုကျ သွားကြစမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

သမ္မာအာဇီဝ အခြေခံပေါ်၌သာ ရေရှည်တည်တံ့သော လုပ်ငန်းကြီးများ အောင်မြင်စွာ တည်ဆောက်နိုင်ကြပါသည်။

တကယ် ကြီးကျယ်အောင်မြင်နေကြသော လုပ်ငန်းကြီးများကို ကြည့်ပါ။ အများအတွက် အသုံးဝင်သော ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုကို သင့်တော်မှန်ကန်သော ဈေးနှုန်းဖြင့် ရောင်းချနေသည့် လုပ်ငန်းတစ်ခုသော်လည်းကောင်း ဖြစ်ရမည်။ သို့မဟုတ် အများနှင့် သက်ဆိုင်သော ကိစ္စများတွင် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အခကြေးငွေယူ၍ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ဆောင်ရွက်ပေးနေသည့် ဝန်ဆောင်လုပ်ငန်း တစ်ခုသော်လည်းကောင်း ဖြစ်ရပေမည်။

(၄) ဘဝ၌ တန်ဖိုးထားအပ်သည့် အခြားအရာများ ရှိသေးသည်ကို မမေ့ပါနှင့်။

ဘဝဟူသည် ဘက်စုံမျှတစွာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှသာ တကယ်ရေရှည်တည်တံ့ အောင်မြင်သည့် ဘဝတစ်ခုဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ စစ်မှန်သော အောင်မြင်မှုကို ရရှိထားသူတိုင်း သဘောပေါက်ကြပါသည်။ ၎င်းတို့အားလုံးပင် လုပ်ငန်းဘဝ၊ မိသားစုဘဝနှင့် တစ်သီးပုဂ္ဂလ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဘဝတို့ကို ညီညွတ်မျှတစွာ ပေါင်းစပ်ထားနိုင်ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အောင်မြင်မှုတစ်ခုတည်းကိုသာ ဇောက်ချလုပ်ကိုင်ကာ ဘဝ၏ ကျန်သော မျက်နှာစာအားလုံးကို လျစ်လျူရှုထားကြသူတို့မှာ ကိုယ်ကျန်းမာမှု ပျက်ယွင်းခြင်း၊ စိတ်ကျန်းမာရေး ထိခိုက်ခြင်းများ ဖြစ်လာနိုင်ကြပေသည်။ ကျန်းမာခြင်း ဟူသည် ဘဝ၏ အဖိုးမဖြတ်နိုင်ဆုံး လာဘ်တစ်ပါး ဖြစ်သည်။ ကျန်းမာနေစဉ်အခါ၌ ကျန်းမာခြင်း၏ တန်ဖိုးကို မသိ၊ ကျန်းမာမှု ပျက်ယွင်းစေမည့် အလုပ်များကို မဆင်မခြင် လုပ်ကြ၏။ မကျန်းမာမဖြစ်ပြီဆိုသော အခါ၌ကား ယခင် ရှာဖွေသိုမှီးထားသည့် ချမ်းသာစည်းစိမ် မှန်သမျှကို ခံစားနိုင်ခြင်း မရှိဘဲ အချည်းနှီး အလဟဿသာ ဖြစ်ရပေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် လူသည် ဘဝရှေ့ရေး စိတ်အေးရမှုအတွက် စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရှာဖွေရန် လိုအပ်သည် မှန်သကဲ့သို့ မိမိအသက်ကို မိမိထိန်းကျောင်းစောင့်ရှောက်ရန်နှင့် ထိုအသက်သည် တကယ်တမ်း ပြည့်ကျပ်ပြည့် ကျန်းမာရှင်သန်သော အသက်ဖြစ်အောင် မပြတ်ပြုစုပျိုးထောင်ရန်လည်း အထူးသဖြင့် လိုအပ်ကြောင်း သတိပြုစေလိုပါသည်။

စာရေးသူ၏ အမြင်အရမူ ဘဝ၌ အရေးအကြီးဆုံးအရာများမှာ ဦးစားပေးအစီအစဉ်အရ နံပါတ် (၁) စိတ်ဓာတ်၊ နံပါတ် (၂) မိသားစု၊ နံပါတ် (၃) စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ဟူ၍ ဖြစ်သည်ဟု ပြောလိုသည်။

စိတ်ဓာတ်ဆိုရာ၌ ဘဝကို ကျယ်ပြန့်မျှတစွာ မြင်တတ်၊ ခံယူတတ်သော စိတ်ဓာတ်ကို ဆိုလိုသည်။ ထိုအထဲတွင် မိမိကျန်းမာမှု (၀၁) မိမိအသက်ကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရမည်ဟု မပြတ် သတိရှိသည့် စိတ်လည်း ပါဝင်သည်။ ဘဝတိုးတက်ရေးအတွက် လုပ်ငန်းကိုင်ငန်း လုပ်ရမည်၊ လူတကာထက် ထူးချွန်အောင်မြင်အောင် လုပ်မည်၊ ဟူသော စိတ်လည်း ပါဝင်သည်။ ထို့နောက် လောကလူ့ဘောင်အတွင်း အတူကျင်လည်ဖော် ကျင်လည်ဖက် လူသားအချင်းချင်းပေါ်၌ မေတ္တာတရား ကိုယ်ချင်းစာတရား မပြတ်ထားရှိရမည်ဟူသော စိတ်ထားလည်း ပါဝင်သည်။

လူတကာထက် ကြီးကျယ်အောင်မြင်ရမည်ဟူသော စိတ်ကို မေတ္တာ တရား ကိုယ်ချင်းစာတရားတို့ဖြင့် ထိန်းကွပ်မပေးပါက တဖြည်းဖြည်း အတ္တ မာနများ ကြီးထွားလာတတ်သည်။ တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်၊ မတော်မတရားစိတ်၊ လောဘ ဒေါသ မောဟစိတ်များ တိုးပွားလာတတ်သည်။ ထိုအခါ၌ ကြီးမား သော အမှားအယွင်းများကို ကျူးလွန်မိကာ တစ်ချိန်မဟုတ် တစ်ချိန်၌ ဇောက် ထိုး ကျဆင်းသွားတတ်သည်။

မိသားစုဘဝသည်လည်း လူအား စီးပွားရေးလမ်းကြောင်းထဲတွင်ချည်း ကျင်လည်ကာ တဖြည်းဖြည်း ကျဉ်းမြောင်းကြုံလို့မသွားစေရေးအတွက် ထိန်း သိမ်းပေးသောအရာဖြစ်၏။ ထို့ပြင် လူသည်မိသားစုနှင့် ချစ်ခင်ကြင်နာစွာ နေ ထိုင်ရမည့်အခါမျိုးတွင်သာ ဘဝ၏ သာယာချမ်းမြေ့မှု သုခများကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားရတတ်သည်ဖြစ်ရာ မိသားစုဘဝကို လျစ်လျူရှုထားသော စီးပွားရေးသမား ကား အလုပ်၏ ကျေးကျွန်မျှသာ ဖြစ်နေပေတော့မည်။ ထို့ပြင် မိမိ၏ မိသားစု ဘဝကိုပင် ကောင်းစွာခံစားရကောင်းမှန်း မသိသောသူသည် သူတစ်ပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံရာ၌ ကိုယ်ချင်းစာတရား ထားနိုင်ရန် လွန်စွာခဲယဉ်းသွားပေသည်။

တတိယ ဦးစားပေးဖြစ်သည့် လုပ်ငန်းကိစ္စအကြောင်းကိုကား တစ် လျှောက်လုံး ပြောလာခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ၊ ဤနေရာ၌မူ ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်၍ သူ တစ်ပါးအပေါ် ကိုယ်ချင်းစာနာစိတ် ရှိပြီး မိသားစုအရေးကိုလည်း လျစ်လျူမရှု တတ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည် လူတကာထက် ကြီးကျယ်အောင်မြင်ရမည် ဟူသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ဇောက်ချလုပ်ကိုင်ပါက တကယ် ရေ ရှည် တည်တံ့သည့် ချမ်းသာသုခ ပြည့်ဝသော အောင်မြင်မှုဘဝကို ရရှိလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်းသာ ထပ်လောင်း ပြောကြားလိုပါသည်။

မိမိအသိုက်ကို မိမိ ပြန်ဖြိုမိခဲ့ကြသူများ

ဘဝဟူသည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အောင်မြင်ရုံ၊ ဓနငွေကြေး စုဝေးမိရုံဖြင့် မပြီးကြောင်း၊ ဘဝ၏ မျက်နှာစာစုံတို့ ပြည့်ဝဖွံ့ဖြိုးမှသာ စစ်မှန်သော အောင်မြင် မှု ရနိုင်ကြောင်း ထင်ရှားစေရန်အတွက် မိမိအသိုက်ကို မိမိ ပြန်ဖြိုမိခဲ့သူတစ်စု အကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဤအကြောင်းအရာမှာ ဂလင်း ဘလင်း၏ (Success) 'အောင်မြင်မှု' အမည်ရှိ စာအုပ်မှ ကောက်ယူဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘလင်းသည် ၁၉၂၃ ခုနှစ်က ချီကာဂိုမြို့ရှိ အက်ချ်ဝါတားကမ်းခြေဟို တယ်တွင် ကျင်းပခဲ့သည့် အစည်းအဝေး တစ်ခုသို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြသူများ

အကြောင်းကို ပြောပြခဲ့သည်။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်များသည် ထိုစဉ်က ကမ္ဘာ့ငွေကြေး လောကကို ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးလျက်ရှိသည်ဟုပင် ဆိုနိုင်သည်။ သူတို့၏ အမည်နာမ များနှင့် ဂုဏ်ထူးဝိသေသများကို အကဲခတ်ကြည့်ပါ။

အမေရိကတွင် အကြီးမားဆုံး သံမဏိလုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌ ချားလ်ရွပ်၊ အကြီးကျယ်ဆုံး ဝန်ဆောင်လုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်သူ ဆင်မြူရယ် အင်ဆားလ်၊ အကြီးကျယ်ဆုံး ရေနံကုမ္ပဏီကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌ ဟောင်းဝပ် ဟော့ပံဆင်၊ အကြီးကျယ်ဆုံး ဂျုံကုန်သည်ကြီး အာသာကပ်တင်၊ နယူးယော့ စတော့ အရောင်းအဝယ် ဗဟိုဌာနကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌ ရစ်ချတ်ဂွစ်တနေ၊ သမ္မတ ဟာ ဒင် အစိုးရအဖွဲ့မှ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး အတ်လဘတ်ဖောလ်၊ စတော့ရှယ်ယာများ အကြီးအကျယ် ဈေးကစားတတ်သူအဖြစ် ဝေါစထရီ စီးပွားရေးလောကတွင် ထင်ရှားသည့် ဂျက်ဆီလီဗာမိုး၊ ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး လက်ဝါးကြီးအုပ် လုပ်ငန်းရှင် ကြီးများ အုပ်စုမှ အကြီးအကဲ အိဗာကရူဂါ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဘဏ်လုပ်ငန်း ကြီးတစ်ခု၏ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်သူ လီယွန်ဖရေဇာ စသည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။

၎င်းတို့အားလုံးပင် သက်ဆိုင်ရာ နယ်ပယ်အသီးသီးတွင် အကြီးအကျယ် ကိုင်လှုပ်ပစ်နိုင်သည့် အရှိန်အဝါကြီးမားကြသူများ၊ လူတကာ အထင်ကြီးအားကျ ရသည့် ဧရာမ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဖြစ်ကြပါသည်။

အလွန် အောင်မြင်ကျော်ကြားကြသူများအဖြစ် အရပ်က ငေးမောကြည့် ကြရသည့် ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဘဝခရီး၌ တုန်လှုပ်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ဆိုးရွားလှသည့် အပြောင်းအလဲကြီးများ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ဆိုခဲ့သည့် အစည်းအဝေး ကြီးတွင် အတူတကွ ဆုံစည်းခဲ့ကြပြီးနောက် နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်အကြာတွင် ၎င်း ပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီး၏ အနေအထားများကို ဘလင်းက ဤသို့ မှတ်တမ်းတင် ဖော် ပြထားပါသည်။

- ချားလ်ရွပ်။ စီးပွားပျက်သွားသည်။ မကွယ်လွန်မီ ငါးနှစ်လုံးလုံး သူတစ်ပါး ချေးငွေဖြင့် စားသောက်နေထိုင်သွားရသည်။
- ဆင်မြူရယ် အင်ဆားလ်။ တရားရုံးကို ရင်မဆိုင်ရဲသဖြင့် တိုင်း တစ်ပါးသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သည်။ ဆင်းရဲမွဲတေစွာ သေဆုံး သွားခဲ့သည်။
- ဟောင်းဝပ်ဟော့ပံဆင်။ ရူးသွပ်လျက် ရှိသည်။
- အာသာကပ်တင်။ ဒေဝါလီခံလိုက်ရသည်။ တိုင်းတစ်ပါးတွင် သေ ဆုံးသည်။

- ▣ ရစ်ချတ်ဂွစ်တနေ။ ဆင်းဆင်းထောင်မှ မကြာမီက လွတ်မြောက်လာသည်။
- ▣ အယ်လ်လာဘတ်ဖောလ်။ ထောင်မှ လွတ်လာပြီးနောက် အိမ်တွင် သေဆုံးသည်။ သေဆုံးချိန်တွင် ခြူးတစ်ပြားမျှ မရှိ။
- ▣ ဂျက်ဆီလီဗာမိုး။ သတ်သေသွားသည်။
- ▣ အီဗာကရူဂါ။ သတ်သေသွားသည်။
- ▣ လီယွန်ဖရေဇာ။ သတ်သေသွားသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ဘဝသည် အားကျအတုယူစရာဘဝများ ဟုတ်ပါသေး၏လော။ ထိုသူတို့အား အောင်မြင်သူများဟူ၍ကော ဆိုနိုင်ပါဦးမည်လော။

သူတို့သည် ငွေကြေးနောက်သို့ တကောက်ကောက်လိုက်ရင်း ဘဝ၏ အခြားသော မျက်နှာစာများတွင် ကြုံလို့ချို့တဲ့ကာ နောက်ဆုံး၌ အရှုံးဖြင့် နိဂုံးချုပ်ခဲ့ကြရသူများသာ ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် သူတို့သည် ကျွန်တော်တို့အတွက်ကား အဖိုးတန် သင်ခန်းစာများ ဖြစ်ပါ၏။

သူတို့၏ အမှားများကို ရှောင်တိမ်းနိုင်လျှင်၊ သူတို့၏ ချို့ယွင်းချက်မျိုး မိမိမှာ မရှိအောင် ပြုပြင်နိုင်လျှင် ကျွန်တော်တို့သည် တကယ်စစ်မှန်၍ ရေရှည် တည်တံ့သော အောင်မြင်မှုမျိုးကို အရယူနိုင်မည်မှာ မုချဖြစ်ပေသည်။

နိဂုံးစကား

သင့်အစွမ်းအစရှိသမျှသာ သင်လုပ်နိုင်ပါမည်၊
သို့သော် သင်လုပ်နိုင်သမျှနှင့်ပင် လုံလောက်ပါသည်။

သင် တကယ် ထလုပ်ရန် အဆင်သင့် ဖြစ်ပါပြီလား။

သင့်မှာ သော့ချက်နည်းတွေ အစုံအလင် ရှိနေပြီ။ အနည်းဆုံးတော့ ကျွန်တော့် လုပ်ငန်းနယ်ပယ်မှာ ကျွန်တော် ရရှိခဲ့သမျှ သင်ခန်းစာများ၊ နည်းနာများ အားလုံးပင် သင် ရရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုသင့်ခန်းစာများ နည်းနာများကို သုံးစွဲကာ သင် အောင်မြင်မှု ရရှိနိုင်ပါစေဟူ၍ကား ကျွန်တော် ဆုတောင်းစကား ဆိုမနေတော့ပါ။ အကြောင်းမူ တကယ် သုံးစွဲပြီး တကယ်လုပ်ကိုင်လျှင် သင် တကယ်အောင်မြင်မည် ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် သေချာပေါက် ယုံကြည်ထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယခု ဖော်ပြခဲ့သည့် သော့ချက်နည်းများသည် ကြက်ကန်း ဆန်အိုးတိုးသော နည်းများ မဟုတ်။ ရာပေါင်းများစွာသော လူတို့ ကျွန်တော့်မျက်စိရှေ့တွင် ဤနည်းများအားဖြင့် အောင်မြင်သွားခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သည်။ ဤနည်းများသည် ဖြတ်လမ်းနည်းများ မဟုတ်။ အချောင်လိုက်သည့် နည်းများလည်း မဟုတ်။ တကယ် လက်တွေ့လုပ်သူကို တကယ်ထိရောက်အောင်မြင်အောင် ထောက်ကူတွန်းတင်ပေးသည့် လက်တွေ့ကျင့်စဉ်နည်းလမ်းများသာ ဖြစ်ကြောင်း စာဖတ်သူ သိပြီးဖြစ်သည်။

အရေးကြီးသည်မှာ ငါ့ဘဝကို ငါ့စိတ်တိုင်းကျ ပုံစံချတည်ဆောက်တော့မည် ဟူသော သန္နိဋ္ဌာန်တစ်ခု အခိုင်အမာချမှတ်ရန်ပဲ ဖြစ်သည်။

သင့်ဘဝကို ပြောင်းလဲပစ်ရမည်။ လူသစ် စိတ်သစ်ဖြင့် စနစ်တကျ လှုပ်ရှားရတော့မည်။ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်၊ အဆုံးစွန် ရည်မှန်းချက်၊ အစပျိုး အစီအစဉ်များ၊ သတိပြုရန် ကိုင်စွဲရန် နည်းလမ်းကျင့်စဉ်များ၊ စသည်တို့ကို ခေါင်းထဲတွင် စွဲမြဲထားကာ တစ်လတီတီမျှ လှုပ်ရှားမိမည်ဆိုလျှင်ပင် သင်သည် ပြောင်းလဲမည့် လမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ရောက်လာပြီဟု ဆိုနိုင်ပေပြီ။

ပြောင်းလဲသည်ဆိုရာ၌ သတိပြုရန် တစ်ချက် ရှိသည်။ ယင်းကား သူတစ်ပါးကို ပုံတူ မကူးရေး ဖြစ်သည်။ အဘတ် ဝီလျံ(စ) ကို ပုံတူ မကူးနှင့်။ ခရိုင်စလာ မော်တော်ကားကုမ္ပဏီ အကြီးအကဲ အိုင်ယာကော့ကာကိုလည်း ပုံတူမကူးနှင့်။

သင့်အခြေခံ၊ သင့်စိတ်ဓာတ်၊ သင့်ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားများနှင့် ဆီလျော်လိုက်ဖက်သည့် အမြင်ဓားဆုံး အနေအထားတစ်ခုကို ပီပီပြင်ပြင် မြင်ယောင်ကြည့်ကာ ယင်းအနေအထားသို့ ရောက်ရှိအောင်သာ စနစ်တကျ လမ်းကြောင်း ချပါ။

ပြီးလျှင် လုပ်ပါ။ စွမ်းအားရှိသမျှ လုပ်ပါ။ သင်လုပ်၍ ရသည့်အရာမှန်သမျှ သင်ကိုယ်တိုင် လုပ်ပါ။ နေ့ချင်းညချင်း အောင်မြင်ရမည်ဟူ၍ကား ကျွန်တော် အာမ မခံပါ။ ငါးနှစ်အတွင်း သန်းကြွယ်သူဌေး ဖြစ်ရမည်ဟူ၍လည်း ကျွန်တော် အာမ မခံပါ။ သို့သော် အာမခံနိုင်သော အချက်တွေကား ရှိပါသည်။

ဤစာအုပ် တစ်လျှောက်လုံးတွင် ထိုအချက်တွေကို ကျွန်တော် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြောခဲ့သည်။ ယခုလည်း ကျွန်တော် ထပ်ပြောပါမည်။

- ပထမအချက်။ ။ သင်၌ သင့်ဘဝနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက် မက်နိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း ကျွန်တော် အာမခံသည်။
- ဒုတိယအချက်။ ။ သင်၌ မိမိကိုယ်တိုင်ရော မိသားစုကပါ လေးစားဂုဏ်ယူ ရသည့် လူတစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်သည့် အခွင့်အရေး ရှိနေကြောင်း ကျွန်တော် အာမခံသည်။
- တတိယအချက်။ ။ သင့်နည်းတူ ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုကြသူများထဲမှ အများစုသည် တကယ်ထလုပ်ကြမည့်သူများ မဟုတ်ကြကြောင်းနှင့် အကယ်၍ သင်သာ ထလုပ်မည်ဆိုပါက သင်သည် အောင်မြင်သော လူနည်းစုထဲတွင် ပါဝင်နိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် အာမခံသည်။

စတုတ္ထအချက်။ ။ သင်သည် အောင်မြင်မှုကို အလွယ်တကူ မရ၊ ကြီးပမ်းအားထုတ်မှုဖြင့်သာ ရလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့သော် ရရှိသော အောင်မြင်မှုသည် ကား အားထုတ်ကြီးပမ်းရကျိုး နပ်သော အောင်မြင်မှုမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်ဆိုသည့်အကြောင်း ကျွန်တော် အာမခံသည်။

ပဉ္စမအချက် ။ ။ သင်သည် သင့်စွမ်းအားရှိသမျှသာ လုပ်ကိုင်နိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့သော် ထိုစွမ်းအားရှိသမျှ လုပ်ဆောင်လျှင်ပင် အောင်မြင်ရန်အတွက် ပြည့်စုံလုံလောက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် အာမခံပါသည်။

မှန်သည်။ လူသည် မိမိ လုပ်နိုင်စွမ်း ရှိသမျှကိုသာ လုပ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ သည့်ထက် မတတ်နိုင်။

အရေးကြီးသည်ကား ထိုလုပ်နိုင်သမျှဆိုသည့် အတိုင်းအတာအဆုံးထိ စွမ်းအားစိုက်ထုတ် လုပ်ကိုင်ရေး ဖြစ်သည်။

သင့်စွမ်းအားရှိသမျှ လုပ်ကိုင်လျှင် ဘာတွေဖြစ်လာမည်နည်း။

မည်သူမဆို မိမိစွမ်းအားရှိသမျှ လုပ်ကိုင်လျှင် ဆယ်ကြိမ်တွင် ကိုးကြိမ် ဌ အောင်မြင်ရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် မမှိတ်မသုန် ယုံကြည်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်၊

သင့်အစွမ်းသတ္တိ ရှိသမျှနှင့်ပင် လောကကြီးကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရင်ဆိုင်ပါ။ သင့်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိနေသူ၊ သင်နှင့် ပြိုင်ဘက်ဖြစ်နိုင်သူတွေသည် သူတို့ကိုယ်ပိုင် စွမ်းအားများ၏ တစ်ဝက်ခန့် သို့မဟုတ် သုံးပုံတစ်ပုံခန့်မျှသာ သုံးစွဲနေကြသူတွေ ဖြစ်သည်။ သူတို့မှာ ရှိသည့် အခြေအနေများ၊ အရည်အချင်းများ၊ အမည်နာမများကို ပုံကြီးချဲ့ တွေးကာ တွန့်မနေ ရွံ့မနေပါနှင့်။ လုပ်စရာရှိသည်ကိုသာ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ လုပ်ပါ။

သင့်မှာ ရှိသမျှ စွမ်းအားကို မခြွင်းမချန် ထုတ်ယူသုံးစွဲ ယှဉ်ပြိုင်ပါလျှင်၊ တစ်နေ့တာ ကုန်ဆုံး၍ ညအိပ်ရာဝင်ချိန်တွင် စာရင်းချုပ်သည့်အခါ သည်ကနေ့ ငါနိုင်သည်ဟု သင် ဆိုနိုင်ပါလိမ့်မည်။

တစ်နှစ်တာ ကုန်ဆုံး၍ စာရင်းချုပ်သည့်အခါ သည်နှစ် ငါနိုင်ခဲ့သည်ဟု ကြွေးကြော်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

တစ်သက်တာ ကုန်ဆုံးခါနီးအချိန် စာရင်းချုပ်သည့်အခါ ဌလည်း သည်ဘဝမှာ ငါ အနိုင်ရခဲ့ပြီဟူ၍ ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးမှုအပြည့်ဖြင့် လှိုက်လှဲဂုဏ်ယူစွာ ရင့်ကျူးနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့်၊

သည်ကနေ့မှစ၍ သင့်မှာ ရှိသမျှ စွမ်းအားဖြင့် လောကတွင်းသို့ တိုးဝင်
ယှဉ်ပြိုင်ပါလေတော့။

သင်သည် လူတစ်ရာတွင် ကိုးဆယ့်ကိုးယောက်ကို ကျော်လွှား အနိုင်ယူ
နိုင်ခဲ့သည့် အောင်မြင်သူတစ်ဦး မုချ ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

မေမြင့်